

Lyžařství

ODBORNÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKEHO SVAZU
TĚLESNÉ VÝCHOVY

Rídil

KAREL MORAVEC

s redakční radou

Ročník 51

1965

SPORTOVNÍ A TURISTICKÉ NAKLADATELSTVÍ

OBSAH

	Str.		Str.
■ ÚVODNÍKY, DISKUSE, VÝCHOVNÉ ČLÁNKY		Trampolína v tréninku sjezdaře — Miloš Příbramský	105
Dobry vítr do plachet! — Karel Smola	1	Střelecká příprava biathlonisty — Štěpán Čubírka	106, 115
Za další rozvoj lyžování v roce 1965! — PhMr. Zd. Tamele	10	Na letním sněhu — Jiří Jirsa	109
Půjde to ještě lépe? — Miloš Duffek	17	Nácvik rovnováhy — předsezónní příprava sjezdaře — Arnošt Martínek	123
Veľké lyžiarske podujatia v rokoch deliteľných piatimi — Dr. Ján Ilavský	60	Trénink slalomu — Miloš Příbramský	132
Dvacet let — Karel Smola	82	Z nových pravidel biathlonu — St. Čubírka	143
Kdo vzdá — je zbabělec! — Jaroslav Šmíd	92	Přehled techniky o metodiky ovládnání a řízení saní — inž. V. Kovanda	144
Diskutujeme: Vše je v lidech — Jaroslav Šmíd	102	Rozhovor o tréninku švédských běžkyň — M. Prokešová	145
Diskutujeme: K některým problémům v závodním lyžování — J. Fuxa	103	■ MISTROVSTVÍ SVĚTA A OLYMPIJSKÉ HRY	
O členství ČSTV a přestupech — František Táborský	103	Palácová revoluce v Chile? — Mr—	3
Diskutujeme: K organizaci vrcholných lyžařských závodů — inž. Mírko Tullis	111	Holmenkollen — Generální zkouškou Švédů — BT	7
Dva z vítězného kolektivu — Frant. Pilný	112	Grenoble — dějiště X. ZOH 1968 — M. J. obálka č. 1	82
Diskutujeme: Jak dále u žactva? — Miroslav Noska	121	68. Holmenkollen — Boh. Tvrzník	82
Diskutujeme: Lyžařská liga na Slovensku mala úspěch — mr—	124	Sportovní divák: Živná půda — J. Matouš	83
Pozdravy sovietskym priateľom — Milan Navrátil	obálka č. 9	Jen Matouš — Zdeněk Remsa	85
Diskutujeme: Jak dále u žactva — inž. Vr. Odvárko	159	ZOH 1968	96
■ METODICKÉ ČLÁNKY		Usporiadame v ČSSR Majstrovstvá sveta v lyžovaní? — J. Mráz	97
Hledáme rezervy ve výkonnosti — dr. Milan Jirásek	2	FIS: Na MS v Oslo pouze dva skoky! — Mil. Bělonožník	99
Několik rad biathlonistům — Bohumil Weber	6	MAMAIA: 6 kandidátov pridelenia — MS 1970 — J. Mráz	107
Nebol som tam zbytočne — Štefan Olěšák	18	Nad majstrovstvami sveta v Chile! — Ján Mráz	113
Protl dvoukolejnosti v základním a závodním lyžařském výcviku	22	Plán přípravy na ZOH 1968	129
Pot není drahý — Sixten Jernberg — přel. A. Birjulin	28	Norsko — Mr	134
Pomohou výkonnostní třídy ke zvýšení kvality výkonů? — Fr. Táborský	29	■ FIS, KONGRESY, MEZINÁRODNÍ JEDNÁNÍ	
Sjezdař a závod — E. Slaviček	59	Ano, hledáme rezervy	3
Nelituj ani jednoho kilometru — Sixten Jernberg	obálka č. 6	Z kongresových zápisníků	16
7. INTERSKI — Badgastein 1965 — inž. M. Chlouba	79, 87, 110, 119, 135	Zlepšení spolupráce mezi lyžaři zemí soc. tábora — M. Dufek	21
Slalomová technika 1965 — Míla Jirsa	83	Poprvé na MS v biathlonu — dr. H. Kaldarar	57
		Zlepšuje sa situácia? — Mr—	58
		Před XXV. kongresem FIS — Vl. Pácl	74

FIS: Na MS v Oslo pouze dva skoky! — Mil. Bělonožník	99
MAMÁIA: 6 kandidátov pridelenia — MS 1970 — J. Mráz	107
Jubilejný kongres FIS v Mamai — V. P.	114
50. a 51. zasadání běžecké komise FIS — V. Pácl	114
Rýchlostné preteky na lyžiach áno — nie? — Mr—	118
Z histórie FIS — V. Pácl	130

■ SOUTĚŽE, ZÁVODY, PRAVIDLA, HODNOCENÍ

Soutěž lyžařských oddílů — Fr. Tábor-ský	19
Největší veřejný závod v posledních letech — V. Mečíř	28
Technické podmínky JSK pro biathlon — F. T.	30
Pravidla biathlonu	31
III. CS v Banské Bystrici — J. Terežčák	33
Skokanské disciplíny při III. CS — Mil. Bělonožník	35
K lyžařské lize — inž. M. Robíček	38
Bezroukov Memorial 1965 — Ján Terežčák	39
Kovgolovo 1965 — inž. L. Šablatura	40
Dva týdny skoků — a každý jiný! — Zd. Remsa	42
Týden skoků v ČSSR o Pohár přátelství	43
Německo-rakouské turné čtyř můstek	43
Běžecké disciplíny — V. Mečíř	49
Kraus a ti ostatní — Váfa Láhr	53
Lyžařská liga mládeže na Slovensku — Mr—	52
Mistrovská padesátka v Libverdě — B. Sýko-ra	53
Lépe už nemohl... — J. Srbek	54
Také v Krušných horách na výbornou — Fr. Tábor-ský	61, 76
Lyžaři a spartakiádní soutěž zdatnosti	64
VRÁTNÁ: Nová koncepce se osvědčila — J. Bogdálék	65
Špindlerův Mlýn: Mistrovská úroveň — A. Husák	67
Jeden přebor na dvou místech — inž. V. Klor-zar	70
XVI. Skorkovského memoriál — D. Char-vát	78
70 km s rozpoutaným živlem — obálka č. 5	85
Slávia Praha VŠ — Nejlepší — Fr. Tábor-ský	85
Konečně zima, jaká už dlouho nebyla, a jak jí využili naši sjezdaři — J. Bogdálék	90
O spartakiádní vložku i letos — F. Tábor-ský	131
Bílé stopy... — Jan Hájek	138
Veřejné lyžařské skoly — Zd. Brož	146
V lyžařských soutěžích poněkud nově — Fr. Tábor-ský	147

■ ŽEBŘÍČKY DOMÁCÍ I ZAHRANIČNÍ, KALENDÁŘ, REPREZ. DRUŽSTVA

Vedou L. Leitner a M. Goltschelová	84
Rekordy skokanských mostkův — Mr—	100
Návrh kalendáře hlavních soutěží 1966	108
Výkonnostní žebříčky 1965	123
Nová lyžařská reprezentační družstva	125
Výkonnostní žebříčky 1965	127
Příslušnost reprezentantů k základně	134
Se zahraničními soupeři venku i doma	137
K výkonnostním žebříčkům — Fr. Tábor-ský	140
Výkonnostní žebříčky biathlonu	140

■ REPREZENTANTI NA CESTÁCH

Výborný začátek	obálka č. 2
Dobrá prověrka mezi MS a ZOH — Miloš Dufek	37
Akademičtí na lyžařských závodech v NSR — F. Chovanec	44
O jednom zájezdu — J. Terežčák	45
Cortina 1965 — J. Skrbek	54
Pět týdnů ve Francii — M. Jirsa	55, 75
Běžci v Zakopaném — Ilja Matouš	73
Coupe Kurikkala z té druhé strany — M. Prokešová	94
Cervinia Breuil 1965 — J. Vedral	obálka č. 7
Pro zkušenosti za polární kruh — M. Pro-kešová	101, 120
Dobrá příprava v létě, v zimě dobrá forma — obálka č. 8	
Pro československý rekord do Cervintě — Jan Vedral	116
Celostátní kalendář lyžařských závodů 1966	149
Z příprav bobistů a sánkařů	160

■ PROFILY

Sdruženář číslo 1 — Váfa Láhr	obálka č. 4
-------------------------------	-------------

■ Z ÚSTŘEDNÍ SEKCE, KRAJŮ, ODDÍLŮ

Lyžařské základny hlásí připravenost — Boh. Rázl	4
Jednalo plénum sekce — J. Loiss	114
Lyžaři a turisté společně — J. Hájek	145
Když Blažek není Blažek — ff	148

■ VÝSTROJ, VÝZBROJ, ZAŘIZENÍ

Laboratorní zkoušky lyží — Mir. Sachl	8
Pevnostní zkoušky lyžařských holí — Mir. Sachl	9
Ztratíme ještě jeden rok?	23
Úprava sněhu chemickou cestou — inž. Jar. Kroftová	36
Situace ve výzbroji a ve výstroji — inž. J. Jindříšek	37
Další můstek — M. Kubišta	46
Jak je to možné? — J. Leiss	47
Lavinová šňůra — Rý.	47
Jak se dělají lyže — K. Kurzweil a J. Hrbek	59
Rozšíříme materiální základnu? — inž. J. Jindříšek	93

■ LYŽAŘSKÉ TERÉNY DOMA I V ZAHRANIČÍ

Bulharsko na lyžích — J. Hosnedl	11
Kritérium prvního sněhu — Míla Jirsa	24
Pro zimní rekreaci — obálka č. 8	

■ HISTORIE

50 let bobového a sánkařského sportu v ČSSR — inž. Vl. Kovanda	14
50 roků lyžování v Kremnici — J. Mráz	44
Skoky a lety — dr. K. Finger	53

■ NAD DOPISY

Str. 5, 12, 13, 30, 46, 83, 77, 78, 95, 138, 159
--

■ ZE SVĚTA:

Str. 16, 32, 48, 80, 96, 128, 139, 160
--

■ RŮZNÉ

Bajka o optimistovi — V. L. Asta	27
Vysokoškoláci... a škola — J. Lánský	43
Chvála — Jar. Potměšil	52
Doplňme také sbírku — V. Pácl	132
Budou lyžaři úspěšnější? — J. Lánský	148

Lyžařství

ROČNÍK 51 • LEDEN 1965 • Kčs 1,80

1

NOVOU STOPOU

DNES V ČÍSLE:

GRENOBLE — DĚJIŠTĚ
K. ZIMNÍCH
OLYMPIJSKÝCH HER 1968

HLEDÁME REZERVY
VE VÝKONNOSTI

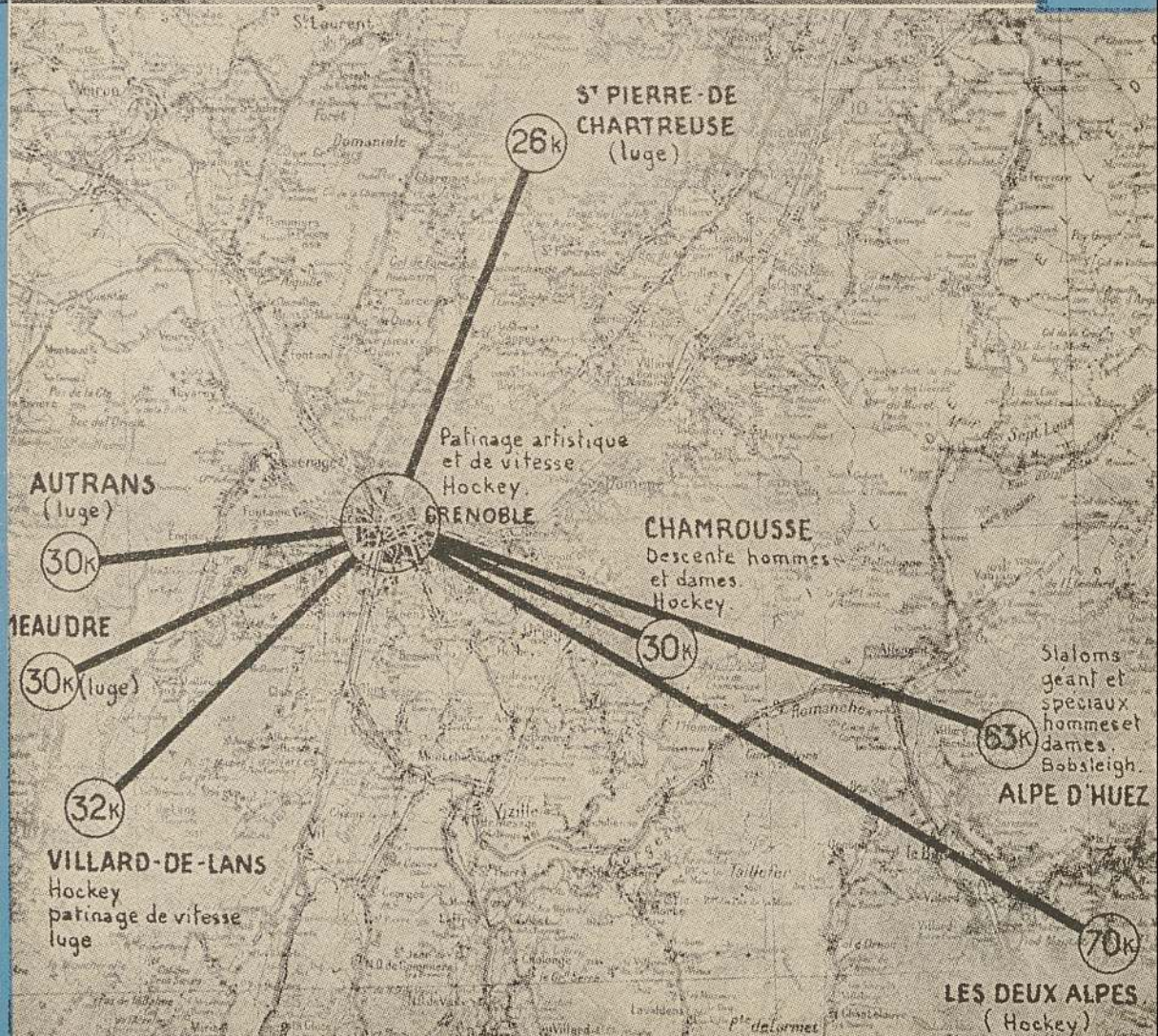
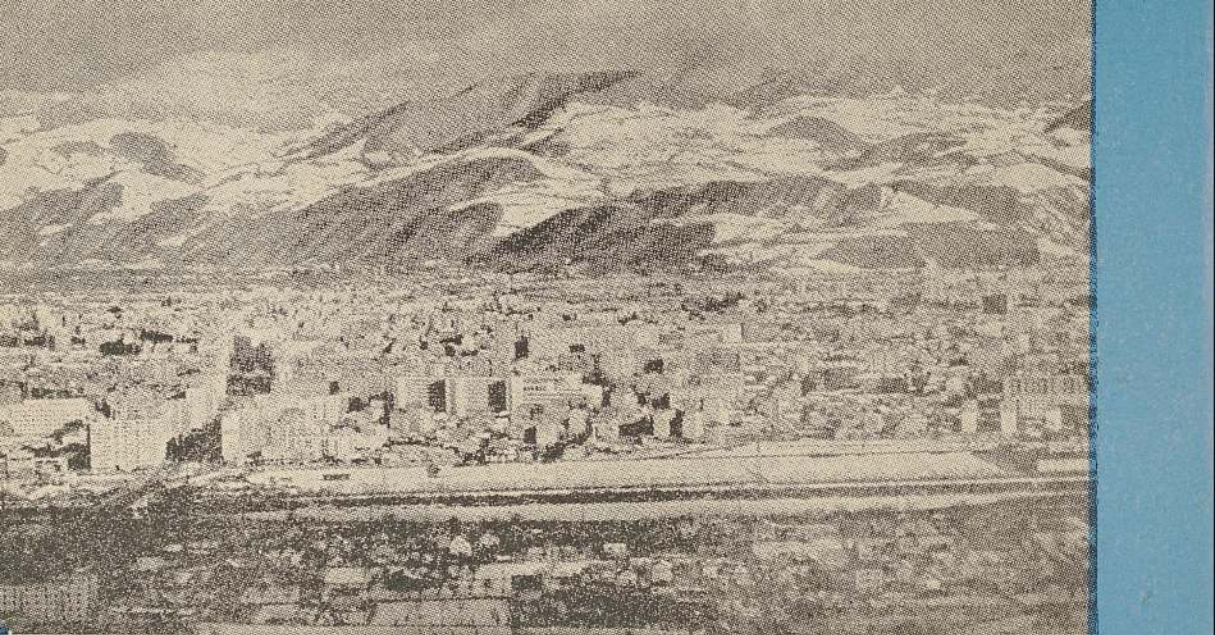
PALÁCOVÁ REVOLUCE
V CHILE

50 LET BOBOVÉHO
A SÁNKARSKÉHO
SPORTU V ČSSR

ZE SVĚTA

V NOVÉ STOPĚ NA PRVNÍM SNĚHU ZACHYTLIL OBJEKTIV FOTOAPARÁTU
TRENÉRKY MILADY PROKEŠOVÉ PŘI ROZJÍždĚNÍ NA VOSECKÉ BOUDĚ
V KRKONOŠÍCH NAŠI REPREZENTANTKU ALŽBĚTU GAJANCOVOU.

DOBRY VÍTR DO PLACHET!

Rozloučili jsme se s rokem 1964. Byl pro nás v závodním lyžování úspěšný jen zásluhou skokanů, kteří dosáhli navzdory různým těžkostem a potížím pěkných výsledků v předolympijských závodech, na olympijských hrách a také v závodech uskutečněných po OH. V ostatních disciplínách jsme nezaznamenali pokles, avšak také ani vzestup. Přeslapovali jsme prostě na místě. A zde čeká ještě mnoho pilné práce závodníky, trenéry i činovníky.

Rok 1965 bude především ve znamení velkého svátku naší tělovýchovy — III. celostátní spartakiády, která bude součástí oslav 20. výročí osvobození naší vlasti. To klade na všechny lyžaře velké nároky. Závodníky čekají kromě mistrovských a přebornických soutěží boje v zimní části spartakiády v Banské Bystrici a mnohé i v namáhavém vytrvalostním závodě Po hřebenech Krkonoš. Jiní závodníci zaměří své síly na novou lyžařskou disciplínu — biathlon. Od rozhodčích a ostatních činovníků očekáváme vzorné zajištění všech závodů, od lyžařských oddílů, v čele se všemi cvičiteli, uspořádání kvalitních náborových soutěží, v nichž bude naše mládež bojovat o spartakiádní vložku, atd.

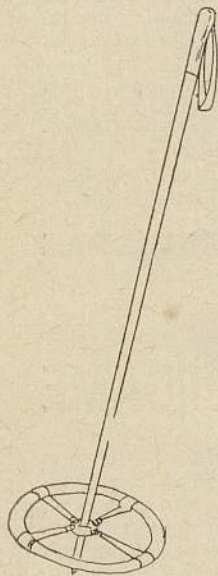
Vstupujeme do nového roku nikoliv bez určitých obtíží, které nám stále ještě znemožňují např. dokonalé zabezpečení přípravy reprezentantů a brzdí i masový rozvoj. Je to především nedostatek kvalitní výzbroje a výstroje, především lyží. Je jich nedostatek — chybějí reprezentantům i široké veřejnosti. Výroba nám zůstává stále mnoho dlužna a dovoz rovněž značně pokulhává. Mnozí čs. reprezentanti jdou do souboje se svými zahraničními soupeři již předem handicapováni méně kvalitní výzbrojí a široký okruh zájemců třeba jen o rekreační lyžování nesežene ani ony nekvalitní a jistě i poměrně drahé lyže. Stejná je situace u lyžařských holí, částečně i bot, kterých je sice na trhu dostatek, pro široké masy však cenově méně dostupných.

S dobrou výkonností našich lyžařů těsně souvisí i péče o lyžařská zařízení. To je o úpravu můstek, sjezdovek i běžeckých tratí, které se často stávají při nedokonalé úpravě i nebezpečné. Musíme též co nejrychleji přistoupit k úpravě slalomových svahů a jejich osvětlení, aby jich mohlo být využito i večer. Je také nutné znovu jednat o dosažení slev jízdného pro organizované lyžaře na lanovkách, bez nichž budeme jen těžko plnit dané úkoly související s dalším rozšiřováním členské základny.

Nedostatků je tedy ještě stále dost. Jsou však také klady. Naše špičkové závodníky čeká letos daleko více střetnutí se zahraničními soupeři než kdykoliv v minulosti, náš nejlepší sdruženář Štefan Olekšák dostal příležitost trénovat v přípravném období a pak také na sněhu se všemi svými největšími soupeři v Norsku, družstva sjezdařů a sjezdařek trénovala ve Val d'Isère ve Francii atd. Také závodníkům dalších disciplín se dostává lepších možností přípravy. Lze proto očekávat, že letošní zima zastihne naše reprezentanty v lepší formě, než tomu bylo loni.

Věřím stále v dobrou práci všech lyžařů, která pomůže překonat všechny nedostatky a přinese výraznější úspěchy také v dalších disciplínách, a přeji do letošního roku všem závodníkům, trenérům, rozhodčím, cvičitelům i ostatním činovníkům, aby se jim práce dařila. Očekávám též, že se sejdeme nejen na lyžařských závodech a soutěžích, ale také ve zdravých bojích spartakiádní soutěže o nejzdatnějšího sportovce či kolektiv nebo ve spartakiádních skladbách na ploše strahovského stadiónu.

KAREL SMOLA, předseda ústřední sekce lyžování

HLEDÁME REZERVY VE VÝKONNOSTI

Příprava sportovce na vysoké výkony vyžaduje nejen systematicky a cílevědomě vedený a prováděný trénink, ale i všestrannou komplexní přípravu s využitím všech regulérních možností ke zvýšení výkonnosti. Například účelnou životosprávu včetně racionální výživy, důkladnou psychologickou přípravu, účelnou a spolehlivou výstroj atd.

Mezi možné rezervy patří také znalost stavu organismu bezprostředně před závodem a možnost jeho účelné regulace. Před startem probíhá v organismu komplikovaná adaptační reakce, zprostředkovaná nervovými i humorálními mechanismy. Každý sportovec jistě již zažil před startem pocity tísně nebo nucení na moč, na stolicí, bušení srdce či nadměrné pocení. Objektivně bývá zjistitelné zrychlené dýchání, zrychlený tep a zvýšený krevní tlak. V podstatě jde o podmíněně reflexivní charakter změn, jak dokládají i různé obdobné předstartovní pocity sportovců, kteří se připravují k závodu nebo závodu pouze přihlížejí.

V období před startem je možno prožívat tzv. **předzávodní stav** (mnoho hodin i dnů před startem), který v okamžiku, kdy se sportovec dostane do závodního prostředí, přechází v **předstartovní stav** a v posledních několika minutách a vteřinách před startem ve **startovní stav**.

Tyto jmenované stavy mohou mít u závodníka různý charakter. Nejvýhodnějším je stav **»bojové připravenosti«**, kdy sportovec netrpělivě očekává začátek závodu, má touhu závodit a zvítězit. Fyziologickým podkladem tohoto stavu je optimální vztah základních korových procesů — podráždění a útlumu. Převládne-li podráždění nad útlumem, mluvíme o **»startovní horečce«**. Startovní horečka porušuje dynamický stereotyp v kůře mozkové, což se potom nepříznivě projevuje především v nepřesné technice, a tím i ve slabším výkonu v závodě. U velmi labilních jedinců můžeme naměřit zvýšení tělesné teploty i přes 38 stup. Celsia.

Nejméně žádoucí je tzv. **»startovní apatie«**, při které převládají v mozkové kůře útlumové pochody. Sportovci přestávají záležet na výsledku, je mu všechno jedno, bývá i ospalý apod.

Je přirozené, že mezi těmito krajními typy startovních stavů je celá škála přechodných forem.

Startovní stavy je možno zčásti usměrňovat za pomoci podnětů z oblasti I. a II. signální soustavy. Kladným momentem je například včasné získání informací o místě a prostředí, v jakém budou závody probíhat, včasný příjezd na místo závodu, znalost vlastních i soupeřových sil atd. Proto je třeba hlavně před důležitými závody a zájezdy seznámit závodníky včas s programem a prosazovat pak jeho dodržování, případnou taktiku projednat včas, zamezit zmatkům kolem mazání a údržby výstroje a zajistit i včasný příchod na místo startu. Jak je vidět, mají tady klíčovou úlohu trenér a vedoucí, a to zejména u nezkoušených. Důležitá mohou být uklidňující nebo naopak povzbuzující slova, volená podle typu svěřencova v předstartovním stavu. Zkušení závodníci dovedou svůj startovní stav regulovat sami a navodit si i »bojovou připravenost«.

V této souvislosti bych chtěl upozornit, že se k usměrňování předstartovního a startovního stavu málo využívá vhodně voleného rozcvičení. Rozcvičením nejen připravujeme organismus na svalovou práci zvýšením funkční připravenosti, ale při startovních stavech, které se blíží již zmíněné startovní horečce, je možno klidnými, volně, pomalu a hlavně **presně** prováděnými pohyby snížit nadměrnou dráždivost. Naopak, záměrně v rychlém tempu prováděné rozcvičení (nejlépe ve skupině) může rozptýlit startovní apatii.

Pro dosažení optimálních výsledků v závodě je důležitá i otázka, jak dlouho před závodem rozcvičení zahájit a jak má být dlouhá přestávka mezi rozcvičením a vlastním závodem. Zde pochopitelně záleží na charakteru disciplíny. U sjezda-

řů by například mělo rozcvičení končit asi 3—4 minuty před startem. U běžeckých disciplín, podle délky tratě, od 5 do 20 až 30 minut před startem. Rozehrátí organismu je však nutno udržet stejně až do okamžiku startu vhodným oděvem a neustálým uvolňováním a rozvíkáváním. Při volbě délky a charakteru rozcvičení hodně ovšem záleží na individualitě sportovce, jeho nervovém typu, stavu trénovanosti a na atmosférických podmínkách, zejména větru a teplotě.

Dr. MILAN JIRÁSEK,
Dukla Liberec

ANO, HLEDÁME

Po úspěchu na VI. ZOH v roce 1956 v Cortině d'Ampezzo nastala v našem lyžování stagnace, která se brzo změnila v hluboký pokles. Teprve loňský rok zaznamenal určité zlepšení, avšak jen v jediné disciplíně — skoku. Svědomitá příprava a spolehlivé výkony před olympijskými hrami vyvrcholily úspěchem a pěknými výsledky

NEPŘEHLÉDNĚTE!

V letošním roce se koná již XXV. kongres mezinárodní lyžařské federace FIS. Sekce lyžování ÚV ČSTV shromažďuje materiály týkající se jednotlivých kongresů a mezinárodních styků našich lyžařů, zvláště z let 1910—1924.

Dále máme zájem o některé ročníky Zimního sportu.

Prosíme o oznámení na adresu: Sekce lyžování ÚV ČSTV, Praha 1, Na poříčí č. 12, kde bychom mohli u soukromých osob uvedené materiály sehnat a za jakých podmínek včetně zakoupení.

Palácová revolúcia v Chile?

V dňoch 26. a 27. septembra 1964 bolo v Londýne riadne zasadnutie zjazdovej a slalomovej komisie FIS. Komisia prerokovala celý rad problémov týkajúcich sa zjazdárskeho športu. Neprerokovala však zatiaľ hlavný problém zjazdového preteku, ako jej to uložilo predsedníctvo FIS, a len okrajovo rozhodla o tom, že šírka zjazdových

so žiadosťou o odstránenie nedostatkov a okrem toho sa zašle federáciám informatívny list pred zasadnutím kongresu v Mamail. Bola tiež podaná zpráva o pripravách na ZOH 1968 v Grenoble. Zjazdové disciplíny budú v Chamrousse; vybudujú tu prírodný amfiteáter, kde bude okrem mužskej zjazdovky ústíť päť ostatných tratí. Ubytovanie bude tamtiež. Experti sa pójdu pozrieť na prípravu. Zástupca p. Martel však nezabudol pripomenúť, že Grenoble má len tri roky na prípravu, zatiaľ čo Innsbruck mal štyri roky (že by alibi?).

Predseda subkomisie mestských lyžiarov Du Roy de Blieux podal informácie o činnosti subkomisie. Informoval o kalendári pretekov pre mestských lyžiarov (je to zaujímavé aj pre nás) a Rakúsku bolo doporučené, aby usporiadalo »svetové kritérium« pre mestských lyžiarov.

Boli k dispozícii a diskutovalo sa o výkonnostných tabuľkách FIS. Vysoký počet trestných bodov najmä pre preteky v nealpských krajinách bol kritizovaný, a tak bolo rozhodnuté znovu ich preskúmať a potom ich predložiť na schválenie predsedníctvu FIS. Oveľa väčší problém je, ako vlastne čo najspravodlivejšie tieto tabuľky zostavíte. Komisia došli štyri návrhy, niektoré ale veľmi komplikované. Nakoniec bol prijatý návrh amerického delegáta Littleho a Taliana F. Conciho, doplnené ešte delegátom Readheadom. Možno ich zhrnúť:

— predbežné tabuľky sa vydajú tri razy do roka a bude ich tlačíť firma Longines (pred Vianocami, pred Kitzbühelom, koncom februára),

— budú sa uvádzať vždy body za lepšie dosiahnuté výsledky,

— súťažný výbor musí brať do úvahy i veľmi dobré výsledky posledných pretekov (pred vydaním tabuliek),

— na konci sezóny budú vydané definitívne tabuľky,

— výpočet bude tento: vezmú sa do úvahy body 5 najlepších prihlásených pretekárov a 6 najlepšie umiestnených a výsledok sa delí 10. Výsledný základný počet bodov medzi 0—10 znamená prírážku 0 bodov, medzi 10—15 znamená prírážku 5 bodov, medzi 15—20 znamená prírážku 10 bodov atď.

Zdá sa to aj tak komplikované a len prax ukáže, ako sa tento systém osvedčí.

Dr. Sulzberger sa zúčastnil rýchlostných pretekov v Cervinii. Podala kladnú zprávu o pretekoch, ktoré boli dobre organizované a — ako uviedol — aj bezpečné. Doporučoval, aby aj tieto preteky boli zaradené pod kontrolu FIS.

Bolo rozhodnuté konať 1—2 preteky za sezónu len pre mužov na podklade predbežných pravidiel, ktoré pripraví predseda komisie, a na budúcej porade sa rozhodne o tom, či FIS prevzme dozor nad týmito pretekmi.

Slalom bol predmetom obsiahlej diskusie. Išlo predovšetkým o vyradovací slalom pre ZOH a MS. Bolo rozhodnuté predložiť kongresu v Mamail návrh, aby prvých dvadsať pretekárov podľa výkonostných tabuliek postupovalo priamo do finálového slalomu, čím by sa vytvorili priaznivejšie podmienky pre ostatných pretekárov. Odporúča sa vyskúšať slalom s jednou tyčou, paralelný slalom v dvoch kolách, alebo dokonca slalom o štyroch kolách [obrátene poradie pre každú skupinu]. Je teda o čom aj rozmýšľať aj diskutovať.

Jedným zo zásadných problémov bolo zvýšenie počtu účastníkov z vyspelých alpských krajín na MS a ZOH z troch aspoň na piatich v každej disciplíne. Predseda Faure i dr. Sulzberger veľmi tento návrh presadzovali vzhľadom na výhodu Chile a obrana malých národov bola umlčaná. Predloží sa na kongres v Mamail.

Zástupcovia Švajčiarska predložili revolučný návrh, ktorý sympaticky prijíma aj predseda FIS p. Hodler: aby sa vrcholné preteky išli na jednotných lyžičkách alebo na lyžiach jednej firmy. Dôvod: fabriky mazajú už mladých pretekárov. Je to však ešte príliš revolučné, aby sa to dalo stráviť tak rýchlo. Budeme čakať, čo povedia výrobcovia.

Z ostatných problémov bola diskutovaná otázka a potreba usporiadať kurz pre staviteľov tratí [organizuje pravdepodobne Rakúsko], ďalej boli stanovené technické experti FIS pre významnejšie preteky v budúcej sezóne, preokované niektoré drobné úpravy pravidiel, stanovený predbežný program pre rokovanie na kongrese a ďalšie.

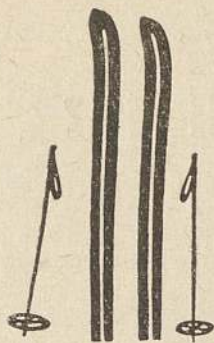
—Mr.

REZERVY

v Seefeldu, v Innsbrucku i v rade nasledujúcich závodů. Rychle se tlačí skokani vpřed. A práce i zde jsou jistě ještě nějaké rezervy. Jaké? Zjistit je, je naším cílem!

Proto vyzýváme všechny trenéry, závodníky (záleží nám hodně na hlasu i těch starších), činovníky i všechny ostatní příznivce lyžování. Napište nám upřímně: v čem spatřujete podle vašeho mínění rezervy v našem lyžování. Tato výzva se týká pochopitelně všech disciplín, celého našeho lyžování, a to jak na úseku závodním, tak i masového rozšiřování. Rádi dáme této otevřené a nesmlouvavé diskusi místo na stránkách našeho časopisu.

Nezapomeňte a napište nám co nejdříve! Diskuje v našem časopise umožňuje každému, aby řekl svůj názor. Více lidí více ví a tento kolektivní rozum může hodně pomoci československému lyžování.

LYŽAŘSKÉ ZÁKLADNY HLÁSÍ připravenost

Staročeské přísloví »AŽ SE ZIMA ZEPTÁ, COS' DĚLAL V LÉTĚ?«, lyžaři dobře znají. Mají však dodatek: »... JAK A KOLIK JSI DĚLAL...?«, neboť kvalitní trénink v přípravném období ovlivňuje značnou měrou výsledky v hlavním období. Jak se pracovalo v létě ukázala mj. проверка v lyžařských základnách.

Kontrolu kvality tréninkové práce v přípravném období umožnil vedle funkčních zkoušek (měření spotřeby kyslíku, tepu, tlaku krve atd.) soubor cviků kontrolního komplexu, který je nejhodnější a nej přístupnější formou kontroly. Používají ho v různých obměnách také v SSSR, NDR, Polsku, avšak i jinde. Pro zajímavost a také pro umožnění porovnávání náročnosti přípravy závodníků SSSR a našich, uvádíme některé průměrné ukazatele fyzické připravenosti běžců SSSR — I. VT.

Běh na 100 m: 12,2—13,2 vt.

Běh na 1000 m: 2:40—2:55 min.

Běh na 3000 m: 9:00—9:30 min.

Shyby 12 až 15.

Plánovitá, systematická a náročná příprava je nezbytnou nutností v práci lyžařské základny, z jejíhož středu mají vycházet závodníci nadprůměrné výkonnosti. V letošním přípravném období provedly lyžařské základny dvě hlavní prověrky pomocí kontrolních komplexů. První na začátku přípravného období a druhou těsně před jehc koncem. Kromě těchto dvou byla ještě doporučena jedna prověrka jen pro vnitřní potřebu základny uprostřed přípravného období. Ne všechny základny se s tímto úkolem vypořádaly na 100 procent. Jsou případy, že někde neudělali prověrky vůbec, jinde nebyly splněny požadavky, které byly pro kontrolu potřebné. Kladně hodnotit je třeba za vzorný přístup k plnění toho úkolu základny: Liberec, Jablonec n. N., Harrachov, Banskou Bystrici, Rožnov p. R., Ml. Boleslav, Trutnov a Jilemnici.

Podáváme celkový přehled o úrovni jednotlivých disciplín kontrolního komplexu, a tím vlastně o úrovni všestranné zdatnosti v LZ. Následující tabulky ukazují průměrný vzrůst nebo pokles výkonů kontrolních disciplín všech základen během přípravného období 1964.

1. Běh — muži:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
3 X 200	28,53	28,63
šplh	9,43	9,43
shyby	11krát	13krát
desetiskok	26,12 m	26,80 m
3000 m	10,22 min.	10,15 min.

2. Běh — st. dorost:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
3 X 100	13,83	13,83
šplh	8,03	8,13
shyby	10krát	10krát
desetiskok	24,65 m	24,85 m
1000 m	3,07 min.	3,09 min.

3. Běh — ženy:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
3 X 100	15,7 s.	15,8 s.
šplh	10,8 s.	11,2 s.
shyby	4krát	4krát
desetiskok	21,40	21,10
800 m	2,56	2,54

4. Běh — st. dorostenky:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
3 X 60 m	9,7 s.	9,6 s.
šplh	11,6 s.	12,2 s.
shyby	4krát	3krát
desetiskok	21,80	21,20
500 m	1,43	1,40

5. Sdružený — muži:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
2 X 100	13,1 s.	13,1 s.
koule (L+P)	14,80	14,60
pětiskok	12,85/3,9	12,35/4,1
desetiskok	26,50	26,20
překážky	7,2 s.	7,1 s.
kliky	22krát	23krát
3000 m	10,40	10,37

6. Sdružený — st. dorost:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
2 X 60 m	8,5 s.	8,5 s.
koule (L+P)	15,30	15,50
pětiskok	11,90/4,0	11,80/3,9
desetiskok	25,40	25,85
překážky	8,1 s.	7,7 s.
kliky	24krát	28krát
1000 m	3,17	3,09

7. Skok — muži:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
60 m	8,3 s.	8,2 s.
100 m	13,5 s.	13,3 s.
pětiskok	12,70/3,6	13,65/3,6
kliky	20krát	20krát
desetiskok	26,00	26,50
překážky	6,7 s.	6,4 s.
800 m	2,38	2,43

8. Skok — st. dorost:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
60 m	8,5 s.	8,3 s.
100 m	13,8 s.	13,5 s.
pětiskok	12,45/3,8	12,60/3,9
kliky	25krát	27krát
desetiskok	25,60	26,05
překážky	6,8 s.	7,3 s.
800 m	2,48	2,53

9. Sjezd — muži:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
5 X 50 m	36,4 s.	36,5 s.
pětiskok	11,50	11,90
výška	95 cm	95 cm
činka	18krát	20krát
shyby	7krát	8krát
přeskoky	92krát	102krát
900 m	2,41	2,44

10. Sjezd — st. dorost:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
5 X 50 m	36,6 s.	36,7 s.
pětiskok	11,87	11,82
výška	95 cm	95 cm
činka	18krát	21krát
shyby	8krát	10krát
přeskoky	71krát	75krát
800 m	2,49	2,39

11. Sjezd — ženy:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
5 X 30 m	26,0 s.	26,4 s.
pětiskok	10,20	9,80
výška	85 cm	77 cm
přeskoky	50krát	56krát
činka	13 krát	15krát
shyby	3krát	2krát
500 m	1,51	1,49

12. Sjezd — st. dorostenky:

Disciplína	I. prov.	III. prov.
5 X 30 m	26,4 s.	26,3 s.
pětiskok	9,80	10,11
výška	80 cm	78 cm
přeskoky	54krát	58krát
činka	15krát	16krát
shyby	2krát	2krát
500 m	1,53	1,48krát

Co nám ukazují průměrné výsledky cviků kontrolního komplexu v jednotlivých disciplínách?

Především to, že je třeba udělat ještě hodně pro zkvalitnění tréninkové práce v přípravném období. Hlavně v běžeckých disciplínách

mužů a žen a běžecké části závodu sdruženého. Stačí srovnat průměrné výkony běžců SSSR na 3000 m (9–9,30 min.) s našimi (10,15 min. u běžců a 10,37 u sdruženářů). Je zde značný rozdíl. A to jsou v základních soustředění jen vybraní závodníci I. VT. Někdo může namítnout, že výkony na »suchu« ne-

jsou rozhodující. Rozhodující nejsou, ale v každém případě ovlivňují výkonnost na lyžích. Lepší výkon na »suchu« znamená [vynecháme-li techniku a umění závodit] mimo jiné vyšší výkonnost a funkční schopnost organismu.

Nejlepších výsledků v kategorii mužů — běh — dosáhly základny:

	3 X 200 m	Shyby	Desetiskok	3000 m
MV Praha	28,00 vt.	10krát	25,37 m	9,42,5 min.
Jablonec n. N.	26,7 vt.	15krát	26,87 m	10,05,4 min.
B. Bystrica	28,11 vt.	7,5krát	24,00 m	9,35,5 min.

V kategorii st. dorostu — běh — se výkony většiny základen pohybují okolo celkového průměru.

	3 X 100 m	šplh	Shyby	Desetiskok	1000 m
Jablonec n. N.	12,5 vt.	7,7	11krát	27,09 m	2,58,2 min.

Obdobná situace je v kategorii žen — zde je patrný především nedostatek rychlosti a u některých závodnic (hlavně reprezentantek) v síle paží. Průměrný ukazatel výkonů běžkyň (III. VT) je 14,8 vt. U nás I. a maximálně II. VT má průměr 15,8 vt. Velké výkyvy jsou v úrovni vytrvalosti mezi jednotlivými závodnicemi. Časy v běhu na 800 m se pohybují mezi 2,30–3,20 za min. Celkově lepší situace je v kategorii st. dorostenek.

V kategoriích sdruženářů-mužů je zajímavé to, že výkony od prvé do třetí prověrky se celkem zlepšily. Spíše je úroveň nižší. Opět není na výši vytrvalost. Naopak o mnoho je lepší úroveň u st. dorostenců. Výkony proti prvé prověrce jsou lepší a i úroveň jednotlivých disciplín kontrolního komplexu je poměrně dobrá. V mužích má nejlepší výsledek Rožnov pod Radhoštěm a v dorostencích Jablonec nad Nisou.

	2 X 100 m	Pětiskok	Kliky	Desetiskok Přek.	3000 m
Rožnov p. R.	13,5 vt.	13,70/3,7	19krát	27,23 m 7 vt.	10,19,3

ky veteránů sjezdování Krasuly a Krajňáka. Průměrné výkony všech základen se prakticky neodklánějí od celkového průměru (vyjma reprezentantů).

Výsledky prověrek určitě neopravňují k přílišnému optimismu. V některých případech (skokani) se sice projevilo zlepšení, ale v celkovém hodnocení je téměř nezatelné. V tréninkové práci v přípravném období máme ještě značné rezervy — o nich musí vědět především trenéři! Zima nejlépe ukáže, jak se která základna s touto rezervou vypořádala.

BOHUSLAV RÁZL,
ÚS ČSTV

Nejlepší situace je ve skocích. Jak u mužů, tak dorostenců. »Že by to souviselo i se zlepšujícími se výsledky na mezinárodní úrovni?« Třetí prověrka ukázala lepší trénovanost než první. Zlepšily se ukazatelé základních vlastností skokana — rychlost, odrazová schopnost a síla. Platí to o mužích a stejně tak o dorostencích.

V hodnocení sjezdařů vynikají výsledky členů reprezentačního družstva, které jsou mnohem lepší, než tvoří průměr základen. Hlavní rozdíl je v síle nohou. Tady mají základny co dohánět. Ve třetí prověrce proti prvé jsou patrná zlepšení pouze v kategoriích dorostu. Zajímavé jsou velmi dobré výsled-

Zprávy ústřední lyžařské sekce č. 4), které obdržely krajské sekce lyžování obsahují mj.: Zásady rozdělování finančních prostředků pro lyžařské základny, seznam výchovných zařízení, kde jsou podmínky pro rozvoj základního lyžařského výcviku, dále oznámení Svazu zaměstnanců v dopravě, který je členem mezinárodní sportovní organizace železničářů USIC a hodlá se napříště zúčastňovat také lyžařských soutěží tohoto svazu.

Dotazy a odpovědi

Do redakce docházejí stále více dopisy s dotazy či se žádostí o radu. Většinou jsou zodpovězeny přímo tazateli. Tak např. subkomise pro lyžařskou výzbroj a výstroj ÚLS ÚV ČSTV odpověděla mj. přímo H. Černému z Hradce Králové na jeho žádost o informaci o lyžařské obuvi tímto dopisem:

Lyžařskou obuv vyrábějí u nás n. p. Botana Skuteč a n. p. Svit Gottwaldov. Mimo to se zabývá výrobou ještě řada menších družstevních podniků. Souhrnný katalog lyžařské obuvi není k dispozici.

V letošním roce je náš trh obhacen novým typem lyžařské obuvi vzor 520. Tento vzor byl však vyráběn n. p. Botana dočasně, než byla uvedena do provozu linka na nový typ 540. Tento nový typ představuje moderní lyžařskou obuv a bude stát 580 Kčs. Při zkouškách v červnu ve Zmrzlé dolině prokázal velmi dobré vlastnosti. Do prodeje přijde počátkem roku. Jedná se o obuv pro normální nároky. Speciální závodní lyžařská obuv je vyráběna družstvem Snaha, Pyšely u Prahy. Stojí asi 1100 Kčs. Toto družstvo vyvinulo též moderní botu, rovnocennou zahraničním výrobkům, která bude stát 1350 Kčs, avšak v současné době je dodávána pouze na objednávku. Tato obuv je opatřena patentními závěry. Model boty, právě tak jako závěry jsou však patentované v ČSSR.

Moderní sjezdové boty sledují maximální možnost utažení nohy a tím její dokonalé fixování s lyží. Toto utažení boty je jen krátkodobé (několik minut sjezdu) a potom se ihned pomocí závěrů toto stažení uvolňuje, protože zabraňuje prokrvení nohy. Je určeno speciálně pro závodní činnost.

Typ boty vyráběný loni byl opatřen vadnými háčky, měl i další konstrukční vady, a proto byla výroba počátkem roku zastavena a nahrazena dočasně typem 520, který nyní vystřídá typ 540.

Doporučujeme vám počkat na začátek roku a pro běžnou potřebu si zakoupit nový typ obuvi, který přijde na trh — výrobek Botana Skuteč.

Subkomise pro lyžařskou výzbroj a výstroj

V letošním roce se již naplno rozjely soutěže v biathlonu a do programu zimní části III. CS v Banské Bystrici byl tento závod zařazen. Zkušeností s biathlonem není zdaleka tolik jako v jiných lyžařských disciplínách. Proto několik základních poznatků může mnohým pomoci.

■ MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

Lyžařská výstroj se nikterak neliší od výstroje běžce. Blíže je nutné si všimnout vybavení střeleckého. Puška musí mít dva nosné řemeny, aby se mohla pohodlně převážet na zádech jako batoh a nevadila při běžeckých pohybech — obr. 1. Dále musí mít bezpodmínečně takzvaný upínací řemen, který slouží ke zpevnění polohy při zaměřování vleže — obr. 2. Nábojový pás — obr. 3 — slouží k bezpečnému transportu nábojů během závodu. Náboje musí být v nábojovém pásu uloženy již v zásobnících, aby jejich nabíjení na síťnici netrvalo příliš dlouho. Na pušce má být dioptr, který usnadňuje zaměřování na různé vzdálenosti a také zabezpečuje vyrovnávání povětrnostních vlivů na úchytky střelby do stran.

Několik rad biathlonistům

■ ČINNOST ZÁVODNÍKA NA STŘELNICI

Několik desítek metrů před střelnicí je nutné zvolnit tempo vzhledem k uklidňené funkci vnitřních orgánů, jejich činnost ovlivňuje klid při střelbě. Při příjezdu na střelnicí musí závodník vždy vykonávat stejné stereotypní pohyby, aby mohla být střelba provedena rychle, bezpečně a přesně. Tyto pohyby má mít nacvičený a trvají závodníkům I. VT 80—65 vteřin.

1. Zastavit na místě, které mu rozhodčí na střelnici určil, a postavit hole vpravo za sebe.

2. Sejmout pušku ze zad, uchopit ji do levé ruky a očima hledat na střelišti cíl, který mu je podle startovního čísla nebo rozhodčím určen.

3. Kleknout na pravé koleno, pravou rukou vyjmout jeden zásobník s pěti náboji a nabit jej do pušky. Upravit (nastavit) na dioptru potřebnou vzdálenost, respektive vysunout jej doprava nebo doleva podle působení větru — obr. 4.

4. Pušku předat z levé ruky do pravé, levou prostrčit do upínacího pásu, očima pokud možno sledovat cíl, aby si oční čočky zvykly na vzdálenost, na kterou se bude střílet. V případě, že se nebudete poloha vleže, ruka do upínacího pásu se prostrkuje jen k předloktí, aby volně visící pás nenarušoval stabilitu kymácením.

5. Zaujmut polohu, která je dána pořadím střelby. Vystřelit pět ran v intervalu asi po osmi vteřinách, který je nevhodnější pro účelně rychlou střelbu.

6. Po vystřelení páté rány dát ránu jistoty tak, aby hlaveň neustále směřovala do prostoru terče (vzhledem k bezpečnosti). Rychle změnit zaujatou polohu, pušku navléci na pravé rameno, pravou rukou uchopit hole, které stojí vpravo vzadu a v běhu navlékat druhý pás pušky na levé rameno, rozdělit hole do obou rukou, co nejrychleji opustit střelnicí.

■ NEJEDNODUŠŠÍ ZÁSADY PŘI ZAMĚŘOVÁNÍ DIOPTREM

Dioptrická mířidla mají při střelbě výhodu, že se mohou posouvat nejen ve vertikální poloze (nastavování vzdálenosti), ale také v horizontální poloze (vyrovnávání vlivů povětrnostních ze stran). Zbraně mají být vždy nastřeleny na nejdelší vzdálenost, kterou nazýváme u biathlonu »základní« a jsou to vzdálenosti u malorážného biathlonu 100 m a u velkorážného biathlonu 250 m. Na další vzdálenosti se musí mířidla přestavět — hledí dioptry se musí snižovat poměrně se zkracováním vzdáleností. U malorážného číni zkracování

(snižování) ze 100 m na 75 m o jeden dílek, tj. o dvacet tzv. »cvaků«, ze 75 m na 50 m rovněž o jeden dílek. Dioptry na velkorážných zbraních nemají tak jemné závitky a nastavují se rovněž o jeden dílek při snižování základu o 50 m, což činí přibližně 5 »cvaků«. Nastavování ve vertikální poloze má však celou řadu záležitostí, které činí střelbu při biathlonu zajímavější, o to však obtížnější. Tak například při nástřelu na »základ« se může střelba uchylovat působením větru zepředu, zezadu nebo slunečního svitu zepředu — do hlavně nebo zezadu — na terče. Tyto vlivy musí biathlonista vlastním citem odhadnout přímo na střelnicí a musí dioptry podle podmínek okamžitě nastavit. Také teplota má vliv. Jak působí tyto vlivy na směr střely, si můžeme znázornit (při nástřelu na základ jdou střely za daných podmínek do středu terče).

Vítr zepředu — střely jdou výš.

Vítr zezadu — střely jdou níž.

Slunce svítí do hlavně — střely jdou výš.

Slunce svítí zezadu — střely jdou níž.

Teplota vzduchu má na směr střely tento vliv: při nižší teplotě proti základu — střely jdou níž. Při vyšší teplotě — střely jdou níž. Rozhodujícím faktorem je asi 5 stupňů.

Na tyto vlivy platí posouvání dioptru asi vždy o jeden—dva dílky tak, aby se střely dostávaly opět doprostřed cíle. Posouvání dioptru o jeden až dva dílky doleva nebo doprava vyrovnává vlivy větru nebo slunečního svitu z té které strany. Komplikované nastavování dioptru nastává tehdy, když například působí dva vlivy: teplota a vítr nebo slunce a vítr proti základním podmínkám v době nástřelu na základ. Nezapomeňte, že nástřel na biathlon se vždy koná den před závodem. V době závodu, druhý den po nástřelu, bývají obvykle jiné povětrnostní podmínky. Odhadnout jejich účinek na přesnost střelby je největším uměním biathlonisty. Vyžaduje to dlouholeté praxe, a hlavně střelení za různých povětrnostních podmínek. Na střelbu má samozřejmě vliv i tělesná únavu. Jinak se střelí, když je organismus svěží, a jinak je tomu v opačném případě.

U některých biathlonistů se stává, že rozptýlí jejich střelby se únavou nijak nenarušuje, ale celý střelecký obraz se posouvá do strany nebo dolů, nahoru. Proto je nutné nastřelovat zbraň po minimálním zatížení. Nejlépe je nastřelovat zbraň při takovém zatížení, které se rovná závodnímu.

BOHUMIL WEBER, trenér RH Semily

HOLMENKOLLEN

— GENERÁLNÍ ZKOUŠKOU ŠVĚDŮ

Z popudu Švédů byla letos značně rozšířena spolupráce severských lyžařů. Byla zahájena srazem běžců v Rättviku, jehož pokračování bylo plánováno pro závodníky kategorie A do Sällenfjälle Dalarna za účasti vždy tří nejlepších z Finska, Norska a Švédska. Tato spolupráce má být rozšířena na všechny disciplíny. Má být především využito tradičního tábora v Rättviken v příštím roce. Pro letošní rok počítají švéd-

ští lyžaři především s velkou účastí na závodech Holmenkollen, kde bude v roce 1966 mistrovství světa. Velká pozornost je věnována mládeži. Juniorská družstva běžců budou startovat na Holmenkollen a v Lahti. Na celostátní soutěži mládeže ve všech disciplínách věnoval švédský lyžařský svaz 20 tisíc švédských korun. Stafety mládeže jednotlivých okresů budou součástí tradičních lyžařských her ve Falunu, juniorští mistři Švédska budou odměňováni stejně jako senioři mistrovskými plakety. Snižena byla též věková hranice pro účast ve světových soutěžích ve skoku na 17 let atd.

Švédští lyžaři podali též předběžnou přihlášku na MS ve sjezdových disciplínách 1966 v Portillo v Chile. Musí však dříve vyřešit finanční otázku spojenou s touto účastí. Pro evropské družstvo se připravuje společně letadlo Charter. Švédové se rovněž zúčastní VII. mezinárodního kongresu pro lyžařskou výuku v Bad Gasteinu. Na výroční schůzi švédského lyžařského svazu poděkovali švédští lyžaři »králi lyží« Sixtenu Jernbergovi, nejlepšímu sportovci Švédska 1964, který se rozhodl zanechat mezinárodní závodní činnosti.

(BT)

Laboratorní zkoušky lyží

Velkou zásluhu na dobré kvalitě lyží rakouské výroby má laboratorní výzkum, kterému je předními výrobci věnována velká pozornost. Jeho výsledky mají za úkol zajistit co nejvyšší rychlost, tuhost, drživost a trvanlivost lyží za různých sněhových podmínek.

Výhodou laboratorních zkoušek je možnost porovnávat řadu lyží různých typů za stejných podmínek stejným způsobem bez vlivu lyžaře. To umožní přesně označit konstrukční a výrobní vady i přednosti jednotlivých typů lyží a provést úpravy. Ke konečnému zhodnocení lyží může dojít samozřejmě teprve na sněhu. Výsledky těchto zkoušek jsou však závislé na momentální dispozici, kvalitě a osobních názorech lyžařů i na náročnosti terénu a kvalitě sněhu. Proto je třeba brát tyto výsledky s určitou rezervou a nezasahovat pouze na jejich podkladě do výroby.

Rada výpočtů a zkoušek se provádí samozřejmě i u nás. Jde zejména o výpočty rozložení měr-

ného tlaku, vykrojení boků, klenby lyže a některé statické zkoušky. Byla vypracována i ČSN lyží. K upřesnění výsledků se však v zahraničí provádí řada zkoušek dalších, které jsou u nás opomíjeny. Za jejich pomoci lze určitě nedostatky v kvalitě dřeva, ovlivňující tuhost a únavu, nahradit vhodnou kombinací s kovem či laminátem. Vzájemným porovnáváním s kvalitními lyžemi lze pak stanovit optimální hodnoty pro různé typy lyží závodních.

Některé z těchto zkoušek jsou již od listopadu loňského roku pokusně prováděny v laboratorní katedry nauky o pružnosti a pevnosti strojní fakulty v Praze za přispění komise výzbroje a výstroje lyžařské sekce a Inž. Jindřicha z ÚV ČSTV. Jde zejména o dynamické zkoušky, kterými byla pokusně porovnáována velikost útlumu a vlastní frekvence lyží čs. i zahraniční výroby. Jako příklad uvádím časový průběh změny amplitudy a porovnání doby kmitu čs. lyží vyrobených z různého materiálu. Měření probíhalo při shodném statickém i dynamickém zatížení:

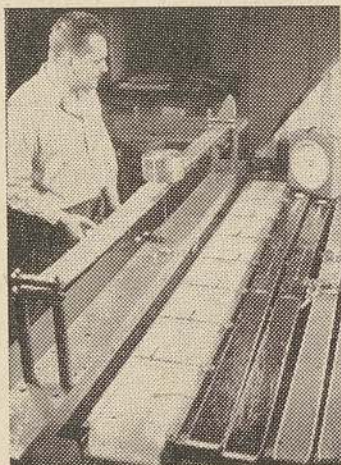
Obr. 1 a) — grafické znázornění útlumu.

Obr. 1 b) — porovnání doby kmitu.

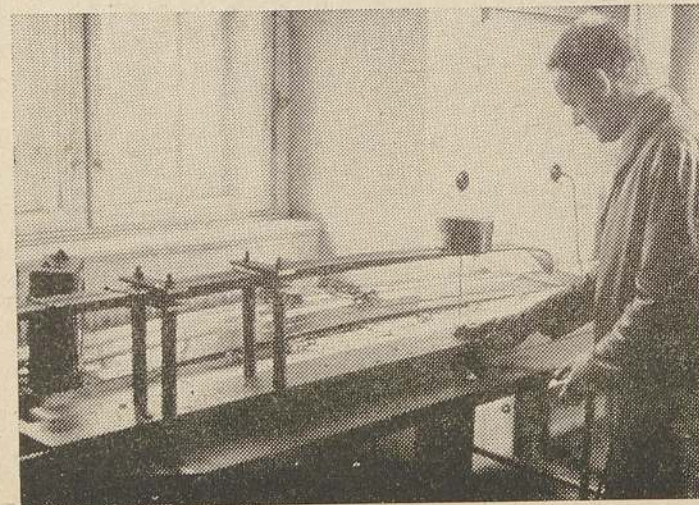
U lyží zahraniční výroby byly naměřeny daleko patrnější rozdíly, zejména v útlumu kovové lyže.

Obr. 2 — přístroj pro dynamické zkoušky s registračním zařízením.

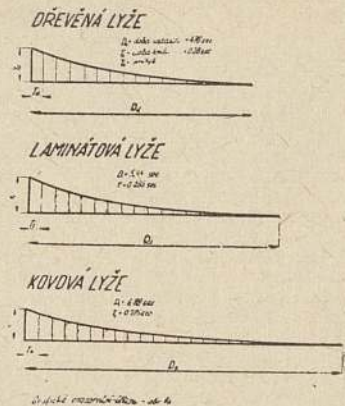
Obr. 2 b) — Přístroj pro dynamické zkoušky seřazený pro jiný způsob měření.

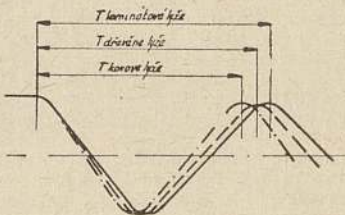
Obr. 2a

Obr. 2b

Obr. 1a

Obr. 1b

Obr. 3 — fotozáznam tensometrického měření útlumu jiné lyže.

Obr. 4 — kovové lyže »Metal« a »Head« byly podrobny materiálovým zkouškám. Vzorek lyže zn. Metal po zkoušce pevnosti v tahu.

V průběhu zimy prošly tyto lyže, z nichž některé byly zapůjčeny členy oddílu lyžování TJ Mládežník Modřany, zkouškami, které měly ve zkratce tyto výsledky:

Dřevěné — vhodné pro slalom a obří slalom.

Laminátové — vyhovují zejména jako lyže »COMBI«.

Kovové — vhodné pro sjezd a obří slalom sjezdového charakteru.

Jelikož se každá sjezdová disciplína jede v terénu odlišného charakteru s jinak seskupenými slalomovými, event. kontrolními brankami o různé technické obtížnosti a rychlosti, je vhodnost lyží pro každou disciplínu, sjezd, slalom nebo obří slalom, do značné míry závislá na velikosti útlumu. Z technické praxe je všeobecně známo, že různý materiál má i různý útlum. Rozdíl v útlumu dřeva a kovu je pak tak značný, že se to projeví i na jistotě jízdy a rychlosti reakce každého lyžaře.

Z tohoto důvodu používají závodníci pro slalom lyže dřevěné, které jak patrně z obr. 1 a) — doba ustálení dřevěné lyže — se podstatně dříve utlumí. Umožňuje to závodníkovi rychleji reagovat na změnu směru, zamezí pozdnímu nasazení oblouku i podjetí branky a zvýší tedy rychlost i jistotu jízdy.

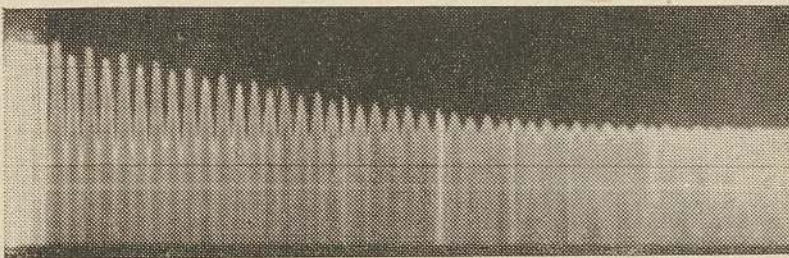
Na rozdíl od slalomu se pro závody ve sjezdu, kdy závodníci nemění směr jízdy tak často jako ve slalomu a dosahují i vyšších rychlostí, používají vhodnější lyže kovové. Z obr. 1 a) — útlum lyže kovové — je zřejmo, že mají menší útlum. Daleko lépe sledují terén, zmírňují nárazy po doskoku a vyjždějí terénní vlny. To vše pochopitelně příznivě ovlivňuje rychlost, jistotu i únavu závodníka. Pro obří slalom se vyrábějí i používají jak lyže dřevěné, tak kovové. Lyžař dá přednost lyžím dřevěným v případě, že jde o trať blížící se svým charakterem slalomu, v případě, že trať má spíše znaky sjezdové, zvolí závodník lyže kovové. Je to pochopitelně ovlivněno i jeho možnostmi a zvykem.

Lyže laminátové tvoří přechod mezi dřevěnými a kovovými. Jejich hlavní předností, zejména u zahraničních, je vysoká pevnost a odolnost, v prvé řadě proti únavě materiálu zavínavě stálými průhyby a projevující se snížením klenby lyže.

Na základě zkušeností a měření lze říci, že lyže s větším útlumem jsou vhodné pro slalom, za-

Obr. 4

Obr. 5

tímco lyže s malým útlumem jsou vhodnější pro sjezd.

Značný význam mají i materiálové zkoušky kovových lyží naší a zahraniční výroby, stejně tak jako řada dalších měření, ve kterých bylo zjišťováno pořadí a doba ustálení jednotlivých úseků lyže, růst napětí v závislosti na průhybu atd. Přípravují se rovněž měření rozložení tlaku

na skluznici lyže a pevnosti v krutu.

Závěrem je nutno říci, že provedení celé řady dalších měření a jejich vyhodnocení je náročným úkolem, který rozhodně není otázkou několika týdnů. [Zlepšení kvality 200 000 párů lyží u nás ročně vyráběných však za to rozhodně stojí.]

MIROSLAV SACHL,
člen SKVV LS ÚV ČSTV

Pevnostní zkoušky lyžařských holí

Komise výzbroje a výstroje ústřední lyžařské sekce provedla pevnostní zkoušky lyžařských holí. Stalo se tak za spolupráce a plného pochopení některých výrobců na katedře nauky o pružnosti a pevnosti strojní fakulty ČVUT.

Všechny uvedené lyžařské hole budou v letošní zimě na našem trhu. Jako hodnota charakterizující pevnost hole je uvedena síla v kp, kterou

Tabulka udávající ceny, váhy a pevnost lyžařských holí čs. výroby, namáhaných ohybem do zlomu.

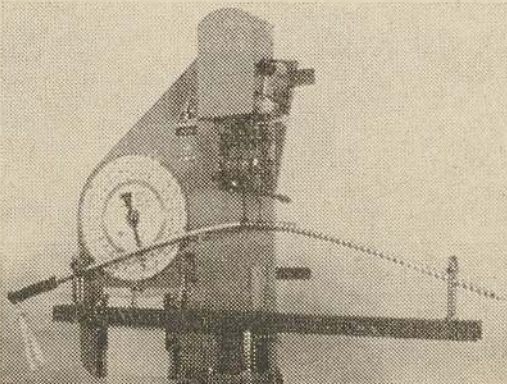
Materiál	Výrobce	Síla v kp	Přídržení	Váha v g (100 cm)	Lehota Kč
horkon	Tokoz Žabér	341	122	153	20,30
horkon běžecské	Lována	181	120	103	
horkon lehký sáčkový	Draveňák Čajma	444	131	130	57
horkon zhrubý 70% dřevěný	Draveňák Čajma	231	125	135	
laminát dřevěný s drátovým	Vysoká Žabér	635	115	210	80
duralová konická	Draveňák Čajma	181 381	115 35	225	60

došlo ke zlomu. Hůl byla umístěna tak, že mezi podporami nebyla místa zeslabená otvorem pro závlačku ani místa, ze kterých byl odstraněn laminát z důvodu snazší montáže kovového pouzdra bodce [výrobní vada]. Dále je v tabulce uvedena u duralové hole mez úměrnosti, která udává krajní zatížení, po jehož pomlnutí se hůl vrátí do původního stavu.

Pro zkoušky nebyly bohužel k dispozici duralové konické hole vyráběné závodem Koh-i-noor Břilovec.

MIROSLAV SACHL

Fotografie (inž. Jiří Michalec): Porovnávací zkouška pevnosti lyžařské hole ohybem do zlomu.

ZA DALŠÍ ROZVOJ LYŽOVÁNÍ V ROCE 1965!

PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ LYŽAŘSKÉ SEKCE SCHVÁLILLO PLÁN ČINNOSTI NA ROK 1965. ZAHRNUL JE PŘEDEVŠÍM TYTO HLAVNÍ ÚKOLY LETOŠNÍHO ROKU:

1. plně se zapojit do zajištění a provedení jak lyžařských soutěží, tak i hromadných vystoupení III. celostátní spartakiády.

2. Trvale zvyšovat sportovní úroveň lyžování a zahájit plánovitou přípravu na mistrovství světa 1966 a ZOH 1968.

3. Dále prohlubovat spolupráci se složkami a zajišťovat rozšíření základního lyžování především mezi mládeží.

4. Soustavně zkvalitňovat práci lyžařských sekcí všech stupňů i jejich komisí a dále aktivizovat okresní sekce a lyžařské oddíly k celoroční činnosti.

Mimo tyto hlavní — rámcové — úkoly, určuje plán činnosti konkrétně cesty i cíle, kterých má být dosaženo v letošním roce. Tak např. všem komisím sportovně technickým, základnímu lyžování i propagace a agitace ukládá vytvoření podmínek pro start 150 tisíc chlapců a dívek v soutěžích SHMP a zajištění soutěží o spartakiádní vložku. Těch se má zúčastnit 100 000 soutěžících. Věříme, že těmito soutěžemi získáme další mladé závodníky do našich oddílů, jejichž počet se dá letos zvýšit na 1100, s více než 55 tisíci členů.

Nechceme ovšem pouze získávat nové závodníky. Chceme jim též připravit co nejlepší závodní podmínky. Proto zpracovujeme návrh nové struktury lyžařských soutěží, které by svým kolektivním pojetím byly přínosem pro zkvalitnění i přitažlivost soutěží všech stupňů. Celostátní a oblastní soutěže běžců a sjezdařů letos již zahájily. V příštím roce by je měly následovat i soutěže nižších stupňů (případně dalších disciplín).

Chceme soustavně zvyšovat výkonnost všech nadějných závodníků a proto je budeme postupně soustřeďovat ke kolektivní odborné přípravě do vybraných lyžařských základen. Zvýšenou pozornost však budeme věnovat i ostatním lyžařským základnám, v nichž se budeme snažit využívat nejprogresivnějších forem práce, především u mladých talentovaných lyžařů. A protože — do jisté míry — lze výkonnost v každém sportu hodnotit podle počtu nositelů I. výkonnostní třídy, předpokládáme, že vlivem nového systému tréninkových procesů se jejich počet zvýší o 90 (přesto, že podmínky pro získání I. VI byly zpřísněny výběrem určených závodů a tím její hodnota značně stoupla).

Zlepšenou propagaci lyžařství v tisku, rozhlase i televizi chceme zvýšit návštěvnost na závodech. Předpokladem úspěchu je ovšem současně zvýšení informovanosti veřejnosti o výsledcích závodů (především kontrolních a I. a II. ligy), které závisí v první řadě na pořadatelích. Proto pořadatelé závodů nezapomenejte: závod nekončí rojetím posledního závodníka cílem, ale je nutno též urychleně předat výsledky tisku a rozhlasu! A na to často zapomínáme.

Také naši lyžařští výzkumníci si dávají celou řadu konkrétních úkolů, kterými chtějí přispět k zvýšení úrovně československého lyžování. Přípravují zdokonalený systém sportovního tréninku i základního lyžařského výcviku, mají za úkol zpracovat plán výzkumu techniky a biomechaniky lyžařských závodníků.

I nadále chceme důsledně uplatňovat a ovlivňovat investiční výstavbu lyžařských zařízení jak v rámci ČSTV, tak i v ostatních organizacích. V první řadě v komisích cestovního ruchu. Chceme prohloubit spolupráci s výrobními podniky při výzkumu i při výrobě a distribuci lyžařské výstroje a výstroje. Všestranné zlepšení v této oblasti však vůbec nezávisí na pracovních ústředních sekcích, ale na výrobcích a distributorech. Spolupráce s nimi (přes naši usilovnou snahu) je zatím bez výraznějšího úspěchu.

Velmi důležitý (a současně obtížný) je úkol prohloubit spolupráci s odbory turistiky a se složkami (školami, ČSM, ROH a zařízeními pracujícího dorostu). Společně s nimi chceme dále rozšiřovat lyžařský sport mezi mládeží i dospělými. S cílem: »V zimě deset hodin lyžování týdně!«. Otevřeně si musíme říci: dosavadní spolupráce není nejlepší, ba na mnoha místech není vůbec žádná. Zde v první řadě záleží na organizátorech v okresních sekcích a lyžařských oddělech, aby navázali kontakty se školami, OT, kroužky ČSM a závodními výbory ROH v závodech. Desetitisíce našich spoluobčanů lyžují — bohužel zatím neorganizovaně a mnohdy i špatně, protože nemají nikoho, kdo by jim pomohl. Co tomu říkáte, soudruzi cvičitelé? Podáte jim pomocnou ruku?

Abychom mohli úspěšně zajistit všechny uvedené a mnoho dalších úkolů, k tomu potřebujeme široký aktiv odborných pracovníků — trenéry, cvičitele, rozhodčí a organizátory. Číselný plán rozvoje stručně uvádí: vyškolíme 800 nových cvičitelů, 300 rozhodčích a 200 trenérů. Samozřejmě, že dosavadní budeme doškolovat, aby získali nové a prohloubili si dosavadní znalosti.

Toto stručné seznámení s plánem činnosti sekce lyžování má zájemcům ukázat, jak širokou problematikou se budeme v letošním roce zabývat. Úkolů je před námi mnoho a sami bychom je rozhodně nezvládli. Proto plenární zasedání učinilo velmi důležité rozhodnutí: »Všechny úkoly plánu činnosti jsou závazné nejen pro lyžařské složky všech stupňů, ale i pro všechny funkcionáře.« A já dodávám: i pro všechny členy naší lyžařské rodiny. Vždyť bez pomoci všech těch bezjmenných obětavých pracovníků v našich oddělech bychom byli pouze generály bez vojska. Pevně věřím, že s pomocí vás všech dosáhneme na všech úsecích naší činnosti vytčených cílů, které jsou spojeny ústředním motivem naší práce:

USILOVAT O DALŠÍ ROZVOJ LYŽAŘSTVÍ V ČSSR

BULHARSKO na lyžích

Před třemi roky začali v Bulharsku organizovat lyžařské základny. Prvé vznikly v Sofii, Trojanu, Samokově a v Bansku. V těchto základnách, které byly plně vybaveny lyžařskou výzbrojí a výstrojí, byly asi po roce založeny celoroční lyžařské školy.

Dnes je v Bulharsku těchto škol, jež jsou vedeny placenými trenéry, asi padesát. Trénuje se celoročně. V létě je kladen důraz především na získání fyzické zdatnosti, dále na teorii a praktickou údržbu sportovního materiálu. V zimě je maximálně využit pobyt na sněhu. Účastníci jsou rozděleni podle specializace a podle stáří. Velká péče je věnována zejména dorostu, ale i mládeži, a to již od pěti let. V horských oblastech vyrostla celá řada těchto škol. Ve vesnici Čepelare v Rodopech je z 5000 obyvatel 2000 organizovaných lyžařů. Do školy jsou pak vybíráni nejlepší jednotlivci.

V bulharských horách je zatím v provozu deset lyžařských výtahů. K nejlepším patří sedačkový výtah od chaty Aleko na Vitoše v délce 900 metrů. Letos se začalo s výstavbou dalších osmi moderních výtahů, z nichž některé mají

být dány do provozu ještě v této sezóně. Jeden z nich, v délce 1500 m, bude v lyžařském středisku Pamporovo. Mimo těchto stabilních vleků bude letos v provozu řada přenosných šleprů, které budou k dispozici především lyžařským školám.

Hlavní lyžařskou tratí je zatím sjezdovka v Borovci, která v délce 3200 m překonává výškový rozdíl 1200 m. Ona jediná má také zatím klasifikaci FIS B. Na sjezdovce na vrchu Vitoša, dlouhé 3000 m, s výškovým rozdílem 800 m, proběhly terénní úpravy.

V jednotlivých lyžařských disciplínách jsou zatím nejlepší běžci a běžkyně. Zásahu na tom mají jistě zejména výborné výkony bulharské běžkyně Stoevové, která patří ve své zemi mezi nejpobulárnější sportovce. Ze sjezdařů je za nejlepšího označován Petr Papangelov, který je též jedním z vedoucích trenérů lyžařské školy v Samokově. Skokani nemají dosud dobré vyhovující můstky.

Řada ideálních lyžařských terénů v Rile a Pirinu (2900 m n. m.), kde se drží souvislá sněhová pokrývka až do poloviny června, dále také v Rodopech a na Staré planině, má být v příštích letech více zpřístupněna. Bulharský Balkanturist, který je iniciátorem a nositelem velkolepé výstavby mořských lázní na Černém moři, začal s výstavbou řady moderních vysokohorských hotelů a horských středisek s celoročním provozem.

V dubnu 1964 uložil ústřední výbor Bulharské komunistické strany tělovýchově, aby všemi prostředky rozšířila rozvoj plavání a lyžování. Lyžařskému sportu se tak dostalo v Bulharsku mocné morální i hmotné podpory.

Jiří Hosnedl

Lyžařské závody v Pamporovo

Lyžařské závody o pohár listu Otečestven front v Borovci

Nad dopisy

Nestálo by za úvahu?

V cukrárně nebo v mléčném baru ve Spindlerově Mlýně i v jiných lyžařských střediscích se v zimě stále setkáváme s maminkami nebo babičkami, které přecpávají žaludky svých ratolestí různými sladkostmi. Přitom tyto ženy, i když často oblečené podle posledních sjezdářské módy, zřídka vidíme na lyžích. A co je horší — zřídka vidíme na lyžích i jejich děti, resp. vnoučata. Člověku je trochu líto těchto dětí, které kráčeji vážně na odpovědi procházce vedle maminek — pochopitelně bez lyží. A vůbec jim nezavídí ani sladký cíl jejich vycházky. Přitom děti předškolního věku stráví takto na horách řadu týdnů a měsíců. Jak by se tento zimní pobyt dal lépe využít pro zdravotní i sportovní stránce! Přitom je těžko něco vytykat matkám, a tím spíše babičkám, které těžko mohou své svěřence učit lyžovat. Když lyže třebaž během celého života na horách neměly. Některé babičky si snad vzpomenou, že se kdysi zatáčelo telemarkem, některé maminky ovládaly či dokonce ještě ovládají přívratnou školu. Jestliže však se snaží něco z toho naučit své děti — mnoho jim to nejde. A co je horší, nejde to ani jejich dětem. Dříve nebo později to obvykle skončí tak, že děti chodí na lyžích po rovině — alespoň tak často nepadají a matka je nemusí opakovaně zdvihát — sáňkují nebo chodí po sněhu pěšky.

Tato situace by se dala vyřešit organizováním vyučování jízdy na lyžích. Matky i babičky by rády i zaplatily, kdyby mohly své děti svěřit školenému lyžařskému cvičiteli, který by dohlédl na jejich bezpečnost a přitom by jim v dětském kolektivu zdaným způsobem vštěpoval správné základy lyžařské techniky. Babičky by si od dětí oddechly, matky by snad většinou rády navštěvovaly lyžařské lekce pro dospělé.

Lyžařských zájezdů a kursů, při kterých se v jednom družstvu učí lyžovat děti a v jiném matka či oba rodiče, je stále nedostatek. Mluvila jsem s lyžařskou cvičitelkou, která organizuje podobný zájezd každé pololetní prázdniny. Říká, že zájem je vždy 10krát větší, než jsou možnosti.

Nestálo by za úvahu využít takového zájmu o vyučování lyžování ze strany lyžařských oddílů a lyžařských sekcí? Pořádání po-

dobných lyžařských zájezdů netělovýchovnými organizacemi mívá jednu vadu: nedostatek kvalifikovaných cvičitelů a někdy i nedostatek cvičitelů vůbec. Lyžařské oddíly pořádají zájezdy pro své členy. Nemohly by však pořádát lyžařské kursy pro širokou veřejnost, zejména pro rodiče s dětmi, kde by za úplaty byla zaručena metodicky správná výuka lyžování? Hospodáři lyžařských oddílů by určitě nový zdroj příjmů uvítali.

Podobně by mohly lyžařské oddíly po horských oblastech organizovat výuku v lyžařských střediscích a zabezpečovat jí třeba v odpoledních hodinách, na umělé osvětlených svazích i večer. Iniciativou by se mohl chopit např. i některý velký pražský lyžařský oddíl. Rozhodně by našel mezi svými cvičiteli, zejména studenty — dostatek těch, kteří by vyučovali lyžování v některém lyžařském středisku za byt a stravu. Přitom by z poplatků za vyučování (které by nemusely být velké — jednalo by se o vyučování ve větších kolektivech) zbylo něco i pro pokladnu lyžařských oddílů.

Správně organizovaný pobyt na lyžích by prospěl zdraví dětí, případně i jejich rodičů. Přitom by se velké množství dětí z níže a velkých měst naučilo správným základem lyžování. Je pravděpodobně, že mezi tolika dětmi by se našla i pěkná řádka lyžařských talentů, která by po letech zvýdihla naše lyžování na vysokou mezinárodní úroveň.

Lyžařské oddíly by z organizování této akce měly několikrát užitek. Jednak okamžitý ve formě finančního zisku. Dále by se z řad nových lyžařů zvětšila jejich členská základna. Konečně by tímto způsobem mohly umožnit delší pobyt na horách řadě svých závodníků.

MUDR. JIŘINA GAISLOVÁ

Poznámka komise základního lyžování ústřední lyžařské sekce:

V článku uvedený problém může být řešen již v letošní sezóně na základě výnosu o schválení stálých lyžařských škol za úplatu. Organizátory těchto škol budou lyžařské oddíly. KZL bude v organizačních směrnicích pamatovat i na výcvik dětí a mládeže. Příhlášky do těchto škol (budou stále) se budou přijímat přímo na místě výcviku.

KZL ŮLS ČSTV

PLÁNY VÝCHODOČESKÝCH LYŽAŘŮ

V rozhovoru s redakcí krajského časopisu »Pochodeň« uvedl předseda lyžařské sekce tohoto

našeho lyžařsky nejsilnějšího kraje Mirek Hloušek mj.:

Lyžaři Východočeského kraje chtějí i v nastávající sezóně obhájit v celostátním hodnocení své převnosti, přestože prožíváme generační problém a zbrojí se vydatně i v ostatních krajích. Vidina »žlutého trikotu« je však pro nás držitele (od roku 1960) příliš lákavá, jeho udržení je však rok od roku těžší. Setkáváme se s nedostatkem lyží, vosků, holí aj., slibovaný dovoz z Rakouska a Norska se neuskutečnil. Snažíme se řešit situaci jak za daných okolností nejlépe jde, to se však týká výslovně jen závodního lyžování. Všeobecný nedostatek lyží v sobě skrývá totiž velké nebezpečí, že mnoho chlapců a děvčat, jimž rodiče nekoupí lyže prostě proto, že nejsou, si vyhledá jiný sport. Pociťme to pak v příštích letech — nebude masovost a tedy ani špičky.

Z Východočeského kraje je celkem 22 reprezentantů, z toho 9 ve státních družstvech (bez odchovanců kraje, kteří jsou nyní v Dukle Liberec). Ze známých závodníků jsou to např. skokan Hubač, běžec Hrubý, běžkyňe Břizová, Paulusová, Škodová, sdružená Rázal a Mazánek, sjezdáři Petřík a Vojtěch. Kraj je tedy zastoupen ve všech družstvech s výjimkou družstva žen sjezdových disciplín, a to bychom měli rychle dohnat!

A co v nezávodním lyžování?

Úspěchy závodního lyžování mají svůj základ v masovosti. Tam je pole působnosti našich cvičitelů, jejichž drobná mravenčí práce nebývá vždy oceňována. V posledních letech tato činnost v našem kraji zaostávala. Včas jsme si však uvědomili, že je nutné zjednat nápravu a tak se v polovině prosince konal na Luční bouře doškolovací seminář cvičitelů z celého kraje. Lyžařské oddíly se svými cvičiteli musí vyvíjet lepší činnost, z níž organizovat časté zájezdy s mládeží za sněhem a za čas se dostaví výsledek — ze stovek a tisíců mladých lyžařů si budou moct naši trenéři vybírat talenty pro závodní lyžování. Ve cvičitelské a organizační práci by nám také mohli pomáhat nejen rodiče, ale i školy, ČSM, a ROH, to je však zatím jen zbožné přání. Při dobré vůli by to však jistě šlo!

Kam jezdit? Je-li dostatek sněhu, je otevřen celý kraj, alespoň pro běžecké disciplíny. Ovšem běhat na sjezdovkách opatřených tzv. márkrem lze jen těžko a málokterí rodiče si mohou dovolit vybavit své děti dvojím druhem lyží. Zůstaňme tedy při tom, že jsou naše hory každou neděli okupovány stovkami autokarů a tisíci lyžařů a tradiční Spindlerův Mlýn a Pec jsou přeplněny

a fronty na lanovkách neberou konce... A přece je v našem kraji tolik krásných míst, jako Rýchory za Maršovem, Zvičina u Dvora Králové n. L., celé pohorí Orlických hor a řada dalších. Potřz těchto opomíjených míst spočívá v nedostatku lůžkové kapacity a pohostinství, pokud by však slo jen o nedělní zájezd, stojí zato zaměřit občas některé ze známých a přelidněných zimních středisek za odlehlejší. V rámci cestovního ruchu plánovaná výstavba alespoň z části zpřístupní i některá t. č. málo navštěvovaná místa, kde je velmi málo stop lyží, avšak neméně nádherná pohádková krásná zimní příroda.

ZVÝŠENÝ RUCH MEZI SEVEROČESKÝMI LYŽAŘI

Také severočestí lyžaři jsou plně připraveni na nové závodní období. Zvýšený ruch byl zaznamenán od podzimního zasedání krajské sekce, na kterém byly za účasti předsetdů všech okresních sekcí a členů plněna sekce projednány nejbližší úkoly a schválen kalendář závodů v letošní zimě. Usnesení, které bylo přijato, pamatuje na všechny akce, které by mohly pomoci zvýšit úroveň a dále rozšířit lyžařský sport v kraji.

Ve spolupráci se školami, ČSM a ROH bude propagováno lyžování mezi mládeží pod heslem: »V zimě alespoň 10 hodin lyžování týdně«. V soutěžích SHMP chce Severočeský kraj mít nejméně 15 000 startujících, spartakiádní vložku má získat nejméně 10 000 chlapců a dívek. Bude věnována náležitá pozornost plnění podmínek k získání odznaku »Lyžař ČSSR«, sledována činnost lyžařských základen, pečlivě organizovány závody a přebory a zlepšeno školení a doškolení. Severočestí lyžaři se také chtějí plně podílet na přípravách III. celostátní spartakiády. A to nejen dobrým uspořádáním spartakiádních lyžařských soutěží, ale i zapojením do nácviku spartakiádních skladeb. Proto je účast na nácviku jedním z kritérií soutěže o nejlepší oddíl lyžování Severočeského kraje, kterou krajská sekce vypsalá. Hodnotí se v ní dále získání názvu vzorný oddíl 300 bodů, dosažené výsledky na mistrovství a přeborech ČSSR a na krajských přeborech počtem bodů dosažených v hodnocení oddílů. Za každého člena navčivujícího spartakiádní skladbu dostanou oddíly 60 bodů. Soutěž o nejlepší oddíl, která má být hnací silou k zlepšení práce oddílů, bude vyhodnocena v září 1965 a její výsledky vyhlášeny na podzimním zasedání krajské sekce, kde budou zároveň

rozděleny hodnotné věcné ceny, jimiž je soutěž dotována. Zima nepřekvapila ani pracovníky v oddílech, kteří urychleně upravili a zlepšili svá lyžařská zařízení, sjezdovky, běžecké tratě, můstky, lanovky a výtahy a čekali jen na snůh, aby mohli začít ještě bohatší činností.

MEZINÁRODNÍ DRUŽBA LYŽAŘSKÝCH ODDÍLŮ

Vzorný lyžařský oddíl B. Osek navázal družbu s lyžaři v Altenbergu v NDR. Lyžaři z Oseka budou do NDR dojíždět na trénink na můstek s umělou hmotou, závodníci z NDR pak na snůh na nový můstek v Novém Městě v Krušných horách. Oběma oddílům vznikne řada výhod. Jednou z nejpodstatnějších je, že se zkrátí cestovní vzdálenosti. Skokani z Oseka jezdili do Liberce a z Altenbergu do Oberwiesenthalu. Závodníci obou oddílů si mohou vyměňovat zkušenosti a jejich vzájemná střetnutí budou také pro diváky přitažlivější. Zlepší se také jisté výměnou zkušeností práce trenérů.

Lyžaři z Oseka mají za sebou již pěkný kus práce. V posledních třech letech vybudovali nový můstek s kritickým bodem 68 m, před dostavěním je lyžařský vlek na Pařezovce. V letošním roce se začalo se stavbou nové ubytovny s 60 lůžky, která je již pod střechou atd. A přitom pracuje tento oddíl převážně s mládeží.

»I CVIČITELÉ ZTV MUSEJÍ UMĚT LYŽOVAT«

To si řekli v odboru ZTV okresu Praha-východ a uspořádali pro nové cvičitele ZTV třídní seminář, v němž se pod vedením lyžařských cvičitelů seznámili se základy lyžařské metodiky. Výcvik na sněhu byl vhodně doplněn teoretickými přednáškami o výstroji a výzbroji, dějinách lyžování, nebezpečí hor a základech pravidel lyžařských závodů a Sokolovského závodu branné zdatnosti. Praktickou zkouškou vedení družstva v terénu byla 20km túra po Krkonoších z Harrachova přes Dvoračky, sedlo Lysé hory a Voseckou boudu zpět do Harrachova. Tím také účastníci školení splnili podmínky pro udělení odznaku Lyžař ČSSR. OV ČSTV Praha-východ připravil ještě pro tuto zimu druhý podobný seminář. Je to jistě dobrý příklad pro všechny okresy.

SEZNAM LYŽAŘSKÝCH ZÁKLADEN

Na schůzi krajské sekce lyžování Severočeského kraje byla vznesena žádost, aby byl v na-

šem časopise otištěn seznam všech lyžařských základen s adresami. Současně bylo vysloveno přání, aby pořadatelé kontrolních závodů zaslali lyžařským základnám nejen propozice těchto závodů, ale také jejich výsledky. V činnosti je nyní těchto 22 lyžařských základen:

pří LZ MV ČSTV Praha, Divadelní 5, Praha 1, lyž. zákl. při Sp. Mladá Boleslav, Sp. Strakonice, Sn Karlovy Vary, B. Jáchymov, B. Osek, Chem. Ústí n. L., Ještěd Liberec, J. Mšen n. N., J. Harrachov, Sn Jilemnice, Sp. Vrchlabí, S. Janské Lázně, L. Trutnov, S. Nové Město na Moravě, B. Ostrava, L. Šumperk, TJ Rožnov p. R. a RH Banská Bystrica, B. Kremnice, Dyn. Nízké Tatry Lipt. Mikuláš, T. Tatranská Lomnica.

TRAGICKÁ SMŘ LYŽIARA

Z Banské Bystrice přichádza smutná zvešť. Včera v nedělu (13. XII.) večer krátko po 21. hod. náhle zomrel bývalý lyžiarsky reprezentant inž. Janko Zátorecký. Ešte po obede bol s ďalšími lyžiarskými pracovníkmi z Banské Bystrice vytyčovať trate pre klasické disciplíny zimnej časti III. CS, ktorá bude v Banskej Bystrici.

Janko Zátorecký vyrástol v Radvani pri Banskej Bystrici. Tu sa aj pod vedením známých funkcionárov Bukvaja, Oravca a ďalších naučil lyžovať a neskoršie pod skúsenými rukami vtedy známých pretekárov Blaža a Mešťana Čoskoru stal sa jeden z najlepších pretekárov v okolí Banskej Bystrice. Svojou usilovnosťou v tréningu, poctivosťou pri plnení si predšavzati sa po II. vojne čoskoru vypracoval medzi najlepších pretekárov-bežcov na Slovensku a stal sa majstrom Slovenska. Pri svojej láske k športu nezabudal ani na školu a veľmi dobre ukončil Vysokú školu ekonomickú. Popri zodpovednom mieste v zamestnaní sa po zanechaní aktívnej činnosti venoval mládeži a organizačnej práci v lyžovaní, ktorému až do tragického skonu zostal plne verný. — Česť jeho pamiatke!

RŮZNÉ

TJ Spartak Letňany Středočeské strojírny n. p. oznámil založení lyžařského oddílu.

Lyžařský oddíl Chemičky Ústí nad Labem odprodá ze svých zásob 2 el. motory 5 kWh na vertikální lanáč po Kčs 1500.— a 1 přenosný lyžařský vlek, motor, benzin 200 ccm kapotovaný, nový Kčs 3500.—

V roce IX. ZOH 1964 oslavilo své abrahámoviny nejen naše, ale i světové sportovní sánkařství. Je to období od I. mistrovství Evropy, které se konalo 1. a 2. února 1914 na tehdy světověznámé ještědské dráze v Liberci, až po zařazení samostatných disciplín jízdy na saních vedle již tradičních bobových soutěží do programu olympijských her v Innsbrucku.

50 LET

bobového a sánkařského sportu v ČSSR

1914

závodníků máme 1500, kteří jsou organizováni v 50 oddílech. Modernizujeme naše bobové a sánkařské dráhy, stavíme nové boby a saně. Téměř ve všech krajích pracují naše sekce nebo komise bobů a saní, v tradičních oblastech řídí naše sporty samostatné okresní komise. Pomalu se však rozvíjí zvyšování sportovní hodnoty jízdy na saních mimo rámec působení naší sekce. OH bezesporu zvýšily informovanost široké veřejnosti i tělovýchovných pracovníků o našich obou olympijských sportech, přesto se nám však nedostává jak speciálních závodních saní a bobů, tak ani mezinárodní úrovní odpovídající závodní bobové ani sánkařské dráhy.

1964

Je tomu však také 40 let od založení mezinárodní federace bobového sportu FIBT a nepřetržitého členství ČSSR v ní. Za tu dobu bylo uskutečněno v jždě na bobech celkem 35 mistrovství světa a ZOH, v jždě na saních pak 8 MS, 15 ME a 10 ME juniorů. Naši závodníci získali sedmkrát titul mistra Evropy a další cenná vítězství a čestná umístění v nejvyšších mezinárodních závodech pro Československo.

Deset let již také samostatně pracuje Ústřední sekce bobů a saní při ÚV ČSTV. Každoročně organizuje mistrovství ČSSR v jždě na saních a v jždě na bobech, pravidelně klasifikační celostátní i mezinárodní soutěže, školení trenérů a rozhodčích, odborné a organizační porady, soustředění reprezentantů, výcvikové tábory seniorů i juniorů, kteří se nyní připravují na MS a ME 1965 a ZOH 1968.

V průběhu jubilejního roku se uskutečnila celá řada propagačních, organizačních a sportovních akcí. Vedle úspěšné reprezentace na ZOH a mistrovství ČSSR zúčastnily se oddíly četných závodů v zahraničí a naopak zase jsme hostili četné sportovce a význačné pracovníky bobového a sánkařského sportu u nás. Zvláště potěšitelná je zvýšená účast startujících v jždě na saních ze 37 na 76 tisíc v soutěžích SHMP. Registrovaných

TROCHU HISTORIE

Bobový a sánkařský sport byl v začátcích u nás převážně organizován v bývalém německém svazu zimních sportů HDW. Mezinárodně byl však vždy reprezentován Svazem lyžařů RČS. Po druhé světové válce, když se obnovila činnost v českých klubech, řídil ji opět Svaz lyžařů. Bohužel v těch časech se oběma našim sportům věnoval jen jeden pracovník — inž. Miňovský, který dodnes pracuje v čele ústřední sekce bobů a saní jako předseda. Po sjednocení tělovýchovy v roce 1948 v Sokole se vlastně pro naše sporty nic nezměnilo. Jeden pracovník v rámci lyžařské sekce ČOS nestačil. Poněkud se zlepšila situace po roce 1951, kdy teplotičtí bobisté uspořádali první poválečné mistrovství republiky v jždě na bobech na dráze v Dubí v Krušných horách. Na tomto mistrovství startovaly i pražské oddíly, z nichž ve spolupráci s mariánskolázeňskými, libereckými a teplickými pracovníky byla vytvořena pod patronací lyžařské sekce komise bobů a saní. To je nesporně mezník v rozvoji obou našich sportů! V období

kdy řídil tělovýchovu Státní výbor, zlepšovali jsme organizaci. Zřízení DSO a za přispění ROH budovali jsme oddíly a jejich materiální podmínky. Utvořením samostatné ústřední sekce v roce 1954 dochází k velkému rozvoji obou našich sportů — zvláště sánkařství. Nepřízní počasí v letech 1958 a 1959 a omezením s ohledem na usnesení ÚV ČSTV nastala v posledních letech určitá stagnace v extenzivním rozvoji. Zatím se intenzivně pracovalo na úseku dosažení mistrovství, teoretické fundaci a propagaci. Sánkařství se však vzhopilo díky přípravě na ZOH již v roce 1960, zatímco stagnace bobového sportu trvala až do předolympijského roku. Nyní lze opět hodnotit situaci jako vzestupnou na všech úsecích, i když zatím v rámci celkových možností lze mluvit spíše jen o čilevědomém budování solidních základů.

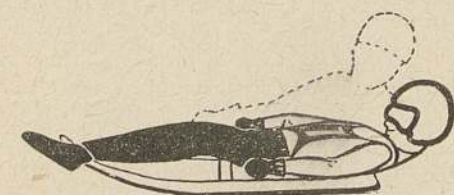
K 50. výročí I. ME v jždě na saních na ještědu se konalo dne 7. XI. 1964 v slavnostní síni liberecké radnice plenární zasedání sekce bobů a saní za účasti zástupců ÚV a KV ČSTV.

Jmenování byli mistři sportu: Olina Tylová [Lokomotiva Teplice], Honza Hamřík [START Praha], Roland Urban [Spartak Smržovka].

Veřejné uznání za zásluhy o rozvoj československé tělesné výchovy I. stupně se dostalo dlouholetému předsedovi ústřední sekce inž. Josefu Miňovskému, **II. stupeň** obdržel Ant. Huňáček, Racek a Ju-

Olina Tylová, naše sánkařka č. 1, šestá na ZOH v Innsbrucku.

(Foto inž. Kovanda)

da, III. stupeň inž. V. Kovanda. Zasloužilým trenérem byl jmenován Míla Belda. Inž. V. Horák a inž. B. Hanák obdrželi **čestný odznak** za obětavou desetiletou práci pro sánkařský a bobový sport. **Čestná uznání** obdrželi zasloužilí pracovníci — nestárnoucí Alfréd Soukup, Šefr, Polák, Studený, Preusler, Heller aj.

Všichni účastníci obdrželi nový zlatý odznak bobového a sánkařského sportu, který prostřednictvím oddílů přijde v krátké době do hnutí.

NAŠE REPREZENTAČNÍ DRUŽSTVA

Saně; trenéři: zasloužilý trenér M. Belda a B. Hanák. **Senioři:** bratři H. a R. Urbanové, V. Hynek (všichni Sp. Smržovka), J. Hamřík (Start Praha), H. Feix, J. Hujer (Sp. Smržovka), J. Hrdina, R. Gerhard, W. Nietsche (všichni Sp. Jabl. Paseky), J. Neuer (Start Praha), Vl. Kovanda (Sl. Praha VSE), J. Krátký (J. Jeseník), H. Nesvadbová, A. Vaterová, A. Švadlenová (všechny Sp. Smržovka), J. Vondrášková-Jarolímová (Sl. Liberec), O. Tyllová (L. Teplice), E. Patmanová (Sp. Smržovka). **Junioři:** (trenéři L. Krejčí a Vl. Kovanda): P. Klápště (Sp. Smržovka), V. Koldovský (Tofa Jiřetín), P. Matěcha (Sp. Smržovka), J. Ergh (Sn Smokovec), R. Urban (J. Kovářská), Zd. Šimek (Sl. Praha VŠ), D. Beldová, J. Patmanová, M. Nejedlová, K. Krikorková (všichni Sp. Smržovka).

Boby; trenéři: P. Hrubeš a Hora. Dvousedlové (pořadí je sestaveno podle celostátního žebříčku z kvalifikačních závodů a mistrovství ČSSR): dr. Hora—Jech (Sn Mar. Lázně), Pavlíkovič—Tomáš (Tex. Liberec), Kuželovský—Bandas (Sn Mar. Lázně), Žalud—Elstner (Dyn. Liberec). Čtyřsedlové: Koblížek — Slanec — Morx — Pavlát — Balcar — Strunecký — Štučka (všichni Textilana Liberec).

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH UDÁLOSTÍ V SÁNKAŘSKÉM A BOBOVÉM SPORTU

- 1883 — 12. 2. První mezinárodní sánkařský závod na silnici Sv. Volfgang—Kloster ve švýcarském Davosu.
- 1913 — 8. 11. Založení mezinárodního sánkařského sportovního svazu v Drážďanech.
- 1914 — 1. a 2. 2. První mistrovství Evropy na ještědu (83 závodníků).
- 1914 — V Jablonci začal pravidelně vycházet časopis »Zimní sporty«, který přinášel pravidelně zpravodajství o sánkařském sportu.
- 1923 — 23. 11. V Paříži položen základ k utvoření mezinárodní federace FIBT (Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing).

Historický snímek z roku 1912

- 1924 — Oficiální založení FIBT — protirotací rychlostní technikou v nové aerodynamicky i bezpečnostně výhodnější jízdní poloze (Viz obr.)
- 1927 — Obnovení mezinárodního sánkařského svazu (Něm., Rak., Švýc. a CSR). Požadujeme na výrobě a obchodu zavedení modernizovaných typů sportovních saní široké potřeby dovolujících bezpečnější ovládání a rozšíření prodeje sportovních saní typu »ještěd«, dále zavedení výroby polozávodních a speciálních saní.
- 1935 — 14. 2. Sloučení bobových, sánkařských a skeletonových svazů na kongresu FIBT. Založena samostatná sánkařská sekce.
- 1935 — Praha. Vytvoření mezinárodních pravidel. Usilujeme o vyhrazení a budování sánkařských prostorů prc nejmenší, a sportovně rekreační sánkařských drah ve městech i na venkově. Podchytit širokou základnu neorganizovaného sánkařství je nad sfly a možnosti dobrovolných pracovníků naší sekce, proto se všemožně snažíme pomáhat ve výchově cvičitelů ZTV, instruktorů rekreace ROH a škol. Sánkařství je v osnovách 1. a 2. stupně, nemáme však dosud možnost působit na doplnění znalostí učitelů o sánkařském a bobovém sportu. Podobně ani v ČSM a PO, ani v armádě, odkud se rekrutuje nejvíce organizátorů soutěží v jízdě na saních pořádaných v rámci SHMP. Těm zatím můžeme nabídnout nepřímou pomoc přehledem dosud vydané odborné literatury o našich obou olympijských sportech a doporučit filmy:
- 1951 — Obnovení poválečných mistrovství v jízdě na bobech v Dubí u Teplic a vytvoření bobové a sánkařské komise při lyžařské sekci.
- 1954 — Ustavení samostatné Ústřední sekce bobů a saní. Celostátní mistrovství v jízdě na saních v Lázních Libverdě.
- 1954 — V Athénách kongres CIO zařazuje sánkařský sport do ZOH namísto skeletonu.
- 1957 — Osamostatnění mezinárodní sánkařské federace FIL (Fédération intern. de Luge de Course) v Davosu. Bert Isatisch 1. president. Na CIO kongresu následuje přijetí FIL do pořadu olympijských her.
- 1962 — Nové vydání mezinárodních pravidel.
- 1964 — Závodní sánkařství zařazeno v olympijském programu ZOH v Innsbrucku

JAK DÁL

V následujících letech se nadále zaměřujeme na zvýšení sportovní hodnoty a tím přirozeně i na dosažení větší bezpečnosti při sánkování nejširší veřejnosti — především mládeže. Po vzoru lyžování a bruslení musíme nahradit zastaralou živelnou techniku ovládání saní pomocí brzdění »rejdováním« nohama o zem novou sportovní technikou řízení saní bez dotyku země pouhým přenášením váhy, působením na saně silou, nebo

protirotací rychlostní technikou v nové aerodynamicky i bezpečnostně výhodnější jízdní poloze (Viz obr.)

Požadujeme na výrobě a obchodu zavedení modernizovaných typů sportovních saní široké potřeby dovolujících bezpečnější ovládání a rozšíření prodeje sportovních saní typu »ještěd«, dále zavedení výroby polozávodních a speciálních saní.

Usilujeme o vyhrazení a budování sánkařských prostorů prc nejmenší, a sportovně rekreační sánkařských drah ve městech i na venkově. Podchytit širokou základnu neorganizovaného sánkařství je nad sfly a možnosti dobrovolných pracovníků naší sekce, proto se všemožně snažíme pomáhat ve výchově cvičitelů ZTV, instruktorů rekreace ROH a škol. Sánkařství je v osnovách 1. a 2. stupně, nemáme však dosud možnost působit na doplnění znalostí učitelů o sánkařském a bobovém sportu. Podobně ani v ČSM a PO, ani v armádě, odkud se rekrutuje nejvíce organizátorů soutěží v jízdě na saních pořádaných v rámci SHMP. Těm zatím můžeme nabídnout nepřímou pomoc přehledem dosud vydané odborné literatury o našich obou olympijských sportech a doporučit filmy:

»Jízda na saních«, instrukční barevný plakát — na požádání zašle sekce.

»Jízda na saních a bobech« — učební texty pro trenéry a učitele TV, vydalo STN 1962, brož. za 9,70 Kčs.

»Sportovní sánkařství mládeže« — autor inž. Kovanda — STN 1963, za 7 Kčs.

»Teoretické základy a fyziologické účinky jízdy na saních a bobech«, STN 1960, za 4,35 Kčs.

Filmy 16mm: Krynická MS 1962 a ZOH 1964, saně v půjčovně ÚŠ ŮV ČSTV. Inž. Vl. Kovanda

Z KONGRESOVÝCH ZÁPISNÍKŮ

■ Jakob Vaage: Norsko

Myšlenka založit Mezinárodní lyžařskou federaci (FIS) vznikla již v r. 1896. Tehdejší poručík Karl Roll se zúčastnil lyžařského závodu ve Vídni a v Mürzschladu v Rakousku. Jednal tehdy s rakouskými činovníky, zda by nebylo účelné založit mezinárodní lyžařskou organizaci. Čas pro tuto myšlenku však ještě neuzrál.

V lednu 1909 se začalo s jednáním znovu. Ve Francii se konaly velké lyžařské závody pro vojsko a civilisty. Norsko bylo zastoupeno ve vojenské soutěži pěti muži. Na slavnostní recepci v Moreéz po skončení závodů 2. února přečetl H. Durban návrh Norské lyžařské federace na založení této organizace. Návrh byl jednomyslně přijat všemi přítomnými zástupci Norska, Itálie, Švýcarska a Francie. Usnesli se, že ustavující schůze se bude konat v Kristianii (Oslo) během holmenkollských závodů.

Dne 18. února 1910 se konal první mezinárodní kongres v Kristianii za předsednictví K. Rolla. Tajemníkem byl N. R. Ostgaard. Byly zastoupeny tyto země: Rakousko, Německo, Francie, Anglie, Skotsko, Španělsko, Království České, Sasko, Švédsko a Norsko. Johannes Dahl se stal předsedou komise, ve které byli ještě: Bjarne Nilssen, Carl Hallberg a Carl Grondahl jako tajemník.

■ Ročenka ČSK 1887—1927

Slyšte malou ukázkou z důkazů o naší samostatnosti. Bylo to na některém z prvních kongresů. Němci popírali naši samostatnost. Angličané byli o ní přesvědčeni. Jím stačil název »Kingdom of Bohemia« v titulu našeho Svazu lyžařského. Nordičtí delegáti byli trochu nedůvěřiví. Ukázali jsme jim v jakémisi anglickém dějepisném díle překlad z Palackého, že stavové čeští svobodnou volbou povolali Habsburky na královský trůn český, řekl jsem, že máme svůj sněm. Pak teprve uvěřili, že jsme samostatným státem. Ale když opět Němci zviklali jejich víru, vytáhl Rössler z kapsy hrst korun a pětikorun a ukázal nápis »Franciscus Josephus, imperator Austriae, rex Bohemiae, Hungariae etc.«, a pak už uvěřili v samostatnost Království Českého — deset let před tím, než jsme ji opět získali.

■ ZOH 1928

Jak se dříve schvalovaly tratě: Podle paragrafu 23 mezinárodních pravidel bylo povinností předsednictva FIS přesvědčit se o bezpečnosti tratě a správných výškových rozdílech. Proto byla projata celá trať na 50 km, s výjimkou krátkého úseku, předsedou FIS I. Holmquistem (Švédsko), členem předsednictva dr. Scheinerem (ČSR), předsedou švýcarského svazu dr. Danegerem a starostou obce C. Natherem. Trať byla doporučena jako účelná a pěkná. Součet výškových rozdílů byl 1100 m.

-lyž-

■ Jernberg nejlepším sportovcem roku

V anketě švédských sportovcních novinářů byl zvolen nejlepším sportovcem roku »Král lyží« Sixten Jernberg. Dostal 941 hlasů. Druhý — olympijský vítěz kanoista Rolf Peterson obdržel 698 hlasů. Na čtvrtém místě je v této anketě další lyžař Assar Rönnlund s 607 hlasy.

■ VE FINSKU NEJLEPŠÍ MÄNTYRANTA

V anketě finského tisku o nejlepším sportovci roku jsou na prvních třech místech rovněž olympijští vítězové. Prvenství získal dvojnásobný olympijský vítěz v běhu na 15 a 30 km na ZOH v Seefeldu Eero Mäntyranta před olympijským vítězem ve skoku na středním můstku Veikko Kankkonem. Třetí je olympijský vítěz v hodu oštěpem z Tokia Pauli Nevala. Nejlepší sportovkyní zvolili finští novináři rychlobruslařku K. Mustonenovou.

Největší továrnu na světě na výrobu lyží je firma Fischer se sídlem v Riedu v Rakousku. Její roční produkce je 250 000 párů lyží. Nově postavené tovární haly mají umožnit výrobní kapacitu 500 000 párů lyží ročně.

Hannes Marker, západoněmecká firma na výrobu bezpečnostních lyžařských vázání, prodala licenci své výroby do Japonska firmě Hope. Vázání ponese v Japonsku značku »Marker — Hope«.

V Morvan Haut-Folin bude první lyžařské středisko ve Francii vybavené automatickými rozstřikovači sněhu. Zkušenosti v USA s prvními 130 Snowmakery vyrábějícími umělý sněh dokazují dostatečně velkou odolnost sněhu proti změnám teploty a proti dešti. 20cm vrstva sněhu vydrží tři dny deště. Na našem úřadě po patenty a vynálezy je pod 77 b. 19/02 uloženo ve studovně patentů na sněhový kanon vynálezce Tropeano z USA. V patentu jsou uvedeny též podrobnosti o směsi a o jejich teplotách.

Francouzská firma Rossignol vyrábí ročně 60 000 párů lyží. Má 350 zaměstnanců. Hlavním konstruktérem a poradcem je Emile Allais. Firma vyrábí lyže dřevěné, z umělých hmot i kovové. Nejznámější jsou Derby 64, Plume, Allais 60, Metallais a Fiberglass. Na těchto lyžích byly vybojovány na ZOH v Innsbrucku dvě zlaté a tři stříbrné medaile.

V časopise Europa Sport, který je orgánem Svazu obchodníků a výrobci sportovních potřeb, se píše mj.: Zimmermann zůstává věren své značce. Největší výrobce lyží v Rakousku, firma Josef Fischer, demontuje zprávy, že Egon Zimmermann, olympijský vítěz ve sjezdu, bude závodit na lyžích jiného výrobce. Dodává, že se jedná jen o konkurenční trik, a uvádí, že Zimmermann dosáhl největších úspěchů své závodnické kariéry jen právě na lyžích firmy Fischer.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční závěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 151

Číslo

1

A-18*51047

GRENOBLE

dějiště X. zimních olympijských her 1968

Grenoble je universitním městem a zaznamenává v posledních letech velký rozmach. V roce 1954 mělo 119 000 obyvatel, v roce 1961 147 000 a nyní se svým okolím již 300 000. Plná polovina všech obyvatel lyžuje, 70 000 jsou mladí lidé. Je vzdáleno 557 km od Paříže, 106 km od Lyonu a 147 km od Ženevy. Střediskem sjezdových disciplín bude Chamrousse, vzdálené 30 km od Grenoble. Leží v nadmořské výši 1650 m, má lanovku a 11 výtahů, které umožňují dopravit za hodinu 600 osob. Město bude mít ubytovací kapacitu 12 000 lůžek. Náhradním místem za Chamrousse a místem olympijských obřích slalomů je Alpes d'Huez, vzdálené od Grenoble 63 km. Je zde 42 hotelů s 1000 pokojů, dalších 1000 lůžek se buduje. Klasické disciplíny budou vedeny v masívu Vercoeurs, 30 km od Grenoble. Tratě budou položeny mezi 1000 až 1500 m nadmořské výše. (M. J.)

NA 2. STRANĚ OBÁLKY: ● Celkový pohled na město (nahorě) ● Mapa olympijských soutěží (dole) ● Dějiště soutěží: GRENOBLE (hokej, krasobruslení a rychlobruslení), AUTRANS (saně), MEAUDRE (saně), VILLARD DE LANS (hokej, rychlobruslení, saně), ST. PIERRE DE CHARTREUSE (saně), CHAMROUSSE (sjezd mužů a žen, hokej), ALPE D'HUEZ (slalom a obří slalom mužů a žen, boby), LES DEUX ALPES (hokej).

Na této straně obálky: 1. Chamrousse, nejpoužárnější středisko francouzských Alp, dějiště hlavních alpských disciplín — 2. L'Alpe d'Huez — 3. Villard de Lans.

A ZNOVU S CHUTÍ DO TOHO

ČS. REPREZENTANT V BĚHU NA
LYŽÍCH RUDOLF ČILLÍK NA SNÍMKU
B. NOVOTNĚHO.

lyžařství

ROČNÍK 51 • ÚNOR 1965 • Kčs 1,80

2

**MOTEJLEK ZAHÁJIL
REKORDNÍ
FORMOU**

1

2

3

4

VÝBORNÝ ZAČÁTEK

Na úspěšnou loňskou sezónu navázali výborně na tradičním německo-rakouském turné čtyř můstek naší skokani. Na snímcích Fr. Jebavého vidíte na titulní straně Dalibora Motejleka, na této straně Josefa Matouška (1), Zbyňka Hubače (2), Rudolfa Doubka (3) a jejich trenéra Zdeňka Remsu (4). — Na dolním telefotu ČTK přijímají tři nejlepší závodníci turné — náš Motejlek, Nor Brandtzäg a jeho krajan Wirkola, blahopřání výborného sovětského skokana Zubarjeva.

PŮJDE TO JEŠTĚ LÉPE ??

Proč vlastně lyžaříme? Každý pro něco jiného: někdo klade důraz na zdravotní užitek z vydatného pohybu v nejjistším horském a lesním vzduchu, někdo na opojení z nespoutaného pohybu, někdo na duševní požitek z pobytu v srdci přírody — v zasněžených horách. A konečně někdo i proto, že jezdí soused, kamarád.

Lyzování je vskutku projevem radostného pohybu, odvahy a srdci otevřených přírod. Jezdění na lyžích by však bylo beze smyslu, kdyby nám neupevňovalo zdraví a kdyby nevychovalo celé lidi povahou i tělem.

Lyzáření nám rozdává štědrou rukou, ale chce za to nejen naši lásku, ale i naši práci, námahu, hlavně ovšem od začátečníků, pro něž je tato námaha i technika jízdy neznámá.

Ahned úvodem bych chtěl připomenout, že nám v souvislosti s tím nejde o to, aby všichni lyžaři, ať už na běžkách nebo turistických či sjezdových lyžích, ať jezdí v nejbližším okolí svého bydliště nebo jezdí za vzdálenými terény či »hobluji« nějaké blízké či vzdálené pláně, se stali bezpodmínečně členy lyžařských oddílů, i když bychom jistě rádi přivítali všechny lyžaře v řadách členů ČSTV. To není vlastní účel práce našich lyžařských orgánů. Chceme ale, aby všichni lyžaři jezdili správně, tj. aby jezdili bezpečně, neohrožovali zdraví své a svých bližních, aby měli pravou radost a požitek z jízdy po bílých pláních, aby načerpali nové síly a nový elán do plnění svých pracovních úkolů.

Na úseku ROH máme podstatnou část spolupráce úspěšně vyřešenou. Jde o výběrovou rekreaci ROH, která je díky pochopení orgánů ÚRO plně zajištěna lyžařskými cvičiteli, delegovanými přímo našimi lyžařskými sekcemi. Zde jde snad jen o to, aby orgány ROH cvičitelova pracoviště vždy správně chápaly, že nejde o jeho osobní rekreaci, ale o kus dobrého, obětavé práce společenského významu. Vždyt na rekreaci jsou vysíláni nejlepší pracovníci závodů, a jestliže jim umožníme správné využití pobytu na horách v zimě, naučíme je dobře lyžovat a naučíme je tak milovat naše hory v zimě, tím jistě přispějeme k zlepšení jejich zdravotního i duševního stavu a k načerpání nových sil do další práce. Horší je již situace u podnikových zájezdů do hor. Zájezdy do chat obhospodařovaných závodními výběry ROH nebo přímo podniky, mají sice řadu výhod a kladných aspektů, jsou však odborně lyžařsky vedeny jen v malém počtu případů, a lyžování se provádí většinou živelně. Závodní výběry ROH by si měly v plném rozsahu uvědomit usnesení ÚRO o podpoře tělovýchovy a sportu a uvést je právě zde prakticky v život. V každém závodě, který jezdí pravidelně na hory, by se jistě našel velký počet dobrých lyžařů, kteří by byli schopni stát se pomocnými lyžařskými cvičiteli a lyžařskými cvičiteli a střídát se ve vedení podnikových zájezdů.

Stačí jen se dohodnout s příslušnou sekcí lyžování OV ČSTV a naplnit podnikových zájezdů do hor se nejen obohatí o výcvik v jízdě na lyžích, ale i o správné zaměření a využití volných společenských večerů.

Odborná situace je i u zájezdů do hor pořádaných ČSM. Dobrý organizátor v každém místě musí být s to zajistit výskolem dostatečného počtu mladých lyžařů na dobré lyžařské cvičitele. A z praxe vím, že mladí lidé mají zájem o tuto práci. Jen jim to vyjednat s OV ČSTV, a tak zajistit jejich účast na školení. Víme, že ústřední orgány ČSM mají takovouto problémů celou řadu, ale zajištění správného — ve směru odborném a výchovném — vedení zájezdů do hor snad stojí za tu trochu zamyšlení a námahy.

Osnova výchovně výcvikových zájezdů žactva do hor předpokládá jejich odborně sportovní vedení — v zimě lyžařskými cvičiteli. Praxe však nám ukazuje, že z různých důvodů, v prvé řadě rozpočtových, cvičitelskou funkci zastávají někteří z rodičů, kteří žáky učí mnohdy jezdít nesprávnými metodami a zastaralým postupem. Učí je tak špatným pohybovým návykům, kterým se pak žáci nesnadno odnaučují. A přece kdyby sdružení rodičů a přátel školy včas pamatovalo na tyto zájezdy a vybralo předem z řad rodičů zkušené lyžaře, prodjalo pro ně výcvik pomocných lyžařských cvičitelů, stejně jako ze řad žáků vyšších ročníků, byl by tento problém lehce odstraněn bez zvýšení finančních nároků na rozpočet zájezdu. Nejlepším řešením by ovšem bylo, kdyby se do budoucna počítalo s obsazením těchto středisek, jichž není mnoho, stálými sportovními — v zimě lyžařskými — instruktory. Tak by bylo zajištěno komplexní splnění úkolů, které jsou na tyto zájezdy vtyčeny.

Nejlepší spolupráci jsme navázali s pracovními zálohami. Mohli jsme nejen předat krajským sekcím seznamy učilišť učňovského dorostu k navázání přímého kontaktu, ale zejména plným pochopením vedoucích orgánů je zajištěno již v této zimě vyškolení vlastních instruktorů lyžařských cvičitelů, kteří budou zárukou postupného správného vyškolení potřebného počtu vlastních ILC a LC přímo v jednotlivých střediscích. Tímto směrem by měla být vedena spolupráce se všemi složkami a organizacemi.

Nebudu zde mluvit o spolupráci s odbory turistiky, která je součástí činnosti ČSTV. Po vypracování rámcové dohody o vzájemné spolupráci není vcelku žádných vážnějších problémů, které by znesnadňovaly uplatnění správných metodických zásad ve výcviku v obou směrech.

ŠTEFAN OLEKŠÁK: „NEBOL SOM TAM ZBYTOČNE“

V PREDMINULOM ČISLE »LYŽIARSTVA« SOM POPISOVAL LETNÚ PRÍPRAVU SEVERSKÝCH ZDRUŽENÁROV. ZAČIATKOM DECEMBRA SOM SA ZÚČASTNIL DRUHÉHO TRÉNINGOVÉHO TÁBORA, KTORÝ SA USKUTOČNIL UŽ NA SNEHU.

Boli sme asi 200 km severovýchodne od Oslo v mestečku Réna, kde bola asi 50cm snehová pokrývka. Tento tréningový tábor nepriniesol to, čo som očakával. Hlavnú príčinu na tom mali veľmi nepriaznivé poveternostné podmienky (teplo, dážď). Za celý týždeň sme urobili 15 skokov na mostíku s P — 30 m, 10 skokov na mostíku s P — 70 m a nabehali sme asi 75 km na bežkách. Tréning teda veľmi chudobný a ešte na nekvalitnom snehu.

Tréning bol vedený podobne ako naše sústredenia. Tréner Svère Stenersen dozeral a opravoval chyby pri skoku. Tiež sme mali inštrukcií z techniky behu na lyžiach. Čo sme nemohli robiť v praxi, dopĺňovalo sa v besedách.

AKO ASI VYZERÁ PRÍPRAVA NA SNEHU?

Na snehu začínajú jazdiť najskoršie od 15. XI. a začiatkom decembra tiež skáču na snehu. Prvých 14 dní je tréning pomerne ľahký, zameraný hlavne na osvojenie a zdokonalenie techniky behu na lyžiach. V decembri majú asi tento tréningový cyklus:

P Poobede skok
U Doobeda skok
Poobede vytrvalostný tréning 1½—2 hod.
S Doobeda skok
Poobede intervalový tréning
Š Doobeda skok
Poobede výlet v teréne 1½ hod.
P Doobeda skok
Poobede intervalový tréning
S Doobeda skok
N Tvrdé tempo 15 km alebo pretek.

Pri intervalovom tréningu začínajú začiatkom decembra krátkymi úsekmi, ktoré sa postupom času predlžujú. Všetci pretekári netrénujú rovnako, podľa jedného receptu, ale väčšinou individuálne.

V závodnom období trénujú individuálne podľa možnosti, podľa kalendára pretekov a podľa výkonnosti.

Keď som odchádzal do Nórska, u nás sa ešte neskáčalo a bol som presvedčený, že si tam dobre zatrénujem. Keď som sa však vrátil, zistil som, že zatiaľ čo ja som bol na menšom výlete, chlapci doma v Spindlerovom Mlyne výborne skákali.

No i keď to úplne nespĺnilo svoj účel, nedá sa povedať, že som tam bol zbytočne. Skúsenosti, ktoré som tam získal, sa budem snažiť odovzdať i ďalším milovníkom bieleho športu.

Nakonec se musím zmieniť i o ďalší formě výcviku široké lyžařské veřejnosti, kterou budou moci uplatnit lyžařské oddíly již v této zimě. Je to vyučování za úplatu, kterou budou provádět vybraní cvičitelé, případně trenéři, a to jak výcvik jednotlivců, tak i družstev. Tato forma výcviku používaná s úspěchem v cizině bude jistě vítanou příležitostí jak pro oddíly, tak i pro zájemce z řad nečlenů ČSTV, kteří z jakýchkoliv důvodů nemají čas nebo možnost účastnit se jiných druhů výcviku v rámci oddílů a chtějí se přesto naučit správně jezdit na lyžích. Pochopitelně musí tato forma výcviku se stát také součástí zlepšené péče o turistický ruch u nás.

Je opravdu třeba, aby si tyto připomínky uvědomily nejen naše lyžařské orgány, ale především aby se staly předmětem vážného zájmu všech složek a orgánů, které nějakým způsobem organizují nebo se podílejí na zájezdech do hor. Chceme přece všichni, aby pobyt v horách znamenal skutečné posílení, osvěžení, aby přinášel účastníkům požitek a radost z překonávání bílých dálek. Jistě nechceme, aby zájezdy do hor znamenaly strach rodičů i účastníků ze zranění a případně nám přivázely zpět řady lyžařů znechucených či dokonce vážně zraněných. A tomu se dá odpomoci z velké části správným lyžařským výcvikem. Myslím, že sotva jedna pětina těch, kteří jezdí na hory, se naučila správně lyžarřit.

Mylím-li se, pak jedině v tom, že by bylo těch bezradných asi ještě víc než čtyři pětiny. Bezradných i se svou třeba prvotřídní a technicky

dobře vyhovující výzbrojí. Nedůvěřují si ani tělesně ani duševně, ač ještě předtím věřili, že lyžařství je sportem s harmonickou rovnováhou mezi tělesnou zdatností a duševní schopností, a snad jediným, jenž není omezen skoro žádnou věkovou hranicí ani nahoru ani dolů a poskytuje nejlepší předpoklad dokonale souměrného i rovnoměrného individuálního vývoje.

Nemůžeme si dovolit již přepych, ztratit ten druh lyžařů, který se nedá zlákat závodní senzací. Je kritický k sobě, hlavně k sobě, a ví, že závodění je sice krásná věc, ale přece jen vyhrazená užšímu počtu těch, kteří se závodnímu lyžařství plně věnují. Ač tedy nezávodník, přece mu není technika jízdy na lyžích lhostejnou a zbytečnou. V podstatě je i on trvale ve vlivu pokrokových elementů. Ruka, jež se k němu vztáhne s jistými výhodami, bude pro něho milým překvapením. My musíme mít na mysli proto takovou konstrukci lyžařské organizace a lyžařského výcviku, aby byl nejen ideově, ale i technicky vyvážený. Musíme se vyhnout bezohledné specializaci do důsledků, kterou by nejšíří lyžařský lid nemohl pro sebe plně využít, ale musíme sjednotit lyžařský výcvik na základě nejmodernějších poznatků a výzkumů správné metodiky a techniky.

Hory jsou nejen vysoké, jsou také široké. A u nás spíše to druhé. Díky tomu je v nich dost místa pro všechny. Stopy, které je spojují od jednoho konce ke druhému, nemůžeme postrádat. A musíme společně nalézt co nejvíce možností tyto stopy správně a bezpečně rozmnožit.

Novým rokem a novoročními Harrachovskými závody vstoupili jsme do nové soutěže lyžařských oddílů, která má zajistit systematickou přípravu v metodicky správně rozložených a náročných soubojích vyrovnaných závodníků, a tím přispět i k růstu výkonnosti v závodním lyžování.

Harrachovská premiéra nám naznačila, že lyžařské soutěže dostaly zdravou injekci, která podnítila soutěživost závodníků a život v oddílech.

V jednotlivých závodech přibýlo na bojovnosti, dramaticčnosti a napínavosti závodů, a to nejen na předních místech. Všichni závodníci oddílů zařazených do celostátní soutěže i oblastní soutěže — Čechy, vyvinuli usilovnou snahu, aby byli mezi třemi nejlepšími závodníky (u žen mezi dvěma nejlepšími závodnicemi) svého oddílu, a získali pro oddíl potřebné body. Nešlo jen o vítězství, ale o umístění každého závodníka.

Poněvadž jde v lyžování o soutěž novou, povězme si o ní více, aby i širší lyžařská veřejnost se dověděla za jakých podmínek v ní lyžařské oddíly soutěží.

Soutěž lyžařských oddílů je rozdělena, zvláště pro běžecké disciplíny, a zvláště pro sjezdové disciplíny, poněvadž jednotlivé LO mají odlišné podmínky pro jednotlivé disciplíny.

V každé disciplíně jsou LO rozděleny podle výkonnosti a krajské příslušnosti do jednotlivých skupin, a to:

— do **celostátní soutěže** (vžívá se název »celostátní liga«) je zařazeno 10 nejlepších oddílů z celé ČSSR,

— do **oblastních soutěží** (»oblastní liga«) jsou zařazeny další oddíly, které se do této soutěže přihlásily, a to podle krajské příslušnosti.

Do jednotlivých skupin jsou lyžařské oddíly zařazeny takto:

BĚŽECKÉ DISCIPLÍNY

Celostátní soutěž (CL)

Baník Kremnica
Ještěd Liberec
Jiskra Mšeno n. N. »A«
Lokomotiva Trutnov
Rudá hvězda Poprad
Rudá hvězda Semily
Slávia VŠ Praha »A«
Slovan Smokovec-V. Tatry
Sokol Nové Město na M. »A«
Spartak Strakonice

Oblast Čechy (OL—Č)

ČKD Praha
Jiskra Domažlice
Jiskra Mšeno n. N. »B«
Jiskra Vítkovice v Krkonoších
Rudá hvězda Plzeň

Rudá hvězda Praha
Slavoj Karlovy Vary
Slavoj Kořenov
Slávia VŠ Praha »B«
Slovan Jilemnice
Spartak Vrchlabí

Oblast Morava—Slovensko (OL—MS)

Jiskra Nováky
Rudá hvězda B. Bystrica
Slávia Ekonom Bratislava
Slávia Technika Brno
Slávia Universita Brno
Slávia VŠ Olomouc
TJ Rožnov p. R.
TJ Vojenská akademie AZ Brno
Sokol Nové Město na M. »B«

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

Celostátní soutěž (CL)

Dynamo N. Tatry, Lipt. Mikuláš
LIAZ Rýnovice
Lokomotiva Trutnov
Rudá hvězda Praha »A«
Slávia Košice
Slávia Technika Brno
Slávia VŠ Praha »A«
Slovan Smokovec, V. Tatry
Sokol Janské Lázně
Spartak Vrchlabí

Oblast Čechy (OL—Č)

ČKD Praha
Chemička Ústí n. L.
Rudá hvězda Praha »B«
Slávia VŠ Plzeň
Slávia VŠ Praha »B«
Slávia VŠT Liberec
Tatran Střešovice

Oblast Morava (OL—M)

Baník Ostrava
Rudá hvězda Brno
Slávia Technika Brno »B«
Slávia VŠB Ostrava
Slávia VŠ Olomouc
TJ Gottwaldov

Oblast Slovensko (OL—S)

Lokomotiva Bratislava
Lokomotiva Košice
Rudá hvězda B. Bystrica
Slávia Universita Bratislava
Slávia VŠD Žilina
Spartak Martin

SOUTĚŽ JE VYPSÁNA V KATEGORII DOSPĚLÝCH (MUŽI A ŽENY)

U běžeckých disciplín se mohou vypsaných závodů lyžařské oddíly zúčastnit sice libovolným počtem závodníků, ale v přihlášce musí jmenovitě uvést 4 závodníky a 3 závodnice (musí být uvedeni v soupiskách oddílů), kteří budou tvořit družstvo oddílů. Přihlašu-

je-li LO k závodům, které jsou současně veřejnými závody klasifikačními pro splnění limitu I. VT, vyšší počet závodníků musí být tyto závodníci nositeli nejméně II. VT té disciplíny, ve které startují.

Ve společné kategorii dospělých mohou však startovat i junioři (ovšem jen ve svých disciplínách, tj. v běhu na 5 a 10 km ženy, 15 km muži a v závodě štafet mužů i žen). Kromě toho v závodě žen na 5 km a ve štafetách 3x5 km je možno k doplnění počtu závodnic na 3 ženy přihlásit i starší dorostenky a v závodě štafet mužů (3x10 km) je rovněž možno k doplnění počtu členů štafety povolit start starším dorostencům. Ovšem i tito musí být na soupisce.

U sjezdových disciplín se vypsaných závodů celostátní soutěže, které jsou současně závody kontrolními, mohou zúčastnit za lyžařský oddíl nejvýše 4 muži a 3 ženy. Další účast je omezena směrnými čísly. Toto omezení, týkající se závodů ve slalomu a obřím slalomu, bylo provedeno proto, poněvadž tratě těchto závodů snesou jen omezený počet závodníků.

Závody, zařazené u sjezdových disciplín v oblastních soutěžích, jsou veřejnými závody klasifikačními pro splnění limitu I. VT. Účast na nich může být požadatelem omezena podmínkou, že k závodům se mohou přihlásit závodníci pouze I. a II. VT.

I u sjezdových disciplín se však mohou zúčastnit závody dorostenčí a dorostenky (ovšem jen ve stanovených maximálních počtech), pokud byli trvale přeřazení do kategorie dospělých, nebo jim byl povolen start v kategorii dospělých (jejich seznam byl uveřejněn v prosincovém »Lyžařství«) a jsou-li uvedeni v soupisce oddílů.

Je třeba zdůraznit, že v průběhu jednoho závodního období mohou závodníci startovat pouze za jeden oddíl.

Závody vypsané pro tuto soutěž oddílů byly uveřejněny již v celostátním kalendáři lyžařských soutěží (»Lyžařství« — prosinec 1964) a označeny jako CL (celostátní lyžařská soutěž) a OL (oblastní lyžařská soutěž).

Hodnocení lyžařských oddílů

v této soutěži se provádí odděleně pro běžecké a sjezdové disciplíny, a to odděleně pro celostátní a oblastní soutěže.

V běžeckých i sjezdových disciplínách se hodnotí výsledky jednotlivých závodů vypsaných v této soutěži — nehodnotí se víceboje.

Hodnocení se provádí tak, že se pořadí přihlášených a startujících maximálně 4 závodníků a 3 závodnic jednotlivých oddílů ohodnotí určitým počtem bodů. Pořadí oddílů se pak určí podle součtu bodů získaných však jen jejich nejlepšími 3 muži a 2 ženami v jednotlivých závodech.

Bodové hodnoty získané v jednotlivých závodech se sečítají narůstajícím způsobem a konečné pořadí oddílů bude dáno počtem bodů získaných lyžařskými oddíly ve všech vypsaných závodech.

VÍTEŽ KAŽDÉ SKUPINY ZÍSKÁ TITUL

»Vítěz celostátní soutěže LO v běžeckých (sjezdových) disciplínách v roce 1965«, »Vítěz oblastní soutěže LO v běžeckých

(sjezdových) disciplínách v roce 1965 — oblast Čechy« (Morava, Slovensko, Morava—Slovensko).

A JAKÝ BUDE POSTUP A SESTUP?

Z celostátní soutěže běžeckých disciplín sestoupí dva poslední oddíly, u sjezdových tři poslední oddíly, a to do oblastních soutěží podle krajské příslušnosti. Do celostátní soutěže na jejich místa postoupí vítězové jednotlivých oblastí.

Ústřední sekce lyžování může před zahájením soutěže v každém roce doplnit oblastní soutěže o oddíly, které v předcházejícím roce prokázají stoupající výkonnost a které se do oblastní soutěže přihlásí. Stejně tak však může vyřadit z oblastní soutěže oddíly, které v soutěži neprokázají dosaženými výsledky úroveň oblastních soutěží.

Je třeba ještě uvést i jakousi hmotnou zainteresovanost jak pro oddíly v celostátní soutěži, tak i pro vítěze oblastních soutěží — a to, že lyžařským oddílům zařazeným do celostátní soutěže se poskytuje úhrada účasti za 3 muže a 2 ženy a 1 trenéra nebo vedoucího v rozsahu stanoveném

ústřední sekci lyžování. I tato skutečnost bude jistě pobídkou momentem v soutěži — udržet se v celostátní lize — neseštopit z oblastní do celostátní soutěže.

Toto jsou základní pravidla nově se rozvíjející soutěže lyžařských oddílů a zkušenosti letošního roku je jistě náležitě prověřit. Na závěr zimy si budeme moci ověřit účinnost této soutěže. Bylo by dobré, kdyby již v jejím průběhu se ozvaly oddíly, jak na tuto soutěž pohlížejí, ozvaly se s připomínkami a náměty a v závěru zhodnotí, zda a jak účast v soutěži ovlivnila růst sportovní výkonnosti závodníků a zvýšila v lyžařských oddílech zájem o závodní lyžování.

V průběhu soutěže nelze však její podmínky měnit.

Tolik pro seznámení se s touto soutěží s výzvou, aby všechny lyžařské oddíly i závodníci ji sledovali a v příštím roce rozmnožily se řady oddílů v jednotlivých oblastech. Je našim přáním, aby i v jednotlivých oblastech (Čechy, Morava, Slovensko) se u obou disciplín zvýšily počty soutěžících oddílů na deset.

Chceme, aby tato soutěž se stala vzornou, která by do všech důsledků plnila svůj účel, a věříme, že čestným a zdravým sportovním soutěžením přispějeme nejen ke zvýšení výkonnosti našich závodníků, ale i k dalšímu rozvoji závodního lyžování.

A jaký je stav soutěže po dosud provedených závodech — i když vzhledem k uzavěrce našeho měsíčníku je to s nezaviněným zpožděním:

I. liga: 1. Sl. Praha VŠ 539,5 b. (běh mužů na 15 km 133,5, štafety 144, běh žen na 5 km 100, štafety 162), 2. S. Nové Město na Moravě 481 (147 — 160 — 64 — 90), 3. B. Kremnice 475 (141 — 126 — 100 — 108), 4. Sp. Strakonice 436 (102 — 108 — 82 — 144), 5. RH Semily 433 (141 — 162 — 58 — 72), 6. Lok. Trutnov 376 (54 — 36 — 106 — 180), 7. J. Město 294,5 (52,5 — 54 — 62 — 126), 8. RH Poprad 263,5 (118,5 — 90 — 60 — 0), 9. Sn Smokovec 233 (135 — 72 — 26 — 0), 10. Ještěd Liberec 154 (66 — 18 — 70 — 0).

II. liga: 1. Sn Jilemnice 618 (147 — 180 — 111 — 180), 2. Sl. Praha VŠ 561 (162 — 144 — 93 — 162), 3. ČKD Praha 384 (123 — 54 — 63 — 148), 4. Sp. Vrchlabí 382,5 (91,5 — 108 — 57 — 126), 5. RH Praha 379,5 (88,5 — 126 — 57 — 108), 6. RH Plzeň 309 (129 — 72 — 18 — 90), 7. J. Domažlice 297 (126 — 162 — 9 — 0), 8. J. Město 172,5 (82,5 — 90 — 0 — 0), 9. SJ Kofenov 159 (63 — 18 — 78 — 0), 10. J. Vítkovice 93 (21 — 36 — 36 — 0).

FRANT. TÁBORSKÝ

Kontrolní známky ČSTV

Neustálý pohyb a přesun členstva i potřeba ověřit si uplatňování nových směrnic o členství v ČSTV vyžadují zprůzkoumání současného stavu a kontrolu členské evidence v ČSTV.

Z těchto důvodů a v souvislosti s přípravami III. CS a III. sjezdu ČSTV rozhodl sekretariát ÚV ČSTV zkontrolovat stav členstva ČSTV — a to vylepením kontrolních známek.

Kontrola bude nedílnou součástí členských schůzí (konferencí) TJ v zmiňovaném období 1964—1965 a vylepení kontrolní známky součástí zprášení evidence členstva v přípravách III. sjezdu ČSTV.

Kontrolní známky vylepí tělovýchovné jednoty všem svým členům (od 14 let), kteří mají platný členský průkaz ČSTV (strana 2, vpravo dole), nebo »průkaz sportovce« (vločka v členském průkaze ČSM, strana 4 dole).

Na kontrolní známku zaplatí každý člen tělovýchovné jednotě 1 Kčs. Tělovýchovné jednoty obdrží kontrolní známky od okresních výborů ČSTV zdarma na předpokládaný stav členů k 31. 3. 1965, kdy bude kontrola ukončena.

O výsledcích této kontroly stavu členstva podají TJ zprávu okresnímu výboru ČSTV s vyčíslením, kolik kontrolních známek bylo vylepeno do:

- a) členských průkazů ČSTV,
- b) »Průkazů sportovce« (vločky v čl. průkazu ČSM),

NEJPOZDĚJI DO 31. 3. 1965 ■

OV ČSTV (ORK) přistoupí k namátkovým kontrolám v TJ, zejména z hlediska proúčtování příjmu za kontrolní známky.

Od 1. dubna 1965 bude každý členský průkaz ČSTV i »Průkaz sportovce« bez vylepení kontrolní známky neplatný.

K získání tohoto přehledu o stavu členstva je třeba dobré přípravy ve všech výborech TJ a důsledné provedení kontroly u všech členů TJ. Při účelném využití příprav členské schůze (konference) TJ lze celou kontrolu včetně vylepení kontrolních známek ČSTV úspěšně zvládnout již před konáním členské schůze (konference) TJ. Vlastní kontrola končí před vyvrcholením příprav na veřejná vystoupení TJ, okreskové a okresní spartakiády i III. CS v Praze. Spojme ji proto splněním úkolů celé naší organizace, zejména k aktivizaci členstva TJ se zaměřením na získání dalších cvičitelů a organizátorů.

ZLEPŠENÍ SPOLUPRÁCE *mezi lyžaři zemí socialistického tábora*

PO DELŠÍ DOBĚ SEŠLI SE OPĚT PŘEDSTAVITELÉ LYŽAŘSKÝCH ORGÁNŮ ZEMÍ SOCIALISTICKÉHO TÁBORA K PROJEDNÁNÍ UŽŠÍ SPOLUPRÁCE, KE ZVÝŠENÍ ÚROVNĚ ZÁVODNÍHO LYŽAŘSTVÍ V NAŠICH ZEMÍCH A ZEJMÉNA K ZLEPŠENÉMU VYUŽITÍ MOŽNOSTÍ SPOLEČNÝCH PŘÍPRAV PŘEDEVŠÍM NA SNĚHU, PŘED VRCHOLNÝMI LYŽAŘSKÝMI SOUTĚŽEMI — PŘED MISTROVSTVÍM SVĚTA A PŘED ZOH.

Společné jednání se uskutečnilo ve dnech 15. až 18. prosince v Berlíně a díky pohostinství soudruhů z lyžařského svazu NDR bylo velmi dobře zajištěno. Probíhalo ve sportovním středisku v Berlíně-Grünau, kde samo nerušené vhodné prostředí přispělo k úspěšnému průběhu jednání. Zúčastnili se jej zástupci lyžařských ústředních orgánů Bulharska, Polska, SSSR, Maďarska, NDR a ČSSR. Litovali jsme jen, že se omluvili zástupci jugoslávského a především i rumunského ústředí, které stojí před organizováním nejbližšího kongresu FIS v červnu 1965 v Mamai.

Do čela jednání byl jednomyslně postaven předsesta lyžařského svazu SSSR s. Viktor A. Andrejev. Program jednání připravili soudruzi z DSLV a svého úkolu hostitele, který na sebe převzali v poslední chvíli, se zhostili opravdu vzorně. V takovém prostředí probíhala všechna jednání, k jehož úspěchu přispěla v prvé řadě řada iniciativních návrhů naší sekce, opravdu v přátelském duchu a ve vzácné shodě názorů na projednávané problémy.

Z naší strany byly to jednak návrhy našich delegátů pro kongres FIS, zejména však naše konkrétní návrhy na utužení spolupráce v přípravách na vrcholné světové závody. Zástupci NDR a Polska byl přijat návrh na založení každoročních Týdnů skoků o Pohár přátelství pod záštitou ústředních tiskových sportovních orgánů těchto tří zemí (Sportecho, Przegląd sportowy a Československý sport) po způsobu Závodu míru, o němž píšeme na jiném místě. Dále byl zástupci těchto tří orgánů přijat náš návrh na organizaci poháru tří zemí, který bude zahrnovat všechny lyžařské disciplíny a který by se uskutečnil v celém rozsahu již v roce mistrovství světa 1966. Pro obě soutěže jsme vypracovali předem i návrhy jejich statutu, včetně návrhů jejich hodnocení a výměny rozhodčích.

Bylo dohodnuto pořádat každoročně v některé ze zemí socialistického tábora konferenci lyžařských trenérů, na níž by byly vzájemně vyměňovány poznatky a zkušenosti všech lyžařských disciplín, sjednocen předběžně kalendář a vzájemné styky na další rok a projednány možnosti co nejlepšího využití tréninkových možností, zejména využití příznivých sněhových podmínek v jednotlivých zemích. Nejbližší trenérská konference by se měla uskutečnit v květnu 1965 v Sovětském svazu, další pak v roce 1966 v Československu. Pro nejbližší konferenci byly rozděleny i úlohy pro zpracování tématiky jednotlivých lyžařských disciplín. Naší sekci připadlo zpracování problémů sjezdových disciplín.

Pro rok 1965 se počítá se společným výcvikovým táborem nejlepších skokanů začátkem září v Oberhofu, sdruženářů v témže termínu v Oberwiesenthalu, dále se tréninkem zakončeným výkonovými testy běžců a běžkyň v polovině září

v Oberwiesenthalu. Sovětský lyžařský svaz by umožnil 10denní letní výcvik našim biathlonistům, případně běžcům, přislíbil přešetřit možnost vyslání našeho trenéra do SSSR a nabídl trenérskou pomoc ke zvýšení výkonnosti v běhu žen vysláním vlastních nejlepších trenérů k výměně zkušeností do té socialistické země, která požádá o jeho vyslání. První ročník Týdne skoků o Pohár přátelství bude uskutečněn již v době od 23. do 31. ledna 1965 v Československu, další ročník byl dohodnut na dobu 10.—18. ledna 1966 v NDR na čtyřech místcích. Dále se v roce 1966 počítá ještě s jedním společným závodem sdruženářů v lednu v ČSSR a v únoru před MS v Polsku. Bylo projednáno také zlepšení vzájemné přímé výměny odborné literatury, aby jí mohlo být co nejlépe všemi spřátelenými lyžařskými ústředími využíváno.

Velká část porady byla také věnována otázce diskriminace sportovců NDR, případně i dalších zemí socialistického tábora ze strany států NATO. Na toto téma promluvil vedoucí mezinárodního oddělení DTSB s. Heinze, který naprosto objektivně poukázal na případy diskriminace v poslední době, zejména na neblahý vliv tzv. Hallsteinovy teorie ovlivňující nepříznivé postoj orgánů NSR vůči sportovcům NDR a dalších zemí. Hodnotil správně vývoj lyžařství, kde zejména v klasických disciplínách představují sportovci ze socialistického tábora v posledních letech světovou špičku. Kdyby byla znemožňována na některých soutěžích účast závodníků našich zemí, stávaly by se tyto soutěže automaticky druhořádnými a sportovci ze zemí NATO by byli tak zbavováni možnosti měření sil s nejlepšími sportovci a vlastní opatření by se tak obrátila proti jejich autorám. Cíl náš je jasný: bojovat proti reakčním silám v mezinárodních sportovních ústředích, ale současně podporovat mírumilovné a progresivní síly tak, aby byla umožněna účast všech sportovců na všech soutěžích, bez ohledu na jejich rasovou, politickou nebo náboženskou příslušnost a názory.

Závěrem bylo všemi přítomnými jednomyslně konstatováno, že jednání, které probíhalo ve velmi srdečném a přátelském ovzduší, má velký význam pro upevnění další spolupráce a pro růst úrovně závodního lyžování ve všech našich spřátelených zemích. Ukázalo se účelným zajistit každoročně tato jednání a v souvislosti s tím byl požádán zástupce bulharského lyžařského svazu, aby prozkoušel možnost uspořádat tuto poradu v roce 1966 v Bulharsku. A to vyjadřuje jistě i přání nás všech, abychom těsnou spoluprací a vzájemnou pomocí a výměnou zkušeností mezi sportovci-lyžaři všech mírumilovných zemí dosáhli společně dalšího růstu světové úrovně závodního lyžování.

MILOŠ DUFFEK

PROTI DVOUKOLEJNOSTI v základním a závodním lyžařském výcviku

Pod názvem »Metodický postup zatáčení v základním a závodním výcviku« uveřejnil časopis Tělesná výchova mládeže ve 4. čísle ročníku 1963 článek dr. VI. Čepeláka, k jehož obsahu zaslala lyžařská sekce zmíněné redakci 31. ledna 1964 své kritické připomínky se žádostí o jejich uveřejnění v témže časopisu. Protože redakce časopisu TVM naší kritiku vrátila (10. IX. 1964 — tedy až po sedmi měsících!!!) »k přepracování«, a my považujeme za potřebné tuto kritiku uveřejnit v plném znění, zařazujeme ji v našem časopise. Vyhovujeme tak přání našich cvičitelů i čtenářů TVM ze řad cvičitelů, kteří správně poukazují na to, že podobné články vnášejí zmatek mezi neinformované lyžaře.

S potěšením konstatujeme, že tyto čtenáři projevují více touhy po poznání, než redakce TVM, která v závěru svého zamítavého dopisu píše: »My jsme časopis, který ministerstvo školství a kultury vydává právě pro zlepšení metodické úrovně učitelů tělesné výchovy. Jsme proto povinni otiskovat takové články, jež učitelům tělesné výchovy v jejich práci pomáhají. Články polemické mezi takové články nepatří, a proto vás ještě jednou žádáme o přepracování vašeho článku podle shora uvedených připomínek. Pak jsme ochotni článek otisknout.« Jelikož naše přesvědčení je zcela opačného druhu a přepracovávat naši kritiku na přání redakce TVM nehodláme, předkládáme jí našim čtenářům v našem časopise.

Už po mnoho let se v časopise TVM a jinde objevují články, ve kterých dr. Čepelák přináší vždy »novou« techniku nebo metodiku zatáčení na lyžích, domněle potírá různé lyžařské školy a snaží se vytvořit svou vlastní lyžařskou školu.

Jistěže hledání nových cest při výuce lyžování je chválné a je nutné si jej vážit. Musí však mít jasný cíl: prospět našemu lyžařství. Také v práci dr. Čepeláka jsme se vždy snažili vidět především kladné rysy a jeho chyby jsme se snažili kritikou odstranit. Naše snaha se však neseťkala s pochopením. Autor nadále setrvává na své pozici dokazovat, že vše, co zde je a co je dnes v celém lyžařském světě při výuce zatáčení na lyžích všeobecně platné, je špatné. Přitom své názory rok od roku principiálně mění, upadá do stejných extrémů, které výtýká jiným — především alpským školám. Aby zakryl skutečnost, že opakuje to, co tu už dávno bylo a co je i dnes obecně platné, užívá jiného (nesprávného) názvosloví, jiného (neúplného a chybného) biomechanického výkladu cviků, neúplného popisu cviků nebo záměrně popisuje cviky jinak, než jak jsou vykládány příslušnými školami.

Tyto nedostatky v práci autora i nesprávné metody a formy jeho práce vnášejí zmatek do řad lyžařské veřejnosti, zejména mezi

cvičitele a učitele. Autorem uměle vyvolávaná dvojkolejnost ve výuce lyžování, která je ostře kritizována v lyžařském hnutí i na školách, neprospívá, ale naopak brzdí naši společnou práci věnovanou rozvoji teorie a praxe lyžařské výuky a vážně poškozuje i její dobré jméno v cizině. Dokladem stále se opakujících chyb autora je právě zmíněný článek uveřejněný v časopise Tělesná výchova mládeže.

Autor ve svém článku uvádí, že »na základě výzkumu a rozboru jízdy závodníků dospěl k závěru, že základ techniky zatáčení je založen na jiných pohybech, než uvádějí francouzská a rakouská škola«. Dále uvádí, že »ve francouzské i rakouské škole je základem zatáčení v základním i závodním výcviku srožná technika, jejímž základním elementem je srožný smyk ke svahu«.

Každému, kdo se jen poněkud zabývá historií lyžařské výuky, je známo, že základem rakouské školy lyžování nikdy nebyl a není srožný smyk, ale naopak přírvat, a to od Žďárského školy přes školu Bilgeriho, Arlberskou (Schneiderovu), až po moderní rakouskou školu, která vychází právě z přírvatu a přírvatný smyk klade jako vrcholný cvik techniky zatáčení v základním výcviku. Stejně tak i francouzská škola lyžování, i když ústředním cvikem základního výcviku je nadlehčovaný srožný smyk, má ve svém postupu napřed zařazené prvky přírvaté. Nadlehčovaný srožný smyk ke svahu zařazuje až do čtvrté vyučovací třídy a nadlehčovaný srožný smyk od svahu až o dvě třídy později. Číslování tříd je u Francouzů vždy od nejvyššího bodu k nejnižšímu. Podobně je tomu u všech známých lyžařských škol a postupů v celém světě. Rovněž v našem základním výcviku, ve kterém jsme se dávno oprostili od vlivů francouzské školy a stylizace školy rakouské, vycházíme pro zatáčení z přírvatu, který je základním a nejsnazším principem změn směru sjezdu pro valnou většinu našich lyžařů, u pohybově nadaných pak dopomocí, na základě níž se rych-

leji dostanou ke srožnému smyku. Naskytá se tedy otázka, jak je možno na základě autorova »výzkumu«, který, pokud je nám známo k dnešnímu dni, kdy tento příspěvek otiskujeme, nebyl dosud ukončen ani oponován, popřít historický i současný stav ve výuce zatáčení na lyžích?

Druhá otázka je, proč si autor chce přisvojit zásluhu, které mu nepatří, na objevení a zavedení přírvaté techniky do zatáčení, dále jakou cenu a efektivnost má jeho vědecká práce, ve které dokazuje to, co je dávno a všeobecně jasné a platné a kde tedy bylo zbytečně »několikaletý výzkum« docházet k závěru, že základem zatáčení v základním a závodním výcviku je technika přírvatná, jejímž základním elementem je oblouk«.

Abyste dodal autor své práci zdání originality, soustřeďuje pozornost v přírvaté technice, kterou ve svém článku rozvádí, na práci kolena zatížené nohy. Ani v tomto případě není autor původní, protože o práci kolena pro zatáčení je mluveno v časopise Lyžařství č. 4 z roku 1959, str. 16, především v bodě 5., kde se hovoří o pohybu nohy, kterým se způsobuje vysunutí patky zatěžované lyže. O oblouku na jedné (vnější) lyži se píše už v Technice lyžování z roku 1958, str. 67 a 68. V Monte Bondone u příležitosti VI. mezinárodního kongresu pro vyučování jízdy na lyžích byla roku 1962 v ukázkách rakouských demonstrátorů rovněž předváděna práce vnější nohy v obloucích v pluhu (viz film ITVS z Monte Bondone).

I zde se autor dopouští hrubých chyb. Zužuje celý problém zatáčení na pohyb vnějšího kolena vpřed a dovnitř oblouku přes bříško chodidla, jehož činnost se pro celý oblouk provádí a řídí. Jak může autor ignorovat pohyby ostatních částí těla lyžařova, bez nichž by provedení oblouku bylo nemožné a nebrat v úvahu skutečnost, že při tomto složitém pohybu je zapojeno celé tělo lyžařovo, že je nutné počítat s lyžemi, s vnitřními a vnějšími silami atd.? Zanedbává úplně pohyb tru-

pu a pánve, kterážto chyba se musí jasně projevit u cviků vyšší formy, jako je jím popisovaný »závodní oblouk«.

Autor popisuje patrně jiný oblouk, než jak je předveden na kinogramu č. 3, str. 152. Zde je principem nasazení smyku přenesení váhy těla v široké stopě (3. a 4. obraz), které je v určité rychlosti postačitelem impulsem pro uvedení vnější lyže do smyku. Toto nasazení vychází z odrazu z vnitřní hrany pravé lyže na lyži levou postavenou těsně před dokončením váhy těla na plechu a hned dále na svou vnitřní hranu. Koleno vnější (levé) nohy příkláněním do oblouku staví lyži více na vnitřní hrnu, vnější zatížená lyže jako lyže vedoucí vede oblouk. Obdobně nasazení oblouku vlevo je doprovázeno viditelným stáčivým vysunutím patky pravé lyže (obr. 11, 12, 13), kterým je zvýrazněno stáčení do oblouku. Při bedlivém pozorování polohy lyží (jejich podélné osy) v souvislosti s osou spojující ramenní klouby vidíme, že stáčivé vysunutí patky pravé zatížené lyže je doprovázeno protínatčením trupu. Patrně je to i z toho, že loket pravé paže i pravé rameno je v obrazech 10, 11, 12 a 13 vidět ve stále stejné poloze a lyže se přitom stočily do spádnice o úhel odhadem 60° v průběhu znázor-

něném na obr. 11, 12 a 13. Závěr nechť provede čtenář sám.

Velmi zarazující jsou autorovy názory na str. 155, kde píše: »Největší váha se pak soustřeďuje v přední části vnější lyže, takže točivá délka vnější lyže se zkracuje. Zatočení po vnitřní hraně v přední části vnější lyže připomíná zatočení na brusli, která velmi snadno prořezává různé struktury sněhu.« Není jasné, jak se může zkracovat »točivá délka lyže«, když se největší váha soustředí v přední části lyže. »Točivá délka lyže« (autor má asi na mysli délku skluznice, která je ve styku se sněhem) se nedá zkrátit, ledaže bychom měli lyže opačného vypnutí, u kterých by patky lyží trčely do vzduchu. Předklonem, tj. zřejmě »soustředěním váhy nad přední částí zatížené vnější lyže«, se docílí pouze nepatrně zvětšeného zatížení přední části lyže a zmenšení zatížení patky, což má za následek při jízdě po vnitřní hraně zvětšení odporu sněhu v přední části lyže a zmenšení v patce. To znamená, že výslednice odporů sněhu působících na zatíženou lyži se posune dopředu. Rovněž odpory se zvětší, tím i setrvačná síla a celkově se zvětší v důsledku zvětšení síl a jejich vzdálenosti otáčivý moment. V žádném případě se však nezkrátí »točivá délka lyže«,

protože i při velkém předklonu na spodním tahu (závěsu) se patky lyží neodráží od sněhu. A takto přece nikdo, obzvláště bez spodního tahu nelyžuje.

V závodní technice odmítáme zásadně zjednodušování a omezení techniky zatáčení na pouhou přívratnou a zde opět jen na rychlejší nebo pomalejší práci kolena vnější nohy a přenesení váhy těla.

K metodickému postupu nácviku uvedených cviků nepovažujeme za nutné se vyjadřovat. Výklad technického provedení cviků považujeme za pochybený a tudíž nelze ani dost dobře zhodnotit metodický postup, nevede-li tento k osvojení správných a účelných pohybů.

Závěrem chceme konstatovat, že zveřejňování obdobných materiálů, které vycházejí z neukončených a neoponovaných vědecko-výzkumných prací, neprospívají jednotě v lyžařském sportu, obzvláště jsou-li zveřejňovány jako výsledky těchto prací a vnášejí zmatek mezi lyžařské pracovníky a veřejnost. S tímto postupem autora ani redakce TVM nemůže souhlasit a věříme, že veřejnost pochopí naši snahu po jednotě lyžařského sportu.

Učebně výchovný úsek
LS ÚV ČSTV

Ztratíme ještě jeden rok?

Kolečkové lyže jako tréninkový prostředek lyžařů-běžců zaujímají již po několika let významné místo v přípravě běžců některých zemí, především NDR, Skandinávie a v posledních dvou letech také SSSR. Zprávy o závodech severských lyžařů na kolečkových lyžích a o počtech kilometrů naježděných v přípravném období (Mán-

tyranta 2500 km?!), propracovaná a zdůvodněná metodika tréninku na kolečkových lyžích německých trenérů i další objednávky kolečkových lyží z NDR pro sovětské běžce (loni 800 párů), to vše ukazuje na jejich význam. U nás vyrobil tyto lyže Družstevní závod Dražice. Jsou to nejlepší lyže toho času!!! Aby mohl uvedený podnik zajistit jejich výrobu v dostatečném množství, je nutné urychleně poslat mu závazné objednávky!

Na obou snímcích jsou dražické lyže. Trénují na nich naši reprezentanti Fousek a Hrubý.

„Kritérium prvního sněhu“

Naším lyžařům se poprvé podařilo letos zajistit si pozvání na tradiční závod ve Val d'Isère, nazvaný »Kritérium prvního sněhu«. Je to opravdové první měření sil na sněhu hned v začátku sezóny. Nebylo to nijak snadné. Byly nesnáze s pasovými formalitami, přece však mohlo 12. prosince odejet 13 lyžařů, kteří po 40hodinové cestě vlakem přes Strassbourg, Dijon, Lyon a Grenoble dorazili na místo. Val d'Isère leží ve francouzských Alpách na italské hranici. Mile nás překvapila pohostinnost a přátelské přijetí. Pořadatelé pro nás poslali dokonce dvakrát autobus na vzdálenost 40 km a vycházeli nám i jinak ve všem vstříc. Cítili jsme se tam více než dobře.

Val d'Isère je zcela nové, moderně vybavené středisko, ležící 35 km po prudce stoupající silnici od poslední železniční stanice Bourg Saint Maurice v nadmořské výšce 1850 m. Na Val d'Isère je patrné, že je to středisko, které bylo vybudováno s ohledem na požadavky dnešních návštěvníků Alp. Má asi 47 hotelů, zhruba 360 vytápěných garáží pro hosty, několik desítek sportovních i jiných obchodů, barů, snack barů a kaváren. Středisko je vybaveno asi 40 výtahy, lanovkami, vlekly,

které jsou svojí rychlostí odstupňovány — od pomalých — pro začátečnický až po rychlé — pro vyspělé lyžaře (3 m za vt.). Dvě kabinové lanovky překonávají výškový rozdíl 1900 m během šesti minut. Nejvyšší dosažitelná výška výtahy je 3340 metrů. Všechny vlekly jsou typu Pomagalski, tj. dlouhá teleskopická tyč, které se lyžař pohodlně drží a udržuje snadno rovnováhu. Tento typ je velmi jednoduchý a podle našeho pozorování nenáročný na obsluhu. Je prakticky bez poruch. K ob-

sluze stačí jeden pracovník, výtahy jsou v provozu nepřetržitě od 8 do 17 hodin na všech úsecích bez ohledu, zda jsou pasážeri. Všechny výtahy ve Val d'Isère jsou pod vedením sdružení lanovek. Překvapující byla péče o tratě výtahů, které byly nepřetržitě upravovány, stejně tak u sjezdových tratí, kde navíc byla velmi pečlivě označena místa, která by mohla být nebezpečná. Ve srovnání s péčí na našich lanovkách jsme byli mírně řečeno rozladěni. Této skutečnosti jsme u nás jistě hodně dlužni.

K samotným závodům

X. »Kritérium prvního sněhu«: účast 16 národů, 90 sjezdařů a 60 sjezdaček v každé disciplíně. Nestartovali tentokrát Rakšané a Američané. Pro naše to byla zkouška fyzické zdatnosti. Můžeme říci, že obstáli celkem dobře. Uvedu výsledky jen nejlépe umístěných: slalom žen: 16. Živcová, 19. Cuninková, obří slalom: 23. Živcová, 26. Cunin-

ková, kombinace: 12. Živcová, 16. Cuninková. — Muži — slalom: 28. Janda, obří slalom: 39. Koloušek, 43. Janda. Velmi dobrý byl výsledek mužů ve sjezdu: 32. Janda v čase 10 vt. za vítězem závodu Švýcarem Minschem, 35. Koloušek, ve dvojkombinaci: 28. Janda, 32. Sinay.

Že to byla vyrovnaná soutěž, o tom svědčí skutečnost, že vítěz slalomu a obřího slalomu a tým i dvojkombinace François Bonlieu [vítěz obřího slalomu na OH v Innsbrucku], byl bez pádu 39. — dvě vteřiny za naším Jandou. Naši závodníci a závodnice mohli dosáhnout lepšího umístění, kdyby se byl u nich neprojevil strach před jmény velkých soupeřů. Navíc působila náročnost tratí na začátku sezóny, přestože naši měli za sebou důkladnou letní přípravu a desetidenní slalomový trénink na Luční boudě — která byla pro nás velkou překážkou.

Využívali jsme každé chvílky k tomu, abychom najezdili co nejvíce kilometrů, k čemuž nám velmi pomáhal dobře promyšlený provoz výtahů. Všude byl nějaký vlek nebo autobus, který nás k výtahu dovezl.

Během závodu bylo několik maličkostí, kterých jsem si všiml a které by i nám pomohly: na trati obřího slalomu jednotlivé branky nebyly číslovány, jak je u nás zvykem číslu na kartónu přivázaným na tyče, ale přímo na terčích s čísly vytištěnými. Dále tabule výsledků u startu a u cíle byla z hobry a na ní byly okamžitě pomocí miniaturní vysílačky k dispozici časy závodníků v cíli a pro informaci i u startu. Pro dopravu funkcionářů a materiálu během závodu ve slalomu byly k dispozici motolyže, které velmi rychle dopravovaly funkcionáře na místo jejich působení. Celkově se dá říci, že v těchto střediscích jsou na akce podobného druhu velmi dobře připraveni. Vybavení — počet slalomových tyčí pro trénink je dostačující, s ochotou a bezplatně nám je rádi zapůjčili. Počet výtahů a možnosti tréninku přesahují naše představy. Chtěli bychom v příštích letech využít této příležitosti znovu k dobré přípravě na první mezinárodní závody.

Při pozorování lyžařského provozu na začátku sezóny jsme

zjistili, že je ve Francii velmi pečlivě organizován cvičební proces lyžařských adeptů. Všichni se učí jednotnou lyžařskou metodou. Přestože ještě nebyla sezóna v plném proudu, viděli jsme na svazích mnoho družstev. Vyučovalo se »francouzskou« školou — tj. nadlehčovanou kristianí, při které je zdůrazňováno opření o hůl. U nejméně vyspělých družstev jsem velmi často viděl používání přívratné techniky — pluh, přívratné oblouky ap. K otázce rozdílu techniky našich závodníků se závodníky zahraničními musím konstatovat, že jsme zameškali. Přestože jsme díky zahraničním materiálům a vlast-

nímu pozorování zahraničních závodníků získali určité zkušenosti, mohli jsme se hodně poúčit při společném tréninku našich závodníků s ostatními, že stále existuje rozdíl v technice, který musíme během sezóny odstranit, abychom mohli rovnocenně soutěžit s ostatními.

Závěrem bych chtěl říci, že zájezd na »Kritérium prvního sněhu« byl pro nás cenným přínosem, a že všechny získané zkušenosti, bychom chtěli předat v průběhu tohoto roku našim předním závodníkům, abychom splnili úkol — zlepšit úroveň našeho závodního lyžování.

MÍLA JIRSA

POT NENÍ DRAHÝ

Tři velká jména jsou spojena v historii běhu na lyžích — Nils Karlson, Veikko Hakulinen a Sixten Fernberg. Vysoko a dlouho svítili jejich hvězdy. Běžci celého světa by si přáli jít v jejich stopách. Ale jak? V čem je tajemství jejich úspěchů? Není to žádné tajemství. Recept je velmi jednoduchý a u všech tří stejný: Vysoké úsilí a píle ve fyzické přípravě, silná vůle a zdravý životní režim. V následujícím překladu článku «Ze zkušeností zahraničních mistrů» z časopisu Fyzkultura i sport, je zhruba popsána Jernbergova cesta k světovému prvenství. Prostými slovy je tu hluboce odhalena samotná podstata jeho úspěchů, platná pro každého běžce. Dobrá všestranná tělesná příprava, systematický, promyšlený trénink vysoké kvality a kvantita, vůle, píle a sebedůvěra — to jsou základní kameny přístupné také všem našim závodníkům. A tak je znovu připomínáme:

Kdo byl a je Jernberg, ví jistě každý lyžař, a proto jen stručně: K pěkné kolekci zlatých, stříbrných a bronzových medailí (6—3—3) z nejvyššího světového kolbiště a ještě k půl stovce medailí z národních mistrovství ho přivedla nejen výborná fyzická a technická připravenost, ale také nevyčerpatelná vůle překonávat všechny překážky a těžkosti.

Na jedné straně to byla píle a houževnatost — galejnická práce — jak sám říká, pak samostatnost, vynálezovost a láska k přírodě. Na druhé straně víra ve své vlastní síly — nejmocnější zbraň lyžaře. Tak charakterizuje podstatu svého tréninku Jernberg.

Sebedůvěře se Jernberg naučil v průběhu patnáctiletého samostatného tréninku. O svém sportovním růstu mluví ve své knize «Neproslapanou stezkou», v níž odevzdává své zkušenosti všem lyžařům. Nepovažuje je však za univerzální, neboť nejsou ve světě lidé absolutně stejní duševně i tělesně. Jeden potřebuje to, jiný zase ono. To platí i v tréninku. A proto také může být nejlepším trenérem sám sobě sportovec. Jernberg dále mj. říká: «Je typické, že když někdo dosáhne vysokého výkonu, objevuje se celá řada „autorit“, které by rády radily, co a jak dále dělat či nikoliv. To pak může vést ke ztrátě sebedůvěry. Na druhé straně se však může trenér stát sportovci dobrým pomocníkem a přítelem.

Ne všichni snášíjí velká zatížení. Stává se, že dokonce dobří lyžaři jdou s výkonem dolů, trénují-li v závodním období více než třikrát týdně. Mně osobně neškodí trénink mezi jednotlivými závody. Neloučím se s lyžemi ani na jediný ze sedmi dnů týdne, když k tomu mám možnost. Když po velmi intenzivním tréninku déle odpočívám, obyčejně shořím. Zásobovat se příliš velkou energií dlouhým odpočinkem se pro běžce nehodí. V průběhu našeho národního mistrovství se závodí denně po celý týden, a přece nevynechávám možnost tréninku. Moje forma neustále stoupá.

V Cortině d'Ampezzo mě nazývali mnicem proto, že jsem se neukazoval v městě a trávil svůj volný čas mezi přáteli svého družstva v hotelu „Menardi“, nebo z velké části na sněhu. Přijel jsem však proto, abych soutěžil. A to bylo hlavní. Ostatně mám, i když se to bude snad zdát mnohým divné, lyže prostě nesmírně rád. Běhat nebo chodit na lyžích v lese je pro mne největší slasti. Dávám přednost lyžování před tancem nebo večírky v zakouřeném místnosti.

Intenzitu tréninku je nutno stanovit přesně individuálně. Základem musí být všeobecná fyzická příprava. Je možné vynikat v technice a taktice, když je však malá základna síly, daleko se nedojde. Vysoká rozsáhlá připravenost se dosahuje všestrannou přípravou. Dlouhé pochody, běh a práce v lese pomáhají získat potřebnou sílu a vytrvalost. Kácet les nebo štípat dříví není nakonec nutné, ale pracovat časem až do »sedmého zapocení«, tak aby kosti praskaly, to je nevyhnutelné. Kolikrát jsem musel vyslechnout, že to nemůže být normální běhat celé dny v lese. Vždy však odpovídám, že pot není drahý. Ti, co se diví, ať si to vysvětlují jak chtějí. Co se týče objemu tréninku — nemá začátek ani konec. Když se vynechá v tréninku měsíc, nedohání se ani za dva.»

Od roku 1956 si Sixten vydělával na své živobytí prací v lese. Od května do září kácel les od časného rána až do pozdního večera. Zaměstnání dřevorubce je velmi těžké, ale dalo mu velkou sílu a vytrvalost. Samozřejmě tehdy mu zbývalo na trénink málo času. Jernberg říká, že intenzita tréninku musí být v přímé závislosti na charakteru práce: čím je tato těžší, tím lehčí musí být cvičení. U něho jsou to měsíce květen, červen. K podzimu prodlužuje dobu tréninku a začíná se speciálnější přípravou. Hodně času věnuje na podzim lovu zvěře. «Lov na losa v říjnu je svého druhu měřítkem mé formy. Naběháš se se psem za zvířetem takových pět

dní, a když máš štěstí, potrápíš se s nákladem, než se dobrodíš domů. A zde se ukáže, jak dobře jsi připraven.

Ríjen vyžaduje pravidelný trénink. Jeho hlavní náplní je terénní běh a práce v lese. Při tom je nutné měnit často místa a délku běhu. Každodenně před tréninkem štipu dvě hodiny dříví. V listopadu přicházejí od terénních běhů k vlastnímu tréninku na lyžích. Začátkem měsíce vybíhám na půl druhé hodiny do okolí (do lesa či poli), přičemž běhám v holinkách a v pracovním oblečení. Asi v polovině listopadu — podle toho kdy přijde sníh — trénuji nejméně dvě hodiny denně na lyžích. V prosinci zvyšují jak objem, tak intenzitu tréninku.»

Ve své knize uvádí Jernberg plán tréninku na listopad a prosinec v roce 1952. Uvádíme plán na druhou polovinu prosince:

14. 6 hodin běhu na lyžích — lov
15. 3½ hod. běhu na lyžích ve dvou fázích
16. 2 hod. běhu na lyžích
17. 8 hodin běhu na lyžích v čerstvém sněhu — lov
18. 2½ hod. běhu na lyžích v čerstvém sněhu
19. 4 hodiny běhu na trati
21. 2½ hod. ve stopě (ev. i dešti)
23. 3 hodiny běhu na lyžích atd.

Koncem prosince začínají závody. Přípravě na ně věnuje Jernberg ve své knize celou kapitulu. «Je nutné mít den, lépe dva dny před startem, aby bylo možné se seznámit s trati — sžít se s ní. Je třeba projet ji celou, pozorně si všimnout profilu, těžkých míst a určit způsob, jak ji nejučelněji zdolat, a určit si, kde by mohl být rozhodující trháč. Je nutné prohlednout si všechny sjezdy a stoupání, určit přibližně, jakou rychlostí bude nutné určitě úseky absolvovat. Je také dobré vyzkoušet mazání podle struktury sněhu a teploty vzduchu. Nedoporučuji měnit svůj režim v den, který předchází závod, například chodit dříve spát než obvykle. Jist je nutné vydatnější, strava má být bohatá na uhlohydraty. V den závodu je třeba dříve vstát, aby-

chom se vyhnuli zbytečnému spēchu a nervozitě. Vstupovat na trať se musí klidně a soustředěně. Propadněš-li nervozitě, ztratíš kontrolu sám nad sebou, pohyby pozbudou rytmu a potom již nečekaj výsledek.

A ještě jedna rada: Varuji všechny sportovce a v každém věku — nechoďte ani na trénink, ani na závody, když jste nemocni nebo máte zvýšenou teplotu. Během prvních let svého tréninku jsem porušil tuto zásadu a těžce na to doplatil. Po neúspěchu Svědů na OH v Oslo novináři tvrdili, že staré hvězdy zapadají a na brzké objevení nových není zatím naděje. Tehdy jsem se rozhodl opravdu trénovat, abych v příští sezóně dosáhl dobrých výsledků. Celé dny jsem se proháněl na lyžích. Jednou jsem zahřátý během napil vody z pramenu a silně jsem se nachladil. Po několikadenním nuceném odpočinku v posteli jsem

vstal a ještě dříve, než mi klesla teplota, šel jsem trénovat. A to byla má největší nerozumnost. Nejenže jsem vypadal na celou sezónu a cítil se špatně, ale od té doby mě trápilo v hrdle i plíce. Před odjezdem do Squaw Valley jsem na mistrovství Švédska vyhrál všechny závody — 15, 30 a 50 km. Podle těchto výsledků jsem byl v nejlepší formě. Ale plíce a hrdlo, k nimž jsem se zachoval tak lehkomyšlně, nevydržely kolísání teploty a řídký vzduch. Jakmile jsem začal stupňovat tempo, hrdlo se zaškrovalo a lapal jsem po vzduchu ústy jako ryba na suchu. Pak mě začal dusit kašel. Pochopil jsem, že chci-li dosáhnout úspěchu, mohu jen v první soutěži — v běhu na 30 km.

Volně podle sovětských pramenů A. Britjulin

BLAHOPŘEJEME

V uplynulých dnech se dožil životního jubilea — 50 let — předseda sekce lyžování Jihočeského kraje, dlouholetý obětavý lyžařský pracovník, nositel Uznání za zásluhy o rozvoj tělesné výchovy a sportu Josef Bízek. Upřímně blahopřejeme a všichni mu přeje- me hodně síly a svěžesti do další práce ve prospěch rozvoje našeho lyžování.

V. L. ASTA

BAJKA

o optimistovi

V naší historické epoše se vyskytl muž, jenž v jinorském věku strávil mnoho času na lyžích. Pak se oženil, a protože jeho paní měla námitky, zpouplil svoji výzbroj v kotli na ústřední topení a pěstoval sport prostřednictvím televizní obrazovky. V nedávné době se rozvedl, a protože televizní přijímač připadl manželce, rozhodl se k návratu mezi lyžaře. Ještě nutno dokreslit jeho morální profil: Byl optimistou. Toto slovo jej zcela vystihuje. Byl nevyčísitelným, skalním, přesvědčeným, zarytým a nezníčitelným optimistou.

Po skončeném rozvodu prohlásil: «Cítím se jako znovuzrozený. A teď vám všem ukážu, jaký jsem sportovec. Koupím si lyže, hole, boty a takové ty věci, co jsou k tomu třeba a pak se ukáže, kdo z nás! — jak pravil již otec Kozina.» A vrhl se do víru života.

Vybral si z podnikového spoření dva tisíce a zmizel svým přátelům s oči. Když se znovu objevil, vypadal zamyšlen. Na dotazy odpovídal: «Peníze mi všechny zbyly. Větrovky mají jen bleď zelené — ostatní vykouplil chuligáni — boty budou po inventuře a s lyžařskými ponožkami se mi vysmáli. Prý jestli si taky pletu svetr. Co je to za pitomou otázku? Já nechci svetr, já chci ponožky!»

Přátelé, kteří byli lépe informováni, mu vysvětlili, jak je možné, že když se chce uplést svetr, musí se sehnat dvacet párů lyžařských ponožek, a kdo pak chce opravdu ponožky, nedostane nic. Nerozuměl tomu. To není nic divného, mnoho lidí tomu nerozumí.

Pak však zvítězil jeho nezdolný optimismus a prohlásil: «Nevadí, nevadí. Zitra se vypravím za lyžemi a vezmu si na to náhradní volno!» — Vrátil se ještě zamyšlenější. Vyprávěl: «Vstoupil jsem do

sportovního obchodu a žádal lyže. Podívali se na mne a beze slova se odvrátili. Na opětný dotaz odpověděla jedna z prodavaček „PEFF“. Domnívám se, že tento zvuk vyrobila nosem. — V jiném obchodě byl zdvořilejší. Vysvětlil mi, že sjezdové lyže nejsou. Nechci sjezdové, chci turistické, ujistil jsem je. Řekli, že je to jedno, že ty taky nejsou. Beze slova jsem ukázal na stojan plný lyží. Vysvětlil mi, že jsou to skočky. Aha. Skákat tedy nechci. Tázal se mě, zda bych nechtěl běhat. Závodní běžky totiž jsou.»

Přátelé, kteří byli lépe informováni, mu dězeckou výzbroj doporučili. Je levnější, lehčí a hlavně je spíše k dostání. Na turistiku jsou lepší běžky trochu širší — ne ty závodní — a k tomu dostatečně dlouhé hole.

«Děkuji vám, přátelé,» zajásal muž s novým optimismem. «Teď je mi to jasné a hned zitra jdu nakupovat. Vezmu si na to dovolenou.» — Zmizel na tři dny. Když se objevil, pravil: «Turistické běžky nejsou, jsou jen ty drohé, závodní. To mi nevadilo. Bylo mi však nápadné, že mi unucovali k běžkám hole, které mi sahaly sotva k pasu. Prý laminát. Já bych řekl olovo — podle váhy. Proslvil jsem přednášku o vhodnosti lyžařských holí co do délky a váhy a oni to uznali. Odkázali mne na ministerstvo.»

Zmizel opět na tři dny. «Byls na ministerstvu?» tázali se ho přátelé, když posléze přišel poněkud pohublý, ale vítězoslavný. «Nikoliv, vrátím mě tam nepustil. Ávšak mám řešení, které mi poradil jeden dězecký závodník. Ti to dělají tak, že si koupí v obchodě s rybářskými potřebami tonkinový prut, uříznou jej na potřebnou délku, ze starých holí použijí bodec a brašňářské družstvo jim udělá hlavice a poutka. Jednoduché, že?»

Přátelé museli uznat, že proti nákupu hotových holí je to mnohem jednodušší a optimista opět zmizel. Za týden přišel do práce. Na dotaz, má-li již výzbroj a výstroj, odpověděl spokojeně: «Ovšem ze nemám. Ale přátelé, já jsem zjistil, že jí vůbec nepotřebuji! Tím sháněním jsem totiž zcela vyčerpal svoji dovolenou, takže nemohu stejně nikam jet. Prima řešení, co?»

«Prima,» souhlasil jeho přítel. «A hlavně geniálně řeší otázku našeho lyžování,» dodal a rozešli se smutně na svá pracoviště. Ale to už sem nepatří. Na to by musela být nová bajka — o pesimistech.

Novoroční běžecký Harrachov 1965

NEJVĚTŠÍ VEŘEJNÝ ZÁVOD

v posledních letech

V běhu mužů na 15 km dokončilo závod 175 závodníků a v běhu žen na 5 km dokončilo závod 71 závodnic. V závodě štafet v kategorii mužů startovalo a závod dokončilo 54 štafet, v kategorii žen 22 štafet a v dorostu 34 štafet.

Startovali všichni členové reprezentačních družstev, většina členů družstev mladých (juniorových) a s nimi další závodníci za své tělovýchovné jednoty v soutěžích I. a II. ligy (tj. celostátní soutěži lyžařských oddílů a oblastní soutěži lyž. oddílů) a další závodníci přihlášení jako jednotlivci. Nestartovali jenom někteří členové Dukly Liberec, kteří byli na zájezdu v Zakopaném.

Byly to tedy závody, které se hodnotou vyrovnaly téměř mistrovství ČSSR a účasti předčily všechny veřejné závody minulých let. To je velké aktivum na počátku závodního období.

Po jednom závodě nemůžeme ještě ligovou soutěž zhodnotit, ale na adresu všem těm, kteří byli pro ligu, říkáme: »připisujte +«. Pořadatelé se zapotili. Nečekali takovou účast. Po silvestru se dělají vždy závody hůře, než kdy jindy. Byly sice nedostatky, ne však tak závažné, abych o nich musel mluvit. Mnoho vyvážila obětavost několika málo činovníků, kteří udělali celé závodě. Je vidět, že i takový počet závodníků lze zvládnout. A nakonec všechno dobře dopadlo, totiž na počátku byli i od pořadajících obavy.

Premiéra nových harrachovských tratí nebyla. Nedostatek sněhu nedovolil vést tratě všude tam, kde jsou nové standardní tratě vytyčeny. Celkový dojem o nových tratích získáme tedy později, až je vysněžené souvisle přeběhneme. Avšak už nyní mám dojem, že příští nové standardní mezinárodní tratě budou podstatně lehčí než minulé, i když pestrá a členitost neztratily, naopak došlo k mnohým vylepšením.

Výkonnost. Dělat většce běžeckých perspektiv čs. lyžování na poli mezinárodním podle prvního závodu by byl nesmysl. Ovšem přesto něco výsledky říkají. První místa v mužích i ženách obsadili členové reprezentačních družstev přesto, že tyto závody nebyly jejich cílem, že se na ně nezaměřovali, ale že byly součástí přípravy. Znamená to, že by mělo dojít k určitému zlepšení u mužů v delších tratích a

u žen k lepším výsledkům vyrovnanosti celého družstva. V růstu výkonnosti z hlediska mezinárodního se nikde nedělají skoky. Celá věc je v dlouholeté systematické práci. Např. Italoové už od roku 1952 jezdí do Skandinávie na přípravu, aby byli »chytřejší« a proto nás dnes — v roce 1965 — tj. po 13 letech nesmí překvapit, když některý z italských závodníků vyhraje »domácí« závody.

Na kratších tratích se budeme jenom těžko prosazovat. To budou muset v dalších letech přijít noví závodníci daleko lépe technicky vybavení, pravděpodobně přes Duklu Liberec nebo RH Semily. Krátké tratě jsou kromě jiného otázkou zvládnutí techniky v rychlosti a bojuje se zde o vteřiny, nikoliv o minuty. Například letošní lednové závody v Oslo: 1. Grönningen 51:30,2, 2. Rönnlund 51:37,2, 3. Lundemo 51:42,4, 4. Andersen 51:43,5, 5. — 51:48,9, 6. — 51:50,8 atd.

Tratě 30 km a 50 km jsou »už také« záležitostí fyzické připravenosti a osobní zdatnosti a v té už nejsme o mnoho pozadu. Přestože nás i zde poráží technika, zkušenost, kvalitní materiál i lepší přírodní a tréninkové možnosti — je naše možnost úměrných výsledků daleko příznivější.

Že Jan Blažiček, byl hned za čs. reprezentačním družstvem, nás nepřekvapuje. Je to závodník se solidní běžeckou technikou a s citem pro terén, se závodními zkušenostmi a mohutnou svalovou silou, a ta pro těžký sníh, který byl v Harrachově, často rozhoduje.

Tím víc je potěšitelné umístění mladých závodnic Erlebachové, Chlumové a Osvaldové ihned za členkami reprezentačního družstva.

Běžec »s perspektivou« se pozná lehce, ale musí to být takových kvalit jako loňský dorostenecký přeborník ČSSR K. Štefl z Nového Města n. Mor. — člen letošní vítězné novoměstské štafety. Pochválit musíme za tréninkové úsilí a pěkné výkony na 15 km i ve štafetě Páříčku z Kremnice. Takový přístup k závodění a takovou výkonnost bychom rádi viděli u všech mladých, kteří odcházejí po základní službě z Duk-

ly Liberec a budou odcházet z RH Semily.

Těm dalším závodníkům a závodnicím byla ligová soutěž pobídkou k přípravě. Vyrovnanost a výkonnost na začátek závodního období byla opravdu pěkná.

První ligové body už máme. Nejlépe vystartovaly v I. lize Slávia VŠ Praha a ve II. lize — oblast Čechy — Slovan Jilemnice. Už dnes je vidět, že na celkové vítězství musí být nejenom špičkový výkon jednotlivce, ale i vyrovnanost celého družstva mužů i žen.

Z celého pozorování obou závodů mě nejvíce zaujala naprosto špatná situace ve vybavení závodníků (lyže, hole, vosky). Protože pomalu katastrofální situace si vyžaduje zásadní a radikální řešení, chtěl bych jenom na okraj říci: Na adresu těm, kteří o tom rozhodují nebo radí obchodu ať si laskavě nechají poradit, že: 1. jediné lyže, které snesou měřítko »závodní« jsou lyže »Abášky« z Nového Města na Moravě a »Sprinterky« z družstva Žďár nad Sázavou,

2. »Favoritky« jsou pěkné lyže turistické, vhodné pro mládež, ale méně už pro vyspělé mladé talenty,
3. vůbec nemáme obstojné běžec-ké hole už dva roky,
4. už je asi zbytečné si namlouvat pohádky o kvalitních běžeckých voscích naší výroby blízké budoucnosti, když už to trvá 7 let,
5. už ani nemluvíme o tom, to co je právě katastrofální, že totiž lyže vůbec nejsou v prodeji,
6. z hlediska předcházejících, že že — je usnesení o podpoře klasických disciplín výsměch.

VÁCLAV MEČÍŘ

POMOHOU VÝKONNOSTNÍ TŘÍDY KE ZVÝŠENÍ KVALITY VÝKONŮ?

Již několik roků se vede mnoho řečí o »jednotné sportovní klasifikaci« a výkonnostních třídách v lyžování.

Diskutuje se, a názory se různí.

Jedni JSK obhajují, druzí poukazují na to, že JSK a VT neplní svůj účel, neovlivňují růst sportovního mistrovství a výkonnost závodníků — řečeno velmi zaobaleně — ale řečeno ústy některých lyžařských pracovníků — nejsou k ničemu.

Ovšem neslyšeli jsme z těchto úst nějaký návrh, který by tento systém nahradil.

Je pravda, že systém JSK, i když trvá již hezkou řádku let, neprošel ještě zcela jako systém do tréninkové práce a jako metodický článek v růstu výkonnosti závodníků a je mnohdy chápán jako nutné zlo, podobně jako je mnohdy ještě chápána soutěž o PPOV.

Měli bychom si již jednou ujasnit, zda systém JSK je systém nesprávný, který nemůže plnit své poslání a potom jej zavrhnout jako nevhovující, a nezabývat se jím pouze formálně, abychom se s tímto systémem daným ÚV ČSTV jen tak nějak administrativně vypořádali. Nebo tento systém přijmout, ale potom důsledně dbát a pečovat, aby tento systém plnil ty úkoly, které od něho očekáváme.

JSK byla zavedena již v roce 1952 a v průběhu dalších let prodělala některé úpravy; poslední úprava byla provedena v roce 1961 a její platnost byla stanovena do roku 1964.

Proto se v minulém roce JSK zabývaly aktivity sportovně technických pracovníků i konference trenérů a hladina kolem JSK se tak opět rozvířila.

JSK NEMÁ BÝT FORMÁLNÍM UKAZATELEM

Jednání o JSK vycházelo právě z rozporů uvedených v úvodu tohoto článku. A ze všech těch řečí kolem JSK vyplynul jednoznačný závěr, a to, že JSK a VT i v lyžování, jako systém, nejsou špatné, ale přístup, pochopení a provádění, zvláště v posledních letech, je pouhým formálním ukazatelem pro tzv. plnění plánu rozvoje naší tělovýchovy, kde je, žel, i ukazatelem pro zajišťování finančních prostředků v jednotlivých složkách ČSTV, v oddílech, okresech i krajích.

Chceme-li JSK a VT zvyšovat výkonnost závodníků, náročnost na jejich přípravu, potom musíme být na tuto náročnost důslední, a nikoli hledat všechny možné cesty, jak závodníkům usnadňovat podmínky pro získání zvláště vyšších VT, aby lyžařské oddíly, okresy i kraje vykázaly se co největším jejich počtem. A tak se vlastně kvanta změnila v kvantitu.

Při jednáních o JSK byl také jednoznačně vysloven názor, že technické podmínky jednotlivých VT jsou přiměřené a odpovídají požadavkům na výkonnost závodníků, ovšem za předpokladu, že podmínky v jednotlivých závodech, při nichž lze splnit, budou náročnější a alespoň přibližně stejné u všech závodníků.

Podle těchto zásad byly plenárním zasedáním ÚSL dne 16. 12. 1964 schváleny změny JSK.

Technické podmínky pro splnění limitu jednotlivých výkonnostních tříd (tj. procentní nebo bodové hodnoty) zůstávají téměř beze změny a jen u závodu ve skoku a sruženého závodu u I., II., III. VT a VT mládeže se bodové hodnoty snižují o 5%. Toto snížení souvisí se změnou bodového hodnocení závodu ve skoku a sruženého závodu, a to podle nových výpočtových tabulek. I když

zdánlivě dochází ke snížení procent, bodové hodnocení těchto závodů podle nových tabulek, podmínky pro získání VT nepřímo ztěžují. Aby byla zachována stejná relace mezi všemi lyžařskými disciplínami, musela být provedena tato úprava. Kromě této změny byly odstraněny rozdílné podmínky u VT mládeže ve skoku a sruženého závodu), a to úpravou na stejné hodnoty.

Tyto změny však nejsou nějak podstatné, které by ovlivnily celkové podmínky pro plnění podmínek JSK.

NOVINKOU JSK JE ZAVEDENÍ MISTROVSKÉ TŘÍDY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PRO BIATHLON

Podmínky pro získání mistrovské třídy jsou náročnější a neomezují se pouze na jeden závod, ale rozhodujícím pro její udělení je umístění závodníků v celostátním žebříčku v soustavě kontrolních závodů a za podmínek určených ÚSL. Mistrovská třída bude udělována po ukončení zimního období s platností jednoho roku závodníkům, kteří v celostátním žebříčku dosáhnou nejméně 90% bodů prvního závodníka (v běhu, ve sruženém závodu, ve skoku) nebo dosáhnou u sjezdových disciplín v žebříčku nejméně 40 bodů.

Mistrovská třída má výrazně oddělit výkonnostní špičku našich závodníků podle sportovních výkonů, které dosáhnou v průběhu celé zimní sezóny.

Podmínky pro biathlon, který se stal do 1. ledna t. r. lyžařskou disciplínou v péči ČSTV, jsou uveřejněny ve zvláštním článku.

Těmito změnami by však nedošlo k nějakému výraznému působení JSK na sportovní výkonnost závodníků — kromě zavedené mistrovské třídy, která má působit na výkonnost zvláště špičkových závodníků od zahájení zimní sezóny až do jejího ukončení. Závodníci musí být totiž připraveni k dobrým výkonům již při prvních závodech. Vždyť řada mezinárodních závodů, kterých se naši reprezentanti zúčastňují, je pořádána v samém začátku roku.

OPATŘENÍ V LETOŠNÍM ROCE

Ovšem k výraznému zásahu došlo v letošním roce při stanovení závodů, při nichž lze splnit technické limity I. VT. V roce 1965 jsou to totiž pouze mistrovství a závody kontrolní a celostátní a oblastní soutěže lyžařských oddílů, jak byly již uvedeny v prosincovém »Lyžařství« (Kalendář).

To je zásah, kterým je počet závodů pro získání I. VT podstatně omezen, a to na závody, o nichž lze předpokládat, že budou mít přibližně stejnou sportovní úroveň. Na nich se totiž soustředí v prvé řadě naši nejlepší závodníci, a to ať již jde o závody kontrolní nebo o závody celostátní, a věříme i oblastní soutěže lyžařských oddílů. Tyto závody by měly být dostaveníčkem našich nejlepších závodníků — vítězství perným oříškem — a dosažené nejlepší výkony špičkových závodníků regulátorem počtu získaných I. VT, k jejich získání bude zapotřebí skutečně prvotřídní, nikoli jen průměrné výkonnosti.

Je to jedna z dalších cest, kterou při lyžařských soutěžích (kromě vyhlášené soutěže lyžařských oddílů — tzv. ligy) chceme zvýšit výkonnost našich závodníků. A věříme, že toto zvýšení náročnosti na I. VT povede i trenéry a závodníky k nutnosti zvýšit náročnost i na přípravu závodníků. Uvažujeme, že v budoucnu bude omezena i účast na vrcholných soutěžích na závodníky I. VT.

Je pravděpodobné, že dojde k poklesu počtu no-

Nad dopisy

Rodičia našich detí v lyžiarskom športe

Za zimnej náldy žiadalo by sa pozvážovať i o ďalšej lyžiarskej smere — o deťoch. Neinformovaný by si zašomral: čo ta do detí! Tých je dosť, rodičia im viac ako inokedy kupujú lyže, sánky, korčule — nech sa to samé pítpe! No nie je to pravda. Chceme predsa vychovať lyžiarsky vyspelý dorast — aspoň v prostredí, kde sú pre to ideálne podmienky. Nuž a tu sa žiada pomoc rodičov. Nejde však len o pomoc materiálnu, ale i o pomoc morálnu a tiež o pomoc výchovnú.

I v blízkej minulosti a samozrejme i dnes sú jasnými vzormi prípady, keď rodičia bď mala viedli svoje deti cieľavedome na lyže. Z nich potom vyrástli v mnohých prípadoch kvalitní pretekári. Tak tomu bolo napríklad v rodine známeho funkcionára Michala Krajčá-

ka v Kežmarku, ďalej Tibora Králiku v B. Bystrici. V ich šlapajach kráča i Krajčákovi za Valent Dlhý. Činia sa napríklad i mnohí ďalší. Aspoň náhodne treba spomenúť niektorých rodičov v Krompachoch (Pažout a ďalší), v Lípt. Mikuláš (Cuninka), v Zav. Porube (Staroň), v Dol. Kubíne (Baričák), v Dubnici (Martvoň), v Bratislave (inž. Bulánek, J. Koleča), v Košiciach (dr. Kunštát), v Novákoch (Kliment) i inde. Samozrejme, nie je mysliteľné vymenovať všetkých, no česť a vďaka patrí tým, ktorí tak robia, resp. tak robili — a výsledky dosiahli.

Starostlivosť sa má, okrem iného, preukazovať hlavne tým, že rodičia robia primerané výlety na lyžiach. Na nich rovnomerne prechádzajú z ľahších terénov na náročnejšie. Pravdaže, činia sa len v zime nestačí. I v tomto smere sa žiada celoročná činnosť. Napríklad teraz sa priam núkala pre ten cieľ príprava na III. CS. Kto nezanedbal — zaiste neobanuje.

Teda na rodičov i tu leží hlavné ťažisko výchovy, najmä tzv. precitenie, resp. prebudenie záujmu mladého jedinca o lyžiarstvo.

Sú však ďalšie fázy vývoja jedinca, kde rodič z najrozličnejších dôvodov už tak robiť nemôže. Potom je rad na cvičiteľoch

a neskôr na tréneroch. Teda je to obdobie, keď začína malý lyžiar rast od lyžiarskeho oddielu, resp. od telovýchovnej jednoty.

Dobre si počínajú napr. v Kremnici a v Novákoch.

Paleta spôsobu prejavu tejto starostlivosti o najmladších je prerozmaniťa. Nemožno ju načrtnúť formou šablóny. Pekným príkladom nám môžu poslúžiť napríklad v TJ Baník Mlynsky. V tomto malebnom údolí Hnilca vedľa svoju mládež zamestnal po celý rok. Niet praktický športu, pre ktorý tu majú možnosti, aby ho svojej »druhej smere« neservirovali. V maximum sa potom táto starostlivosť prejavuje v lyžiarskych podujatiach. Majú pre ne i dar prírody: krásne a na sneh od prvých decembrových dní bohaté terény, ale i zariadenia.

V ich jednote pracujú funkcionári akousi »globálnou metódou«. Totiž v každom období majú šport, o ktorý sa súdružsky starajú. Nečudo, že im potom vyrastajú také zariadenia, ako napríklad lyžiarsky vleč, udržiavané bežecké trate, slalomový svah, vyhovujúca zjazdovka atď.

Nech teda i rodičia v iných jednotách prelnajú svoju starostlivosť rodičovskú so starostlivosťou funkcionárskou.

Dr. JÁN ILAVSKÝ

sitelú I. VT, ale to by nemělo být podstatné — jde nám o zvýšení kvality, která by měla být rozhodující.

Toto opatření bylo stanoveno pro rok 1985. Jak se nám osvědčí, ukáže letošní zima.

Bez nových, progresivních metod bychom asi stále lomili rukama nad výsledky našich závodníků v zahraničí, a to přece nechceme. Je třeba nebát se nových forem, hledat je a také realizovat, a to nejen na úseku lyžařských soutěží, ale při celém zajišťování rozvoje našeho lyžování — v tréninkových metodách, v metodice závodního i nezávodního lyžování, v propagaci lyžování, ve vytváření organizačních a materiálních podmínek i při zajišťování a využívání finančních prostředků i ve způsobu hospodaření s těmito prostředky.

Bez nových metod a hledání nových cest nám nezbude než obdivovat se a přihlížet tomu, jak všude kolem to umějí lépe.

Jestliže jsme nezachytili nástup těch, kteří nás předstihli a pokulháváme za nimi, máme nebo musíme vytvořit takové podmínky a předpoklady, abychom dohnali co nejrychleji zameškané a přiblížili se opět světové špičce. Nevystačíme s průměrem, natož s podprůměrem, ale je třeba se prodírat stále dopředu. To si musí uvědomit všichni lyžařští pracovníci i závodníci a všichni ti, kterým rozvoj naší tělovýchovy leží na srdci.

Domnívám se, že toto musíme mít stále před očima a při naší práci v lyžařině si to znovu a znovu připomínat.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ

Technické podmínky JSK pro biathlon

Mistr sportu:

Závodník, který se v biathlonu umístil jednou na 1. místě a dvakrát na 2.—3. místě na mistrovství ČSSR během pěti let a úspěšně reprezentoval ČSSR na mezinárodních závodech.

Průměr střelby na těchto závodech nesmí klesnout pod 18 zásahů, přičemž je nutné alespoň dvakrát dosáhnout plného počtu zásahů.

Mistrovská třída:

Závodník, který ve výkonnostním žebříčku z kontrolních závodů se umístil na prvním místě nebo dosáhl nejméně 90 % bodů prvního závodníka.

I. výkonnostní třída:

Závodník, který na mistrovství ČSSR, kontrolních závodech nebo některých dalších závodech určených lyžařskou sekci ÚV ČSTV při účasti nejméně 15 závodníků zvítězil nebo dosáhl výkonu: nejméně o 10 % horšího času než vítěz, přičemž výsledek ve střelbě musí být nejméně 17 zásahů.

II. výkonnostní třída:

Závodník, který na mistrovství ČSSR, kontrolních závodech nebo některých dalších závodech určených lyžařskou sekci ÚV ČSTV při účasti nejméně 15 závodníků dosáhl výkonu: nejméně o 15 % horšího času než vítěz, přičemž výsledek ve střelbě musí být nejméně 16 zásahů.

III. výkonnostní třída:

Závodník, který na mistrovství ČSSR, kontrolních závodech nebo na některých dalších závodech určených lyžařskou sekci ÚV ČSTV při účasti nejméně 15 závodníků dosáhl výkonu: nejméně o 30 procent horšího času než vítěz, přičemž výsledek ve střelbě musí být nejméně 14 zásahů. F. T.

PRÁVIDLA biathlonu

1. PLATNOST PRAVIDEL

Sekce lyžování ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy jako nejvyšší orgán lyžařského sportu v Československé socialistické republice stanoví pravidla pro provádění biathlonu v ČSSR a pro hodnocení výkonů v něm dosažených.

Tato pravidla biathlonu byla schválena ÚSL dne 16. 12. 1964. Mezinárodní závody v biathlonu pořádané v ČSSR jsou prováděny podle pravidel Mezinárodní federace moderního pětibojce (UPIM).

2. DRUHY ZÁVODU V BIATHLONU

Biathlon je závod v běhu na lyžích spojený se střelbou z malorážné nebo velkorážné pušky.

Biathlon se střelbou z malorážné pušky (malý biathlon) je vypisován jako závod veřejný, okresní a krajský přebor a mistrovství ČSSR.

Biathlon se střelbou z velkorážné pušky (velký biathlon) je vypisován jen jako kontrolní závod pro výběr reprezentačního družstva pro mezinárodní závody, mistrovství světa nebo olympijské hry.

3. ORGANIZACE ZÁVODU

Běžec část závodu provede se podle pravidel lyžařských závodů vydaných LS ÚV ČSTV, střelba podle pravidel sportovní střelby vydaných ÚV Svazarmu; oboje s výjimkami nebo doplnky obsaženými v dalších pravidlech.

4. ÚČAST V ZÁVODĚ

Závodů se mohou zúčastnit závodníci, kteří dovrší 19 let v roce, v němž je závod pořádán.

Biathlon je závodem jednotlivců a družstev. Družstva jsou čtyřčlenná včetně jednoho náhradníka. Jména tří členů družstva, jejichž výkon je rozhodný pro celkový výsledek družstva, musí být oznámena nejpozději 30 minut před startem prvního závodníka.

5. DÉLKA TRATI

Délka trati pro biathlon je 20 km.

6. STŘELNICE

Střelba se provádí na čtyřech střelnících, které jsou umístěny na třetím, osmém, třináctém a osmnáctém kilometru trati (od

startu). Střelnice jsou označeny velkými písmeny A, B, C, D. Zřizují se tak, aby výstřelná rovina svírala se směrem jízdy závodníka pravý úhel.

Střelnice je možno umístit na dvou či třech různých prostorách,

jestliže běžecovou trať nelze pro nevhodný terén nebo sněhové podmínky vytyčit tak, aby jednotlivé střelnice byly vždy každá na jiném místě. Přitom je třeba dodržet vzdálenosti střelby předepsané pro jednotlivé střelnice.

7. VZDÁLENOST STŘELBY A TERČE

a) malorážná puška:

střelnice A vzdálenost	100 m	průměr terče 15 cm
střelnice B vzdálenost	75 m	průměr terče 9,5 cm
střelnice C vzdálenost	50 m	průměr terče 6,5 cm
střelnice D vzdálenost	50 m	průměr terče 15 cm

b) velkorážná puška:

střelnice A vzdálenost	250 m	průměr terče 30 cm
střelnice B vzdálenost	200 m	průměr terče 25 cm
střelnice C vzdálenost	150 m	průměr terče 20 cm
střelnice D vzdálenost	100 m	průměr terče 30 cm

Terče jsou kruhové s úsečí na spodním okraji. Velikosti úsečí u terčů pro malorážné pušky jsou uvedeny v příloze. Pro velkorážné pušky je výška úseče 5 cm.

Barva terčů je černá. Terč má 2 cm široký bílý okraj.

8. UMÍSTĚNÍ TERČŮ

Terče jsou umístěny ve skupinách po třech a nad jednotlivými skupinami je číslo v takové velikosti, aby je na předepsanou vzdálenost závodník zřetelně rozeznal. Rozstup mezi jednotlivými terči je 50 cm, mezi skupinami terčů 100 cm.

Stanoviště i terče se číslují od levé strany k pravé, díváme-li se z palébné čáry na terč. Terče musí být v jedné úrovni a jejich výška se řídí výškou sněhové pokrývky.

Terčový materiál zajistí pořadatel závodu.

9. POLOHA PŘI STŘELBĚ

Na střelnících A, B, C se střílí z polohy vleže bez opory, na střelnici D z polohy vstoje bez opory.

Použití jednoho upínacího řemene je při všech polohách dovoleno. Před střelbou si může závodník odepnout lyže.

10. ZBRÁNĚ

Závodník je vyzbrojen malorážní nebo velkorážní libovolnou puškou bez optického hledí a dvacetí náboji této pušky. Náboje si zajistí závodníci sami.

Způsob nesení pušky a nábojů je libovolný. Ztratí-li závodník náboje, nebudou mu vydány další.

11. KONTROLA ZBRANĚ

Puška se kontroluje bezprostředně před startem a po projetí závodníka cílem. Malorážní puška musí mít odpor spouště nejméně 1/2 kg, velkorážní nejméně 1 kg.

Puška musí být označena a nesmí být během závodu měněna. Způsob označení určí závodní komise. Závodník je povinen nechat si pušku včas zkontrolovat a označit. Závodník, jehož puška neodpovídá pravidlům, bude vyloučen ze závodu.

12. TRÉNINK NA STŘELNICI

Pořadatel závodu je povinen umožnit závodníkům 24 hodin před závodem trénink střelby na cvičné střelnici.

13. STARTOVNÍ INTERVAL

Závodníci startují jednotlivě v intervalu 60 vteřin.

14. PŘEVĚDĚNÍ STŘELBY NA STŘELNICI

Za organizaci střelby na střelnici odpovídá velitel střelnice. Rozhodčí určí na střelnici každému závodníkovi stanoviště, odkud bude střílet, dále určí číslo skupiny terčů a pak samotný terč (ve skupině) vlevo, uprostřed nebo vpravo. Závodník zaujme polohu, vystřelí pět ran jednotlivě, provede ránu jistoty a odjede. Při »selhané« je nutno závodníkovi vadný náboj odebrat a vydat nový. Čas takti nezaviněného zdržení se mu odečte. Na střelnici se výsledek střelby závodníků nezveřejňuje.

15. HODNOCENÍ ZÁVODU

Výsledný čas závodníkův je dán rozdílem jeho startovního a cílového času s připočtením ztrátového času za střelbu. Ztrátový čas za střelbu činí 2 minuty za každou ránu, která nezasáhla terč. Výsledný čas družstva je dán součtem výsledných časů jeho tří členů.

V případě rovnosti časů dvou nebo více závodníků, dosáhne lepšího umístění ten závodník, který měl lepší výsledek střelby.

Mezinárodní lyžařská federace stanovila pro první polovinu sezóny žebříčky nejlepších sjezdářek. Ve všech třech disciplínách mají vedoucí závodnice ideální bodové hodnocení — 0. Jsou to Christl Haasová (Rak.) ve sjezdu, Christine Goitschelová a Marielle Goitschelová (obě Francie) a Jean Saubertová (USA) ve slalomu a Edith Zimmermannová v obřím slalomu.

Sjezd: 1. Christl Haasová (Rak.) 0, 2. Jean Saubertová (USA) 5,44, 3. Pia Rívová (It.) 6,40, 4. Traudl Hecherová (Rak.) 12,86, 5. Christine Terrailonová (Fr.) 13,62, 6. Madeleine Bochatayová (Fr.) 15,24, 7. Giustina Demetová (It.) 15,70, 8. Joan Hannahová (USA) 17,89, 9. Starr Waltonová (USA) 17,93, 10. Edith Zimmermannová (Rak.) 19,15, 11. Schmidová-Bieblová (NSR) 12. M. Goitschelová (Fr.), 13. Kainzová (Rak.), 14. Th. Obrechtová (Švýc.), 15. Greenová (Kanada), 16. Farnoseová (Fr.), 17. Jaggeová (Nor.), 18. Staffnerová (Rak.), 19. Färingerová (NSR), 20. du Roy de Blicquyová (Bel.).

Slalom: 1. Christine Goitschelová (Fr.), Marielle Goitschelová (Fr.) a Jean Saubertová (USA) 0, 4. Annie Farnoseová (Fr.) 1,27, 5. Edith Zimmermannová (Rak.) 5,51, 6. Traudl Ederová (Rak.) 6,84, 7. Pia Rivaová (It.) 7,50, 8. Christl Haasová (Rak.) 10,05, 9. Linda Meyersová (USA) 11,52, 10. Patricia du Roy Blicquyová (Bel.) 11,86, 11. Schmidová-Bieblová (NSR), 12. Hecherová (Rak.), 13. Sandviková (Nor.), 14. Terrailonová (Fr.), 15. Bochatayová (Švýc.) 20,00, 16. Th. Obrechtová (Švýc.), 17. Ferriesová (USA), 18. Egerová (Nor.), 19. Demetová (It.), 20. Jaggeová (Nor.).

Obří slalom: 1. Marielle Goitschelová (Fr.), Jean Saubertová (USA), Edith Zimmermannová (Rak.) 0, 4. Christine Goitschelová (Fr.) 3,33, 5. Heidi Schmidová-Bieblová (NSR) 5,94, 6. Joan Hannahová (USA) 8,16, 7. Madeleine Bochatayová (Fr.) 8,84, 8. Therese Obrechtová (Švýc.) 9,61, 9. Traudl Hecherová (Rak.) 11,23, 10. Pia Rivaová (It.) 11,54, 11. Farnoseová (Fr.), 12. Birimisová (USA), 13. Haasová (Rak.), 14. Ederová (Rak.), 15. Nuttová-Jahnová (Rak.), 16. Adolfová (Švýc.), 17. Dixová (USA), 18. Rohrbachová (Rak.), 19. Demetová (It.), 20. du Roy de Blicquyová (Bel.).

TRONDHEIM: První závody sezóny skokanů: 1. Brandtzæg 232,0 (74,5 a 70), 2. Wirkola 215,0 (68 a 66), 3. Sörensen (všichni Norsko) 210,5 b.

DOROTEA (Švédsko): 15 km: 1. Anderson (Švéd.) 50:10, 2. Persson (Švéd.) 51:26, 3. Nones (It.) 51:33, 4. Lidh (Švéd.) 52:04, 5. Manfoni (It.) 52:18, 6. Hedström (Švéd.) 52:18.

VAL D'ISÈRE (Francie): Závody FIS »Kritérium prvního sněhu« — slalom: 1. Bonlieu (Fr.) 91,69, 2. Arpin (Fr.) 92,04, 3. Périllant (Fr.) 92,08, 4. Grah (Švéd.) 92,31, 5. Lacroix (Fr.) 93,56, 6. Jauffret (Fr.) 93,60. — Obří slalom: 1. Bonlieu 1:28,81, 2. Killy (Fr.) 1:29,65, 3. Kälin, 4. Favre, 5. Minsch, 6. Grünenfelder (všichni Švýc.). — Kombinace: 1. Bonlieu 0, 2. Jauffret 44,92, 3. Grah 49,36, 4. Favre 49,43, 5. Kälin 58,56, 6. Lacroix 61:09. — Sjezd o cenu Oreilla: 1. Minsch (Švýc.) 2:15,97, 2. Killy 2:16,35, 3. Périllant 2:16,92, 4. Lacroix 2:17,45, 5. Bruggmann (Švýc.) 2:17,49, 6. Favre 2:17,68. — Slalom žen: 1. Ch. Goitschelová (Fr.) 86,97, 2. Terrailonová (Fr.) 90,26, 3. Judetová (Fr.) 90,98, 4. Hathornová (VB) 91,25, 5. Galicová (VB) 92,61, 6. Hiltbrandová (Švýc.) 95,73. — Obří slalom: Th. Obrechtová (Švýc.) 1:15,65, 2. Bochatayová (Fr.) 1:15,84, 3. M. Goitschelová (Fr.) 1:16,27, 4. Farnoseová (VB) 92,61, 6. Hiltbrandová 1:18,62, 6. Zimmermannová (Švýc.) 1:19,60. — Kombinace: 1. Hiltbrandová 77,08, 2. Terrailonová 78,20, 3. Hathornová 84,96, 4. Galicová 112,00, 5. H. Obrechtová 127,62, 6. Felliiová (Švýc.) 192,58.

V reprezentačním družstvu skokanů NDR chybí dosavadní vedoucí závodník Helmut Recknagel, který zanechal letos aktivní činnosti. V roce 1960 získal ve Squaw Valley zlatou olympijskou medaili, v roce 1962 se stal v Zakopaném mistrem světa, dvakrát vyhrál skoky na Holmenkollen a byl několikrát mistrem NDR.

Slalom na umělé dráze v Lyonu (trať 300 m dlouhá a asi 10 m široká): 1. Favre a Th. Pbrechtová (Švýcarsko).

Mezi organizačním výborem lyžařských MS v Portillo a chilskou vládou došlo k dohodě: pořadatelům bude k dispozici 150 horských myslivců, kteří mohou být ihned nasazeni.

Aktivní činnosti v letošní sezóně zanechali také mj. dvojnásobná mistryně světa 1962 v Chamoni Rakušanka Marianne Nuttová-Jahnová (čeká druhé děcko) a jeden z nejspěšnějších švýcarských sjezdářů Dörf Mathis.

Největší můstek na světě má být postaven do roku 1967 v jugoslávské Planici. Na můstku může být dosahováno kolem 160 m.

320 m vysoká hora Storm Mountain v rodišti olympionika Buda Wernera, který zahynul loni na jaře v lavině ve Švýcarsku, byla oficiálně přejmenována na horu Buda Wernera.

Reprezentační tým Itálie — sjezdové disciplíny: Gherardo Mussner, Felice de Nicolò, Carlo Senoner, Ivo Mahlknecht, Martino Fill, Renato Valentin a Claudi de Tassis, Inge Senonerová, Gloriana Cipollaová, Lidie Barberiová, Giustina Demetová a Marielle Chevillardová.

Georg Thoma, olympijský vítěz ze Squaw Valley, bude letos startovat pouze ve skoku. Při tréninku utrpěl zranění a na radu lékaře nebude běhat sdružený závod.

KAVGOLOVO: Skok: 1. Kovalenko 231,65 (74,5, 73,5); 10 km: Akentjev 30:51, 5 km žen: Guskovová 17:30.

OBERWIESENTHAL: Skok: 1. Lesser 232,2 (80, 82 a 80), 2. Neuendorf 213,2 (75, 77 a 74), 3. Queck 211,0 (75, 73 a 75).

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkę přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřichská 14, Praha 1.

Ročník 51
Číslo

2

A-13*51131

TRADIČNÍ HARRACHOVSKÉ ŠTAFETY

*zahájily
lyžařskou*

SEZÓNU

Na snímcích Marty Běhalové a Josefa Pilman-
na vidíte: část startov-
ního pole štafety (1),
boj o lepší místo ve
stopě brzo po startu
(3) a rozhodující fázi
závodu — dorostenec
Štefl předává Fousko-
vi (start. číslo 8), za-
tímco Hrubý vyhlíží
svého partnera.

VAL D'ISÈRE

Goitschellových 581

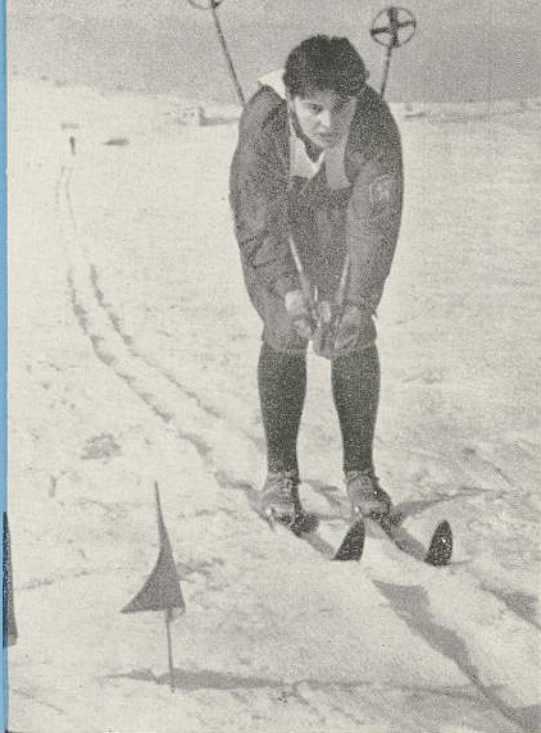
POZDRAV SESTER MARIELLY A CHRISTINY GOITSCHELLOVÝCH Z »KRITÉRA PRVNÍHO SNEHU«

lyžařství

ROČNÍK 51 • BŘEZEN 1965 • Kčs 1,80 **3**

LYŽAŘI ZAHÁJILI SPARTAKIÁDNÍ ROK

Úspěšný trenér východočeských lyžařů Ilja Matouš maže lyže svým svěřenkyním Paulusové a Škodové, vzadu je Ledvinová.

Všechny fotografie na obálce Karel Novák

NA PRVNÍ STRANĚ OBÁLKY: Nejtechničtější běžec lyžařské části III. CS v Banské Bystrici — vítěz běhu na 15 km Vít Fousek z Nového Města na Moravě.

Členka státního družstva Eva Brízová vyhrála závod na 5 km.

Mezi diváky byl také zasloužilý mistr sportu plk. Emil Zátopek.

*Sľub účastníkov lyžiarskej časti III. CS prednášejú
Ludmila Čillíková a Zbyněk Hubač. Foto K. Novák*

III. CS V BANSKEJ BYSTRICI

lyžiarske bežecké súťaže

Lyžiarri sú už tradične medzi prvými finalistami celoštátnych spartakiád. A hoci nás táto súťaž zastihne vždy takmer na začiatku spartakiádneho roka, vždy nás nájde pripravených. Tak tomu bolo na zimnej časti prvej CS vo Vysokých Tatrách v roku 1955 a aj na zimnej časti II. CS v Banskej Bystrici. Preto prípravy pre finálové lyžiarske preteky III. CS v roku 1964—1965 už boli robené premyslene a s celou vážnosťou. Mám tu na mysli prípravy samotného usporiadania »lyžiarskych súťaží III. CS v klasických disciplínach« ako aj prípravu samotných pretekárov. Usporiadateľ Červená hviezda Banská Bystrica pripravil účastníkom lyžiarskej časti III. CS príjemné prostredie. Ako dobrý hosťiteľ vzorne sa starali o najzákladnejšie požiadavky pretekárov a už tradične poskytovali dobré ubytovanie a stravovanie. Ozaj všetci účastníci sa nemuseli rozptyľovať drobnými dennými starosťami, ale mohli sa v plnej miere sústreďovať na športové výkony na pretekových tratiach. Toto však bol hlavný účel celého podujatia, lebo dobré súťaženie si vyžaduje maximálne sústredenie. Zdá sa, že sa to usporiadateľom v plnej miere podarilo.

Nás však viacej zaujíma tá športová stránka bystrického finále. Už samotný fakt, že lyžiarske súťaže III. CS boli usporiadané v klasických disciplínach, svedčí o zvýšenej podpore týchto disciplín. Veď zvýšená podpora klasickým disciplínam bola až doposiaľ starým, nekonkrétnym heslom. Spartakiádne súťaže teda skonzretizovali hlásanú podporu lyžiarskemu športu. Vďaka aj za to. Pre nás však to bola cenná súťaž, lebo hoci bola usporiadaná len pre dospelých, bola nám poskytnutá možnosť presvedčiť sa o domácej úrovni a vyspelosti pretekárov už niekoľko týždňov pred majstrovstvami ČSSR. A toto je pre nás veľké plus. Lebo hoci máme u nás určené rôzne výberové a kontrolné preteky, predsa len majstrovstvá sú pre nás akousi najzávažnejšou prehliadkou. No a keď tohto roku sme mali možnosť súťažiť na celoštátnej úrovni aj na III. CS, môžeme prehľadnejšie a konkrétnejšie posudzovať jednotlivcov, celky, ba

poučiť sa aj na vlastných chybách, ktoré pri dvoch celoštátnych súťažiach sa iste výraznejšie ukážu. Toto, ako sa zdá, sme v plnej miere využili.

CO NÁM VŠAK PRINIESLI SAMOTNÉ FINÁLOVÉ BOJE

Priznám sa, že tesne pred finálovým pretekom štafetových behov bolo trochu nedôvery k tratiam, ktoré usporiadateľ chystal.

Neboli však zistené nijaké závažné nedostatky pri ich profiloch alebo v povrchovej úprave, až na malé, konkrétne pripomienky. Nedôvera vznikla zo spomienok na finále ČSSH, kedy sa bystrické náročné trate neľúbili niekoľkým jedincom pre ich náročnosť; títo jedinci potom roznášali dosť neodborné a skreslené posudky na úroveň týchto tratí.

Pokračovanie na 34. str.

Už prvý deň presvedčil, že ide skutočne o svojzrátne náročné trate, ktoré vyžadujú od pretekára znalosti spoľahlivej jazdy. Usporiadateľ však mal problémy s povrchovou úpravou.

Veľký odmák pred začiatkom spôsobil hlbokú stopu trate a príchod silných mrazov, ktoré sprevádzali všetky dni finále, spôsobil zasa, že trate boli tvrdé a rýchle a miestami až nebezpečné pre lyže. Zásadne však nikdy nebezpečné pre zdravie a bezpečnosť pretekára. Takto nás teda zastihli snehové pomery pri prvom dni štafiet.

STAFETY — PREHLIADKA ŠPRINTEROV

Preteky štafiet mužov na 4×10 km a žien na 3×5 km boli odštartované na veľkom priestranstve nad štadiónom. Preteky štafiet mužov sa stali hladkou záležitosťou najvyrovnanejšieho celku Stredoslovenského kraja, ktorý tvorili traja Kremičania, doplnení Klamárom. Stredoslovenská štafeta patrí u nás už niekoľko rokov medzi najúspešnejšie. Má svojich štandardných bežcov na jednotlivé úseky, čo je v tejto disciplíne nezvyklé. Napríklad inžinier Fusko je spoľahlivý vybehovač a svoj prvý úsek donesie vždy medzi prvými. Tak tomu bolo aj v Banskej Bystrici. A hoci Fusko doniesol aj tentoraz štafetu na prvom mieste, radosť z nej nemal. Totiž tesne pred odštartovaním sme sa dozvedeli, že mu zomrela matka. Túto smutnú zprávu s prejavom úprimnej sústrasti mu oznámili funkcionári po skončení preteku. Bol to pre neho ozaj smutný deň.

Už jednotlivé úseky pri štafetovom behu mužov signalizovali, že nemáme len dvoch — štyroch jedinco schopných podať v krátkych vzdialenostiach dobré výsledky. Pozoruhodné časy dosiahli najmä pretekári Fajstavr, Páříčka, Lupták, Divald, Biman, Schmidt a ďalší. A hoci sa dosiahnuté časy v rôznych úsekoch nedajú porovnávať, predsa je tu len poznatok, že nastupujú ďalší a ďalší nádejní pretekári.

V kategórii žien na 3×5 km bola situácia odlišná. Dve štafety Východočeského kraja suverénne ovládali celý priebeh pretekov. Nie že by v ostatných krajoch nemali schopnejšie alebo aj nadané pretekárky. Jednoducho nemajú aspoň tri vyrovnané, tak ako tomu je vo Východočeskom kraji. Toto im musí slúžiť ku cti. Najrýchlejší čas na tretom úseku a vôbec dosiahla pretekárka Ga-jancová, ktorá v snahe zlepšiť stratenú pozíciu z odovzdávky snažila sa o maximálny výkon.

AJ DO ĎALŠEJ DISCIPLÍNY PREHovorILI MLADŠI

Už sme si akosi zvykli, že reprezentanti musia všetko vyhrať a tiež obsadiť prvé miesta. Myslím, že to nie je správne, že život je trochu zložitejší a hlavne že treba vždy počítať s novostami, progresivitou, že na scénu športového života tiež musia zákonite prichádzať noví a noví mladí ľudia. Tak tomu bolo v behu mužov na 15 km. Vylosovanie dalo očakávať tuhý boj, hlavne medzi reprezentantmi Hrubým, Fouskom a Čillíkom. Takto sa boj na trati aj vyvíjal. Fousek, využívajúc svoju dobrú športovú formu, svižne a účelne striedal jednotlivé spôsoby bežeckej techniky, hlavne v zdolávaní náročného kopcovitého terénu. Jeho dobré zjazdové schopnosti mu dobre dopĺňovali veľkú škálu ostatnej techniky. Tvrdosižne a s veľkým predsavzatím mu odolával majster športu Čillík. Avšak jeho doterajšia forma ešte nestačila odraziť mohutný nápor. Ani ďalší z našich reprezentantov, ktorý takmer do boja o prvenstvo ani nezasiahol, nespĺnil tipované poradie. Bol to majster športu Hrubý, ktorého kolísavá forma tohto roku prenasleduje z času na čas. Po sľubných výsled-

koch, ktoré dosiahol v talianskom Valle d'Aosta a konečne aj na pretekoch Reit in Winkel v NSR, sme očakávali presvedčivé vystúpenie. No preteky sú preteky a hoci pretekár Hrubý bojoval v Banskej Bystrici statočne, nešlo mu to. Naproti tomu mladý Fajstavr, pretekár Dukly Liberec, príjemne prekvapil. Potvrdil, že jeho víťazstvo na kontrolných pretekoch na Sliachi bolo opodstatnené a že s ním treba vážne počítať pre reprezentačné družstvo. Obdobná situácia je aj v behu žien na 5 km. Časové rozdiely v prvej desiatke výsledkov sú také malé, že sa treba urýchlene touto situáciou zaoberať. Je však na zváženie, či v ženských kategóriách sa ostatné pretekárky priblížili špičke, alebo špička k ostatným. Z jedného preteku sa však závery robiť nedajú. Avšak skutočnosť je tu a výsledky z behu žien na 5 km hovoria jasnou rečou.

BEH NA 30 km A 10 km DŮSTOJNE ZAKONČILI SPARTAKIADNE SŮTAŽE

Posledný deň bežeckých súťaží bol venovaný behu mužov na 30 km a žien na 10 km. Na štarte mužov nechýbal ani jeden z našich reprezentantov. Ako prvý zo silnej skupiny bol vylosovaný inž. Harvan, ktorý chýbal na štarte v behu na 15 km, lebo jeho zdravotný stav mu to nedovoľoval. Tridsať sekúnd za ním štartoval Čillík a ďalej Fousek a Hrubý. Rýchle trate s bezchybnou úpravou dovoľovali ozaj maximálne vypätie každému jednotlivcovi. Už zo štartu bol inž. Harvan nútený nasadiť veľmi rýchle tempo, aby mohol vzdorovať Čillíkovi, ktorý za ním vybehol len o 30 sekúnd. Toto sa mu podarilo ihneď po tretom kilometri. No týmto ešte o poradí sa nerozhodlo. Reprezentant Fousek nechtiac zohral úlohu muža v pozadí. Mal totiž najvyššie štartové číslo a týmto získal prehľad na trati pred sebou. Keď k tomu pripočítame jeho dobrú športovú formu, nemôžeme čakať iné ako to, že sa rýchlo prepracuje na najlepšiu časovú pozíciu. Toto dokázal okamžite od štartu. Pätnástkilometrový úsek prebehol Fousek 24 sekúnd pred inž. Harvanom a do druhej pätnástky, ako sa zdalo, vyštartoval s dobrou zásobou síl. Na 18. kilometri sa však rozhodlo inak. Náročné stúpanie striedali prudké a rýchle zjazdy, ktoré vyhovovali inž. Harvanovi, ktorý boj rozhodol pre seba. Vo výsledkoch upozornili na seba ďalší dvaja mladí pretekári, a to Slosiarik zo Slávie Praha VŠ a Lupták z ČH Štrbské Pleso.

Beh mužov na 30 km úplne zatienil súčasne odštartovaný pretek žien na 10 km. Nie snád úmyselne, ale akosi zivelne sa celý záujem sústredil na mužskú tridsiatku. Okrem iného snáď aj preto, že trať mužskej tridsiatky viedla dvojkolovú a prechádzala cez štadión. Je to pre usporiadateľov veľké ponaučenie, že trate pre beh treba stavať ozaj viackolovú, a to zásadne. Vo výsledkoch sa zaradil na prvé štyri miesta reprezentantky na čele s Paulusovou. Jej bojovnosť na trati sa vyznačovala premyslenými pohybmi, ktoré spolu tvoria peknú a ekonomickú jazdu.

Všetky bežecké spartakiadne súťaže prebiehali v peknom prostredí okolia Banskej Bystrice. Skoda len, že bez obecnstva. Prvé dni sme Bystričanov ospravedlňovali, že je pracovný deň. Nedeľnejšie preteky, ktoré boli vyvrcholením súťaže, prilákali sotva 200 divákov. V tomto zostal usporiadateľ veľa dlžný. Záujem alebo zvedavosť sú vlastnosti, ktoré vie najlepšie vzbudiť dobrá a presvedčivá propagácia. No, už sa stalo.

NIEKOJKO POSTREHOV NIE PRÁVE NAJPRÍJEMNEJŠICH

Snehové podmienky neboli práve najideálnejšie. Premrznutá a zľadovatela stopa, najmä prvých dní, vyžadovala od pretekárov dobrú zásobu kvalitných

voskov. Súfažiť bez tekutej alebo skardej SWIX alebo REX nebolo mysliteľné. Mnoho osobných tragédií sa odohralo práve tým, že mnohí pretekári tieto vosky nemali. Alebo boli aj také prípady, že voskov nemali v dostatočnom množstve. Takto sa stalo, že mnoho jednotlivcov nemohlo tu ukázať svoje športové schopnosti. Je to smutná skutočnosť, že mizerný vosk, respektíve jeho nedostatok priamo ovplyvňuje prehľad úrovne československého lyžiarskeho bežectva. Ani úroveň bežeckých lyží neprispieva na zvyšovanie úrovne tejto disciplíny. Nedostatok bežeckých lyží a ich kvalita priamo ovplyvňujú jazdu pretekárov. Východisko je len jedno. Zvýšiť výrobu domácich bežeckých lyží pre tréningové účely a pre pretekové účely doviezť lyže zo zahraničia. Je najvyšší čas, aby sme pre-

stali s nemiestnym vychvaľovaním sa, že sme národ šikovný, že vieme vyrobiť dobré lyže a pod. Skutočnosť je iná. Jazdíme na nekvalitných a takmer turistických lyžiach v porovnaní so svetovou špičkou.

Ani lyžiarske bežecké palice neslúžia výrobcom ku cti. Sú to vo väčšine koly hodiace sa do fazule a len vo výnimočných prípadoch by sa dali použiť ako koly k vínnej réve. Len potom by sa mohlo uvažovať o ich tréningovom využití.

Ako zodpovedný tréner lyžiarskej časti III. CS sa pýtam: Ako k tomu prídu pretekári, ktorí svojej disciplíny venujú všetok svoj voľný čas, mnohokrát domácu a rodinnú pohodu, nezriedka postavenie v zamestnaní a konečne aj finančné prostriedky, keď my, ako zodpovední funkcionári, nevieme pre nich zabezpečiť najzákladnejšie, bez ktorého sa pretekať nedá — a to kvalitné lyže, vosky a palice? JÁN TEREZČÁK, tréner

SKOKANSKÉ disciplíny při III. CS

Spartakiádní soutěže ve skoku na lyžích na dvou můstcích P 54 a P 90 m byly velmi dobrou prověrkou nejlepších skokanů z ČSSR. Oba můstky byly pro závod velmi dobře upraveny. Závodily měly hladký průběh a nedošlo k žádnému zranění. Sbor rozhodčích pracoval dobře. Jediným nedostatkem bylo nepřesné měření délek jak na malém, tak i velkém můstku. Při používání nových tabulek pro výpočet bodů za délky skoku hraje každá nepřesnost v měření délek rozhodující roli pro konečný výsledek a bude nutno věnovat v celé republice velkou péči doškolování rozhodčích právě na úseku měření délek. Bylo by jistě vhodné, aby pro vrcholné soutěže byli rozhodčí délek pro tuto odpovědnou funkci dlouhodobě připravováni tak, jak tomu bylo např. při OH v Innsbrucku. Jedině tak se docílí odstranění tohoto nedostatku.

ZÁVOD VE SKOKU NA MŮSTKU P 54 m

V průběhu závodu foukal silný protivítr, který chvílemi byl silnější, než dovolují řády, takže soutěžní výbor byl nucen vyčkávat, čímž byl závod zdržován. Jelikož byl rychlý sníh, skákalo se v I. kole z předposledního nájezdu a hrana stolu byla ca o 1 metr zkrácena. Přesto přední skokani dosahovali délek až za hranici P + 10 %. J. Matouš skočil dokonce 63 m. I takto dlouhý skok bezpečně udržel, což potvrzuje velmi dobrou úpravu doskočiště, které bylo tvrdé a na povrchu byla dobrá vodivá stopa. Ukázalo se, že spojení závodu ve skoku pro závod sdružený se skokem prostým nebylo správné, neboť po snížení nájezdu ve II. kole byla rychlost především pro sdruženáře příliš malá a závod tím byl do jisté míry narušen. Přispěla k tomu i ta okolnost, že mezi nižším nájezdem je příliš velký rozdíl — asi 8 m, takže bylo nutno natáhnout lano mezi zábradlí, ke kterému závodníci sestupovali po zmrzlém sněhu

z vrcholu nájezdové věže a po uchopení lana se pracně otáčeli do stopy a tak teprve mohli startovat. Ve II. kole nedosáhl nikdo kritického bodu, takže III. kole mohlo být startováno opět z předposledního nájezdu jako I. Jelikož protivítr ještě zesílil, nebyly skoky v tomto III. kole již tak dlouhé.

Velmi pěkný soubor i na tomto malém můstku byl mezi členy státního družstva Matoušem, Raškou, Hubáčem, Metelkou a Krausem, který jako sdružený byl suverénně nejlepší a zaslouženě zvítězil i v závodě sdruženém. Z mladých skokanů si nejlépe vedli Hühnel a Rydval, kteří se přiblížili svými výkony našim zkušeným reprezentantům. Pěknými skoky na sebe upozornil i Bohumil Doležal ze Severočeského kraje, který se umístil na 17. místě těsně za Jakoubkem.

ZÁVOD VE SKOKU NA MŮSTKU P 90 m

Závod se konal za ideálních povětrnostních podmínek. Bylo slunečné mrazivé počasí, naprostě

bezvětrí. Můstek byl pro závod velmi dobře upraven a je jen škoda, že nebylo možno dosáhnout úpravy dřív [byl upraven až v neděli dopoledne těsně před závodem], aby závodníci měli více příležitosti k tréninku na tak pěkném a u nás největším můstku. Tento závod byl vyvrcholením a důstojným zakončením zimních spartakiádních soutěží. Překvapila mne malá účast diváků. Byla to právě vždy Banská Bystrica, která dovedla vytvořit krásné prostředí při skokanských závodech desíttisíc diváků. Ochabl snad zájem o tento sport v Banské Bystrici? Nebo snad dali diváci přednost sledování závodu na televizních obrazovkách? Nebo snad byla pro spartakiádní soutěž menší propagace než na jiné mezinárodní závody? To všechno by bylo třeba důkladně zvážit, aby tak pěkný a hodnotný závod byl i více navštěven.

V závodě startovalo 30 závodníků, z nichž 28 předvedlo velmi pěkné výkony a dva poslední, kteří svou dosavadní přípravu na tak velký můstek zřejmě nestačili, skákali sice poměrně jistě a bez pádů, ale jejich skoky byly velmi krátké — kolem 50 m. Účast tří předních skokanů z NDR zklamala celou soutěž a byla skutečně radost sledovat uprtné boje našich reprezentantů s reprezentanty NDR.

Teprve ve III. kole velmi krásným 99 m dlouhým skokem rozhodl pro sebe Karwovský z NDR celý závod. Zvítězil zaslouženě před Hubáčem a Matoušem. Bylo

Pokračování na 36. str.

to do jisté míry překvapení, neboť velkým favoritem byl náš reprezentant Josef Matouš, který v tréninku skákal nejméně o 5 m dál než všichni jeho konkurenti. V prvních dvou kolech se Matouš odrazil vždy nepatrně pozdě. Ve III. kole jeho odraz byl přesný a mohutný, ale při letu vzduchem nepatrně zakolísal, ubral předklonu a měl špatné vedení lyží a tím jeho skok nedosáhl maximální délky. Hubáč měl velmi pěkné a vyrovnané skoky a II. místo si vybojoval zaslouženě. Je radostnou skutečností, že 20 našich skokanů tento velký můstek velmi dobře zvládlo, a kdyby měli příležitost delší dobu trénovat na velkých můstcích, rozrostla by se nám naše skokanská špička i do náležitě šifky.

MILOSLAV BÉLONOŽNÍK

Lyžařské soutěže III. CS ve výsledcích:

Ženy 5 km: 1. Břízová (VČ) 20:43,7, 2. Paulusová (VČ) 21:10,5, 3. Škodová (VČ) 21:16,6, 4. Chlumová (VČ) 21:43,2, 5. Radoušová (SČ) 21:53,9, 6. Jiráňová (MVP) 21:54,9, 7. Gajancová (VS) 22:01,9, 8. Bečvářová (MVP) 22:03,1, 9. Ledvinková (VČ) 22:11,6, 10. Kopfová (JČ) 22:24,7.

10 km: 1. Paulusová (VČ) 40:17,8, 2. Břízová (VČ) 40:18,4, 3. Škodová (VČ) 40:50,0, 4. Gajancová (VS) 40:59,2, 5. Chlumová (VČ) 41:17,6, 6. Erlebachová (MVP) 41:52,8, 8. Jiráňová (MVP) 42:17,0, 9. Čillerová (SČ) 42:59,5, 10. Ledvinková (VČ) 43:06,3.

3x5 km: 1. VČ I (Ledvinková 21:37, Paulusová 22:24, Břízová 22:09) 1:06:10, 2. VČ II (Snebergerová 22:18, Chlumová 21:50, Škodová 22:42) 1:06:50, 3. SČ I (Čillerová 22:06, Radoušová 22:48, Vacková 23:21) 1:08:15, 4. JČ (Beranová 21:51, Hochová 23:46, Kopfová 23:42) 1:09:19, 5. MVP II (Jiráňová

22:31, Bečvářová 24:59, Erlebachová 22:13) 1:09:43, 6. VS (Čakovská 23:14, Paráková 25:42, Gajancová 21:23) 1:10:19, 7. SC II (Belonožnáková 22:24, Novotná 24:53, Simková 23:33) 1:10:50, 8. JM II (Mikesková 22:10, Kominková 24:33, Trojanová 24:22) 1:11:05, 9. JM I (Stehliková N. 23:03, Stehliková A. 24:22, Hlaváčová 24:10) 1:11:35, 10. StS (Marťonová 24:33, Čilliková 25:29, Provitzerová 23:38) 1:13:40.

Muži 15 km: 1. Foušek (JM) 53:23,8, 2. Fajstavr (Dukla) 54:08,2, 3. Čillík (StS) 54:28,3, 4. Hrubý (VČ) 55:52,5, 5. Sacký (Dukla) 55:59,4, 6. Slosiarik (MVP) 56:11,6, 7. Sáva (SČ) 56:20,9, 8. Ilavský (Dukla) 56:25,3, 9. Páříčka (StS) 56:30,8, 10. Biemann (VČ) 56:37,6.
30 km: 1. Harvan (VS) 1:48:28,1, 2. Foušek (JM) 1:49:08,2, 3. Čillík (StS) 1:50:26,1, 4. Slosiarik (MVP) 1:53:17,9, 5. Blažiček (JM) 1:53:33,5, 6. Lupták (VS) a Kolařík (VČ) oba 1:53:38,2, 8. Nosek (JČ) 1:54:59,1, 9. Beran (JČ) 1:55:10,0, 10. Klamár (StS) 1:55:42,3.

4x10 km: 1. StS (Fusko 36:49, Páříčka 36:45, Klamár 38:24, Čillík 37:26) 2:29:24, 2. Dukla II (Mikoláš 38:07, Sacký 37:35, Fajstavr 36:43, Ilavský 37:30) 2:29:55, 3. VČ I (Mundil 37:53, Kolařík 36:57, Eminger 39:08, Hrubý 36:42), 4. VS II (Baláz 38:25, Šaling 38:32, Baluch 37:59, Lupták 37:00) 2:31:56, 5. VČ II (Smid 37:18, Ploc 39:26, Fajstauer 38:13, Biemann 37:00) 2:31:57, 6. VČ III (Mráz 38:36, Gult 37:56, Kreisinger 38:48, Prokop 39:08) 2:34:28, 7. MVP I (Dvořák 40:41, Javorský 39:53, Weissshäutel 37:48, Slosiarik 37:53) 2:36:15, 8. JČ (Kopf 38:41, Beran 37:47, Pešl 40:42, Nosek 39:23) 2:36:33, 9. ZČ (Dvořák 39:31, Šimůnek 40:42, Hruška 38:56, Fencel 39:40) 2:38:49, 10. SČ I (Sáva 37:29, Rozkovec 40:01, Hájek 42:13, Herčík 39:15) 2:38:58.

Biathlon: 1. Jeřábek (Dukla) 1:40:08,1 (16), 2. Mundil (RH Semily) 1:42:29,6 (14), 3. Hofmann (Dukla)

Ia) 1:43:28,9 (13), 4. Denke (RH Semily) 1:49:24,1 (11), 5. Fajstauer (RH Semily) 1:55:49,3 (8), 6. Ploc (RH Semily) 1:57:36,2 (7), 7. Krupka (Dukla) 1:58:04,5 (8), 8. Vrána (Svazarm) 1:58:50,2 (9), 9. Veit (Svazarm) 1:59:26,5 (11), 10. Kreisinger (RH Semily) 2:02:05,4 (6).

Sdružení závod: 1. Kraus (Dukla) 455,96 b. (skok 1. 241,70—59,5 a 56,0, běh 7. 58:54,9—214,26 b), 2. Mazánek (VČ) 421,83 (2. 210,70—44,5 a 51, 9. 59:12,8—211,13), 3. Kutheil (Dukla) 420,69 (3. 194,30—50,5 a 49,5, 6. 57:47,4—226,39), 4. Oleškák (Dukla) 414,77 (5. 179,50—49,0 a 45,5, 3. 56:50,6—237,27), 5. Honzl (Dukla) 383,78 (9. 157,30—44,0 a 38,5, 5. 57:46,9—226,48), 6. Steklý (Dukla) 379,47 (11. 149,20—36,0 a 42,0, 4. 57:27,2—230,27), 7. Zvonek (VČ) 378,88 (4. 181,30—50,5 a 40,5, 10. 1:00:30,2—197,58), 8. Bayer (SM) 363,15 (8. 166,20—37,0 a 45,5, 11. 1:00:33,8—196,95), 9. Rázl J. (VČ) 352,08 (6. 177,50—40,0 a 48,5, 14. 1:02:48,5—174,58), 10. Sáva (SČ) 348,68 (18. 105,70—33,0 a 33,0, 1. 56:20,9—242,98).

Skok P 54: 1. Matouš (Dukla) 227,2 (63,0 a 53,5), 2. Raška (SM) 220,1 (62,5 a 51,0), 3. Hubáč (VČ) 215,7 (61,0 a 59,5), 4. Metelka (Dukla) 213,1 (50,5 a 59,5), 5. Kraus (Dukla) 202,1 (59,5 a 56), 6. Doubek (VČ) 195,1 (58,0 a 47,0), 7. Divila (Dukla) 191,2 (56,5 a 53,5), 8. Martinák (Dukla) 185,0 (47,0 a 49,5), 9. Höhnel (ZČ) 183,8 (48,0 a 52,0), 10. Rydval (SČ) 182,3 (53,0 a 46,5).

Skok P 90: 1. Karwowski (NDR) 223,3 (94 a 99), 2. Hubáč (VČ) 218,0 (90,5 a 96,0), 3. Matouš (Dukla) 217,0 (92,5 a 96,5), 4. Raška (SM) 213,3 (90,0 a 95,0), 5. Schramm (NDR) 212,5 (92,0 92,5), 6. Kraus (Dukla) 206,8 (89,5 a 91,5), 7. Divila (Dukla) 205,9 (90,0 a 91,0), 8. Metelka (Dukla) 202,0 (89,0 a 91,0), 9. Doubek (VČ) 201,8 (89,5 a 90,5) a Glass (NDR) 201,8 (91,0 a 94,5).

Úprava sněhu chemickou cestou

Všichni lyžaři znají potíže, kterým musí čelit organizátoři lyžařských závodů při nepřiznivém počasí a špatné kvalitě sněhu. Tyto nesnáze se nejvíce projevují při závodech ve skoku a slalomu, kdy na měkkém a kašovitém sněhu nelze zaručit regulérnost.

V posledních letech bylo vyzkoušeno několik chemických přípravků, které na povrchu mokrého nebo navlhého sněhu vytvoří poměrně silnou a tvrdou vrstvu zmrzlého sněhu. Jedním z nich je TVRDOL, výrobek Druchemy v Praze. Trvanlivost úpravy sněhu

Tvrdolem je velmi dobrá, při teplotě plus 15 °C vydrží upravený slalomová trať při plném zatížení ve velmi dobrém stavu 24 hodin, a ještě dalších 24 hodin je sjízdná.

Trať se upravuje tím způsobem, že se nejdříve důkladně ušlape, pak se těsně nad sněhem popráší Tvrdolem a potom hrabičkami přehrabě a urovná a na konec se uhladí lyžemi (sesunem). Touto úpravou se zajistí působení Tvrdole do hloubky cca 10 cm. Spotřeba na 10 m² je cca 0,5 kg. Cena 1 kg je Kčs 4.—

Podobným přípravkem je »CHLO-

RAMON«, vyráběný n. p. Spolek pro chemickou a hutní výrobu Ústí n. L. Způsob úpravy je obdobný jako u přípravků Tvrdole, účinek je o něco menší, avšak úprava vydrží bezpečně 24 hodin. Spotřeba na 10 m² je cca 1 kg. Cena jednoho 1 kg je Kčs 1,50.

Oba prostředky dávají požadované výsledky pouze při teplotách vyšších 0 °C. Pro zvládnutí závodů v jarních měsících jsou vydatným pomocníkem.

Inž. JARMILA KROFTOVÁ

SITUACE *ve výzbroji a ve výstroji*

V průběhu letošní zimy došlo opět k četným potížím v zásobování širokého aktivu lyžařů, především závodníků. Se situací, jak se vytvářela na trhu i ve výrobních podnicích, bylo členstvo informováno. Některé informace však, i když byly zveřejněny ve sportovním tisku, nebyly zcela objektivní. Hlavní příčina tkví stále v tom, že výroba má nedostatečné kapacity pro bouřlivý rozvoj zimních sportů, nemá vybavení kvalifikovanými kádry, potřebný vývoj a mnohdy nemá ani zájem na sortimentu zimních potřeb, které jsou pracně složité a méně produktivní.

I když jsou to hlavní příčiny, nelze přehlédnout i to, že část viny je i na samotných lyžařích. V průběhu roku 1963 a první polovině 1964 se konala jednání o úpravě distribučního klíče pro jednotlivé kraje. Především pro úzkoprofilovou závodní výzbroj, zejména lyže Abaši, Favorit, Clear a Combi. V červnu 1964 byl tento klíč odsouhlasen, sdělen všem krajům, výrobním složkám i obchodním partnerům. Současně s tímto opatřením byl dohodnut i postup pro nárokování lyžařské výzbroje u příslušných odbytových složek MVO — krajských obchodů průmyslovým zbožím. Pro nárokování byl dohodnut i klíčové formuláře, na kterém TJ nebo jiná složka ČSTV nárokuje u KOPZ potřebnou výzbroj.

Ke konci roku 1964 jednotlivé krajské OPZ nárokovaly lyžařskou výzbroj podle svých odborných znalostí nebo podle průzkumu poptávky či zjištěných požadavků. Souhrn pak uplatňovaly při kontraktacním řízení s výrobními podniky. Vzhledem k nedostatku určité kvalitní výzbroje záleželo při jednání nikoliv na skutečné potřebě, nýbrž na operativním zajištění určitého množství kvalitního sortimentu ze strany MVO. Opatření nového způsobu nárokování i klíče měla závazně vstoupit v platnost od roku 1965.

Přešetřovali jsme počátkem roku celou situaci, zvláště již pro I. čtvrtletí 1965, a zjistili jsme, že jsou opět značné nedostatky. Nárokování úzkoprofilové lyžařské výzbroje se neděje od TJ, SZ a ostatních složek vůbec, nebo v nepatrné míře (zanedbatelně). V důsledku toho krajské OPZ nárokují výzbroj opět podle svých znalostí. Odvolávají se na to, že ze strany TJ nebo sekcí nejsou požadavky a v důsledku toho nedodrží schválený klíč. Upozorňujeme proto znovu důrazně všechny naše složky: **nárokuje potřebu své výzbroje podle pokynů zveřejněných v TP čís. 18/64 ze dne 28. září 1964.** Jinak nebudete mít záruku, že vám požadovanou výzbroj obdržíte.

Velký počet stížností je i na délky lyží. Dodejte při jednání nebo nárokování krajským OPZ také tyto požadavky, aby zbytečně nedocházelo k nerosvalostem:

K vaši informaci znovu uvádíme, že v roce 1965 bude vyrobeno podle plánu STP toto množství jednotlivých druhů lyží pro domácí trh:

běžecké	Abaši	párů	500
	Favorit	"	5500
	Maratón	"	1200
	Olympie	"	5000
	Favorit	"	5500
sjezdové	Clear	párů	2000
	Combi	"	700
Artis speciál	slalom	párů	3750
Artis speciál	sjezd	"	2200

Podle jednání na MVO je již na trh uvedena dětská a jinošská laciná běžecské bota. Zatím 2930 párů. Do konce roku 1965 jich bude 10 000 párů v ceně 120 korun a 160 korun. I zde obchod obuví podle provedeného průzkumu zjistil, že tato bota není žádána. Máte-li potřebu, požadujte ji v Obchodech obuví. Je to vzor č. 75284.

Na závěr upozorňujeme, že podle předběžných jednání výroby, obchodu i ČSTV, nebude svízelná situace v zásobování lyžemi odstraněna do roku 1970. Pro rok 1965 je nekrýtá potřeba obchodu v lyžích celkem 123 000 párů. Dělá se všechno pro to, aby se tato svízelná situace zlepšila u lyží, turistických holí i vosků. Zatím však nejsou tato jednání úspěšně dokončena. O jejich průběhu vás budeme včas informovat. Současně s přehledem o plánu výroby celé lyžařské výzbroje.

Inž. J. Jindříšek

LE BRASSUS: DOBRÁ PROVĚRKA MEZI MS A ZOH

Pořadatelé těchto tradičních mezinárodních závodů v jihozápadním cípu Švýcar u francouzských hranic se snaží o účast nejlepších evropských závodníků, což se jim letos téměř úplně podařilo. A tak zopakovat Prokešův nebo Olekšákův úspěch, kteří jsou zapsáni v listině vítězů, nebude již nic lehkého.

Překrásný pohled z letadla nad mraky na celé švýcarské Alpy byl sice hezkým úvodem, horší však byl začátek v místě závodů. Matouš hned při prvním tréninkovém skoku podklouzl při odrazu do strany a dopadl zcela napříč na doskočiště. Naštěstí to odnesla jen jedná lyže a trochu pohmožděné rameno. Místek je zde totiž již poněkud zastaralé konstrukce, čehož si jsou také pořadatelé vědomi, a proto hodlají provést letos rekonstrukci.

Překvapením byl nováček naší výpravy Josef Kraus, kterému byly cestovní záležitosti obstarány až v hodině dvanácté. Byl klidný, bojovný a především neměl žádný respekt před velkými soupeři. Prvním skokem do sruženého závodu dosáhl hned rekordu můstku, a tak se stal rázem s neznámého jeden z favoritů. Vyhral totiž skok pro závod sružený s převahou.

Zaskočilo však trochu počasí. Změnilo ze slunečného nečekaně svoji tvář, ve vyšších vrstvách do-

šlo k oteplení a s tím ani závodníci, ani trenér Lahr nepočítali. A tak běh na 15 km, který byl též druhou částí závodu sruženého, vzal našim běžcům a sruženářům vítr z plachet. Jejich umístění neodpovídalo skutečné výkonnosti a schopnostem. Zpoždění sruženářů pak bylo takové, že přesáhlo jejich dobré výsledky ve skoku.

Pokračování na 38. str.

K lyžařské lize

V době, kdy čtenář dostává do ruky toto číslo Lyžařství, jsou již rozděleny první soutěžní body a lyžařské soutěže oddílových družstev mají své pevně vyhraněné místo ve struktuře lyžařských závodů. Není smyslem mého článku rozebírat formy uspořádání, ale poukázat na právodní zjevy, které s sebou tato soutěž přináší.

Určitě se nestane všelékem částečné stagnace závodního lyžařského sportu v běžeckých a sjezdových disciplínách. Co však můžeme určitě očekávat, je oživení a aktivizace těch lyžařských oddílů, které mají v závodním lyžování svá želiška v ohni. Nové soutěže dávají lyžařským oddílům i samotným závodníkům určité dlouhodobé perspektivy činnosti. Je-li zdravá soutěživost podpořena vhodnou formou organizovanosti, je to poloviční záruka úspěchu. Hovořil jsem s řadou zástupců lyžařských oddílů a slyšel jsem nejen všeobecný souhlas s novou soutěží, ale velký zájem o další její prohloubení a zkvalitnění.

Jsme svědky, že se nám formují vyspělé a organizačně dobře vedené lyžařské oddíly, jejichž aktivita byla vyhlášením nové soutěže maximálně podpořena. Někdo mi namítne, že došlo i k lanářství, přetahování závodníků apod. Nechci v žádném případě tyto formy jednání obhajovat, ale určitě je na místě zdravá rivalita mezi oddíly a úsilí při zajištění vhodných podmínek pro provozování závodního sportu a vytvoření silných ucelených závodních kolektivů.

Daleko více než kdykoliv dříve vystupuje nyní do popředí významná úloha trenérů. Jsou odpovědní nejen za správné vedení tréninku, ale za celkovou přípravu družstva jak po stránce sportovní, tak i psychologické, taktické a společenské. Novou soutěží je dán v maximální míře předpoklad k uplatňování nových tréninkových metod vědecky podložených a dobrá práce trenéra zde bude velmi zřetelně vyhraněna. S jedním nebo dvěma dobrými závodníky v této soutěži žádné družstvo neobstojí, úkolem trenéra bude ke špičkovému výkonu vychovat další, dříve jen průměrné jezdce. Velmi jasně se nám ukáže dále, kolik z vyškoleného počtu trenérů I. a II. třídy vlastně pracuje a jaký je jejich přínos závodnímu lyžařskému sportu.

Závodníci jsou prakticky výkonnými orgány a reprezentanty lyžařského oddílu. Musí mít odpovědnost za co nejlepší výkon nejen vůči sobě, ale také vůči celému kolektivu, s kterým tvoří soutěžní družstvo. To je v lyžařských soutěžích nový prvek a předpokládám, že tato okolnost bude mít vliv nejen na lepší sportovní výkon, ale i na osobní profil soutěžících.

Nová lyžařská soutěž, ostatně jako každá soutěž, je vlastně nekompromisním bojem v dobrém sportovním duchu. Je přáním všech lyžařských pracovníků, aby se i náš sport mohl řadit mezi mezinárodně úspěšné. Nové lyžařské soutěže jsou k tomu snad jednou z cest. Dejme jim proto zelenou!

Inž. MILAN ROBIČEK,
předseda lyžařského oddílu
TJ Slávia Brno Technika

Pokračování ze 37. str.

LE BRASSUS: DOBRÁ PROVĚRKA MEZI MS A ZOH

Částečnou vizičku pravé výkonnosti byl výkon Čillíka ve štafetě, ve které měl čtvrtý nejlepší čas na úseku. Škoda že tady zase doběhl na prvním úseku Fousek až 14.

V dešti a nárazovém větru se konal skok prostý. Měl jsem prakticky v ohni jen jedno želiško, neboť sdružení byli unaveni z celodenního závodění v předchozím dnu a těžko se mohli vypnout k mimořádnému výkonu. O to tím větší je radost z 11. místa sdruženáře Krause mezi světovou skokanskou třídou. A Matouš? V prvním kole měl druhý nejdelší skok celé soutěže, ale »hrábl sis. Pak z nižšího nájezdu ve druhém a třetím kole za stále se zhoršujících povětrnostních podmínek ukázal pravou svojí bojovnost, odvalu a závodnickou zkušenost. Třetím skokem (nejdelší v kole) si s nepatrnou bodovou ztrátou zajistil druhé místo v celé soutěži za Neuendorfem. Nepřibýlo do listiny vítězů naše jméno, ale přesto naši lyžaři dokázali, že se s nimi dnes musí v sebelepších závodech počítat.

Nově byla zavedena soutěž družstev o »Zlatou lyži«. Vyhrála Itálie

díky své početnosti před Švédskem a Finskem. ČSSR skončila společně s SSSR na šestém místě. Mohlo by být lepší při stejnoměrném obsazení disciplín. Závod s takovou účastí je jistě dobrou prověrkou výkonnosti v období mezi MS a ZOH. Mělo by ho být též využito k získávání zkušeností mladými závodníky. Krausův příklad pro to jasně hovoří. Jinak je to závod, který je svátkem pro celé okolí s tradicí hodinářské výroby. Několikatisícová účast na všech disciplínách v dešti a větru byla důkazem zájmu a jistě i dobrou podporou obětavých pořadatelů, kteří zajistili závod bez závad.

Výsledky: Závod sdružený: 1. Weisspflug (NDR) 461,56, 2. Simonov (SSSR) 446,62, 3. Kiselev (SSSR) 442,15, 4. Dobloug (Nor.) 438,63, 5. A. Källin (Švýc.) 437,39, 6. Kraus 429,67, 7. Flauger, 8. Meinel, 9. Dietel (všichni NDR), 10. Perin (It.), 11. Larionov (It.), 12. Eriksson (Švéd.), 13. Kutheil 396,12 20. Olekšák 363,25. — **Skok pro závod sdružený:** 1. Kraus 247,4 (88. 82, 86), 2. Weisspflug 235,4 (81. 82, 84), 3. Kiselev 234,4 (84, 80, 80), 4. Dobloug, 5. Simonov, 8. Kutheil 214,8 (80, 78, 79), 9. Erik-

sson, 22. Olekšák 168,7 (69, 69,68). **Běh pro závod sdružený:** 1. Källin 50:45, 2. Meinel 52:58, 3. Bacher (It.) 53:17, 6l Simonov, 15. Olekšák 56:17, 18. Kutheil 57:21, 19. Kraus 57:27.

15 km: 1. Rönnlund (Švéd.) 48:07, 2. Laurila (Fin.) 49:10, 3. Persson (Švéd.) 49:47, 4. Risberg (Švéd.) 49:58, 5. Taipale (Fin.) 50:11, 6. P. E. Eriksson (Švéd.), de Florian (It.) a Olsson (Švéd.) všichni 50:15, 26. Čillík 52:51, 44. Harvan 53:58, Fousek vzdal.

3 X 10 km: 1. Finsko {Huhtala, Taipale, Laurila} 1:48:39, 2. Švédsko {P. E. Eriksson, Risberg, Rönnlund} 1:50:04, 3. Itálie I {Manroff, de Florian, Nones} 1:50:16, 7. ČSSR {Fousek 39:37, Čillík 36:58, Harvan 36:20} 1:52:55.

Skok: 1. Neuendorf (NDR) 215,4 (90, 77, 69), 2. Matouš 213,7 (86, 79, 79), 3. Vertennikov (SSSR) 213,2 (84, 82, 75), 4. Aimoni (It.) 215,1 5. B. de Zordo (It.) 199,6 6. Kührt (NDR) 198,2, 7. Nord (Norsko) 198,1, 11. Kraus 188,5 (76, 73, 72), 24. Simonov, 25. Kiselev {oba SSSR}, 27. Köstinger (Rak.), 34. Olekšák 150,2 (69, 51, 62).

MILAN DUFFEK

BEZROUKOV MEMORIAL 1965

Do rámca osláv 20. výročia oslobodenia našej vlasti vhodne zapadlo vo Zvolenskom okrese usporiadanie už XIX. ročníka Bezroukovho memoriálu v behu na lyžiach. Zišlo sa tu 275 pretekárov a pretekárov z celej ČSSR, aby si zmerali svoju športovú výkonnosť. Usporiadateľ TJ Lokomotíva Bučina spolu s OV ČSTV mali tohto roku plné ruky práce, keď chceli, aby preteky boli dôstojným pokračovaním predchádzajúcich osemnásťročníkov. Prísúdenie celoštátnej a oblastnej súťaže v hladkých a štajetových behoch spôsobilo prácu navyše.

Prvý deň boli na programe hladké behy. Na štarte mužov v behu na 15 km sa zišlo 128 pretekárov. Favoritom preteku bol majster športu Hrubý, reprezentant ČSSR, ktorý sa práve vrátil z medzinárodných pretekov v SSSR. Nikto z prítomných nepočítal s iným víťazom. No už prvé kilometre v priebehu preteku ukázali prevkapanie. V ôsmom kilometri prebojovali sa do vedenia preteku mladší pretekári Fajstavr s Páričkom. Záver preteku získal na dramatickosti, keď tatranský pretekár Lupták začal od desiateho km zvyšovať tempo preteku. Lupták, ktorý bol na ôsmom km na 10. mieste, v zbývajúcich 5 km sa prebojoval na 2. miesto. Víťaz preteku mužov Jan Fajstavr z Dukly Liberec si počínal na trati suverénne, ako skúsený pretekár, a jeho víťazstvo bolo presvedčivé. Pri neúčasť našich troch reprezentantov, ktorí v tomto čase bojovali na pretekoch v Le Brassus, boli sme svedkami hodnotnej súťaže, v ktorej nastúpila mladšia garnitúra našich bežcov.

V súťaži juniorov na 10 km sme boli zase svedkami neohrozeného vystúpenia mladého Štefľa, ktorý preteky na Sliachi absolvoval bez najmenšieho zakolísania, nikým neohrozený. No v tejto kategórii upozornili na seba aj ďalší pretekári a ich jazda na trati a spôsob boja signalizujú, že sa treba o túto kategóriu zaujímať.

Medzi silne obsadené kategórie patrili aj starší dorastenci. Podobne ako v juniorských pretekoch aj tu sme videli hrubý boj na tratiach. Tienistou stránkou pretekov boli kategórie žien a dorastenciek. Oddiely prvej a druhej ligy podľa smerníc týchto súťaží stavali dorastenky do ženskej kategórie, aby im získavali body. Takto bola ochudobnená ináč silná súťaž dorastenciek samotných, ktoré mali na Sliachi samostatný pretek. Dorastenky bojovali statočne aj medzi ženami, o čom svedčí tá skutočnosť, že okrem iného obsadili druhé, tretie a štvrté miesto.

Trate pretekov boli postavené ako každoročne v okolí kúpeľov Sliach. Dobré snehové podmienky umožňovali každému bez rozdielu podať maximálny výkon.

KTO JE ZODPOVEDNÝ?

Aj tieto preteky ukázali, že medzi mládežou je vážny záujem o bežecké disciplíny. Technika jazdy, mnohokrát až extrémna, dobrá pretekárska morálka na trati, starostlivo udržiavaný výstroj sú dobrou vizitkou pretekárov. No na druhej strane hanebná nemohúcnosť nás všetkých, ktorí sme pracovníkmi, organizátormi a čelnými funkcionármi lyžiarstva. Pretekári nemajú vosky, dobré lyže, vyhovujúce palice, chýba lacnejšia obuv a vôbec výstroj za primerané ceny. Na tomto úseku sme veľa dlžní lyžiarom-bežcom. Terajšiu situáciu vo voskovaní lyží zachraňujú tréneri — jediní, ktorí rôznymi cestami získali v minulosti sem-tam nejaký vosk lepšej značky. Na Sliachi sa ukázalo, že drvivá väčšina trénerov a pretekárov už ani nepozná vosky dobrej, ba ani priemernej kvality,

ktoré dnes celý svet používa. Ako k tomu príde masa lyžiarov-bežcov, pretekárov a trénerov, aby nemali to najnutnejšie, čo pre svoju disciplínu potrebuje. Konkrétne pretekári z Východoslovenského kraja ešte nevideli, ako vyzerajú špeciálne bežecké lyže vyrábané u nás. Keď chceme, aby masa pretekajúcich bežcov-lyžiarov zdokonaľovala svoje majstrovstvo, musíme zabezpečiť solídny výstroj z dovozu. Všetok čo nám pomôže dobré trate, kvalitný tréning a ochota pretekárov, keď im začína chýbať to najzákladnejšie — a to lyže, palice a vosky.

TECHNICKÉ VÝSLEDKY:

15 km — muži: 1. Fajstavr [D. Liberec] 54:30, 2. Lupták [ČH Štrbské Pleso] 55:12, 3. Sacký [D. Liberec] 55:59; 10 km — juniori: 1. Štefl [S. Nové Město na Moravě] 36:09, 2. Peřina [D. Liberec] 36:59, 3. Beran [S. Pollice nad Metují] 37:17; 10 km — dorast st.: 1. Šaling [Sn Starý Smokovec] 37:30, 2. Miluška [S. Nové Město na Moravě] 38:13, 3. Verseghe [B. Krenníc] 38:32; 3X10 km I. ligy: 1. B. Krenníc 1:45:26, 2. RH Semily 1:46:17, 3. Sl. Praha 1:47:11.

5 km — ženy: 1. Ledvínková [L. Trutnov] 21:19, 2. Cívínová [dor. Sl. Brno Tech.] 21:25, 3. Osvaldová [dor. — B. Krenníc] 21:46; 5 km — juniorky: 1. Cíllarová [J. Město] 21:35, 2. Erlebachová [Sl. Praha] 21:39, 3. Felcmanová [L. Č. Třebová] 22:23; 5 km — dorastenky: 1. Bušová [Sp. Blansko] 21:34, 2. Škopová [Sp. Strakonice] 23:08, 3. Staroňová [B. Poruba] 23:24; 3X5 km: 1. Ještěd Liberec 1:04:09, 2. Sl. Praha 1:04:17, 3. J. Město 1:05:48.

STAV LYŽAŘSKÉ LIGY:

po závodech v Harrachově (běž. CL, OLČ), Sliachi (běž. CL, OLMS), Božím Daru (běž. OLČ). V závoze je uvedeno umístění předchozí — po čtyřech závodech.

CL po 8 závodech: 1. [1.] Slávia Praha VŠ »A« — 1053,5, 2. [3.] Baník Krenníc 1012,5, 3. [4.] Sp. Strakonice 879, 4. [2.] S. Nové Město na Moravě 868, 5. [5.] RH Semily 815,5, 6. [7.] J. Město »A« 667, 7. [6.] Lok. Trutnov 633, 8. [9.] Sn Smokovec 553,5, 9. [8.] RH Poprad 483, 10. [10.] Ještěd Liberec 466.

OLČ po 6 závodech: 1. [1.] Sn Jilemnice 868,5, 2. [2.] Sl. Praha VŠ »B« 824,5, 3. [5.] RH Praha 583,5, 4. [4.] Sp. Vrchlabí 568,5, 5. [3.] ČKD Praha 555, 6. [7.] J. Domažlice 487,5, 7. [6.] RH Plzeň 454, 8. [8.] J. Město »B« 273, 9. [9.] S. Kořenov 240, 10. [10.] J. Vítkovice 225,5, 11. [11.] S. Karlovy Vary 147,5.

OLMS po 4 závodech: 1. TJ Rožnov pod Radhoštěm 608, 2. Sl. Brno Tech. a Sl. Olomouc VŠ po 464, 4. Sl. Bratislava Ekonom 426, 5. RH Banská Bystrica 390, 6. J. Nováky 318, 7. S. Nové Město na Moravě »B« 284, 8. Sl. Brno Universita 256, 9. VAAZ Brno 182.

Ján Terežčák

Kovgolovo 1965

ve skoku a závodě sdruženém máme vyhlídky

Když byl před pěti lety uskutečněn v Kovgolovu v SSSR první ročník lyžařských mezinárodních závodů, málokdo předpokládal, že se v tak krátké době stanou významnou soutěží v klasických lyžařských disciplínách. Jejich význam rok od roku roste a na startu se setkávají nejlepší z nejlepších. Historie těchto závodů nám již mnohé napověděla a rozhodně není nezajímavá v pohledu na výkonnost sovětských lyžařů a v porovnání k nim i ostatních předních světových lyžařů. Samozřejmě že s tímto srovnáním se pojí i účast a výkonnost čs. lyžařů, kteří se těchto závodů téměř pravidelně zúčastňují.

Srovnáváme-li uplynulé ročníky, mají téměř vždy jedno společné. Velkou účast sovětských domácích závodníků a převahu jimi získaných prvních míst téměř ve všech disciplínách, zejména však v soutěžích běžeckých. Nás trenéry, závodníky a pracovníky závodního lyžování zajímají příčiny této početné účasti a výborné výkonnosti a otázkou zůstává, proč tak málo prvních míst zatím zahraniční závodníci na těchto závodech dosáhli.

Analyzovat podrobně příčiny velké masovosti a výkonnosti není možné bez předchozího podrobného průzkumu, přesto je však možno je charakterizovat podle některých poznatků. Závody v Kovgolovu patří vždy mezi první mezinárodní soutěže pořádané na začátku sezóny. V této době dosahují sovětské lyžaři již téměř vrcholu své připravenosti, neboť svoji přípravu na sněhu zahajují velmi záhy, a to mnohdy již ve druhé polovině října v severních oblastech Sovětského svazu. Příprava je velmi ekonomická, protože v těchto oblastech je kvalitní prachový sníh, na němž závodníci absolvují mnoho kilometrů a lehce se učí a zvykají si na techniku. Podmínky povětrnostní jsou většinou velmi drsné, takže závodníci se poměrně snadno vyrovnávají s podobnými podmínkami v závodech.

Příprava bývá společná nebo individuální. Příčinou velké účasti téměř stejně kvalitních závodníků je široká základna z celé oblasti Sovětského svazu. Nechybí zde jména od Irkutsku, Omska, Tomska, Sverdlovka, Alma-Aty, Bakuriani a vítěz 15kilometrového závodu bydlí a pracuje na Kamčatce.

Připravenost závodníků jiných států v době konání těchto závodů není ještě na takovém stupni, obvykle kulminuje o něco později. Proto se zde stává, že vítězí jen výjimečně závodník jiného státu než SSSR.

I když se velmi obtížně dosahuje čestné umístění, přesto je účast na těchto závodech velkou školou jak pro závodníky, tak i pro trenéry. Dochází zde k vzájemnému ověřování metod tréninku, poznání prostředí, v němž probíhá největší část přípravy, protože Kovgolovo se svým sportovním zařízením a přírodními podmínkami je ideálním prostředím.

Výsledky našich závodníků na těchto závodech

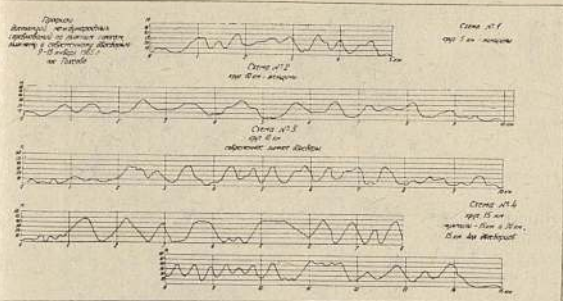
Chloubka lyžařů SSSR — lyžařská zařízení v Kovgolovu. Na snímku nájezdová věž kovgolovského můstku.

Foto inž. L. Šablatura

nepatří k nejlepším, ale naše každoroční účast na nich patří již k tradici a plnění bratrské spolupráce na úseku tělesné výchovy a sportu. Ani v letošním roce se nezmenšil časový rozdíl od prvního závodníka. Dá se říci, že běžecké soutěže se vyznačovaly vysokou aktivitou sovětských běžců. Běhají dynamicky, a je zde patrná vysoká náročnost v tréninku. Veliká vůle po dobrém umístění ve vlastním prostředí tvoří jen vteřinové rozdíly mezi závodníky. Očekávaný soubor s Italy, kteří se připravovali delší dobu pod vedením trenéra Svěda Nilssona ve Švédsku, neskončil pro Italy příznivě, přestože Nones vyhrál ve Švédsku v silné soutěži běh. De Florián i Nones v 25 km vzdali. Výjimku potvrdil v závodech na 30 km Fin Veikko Oikarinen.

Tratě v Kovgolovu jsou velmi náročné. Probíhají v nadmořské výšce 82 metrů nad mořem okolo drobných jezer, zvlněným terénem, kterého stavitelé dokonale využili pro technickou trať. Má četná stoupání a ve střední části přechází z technických sjezdů ihned do několiknásobných těžších výstupů.

O tratích žen platí totéž. Sovětské závodnice v současné době najdou jen velmi těžko přemožitelky. Nástup dalších a dalších mladých závodnic, fyzicky i technicky skvěle vybavených, snadno doplňuje špičku. Dá se říci, že se podrobují ještě většímu tréninkovému zatížení než závodnice jiných zemí, nebo i v porovnání podle kontrolních komplexů našich závodnic. Toto je pochopitelné pak dokonale uplatněno v technice jízdy po celou dobu na trati.

Kaugolovské tratě jsou náročné!

Čtyři z našich reprezentantů (zleva): Divila, Hrubý, Mazánek, Bayer.
Foto inž. L. Šablatura

Skokanské soutěže mají vysokou hodnotu. Velký počet domácích mladých závodníků ovládá dobře moderní styl skoků na lyžích a i když ještě nejsou zařazeni do špičky, výkonnostně jsou již dnes před některými nejlepšími zahraničními závodníky. Celkově ovšem nutno přiznat, že zde rozdíl mezi domácími a zahraničními závodníky již není tak značný. Výsledky závodníků první třetiny jsou světově úrovně. Je třeba právem dobře hodnotit výkon Divily na 11. místě i Rašky, nebýt jeho pádu při sněhové vánici. Celá řada závodníků se nedovedla vypořádat s mimořádně špatnými povětrnostními podmínkami při závodu. Stále platí pro trenérskou práci, aby psychické přípravě byla věnována u skokanů značná pozornost. Proti sovětským i závodníkům jiných zemí máme ve skokanské disciplíně vyhlídky, ale stále je nutné, aby se počet dospívajících členů družstva-juniorů alespoň zdvojnásobil. V tom má SSSR nesporně výhodu.

Totéž co o skoku, platí i o sruženém závodě. Sedmé místo Mazánka bude v letošním roce patřit k nejlepším umístěním. Zejména čisté stylové skoky s bezpečným doskokem jej kvalifikovaly na 4. místo ve skoku do závodu sruženého.

Další soutěži, s níž se nesetkáváme často na mezinárodních závodech, byl lyžařský dvojboj — biathlon. Obtížná 20km trať vedla po břehu velkého jezera. I když soutěž neměla početné zastoupení cizích států, měla výbornou úroveň. Zúčastnila se jí kompletní družstva SSSR, Finska a 2 závodníci z Polska. Závod byl současně utkáním armád SSSR a Finska v hlídkách a družstvech.

Všichni závodníci lyžařského dvojboje, kteří se zde účastní závodů, musí počítat s výborným soupeřem a mimoto s drsnými podmínkami zejména při střelbě. Na tuto skutečnost je třeba závodníky připravovat, poněvadž zima a mráz téměř znemožňovaly polským závodníkům střelbu.

Inž. L. ŠABLATURA

VÝSLEDKY:

Skok prostý — 61 startujících: 1. Lesser P. (NDR) 216,9 bodů (70,5 m+70,5 m), 2. Ukkonen (Finsko) 216,35 b. (72,0+69,0), 3. Kovalenko (SSSR) 216,30 b. (65,0+69,5), 11. Divila 187,7 (66,0+66,5), 25. Mazánek 166,0 (66,0+59,5), 33. Raška 156,2 (62,0+63,0 s pádem), 42. Bayer 128,2 (46,5+56,0 s pádem); [všichni ČSSR].

Běh 15 km — 92 startujících: 1. Kruglov (SSSR) 50,30 min., 2. Vorončichin (SSSR) 50,49, 3. Tarakanov (SSSR) 50,50, 65. Hrubý 54,26.

Běh 5 km ženy — 60 startujících: 1. Bojarskichová (SSSR) 18,32, 2. Ačkinová (SSSR) 18,38, 3. Cervonová (SSSR) 19,06.

Běh 15 km muži pro závod sružený — 39 startujících: 1. Saburov (SSSR) 54,14 min., 2. Möhwald (NSR) 54,45, 3. Simonov (SSSR) 55,03, 21. Mazánek 58,31, 23. Bayer 58,57.

Běh na 30 km muži — 79 startujících: 1. Oikarinen (Finsko) 1:44,39 min., 2. Ljubinov (SSSR) 1:45,13, 3. Vaganov (SSSR 1:45,14), 56. Hrubý 1:55,56.

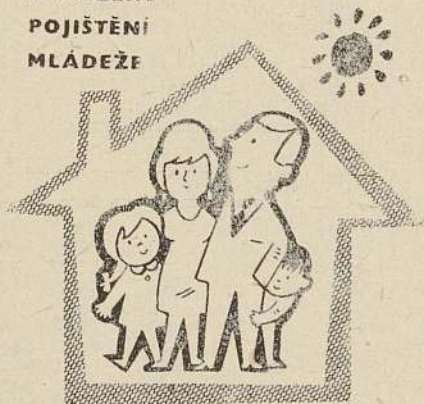
Běh 10 km ženy — 41 startujících: 1. Bojarskichová (SSSR) 37:27 min., 2. Kolčinova (SSSR) 37:39, 3. Gusakovová (SSSR) 38:16.

Skok pro závod sružený — 39 startujících: 1. Loginov (SSSR) 244 bodů (86,5, 72, 66), 2. Simonov (SSSR) 242,85 (67,5, 73, 68,5), 3. Drjagin (SSSR) 230,7 (63,5, 69, 65), 4. Mazánek 229,9 (67, 67, 63), 31. Bayer 168,8 (51, 54 s p. 55).

Závod sružený — 39 startujících: 1. Simonov (SSSR) 478,26, 2. Loginov (SSSR) 464,12, 3. Gusatov (SSSR) 454,74, 7. Mazánek 425,72, 28. Bayer P. 360,0.

Biathlon — 36 startujících: 1. Puzanov (SSSR) 1:20,57, 2. Kožin (SSSR) 1:26,20, 3. Suchanov (SSSR) 1:29,52, 9. Melanin (SSSR) 1:38,15.

SDRUŽENÉ POJIŠTĚNÍ MLÁDEŽE

umožňuje rodičům zabezpečit svým dětem

DALŠÍ FINANČNÍ PROSTŘEDKY na studia, zařízení bytu apod.

STATNÍ POJIŠTOVNA

DVA TÝDNY SKOKŮ — a každý jiný!

»Pohár přátelství« — dar redakce Československého sportu — ještě v rukou brusliče Harrachovských skláren Jirouše.

Foto Fr. Jebavý

Neoddiskovatelný je případ Banská Bystrica. Zde se nenačili úpravě můstku dodnes. V sobotu o půl dvanácté, tj. jedna a půl hodiny před zahájením oficiálního tréninku, byl můstek v úplné dezolátním stavu. Doskočiště měkké, plně hrubých nerovností, nájezd dtdo, přechodový oblouk na stůl a stůl téměř bez sněhu. Nejhorší však bylo to, že pro úpravu byl u můstku k dispozici jen jeden činník a skupina vojáků, kteří navázeli snih na dojezdovou rovinu. Trénink musel být odřeknut a všichni členové našeho družstva místo oficiálního tréninku museli upravovat doskočiště (šlapat a zarovnat!). Trenéři nahazovali snih na nájezd a stůl, kde ho bylo třeba cca 12 až 15 m³. I v den závodu bylo na můstku velmi málo lidí na úpravu. Pro tak veliký můstek jako je v Banské Bystrici je potřeba minimálně 20 lidí s lyžemi a ne tři, jako tomu bylo na poslední chvíli dopedne před závodem.

Můstek byl na závody sice dobře upraven, avšak o to se organizátoři postarali — dá se říci — jen pohledem. Tyto nedostatky si musí organizační výbor uvědomit a v budoucnosti není možné, aby k tomu ještě někdy došlo.

Úprava můstku na Německo-rakouském turné je vždy precizní. Organizátoři mají k dispozici vždy potřebný počet pracovníků. Vychází to také z finanční otázky — vždyť návštěva diváků na tomto podniku se nedá s našimi závody vůbec porovnat.

ÚČAST

Kladně lze hodnotit mezinárodní účast na našem letošním tur-

Naši nejlepší skokani absolvovali letos řadu závodů doma i v zahraničí. K největším patřily nesporně dva: Německo-rakouské turné čtyř můstků a náš Pohár přátelství. Trenér našich úspěšných reprezentantů, mistr sportu Zdeněk Remsa, má letos plně ruce práce. A tak se mohl jen letmo dotknout obou těchto závodů a porovnat je. Zde jsou jeho slova:

»Německo-rakouské turné čtyř můstků má již svoji dlouholetou tradici, vždyt v letošním roce se konalo již po třinácté. Od roku 1955 zúčastňují se této soutěže téměř pravidelně i naši přední závodníci.

Naši lyžařští pracovníci se rozhodli před pěti léty uspořádat podobnou soutěž také u nás v ČSSR. Byl to dobrý nápad, vždyt naši skokani potřebují hodně mezinárodního styku. Příležitost k mezinárodnímu měření sil tím dostávají i mladí závodníci. V prvních ročnících nebyla sice tato naše soutěž mezinárodně silně obsazena, přesto však úroveň rok od roku stoupá.

Po loňském zasedání předních lyžařských pracovníků NDR, Polska a ČSSR v Harrachově bylo s konečnou platností rozhodnuto pořádat periodicky Týden skoků v NDR, Polsku a ČSSR.

Poprvé v historii našeho Týdne skoků byla letos tato soutěž rozšířena o soutěž družstev. Každý zúčastněný národ má právo jmenovat čtyřčlenné družstvo, přičemž tři nejlepší výsledky se počítají do soutěže. Nad závody převzaly záštitu ústřední orgány tělovýchovných organizací ČSSR, NDR a Polska — Československý sport, Sport — Echo a Przegląd Sportowy. Letos věnovala pohár redakce našeho Československého sportu.

ORGANIZACE

je jednou z nejozřejavějších otázek při pořádání obou těchto velkých závodů. V NSR a v Rakousku mají organizátoři již o mnoho více zkušeností s pořádáním takových soutěží. Německo-rakouského turné čtyř můstků se zúčastňují každoročně skokani nejméně 14 zemí. Vedoucí jednotlivých delegací obdrží hned při příjezdu vkusně upravené informace v pěkných deskách, kde je uveden přesný program celého turné. Každý večer se navíc konají informační schůzky s vedoucími a trenéry. Probírají se aktuální otázky, které neočekávaně vznikly v organizaci či při úpravě můstku, při tréninku atd.

Naše turné se konalo letos již

popáté. Znamená to, že by mělo mít také již dobré organizační zajištění. Bohužel však tomu zatím všude tak nebylo. V prvé řadě se domnívám a se mnou i celá trenérská rada skoku, že závody tak velkého významu, a tak dobře mezinárodně obsazené, jako tomu bylo v letošním roce, by měly proběhnout v delším časovém rozpětí. Vyhovovalo by: úterý — Špindlerův Mlýn, čtvrtek — Vysoké nad Jizerou a neděle — Banská Bystrica. Tři závody ve čtyřech dnech, a z toho třetí závod v Banské Bystrici, která je vzdálena od Vysokého 560 km, je v budoucnu již neuskutečnitelné. Je to pro závodníky příliš velké zatížení, všude se startuje jen s minimálním počtem tréninkových skoků, a to vše má jistě i vliv na výkony závodníků.

V minulosti tomu bylo podobně i na Německo-rakouském turné čtyř můstků, po nátlaku účastníků byla tato otázka i zde úspěšně vyřešena.

Dalším nedostatkem v organizaci našeho turné je nedodržení časového programu. Téměř každý oficiální trénink začal značně opožděně a některý se vůbec nemohl uskutečnit. Vzhledem k malému časovému rozmezí došlo i k nesrovnalostem s dojezdy.

MŮSTKY A JEJICH ÚPRAVA

Dalším velkým nedostatkem našeho letošního Týdne skoků byly můstky a jejich úprava. Ve Špindlerově Mlýně byl můstek pro trénink upraven jen průměrně. Oblouk na nájezdu a stůl musely být před zahájením oficiálního tréninku upravovány. Tím se zahájení tréninku zdrželo o půl hodiny. Dojezdová rovinka za přechodem doskočiště byla též velmi měkká a při pádech velmi nebezpečná.

Ve Vysokém nad Jizerou byl můstek ve velmi dobrém stavu. Při tréninku se sice utvořilo na nájezdu »mýdlo«, avšak to zavinila náhlá změna počasí. Pořadatelé tento nedostatek do závodu odstranili, takže můstek byl opět v bezvadném stavu.

né. Byla v historii zatím nejlepší. Startovali zde totiž nejlepší skokani z NDR, první mužstvo Polska, dva dobří závodníci SSSR, dále skokani Jugoslávie a Rakouska.

Bude jistě snahou všech organizátorů, aby i naše turné, které bude v budoucnu střídavě v NDR, ČSSR a Polsku, se dostalo na úroveň Německo-rakouského turné čtyř místků. Věřím, že i růstem výkonnosti skokanů těchto zemí budou i na této soutěži startovat v budoucnu i přední světoví skokani.

Přeji Poháru přátelství mnoho zdarů.«

ZDENĚK REMSA

Naše kvarteto skokanů hrálo prim v Poháru přátelství (zleva): Jiří Raška, Josef Matouš, Josef Metelka a Zbyněk Hubač. Foto Fr. Jebavý

Týden skoků v ČSSR o »Pohár přátelství«

Spindlerův Mlýn: 1. Matouš 219,3 (73 a 73,5), 2. Kührt (NDR) 216,1 (73,5 a 71,5), 3. Scharf (NDR) 214,7 (72 a 72,5), 4. Metelka 209,8 (72,5 a 70), 5. Lesser (NDR) 209,7 (72 a 71) a Vertennikov (SSSR) 209,7 (71 a 72), 7. Raška 209,5 (70,5 a 71), 8. Queck (NDR) 205,7 (70,5 a 70,5), 9. Zeglanov (SSSR) 205,3 (72,5 a 70), 10. Hubač 204,7 (70 a 68,5).

Vysoké nad Jizerou: 1. Matouš 220,6 (80,5 a 81), 2. Lesser 216,3 (78 a 79,5), 3. Scharf (NDR) 214,8 (78 a 80,5), 4. Hubač 213,3 (79 a 76), 5. Raška 210,8 (77 a 76,5), 6. Queck (NDR) 206,9 (78,5 a 76,5), 7. Vertennikov (SSSR) 206,6 (75,5 a 80), 8. Kührt (NDR) 203,5 (74,5 a 74,5), 9. Doubek 200,7 (74,5 a 75), 10. Witke (Polsko) 199,8 (73,5 a 76).

Banská Bystrica: 1. Vertennikov (SSSR) 218,7 (93,5 a 97,5), 2. Matouš 215,2 (99,5 a 90,5), 4. Hubač 215,1 (96 a 92,5), 4. Witke (Polsko) 213,7 (95,5 a 94,5), 5. Kührt (NDR) 211,5 (85,5 a 93,5), 6. Przybyla (Polsko) 208,3 (92 a 93,5), 7. Raška 207,4 (92 a 91,5), 8. Thonhauser (NDR) 205,6 (93,5 a 93,5), 10. Martinák 200,4 (92 a 88).

Celkem: 1. Matouš 655,1, 2. Vertennikov 635,0, 3. Hubač 633,1, 4. Kührt 631,1, 5. Lesser 630,5, 6. Raška 619,8, 7. Scharf 619,8, 8. Witke 613,8, 9. Przybyla 607,1, 10. Metelka 598,4.

Družstva o Pohár přátelství: 1. ČSSR I 1921,0, 2. NDR 1896,7, 3. Polsko 1806,8, 4. ČSSR II 1763,4, 5. Rakousko 1608,1, 6. Jugoslávie 1542,4, 7. ČSSR III 1471,2.

Německo-rakouské turné čtyř místků

Oberstdorf: 1. Brandtzäg (Nor.) 230,5 (73,5 a 77), 2. Kovalenko (SSSR) 215,5 (72 a 76), 3. Hicks (USA) 206,7 (69 a 72), 4. Zajc

(Jug.) 205,8 (69 a 72,5), 5. Wirkola (Nor.) 205,4 (67 a 74), 6. Aimoni (It.) 204,9 (68,5 a 72), 7. Engan (Nor.) 203,4 (68 a 72,5), 8. Thoma (NSR) 202,8 (70 a 70,5), 9. Bolkart (NSR) 201,1 (68 a 72), 10. Ihle (NSR) 200,7 (71 a 70,5), 12. **Matouš 200,5 (67,5 a 72)**, 14. **Motejlek 198,8 (66 a 72)**, 16. **Hubač 198,2 (67 a 71)**.

Garmisch-Partenkirchen: 1. Pukka (Fin.) 216,0 (83 a 81), 2. Ihle 215,9 (81 a 86,5), 3. Kurz (NSR) 214,5 (83,5 a 83,5), 4. Kovalenko 213,3 (80 a 82,5), 5. Brandtzäg 210,2 (79,5 a 78,5), 6. Zubarjev (SSSR) 209,6 (81 a 80), 7. **Motejlek 209,5 (80 a 83)**, 8. Lichtenegger (Rak.) 209,0 (80 a 83), 9. Müller (Rak.) 208,7 (79,5 a 81), 10. Vertennikov (SSSR) 208,6 (79 a 85,5), 18. **Doubek 199,5 (79 a 75)**, 19. **Matouš 199,4 (79,5 a 79,5)**, 28. **Hubač 193,6 (76 a 75)**.

Innsbruck: 1. Brandtzäg 229,3 (90,5 a 87), 2. Wirkola 220,1 (86 a 88,5), 3. Przybyla (Pol.) 219,9 (90 a 88), 4. Pukka 217,9 (85,5 a 86), 5. **Motejlek 213,8 (88,5 a 88)**, 6. Krjukov (SSSR) 213,2 (85 a 88,5), 7. Ohlmeyer (NSR) 208,9 (86 a 84,5), 8. Engan 207,9 (81 a 88), 9. Witke (Pol.) 207,5 (86 a 86), 10. Arntzen (Nor.) 205,8 (84 a 81,5), 25. **Hubač 191,3 (81 a 77)**, 31. **Matouš 186,8 (78 a 82,5)**.

Bischofshofen: 1. Wirkola 220,2 (94,5 a 103), 2. **Motejlek 217,6 (94,5 a 103)**, 3. Krjukov 210,8 (98 a 94,5), 4. Zubarjev 208,1 (94,5 a 98), 5. Golser (Rak.) 202,5 (96,5 a 97,5), 6. Zajc 201,7 (95 a 94), 7. Brandtzäg 199,5 (94 a 95), 8. Müller 199 (90,5 a 93), 9. Lichtenegger 197,6 (94,5 a 94,5), 10. Coucheron (Nor.) 191,8 (94 a 85), 28. **Matouš 171 (96,5 a 91,5)**.

Celé turné: 1. Brandtzäg 869,5, 2. Wirkola 842,8, 3. **Motejlek 839,7**, 4. Zubarjev 809, 5. Przybyla 803, 6. Müller 800,7, 7. Pukka 798,7, 8. Engan 792,2, 9. Krjukov 791, 10. Vertennikov 790,9.

Vysokoškoláci... a škola

Účast na universiádě si musí každý lyžař — vysokoškolák vybojovat dobrými výkony na oblastních přeborech vysokých škol. Pro oblast Čechy se konaly tyto závody koncem ledna v Liberci. Na startu všech disciplín se sešlo více než 200 studentů. A bojovalo se urputně nejen o prvenství, ale i o ta dvacátá místa, která byla mnohdy rozhodující pro nominaci. Je třeba vidět, že pro mnohé studenty je účast na universiádě vysněným cílem.

Jako vždy byly i tentokrát nejzajímavější závod štafet, závod ve slalomu, ale i ostatní závody byly zajímavou podívanou. Pouze závod ve skoku se stal jen záležitostí libereckých vysokoškoláků. Škoda, vždyť to je nyní naše nej-

silnější disciplína v lyžařském sportu. I vysokoškoláci by měli více využívat podmínek pro tento sport.

Jediné, co by se mělo u vrcholných závodů vysokoškoláků změnit jsou termíny. Leden je měsícem zkoušek. A přece je pro každého studenta přednější úspěch u zkoušek, než na přeborech VŠ. Bylo by třeba uvažovat o únoru — potom by se universiáda musela konat koncem února nebo začátkem března. Jistě by to bylo na úrovni přeborů znát. Myslím, že by si to tato soutěž zasloužila.

JOSEF LÁNSKÝ — VSST Liberec,
trenér akademického družstva
skokanů a sruženářů

50 ROKOV LYŽOVANIA V KREMNICI

V sobotu 30. januára 1965 zažilo banické mesto Kremnica svoj veľký deň. Oslávilo 50. výročie organizovaného lyžovania v Kremnici. Popri slávnej tradícii banického mesta, popri svojej sláve ako mincovného mesta, znovu oživa po druhej svetovej vojne sláva tohto mesta ako centra bežeckého lyžovania, ako liahne nových najlepších slovenských bežcov a československých reprezentantov na čele s majstrom športu Rudolfom Čiličkom.

Na oslavy zavítal predseda Slovenského výboru ČSTV s. J. Sedivý, predseda krajského výboru ČSTV s. Sokol, predseda lyžiarskej komisie SV ČSTV s. Mráz, podpredseda LS ÚV ČSTV s. Dufek, predseda LS KV Stredoslovenského kraja s. inž. Hlaváč ako aj členovia predsedníctva komisie lyžovania SV ČSTV a LS KV ČSTV, ktoré obe tu mali svoje slávnostné zasadnutia. Milej slávnosti sa zúčastnilo tiež veľa hostí, bývalých Kremničanov, ktorí sem prišli aj zo zahraničia.

Jeden z najstarších lyžiarskych pracovníkov v Kremnici inšp. Štefan Jánošík spomenul vo svojom slávnostnom prejave históriu lyžovania v Kremnici. Prvé lyže priniesli na kremnické gymnázium učitelia už v roku 1911 a prvé preteky a hneď aj majstrovstvá bývalého Uhorska sa konali v roku 1914. Vojna spomalila rozširovanie lyžovania v Kremnici, no po prvej svetovej vojne, ale najmä v tridsiatych rokoch, sa lyžovanie začína v Kremnici pekne rozvíjať. Bola postavená chata na Skalke a Úleh-

lova chata a pri stanici aj skokanský mostík. V Kremnici začali vyrastať mladí pretekári, ktorí sa postupne vypracovali na dobrú pretekársku úroveň.

No najväčší rozmach zaznamenala Kremnica po lyžiarskej stránke až po oslobodení. Založenie Sportovej školy dorastu a neskoršie lyžiarskej základne veľmi pomohlo pretekárskemu rozmachu v Kremnici. V týchto podmienkach vyrástli nadaní chlapi i dievčatá, ktorých mená sú už dnes známe v celej ČSSR, ako majster športu Čiliček, inž. Fusko, Párička, Osvaldová, Prívitzerová a celý rad ďalších.

Lyžiarska základňa pod vedením majstra športu Ruda Čilička a dobrým organizačným vedením Miška Žiarneho dosahuje vo výchove mladých lyžiarov skutočne veľmi dobré výsledky a zaslúži si plne podporu telovýchovných orgánov. Predseda SV ČSTV s. Sedivý vo svojom srdečnom pozdravnom prívete vysoko vyzdvihol podiel lyžiarskej Kremnice ako príkladu práce s mládežou. Kremnicu označil za jedno z centier, na ktoré sa v budúcnosti bude zameriavať

starostlivosť o ďalší rozvoj lyžovania na Slovensku.

Predseda KV ČSTV s. Sokol srdečne pozdravil kremnických funkcionárov a z poverenia KV ČSTV mnohých významných telovýchovných významenami.

Oslavy 50. výročia lyžovania v Kremnici boli aj názornou školou, ako treba propagačne využiť takúto slávnosť pre popularizáciu lyžiarskeho športu. Ciele mesto žilo oslavou. Transparenta na uliciach, vľajková výzdoba mesta, krásny odznak (kde by už mal byť, keď nie v Kremnici), brožúrka, veľmi hodnotná výstavka v kremnickom múzeu, brožúrka o histórii lyžovania. Zlatým klincom bolo aj samotné slávnostné prostredie v kultúrnom dome, kde sa zišli starí Kremničania a kde dostali z rúk predsedu MNV a majstra športu Ruda Čilička pre krásne pozlátané pamätne plakety všetci tí, čo preslávili kremnické lyžiárstvo v minulosti.

Zvýraznením bohatých lyžiarskych tradícií Kremnice bolo aj usporiadanie VI. ročníka Veľkej ceny Kremnice a konanie krajských majstrovstiev v behoch za účasti takmer 250 pretekárov a početného obecenstva.

Bola to milá slávnosť a ostáva nám len popriať kremnickým lyžiarom a obetavým funkcionárom veľa úspechov do ďalších 50 rokov.

JÁN MRÁZ

Akademici na lyžařských závodech v NSR

Na pozvání ADH — Allgemeiner Deutscher Hochschulsportverband — zúčastnila se výprava čs. akademiků-příslušníků Slávia Praha VS (Bečvářova J., Erlebachová M., Slosiarik M., Weisshäutl G.) doplněná J. Rázlem z Jiskry Harrachov mistrůství západoněmeckých vysokých škol v lyžování v klasických disciplínách, které se konalo ve dnech 28.—31. ledna v Braunlage v NSR.

Taťka po 24 hodinách cestování (přes starobylý Norimberk) s častým přisedáním nás mile přivítalo klimatické lázeňské a sportovní středisko severozápadního Německa.

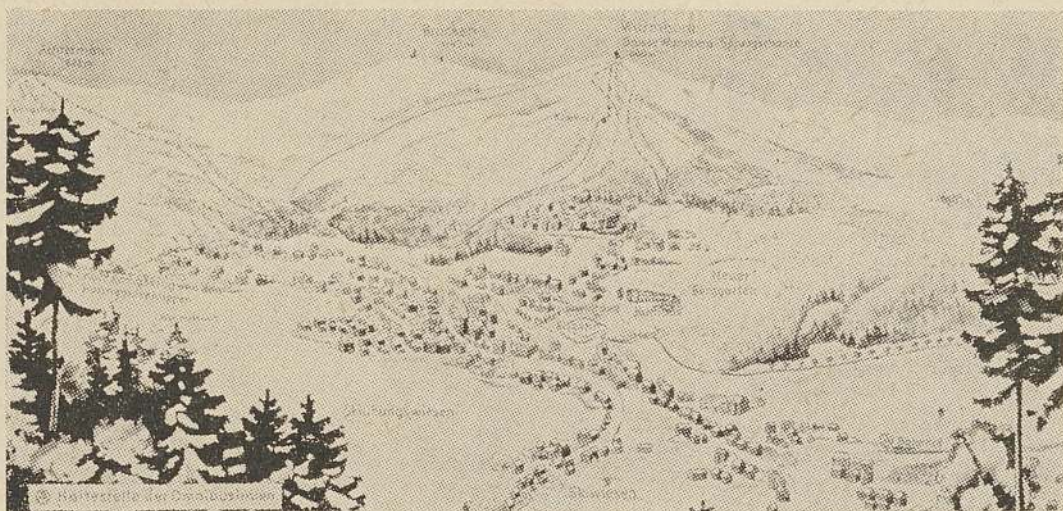
Braunlage má asi 5000—6000 obyvatel, připomíná několiknásobně větší Spindlerův Mlýn svou výstavností, terénem pak Nové Město na Moravě. Leží v nadmořské výšce 560 m v pohorí Harz. V těsné blízkosti je hora Brocken, se svými 1141 m je nejvyšší tohoto nejsevernějšího pohorí Německa, která však už patří na území NDR. Braunlage má pěkné, avšak málo náročné běžecké tratě, na nichž se uskutečnilo 20. a 21. února mistrovství NSR v běhu na 50 km a v závodě štafet 4x10 km. Tři skokanské můstky s P 65, 55 a 24 m jsou dějištěm častých skokanských závodů místního klu-

bu zimních sportů. Jeho představitelé s hrůstou uvádějí, že byl založen již v roce 1892 a je tudíž nejstarším lyžařským klubem v Německu.

Sportovní úroveň vysokoškolského mistrovství nebyla příliš vysoká, i když se mistrovství konalo s mezinárodní účastí. Pořadatelé pozvali kromě nás Polsko, Švýcarsko, Itálii a Rakousko, přijeli však pouze Švýcaři a Rakušané. V jednotlivých disciplínách se umístili na prvních místech naši závodníci, jen ve skoku prostém obsadil sdruženář Rázl druhé místo za výborně skákajícím Norem Devorem, který studuje ve Freiburgu. Výkony našich závodníků sklídily při závěrečném večírku zaslužené ovace a byly i ohodnoceny řadou pěkných věcných cen.

Pozoruhodná je skutečnost, že Němci zařadili do programu i závod v běhu na 30 km, který se doposud v akademických soutěžích nevyplisoval a nebyl ani v programu našich letošních zimních univerziád. Myslím, že i u nás bychom tohoto příkladu měli následovat a běžci-akademici by tento čin jistě s radostí přivítali.

Naše malá výprava obsadila všechny disciplíny, Rázl startoval v běhu na 15 km, v závodě sdruženém, ve skoku prostém a v závodě štafet. Naše

šafeta měla neobvyklé složení, měli jsme pouze tři muže, a tak musela nastoupit do druhého úseku Erlebachová. Její velmi dobrý výkon spolu s výkony ostatních našich běžců zajistil i tak naši štafetu první místo.

Mladí závodníci Slávie VŠ budou na zájezd vzpomínat nejen z hlediska svých sportovních úspěchů. Častá setkání a diskuse s vysokoškolačky i občany NSR na aktuální témata, možnost srovnávat a hodnotit poměry v kapitalistické zemi a u nás, to vše jim bude podnětem k zamýšlení na dlouhou dobu.

Se zástupci švýcarských a západoněmeckých akademiků jsem prohodil otázku dalšího rozvíjení sportovních styků na základě reciprocity. V diskusi vznikl návrh na uspořádání mezinárodního tréninkového tábora v běhu na lyžích v prosinci

1965 v Krkonoších. V možnosti trénovat společně s našimi běžci, vidí dobrou příležitost k zlepšení výkonnosti a dosažení lepších výsledků na příští Mezinárodní zimní universiádě v Sestriere 1966.

FELIX CHOVANEC

Výsledky: 15 km: 1. Slosiarik 1:01:40, 2. Weissshäutel 1:02:25, 3. J. Rázl 1:07:30, 4. Faitz 1:07:47; **30 km:** 1. Slosiarik 1:54:16, 2. Weissshäutel 1:57:10, 3. Hockenjos 2:01:42; **4x10 km:** (Rázl 41:27, Erlebachová 45:35, Weishäutel 37:45, Slosiarik 39:16) 2:44:03, 2. Švýcarsko 2:50:29, 3. TH Braunschweig 3:00:53; **5 km:** 1. Erlebachová 23:48, 2. Bečvářová 23:57, 3. Lindemannová 27:49; **sdrúžený závod:** 1. Rázl 541,50, 2. Lövdold 495,01, 3. Notdurft 442,80; **skok:** 1. Devor 252,1, 2. Rázl 207,7, 3. Fige 170,9.

O jednom zájezdu

Do redakce přišla také «úřední zpráva» vedoucího zájezdu čs. sportovců do zahraničí — trenéra běžců, kteří startovali úspěšně na závodech v hornické středisku pohoří Grand Paradiso ve Valle d'Aosta v Itálii. Není určitě bez zajímavosti. Také zde — tak jako v řadě jiných případů — Ján Terežčák upozorňuje na nedostatky ve vybavení výstroje našich závodníků.

V odstavci nadepsaném »Práva zájezdu« píše mj.: »Horšie je to so samotným vybavením športového výstroja. Zistil som, že naši bežci štartujú sice na dovezených lyžiach zo zahraničia zn. Järvinen, avšak tieto lyže sú v pomere k iným zahraničným pretekárom »turistického charakteru«. Sú nepomerne ťažšie, tvrdé a nepoddajné. Oplyvňujú jazdu hlavne na stúpacom čerene a pri prechode cez nerovnosti. Jazda na nich je pomalšia a namáhavejšia. Taktiež zaostávame s voskovaním. Vo svete sa používajú nové tuhé a tekuté vosky. Napríklad sa už používajú tuhé vosky na silné mrazy a na tupé snehy.

Hlavný poznatok teda spočíva v tom, že jazdíme v pomere k iným na turistických lyžiach. Je potrebné, aby z dovozu vyberal od výrobcu ústredný tréner priamo vo výrobe.

Sportovotechnické zhodnotenie: »Preteky sa konať v nadmorskej výške 1550 m. Uskutočňujú sa ako stretnutie alpských krajín, z ktorých Taliani predstavujú stredoeurópsku špičku. Preteky boli dobre organizované a zúčastnili sa na nich pretekári NSR, Švajčiarska, Francúzska, Rakúska, Talianska, Juhoslávie, Bulharska, Anglicka a ČSSR.«

Zpráva trénera: »Naši pretekári startovali v kategórii

mužov v behu na 15 km a v pretekoch juniorov na 10 km. Keďže preteky boli v nezvyklej nadmorskej výške — najvyšší bod trať až 1675 m, dobre nám vyhovoval skorý príchod, ktorý priaznivo ovplyvnil aklimatizáciu. S voskovaním lyží neboli ťažkosti, lebo bolo dostatok času na preskúšanie vyhovujúci voskov. Pretekári bojovali statočne a ich umiestnenie hlavne v kategórii juniorov je veľkým úspechom, nakoľko v alpských krajinách sú to silné kategórie. Úspechom je, že sme odsunuli najmä pretekárov Francúzska a okrem víťaza Demella aj pretekárov NSR. Po celkovom vyhodnotení hostí boli sme najúspešnejšia výprava pred NSR a Bulharskom.

Výsledky — 15 km: 1. Demell (NSR) 51:48, 2. Steiner 52:56, 3. Stella 52:59, 4. Mayer 53:54, 5. Manfroi 54:01,5, 6. A. Stella (Tal.) 54:26,1, 7. Hrubý 54:32,3, 12. Fousek 54:52,0, 13. Čillik 54:56,2, 18. Harvan 55:20,1, — 10 km: 1. Blanc (Tal.) 36:01,6, 2. Ganter (NSR) 36:29,2, 3. Chicchetti (Tal.) 36:49,2, 4. Stefl 36:55,2, 6. Peřina 37:24,9.

JÁN TEREŽČÁK

Kulík hnědý ... a lyžaři

Mezi četnými dopisy naší redakci byl také příspěvek předsedy lyžařské sekce Východočeského kraje Mirka Hlouška s prosbou o pomoc v akci: »Výstavba Modrého dolu«. Z dopisu vyjímáme:

»Na poslední schůzi PKLS Východočeského kraje byla znovu probírána otázka výstavby Modrého dolu a současně situace s nově ustaveným Krkonošským národním parkem. Ač rájnový plán Krkonoš byl v roce 1982 schválen vládou, došlo v poslední době k obnovenému jednání, kde Krkonošský národní park a Horská služba znovu ostře vystoupili proti uskutečnění investičních úkolů v prostoru Modrého a Obřího dolu a Studniční hory. Dokonce snad došlo k novému hlasování a pro byli pouze dva z přítomných [jedním byl projektant rájnového plánu], všichni ostatní byli proti.

Zdá se tedy, že se opakuje situace s kulíkem hnědým — ptákem stěhovavým z doby ledové a dalšími problémy kolem květin, což se zdálo již dávno překonáno a dohodnuto, a opět se sroccují síly nepřátel rozvoje lyžování v Krkonoších, a speciálně v prostoru Pece a Modrého dolu.

Za lyžařskou sekci protestujeme proti tomuto postoji, v němž stojí proti tělovýchově i složka ČSTV — Horská služba ...«

Vskutku zajímalo by i nás, jak dalece je rájnový plán, schválený vládou, závazný, a jaký bude jeho nový osud. Jde přece o naše lyžování! Kdo nám dá poctivou a pravdivou informaci?

Mládež contra ČSAD

Také další příspěvek do naší rubriky je z Východočeského kraje — z lyžařského oddílu TJ Svitavy:

»Zaujal nás váš článek v Lyžařství č. 1. z ledna t. r., nazvaný »Ano, hledáme rezervy«. I když nemůžeme nabídnout řadu cvičených běžců nebo sjezdařů, domníváme se, že i vyřešení našeho, dále popsaného problému, by pomohlo lyžování. Alespoň u nás.

Je všeobecně známo, že Svitavy a jejich okolí jsou na lyžařské terény velmi chudé, a proto milovníci tohoto krásného sportu jsou odkázáni na dojíždění za výhod-

nějšími terénními i sněhovými podmínkami do vzdálenějších míst. Nejvíce jsou navštěvovány Orlické hory, jmenovitě středisko Čenkovice, které je vzdáleno ze Svitav 40 km.

Náš oddíl je celkem malý, ale vždy si vedl v mezích svých možností čile. Ve sjezdařských disciplínách se v okresním měřítku naši členové vždy čestně umístili. Zkusili jsme i přespolní běhy a slalom na suchu pro mládež našeho města. Všechny tyto závody byly vždy bohatě obsazeny školní mládeží i dorostem.

Protože ve výchově mládeže jsme vždy viděli zajištění závodnického dorostu pro oddíl, rozhodli jsme se postavit v Čenkovicích rekreační chatu s kapacitou 25 lůžek, abychom umožnili vícedenní cvičení závodníků a rekreační pobyt lyžařům-turistům. Chatu jsme postavili brigádnicky, bez finančního zajištění, bez přídělu materiálu. Použili jsme materiál z bouřáček, staré vyřazené cihly apod. Jen obětavá práce a odpracovaných více než 10 000 brigádnických hodin během dvou let, nám umožnily zahájit provoz v této chatě. Na vnitřní vybavení přispěly některé svitavské závody, především Vigona.

Abychom zajistili využití této stavby, dohodli jsme s ČSAD, dopravním závodem ve Svitavech, zřízení pravidelné autobusové linky. Jedním bodem naší dohody bylo, že linka bude jezdit za snížené rekreační jízdné 14.— Kčs za obě cesty. Byli jsme však velmi zklamáni, když ČSAD, podnikové ředitelství v Hradci Králové, toto snížené jízdné nepovolilo s poukazem, že rekreační jízdné může být jen z Hradce Králové nebo Pardubic. Zklamání jsme byli my, činovníci oddílu, ale smutné byly i řady školní mládeže, které rodiče nemohou zaplatit 24.— Kčs jen za jízdné. Jaká je potom naše situace při získávání mladých pro závodní činnost si jistě každý dovede představit. Hradit jízdné nadějným závodníkům z prostředků TJ není možné.

Abychom aspoň trochu odčinili křivdu spáchanou na menších městech našeho kraje, snažíme se organizovat zájezdy, jež je možno uskutečnit jen při určitém počtu zájemců, kteří složí jízdné předem. Toto jízdné je poměrně nízké, ale jaká je práce s organizačním zajištěním zájezdu si dovede představit jen ten, kdo to někdy zkusil mimo svou práci v závodě.

Po skončení namáhavé práce na stavbě chaty stojíme nyní před problémem, jak do vhodného místa pro lyžaře dopravovat ty, pro něž jsme celou stavbu prováděli, za cenově přijatelné jízdné. Myslíme, že by byla věčná škoda nechat toto zařízení nevyužité a naši mládež nechat doma, ať se baví jak

sama dovede. Chtěli jsme mladým lidem vštěpovat lásku ke sportu a jsme přesvědčeni, že by to přispělo k vyřešení mnohých nepřijemností, které s mladistvými dnes máme.

Udělalí jsme všechno, co bylo v našich silách, ale pro celý úspěch to nestačí. Nedalo by se s naším problémem něco dělat? Lyžím z dar!

Jak odpoví ČSAD Hradec Králové?

V příštím čísle přineseme

Poznatky z dalších mistrovských a přebornických soutěží

• Co viděli a dělali naši sjezdaři a sjezdařky ve Francii

• Poprvé na MS v biatlonu

• Zkušenosti ústředního trenéra Tvrzníka a trenéra reprezentačního družstva běžců Matouše ze Sovětského svazu

• Co se dělo v Badgasteinu

DALŠÍ MŮSTEK

V Habartově na Sokolovsku byl koncem ledna otevřen nový lyžařský můstek, vybudovaný členy lyžařského oddílu (převážně německé národnosti) brigádnicky v akci Z. Oddíl má 30 členů (z toho 10 dospělých). Můstek s kritickým bodem 42 m a v hodnotě 110 000 Kčs byl postaven za pomoci MNV a Dolu Dukla v Habartově za tři čtvrtě roku. Důl Dukla přislíbil pro letošní rok částku 40 000 Kčs na pokrytí můstku umělou hmotou.

Slavnostních zahajovacích závodů se zúčastnili lyžaři Medicin Bad Elster z NDR. Závodům přihlíželo více než 1000 diváků z celého širokého okolí. Sněhu bylo v té době málo a tak ještě den před zahájením nosili oběťví činovníci sněh na můstek v nůších. Všichni dospělí jsou havíři na Dole Dukla a tak si vyměnili práci s černým uhlím za bílý sněh, a to hlavně ku prospěchu habartovské mládeže.

M. Kubišta, Sokolov

Jak je to možné?

Nový můstek v Habartově.

Přijede-li některý z lyžařů do zimního střediska, kde je lanovka patřící ČSD, tj. ministerstvu dopravy, táže se mnohokrát za zimu, jak je možné, že lanovka sice jezdí, ale sjezdovka, která vede v její blízkosti dolů, bývá upravena jen tehdy, když si ji lyžaři sami projedou, zvláště napadne-li nový sníh. Bylo mi také často divné, jak je možné, že majitel lanovky se již nestará o sjezdovku a proto jsem začal pátrat po příčinách. Na ÚV ČSTV jsem se dověděl, že jsou již několik let vedena jednání s ministerstvem dopravy, avšak bezvýsledně. Zástupci ministerstva se zřejmě domnívají, že jim není nic do toho, jak se lyžař dostane dolů.

Je všeobecně známo, že v cizí země majitelé lanovek o sjezdové tratě velmi pečují, protože tam,

kde je dobře upravená sjezdovka se jezdí také více lanovkou nahoru. Z toho by logicky vyplývalo, že ČSD nestojí o to, aby se lanovky používalo zbytečně mnoho. Snad by bylo dobré, kdyby se příslušní činitelé některou nedělí postavili kupř. dole na lyžařském stadiónu ve Špindlerově Mlýně a počkali u několika sanitních vozů, které postižené odvázejí do blízkých nemocnic, nebo kdyby se zeptali přímo v těchto nemocnicích, kolik případů je k nim přivezeno zbytečně.

Domnívám se, že lanovky nejsou zařízení samoučelná, ale mají sloužit tělovýchově, tj. v zimě lyžařům. A není možno si myslet, že sjezdovku bude upravovat někdo jiný než majitel lanovky.

Ušetřilo by se mnoho zbytečné bolesti, ale také absence v našich závodech, která při stovkách zranění za zimu jde do tisíců hodin.

J. LEISS

LAVINOVÁ ŠŇŮRA

Inž. Miloš VRBA,
předseda komise lavinového výzkumu HS

Komise lavinového výzkumu a ústřední lavinové družstvo Horské služby se zabývají zlepšováním dosavadních a sledováním vývojových způsobů lavinové prevence, prognózy a také lavinových zásahů. Pokud se nestavějí lavinové zábrany, nelze sesunu lavin zabránit. Do značné míry lze zabránit tomu, aby v nich lidé přicházeli o život. A o to nám v podstatě jde.

V tomto pojednání se nebudu zabývat ani teoretickou, ani preventivní stránkou, ale už případy, kdy přes všechna opatření dojde k zasypaní člověka nebo skupiny lidí řídicím se sněhem. Při sesunu sněhových lavin se uvolňuje sice obrovská ničivá a úderná síla, která je funkcí nesmírných sněhových spust, a rychlostí, jakou se řítí, ale přesto nám dokazují statistiky lékařů, že 85 % všech lavinových obětí nehyne následkem úrazu, ale zadušením. Zadušením, které nastává nejčastěji v prvních minutách po zasypaní. Není-li sesunutý sníh vysloveně zledovatělý a má-li zasypaný jen trochu příznivou polohu, může zůstat na živu déle. Jsou známy ojedinělé případy, kdy zasypaný byl vyproštěn z laviny až po 20 hodinách a žil. Kritická časová mez však v průměru dosahuje dvou hodin od okamžiku zasypaní. Co to znamená pro záchranná družstva? Požadavek na maximální rychlost nalezení zasypaných.

Požadované rychlosti se docíluje řadou způsobů organizačních a technických. Obecně je známo, že klasickým způsobem hledání zasypaných v lavině je sondování a

nasazování speciálně cvičených lavinových psů. Ale i u těchto dávnou užívaných způsobů se dosahuje v posledních letech větší účinnosti a současně i rychlosti. Lavinové psi a úderná družstva předsunutých sondovačů se dopravují na lavinu vrtulníky (zatím jen v Alpách). Také při sondování se využívá krajních mezí počtu pravděpodobnosti, a nikoliv 100% jistoty. V důsledku toho se mohl systémem sondování zrychlit čtyřnásobně proti předešlým způsobům, kterými se sice naprosto bezpečně nahmatat zasypaný i ve velmi nepravděpodobné poloze vstoje, avšak na vrub rychlosti hledání a nalezení.

Zkoušejí se i nové způsoby a prostředky hledání, při kterých se využívá vymoženosti moderní techniky, jako je radar, ultrakrátké vlny, ultrazvuk, elektronické přístroje, radioizotopy, tranzistorové aparatury, chemické reakce plynů atd. Ať už však jsou nebo budou praktické výsledky starých, klasických i novodobých technických hledacích prostředků jakékoliv, jedno zůstane vždy jisté: nejrychlejší nalezení zasypaného v lavině je pomocí lavinové šňůry.

Není to věc neznámá, naopak je ještě starší než způsob hledání pomocí sond. Ale časem, snad z pohodlnosti, se na lavinovou šňůru téměř zapomnělo, a jen ve výzbroji starých horolezců a lyžařů se naleznou ještě červená, zaprášená klubka. Oč jde? Jde o tenký, hustě pletený, bavlněný provaz, vybarvený jasně červeným barvivem, s vysokou stálostí ve vodě, na světle a v oděru. Lavinová šňůra je dlouhá 25 m a nosí se v klubku, které má v průměru asi 12 cm. Při průchodu oblastí lavin se jeden konec lavinové šňůry ováže kolem pasu a klubko se hodí na sníh. Pohybem kupředu se provaz rozmatá a lyžař jej volně vleče za sebou. Dojde-li k zasypaní lavinou, je téměř 100% pravděpodobnost, že alespoň část šňůry zůstane na povrchu sněhu. Červená barva na bílém podkladě je zdálky viditelná a okamžitě přiláká pozornost záchranců. Podle délky šňůry, která zůstane nezasypaná, a podle směru, kterým mizí pod sněhem, lze velmi přibližně odhadnout, kde asi je zasypaný. Jeho nalezení a vyproštění je potom otázkou jen několika minut.

Proto doporučuje Horská služba lyžařům, horolezcům a turistům, obnovení výroby a masové užívání tohoto levného, jednoduchého, ale nadmíru užitečného prostředku. Lavinová šňůra už vykonala a při soustavném užívání ještě vykoná mnoho pro zachranu lidských životů.

Poznámka redakce:

V současné době projednává subkomise pro lyžařskou výzbroj a výstroj ústřední lyžařské sekce s průmyslníky v Krkově výrobu lavinových šňůr. (Rý)

Po prvých velkých závodech sezóny

Přestože není letos na pořadu žádná vrcholná soutěž — ZOH či MS — sledují se ve světě velmi pečlivě výkony všech nejlepších se stejnou pečlivostí jako jindy. Zajímavé je porovnání výsledků z prvních velkých závodů zimy u sjezdařek. Ve sjezdu vede stále Christl Haasová, v obřím slalomu je v čele Marielle Goitschelová a ve slalomu zatím nerohodně bojují Marielle Goitschelová s Heidi Schmidovou-Bieblou.

SJEZD:

GRINDELWALD: 1. Ch. Haasová 2:19,50, 2. E. Zimmermannová zpoždění 0,09, 3. H. Schmidová-Bieblou 2,72, 4. M. Bochatayová 3,05, 5. T. Obrechtová 3,10, 6. G. Demetzová 4,17, 7. M. Goitschelová 4,28, 8. A. Famoseová 4,40, 9. B. Seiwaldová 5,06, 10. Ch. Terrailonová 5,42.

ST. ANTON [Arlberg—Kandaharr]: 1. A. Famoseová 1:40,11, 2. M. Goitschelová 0,08, 3. H. Schmidová-Bieblou 0,31, 4. Ch. Haasová 1,32, 5. G. Demetzová 2,25, 6. T. Obrechtová 2,38, 7. Ch. Goitschelová 2,47, 8. Ch. Terrailonová 3,77, 9. I. Mirová 4,12, 10. P. du Royová 4,16.

SCHRUNZ: 1. Ch. Haasová 2:24,48, 2. E. Zimmermannová 2,31, 3. M. Goitschelová 2,33, 4. M. Bochatayová 3,06, 5. T. Obrechtová 3,83, 6. A. Famoseová a H. Schmidová-Bieblou 3,87, 8. T. Hecherová 4,30, 9. Ch. Terrailonová 4,72, 10. M. Wniondová 5,80.

OBŘÍ SLALOM:

OBERSTAUFEN: 1. T. Obrechtová 1:28,38, 2. M. Goitschelová 0,73, 3. Ch. Haasová 0,77, 4. G. Demetzová 1,17, 5. P. du Royová 3,07, 6. A. Famoseová 3,13, 7. Ch. Goitschelová 3,79, 8. H. Schmidová-Bieblou a F. Bochatayová 3,98, 10. Ch. Terrailonová.

GRINDELWALD: 1. E. Zimmermannová 1:28,94, 2. M. Goitschelová 0,46, 3. T. Obrechtová 0,87, 4. Ch. Haasová 0,73, 5. M. Bochatayová 0,83, 6. A. Famoseová 1,31, 7. G. Demetzová 1,88, 8. B. Seiwaldová 3,49, 9. H. Schmidová-Bieblou a R. Adolfová 3,77.

SCHRUNZ: 1. M. Goitschelová 1:34,81, 2. H. Schmidová-Bieblou 1,26, 3. R. Adolfová 2,30, 4. Ch. Goitschelová 2,62, 5. P. du Royová 2,95, 6. T. Obrechtová 3,32, 7. M. Bochatayová 3,69, 8. E. Zimmermannová 4,13, 9. A. Famoseová 4,27, 10. Ch. Haasová 4,34.

SLALOM:

OBERSTAUFEN: 1. Ch. Goitschelová 89,66, 2. M. Goitschelová 0,37, 3. H. Schmidová-Bieblou 0,67, 4. B. Seiwaldová 1,39, 5. T. Obrechtová 1,65, 6. A. Famoseová 2,27, 7. T. Ederová 2,46, 8. B. Färbingerová 3,43, 9. P. du Royová 4,10, 10. A. Adolfová.

GRINDELWALD: 1. H. Schmidová-Bieblou 87,94, 2. M. Goitschelová 0,24, 3. T. Obrechtová 0,42, 4. A. Famoseová 0,44, 5. F. Bochatayová 1,41, 6. E. Zimmermannová 2,41, 7. P. du Royová 3,28, 8. G. Demetzová 4,51, 9. T. Ederová 4,74, 10. Ch. Terrailonová 5,02.

ST. ANTON [Arlberg—Kandaharr]: 1. H. Schmidová-Bieblou 90,33, 2. M. Goitschelová 0,04, 3. Ch. Haasová 0,34, 4. F. Bochatayová 2,57, 5. A. Famoseová 2,83, 6. G. Demetzová 3,42, 7. Ch. Terrailonová 3,57, 8. F. Steuerová 4,32, 9. J. Mirová 5,00, 10. B. Färbingerová 5,65.

SCHRUNZ: 1. M. Goitschelová 100,1, 2. H. Schmidová-Bieblou 2,47, 3. Ch. Goitschelová 2,78, 4. A. Famoseová 4,44, 5. E. Zimmermannová 5,05, 6. P. du Royová 5,06, 7. Ch. Difturthová 11,72, 8. G. Digruberová 12,32, 9. L. Barbieriová 14,01, 10. S. Bräuerová 14,11.

SLALOM MUŽŮ

V této disciplíně dominuje 21letý Francouz Jean-Claude Killy. Nepřehlídí se k závodům ve Val-d'Isère, které se jely v polovině prosince, avšak bez Rakušanů.

WENGEN: 1. Périllat 124,57, 2. Killy zpoždění 0,21, 3. Grahn a Sunde 0,48, 5. Arpin 0,67, 6. Giovanoli 0,71, 7. Schranz 0,96, 8. Bruggmann (start. číslo 341) 2,09, 9. Nindl (č. 24) 2,26, 10. Nanning 2,78.

ST. ANTON [Arlberg—Kandaharr]: 1. Nanning 113,53, 2. Killy (č. 11) 0,09, 3. Leitner 1,59, 4. Schranz 1,80, 5. Messner 2,10, 6. Arpin (č. 34) 3,14, 7. Bleiner

4,45, 8. Melquiond 4,78, 9. Jauffret (č. 28) 4,94, 10. de Nicolò (č. 33) 4,99.

KITZBÜHEL: 1. Killy 121,54, 2. Schranz 1,64, 3. Sunde 2,83, 4. Nindl 3,12, 5. Arpin 3,47, 6. Leitner 3,58, 7. Lacroix (č. 17) 4,82, 8. Melquiond (č. 16) 5,56, 9. Jauffret (č. 45) 5,75, 10. Nanning 5,87.

Odevšad

Obří můstek v Planici má být přestavěn. Zvýší se tím kritický bod můstku ze 107 na 117 m, takže lze počítat se skoky kolem 135 m.

Naše sportovní prodejny měly letos lyže jugoslávské výroby. Dodala je továrna ELAN. Je to její hlavní náplň práce. Celkem 70 %. O další se dělí lyžařské hole, hokejky a brusle = celkem 15 % a zbytek — 15 % — je tělocvičné nářadí. V roce 1962 vyrobila tato továrna 50 000 párů lyží, v letošní sezóně to má být již 130 000. Na příští zimu je naplánováno 160 000, v další zimě pak 200 000. V továrně pracuje 520 zaměstnanců.

Švýcarská firma Inter-Montana-Sport, A. Müller & Co., Hergiswil, vyvinula nový výrobek, který poprvé vyzkoušela na skluznici přední americká továrna na výrobu kovových lyží. Nové plastické hmoty »Petex«, »Petex special« a »Petex 2000« mají vysokou odolnost vůči vrypu, takže na skluznici stačí jen docela tenká folie tohoto materiálu. Jeho předností je, že je možno jej nalepit přímo na lyže dřevěné či kovové nebo plastické bez použití jakékoli mezivrstvy, jako je např. bavlněná tkanina. A to dosud nebylo možné.

Mezinárodní olympijský výbor obdržel oficiální žádost japonského města Sapporo, které hodlá uspořádat zimní olympijské hry v roce 1972. Starosta Sapporo prohlásil, že po porážce v souboji s francouzským Grenoble pro rok 1968 se nezdává nadějí na ZOH v roce 1972. Sapporo mělo pořádat ZOH již v roce 1940, to však zmařila druhá světová válka.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednavky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Město hrdinů Slovenského národního povstání — Banská Bystrica — se otvíralo ve své nejnovější podobě před zraky našich nejúspěšnějších lyžařů-skokanů při závodě na středním můstku.

Novou disciplínou našeho lyžování je biathlon — běh na 20 km spojený se střelbou (4×5 ran). V Banské Bystrici vyhrál nejlepší střelbou V. Jerábek z Dukly Liberec. Na snímku při prohlížení své malorážky po úspěšné střelbě.

Nejúspěšnějšími účastnicemi III. CS v Banské Bystrici byly Eva Paulusová (na snímku ji povzbuzuje v boji sdruženář Honzl, přihlíží její bratr Beneš) a Eva Břízová. Jely ve vítězné štafetě. Paulusová vyhrála 10 a Břízová 5 km, obě byly jednou druhé.

První vítězství ve sportovních soutěžích III. CS získaly lyžařky Východočeského kraje, které obsadily ve štafetě 3x5 km první dvě místa. Na snímku jsou z I. družstva (zprava) Paulusová, Ledvinová a Břízová a s nimi nejmenší, ale bojovná členka II. družstva Chlumová. Uprostřed je trenérka, zasloužilá mistryně sportu Květa Lelková.

lyžařství

ROČNÍK 51 • DUBEN 1965 • Kčs 1,80 **4**

RADOST Z VÍTĚZSTVÍ

na mistrovství
ČSSR mají
oprávněně
Anna Živcová
a Jan Čermák

Foto:
Dalibor Richter

Z cesty do Sv. Petra je pěkný pohled na slalomový svah v lyžařském stadiónu, kde se jely mistrovské boje ve slalomu a v obřím slalomu mužů a žen.

Foto: Dalibor Richter

Ve 43. ročníku »Hančova memoriálu« — mistrovském závodě našich lyžařů ve vytrvalostním běhu na 50 km — zvítězil v Lázních Libverda inž. Stefan Harvan, kterého vidíte na trati tohoto závodu na fotografii Josefa Pilmanna.

Z MISTROVSKÝCH BOJŮ NAŠICH LYŽAŘŮ

Překvapením roku mezi skokany je 19letý Rudolf Höhnel ze Sokola Pernink. Přestože si vedl dobře již v dorostu a získal si tím »právo« startovat již jako dorostenec mezi nejlepšími, přece jen letos vyrostl nečekaně vysoko — získal mj. třetí místo na mistrovství ČSSR na můstku ve Vysokém nad Jizerou, odkud je náš snímek foto-reportéra Josefa Pilmanna.

disciplíny

LYŽAŘSKÁ MISTROVSTVÍ ČSSR

17.—21. 2. KLASICKÁ ČÁST

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

Budu se sice opakovat, když řeknu podle Čs. sportu: »Mistrovství, jaká mají být!« Ale tím více bych chtěl vyzvednout příkladnost celého uspořádání od A do Zet pro pořadatele příštích mistrovství. Hlavně všechny pochválit a ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na jejich uspořádání.

Jedno písmeno však z mé pochvalné abecedy vypadlo. Bylo to »S« = stravování. Dobrý počáteční záměr pořadatelů nedopadl dobře, později se vše napravilo. Stravování bývá většinou slabou stránkou všech hromadných akcí, to znamená i našich mistrovství a soutěží. A je kupodivu, jak se stravovací národní podniky čile snaží o akumulaci i na úkor kvality! To by byl snad jediný nedostatek, dál už jenom samá chvála.

Přijetí všech účastníků zainteresovanou veřejností (i za novoměstskými hranicemi = Svratka, Žďár n. S.), patronáty podniků a závodů nad krajskými výpravami, které byly příjemným překvapením pro všechny, byly rozhodně víc než pouhá pozornost.

Pásový skútr elektrikářů Vysočiny udělal na sněhu a na tratích hodně práce, ale mnohem více udělali lidé předem. Pod spoustou sněhu nebyla sice vidět práce letních a podzimních dnů, ale jsem přesvědčen, že by byly tyto trati regulérní i za 15centimetrové vrstvy sněhu.

Děk vám, traťáři, za tratě technické, pestré, rytmické a nápadité, prostě mistrovské a pěkné, i když se prakticky vše odzavodila na 15kilometrovém úseku. Byly přijaty s nadšením!

● JEŠTĚ ŽE NENÍ SAZKA!

Celé mistrovství se jelo za »severských« podmnínek. To je na prašanu, tedy podle našich starých přání. Ale že není prašan jako prašan, se přesvědčilo mnoho závodníků. Čítankové mazání první den (zelený Rex a Swix) selhalo, a tak neměl mazací problém snad jenom ten, kdo neměl jiné vosky než naše Skivo, nebo ten, co měl třeba Ex Ellit, ale hlavně s tou spoustou značek a různých zkušeností. (Ex Ellit jsou švédské vosky, z nichž tvrdé jsou dobré především na přemrzlé a zmrzlé sněhy.)

Je ale rozhodně lepší mít vosky různých značek a mít problém s mazáním a učit se, než mít prázdne ruce, jako má v současné době mnoho trenérů a závodníků.

Ještě štěstí, že se v lyžařině netipuje jako např. v hokeji. Určitě bych netipoval za vítěze třicítky Julu Luptáka z RH Poprad. Ano, příjemné překvapení, zrovna tak jako druhé místo Jindřicha Fablána z TJ V. Mezříčí. Na dalších místech ve třicítce byli podle předpokladu už jenom zkušení závodníci. Jenom ten vteřinový rozdíl byl příliš velký.

U favoritů se zřejmě projevila určitá únava z předcházejících závodů, protože na patnáctce už opět dominovali na prvních místech reprezentanti Čillík, Hrubý, Fousek a inž. Harvan.

● NADĚJE!

V řadách juniorských běžců máme mimořádnou naději, Karla Štefka z Nového Města na Moravě, kterému do mistrovského titulu na 15 km chyběly tři vteřiny. A pak máme ještě několik nadějných, ale co z nich bude, to záleží také hodně na vás samotných, na vašem vztahu k přípravě a k závodění vůbec. Na mnohých je už vidět solidní práce trenérů, ale ještě není vše v pořádku. Věnujte se v tréninkovém procesu náviku běžecké techniky průběžně, systematicky a neustále, podle významu a podílu na celkovém výkonu.

● MISTROVSKOU FORMU

měla Eva Paulusová (trojnásobná mistryně ČSSR). Zvláště 10 km zaběhla vynikajícím způsobem. A o kom je dále zapotřebí se zmínit? O juniorkách Chlumové, Cillerové a Erlebachové a dalších ženách bez větších možností v přípravě: Radoušové, Novotné a Ledvínkové, které podávají na posledních dvou mistrovstvích spolehlivé a vyrovnané výkony. Také Mirka Jiráňová začala po přestávce dobře.

● DRAMATICKÉ ŠTAFETY

Štafety jsou vždy nejpůsobivější pro diváky. Také tentokrát byly dramatické. Východočeši postavili v ženách dvě štafety — teoreticky vyrovnané — a udělali tím závod až do cílové čáry, kam dojely naprosto stejně obě finišující členky obou štafet, Paulusová a Břizová, v sesterském objetí.

U mužů se nečekané ujali vedení na prvním a druhém úseku Východočeši Šmídem a Kolaříkem. U Středoslovenského kraje spolehlivě dovedli štafetu k mistrovskému titulu Klamár s Čillíkem. Výborným finišem Luptáka a inž. Harvana obsadil Východoslovenský kraj třetí místo před Jihomoravským krajem, jemuž zajeli výborně Fousek a především Štefl, špatně však Gabriel.

● A JEŠTĚ NĚKOLIK POSTŘEHŮ

Pořadatelé při celém tom závodním shonu nezapomněli na své lyžařské učitele a letní vzpomínkou uctili na místním hřbitově jejich památku. Slovo k těm novinářům, jimž lyžařina vděčí za dobrou a hojnou informovanost veřejnosti: Dávejte

Pokračování ze str. 49.

dále slovo trenérům a kritice, i když nemusí mít vždy plnou pravdu, ale proč nevysslovit osobní názory? Ceti! jsem také blahopřejný telegram vítězi třicítky J. Luptákovy podepsaný ministrem Chudíkem — stačí? Měl jsem i sám radost z cen pro vítěze a konečně bylo jednou při mistrovství natáčeno dostatek výsledků — snad pro každého účastníka.

Na poradě přítomných trenérů na mistrovství se mluvilo nejenom kriticky k současnému stavu materiálního vybavení, ale i v duchu naděje a perspektivy. Projednávali jsme mj. s ústředním trenérem B. Travníkem určité možnosti dalšího zlepšení v běžeckých lyžích. Záleží to však na dalším jednání na vyšších místech a také na zainteresování dalších funkcionářů ÚLS pro jednání.

Ale co bychom od vás, Novoměstáci tam v n. p. Sportovní a turistické potřeby, chtěli, to je, abyste nám pomohli zlepšit situaci v rámci vašich možností. Ta aultá série aběšek byla určitě lepší než ty, které máme nyní možnost koupit v obchodě. Vždy dobrá přítomnost a budoucnost běžecké disciplíny je také závislá na kvalitních běžkách, a my víme, že byste je mohli udělat.

Z Nového Města na Moravě jsem odjížděl s dobrým pocitem a vědomím, že by nemusela být nadále taková překerní situace v běžeckých lyžích, že to záleží na lidech, na dalším jednání a také na pochopení, ... že když se najde takový »muž mistrovství«, jako je nový mistr ČSSR na 30 km Julius Lupták, že věřím i v nějakého našeho »Nosece« příštích let.

Jen víc takových mistrovství!!!

● CO NAMĚŘILI ROZHODČÍ

30 km: 1. Julius Lupták (RH Poprad) 1:56:24 (10 km 37:50, 15 km 56:48, 25 km 1:36:30), 2. Jindřich Fabián (TJ V. Mezříčci) 1:57:13 (39:15, 58:03, 1:37:50), 3. Rudolf Čilík (B. Kremnica) 1:57:19 (38:05, 57:24, 1:37:30), 4. Ladislav Hrubý (RH Semily) 1:58:33 (38:55, 58:10, 1:38:15), 5. inž. Štefan Harvan 2:00:24 (38:55, 58:28, 1:39:45), 6. Vladimír Jeřábek (D. Liberec) 2:01:47 (39:50, 59:45, 1:41:10), 7. Ondřej Páříčka (B. Kremnica) 2:02:00 (40:05, 1:01:21, 1:41:50), 8. Jozef Klamár (D. N. Tatry) 2:02:03 (39:45, 59:40, 1:42:40), 9. inž. Ján Hlavský (D. Liberec) 2:02:31 (39:55, 40:10, 1:42:30), 10. Bohumil Sůva (Jiskra Mšeno) 2:03:06 (40:10, 59:53, 1:42:30).

15 km: 1. Rudolf Čilík (B. Kremnica) 53:11, 2. Ladislav Hrubý (RH Semily) 53:34, 3. Vít Fousek (S. Nové Město na Moravě) 53:44, 4. inž. Štefan Harvan (Sn Smokovec) 53:51, 5. Julius Lupták (RH Poprad) 54:27, 6. Bohumil Sůva (J. Mšeno n. N.) 54:46, 7. Karel Sacký 54:51, 8. Vladimír Jeřábek 55:16, 9. inž. Ján Hlavský (všichni D. Liberec) 55:21, 10. František Kolařík (Sp. Vrchlabí) 55:22.

15 km — juniory: 1. Karel Štefl (S. Nové Město na Moravě) 53:14, 2. Václav Peřina (D. Liberec) 55:28, 3. Loran Divald (Sn Smokovec) 57:10, 4. Svatopluk Fencel (TJ Jáchymov) 57:34, 5. Josef Beran (Sp. Police n. M.) 57:59, 6. Pavel Jackovič (Sn Smokovec) 58:36, 7. Štefan Kuzmin (B. Kremnica) 58:44, 8. Jiří Rázl (J. Harrachov) 59:39, 9. Josef Langmajer (D. Liberec) 59:42, 10. Jiří Semela (S. H. Branná) 59:59.

4x10 km: 1. Středoslovenský (Fusko 39:59, Páříčka 35:19, Klamár 36:04, Čilík 34:56) 2:22:18, 2. Východočeský I (Šmíd 35:43, Kolařík 35:08, Biečan 38:54, Hrubý 35:10) 2:22:55, 3. Východoslovenský (Divald 36:30, Baluch 36:57, Lupták 35:26, Harvan 34:14) 2:23:07, 4. Jihomoravský (Blažiček 36:55, Gabriel 38:38, Štefl 33:58, Fousek 34:12) 2:23:43, 5. Dukla II (Mikuláš, Sacký, Hlavský, Jeřábek) 2:24:08, 6. MV Praha (Javorský, Weisshäutler, Šlesiarič, Dvořák) 2:25:27.

10 km: 1. Eva Paulusová (Sn Jilemnice) 43:49, 2. Eva Břizová (S. Líšnice) 45:50, 2. Eva Sneidergerová (RH Semily) 46:00, 4. Milena Chlumová (Sp. Vrchlabí) 46:05, 5. Mirka Jiráňová (Sp. Praha Motorlet) 46:12, 6. Vladimíra Radoušová (Ještěd Liberec) 47:33, 7. Milena Cillerová (J. Mšeno n. N.) 47:48, 8. Eva Novotná (Ještěd Liberec) 48:03, 9. Jana Ledvinková (L. Trutnov) 48:05, 10. Eva Vacková (S) Kořenov) 48:30.

5 km: 1. Eva Paulusová (Sn Jilemnice) 20:47, 2. Eva Břizová (S. Líšnice) 21:04, 3. Jarmila Skodová (L. Trutnov) 21:13, 4. Eva Sneidergerová (RH Semily) 21:20, 5. Mirka Jiráňová (Sp. Praha Motorlet) 21:34, 6. Eva Vacková (Sj Kořenov) 21:59, 7. Jana Ledvinková (L. Trutnov) 22:03, 8. Eva Novotná (J. Liberec) 22:11, 9. Vladimíra Radoušová (J. Liberec) 22:12, 10. Marie Beranová (Sp. Strakonice) 22:51.

5 km — juniory: 1. Milena Cillerová (J. Mšeno n. N.) 21:33, 2. Milena Chlumová (Sp. Vrchlabí) 21:34, 3. M. Erlebachová 21:41, 4. Jar. Bečvářová (obě Sl. Praha VS) 22:20, 5. Alena Mikesková (J. Otrokovice) 23:01, 6. Věra Bělonožníková (J. Liberec) 23:06, 7. Hana Šimková (J. Tanvald) 23:18, 8. Kristina Privitzerová (B. Kremnica) 23:39, 9. Hana Felcmanová (L. Č. Třebová) 23:49, 10. Anna Šivicová (Sl. Olomouc) 23:54.

3x5 km: 1. Východočeský I (Ledvinková 21:25, Škodová 20:09, Paulusová 20:50) a Východočeský II (Chlumová 20:23, Sneidergerová 20:58, Břizová 21:03) oba 1:02:24, 3. MV Praha (Erlebachová, Bečvářová, Jiráňová) 1:02:45, 4. Severočeský (Cillerová, Radoušová, Vacková) 1:03:58, 5. Jihomoravský (Mikesková, inž. N. Stehlíková, Hlaváčová) 1:06:24, 6. Jihočeský (Beranová, Hochová, Kopfová) 1:06:33, 7. Severočeský II (Bělonožníková, Šimková, Novotná) 1:06:34.

VÁCLAV MEČÍŘ,

předseda ústřední běžecké trenérské rady

Vítězné štafety 66. mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě při vyhlášení výsledků a přejímání čestného daru — potravinového koše: 1. Středoslovenský kraj, 2. Východočeský kraj, 3. Východoslovenský kraj.

Foto Ondřej Fogel

KRAUS

a ti ostatní

aneb jak je to
se sdruženým závodem

Stát se mistrem republiky má vždy něco do sebe. V roce 1963 byl např. Štefan Olekšák ve vynikající formě, a přece titul nezískal, mistrovství nedojel. Zato loni mu to po celý rok mnoho nešlo a vyhrál mistrovství i mezinárodní závod v Harrachově.

Letos je sdruženářem číslo jedna Josef Kraus. Potvrdil to také na mistrovství. Po řadě úspěchů doma i v zahraničí vyhrál i zde krásnými a dlouhými skoky I. část závodu sdruženého. Mnozí se sice ptali, zda bude jeho náskok ze skoku dostatečný, zda ho může někdo »naběhnout«? Přestože měl v běhu defekt na vázání a musel měnit lyži, vyhrál jasně s náskokem 17 bodů. Je radost se na něho dívat, jak mu to dobře jde. Konkurenta ve své kategorii neměl také juniorský přeborník Jiří Rázl, který vyhrál v Novém Městě na Moravě dokonce rozdíl 80 bodů.

Díváme-li se však přisnějším pohledem na výsledky a výkony, tak zjistíme dobrou výkonnost jen u členů reprezentačního družstva. Částečně ob stojí i výkony členů Dukly Liberec (Honzl, Svoboda, Steklý) a loňský člen reprezentačního družstva Švaříček. Dohromady máme tedy s juniory Rázlem a Kučerou 10 dobrých sdruženářů. Je to malý počet, který nedovoluje příliš velký výběr pro reprezentaci. Často se ptáme, proč se tomuto krásnému závodů nevěnuje více kluků?

Důvodů je jistě hodně

Závod sdružený je velmi náročný, vyžaduje hodně času při tréninku na suchu, zvláště však na sněhu, je i velmi nákladný při pořizování výzbroje. Mnoho mladých zkouší sdruženářství, brzy se však ukáže, že v jedné z obou disciplín nestačí, a přecházejí k specialistům.

Tak nebo podobně je to i v jiných zemích. Švýcarsko reprezentuje dnes jeden sdruženář, Itálie tři, Švédsko nemá kromě 35letého Bengt Erikssona kvalitního sdruženáře atd. Ptal jsem se ho po závodě v Le Brassus, proč Švédové neobeslali ani OH. Rozpovídal se o potížích: Mladí, sotva vyjdou ze školy, si jezdí v autech, jsou zhyčkaní, raději jedou na tramp, prostě jdou za pohodlnějším životem, nechtějí tvrdý sportovní trénink. Uvážíme-li švédské tréninkové možnosti, kde je sníc od října, kvalitní tuzemská výroba lyží a vosků, tak docházíme k závěru: Vysoká životní úroveň působí pasivně na tréninkově náročný sport. S podobnými problémy se setkáváme i v Norsku — kolébce klasických disciplín — a jen velká péče Norského lyžařského svazu dokáže, že je norské družstvo přece jen širší.

Největší vzestup

v posledních letech zaznamenávají sdruženáři v SSSR a v NDR. V obou státech jsou z větší části podchyceni sdruženáři v klubech ozbrojených sil pod pečlivým trenérským, zdravotním a vědeckým vedením. Jejich materiální a společenské postavení je na výborné úrovni. Reprezentač-

ní družstva jsou početnější než naše, podpora nesrovnatelně vyšší.

Dobrou výkonnost mají též sdruženáři NSR. Německý lyžařský svaz se snaží o pozvednutí úrovně klasických disciplín v alpských zemích. Proto pořádal letos po vzoru Le Brassus, Kurrikalova a Berauerova poháru I. ročník »Německého štítu« v Reit im Winkel. Startovali muži a junioři.

Naši sdruženáři startovali letos na více mezinárodních závodech než v minulých letech. Nominací i pasové záležitosti probíhají mnohem pružněji, byla dána možnost i juniorům. Otvírá se jim tím nová perspektiva, získávají nadšení a zkušenosti. Dosažené výsledky jsou mnohem lepší minulého roku.

Věřím, že při odstranění některých — už řadu let známých — nedostatků by mohli naši sdruženáři dosahovat podobných výsledků jako naši skokani.

Výsledky mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě:

Skok: 1. Kraus 269,8 [59 a 69], 2. Švaříček 231,8 [59 a 62,5], 3. Bayer 218,5 [48,5 a 60,5], 4. Kuthel 218,1 [49,5 a 57,5], 5. Mazánek 215,9 [52 a 60], 6. Olekšák 212,5 [58 a 61], 7. Svoboda 192,7 [48 a 53,5], 8. Hladík 189,3 [46 a 49,5], 9. Honzl 182,2 [46,5 a 53], 10. Sáva J. 181,9 [43,5 a 52].

15 m: 1. Bayer 55:42, 2. Olekšák 55:52, 3. Kuthel 56:17, 4. Steklý 56:29, 5. Honzl 57:51, 6. Kraus 58:46, 7. Svoboda 59:01, 8. Filanda 59:17, 9. Sáva J. 1:01:57, 10. Černý 1:02:04.

Sdružený závod: 1. Josef Kraus (Dukla Liberec) 478,72 (skok 269,8, běh 208,92), 2. Petr Bayer (TJ Rožnov p. R.) 461,38 [218,5 a 242,88], 3. Josef Kuthel 454,27 [218,1 a 236,17], 4. Štefan Olekšák 453,16 [212,2 240,96], 5. Petr Honzl (všichni D. Liberec) 400,80 [182,2 a 218,60], 6. Jaroslav Svoboda (VTJ Liberec) 399,00 [192,7 a 206,3], 7. Miroslav Švaříček (S. Nové Město na Mor.) 391,68 [231,8 a 159,88], 8. Václav Steklý (D. Liberec) 389,47 [155,8 a 233,87], 9. Jaroslav Sáva (J. Mšeno n. N.) 358,40 [181,9 a 176,5], 10. Josef Zvonek (RH Semily) 347,22 [172,3 a 174,92].

Skok — junioři: 1. Rázl 240,0 [56,5 a 61], 2. Kučera 181,3 [48,5 a 51], 3. Tamáš 171,4 [47,5 a 49].

15 km: 1. Rázl 59:39, 2. Slíva 1:01:27, 3. Kučera 1:02:01.

Sdružený závod: 1. Jiří Rázl (J. Harrachov) 497,05 [240,0 a 257,05], 2. Antonín Kučera (J. Harrachov) 419,48 [181,3 a 228,18], 3. Jiří Slíva (Ještěd Liberec) 401,59 [157,00 a 244,59].

VÍTA LAHR,
trenér čs. reprezentačního družstva
sdruženářů

Skončilo 66. mistrovství ČSSR v lyžování v klasických disciplínách v Novém Městě na Moravě. Bylo jedním z nejlepších v posledních letech. Bylo to hlavně zásluhou dobré organizace, vzorné přípravených tratí a k tomu všemu byl ještě pěkný sníh a hezké počasí. Co si tedy lze přát více?

Pro Nové Město a okolí bylo mistrovství opravdovým svátkem. Novoměstáci oslavují 70 let trvání

CHVÁLA

zimních sportů. Tato krásná a bohatá tradice a láska k lyžařskému sportu se projevil na každém kroku vřelým vztahem k účastníkům. V takovém prostředí se nám dobře zavadilo.

Pořadatelé však připravili pro účastníky ještě jedno překvapení. Byly to patronáty jednotlivých závodů nad krajskými družstvy. Přiznám se poctivě, že jsme se obávali formálnosti a neměli jsme k těmto patronátům velkou důvěru. Musím však napsat, že to bylo ohromné a že výsledek překonal všechna očekávání. Závodníci MV Praha byli pozváni do n. p. Chirana. Jednali s námi velice pěkně, srdečně a neformálně. Je to dobrý závod, plní plán a s pýchou nám ukazovali provoz a seznámili nás s výrobou. Žasli jsme nad rozsáhlým výrobním sortimentem a obdivovali dovednost zaměstnanců závodu, ve kterém se vyrábí nyní asi 400 druhů chirurgických a lékařských nástrojů. Těšil je náš zájem o jejich práci.

Závěrečná beseda probíhala v mlém a srdečném prostředí závodního klubu. Soudruzi z vedení závodu vzpomínali na svá lyžařská léta, mluvilo se o tradici lyžování na Novoměstsku a posuzovaly se vyhlídky v mistrovských závodech.

Shodli jsme se, že je třeba hodně přile a poctivě práce k úspěchům ve výrobě, ale i v závodech na lyžích. »Naši« z Chirany nás při závodech mocně povzbuzovali jako své.

Chtěl bych vyjádřit díky za milé a srdečné přijetí. Bylo to opravdu pěkné, do Nového Města na Moravě se budeme rádi vracet. Mnoho na to milé prostředí vzpomínám. »Naším« z Chirany přejeme hodně zdaru v plnění plánu, Novoměstákům pak hodně sněhu a lyžařských úspěchů!

Jaroslav Potměšil,
trenér lyžařů MV Praha

Poznámka redakce: Podobné dopisy či osobně pronesená slova nadšení jsme slyšeli ze všech stran také o ostatních patronech, a proto ještě jednou všem opravdu srdečný dík!!!

LYŽIARSKA LIGA MLÁDEŽE NA SLOVENSKU

Bez zvlášť veľkej propagačnej prípravy prebieha v tejto zime na Slovensku zaujímavá a príťažlivá súťaž pre lyžiarsku mládež — lyžiarska liga mládeže na Slovensku. Má plniť najmenej tieto tri úlohy: po prvé uznesenie ÚV KŠC o práci s mládežou v praxi, po druhé zamerať prácu oddielov na mládež a po tretie vyplniť povážlivú medzeru vo výkonnosti zjazdárov na Slovensku. Možno, že sa »prebúdzame« neskoro, predsa však porekadlo hovorí, že je lepšie neskoro ako nikdy. Naši skvelí majstri Krajňák, Šlachta a Krasuľa skončili alebo končia a zatiaľ sa nám medzi mladými nepodarilo nájsť za nich nie rovnocennú, ale lepšiu náhradu. Teda treba nám začať nových majstrov si pripravovať pekne niekoľko rokov.

V príprave tejto súťaže, ktorá prekonáva ešte hodne detských chorôb, vychádzali sme z úspešnej súťaže pre našu mládež, ktorú začali agilní pracovníci v Martine tzv. »Martin-skou výzvou«, ktorá tejto zimy vstúpila do svojho tretieho ročníka. Rozšírili sme ju na celé Slovensko. Súťaž je vypísaná zatiaľ pre vekové kategórie mladších a starších žiakov a žiačok a mladších a starších dorastencov a dorastenky, a to v zjazdových disciplínach.

Má štyri oblasti: západnú, ktorú riadi TJ Spartak Piešťany, severnú — riadi TJ Strojárne Martin, južnú — TJ ČH Banská Bystrica, a východnú — TJ Jednota Kežmarok. Pôvodne sme plánovali pre každú oblasť 5 lyžiarskych oddielov, no ukázal sa veľký záujem medzi lyžiarskymi oddielmi, a tak v severnej je 6, vo východnej 7, v južnej 7 a v západnej dokonca 8 oddielov. V každej oblasti boli určené preteky v počte 4—5, na ktorých súťaž prebieha. V kategóriách žiakov je účasť obmedzená na 10 a u dorastencov na 5, u dievčat je účasť neobmedzená, aby sa podporil čo najväčší príliv dievčat do tejto súťaže. Na čele súťaže v jednotlivých oblastiach je súťažný výbor zložený zo zástupcov súťažiacich oddielov, ktorý riadi celú súťaž. Vyhodnocovanie súťaže snažili sme sa zostaviť čo najjednoduchšie a boduje sa tak, že víťaz v jednotlivých kategóriách dostane 50 bodov a každý ďalší v poradí o bod menej. Víťazom v oblasti sa stáva oddiel, ktorý získa najväčší počet bodov. Predpokladá sa, že súťaž v oblastiach skončí do 31. marca 1965.

Víťazi oblasti by sa mali stretnúť v celoslovenskom vyvrcholení. S tým sú spojené finančné problémy, ktoré zatiaľ nie sú vyriešené. Prvú pomoc poskytol SÚV ČSM, ktorý prisľúbil podporu organizovaniu tejto súťaže. Veríme, že aj krajské výbory ČSTV podporia túto súťaž, ktorá sa už vo všetkých štyroch oblastiach rozbehla.

Veď ide o investíciu do mládeže v krásnom lyžiarskom športe, a tá sa iste v najbližších rokoch vyplatí.

-Mr-

Poznámka redakcie: I když přicházíme s tímto příspěvkem hodně pozdě, přece jen pokládáme za správné jej uveřejnit, neboť hovoří o dobré práci těch, jimž leží na srdci rozkvět našeho krásného sportu!

Mistrovská padesátka v Libverdě

43. ROČNÍK „HANČOVA MEMORIÁLU“

Mistrovství ČSSR v běhu na 50 km — Hančův memoriál — probíhalo letos poslední únorovou neděli pod severními svahy Jizerských hor v Lázních Libverdě. Původně připravovanou trati ve výškách nad 850 m v oblasti Smědavy v Jizerských horách zůstaly nevyužity, neboť mimořádné sněhové poměry umožnily připravit v poslední chvíli mistrovství přímo v Lázních Libverdě, které leží v nadmořské výšce 440 m.

V posledních letech se zúčastňovalo závodů na 50 km poměrně málo závodníků. Proto byl i v letošním roce umožněn start, vedle krajských reprezentantů, i všem, kteří se k závodům přihlásili. Byla vyspána již tradičně kategorie mazu starších 36 let a nově dokonce i soutěž oddílů o dosažení největší účasti závodníků. Výsledkem těchto opatření bylo, že se skutečně k závodům přihlásil mimořádný počet — 178 závodníků. S tak velkým počtem v mistrovském závodě na 50 km jsme se ještě nesetkali. Mimoto byl vyspán propozicemi i veřejný kontrolní závod žen na 10 km, ke kterému bylo přihláшено 31 závodnic. Již samotný počet přihlášených závodníků ukazuje na rostoucí zájem o vytrvalostní běhy. I když část přihlášených závodníků nestartovala (vlivem velké sněhové kalamity v pátek a v sobotu před závody byla ztížena doprava), představoval mimořádně velký počet startujících pro pořadatele těžký úkol.

TRATĚ

Trat pro mistrovskou padesátku byla vedena po dvou okruzích, které vycházely přímo z města a jely se 2X. Jejich profil byl těsně před závody ještě upravován. Ovšem provedené úpravy nebyly právě nejšťastnější. První, 15km okruh vedl často po otevřených pláních a trat byla pro mistrovský závod jednoduchá až jednotvárná. Druhý okruh 10 km byl již pestřejší, i když v některých částech, jako v ostrém sjezdu v lese za Jizerskou chatou a následujícím stoupání, mohlo být řešení trati vhodnější. Propagace a celková příprava závodu byla pracovníky TJ Sokol Lázně Libverda prováděna velkorově dlouhou dobu před závody, avšak vlastní příprava tratí v Libverdě zůstala částečně ve stínu ostatních příprav. Detailní úprava a značení tratí bylo pak ještě mimořádně ztíženo velkou sněhovou vlnicí v sobotu před závodem, kdy veškeré tratě opět zapadaly a v Libverdě leželo asi 1 m sněhu. Zdálo se, že mistrovství v původní koncepci tratí bude vážně ohroženo, nedoje-li v poslední chvíli k radikálnímu zvratu počasí. Pro tento případ se počítalo s úpravou menších okruhů, které by se jely vícekrát.

PODMÍNKY

Nedělní ráno však překvapilo organizátory i závodníky. Mrazivé, bezvětří počasí a slunce vytvořily nejlepší rámec pro mistrovský závod. Před odstartováním bylo nutno znovu celou trat v délce 25 km upravit a na tento úkol nebylo právě nadbytek pracovníků. V hlavních částech však byla upravena ještě před odstartováním závodu. I když závodníci s nízkými startovními čísly (a hlavně ženy, které jely svůj závod souběžně s muži na 10km okruhu) neměly ve všech úsecích trat v prěm kole dokonale upravenou, v průběhu závodu byla již uvedena do dobrého stavu. Ani některé organizační nedostatky v prostoru startu (jako neoddělená prostora pro závodníky a diváky, špatné stopy od startu a rozdělení tratí na 15 km a 10 km atd.) nebyly takového rázu, aby způsobily větší obtíže. Zmiňují se o nich proto, že růst našeho závodního lyžování vyžaduje od závodníků nejen vyšší výkony, ale je třeba po tyto výkony vytvářet i odpovídající technické a organizační předpoklady. Domnívám se, že v tomto směru máme právě mistrovské soutěže připravit tak, aby odpovídaly nejvyšší úrovni.

Z PRŮBĚHU

Závodníci pro losování byli rozdělení do čtyř skupin. Nejsilnější kategorie startovala v poslední skupině. Při neúčasti vítěze z r. 1964 Víta Fouska a dalšího člena reprezentačního družstva R. Čillíka se předpokládá soubor o vítězství mezi reprezentanty Harvanem a Hrubým, který však v druhé části ze závodu odstoupil. Štefan Harvan z Vysokých Tater o své vítězství však musel bojovat až do konce. Našel zdatné soupeře v závodnicích Východočeského kraje, předně ve vítězi mistrovské padesátky z r. 1960 Fr. Kolaříkovi, který jel v Libverdě velmi dobeře a skončil na druhém místě, i v Oldřichu Gultovi, který překvapil třetím místem. Dobré výkony těchto závodníků i závodníků na dalších místech (Balucha, Tesaře, Sůvy, Mundila, Ploce a dalších) však jen zdůrazňují výborný výkon Harvana, který v mistrovském závodě na 50 km startoval poprvé (první start na padesátce měl na

OH v Innsbrucku). Soutředění a vůle, s jakou od prvního kilometru bojoval až do cíle, může být vzorem pro ostatní závodníky.

Skutečnost, že se na trati bojovalo houževnatě nejen o první místa, ale i o další pořadí a že velké boje byly sváděny v tomto nejtěžším lyžařském běžeckém závodě i mezi závodníky v kategoriích starších mužů, byla velkým kladem mistrovského závodu. Také zájem o mistrovský závod a závodníky mezi obyvateli Libverdy byl velký a doplňoval pěkně prostředí.

Škoda, že tyto řádky k mistrovské padesátce nelze doplnit rozborem mezičasů (nebyly do uzávěrky Lyžařství dodány).

Mistrovství ČSSR v běhu na 50 km — Hančův memoriál — pro rok 1965 skončilo. Mělo své obtíže, ale přineslo opět i důkazy rostoucího zájmu závodníků o vytrvalostní závody i důkazy obětavé práce lyžařských funkcionářů, rozhodčích, pracovníků HS atd., kteří stejně jako závodníci bojovali s obtížemi, které jim stavěla do cesty letošní zima.

Společnou zásluhou všech byl výsledek, že mistrovství v běhu na 50 km se podařilo. A za to díky všem, kteří se o to v těžkých podmínkách přičinili.

B. SÝKORA, odpovědný trenér

Výsledky 50 km: 1. inž. Štefan Harvan (Sn St. Smokovec) 3:08:27, 2. František Kolařík (Sp. Vrchlabí) 3:09:51, 3. Oldřich Gult (Sj Teplice n. M.) 3:14:19, 4. Stanislav Baluch (Sn St. Smokovec) 3:19:52, 5. Radomír Tesař (VAAZ Brno) 3:20:56, 6. Bohumil Sůva (J. Mšeno n. N.) 3:21:22, 7. Ladislav Mundil 3:24:02, 8. Pavel Ploc (oba RH Semily) 3:25:12, 9. Jozef Klamár (B. Kremnica) 3:26:25, 10. inž. Jaroslav Dvořák (Sl. Praha VŠ) 3:26:30 hod.

10 km žen: 1. Mirka Jiráňová (Sp. Motorlet) 41:47, 2. Milena Cílerová (ještěd Liberec) 41:51, 3. Milena Chlumová (Sp. Vrchlabí) 42:14, 4. Jana Ledvinková (L. Trutnov) 42:26, 5. Eva Vacková (Sj. Kořenov) 42:49 min.

Malebné městečko v italských Dolomitech, svědek olympijských úspěchů našich lyžařů — uvítalo letos opět vřele naše závodníky. Díky loňskému výbornému výkonu našich skokanů, kteří v Cortině obsadili první tři místa, má naše lyžování zde své jméno a budí dokonce respekt.

Italové mají v Cortině d'Ampezzo skutečnou perlu zimních sportů — prostředím a vybavením. Má na tom jistě lvi podíl pořádní OH v roce 1956. Krásná bobová dráha leží vedle zimního stadionu, který je vklíněn pod upatí velehor. Ty

CORTINA 1965

pak »prodlužují« po obou stranách tribunu až do výše 3000 m. Pro nás důležitější je však bezvadný, dokonale udržovaný můstek, který přímo vábí skokany, aby si na něm zkusili své štěstí.

Na vyvrcholení mezinárodní sezóny pořádají Italové každoročně mezinárodní závody, které jsou v kalendáři FIS vedeny jako kategorie I. A. Tím je zaručena kvalita soutěžících. Po loňském našem vítězství se Italové na nás letos připravovali mj. 14denním soustředěním na tomto můstku. Určitě jim to prospělo, především Aimonimu. Jeho styl je v mnohém podobný stylu našeho Rašky. Aimoni má však mohutný odraz, čímž dostane více vzduchu pod lyže, náš Raška sice tolik nevystoupá, ale má skoky aktivní až do konce, kde se nejvíce získává. Raška, který je velkým bojovníkem, vedl po I. kole o bod, Aimonimu však vyšly oba další skoky, zatím co Raška ve III. kole poněkud propál odraz a tím bylo rozhodnuto. Po tréninku se čekal dobrý výkon také od Rakušana Preimla, měl však v I. kole pád.

Z našich neprodal lacino kůži ani Divla. Má dobrý odraz i let, který nachl téměř 9000 přítomných diváků, chybí mu však zakončení. To se může ještě snadno naučit. A protože byl např. Zandanel až osmý, můžeme náš start v Cortině považovat za opět úspěšný.

Výsledky: 1. Aimoni (It.) 224,5 (83 a 81,5), 2. Raška 214,8 (78 a 80,5), 3. Preiml (Rak.) 206,9 (80 a 78), 4. Ceccon (It.) 297,7, 5. Divila 199,7. JOSEF SKRBEK

VYNIKAJÍCÍ VÝKONY
NA MŮSTKU „ŠACHTY“

LÉPE už nemohl...

S nadšením a radostí mohu hodnotit letošní mistrovství ČSSR ve skoku na lyžích. Některé drobné stinné stránky, které uvedu v závěru, mi nemohou pokazit dojem z tohoto tak skvělého závodu.

Vysočtí se zhostili svého úkolu skutečně na výbornou, a není to poprvé. Umějí opravdu upravit můstek — a to dokonale! Za podmínek, které tentokrát předcházely závodu, to byla práce úplně nadlidská. Denně napadlo možná 30 cm sněhu, který musel být vždy stáhnut až na původní profil můstku, a to nebyla žádná maličkost.

Hotové bílé peklo se rozpoutalo v sobotu před závodem. Sněhová bouře zavála vše, co se dalo, a zdálo se, že se z Vysokého vůbec nedostaneme. Všechny přístupové cesty byly zataraseny a v ten den bylo Vysoké nad Jizerou docela odříznuto od světa. Trénink se pochopitelně nekonal, na můstku se však bez ustání pracovalo. Počítalo se sice více s tím, že se skákat nebude, ale dělalo se. Práce se vyplatila. Po půlnoci se vítr utiřil a ráno jsme znovu všichni nastoupili, abychom umožnili dopolední trénink. To se podařilo, a tak se v 10 hodin mohlo začít. Nájezd byl však velmi rychlý a doskočiště poněkud tupé. To zavinilo několik pádů. V zájmu bezpečnosti závodníků bylo tedy nutné tento trénink přerušit, závodníkům byl však umožněn tréninkový skok před odpoledním závodem. Do této doby jsme museli můstek doslova očistit od nového sněhu a vytvořit stejné podmínky na nájezdu i na doskočišti.

Trénink byl zahájen již v 1 hodin a proběhl celkem hladce. Doubek skočil dokonce 87,5 m, což je o 4 m dále než dosavadní rekord můstku. Po tomto skoku byl již v tréninku snížen nájezd a skoky byly kolem hranice kritického bodu. Vlastní závod byl však zahájen opět z vyššího nájezdu. Již první skok prvního závodníka ukázal nesprávnost tohoto rozhodnutí, a tak se šlo znovu dolů. Bylo to správné, neboť závodníci měli postaráno o bezpečnost a mohli skutečně bojovat v pravém slova smyslu. O mistrovský titul se rozpoutal nádherný boj mezi Raškou, Hubáčem, Motejlkem, Höhnelem a Doubkem.

Až do posledního skoku nikdo nevěděl, kdo zvítězí, a ani po tomto závěrečném skoku nemohl nikdo určit s určitostí vítěze. Podle mého nejlepší výkon podal Raška, který neměl skutečně kazu. Mám dojem, že by mi ani jeden z rozhodčích nemohl vyvrátit tento můj názor. Nádherně zaskákal také Hubáč, jehož třetí skok znamenal nový oficiální rekord můstku. S velkou odvahou se rval mladíček Höhnel, který má sice ještě nedostatek v doskoku, a samozřejmě i Dalibor Motejlek. Po zranění si opět řekl, že zadarmo kůži neprodá. Po dlouhé přestávce a jen po čtyřech tréninkových skocích nebyly jeho skoky tak čisté — ani v letu a ani v dopadu. Pouze třetí skok, řekl bych, možno hodnotit kladně.

A teď jsem u toho, co jsem řekl na začátku. Možná, že rozhodčí v radosti, že Libor opět skáče, přehlédli nějakou tu chybu a poměrně vysoko hodnotili jeho výkon. Libor zvítězil o šest desetín bodu před Raškou, který celý závod vedl, Höhnelem, Hubáčem a Doubkem, jemuž se dařilo zejména v tréninku.

Bylo to přesto nejkrásnější mistrovství, jaké jsem skutečně viděl. Bojovalo se totiž nejen na špičce, ale i na dalších místech, zde vyšel vítězně Martinák.

Když jsem po závodě tiskl ruku Raškoví, řekl: »Já jsem snad už ani lépe nemohl...« další slova mu uvízla někde hluboko v nitru.

Výsledky: 1. Dalibor Motejlek (D. Liberec) 224,9 (83 a 83,5), 2. Jiri Raška (MEZ Frenštát p. R.) 224,3 (81,5 a 82), 3. Rudolf Höhnel (S. Pernink) 220,7 (83 a 82,5), 4. Zbyněk Hubáč (RH Semily) 220,6 (80,5 a 84), 5. Rudolf Doubek (RH Semily) 215,7 (80,5 a 80), 6. Miroslav Martinák (D. Liberec) 198,4 (75 a 76,5), 7. Pavel Mikeska (Železářny Třinec) 197,4 (76 a 78), 8. Bohumil Doležal (ještěd Liberec) 196,3 (73 a 77), 9. Josef Zvonek (RH Semily) 195,5 (75,5 a 78), 10. Miroslav Švaříček (S. Nové Město na Moravě) 192,0 (75,5 a 75.)

JOSEF SKRBEK,
předseda ústřední trenérské rady skoku

Zkušenosti
a dojmy trenéra
sjezdařek

Pět

TÝDNŮ VE FRANCII

Pohled ze stanice lanovky Avoriaz (obr. č. 2)

Účelem zájezdu bylo se v těžších a těžších závodech zocelit v boji se soupeři, a tak získat určitou dávku sebedůvěry, která je nezbytná k dosažení dobrého výkonu. Pochopitelně též soustavné zdokonalování v technice, tvrdý systematický trénink — to byl další úkol. Cílem pak bylo získání bodů FIS pro lepší nasazování do skupin při vrcholných sjezdových závodech.

»Vy jste se měli,« slyšeli jsme po příjezdu od mnoha lyžařů. Pobyt v cizině 34 dní s náročným závodním programem (2 sjezdy, 2 nonstop tréninky, 5 slalomů, 3 obří slalomy), značné tréninkové zatížení jen krátce přerušené urychleným přesunem — to vše znamenalo velkou fyzickou i duševní námahu — nemluvě o tom, že podmínky byly vzhledem k našim možnostem velmi skromné.

Domníváme se, že se podařilo to, o co jsme usilovali — dosáhnout výsledků, které by ukázaly, že při systematické práci a zájmu závodníků lze mířit za vyšším cílem.

Jak to tam vypadalo

Zdá se vám, že v zimě je Haute Savoie vlastně jen samá lyžařská »stanice«, jak se tam říká lyžařským střediskům. I ty nejmenší vesnice, pokud tam vede nějaká dobrá komunikace, a ta vede téměř všude, mají nějaký hotel, výtah, obchod s lyžařskými potřebami. Ty větší mají samozřejmě lyžařskou školu s kvalifikovanými cvičiteli, buď sezónními, nebo stálými, podle významu střediska.

Pro informaci: V Haute Savoie je celkem deset středisek I. kategorie, jako např. Chamonix, Courchevel, Val d'Isère. Je v nich celkem 617 hotelů s velkou kapacitou, 18 kabinových lanovek velkých, 18 kabinových lanovek malých, 158 výtahů. Nejvyšší nadmořská výška dosažitelná těmito výtahy je 3842 m (Chamonix). V průměru dosahují běžně 2000 m. Dále je 19 kluzišť, několik skokanských můstků atd. Bary nevádím. V Haute Savoie je ještě 17 středisek II. kategorie se 47 výtahy a jednou lanovkou, 35 středisek turistických se 46 výtahy.

Když si uvědomíme, že Haute Savoie je malý okres, vedle kterého je ještě v horské a podhorské oblasti několik takových okresů, můžete si učinit představu, o co vše se dělá v Alpách pro rozšíření lyžování a jeho komerční využití. Že s tím ruku v ruce roste výkonnost závodníků, je samozřejmé.

Francie — vlastně francouzské Alpy, mají spojení s celým světem letadlem přes Ženevu. Zdá se, že Francouzi dnes předstihli ostatní alpské země vybudováním zcela moderních středisek, která odpovídají požadavkům moderního pojetí lyžování.

Střediska jsou dvojího typu. Letní, stará střediska se adaptují i na zimní provoz, ovšem nevyho-

vují plně terénem. Lépe jsou na tom střediska vysloveně lyžařská — jako např. Val d'Isère, Courchevel a další, která jsou vystavěna ve vhodném lyžařském terénu a mají přístupové cesty, malá letiště a lanovky. V Courchevelu, který je vlastně kombinátem tří středisek, mají lanovky hodinovou kapacitu 10 000 osob. Dokonce ve Sv. Martinu, ve středisku, které se dokončuje, bude kapacita 30 000 osob za hodinu. Že se nečeká, je samozřejmé!

V době našeho pobytu nebyla střediska tak obsazena jako u nás. Doba mezisezóny — leden — znamená snížení cen, přesto však ve srovnání s našimi lyžařskými středisky bylo poloprázdné. Plno je o pololetí, o vánocích, v únoru a v březnu.

A teď stručně k prvním závodům

»Naši první »štací« bylo Les Gets nedaleko švýcarských hranic, v těsné blízkosti naší poslední zastávky Morzine a nově budovaného Avoriaz. Tato střediska jsou od sebe vzdálena asi 4 km a jsou propojena sjezdařskými drahami a lanovkami (na obrázku č. 1). Jsou tam celkem tři lanovky a 30 výtahů. Jedna lanovka v Avoriaz je inzerována jako nejrychlejší lanovka na světě. Má rychlost 12,5 m za vteřinu (57 km/hod.) a kabinu pro 80 osob (na obr. č. 2 a 3).

Závody, které jsme absolvovali — slalom a obří slalom — byly ve srovnání s dalšími snadnější. Jely se za účasti lyžařů NSR, Španělska, B-družstva Francie a Švýcarska. Nejlepších výkonů z našich dosáhl Janda (11. v obřím slalomu, 4. ve slalomu), Bambasová (8. v obřím slalomu a 6. ve slalomu). Ostatní se umístili celkem dobře: Živcová 8. ve slalomu, Fiedlerová 13. v obřím slalomu, Koloušek 11. ve slalomu. Velmi příjemný byl závěr závodů: naši závodníci dostali ceny nejlepších zahraničních účastníků.

Courchevel

Pak nás čekala cesta do luxusního střediska Courchevelu, které založil a vybuvoval Emil A-laise, jehož jistě znáte z filmu Slalom. Courchevel je komplexem středisek Saint Bon (1100 m) — Le Praz (1300 m) — Courchevel (1550 m) — Courchevel Moriond (je ve výstavbě — 1650 m) a Courchevel (1850 m). Všechna jsou propojena sjez-

dovými tratěmi, lanovkami a výtahy. Jsou tam prvotřídní hotely, obchody plné zboží a upomínek. Nejsou tu však žádné fronty na lanovkách. Ty se dají spolu s výtahy v 8.30 hod. do pohybu a »přemávají« bez přestávky až do 17 hodin. Lho-stejno, zda tam někdo je nebo není. Upravené trati vám dovolí prožít lyžařský den docela příjemně. K úpravě 130 km tratí a 30 svahů mají k dispozici kromě mechanizačních prostředků (traktory a válce) 30 stálých pracovníků. Pro výcvik je k dispozici 135 cvičitelů, kteří učí kolektivy i soukromníky.

Rodiče svěťují své děti lyžařským školám. Ředitel střediska, který je nadšeným přítelem ČSSR, kde byl na průzkumu před novinářským mistrovstvím světa, podporuje lyžování i méně movitých lyžařů-studentů. Velké podpoře se těší lyžování invalidů (jednonohý, a dosahují skutečně vynikajících výkonů, jezdí slalomy apod.). Ba co víc, a to mi nikdo nechce věřit: Setkal jsem se lyžujícím slepcem — jednohým invalidou. Jezdí za lyžařem, který mu dává smlouvená znamení čísly. Lyžuje na středně prudkém svahu. Dokonce projížděl před závody několik branek v obřím

Střediska jsou vzájemně propojena závodními tratěmi a lanovkami (obr. č. 1)

slalomu. Předseda spolku invalidů mi tlumočil pozvání pro jednoho z lyžařů nebo nelyžařů — sportovce, kterého by ve 14 dnech naučili jezdit. Co znamená tato akce pro lidi, kteří jsou v běžných podmínkách vyřazeni ze sportu, si jistě dovedete představit. Je to navrácení radosti ze života, sebedůvěry.

V Courchevelu jsme jeli slalom a obřím slalom (obr. č. 6). Pro plánovaný sjezd nebylo dostatek sněhu. V té době bylo sice sněhu více než vloni, ale skutečný sněhopád začal teprve až při našem odjezdu. Nejlepších výsledků dosáhli: Bambasová (1. ve slalomu, 2. v obřím slalomu), Fiedlerová (3. v obřím slalomu) a Janda (9. ve slalomu). Muži i ženy jeli slalom na stejné trati, a zde se ukázal pokrok v technice u Bambasové, která jela skutečně vynikajícím způsobem. Muži neměli v obřím slalomu mnoho štěstí, byli vesměs stíženi pádem.

Do St. Gervais a Megève

Jeden den (pondělí po závodě) jsme měli naplánovaný výlet letadlem na ledovec a sjezd na lyžích dolů. To nám zkazil padající sníh — zlato pro středisko — a tak jsme cestovali prozaicky autobusem a vlakem v místa, kde jsme začínali: Do St. Gervais. Čekal nás týden tréninku a závod klasifikace FIS I. A. Trénink byl dobrý, na jeho ukončení jsme si zazávodili v oblasti Mont Blancu na krajských závodech jako předjezdci. Dobré výsledky nás trochu povzbudily. Ženy měly v obřím slalomu a ve slalomu nejlepší čas, muži by byli kolem 10. místa.

St. Gervais pořádko společně s Megève (to je jen přes kopec) Velkou cenu žen (Gervais) a mužů (Megève); muži se tedy odstěhovali. Je to jeden z velkých závodů I. A. a sešla se na něm světová elita. K nám se do hotelu nastěhovaly Rakušanky, na které se chystaly Francouzky. Ty chtěly tentokrát vyhrát nad Rakuškami poprvé sjezd. Stejná situace byla v Megève.

Dokončení v příštím čísle.

Stanice lanovky Avoriaz (obr. č. 3)

POP RVÉ NA MS v biathlonu

Dr. H. KALDARAR, předseda ústřední trenérské rady biathlonu

Již od roku 1958 se koná každoročně vrcholný závod v biathlonu. Byla to mistrovství světa a v roce 1960 ve Squaw Valley a v roce 1964 v Innsbrucku soutěž zimních olympijských her. Teprve letos s opožděním sedmi let se zúčastnili naši lyžaři mistrovství světa v této moderní soutěži. Opakují se zpožděním, protože i státy, u kterých tradice běhu na lyžích i závodu vojenských hlídek nebyla nikdy tak slavná jako naše (družstva Otakara Německého z Nového Města na Moravě), nás v této disciplíně předstihly. Jsou to Rumuni a Francouzi, zatímco závodníci Polska a NDR se zařadili hned za ty nejlepší.

Podmínky pro tento sport u nás byly a jsou, avšak konzervativnost funkcionářů Svazarmu, kterému bylo svědčeno pořádání branných sportů, nedovolila dovést zářadit do Sokolovského závodu jako závod jednotlivců mužů biathlon. Teprve loni na podzim, když Svazarm definitivně odmítl organizovat tento závod, byla ustavena trenérská rada biathlonu při lyžařské sekci ČSTV.

Jedním z nejdůležitějších úkolů bylo obeslání letošního mistrovství světa. Bylo uspořádáno několik veřejných i kontrolních závodů za účasti i zahraničních biathlonistů. Podle výsledků byli vybráni z RH Semily Mundil a Ploc, z Dukly Liberec Krupka, Hofmann a Žizka. Byla přitom dána přednost mladým závodníkům.

130 km SEVERNĚ OD OSLO

Odstartovali jsme ze zasněženého ruzyňského letiště, abychom přilétli do Oslo, o více než 1000 km severněji položeného než Praha, kde byl vidět sníh jen místem na blízkém Holmenkollen a na okolních kopcích. Do dějiště mistrovství světa, městečka Elverumu, 130 km na sever od Oslo, jsme pokračovali vlakem. Tam nás přivítala krajina podobná naší Českomoravské vysočině asi s 30cm vrstvou přemrzlého sněhu. Trať byla v blízkosti Elverumu. Všechny střelnice byly u startu a cíle. Závodníci běželi třikrát kolo 5 km a dvakrát 2,5 km, takže obecnostvo shromážděné na tribunách mohlo sledovat všechnu střelbu i průběh závodu. Na velkých ukazatelích se objevil hned po střelbě vždy závodníkův čas, během závodů bylo neustále známo pořadí a za uvedeným časem byl označen pro úplnost i počet zásahů.

Na začátku si vedli naši dobře. Ještě před poslední střelnicí, tj. na 17. km, byl Mundil celkově na šestém místě. Bohužel na posled-

ní střelnici při střelbě vstoje měl jen jeden zásah z pěti, což ho odsunulo na 26. místo. V čistém běhu bez střelby byl osmý, přičemž porazil všechny Fluy a mezi nimi slavného Veikko Hakulinena. Hofmann měl čas o 2:07 horší, ale o jeden zásah více, což mu stačilo na 27. místo těsně za Mundilem. Krupka i Ploc zklamali ve střelbě. Oba měli jen 11 zásahů a čas o šest minut horší, než Mundil. Ploc skončil na 46. a Krupka na na 47. místě.

Velkou závadou při závodě bylo to, že střelnice byla obrácena k jihozápadu, takže v průběhu závodu, který začínal ve 13.00 hod. svítilo slunce přímo do očí střelců. Připočteme-li k tomu, že slunce je na severu daleko níže než u nás, dále odraz sněhu a tréning za podmračeného dne, nebylo to lehké dosáhnout přes 15 zásahů. Zvláště dobrá tělesná příprava a bojovnost byla patrna u norských a sovětských závodníků, kteří dovedli poslední kolo do cíle zaběhnout na 2,5km úseku až o minutu lépe než ostatní závodníci, s nimiž měli na střelnici přibližně stejný čas. Dále jejich klid, účelné a rychlé pohyby na střelnici potvrdzovaly jejich mistrovství.

CO CHYBÍ NAŠIM?

Jistá střelba, tj. nejméně přes 16 zásahů u všech závodníků. Z vítězného družstva Norů měl nejhorší 17 zásahů, z reprezentantů SSSR 16, z třetích Poláků 17 a u čtvrtých biathlonistů NDR také 17 zásahů. Naproti tomu z našich nejlepších byl s 15 zásahy Hofmann, 14 zásahů měl Mundil, Ploc a Krupka měli jen po 11 zásazích. Kdyby měli příkladně průměr 18 zásahů, skončili by na čtvrtém místě — to jsou však jen teoretické úvahy: kdyby. Zatím to vyžaduje v létě tvrdou střelcovskou přípravu a podstatné zvýšení počtu biathlonistů střelečských

Lad. Mundil na startu v Elverumu

velkorážnou puškou. Podle slov olympijského vítěze Melanina jsou jich v SSSR stovky. My jsme zatím příliš skromní — máme jich 10 až 15. Zajímavý pokus učinili Angličané. Vybrali z nejlepších střelců jednoho tělesně zdatného závodníka a naučili ho běhat na lyžích. Pokus se zdařil. Byl ze všech čtyř Angličanů nejlepší.

Novým závodem, který na zkušku dva dny před mistrovstvím světa v Elverumu uspořádali, byly čtyřčlenné štafety na trati 4x7,5 km. Cíl, start a obě střelnice byly umístěny jako při závodě jednotlivců na jednom místě. Každý člen běžel tři 2,5km kola. Po prvním a druhém kole byla střelnice, střelce se na 5 balonků. K dispozici měl závodník 10 ran. Stačilo-li těchto 10 ran, nebo i méně na sestřelení všech pěti balonků, pokračoval závodník v běhu. Netrefil-li, pak musel běžet navíc tolik trestných koleček asi 200 metrů dlouhých, kolik zůstalo balonků. Trestné kolo bylo hned za střelnicí.

Při těchto štafetách došlo k dramatickému boji. Štafeta SSSR díky Privalovovi a Melaninovi se ujala jasného vedení, ale její poslední člen Puzanov na druhé střelnici třikrát netrefil a musel běžet tři kolečka. Tím se dostali do čela Norové sledování Švédy a v tomto pořadí také závod dokončili. To vše mohli diváci pohodlně sledovat z tribuny. Povzbuzování domácích závodníků a hlasité projevy souhlasu při jednotlivých zásazích balonků připomínalo fotbalové obecnostvo při vstřelení branky. Naši skončili ve štafetách devátí. Nejlepší byl Mundil se třemi kolečky, Ploc měl dvě, Hofmann pět a nejpomalejší Krupka čtyři. Tento závod bude již v příštím

Pokračování na str. 60.

Usporiadanie lyžiarskych majstrovstiev sveta v Chile v roku 1966 je neustále predmetom diskusií a dohadov. Je celý rad pripomienok k ich usporiadaniu a hlasov proti, najmä vzhľadom na termín (august 1966), otázky tréningu, prípravy, kvality trati a pod. No najvážnejšie sú pripomienky k organizačnej príprave. Hoci sa termín »nezadržateľne« blíži, muselo sa na zasadnutí zjazdovej a slalomovej komisie FIS koncom septembra v Londýne konštatovať, že situácia v príprave je skutočne vážna. Prakticky sa nezačalo s výstavbou ubytovacích kapacít, zlepšenia na trati nenastali, a preto kritika bola skutočne veľmi ostrá. Organizátorom odoslali varujúci list. Zdá sa, že to pomohlo.

Comite Ejecutivo Campeonato Mundial de Ski 1966 Portillo — Chile — poslal členom zjazdovej a slalomovej komisie FIS ako aj predsedníctvu FIS prvú zprávu.

Podľa tejto zprávy uskutočnilo sa koncom januára 1965 stretnutie čilských a argentínskych ministrov a ďalších vysokých štátnych úradníkov, na ktorom sa prerokovali otázky colné, transportné, tranzitné, ubytovacie a spojovacie, pretože Portillo je vzdialené od argentínskych hraníc len 20 minút a z Argentíny sa očakáva značný príliv návštevníkov.

Konečne sa vážnejšie pristúpilo k budovaniu hotelov a v roku 1965 dokončia v Portillo hotel pre 60 a 112 postelí. Terajší hotel prebudujú na väčšiu kapacitu. Dokončená bola výstavba lyžiarskeho vleku a ďalší sedačkový výťah s hodinovou kapacitou 700 osôb sa pripravuje a toho roku bude postavený. Peniaze — 700 tisíc dolárov — sú k dis-

pozícii. V decembri sa začalo s prestavbou cesty z Los Andes v Argentíne do Portillo v Chile nákladom 450 tisíc dolárov. V rozpočte na rok 1965 sa už pamätá na výstavbu príslušnej technickej aparatúry pre 18 ďalekopisov a 24 telefónnych kanálov z Portillo do hlavného mesta Santiago de Chile.

Osobitný výbor začal s technickou úpravou trati. Za pomoci vojska boli trasy trati podrobne preštudované, určené miesta pre výstavbu štartov, vykonané odstrelly, vykopané kanály pre podzemné káble pre telefónne spojenie a elektrické meranie časov.

Zdá sa teda, že po dlhšej prestávke určitej nečinnosti v pripravách sa predsa len rozbehli, a treba dúfať, že naberú správne tempo, aby do augusta 1966 bolo všetko pripravené pre tak veľkú lyžiarsku slávnosť, aká sa v Južnej Amerike ešte neuskutočnila.

-Mr-

Skoky a lety

Úspěchy našich lyžařů-skokanů s loňskými 142 m Motejlka v čele znovu otevírají otázku skoků a letů na lyžích a vše co s tím souvisí. Když si vezmeme na pomoc švýcara prof. dr. R. Straumanna (Waldenburg) a našeho zasloužilého mistra sportu arch. Karla Jarolímka, lze si říci asi toto:

Létat na lyžích se začalo brzo po první světové válce. Bylo to např. v Planici v Jugoslávii, kde na můstku projektovaném a vystavěném inž. Bloudkem — naším krajanem usedlým v Lublani a před 2 roky zemřelým — se začalo skákat kolem 100 m. Náš vysocský Tonda Barton např. hned napoprvé tehdy skočil 96 m s podotknutím »dopad jako do cejchy«.

V roce 1926 přinesla už ročenka Švýcarského svazu lyžařů obšáhlý článek o letech na lyžích. V Institutu aerodynamiky v Göttingenu dal dr. Straumann provést na modelu skokana v tzv. »větrném tunelu — Windkanálu« měření ve všech důležitých polohách skokana, aby zjistil aerodynamické složky, z nichž se daly

vypočítat libovolné dráhy letů lyžaře. Tyto poznatky pak přinesla ročenka S. S. V. z roku 1927.

Kongres FIS vyláslil v roce 1932 závazné normy pro velké můstky, na nichž lze mluvit již o letech. Na těchto můstcích musí skokan nutně nabrat aerodynamický styl letu, bez něhož by délku nedocílil.

Snahu a vůli dosahovat větších délek zdůvodňovalo zvěšování kritického bodu můstku, což mělo i přímý důsledek na rychlost skokanova letu. Tak na 70m můstku je rychlost asi 70 km/hod. a tato roste na 100m můstcích asi na 100 km/hod.

Se stoupající rychlostí roste neúměrně více však odpor vzduchu, takže při 100 km/hod. jsou síly vzduchu asi dvojnásobně účinné než asi při 75 km/hod.

Na starých můstcích pod 60 m byly rychlosti tak do 50 km/hod., takže aerodynamický styl nebyl na nich dost dobře možný. Na můstcích stavěných podle norem FIS pro 80 a 90 m lze již považovat skoky za létání. Sám charakter takového letu se stává přirozeně tím výraznější, čím větší je jeho rychlost, a vede až k úplné aerodynamické dokonalosti při letech přes 100 m, dnes už dokonce přes 140 m, jak ukázaly loni v únoru lety na lyžích v Oberstdorfu a letos v Kulmu.

Lze tedy říci, že délka skoku letu je v souvislosti s jeho rychlostí, je odkázána tedy na tuto rychlost a její dobu. Těmito pak skokan dostává možnost technického letu, dokonaleji se přizpůsobovat, a tak délku zvětšovat. V tom směru budou jistě zdokonalovány i další zásahy příslušných orgánů FIS.

Dr. Straumann svými studii již z roku 1926—1927, obsahujícími výpočty, schémata, skici apod., dal základ k předpokladům vývoje k dnešním výkonům. Náš arch. Karel Jarolímek, býv. dlouholetý náčelník Svazu lyžařů, táta našich i zahraničních můstků, sepsal o nich své zkušenosti a vychoval skokany Bartoně, Šimůnka, Lukeše, Bělonožníka, Buďárka, Vránu a ostatní, jakož i nyníššího trenéra Remsu. Všichni proskákali stopu na můstcích lyžařské Evropy pro dnešní Motejlky, Matouše, Rašky, Hubáče a všechny ostatní jejich následovníky.

Rychlosti 29—25,9 m/vt., což odpovídá asi 105 km/hod., byly při délce 140 m nejen skvělé výkony sportovní, ukázaly však též vrcholnou hranici skoku, který co do krásy, odvahy, ovládnání těla i nervů a nadto ještě v krásné zemi přírodě, sotva najde obdoby v jiném sportu.

Dr. KAREL FINGER, Praha

JAK SE DĚLAJÍ LYŽE

Na návštěvě
u Rossignolů

ASI 30 km NA SEVER OD GRENOBLU V MĚSTEČKU VOIRANS JE NEJVÝZNAMNĚJŠÍ FRANCOUZSKÁ TOVÁRNA NA VÝROBU LYŽÍ — ZÁVOD ROSSIGNOL. PATŘÍ RODINĚ ROSSIGNOLŮ, KTERÁ VLASTNÍ VĚTŠINU AKCIÍ.

Od roku 1958 pracuje v závodě mladý inženýr Maurice Wöhrle, který postavil výrobu lyží na vědecký základ. Materiál na výrobu lyží je vybírán teprve po důkladných zkouškách, z jejichž výsledků se volí nejvhodnější kombinace různých druhů dřeva, dřeva a kovu, kovu a sklolaminátu. Rovněž se stanoví, z jakého materiálu budou hrany, zda spojované nebo z jednoho kusu. Ve zvláštní vývojové dílně s laboratorii je k dispozici řada přístrojů na měření pružnosti a pevnosti materiálu. Některé z nich si továrna vyrábí sama podle svých potřeb. Na základě výzkumů dovedou inženýři vyvinout lyži, která vykazuje na sněhu požadované vlastnosti.

Z celkového objemu výroby 60 000 párů ročně zaujímá největší podíl výroba dřevěných lepených lyží typů R-41, Derby, Souplesse, Plume. Dřevo je v okolních Alpách vybíráno zaměstnanci závodu. Při výrobě se dbá důsledně na stavbu dřeva. Materiál i s malými závadami je vyřazován. Jako lepidla se používá ureoformolu technicky označovaného caurit. Na dřevěné lyže se montují hrany dělené.

Závod proslavily na zimních olympijských hrách ve Squaw Valley a v Innsbrucku kovové lyže Allais 60. Výrobě tohoto typu je věnována celá jedna hala. Deset centimetrů široké pásy z hliníkové slitiny francouzské výroby jsou nejdříve ohýbány na místě budoucí špičky. Ohnutý pás se nastříká fenolovým lepidlem redux a přiloží se na něj vložka z okume, lehkého afrického dřeva. Pak se přilepí ještě jeden kovový pás. Vzniklá »lyže« se hrubě opracuje, přinýtují se přesazené hrany, jejichž nýty současně zpevňují celou lyži. Mezi hrany se přilepí pás koklux a polotovar je vložen na 45 minut do vytápěného lisu. Po vyjmutí se provádí boční vybrání a povrchová úprava. Boční vybrání, tzv. vosí pás, ovlivňující podstatně točivost lyže, se dělá s přesností 0,1 milimetru na speciálním automatickém přípravku. Vrchní strana lyže se překrývá fenolitem. Na výrobu jedné lyže je spotřeba asi 600 g lepidla. Tato spotřeba je poněkud vyšší u zatím sériově nevyráběného typu Super Allais, u kterého není použito žádných nýtů. Ve speciálních případech se pro zvýšení pružnosti vkládají mezi kov a dřevo gumové pásy.

Sériově vyráběnou novinkou jsou typy Strato SI a SG. Na obou stranách dřevěného jádra je nalepen sklolaminát. V současné době zkouší tyto typy část francouzského reprezentačního družstva.

Technologickou zajímavostí je postup při výrobě odlehčených sklolaminátových lyží. Při výrobě se mezi spodní a horní vrstvy sklolaminátové tkaniny prosycené epoxydovou pryskyřicí vloží podélně tři polyetylenové tenké trubice obalené sklolaminátovou tkaninou. Lyže se vloží do lisu a před spuštěním topení se trubice nafouknou. Po vyjmutí z lisu jsou ve ztvrdlém laminátu zachovány tři podélné dutiny. Výhodou těchto »nafukovacích« lyží je jejich snížená váha a zvýšená pružnost při zachování ostatních kvalit sklolaminátových lyží.

Maloobchodní ceny všech devíti sériově vyráběných typů se pohybují mezi 100 až 600 franků, to je zhruba mezi 150 a 850 devizovými korunami. Výrobní cena je asi polovina.

KAREL KURZWEIL a JAN HRBEK, Praha

SJEZDAŘ a závod

Motto:

Zúčastnil jsem se ve funkci krajského trenéra letošního mistrovství ve sjezdu ve Vrátné dolině. Při velmi pečlivém sledování obou závodů jsem došel k závěru, že příliš málo závodníků si uvědomuje nezákladnější body o chování sjezdaře během vlastního závodu. Jinak by nemohlo dojít k tolika pádům a následkem toho vzdání závodu. Jen při jednom sjezdu vzdalo ze 70 startujících 12 mužů a 7 bylo diskvalifikováno, ze 37 startujících žen vzdalo 5 a 1 diskvalifikována. Chtěl jsem sestavit seznam vlastních příčin těchto pádů, vynechání branek apod. Přitom jsem narazil na pojednání o sjezdu v měsíčníku Theorie und Praxis der Körperkultur, z kterého jsem pořídil překlad o chování sjezdaře během vlastního závodu, aby mohli mladí sjezdaři bod po bodu prostudovat a sami se ptát na příčiny neúspěchu, případně se v příštím závodě vyvarovat dalších chyb.

Chování každého závodníka během sjezdu je ovlivněno jeho fyzickými a technickým tréninkem, psychologickými vlastnostmi, nervovým potenciálem a celkovým duševním stavem. H. Bonnet znázorňuje sjezd jako obranný sport. Závodník musí během sjezdu, při kterém se dosáhne často rychlosti přes 100 km/hod., bojovat stále proti všem nastávajícím okolnostem (udržet rovnováhu, čelit silovým vlivům, různé nebezpečí a další). Aby sjezdař mohl dodržet svůj úspěšný taktický plán, musí při sjezdu přihlížet k následujícím základním bodům:

1. Sjezdař se musí snažit ve všech situacích plně uplatnit svoje technické, fyzické a psychologické kvality.

2. Těžkosti, které se objeví, nesmějí zůstat bez povšimnutí, vyžadují během sjezdu stálou pozornost, a to od startu až do cíle.

3. Na základě poměrně statického chování během jízdy je třeba provést několik uvolňujících pohybů, např. snížovat a zvyšovat sjezdový postoj k zvýšení rychlosti, které spojíme se silným a rychlým vydechováním.

4. Po dobu sjezdu se nesmí sjezdař ani na vteřinu poddat pohodě, která snadno vzniká po lehké překonané překážce nebo po překonání kritického bodu. Také se nesmí poddat pesimismu, který se rovněž vyskytne po podchycení — vyrovnání narušené stability.

5. V některých případech může být předem stanovená taktika sjezdu úplně změněna.

6. Při pádu by neměl sjezdař dříve znovu startovat, dokud není pánem svých tělesných a nervových schopností. Jinak

Pokračování na str. 62.

VEL'KÉ LYŽIARSKÉ PODUJATIA V ROKOCH DELITEL'NÝCH PIATIMI

NAOZAJ ARITMETICKY MOŽNO VYJADRIŤ VIACERÉ Z VEĽKÝCH LYŽIARSKYCH PODUJATÍ U NÁS. ZDÁ SA, ŽE DOMINUJE DELITELNOSŤ PIATIMI. TAK V TOMTO ROKU TO BOĽA LYŽIARSKÁ ČASŤ III. CS, KTOREJ SÚŤAŽE NEDÁVNO SKONČILI A V MNOHOM NAZNAČILI KĽADY — ALE I NEDOSTATKY NÁŠHO PRETEKOVÉHO LYŽIARSTVA. ZA ISTE DALI TOHO OVEĽA VIAC, NEŽ AKO SA ZVYKLO HOVORIŤ, ŽE ZASA O JEDNO VRCHOLOVÉ PODUJATIE VIAC.

Tak pred piatimi rokmi to boli súťaže lyžovania II. CS a päť rokov predtým zasa súťaže I. CS. Na všetky tieto súťaže sa spomína a len škoda, že tu i tam sa nerobí v najväčšom rozsahu. Nuž ale ide o výberovú vec...

Takto možno rátať ešte ďalšie roky so spomínanou deliteľnosťou. V roku 1950 to bolo veľkorysé podujatie československého lyžiarstva, na ktoré sa zvykne tak i onak — teraz po odstupe času — pozeráť. No zaiste bol to kus veľkej roboty, ktorú zvládli nadšení funkcionári bieleho športu vo Vysokých Tatrách v snahe nielen dať domácim pretekárom možnosti uplatniť sa v tuhej a silnej konkurencii vlastnej — ale zblížil ich aj s pretekármi ostatných krajín mieru. Ani sa veriť nechce, že je od tých čias už 15 rokov. Hodne sa očakávalo i od toho, že podobné podujatie vojde do tradície. To by zaiste nebolo bývalo na škodu rastu výkonnostného lyžovania. Pre zaujímavosť treba uviesť, že Tatranský pohár v lyžiarstvom športe nebol ani vtedy v Tatrách neznámy. Veď do roku 1938 uskutočnil sa viackrát — samozrejme že s menšou pompou.

I keď akosi nie našou vinou sa v ňom nepokračovalo ani po roku 1950, kedy po oslobodení došli s iniciatívou poľskí lyžiarci — opäť to boli oni, ktorí v ďalších rokoch venovali prednosť lyžiar-ským podujatiam založeným na ich národnej lyžiarскеj tradícii z čias boja proti spoločnému nepriateľovi — predsa Tatranský pohár oživotvorený v r. 1949, čo mal reprízu u nás 1950. — bol podujatím hodným dôstojného názvu, ktorý niesol.

V retrospektívnom pohľade sa však lesknú ešte ďalšie veľkorysé lyžiarске podujatia. Nimi sú medzinárodné preteky FIS — predchodcovia terajších majstrovstiev sveta FIS. Prvé boli v r. 1925 v Jánskych Lázniah a jedny z ďalších — len v klasických disciplínach — v roku 1935 vo Vysokých Tatrách.

Tatranské podujatie bolo dôkazom obetavej spolupráce funkcionárov bývalého Sväzu lyžiarov RCS z prostredia hlavného mesta a Čiech vôbec — s lyžiarmi zo slovenských hôr. Tých reprezentovali na ten čas členovia veľmi aktívneho lyžiarскеho kolektívu, ktorým bol Športový klub Vysoké Tatry. Pochopiteľne, že podujatie takého rozsahu, akým boli spomínané lyžiarске preteky FIS 1935, konané z príležitosti 25. výročia jestvovania medzinárodnej lyžiarскеj federácie, nebolo možno ináč ani zvládnuť. Vcelku — i pri značných rozmaroch tatranskej prírody a počasia — získali si nielen naši pretekári, ale hlavne funkcionári ďalší stupeň dôvery u vedenia FIS. Išlo hlavne o to, že podobné podujatia priateľia lyžiarскеho športu v našej vlasti vedú robiť unikátne. Boli snád i tam aké-také chyby, ale v celkovom hodnotení vyšli víťazne naše krásne »velhory v malom meradle« Vysoké Tatry. Ukázalo sa na niektoré technické nedo-

statky — hlavne vo vtedajšej dopravě a vysokoškolských komunikáciách vôbec. Veď preto FIS, na nátlak niektorých členských sväzov, prireklá i usporiadanie zjazdárskych disciplín Angličanom. Tí ho samozrejme uskutočniť mohli len inde — nie doma. Stalo sa tak v Mürren vo Švajčiarsku. Miesto nich pripravili usporiadatelia vo Vysokých Tatrách veľké preteky v zjazde nazvané Veľká cena Československa.

Samozrejme, že treba sa zmieniť i o prvých pretekoch FIS, konaných z príležitosti 10. výročia jestvovania FIS — tými boli práve preteky v Jánskych Lázniah. Bol to veľký čin nášho lyžiarstva pre polozenie tradície terajších majstrovstiev sveta a z úcty k medzinárodnému lyžiarskemu orgánu. I na tieto preteky sa mnohí dobre pamätajú a radi ich spomínajú.

Hodno ich teda spomenúť nielen pre oživenie pamäti v jubilejnom roku — ale žiada sa o nich hovoriť teraz i preto, lebo opäť sú na obzore vrcholové preteky FIS s určením pre Československo. Teda náznamom tým, ktorí ich budú zabezpečovať, že je tu nielen krásne prostredie, ale zaiste bude i dostatok zariadení, ktoré v plnej miere — v mnohých prípadoch až po ich výstavbe (Vysoké Tatry) — poslúžia svetovej lyžiarскеj pretekárskej elite všetkých disciplín — zmerat si sily v krásnych prostrediach našej vlasti.

Dr. JÁN ILAVSKÝ

Poprvé na MS v biathlone

(Pokračování ze str. 57.)

roce součástí MS a nahradí hodnocení družstev ze závodu jednotlivců.

Pro nás úspěšným byl tréninkový závod ve střelbě na mezinárodní terč bez běhu na lyžích, uspořádaný den před štafetami. Za podmráčeného počasí skončil Krupka druhý, Ploc šestý, Hofmann 22., Mundil 27. a náhradník Žižka 31. Letošní mistr světa v biathlone Nor Jordet byl 10.

NOVINKY NA OBZORU

Kongres v Elverumu za účasti našeho delegáta rozhodl mj. jednat s MOV o zařazení štafet do pořadu příštích OH. Dále byly na kongresu definitivně určeny změny pravidel. Střelba bude na všech střelnicích z jednotné vzdálenosti — 150 m, a to i při štafetách. Při

závodu jednotlivců se bude střelět na kulatý terč, dvakrát vleže a dvakrát vstoje. Terč vstoje bude mít v průměru 50 cm se soustředěným kruhem 30 cm. Zásahy do 30 cm kruhu budou bez přírážky. Do mezikruží 30–50 cm bude 1min. přírážka a mimo terč 2min. přírážka. Obdobně bude hodnocena střelba vleže na kruh o průměru 25 cm s vnitřním kruhem 15 cm. Při štafetách budou rozbitné terče (balónky, asfaltové kruhy) o průměru 15 cm vleže, 30 cm vstoje. Trať při štafetách bude vždy 7,5 km. Dále se na kongresu jednalo o zařazení do pořadu MS také kategorie juniorů. V závodech na 15 km se třemi střelnicemi mohou startovat závodníci ve věku 18 až 21 let. Zájem zatím o uspořádání tohoto závodu projevil SSSR. Bylo též rozhodnuto o místě příštího

Také na dorosteneckém přeboru ČSSR na Božím Daru patřily štafety k nejhezčím závodům. V soutěži starších dorostenců vyhrál Východočeský kraj (start. č. 2 — běží Špicar) před Jihomoravským (č. 3 — Standa). Za nimi běží Pastrňák (č. 19) z Východoslovenského kraje.

Foto V. Setníčka

Také

V KRUŠNÝCH HORÁCH NA VÝBORNOU

Krušné hory přivítaly účastníky lyžařských přeborů ČSSR dorostu v klasických disciplínách ne zrovna přívětivě. Spousty sněhu po několikadenní sněhové vichřici, která se přehnalá nad Krušnými horami, těsně před přeborem dorostu a způsobila velkou sněhovou kalamitu, byla spojena s obavou, že závody proběhnou za nepříznivého počasí a na nepřipravených tratích. Technická četa však doslova přes noc připravila takové tratě, že k nim nebylo připominek. Všichni trenéři a vedoucí krajských výprav i mladí nadšení závodníci vyslovili velký obdiv nad upravenými tratěmi a shodli se v tom, že tak upravené tratě již dlouho nebyly pro přebor dorostu připraveny. Ve všech stoupáních dvě tvrdé stopy, celá trať v šířce 2 metrů byla připravena tak, že i při předhánění nemusel závodník s holemi do hlubokého sněhu.

Technické čety se podařilo během obou běžecích závodů udržet po celé trati širokou stopu, což spolu s ideálními sněhovými podmínkami přispělo k využití techniky běhu u výkonnostní špičky. Profil tratě, zejména na 3 a 5 km odpovídá nejvyšším požadavkům; pouze ve druhé polovině tratě na 10 km by bylo třeba vsunout další stoupání, aby starší dorostenci museli dokázat větší fyzickou připravenost.

Ideální sněhové podmínky neodkryly velké nedostatky v běžecské technice závodníků ve špičce. Pouze ve stoupání se projevuje určitá strnulost, málo citu pro terén. Nedostatky jsou zejména u dívčích kategorií v překonávání sjezdů na trati. Na Božím Daru byl v první třetině všech tratí absolvován náročnější sjezd, který ač byl do široka připraven, se však pro mnohé dorostenky stal pohřebištem všech nadějí.

Kategorie staršího dorostu zdá se, že je nejlépe připravena a větší počet mladých závodníků této kategorie proti loňskému roku získal v přeborech limit VT mládeže. Naopak mladší kategorie ve svém průměru výkonnostně klesla. Je zapotřebí, aby nejen přebory ČSSR, ale i kontrolní závody dorostu se staly dostaveníčkem celé špičky, která by měla ve větším počtu závodů změřit vzájemně své síly.

(Pokračování na str. 62.)

MS v únoru 1966 se pojede MS v Garmisch-Partenkirchenu v NSR. v roce 1967 v Altenburgu v NDR.

Start našich závodníků není možno označit za úspěšný, ač za námi zůstali závodníci z těch zemí, které měly své reprezentanty na OH i předcházejících MS, např. NSR, Anglie, Švýcarsko. Na druhé straně nabyli naši trenéři cenných zkušeností a byly navázány též přátelské styky s ostatními delegacemi. Náš první start byl zejména uvítán zástupci socialistických zemí. President Mezinárodní federace moderního pětiboje, pod jejíž kompetenci spadá mezinárodně i biathlon, Švéd Thofelt, ocenil naši účast a doporučil pravidelný start, neboť jen tak lze získat zkušenosti.

Naším úkolem bude sestavit dobré reprezentační družstvo, vypracovat přesné tréninkové plány pro každého jednotlivce. Bude též

vhodné uskutečnit letní společný nácvik střelby, dále vybudovat stále střelnice v našich zimních střediscích se standardními tratě-

mi. Musíme uspořádat více závodů s velkorážnou zbraní a za účasti zahraničních závodníků. Jen tak můžeme obstát na MS.

[Pokračování ze str. 61.]

Na své si přišli na běžeckých tratích i mladí sdružení, kteří na přeborech měli »nejnabitější« program. V pátek dopoledne jich velká většina běžela ve štafeto-
vém závodě na Božim Daru, odpoledne již měli oficiální trénink na můstku v Jáchymově, v sobotu dopoledne skok pro závod sdružený, odpoledne absolvovali i skok prostý a v neděli dopoledne běh. Přes tento »nabitý« program je však možné říci, že závod sdružený a to jak v kategorii starších tak i mladších dorostenců byl jedním z nejdůležitějších a to nejen pro svou dramatickou a poutavost do posledního okamžiku závodu, ale především pro dosažené výkony.

Vždyť sdružení obsadili i prvá dvě místa ve skoku prostém v kategorii staršího dorostu (v této kategorii jsou již závodníci specialisovaní pro skok prostý nebo závod sdružený) a to velmi rozhodným způsobem. V této kategorii máme 5 sdruženářů [Rygl, Kučera, Rázl, Martiník, Toltman], jejichž úroveň je opravdu dobrá — jak po běžecké tak i skokanské stránce. V této pětce vynikají ještě první dva, Ladislav Rygl a Tomáš Kučera. Je zapotřebí, aby vytrvali v tréninkové poctivosti a přli, aby dosáhli i v dalších letech další úspěchy.

V kategorii mladšího dorostu situace pro závod sdružený už není tak příznivá. Je sice pravdou, že všichni ti, kteří se umístili na předních místech ve skoku prostém potom vlastně běželi, ale běželi špatně. Sdružení, tak jak si je představujeme — s dobrým během i skokem — byli pouze dva: Zenker z Jáchymova — vyhrál závod sdružený a byl třetím ve skoku prostém — a Hrstka z Rožnova. Obě unikli svým soupeřům o hodné bodů — ostatní budou musít hodně přidat. Obě se již specializují na závod sdružený a mají předpoklady být ještě lepšími. Ukazuje se, že už i v této kategorii je třeba postupně přecházet ke specializaci pro závod sdružený, ale zároveň klást důraz hlavně na skok — především jeho technické a stylové provedení.

Kladem bylo jistě to, že skok pro závod sdružený se uskutečnil na můstku s kritickým bodem P=60 m. Mústek byl výborně připraven. I to, že kritický bod můstku je větší, neodradilo žádného mladšího dorostence od startu. Toto je třeba si uvědomovat a pořádat dorostenecké přebory tam, kde je možné, aby mladší dorostenci startující ve sdruženém závodě skákali již na můstku s kritickým bodem alespoň 50 m. Rozvoji sdruženého závodu to jistě prospěje.

Závěrem ke sdruženému závodě je možné konstatovat, že úroveň

byla v celku dobrá a lze si jen přát, aby to dorostem nekončilo. To závisí na závodnících, trenérech, ale i všech ostatních pracovních v lyžování. 21 závodníků ve starším dorostu a 20 v mladším není mnoho. V tom je třeba, zvláště v základech, kde mají podmínky pro výchovu sdruženářů udělat ještě více.

VE SKOKU LÉPE O 100 %

A dostáváme se tak přes sdružení k závodě ve skoku, který byl rovněž dobře organizován na velmi dobře upraveném můstku. Celý závod probíhal v rychlém tempu — pouze se třemi pády. Mústek je sice starší konstrukce a neodpovídá již nynějším normám. Avšak pro dorostenecký přebor plně vyhovoval, neboť i ti nejmladší a nejslabší závodníci skok dobře zvládli, protože skákání je poměrně lehké. Stačilo skočit třeba jen 23 m a závodník mohl bezpečně doskočit a dojet. I zde se ukázalo, že bylo rozumné vypustit pro přebor malý můstek v Suchém a obě soutěže — sdružený skok i skok prostý — pro obě kategorie uspořádat na můstku v Jáchymově.

Bude však nutné pro další rozvoj skokanské soutěže v západních Čechách, aby tento můstek, který je založen v překrásném přírodním prostředí, byl přestavěn, aby odpovídal mezinárodním normám.

Radostně možno konstatovat nepředvídaný vzrůst výkonnosti ve skokanské disciplíně. Proti loňskému přeboru v Novém Městě na Moravě celková úroveň ve skoku stoupla o 100 procent — je to radostná skutečnost, která jistě navazuje i na velmi dobré výkony našich skokanů i na mezinárodních kolbištích. Světový rekord Dalibora Motejla v letu na lyžích jako by naše mladé závodníky-skokany vyburcoval k intenzivnějšímu tréninku i k intenzivnější práci skokanských trenérů, kterých žel máme ještě velmi málo pro vzrůstající počet skokanů. Stává se proto, že i někdy vysoce talentovaní skokani nevykazují dostatečný růst, a to proto, že je někdo nevede nebo je vede špatně. Jsou ještě nedostatky v technice — zvláště markantní je to při doskoku, zde je nutné ještě hodně zlepšit. Dobrých dokončených doskoků i se správným doskokem bylo ještě hodně málo.

Jen vysoká odbornost a znalost nám pomůže k dalšímu růstu skokanské disciplíny. Zde jsou otevřeny dveře pro školení trenérů, jejichž počet se povážlivě zmenšuje.

Samotný závod byl vyrovnaný a nebylo předem favorita, jak tomu bývalo dříve. Velký růst výkonů

je právě v kategorii mladšího dorostu. Prvých pět by se určitě natlačilo do první desítky starších dorostenců. Je samozřejmé, že bylo i několik velmi slabých, a to jak v mladších, tak i starších dorostencích — k celkovému počtu startujících to však bylo mizivé procento.

Také v průměru podstatně zlepšená výbroj jistě přispěla k zlepšeným výkonům — i když bylo ještě dost závodníků, kteří skákali na obyčejných dřevěných lyžích, a ty samozřejmě nemohou soutěžit s umělou skluznicí. Výroba nám kvalitní lyže zatím jen slibuje, ale dočkat se stále nemůžeme. Zde by měla výroba přidat do kroku se světovou úrovní, aby nám pomohla držet krok se světovou špičkou, ke které jsme se ve skoku velmi přiblížili.

A co říci v závěru dorosteneckého přeboru v klasických disciplínách?

Již z předchozího vyplývá, že to byly dorostenecké závody, jaké bychom si přáli, aby byly všude.

Nebylo náhodou, že byly pro dorostenecký přebor voleny Krušné hory, nová horská oblast v hledání nejen nových terénů, ale i v hledání nových obětavých lyžařských pracovníků. Tah se podařil a přibyl nový konkurent jak v terénu, tak i v organizačním uspořádání vrcholných závodů.

[Dokončení v příštím čísle.]

Sjezdař a závod

[Dokončení ze str. 59.]

diskuje nový pád, který lehce vede ke zranění.

7. Místo vyrovnání časové ztráty při pádu za každou cenu je výhodnější, když se sjezdař soustředí na kontrolovaný závěrečný úsek.

8. Při výskytu únavy nesmí nervové napětí dříve povolit, než se dosáhne cíle. Jinak ztratí sjezdař kontrolu přes své chování a bezpečnost jízdy není zaručena.

Překlad byl pořízen z 15stránkového článku (s 13 kresbami) George Grossmanna »K problémům závodních alpských disciplín« ze statě: O chování sjezdaře během vlastního sjezdového závodu.

E. SLAVÍČEK,
trenér II. tř., Vrchlabí

Nad dopisy

Do redakce došla opět řada dopisů, některé velmi hezké a a zajímavé. Jsme rádi a děkujeme všem autorům. Je nám líto, že nemůžeme všechny dopisy uveřejnit — brání nám v tom sled vrcholných událostí a také malý rozsah našeho časopisu. Máme však radost z dobré práce řady oddílů, jak je patrné z dopisu Ant. Setničky z Blanska, M. Procházký z Nové Paky či tajemníka OV ČSTV v Ústí n. L. J. Krebse a dalších.

Ze všech dopisů jsme vybrali především postřehy E. Seidlerové z Prahy:

O poslední únorové neděli ráno nabádal rozhlas k opatrnosti na zavátých silnicích a nedoporučoval autovýlety. Přesto jsem se svezla s přáteli do Senohrab, abych mohla přihlížet závodům ve skoku na lyžích, neboť skoky v současné době «letí» všude. U nás hlavně díky našim reprezentantům, kteří se ve světě i doma člní.

Byla jsem na senohrabský můstek zvědavá. Nezklamal mě. Bezvadně upravený, mohutně vyhlížející, lesem protesáný, s možností délky skoků asi 35 m. Co mě však okouzilo, to byli lidé a «lidičkové» okolo tohoto můstku. Když jsme přijeli, bylo ještě dost času do zahájení závodu. Všude plno dětí tak od šesti let. Hemžily se kolem doskočiště, lezly čile po stupních vydlabaných vedle můstku až nahoru k odrazovému stolu a k mému údivu bez bázně sjížděly odtamtud dolů, nohy pěkně u sebe, bez pádů. Dojely, zabrzdily, rychle lyže dořů a zpět zase honem s lyžemi v rukou vzhůru. Prohlédla jsem si je zblízka. Kluci ve vytahaných teplácích, na nohou gumové boty, lyže všelijaké. Jeden z těch nejmenších tak pospíchal nahoru, že mu nožky nestačily na velkých stupních, gumové botky uklouzly po hrbolatém namrzlém sněhu. Upadl bradičkou na další stupeň, aby lyže z rukou nepustil. Vstal čiperně, podíval se po mně — stála jsem zrovna «u toho» — a povídal si pro sebe: «Říkali, že to posypou, a neposypali nic,» ale to už šplhal vzhůru jako veverka.

Najednou bác, rána vedle mne, leknou se a koukám co to. On to kluk asi 12—13letý skočil si z můstku jakoby nic. Strnula jsem nad

tou smělostí, ale to už nahoře z boudečky vylézal jeden kluk za druhým, a jako když se dívám na televizi, skok za skokem, kluk za klukem. Jenže to, co jsem viděla já, se v televizi nevidí. Jeden z nich, klouček tak metr a něco málo přes, lyže tak sotva metr dlouhé, vlněnou čepicí naraženou pěkně k očím, vyjede nahoře z okénka, pěkně se na stole odrazí, moc hezky skočí a na těch malinkatých lyžičkách se říjí dolů, a už se zase hrne zpět nahoru. To jsem tedy viděla v Senohrabech poprvé. A tihle kluci tady absolvovali každý pěkných pár skoků, bez pádů, jeden za druhým. Nahoře je dospělí funkcionáři pošťišli a dávali jim praporem volno, samozřejmě. A to se mi také velmi líbilo.

Jak ty chlapece musely bolet nohy jen z toho rychlého a nepohodlného stoupání. A pak byl zahájen vlastní závod, rozhodčí zaujali stanovisko, amplióny vyhrávaly a hlásily jména, kluci «vyjasovali» čísla a začalo to. V několika případech si dva střídali jednu lyže. To znamenalo pro toho, kdo skočil, velice rychle utíkat nahoru. Ten, co stál nahoře a měl za chvíli skákat, byl celý rozčilený a vyhlížel, kde ten «jeho» kluk s lyžemi tak dlouho mešká. Závodníkům bylo od 9 let výše. A byl to nádherný závod. Každý z těch mužičků to u mne vyhrál. Všichni byli výborní, odvážní, draví, chtiví nejlepšího výkonu. To, co bychom jistě rádi viděli i u všech našich dospělých závodníků.

Jak museli být utrmáceni jen z toho věčného stoupání nahoru. Ale oni žádali o povolení dalšího skoku mimo soutěž! Oči jim zářily zkusit si to ještě jednou. A nakonec si několik dvojic zkusilo dvojskok. I ten malíčkový s metrovými lyžičkami se svým o kousek větším bráchou. Byla jsem nadšena. Jsem ráda, že jsem ten závod viděla. Zde každý závodník skutečně bojoval jen z radosti nad tím, že se mu podaří možná ten nejlepší skok. Nehubovali na špatné lyže nebo boty. Nestěžovali si, že rozhodčí neřekl při hlášení délku. Byli prostě báječní, nezkažení «blahobytem», nadšení z radosti, z pohybu a z toho, co dokáží.

Věřím, že někteří z nich snad jednou okusí slast z medaile zavěšené na bušící srdce. Moc jim to přeji. Zaslouží si to, budouli stále tak prostí a vytrvalí, jako byli v neděli, kdy jsme se jim obdivovali. Byl to krásný závod. Díky těm, kteří ho uspořádali.

★

►
Předávání cen absolutnímu vítězi
K. Kultánovi, upravo Martiš

První březnovou neděli se konal IV. ročník celostátního kontrolního závodu žactva ve slalomu o Stříbrnou vločku Javorníku. Závod uspořádala TJ Gottwaldov na Kasárnách u Velkých Karlovic za účasti 126 startujících ze 16 oddílů. Jela se dvě kola dlouhá 450 m, s výškovým rozdílem 80 m a 30, resp. 35 brankami.

Protože během týdne napadlo množství sněhu, bylo nutné celou trať ušlapat nejdříve botami. K zajištění hladkého průběhu bylo mobilizováno více než 50 pořadatelů kromě členů HS ze Vsetína. Závodníci pořádající jednoty si odezeli 19 cen, J. Ústí n. Or. a Sp. Uh. Brod po čtyřech, Moravan Kůtkovice a Bezkyd Čadca po dvou, RH Gottwaldov a TJ Válcovny Místek po jedné. Absolutním vítězem a držitelem křišťalového poháru se stal starší žák Karol Kultán z Bezkydu Čadca před loňským vítězem Pančochou.

Výsledky — starší žáci: 1. Kultán [Moravan Kůtkovice] 106,7; **starší žákyně:** 1. Kubičková 122,6; 2. Valoušková [obě TJ Gottwaldov], 3. Mašíková [J. Ústí n. Or.] 142,9; 4. Kopalová [TJ Gottwaldov] 148,8; **žáci mladší:** 1. Toman [TJ Gottwaldov] 108,0; 2. Kyzek [Bezkyd Čadca] 109,3; 3. Suda [J. Ústí n. Or.] 113,7; **žákyně mladší:** 1. Škrobalová [TJ Gottwaldov] 129,0; 2. Čevonová 130,0; 3. Burešová [obě J. Ústí n. Or.] 130,2; **žáci nejmladší:** 1. Kosska 109,6; 2. Skubal 115,2; 3. Nový [všichni TJ Gottwaldov] 120,7; **žákyně nejmladší:** 1. Šenová [TJ Válcovny Místek] 131,5; 2. Dulová [TJ Gottwaldov] 133,2; 3. Šudová [J. Ústí n. Or.] 142,2.

Dr. EDUARD DOHNÁLEK,
Gottwaldov

LYŽAŘI a spartakiádní soutěž zdatnosti

Nejen hromadná vystoupení, ale i soutěž zdatnosti — tak jak ji v minulosti pořádala redakce Čs. sportu — patří k náplni hlavních dnů naší III. celostátní spartakiády.

V uplynulých letech byli lyžaři hybnou pákou v této soutěži především ve dvou z nejlepších okresů — Liberec a Jablonec. Jejich soubor byl kořením této zajímavé a hodnotné soutěže pro každého.

Letošní pohled do tabulek, které třímá ve svých rukouotec Jandera, ukazuje, že jsou lyžaři zatím značně předstíjeni lehkými atlety, jejichž početní převaha je bez diskuse, ale i příslušníky jiných sportů či ZTV.

Je to jistě také tím, že letošτος naše závodní období nad poměry dobře zásobené sněhem, a tak nám zatím nezbylo mnoho času na plnění disciplín spartakiádní soutěže. Ano, je správně držet se do maxima možnosti jezdit na sněhu, na soutěži však nesmíme také zapomínat, aby pak nebylo již pozdě. Šturmování nestojí zpravidla za mnoho, a bylo by škoda ztratit »své pozice« také zde. Zatím výborně si vedou naši »starší« muži, kteří mají v tabulkách dokonce výkonnostní i početní převahu i nad atlety.

Jak jsme byli zastoupeni v soutěži v době uzávěrky tohoto čísla v záznamech otce Jandery:

BPPOV III — hoši 15—16 let:
B. Osek 2032 b.

BPPOV III — dívky 15—16 let: 0

BPPOV IV — hoši 17—18 let: 0
BPPOV IV — dívky 17—18 let:
Metra Blansko 3287, B. Osek 1703.

POV I — muži: J. Weisshäutl (Sl. Praha VŠ) 1237.

POV I — ženy: M. Polednová (Metra Blansko) 1181, V. Radoušová (Ještěd Liberec) 1087, M. Cillerová (J. Mšeno) 1083, M. Kuběnová (Metra Blansko) 972, J. Pěchová (B. Osek) 492, H. Čermáková (B. Osek) 428.

POV II — muži: V. Seifert (Ještěd Liberec) 980, O. Oškera (T. Bystrice p. H.) 732, L. Olhava (Košice) 626, V. Hejduk (Teplice) 448.

POV II — ženy: J. Škodová (Liberec) 793.

POV III — muži: 1. V. Weisshäutl (J. Mšeno) 1172, 2. F.

Dolejší (Vimperk) 1126, 5. G. 307, A. Pavlíček (Jihlava) 301. Koubek (K. Vary) 785, 8. V. Vítek PPOV III — ženy: V. Fistrová (Bojkovice) 762, 9. Vavřín (J. [Jablonec] 305, D. Hejduková (Mšeno) 720, 12. Horna (J. Mšeno) (Teplice) 150, L. Froňková (Prano) 672, R. Kašpar (Praha 4) ha 4) 109.

Sjezdařské světové žebříčky:

Vedou L. Leitner a M. Goitschelová

V čele letošních světových sjezdařských žebříčků FIS jsou Ludwig Leitner a Marielle Goitschelová. 25letý Leitner je rodem Rakušan z Kleinwalsertaler (179 cm a 68 kg), třináctinásobný mistr NSR je již po tři roky na prvním místě a přece vyšel na OH v Innsbrucku bez olympijské medaile, byl však mistrem světa ve sjezdovém trojboji. Olympijská vítězka v obřím slalomu a mistryně světa v trojbojí Francouzka Goitschelová je i letos úspěšná.

Pro žebříček mužů byly brány v úvahu závody kategorie I. A ve Wengen, v Kitzbühelu, v Megève, St. Ulrich-Volkenstelnu, Arlberský Kandahár v St. Antonu a Alpský pohár v Davosu. Pro žebříček žen to byly tyto závody: Oberstaufen, Grindelwald, Schruns-Tschagguns, St. Gervais, Arlberský Kandahár v St. Antonu a Alpský pohár v Davosu.

Hodnocení podle systému za prvé místo 15 bodů, za 15. místo 0 bod je sice relativní, neboť nezachycuje kvalitativní rozdíly v časech, celkově však uspokojuje. Podává poměrně objektivní pohled na umění jednotlivých sjezdařů a sjezdařek:

M U Ž I :

Sjezd: 1. L. Leitner (NSR) 73 b., 2. Schranz 65,5, 3. Nidl (oba Rak.) 45, 4. Mahlknecht (It.) 42, Lacroix 41,5, 6. Killy (oba Fr.) 41, 7. Messner 38, 8. Sodat 34, 9. Nanning 32, 10. Bleiner (všichni Rak.) 28 bodů.

Slalom: 1. Nindl (Rak.) 59, 2. Killy (Fr.) 58, 3. L. Leitner (NSR) 53, 4. Schranz (Rak.) 49, 5. Mellquiond 42, 6. Arpin (oba Fr.) 41, 7. Sunde (Nor.) 37, 8. Lacroix (Fr.) 36, 9. de Nicolo (It.) 33, 10. Nanning (Rak.) 27 b.

Obří slalom: 1. Killy (Fr.) 27, 2. Schranz (Rak.), Mahlknecht (It.) a Lacroix (Fr.) po 20, 5. L. Leitner (NSR) 16, 6. Favre (Švýc.) 15, 7. Nindl (Rak.), Périllat (Fr.) a Digruher (Rak.) po 13, 10. Bruggmann (Švýc.) 10,5 b.

Celkově: 1. Ludwig Leitner 142 b., 2. Schranz 134,5, 3. Killy 126, 4. Nindl 117, 5. Lacroix 97,5, 6. Mahlknecht 79, 7. Nanning 69,5, 8. Messner 57, 9. de Nicolo 55, 10. Bruggmann 51,5 b.

Ž E N Y :

Sjezd: 1. M. Goitschelová (Fr.) 58, 2. Haasová (Rak.) 57, 3. Schmidová-Bieblová (NSR) 55, 4. Famoseová (Fr.) 51,5, 5. Zimmermannová (Rak.) 49, 6. Obrechtová (Švýc.) 46, 7. Terrailonová (Fr.) 41, 8. Hecherová (Rak.) 39, 9. Demetová (It.) 37, 10. Bochatayová (Fr.) 31 bodů.

Slalom: 1. Schmidová-Bieblová (NSR) 84, 2. M. Goitschelová 74, 3. Famoseová 71, 4. Ch. Goitschelová (všechny Fr.) 51, 5. Zimmermannová (Rak.) 37, du Roy de Blicquyová (Bel.) a Hecherová (Rak.) po 27, 8. Obrechtová (Švýc.), Terrailonová (Fr.) a Ederová (Rak.) po 24 bodech.

Obří slalom: 1. M. Goitschelová (Fr.) 57, 2. Obrechtová (Švýc.) 51, 3. Famoseová (Fr.) 39, 4. Schmidová-Bieblová (NSR) 37, 5. Haasová (Rak.) 31, 6. Adolfová (Švýc.) 29,5, 7. Bochatayová (Fr.) 25. 8. Hecherová a Zimmermannová (obě Rak.) po 23, 10. du Roy de Blicquyová (Bel.) 22 b.

Celkově: 1. M. Goitschelová 189, 2. Schmidová-Bieblová 186,5, 3. Famoseová 161,5, 4. Obrechtová 121, 5. Zimmermannová 109, 6. Haasová 101, 7. Hecherová 89, 8. Terrailonová 86, 9. Ch. Goitschelová 85, 10. Demetová 76 b.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční úvazěrka: K 5. dní předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 51

Číslo

4

A-21*51402

Sdru- ženář číslo

1

Foto: Dalibor Richter

Každou chvíli se mě někdo ptá: »Odkud je ten Kraus? Jak je to možné, že je najednou tak dobrý?«

Josef Kraus je autolakýrníkem z AZNP Vrchlabí. Má 20 let a toho času je druhým rokem v základní vojenské službě v Dukle Liberec. Jeho jméno se celkem náhle objevilo v řadě velkých mezinárodních lyžařských závodů letošního roku.

Kraus vyhrál loni s převahou juniorský přebor republiky, a byl proto zařazen do reprezentačního družstva. Již v létě ve skoku na můstcích s umě-

lou hmotou i v kontrolních disciplínách jeho výkony byly stále lepší a lepší, což bylo dobrým příslibem pro zimu. Viděli jsme v něm dobrou posilu sdruženářského družstva. Ze však vyhraje skok do závodu sdruženého novým rekordem můstku v Le Brassus, obsadí II. místo za olympijským vítězem Georgem Thomou na Coupé Berauer v Murau, vyhraje spartakiádní soutěž v Banské Bystrici, mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě, přebor spřátelených armád v Kavgolovu u Leninogradu, to se přece jen neočekávalo. Je to bilance, která hovoří sama za všechny komentáře.

Nyní připojil Kraus ještě pěkný výsledek na závodech na Holmenkollen, které byly letos největší soutěží v klasických disciplínách. Startovali zde závodníci 17 zemí. Byla to totiž příprava na MS na tomto můstku v příštím roce. Ve skoku porazil Kraus celou světovou elitu kromě Thomy a obsadil celkově pěkné páté místo!

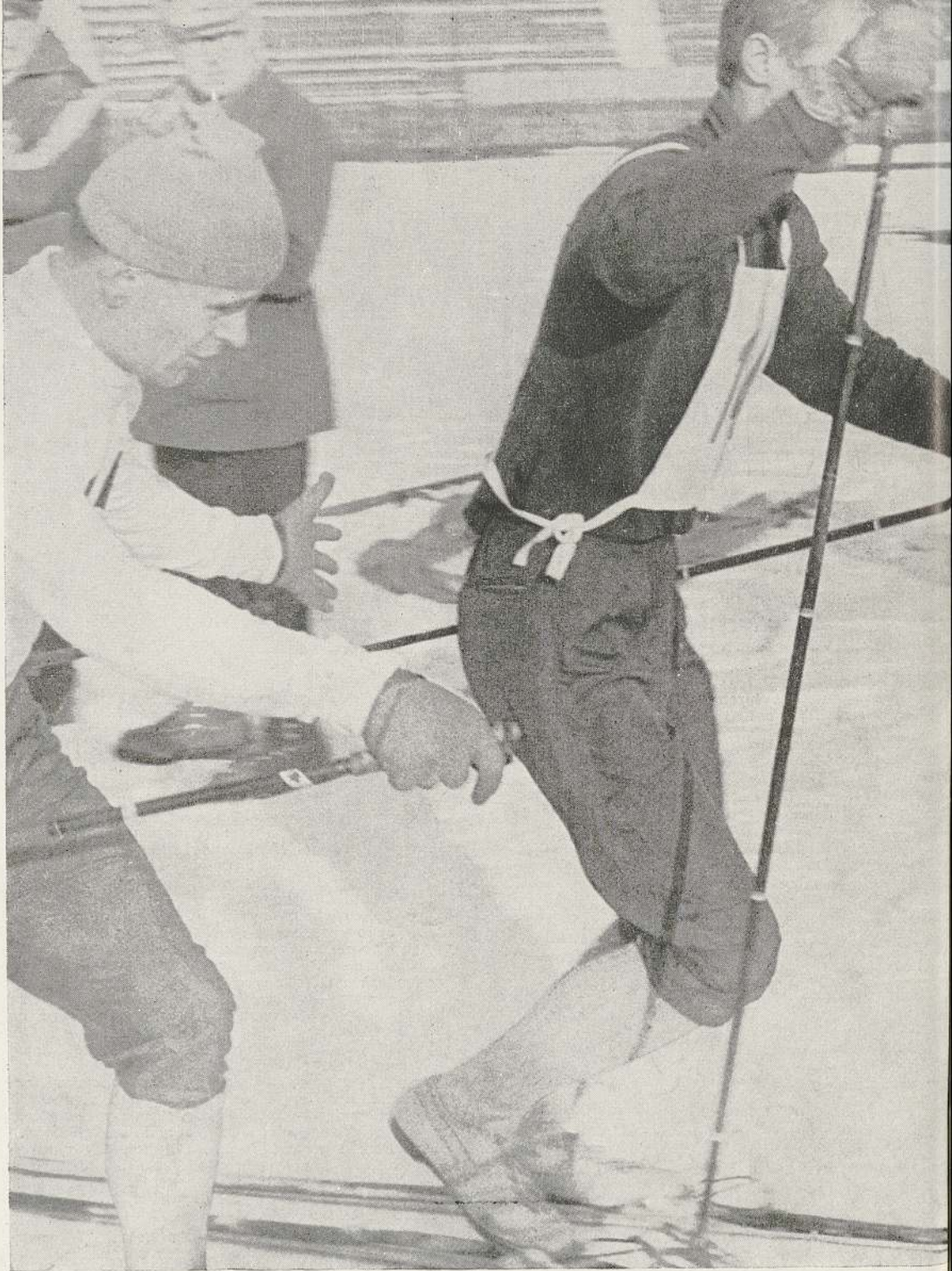
Sám moc nemudruje, mnoho toho nenamluví, neřekne si také zbytečně starosti, ani nepřemýšlí o tom, proč se novináři a lyžařská veřejnost o něho tak zajímají. Ví, že umí skákat daleko a přitom i stylově hezky, ví také, jak mu ten náskok ze skoku přijde vhod při druhé disciplíně — běhu. Tam většinou něco ztrácí. Ovšem není to tak mnoho, protože je bojovníkem, který nikomu nedaruje ani vteřinu.

Letos už těch závodů mnoho nebude. Má startovat ještě na dvou skokanských závodech v Norsku a možná i na švédských lyžařských hrách v Kiruně a pak už začne příprava na MS 1966, na kterém se sjedou všichni »klasici« opět na Holmenkollen.

VÍTA LAHR

Jaroslav 587

Tak bojovali v soutěži III. CS v Banské Bystrici i na mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě vítězové z Baníku Kremnica ● Na snímku Jaroslava Skály odevzdává Fusko Páříčkovi.

Zachránka 184

Lyžařství

ROČNÍK 51 • KVĚTEN 1965 • Kčs 1,80 **5**

LETOS NEJLEPŠÍ

JAN ČERMÁK

JOSEF KRAUS

Foto Dalibor Richter,
Ilija Matouš

SVĚTOVÉ ŽEBŘÍČKY

NOVÝ MUŽ SVÝČAR EDMUND BRUGGMANN — NAHOŘE
NEJLEPŠÍ NA SVĚTĚ LUDWIG LEITNER (NSR) — DOLE
VLEVO — TŘETÍ V ŽEBŘÍČKU ANNIE FAMOSEOVÁ
(FRANCIE) — DOLE VPRAVO

MISTROVSTVÍ ČSSR VE SJEZDU A JÁNOŠÍKOVA VALAŠKA

VRÁTNÁ:

nová koncepce se osvědčila

V letošním roce bylo mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách rozděleno na dvě části — závod ve sjezdu jako první část, slalom a obří slalom jako část druhá. K tomuto novému pojetí vedly ústřední trenérskou radu a sportovně technickou komisi zkušenosti z minulých let, kdy byla oprávněně kritizována nedostatečná úprava tratí, nadměrné zatížení závodníků i jiné organizační potíže, neboť uspořádat ve čtyřech dnech tři závody a non-stop trénink, který je z hlediska organizačního i zatížení závodníků vlastně čtvrtým závodem, bylo většinou nad síly pořadatelů. Při tomto způsobu býval pak obyčejně nejlépe »ošizen« závod ve sjezdu. Jak úpravou, tak tréninkovými možnostmi.

Aby bylo upravené tratě pro mistrovství využito, navazoval na mistrovský závod závod o Jánošíkovu valašku, který byl celostátním kontrolním i ligovým závodem. Jak vyplývá z další části hodnocení, se nová koncepce mistrovství ČSSR osvědčila a přispěla ke zvýšení úrovně mistrovské soutěže ve sjezdu.

SNÍH A LAVINA

Ještě 10 dní před termínem závodů byly sněhové poměry ve Vrátné tak špatné, že se uvažovalo o jejich odvolání. V poslední chvíli však napadlo dostatečné množství sněhu a v dalším průběhu neustále sněžilo, takže to vypadalo tak, že průběh závodů bude naopak narušen nadměrným množstvím sněhu. Tato obava se nakonec v tréninku potvrdila. Obě tratě, mužská i ženská, byly velmi měkké a trénink nebyl kvalitní. I když většina závodníků přijela do Vrátné již začátkem týdne s úmyslem trénovat na obtížných tratích, nepodařilo se jim tento úmysl splnit, neboť tratě byly upraveny dostatečně pro trénink až ve čtvrtek, takže nakonec byly tréninkové možnosti minimální. Tuto situaci není možno při dalších sjezdových závodech připustit. Je nutné sjízdnost tratí včas zajistit tak, aby před non — stopem bylo možno aspoň dva plné dny na sjezdovce trénovat. Situace se ještě zhoršila tím, že těsně před zahájením non — stop tréninku byla část sjezdové tratě mužů nad Jánošíkovým skokem zavalena lavinou a provedení závodů tak bylo ohroženo. V této situaci však závodníci dokázali, že jejich morální kvality nejsou tak zlé, jak někteří »příznivci« sjezdařiny rádi rozhláší. Nejen lavinu, ale i další části tratě, které pořadatelé nestačili řádně upravit, ušlapali botami a upravili tak, jak v historii mistrovství dosud sjezdová trať nebyla upravena. Za to jim patří plný dík a uznání.

PRO VŠECHNY STEJNĚ

A nyní už k průběhu jednotlivých závodů. Sjezdová trať mužů byla vytyčena na standardní trati z vrcholu Chlebu. O kvalitách této

tratě není jistě třeba hovořit. Svou obtížností plně vyhovuje i nejtěžším závodům. V budoucnu je nutno řešit ještě některá problematika místa, jako např. úsek »Děřeše«, kde za současného stavu musí být rychlost násilně brankami snižována. Tuto situaci se snažila řešit komise odborníků, která se o problémech další výstavby tratě radila při průběhu mistrovství a která dala svoji plnou důvěru Milanu Šaradinovi, který se o systematické zlepšování poměrů na trati neustále stará a jemuž patří plný dík za odstranění největších obtíží způsobených nevhodným terémem v určitých úsecích.

Oba závody, mistrovský i o Jánošíkovu valašku, proběhly za ideálního počasí — slunečno a téměř bezvětrí i za vynikajících kvalit tratě. Pevný rychlý sníh umožňoval podat nejlepší výkon stejně prvním i posledním startovním číslem. To se projevilo zřetelně na celkovém průběhu obou závodů. Přes nedostatek tréninkových možností před mistrovstvím i v průběhu sezóny zvládla velká většina závodníků tratě velmi dobře a s celkovou úrovní můžeme být plně spokojeni. Tím se také potvrdilo, že je správné jezdit závody ve sjezdu na standardních tratích, neboť na nich závodníci mohou podat i při menší tréninkové možnosti dobré výkony. Na základě těchto zkušeností by mělo být i v jiných oblastech, především na Chopku, uvažováno o vybudování standardní tratě.

JAK — KDO?

Nejllepší výkon podal v mistrovském závodě Jaroslav Janda z Dukly. Dokázal svou jzdou i časovým rozdílem před druhými závodníky, že je naším nejlepším sjezdařem. Druhý den při závodě o Jánošíkovu valašku — ale bohužel naopak dokázal to, že ještě musí dorůst po taktické stránce, aby se mohl dostat mezi světovou elitu. Totéž je možno říci i o Kolouškoví, který zvítězil v závodě o Jánošíkovu valašku. Velmi dobré výkony podali J. Čermák, Horák a Vojtěch, dále pak Špalle a Příbramský. U těchto závodníků si cením jejich výkonů především

proto, že možnost sjezdového tréninku i závodů měli minimální a přesto jeli oba závody s naprostou převahou a spolehlivě.

Celková úroveň techniky jízdy byla velmi dobrá, byl i dostatek odvahy. Taktická úroveň závodníků je však na daleko nižší úrovni. To jistě vyplývá z nedostatku tréninku a především sjezdových závodů v ČSSR. Přesto však, anebo právě proto, považují za nutné připomenout jednu ze základních taktických pouček sjezdaře: Závodník může jet jen tak rychle, jak mu trať dovolí. To znamená, že v různých obtížných místech musí volit přiměřenou rychlost. Na nejobtížnějších místech, a tím je ve Vrátné jistě Jánošíkův skok, se nevyplácí riskovat (jako v závodě vůbec). Zde může závodník jediné závod riskantní jízdou prohrát a nikoliv rozhodnout ve svůj prospěch. A to potvrdil Janda, Koloušek, Petřík, Pažout, Vojtěch a řada dalších. A právě své vysoké taktické úrovni vděčí za svůj úspěch Hennrich, Krasula a Krajňák, jejichž umístění byla velmi dobrá a měli by být ve své pověstivosti při studiu tratě a především na závod pro všechny mladé závodníky vzorem.

JEZDIL SE RYCHLE

Trať žen byla vytyčena z vrcholu Fatranského Kriváně, kolem horní stanice sedačkového výtahu a Oštěpkovou muldou. Charakter terénu zde neumožňuje vytyčit něco zvlášť technicky náročného, správně tedy byl volen rychlostní charakter. Většinou našich závodnic právě rychlá jízda dělá dosud největší potíže. Je to samozřejmě, neboť se u nás tratě takového charakteru nejezdily. Ideální počasí, kvalita sněhu i úprava tratě pomohly překonat počáteční nejistotu v rychlé jízdě a tak velká většina závodnic trať plně zvládla. Získaná »převaha nad rychlostí« se projevila kladně v dalším průběhu sezóny, jako například při mistrovském závodě dorostenek ve Špindlerově Mlýně, kde závodnice, které měly za sebou závody ve Vrátné, zdolávaly technicky mnohem náročnější trať bez jakéhokoliv respektu. To potvrzuje i to, že v závodě o Jánošíkovu valašku dosáhly všechny závodnice v průměru o 2 vt. lepší časy než v prvním závodě.

V obou závodech dokázala A. Živcová, že je naší nejlepší sjezdařkou. Bambasová Vladka, která jediná ji mohla ohrozit v druhém závodě, příliš riskovala a zbytečně upadla. Velmi dobrou výkonnost a spolehlivou jízdou ukázala Cuninková a z dalších především Mahrová. S celkovou úrovní závodů žen jsem byl spokojen, v průběhu několika let taková ještě nebyla. Ovšem platí zde snad ještě v daleko větší míře než u mužů připomínky k taktice jízdy, neboť v jediném obtížnějším místě bylo přece jen zbytečně moc pádů. Při průběhu tréninku i závodu se však znovu ukázalo, jako už několikrát předtím, že je nutno věnovat daleko větší pozornost, než tomu bylo dosud volbě a úpravě dojezdu za cílem. Původní cíl byl po zkušenostech z tréninku posunut na místo o kterém jsme byli přesvědčeni, že je naprosto bezpečné.

Přesto však zde došlo nešťastnou náhodou k těžkému zranění Jiřiny Janouškové. To je pro nás všechny, kteří se sjezdových závodů zúčastňujeme, velmi trpké a drahé poučení. — Prostor cíle musí být volen a upraven tak, aby i ta nejnešťastnější náhoda byla zcela vyloučena. Nesmíme připustit nejmenší možnost úrazu, i kdyby tím měly pro pořadatele vzniknout potíže. Snad by bylo napříště vhodné vybatvit odpovědného trenéra takovou pravomocí, aby byl oprávněn nepovolit uskutečnění závodu, pokud je přesvědčen o tom, že podmínka bezpečnosti není na 100 % splněna. Navázat na mistrovský závod další kontrolní závod se ukázalo jako velmi vhodné jak z hlediska učebně metodického, tak i z hlediska hospodárnosti.

Závěrem chci říci, že oba závody — mistrovský i o Jánošíkovu valašku, se vřadily po všech stránkách jako málokteré sjezdové závody u nás. Přispělo k tomu podle mého názoru:

1. oddělené uspořádání mistrovského závodu ve sjezdu od slalomu a obřího slalomu,
2. ideální povětrnostní a sněhové poměry,
3. velká snaha závodníků a všech funkcionářů o zajištění dobrého průběhu.

Doufám, že i v příštích letech se povedou sjezdové závody tak pěkně, jak tomu bylo letos ve Vrátné.

NAMĚŘENO ELEKTRICKY:

Mistrovství ČSSR — muži: 1. Jaroslav Janda (D. Liberec) 2:24,3, 2. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice), Vlast. Horák (Sl. Ostrava VŠB) a Jan Vojtěch (S. Janské Lázně) všichni 2:30,0, 5. Jan Spalle (D. Liberec) 2:31,2, 6. Miloš Příbramský (Sl. Praha VŠ) 2:31,5, 7. Radim Koloušek (Sl. Praha VŠ) 2:32,1, 8. inž. Kurt Hennrich (CHZ Litvínov) 2:33,3, 9. Josef Krasula (Sn Smokovec) a Vlado Krajňák (J. Kežmarok) oba 2:33,9.

Mistrovství ČSSR — ženy: 1. Anna Živcová 1:17,2, 2. Vladka Bambasová (obě Sl. Praha VŠ) 1:20,9, 3. Miriam Cuninková (Dyn. Nizké Tatry) 1:21,0, 4. Olga Žampová (Sn St. Smokovec) 1:21,7, 5. Anna Smídová-Slavíčková (Sn Šp. Mlýn) 1:22,7, 6. Helga Števková (Sl. Bratislava) 1:23,9, 7. Jaroslava Ruběšová (S. Janské Lázně) 1:24,5, 8. Vlasta Bambasová (CHZ Litvínov) 1:24,8, 9. Hana Mahrová (RH Praha) 1:25,7, 10. Věra Weinertová (VŽKG Ostrava) 1:26,1.

Jánošíkova valaška — muži: 1. Radim Koloušek (Sl. Praha VŠ) 2:26,5, Jan Čermák (LIAZ Rýnovice) 2:27,6, 3. Jan Spalle (D. Liberec) a Vlastimil Horák (Sl. Ostrava VŠB) oba 2:28,8, 5. Miloš Příbramský (Sl. Praha VŠ) 2:28,9, 6. Jan Novotný (RH Praha) 2:29,3, 7. František Žampa (Sn Smokovec) 2:30,6, 8. Kurt Hennrich (CHZ Litvínov) 2:31,2, 9. Marian Kralik (D. Liberec) 2:31,9, 10. Miroslav Šmíd (Lok. Trutnov).

Jánošíkova valaška — ženy: 1. Anna Živcová (Sl. Praha VŠ) 1:15,9, 2. Miriam Cuninková (Dyn. N. Tatry) 1:18,0, 3. Hana Mahrová (RH Praha) 1:19,9, 4. Jiřina Janoušková (Lok. Trutnov) 1:20,0, 5. Anna Smídová-Slavíčková (Sn Šp. Mlýn) 1:20,4, 6. Alena Krňoullová (Sl. Praha VŠ) 1:21,0, 7. Marie Hromádková (Sl. Praha VŠ) 1:22,7, 8. Alena Kornelová (Sl. Praha VŠ) 1:22,8, 9. Helga Števková (Sl. Bratislava) 1:23,6, 10. Milada Vlachová (Kovostroj Děčín) 1:23,9.

Jaroslav Bogdálék,
předseda TR sjezdových disciplín

O tituly ve slalomu a v obřím slalomu

Špindlerův Mlýn:

Mistrovská úroveň

Druhou část letošního mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách uspořádala lyžařská sekce MV CSTV Praha ve Špindlerově Mlýně týden po mistrovském sjezdu ve Vrátné. Měl na výborné trati z Chlebu vynikající úroveň. (Bude dobře připomenout méně zasvěcené veřejnosti, že stále ještě máme u nás vybudovány pouze dvě skutečně náročné sjezdové tratě a to na Chlebu a v Tatranské Lomnici, na nichž jedině můžeme pořádat mistrovské sjezdy nejvyšší úrovně.)

Rozdělený pořad se stal předmětem diskusí nejen sportovních technických pracovníků, ale i samých závodníků a jejich trenérů. Bylo, a snad i ještě bude vysloveno a napsáno mnoho kritik na tuto novou koncepci. Co prý si to zase ta trenérská rada sjezdových disciplín vymyslela? Jaký to má vlastně smysl rozdělovat pořad mistrovství mezi dva pořadatele a tříštit tím »zbytečně« prostředky věnované na jeho uspořádání? Proč prý musí mít všichni vrcholní závodníci tímto rozdělením do dvou termínů obsazeny dvě neděle a k tomu ještě jezdit do dvou míst

od sebe tak vzdálených? Tak a podobně, v mnohých případech i často dosti nevhodně ostře a tvrdě, zněly otázky těch, kteří znají problematiku naší sjezdařiny převážně jen a jen z výsledků.

Dnes již můžeme klidně prohlásit, že to byla sice odvážná, ale naprosto správná myšlenka. Tento návrh trenérské rady sjezdových disciplín byl jen výslednicí hodnocení a připomínek všech trenérů na zajištění kvality mistrovských tratí, zvláště pak pro závod ve sjezdu a potřeba řádného organizovaného sjezdového tréninku, který u nás při komplexně prová-

Tak to vypadalo ve Špindlerově Mlýně při mistrovství ČSSR. Cílem obřích slalomu projíždí Miriam Cuninková.

Foto: Dalibor Richter

děných mistrovstvích nemohl být pořadatelem ani v posledních letech zajištěn.

Rozdělením mistrovství ČSSR do dvou míst a dvou termínů, získal průběh celého mistrovství. Větší regulérností všech tratí, jimž mohla být pořadatelé věnována podstatně větší péče než při pořádání všech na sebe navazujících soutěží v jediném místě. Druhou, nespornou předností takto rozděleného mistrovství nutno spatřovat i v tom, že se všem účastníkům poskytuje možnost delšího a lepšího tréninku, který je zvláště pro závod ve sjezdu za našich specifických podmínek, kdy jinak někdy ani mistrovské tratě nejsou k tréninku upraveny, skutečně naprosto nutný! Závodníkům se také daleko lépe trénuje a závodí, mají-li před sebou bezprostředně pouze jeden úkol — připravit se jen na závod ve sjezdu, zatímco až dosud závodník, trénující dopoledne kupř. sjezd, nastupoval odpoledne případně k závodu ve slalomu, nebo obráceně, dopoledne jel slalom a odpoledne měl trénovat sjezd, příp. ještě i obří slalom, což mu samozřejmě ani sil ani klidu k řádnému tréninku na těžké sjezdové nebo »obřákové« trati nepřídalo, a tak obvykle celý trénink za mnoho nestál. Mám zato,

že takto rozdělenou mistrovskou soutěž můžeme plně doporučit i pro příští rok, i když jsme si vědomi podstatně zvýšených finančních nákladů z toho vyplývajících. Doufáme že tento fakt nebude ani v příštím roce překážkou. Vždyť zvýšené náklady jsou vysoko vyváženy sportovní hodnotou celé soutěže a hlavně pak závodů ve sjezdu, který k zvýšení úrovně naší sjezdařiny tak nutně potřebujeme!

JAK TO VYPADALO VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ?

Závodníci se tam sjeli ve čtyřtek, kdy bylo večer slavnostní zahájení v lyž. stadiónu. V pátek byl na programu slalom mužů, v sobotu slalom žen a v neděli pak oba obří slalomy.

Při úpravě tratí mívají pořadatelé obvykle potíže s nedostatkem sněhu, ale při letošním mistrovství ve Špindlu tomu bylo naopak. Sněhu bylo tolik, že ani při sebeobětavějším úsilí nestačila hrstka techniků, kterou měli pořadatelé k dispozici, na dokonalou úpravu. Zvláště, když ani v průběhu mistrovských soutěží nepřestalo prakticky sněžit. Na tratích byla téměř metrová vrstva nového sypkého a promrzlého sněhu, který se ani chemickými prostředky nedá dobře připravit v tvrdou »pistku«. A tak jen díky vydatné pomoci všech pozvaných rozhodčích a školní mládeže, kterou získali pořadatelé pro namáhavé prošlapávání botami, se nakonec podařilo péče jen dokončit úspěšně preparaci tratí na slalomovém svahu.

SLALOM MUŽŮ MĚL SKUTEČNĚ MISTROVSKOU ÚROVEŇ

Po prvním kole (65 branek — autor Husák) vedl zdánlivě bezpečně Luboš Petřík, který nejlepším časem 58,4 vt. získal velký náskok 2,1 vt. před druhým Vojtěchem, za nímž pak o dalších 8 des. vteřiny skončili ve stejném čase mladíčky Pažout a Laco Richvalský. Čermák měl na ně ztrátu dalších 5 des. vt. (v čase 61,8 vt.), takže ho od Petříka dělily téměř tři a půl vteřiny. Výborně jedoucí Janda měl v riskantní jízdě pád, vynesl branku a byl diskvalifikován.

Ve druhém kole, vytyčeném trenérem mužů Vedralem 63 brankami, se pořadí jaksepatří zamíchalo. Nejlepší čas (61,2 vt.) zajeli v tomto kole hned dva závodníci, a to Jan Čermák, který se tím dostal v čelo soutěže a získal tak svůj první mistrovský titul, a Tono Šoltýs, který i bez vrcholného tréninku podal výborný výkon a

skončil pak celkově na pátém místě. Druhý čas pak »udělal« Koloček — jen 6 des. vteřiny za ním. Jel obě kola s přehledem a získal tak zasloužené krásné 2. místo. Petřík nedokázal rozumně využít svého velkého náskoku z prvního kola ke konečnému vítězství. Místo klidné jízdy, kterou jsme od něho čekali, vyjel ve druhém kole brzy po startu z tratě a závod byl pro něho ztracen. Také Laco Richvalský v tomto kole neuspěl — měl kolizi před cílem, a tak nakonec skončil až na 35. místě! Spolehlivě a přitom technicky naprosto dobře zajeli i ve druhém kole naši mladí reprezentanti Pažout a Vojtěch, kteří si tak stejným celkovým časem vybojovali krásná třetí místa. O dobrém stavu tratí obou kol svědčí i ta okolnost, že i někteří závodníci s vysokými startovními čísly docílovali velmi dobrých časů [v I. kole Čermák ze Slávie Bratislava se start. číslem 53 zajel desátý čas a také Uhlíř ve II. kole se start. číslem 46 docílil desátého času]. Nesporným kladem celého závodu byla také ta skutečnost, že vzdor velmi náročným tratím v obou kolech vzdal závod pouze jeden závodník a diskvalifikováni byli celkem jen tři.

ZÁVOD VE SLALOMU ŽEN BYL POKAŽEN POCASÍM

Také druhý den byly tratě slalomu žen zcela regulérní, i když spousta sněhu po celonočním sněhopádu prakticky úplně znemožnila včasné zahájení závodu. Hladký průběh narušilo nejen opožděné zahájení závodu, ale také — a to hlavně — časté přerušování závodu v důsledku častých poruch na telefonních linkách, které sice zcela oficiálně patří k trvalému zařízení lyžařského stadiónu ve Sv. Petru, ale nezdá se, že by jim byla ze strany ústředních tělovýchovných zařízení vůbec věnována nějaká průběžná péče.

Oba trenéři žen, Jirsa a Charvát, vytyčili každý své kolo v odlišném stylu, což plně vyhovovalo — škoda, že přírodní živly nebraly žádný ohled a jako obvykle právě při slalomu žen prověřovaly odolnost závodnic i funkcionářů. V průběhu závodu neustále sněžilo a chvílemi se zvedl takový víchr, že některé závodnice pak musely bojovat nejen s tratí, ale i se silným protivětrm, který je nejen vybrzdovoval, ale vhnáným sněhem i znemožňoval výhled do dalších branek. Na to ve druhém kole doplatila nejvíce Vladka Bambasová, která vedla po prvním kole nejlepším časem 52,1 vt. (o půl vteřiny před Živcovou), ale ve druhém kole v prudkém víchru ztratila asi 4 vteřiny a skončila druhá. Vítězná Živcová zajela obě kola

velmi dobře, zvláště pak druhé, v němž docílila daleko nejlepšího času (53,9 vt.) a plným právem získala letošní mistrovský titul i ve slalomu. Spolehlivý výkon jako vždy podala Anita Slavíčková-Smídová, který jí i letos stačil na pěkné umístění na třetím místě před Kornelovou. Také Livorová-Štefčáková na sebe znovu upozornila, když dobrou jízdou v obou kolech získala páté místo. V mladých vynikly dorostenky Milerová (celkově sedmá) a Röllingová (devátá).

Příjemným překvapením pro trenéry byl ale především start nadějně patnáctileté Glázrové z Pece pod Sněžkou, která po získání dorosteneckého přebornického titulu byla výjimečně připuštěna i do mistrovského závodu dospělých. Závod jela zcela bez respektu a mezi 48 daleko zkušenějšími závodnicemi skončila na 13. místě! Tentokrát se vůbec nedařilo Hance Mahrové, která měla v obou kolech kolizi a také Čumínková se pádem ve druhém kole připravila o dobré umístění.

ŽENY I MUŽI V JEDNĚ TRATI OBŘÍHO SLALOMU

Tratě obřích slalomů měly být podle rozpisu a technického plánu vytyčeny dvě. Bogdálek měl být autorem obřáku pro muže a Jirsa pak měl postavit pro ženy novou trať, ale prudký vítr se sněhopádem trvajícím celý den a celou noc před závodem úplně zaval celou trať pracně předtím několikrátě botami a lyžemi šlapanou. Bylo naprosto nemožné upravit za tohoto stavu dvě tratě, a proto bylo rozhodnuto, že ženy i muži pojedou ve stejné trati tak, že po závodě žen bude kratší přestávka věnována úpravě tratě před zahájením závodu mužů. Bylo to za tohoto stavu a v dané časové tísni (poslední den závodů) sice jediné, možné řešení, ale pro vrcholný mistrovský závod ne zcela vhodné, neboť po 48 startujících ženách nemohla již být trať tak upravena, aby zůstala regulérní i v závodě mužů pro oněch dalších 60 závodníků.

Bude proto napříště naprosto nutné zajistit každopádně dvě tratě pro obří slalomy, a to tak, aby na sebe časově bezprostředně nenavazovaly, jinak musí být vytyčeny předem na dvou různých trasách! Společná trať, vytyčená Bogdálem, byla velmi namáhavá a kladla mimořádně velké nároky nejen na technickou vyspělost závodníků a závodnic, ale i na jejich vysokou fyzickou připravenost. Ž žen podala Živcová daleko nejlepší výkon a s převahou získala i 3. letošní mistr. titul. Dokázala tak znovu, že je dnes skutečně naší nejlepší sjezdařkou,

vždyť v nejlepší čase 1:57,6 min. ujela všem svým konkurentkám skoro o plné tři vteřinu a byla by se umístila i mezi muži velmi pěkně na celkově 22. místě! Mahrová se dobrým technickým výkonem odškodnila za svůj neúspěch ve slalomu a časem 2:00,4 vt. získala druhé místo. Výborně zajely tento závod také naše mladé reprezentantky Mladějovská a Cuninková, které se umístily před daleko zkušenějšími závodnicemi na 3. resp. 4. místě. Bambasová měla těžký pád a skončila až na 30. místě.

Velkou radost jsme opět měli z výkonu mladičké Glázrové, které kupodivu nevedla ani technická náročnost »mužské« tratě, ani její délka neúměrná jejímu věku. Projela celou trať s přirozenou lehkostí, mezičasy byly výborné, a tak když poměrně svěží projela cílem, čekali jsme netrpělivě na její umístění. Bylo velmi pěkné! Celkové desátá — to je tedy opravdu nadějný výkon, za nějž děkujeme hlavně obětavým trenérům a pracovníkům z Pecel!

Muži pokračovali po menší úpravě na této trati. Již na začátku se potvrdilo, že trať je skutečně velmi náročná, neboť všichni tři první startující měli pád! Favorizovaný Janda s jedničkou projel sice téměř celou trať vynikajícím stylem v absolutně nejlepších mezičasech, ale v páté brance před cílem se lehkým pádem připravil o jisté vítězství. Za ním startující Laco Richvalský, jakož i další Raclavský měli také pády a skončili úplně vzadu. Koloušek jel tentokrát i tento závod »rozumně« a i tak s malou rezervou ve své jízdě získal druhé místo. Čermák, který je nyní právě tak jako Janda v nejlepší své formě, zajel i tento závod bezpečně na vítězství. Po vynikající jízdě získal s velkým časovým náskokem 2,2 vteřiny přesvědčivě i druhý svůj mistrovský titul.

A zase musíme pochválit mladé Vojtěch (celkové 3.) i Pažout (celkové 4.) se dovedli obdivuhodně vyrovnat se všemi záležitostmi těžké tratě. Jeden z favoritů, Luboš Petřík, neměl ani tentokrát štěstí. Měl pád již v hořené části tratě a skončil až ve druhé polovině klasifikovaných. Trať se v průběhu závodu stávala stále těžší a těžší a byla závodníkům s vysokými startovními čísly velkým handicapem. S ohledem na to byl výkon Jana Novotného mimořádně výborný, neboť se startovním číslem 26 se dokázal probjovat až na 6. místo. Kromě Pažouta startovali v tomto obřádku ještě dva dorostenci, Matoušek a Bašta. Pro ně to byl ale přece jen příliš těžký závod. Bašta po pádu »vymarkoval« a Matoušek skončil až zcela vzadu.

I bodové výsledky sjezdového trojboje jasně ukazaly, že Anně Živcové a Janu Čermákovi patří plným právem letošní tituly nejvšestrannější sjezdařky a nejmšetrannějšího sjezdaře. Mladšímu Vojtěchovi, jako druhému nejlepšímu se podařilo předstihnout i Kolouška. Letošní mistrovství přineslo také velký úspěch také Miloši Příbramskému, který vyrovnanými výkony ve všech závodech získal krásné čtvrté místo ve sjezdovém trojboji. Ještě jednou bych chtěl pochválit Živcovou! Vyhrála letos všechny tři mistrovské disciplíny, a to samo o sobě hovoří za všechny komentáře! Překvapením ve výsledcích trojboje bylo druhé místo Helgy Štefčkové před Cuninkovou i Bambasovou.

Při celkovém hodnocení a posuzování výkonů na letošním mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách můžeme říci, že většina členů státních družstev splnila předpoklady, které jim dávali naši trenéři při tvrdé přípravě. To platí především o většině mladých členů st. družstev. V celkovém průměru byla úroveň všech účastníků letošního mistrovství velmi dobrá a zvláště ve slalomu byly všechny výkony nebývale vyrovnané. V obřím slalomu byly sice již podstatnější rozdíly ve výkonnosti špičkových a ostatních závodníků, ale ty byly v nemalé míře zapříčiněny i stále se v průběhu závodu zhoršujícím stavem tratě obřích slalomu, zvláště v horním úseku.

Každopádně se ve Špindlerově Mlýně výrazně potvrdilo, že nezadržitelý nástup mladých na přední místa v naší sjezdařině při dobré přípravě slibně pokračuje!

MISTROVSTVÍ VE VÝSLEDČÍCH

Slalom mužů: 1. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice) 123,0 (61,8 a 61,2), 2. Radim Koloušek (Sl. Praha VŠ) 123,8 (62,0 a 61,8), 3. Jan Vojtěch (S. Janské Lázně) 124,3 (60,5 a 63,8) a Milan Pažout (Sl. Košice) 124,3 (61,3 a 63,0), 5. Antonín Šoltýs (TJ Kežmarok) 124,7 (63,5 a 61,2), 6. Evžen Čermák (LIAZ Rýnovice) 127,2 (63,3 a 63,9), 7. Miloš Příbramský (Sl. Praha VŠ) 127,4 (62,3 a 65,1), 8. Marian Králík (Dyn. Nizké Tatry) 129,0 (65,4 a 63,6), 10. Vlado Krajinák (TJ Kežmarok) 129,1 (63,5 a 65,6).

Slalom žen: 1. Anna Živcová 106,5 (52,6 a 53,9), 2. Vladka Bambasová (obě Sl. Praha VŠ) 110,3 (52,1 a 58,2), 3. Anna Smidová-Slavičková (Sn Špindlerův Mlýn) 111,8 (54,1 a 57,5), 4. Alena Kornelová (Chem. Ústí) 112,0 (55,5 a 56,5), 5. Helga Štefčková (Sl. Bratislava) 112,7 (56,0 a 56,7), 6.

Věra Weinertová (VŽKG Ostrava) 113,6 (57,0 a 56,6), 7. Eva Mileřová (Sp. Ml. Boleslav) 113,8 (57,0 a 56,8), 8. Jana Jakoubková (Sl. Praha VŠ) 114,3 (55,8 a 58,5), 9. Milena Rüdlingová (Chem. Ústí) 114,4 (55,5 a 58,9), 10. Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně) 116,2 (56,8 a 59,4).

Obří slalom mužů: 1. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice) 1:49,7, 2. Radim Koloušek (Sl. Praha VŠ) 1:51,9, 3. Jan Vojtěch (S. Janské Lázně) 1:52,0, 4. Milan Pažout (Sl. Košice) 1:52,9, 5. Otto Sirek (LIAZ Rýnovice) 1:53,2, 6. Jan Novotný (RH Praha) a Anton Šoltýs (TJ Kežmarok) oba 1:53,4, 8. Miloš Příbramský (Sl. Praha VŠ) 1:53,5, 9. Vlado Zajden (Dyn. Nizké Tatry) 1:53,6, 10. Vlastimil Horák (Sl. Ostrava) 1:53,9.

Obří slalom žen: 1. Anna Živcová (Sl. Praha VŠ) 1:57,6, 2. Hana Mahrová (RH Praha) 2:00,4, 3. Iva Mladějovská (RH Praha) 2:02,7, 4. Miriam Cuninková (Dyn. Nizké Tatry) 2:03,1, 5. Olga Zamopová (LIAZ Rýnovice) a Alena Kornelová (Chem. Ústí) obě 2:04,5, 8. Marie Hromádková (Sl. Praha VŠ) 2:06,2, 9. Ewa Malá (RH Praha) 2:06,4, 10. Alena Glázrová (Sn Pec pod Sněžkou) 2:06,8.

Trojboj: 1. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice) 25,51 (sjezd 25,51, obří slalom 0, slalom 0), 2. Jan Vojtěch (S. Janské Lázně) 45,01 (25,51, 13,71, 5,79), 3. Radim Koloušek 50,94 (34,36, 13,14, 3,44), 4. Miloš Příbramský (oba Sl. Praha VŠ) 72,94 (31,84, 22,26, 18,84), 5. Vlastimil Horák (Sl. Ostrava VŠB) 87,82 (25,51, 24,52, 37,79), 6. Marian Králík (D. Liberec) 93,46 (43,09, 26,20, 24,17), 7. Josef Krasula (Sn Smokovec) 106,02 (41,86, 32,36, 31,80), 8. Otto Sirek (LIAZ Rýnovice) 114,39 (66,04, 20,55, 27,80), 9. František Zampa (Sn Smokovec) 118,94 (46,37, 26,20, 46,37), 10. Vlado Zajden (Dyn. Nizké Tatry) 123,53 (75,3, 22,83, 25,4).

Ženy: 1. Anna Živcová (Sl. Praha VŠ) 0, 2. Helga Štefčková (Sl. Bratislava) 142,08 (53,88, 57,86, 30,34), 3. Miriam Cuninková (Dyn. N. Tatry) 153,08 (31,70, 30,90, 90,48), 4. Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně) 154,60 (58,26, 49,82, 46,52), 5. Vladka Bambasová (Sl. Praha VŠ) 156,48 (30,90, 106,84, 18,94), 6. Věra Weinertová (VŽKG Ostrava) 164,78 (69,60, 60,62, 34,56), 7. Jana Jakoubková (Sl. Praha VŠ) 169,48 (83,32, 48,38, 37,78), 8. Anna Slavičková-Smidová (Sn Šp. Mlýn) 185,17 (44,90, 115,10, 25,17), 9. Eva Malá (RH Praha) 192,64 (99,76, 44,54, 48,34), 10. Marie Hromádková (Sl. Praha VŠ) 200,94 (77,80, 43,58, 79,56).

ANTONÍN HUSÁK,
odpovědný trenér mistrovství

Jeden přebor

NA DVOU MÍSTECH

Letošní přebory republiky dorostu ve sjezdových disciplínách byly charakterizovány rozdělením do dvou míst. Na Bouřňáku v Krušných horách se jel slalom a obří slalom, ve Špindlerově Mlýně sjezd. Nyní je na čase zhodnotit tolik diskutované rozhodnutí sjezdové trenérské rady. Praxe ukázala mnohé výhody a dnes můžeme říci, že rozdělení přeborů bylo přínosem. Umožnilo uspořádat podstatnou část přeboru v místě, kde nejsou podmínky pro sjezd. V letošním případě se to plně osvědčilo a činovníci pořádacího oddílu TJ Lokomotiva Teplice se zhostili svého úkolu velmi dobře. Věnovali přípravě i samotnému uspořádání vzornou péči, jakou vyžaduje uspořádání vrcholné soutěže. Ve druhé části přeboru, při sjezdu ve Špindlerově Mlýně se ukázala určitá nevýhoda v krátké možnosti tréninku na sjezdové trati. Bylo tomu tak proto, že závodníci přijeli všichni společně z Bouřňáku do Špindlu teprve v neděli v noci. Původní návrh trenérské rady předpokládal, že závodníci odjedou z Bouřňáku domů a teprve za týden přijedou v pátek nebo v sobotu do Špindlu. Z nedostatku termínů se oba závody spojily ke škodě závodníků. I tak proběhl závod ve sjezdu zcela regulérně, všichni závodníci absolvovali oficiální trénink. Technická četa pořadatelů zvládla v silně omezeném počtu dokonale přípravu sjezdové trati.

Dorostenecký přeborník ve slalomu v trojboji Jaromír Matoušek z Chemičky Ústí nad Labem ve slalomové brance. Foto: Zď. Bočinský

■ SLALOM

V sobotu [20. 2.] byl na svazích Bouřňáku od startován slalom mladších dorostenek na tratích 320 m dlouhých s výškovým rozdílem 140 m, první kolo mělo 36, druhé kolo 37 branek. Zvítězila Gläserová a o 0,4 vteřiny za ní byla Kubínová, obě ze Slovanu Pec. Nejlepší první kolo měla Zelničková z Gottwaldova, která ve druhém kole upadla. Starší dorostenky měly tratě 580 m s výškovým rozdílem 170 m, první kolo mělo 54, druhé kolo 62 branek. Zvítězila Rödlingová z Chemičky Ústí, druhá byla Milerová ze Spartaku Ml. Boleslav, která měla o 5 vteřin lepší první kolo. Třetí byla Luczková ze Slávie Vys. školy, loňská klubová kolegyně Gläserové a Kubínové ze Slovanu Pec.

Mladší dorostenci jeli na tratích shodných s mladšími dorostenkami, zvítězil Rebroš z Bezkydu Čadca 0,8 vt., za ním Trtík z RH Brno a o 0,2 vt. zpět Čanl z Loko Košice. Výborný čas zajel v prvním kole Vokatý z Jablonce. Starší dorostenci měli tratě shodné se staršími dorostenkami. Zvítězil Matoušek z Chemičky Ústí, druhý byl Hellebrant ze Sn Malá Fatra a třetí Marenčík z Baníku Boží Dar. Členové družstva mladých Bašta a Kubík se umístili na 4. a 5. místě.

■ OBŘÍ SLALOM

V neděli se jel obří slalom. Stavitel trati Zdeněk Král využil celého svahu a vytyčil slalom 900 m dlouhý, výškový rozdíl 280 m, s 32 brankami. Závod zahájil starší dorostenky a na stejné trati pokračovali starší dorostenci. Potom na přestavené trati projeli mladší dorostenky a dorostenci. Trať byla poměrně dobře upravena a závod měl regulérní průběh. V kategorii mladších dorostenek zvítězila už ve slalomu úspěšná Kubínová ze Slovanu Pec před Zelničkovou z Gottwaldova a Horešov-

skou z MEZ Vsetín. Ve starších dorostenkách opakovala svůj úspěch Rödlingová z Chemičky Ústí, zatímco Milerová skončila s rozepnutým Markrem v první třetině slalomu. Těsně za sebou na druhém a třetím místě skončili Sagasarová ze Sp. Vrchlabí a Luczková. V mladších dorostenkách zvítězili ve stejných časech Vokatý a Rebroš, technicky dobrý Bulánek, za nimi zůstal 4 vteřiny stejně jako Ptáček z Jiskry Ml. Buky. Ve starších dorostenkách zvítězil na domácí půdě Říha z Lok. Teplice a ve stejném čase Bašta, třetí Matoušek o desetinu zpět a čtvrtý Marenčík o další desetinu. V prvních třech vteřinách bylo 8 závodníků, člen družstva mladých Kubík byl desátý 3,8 vt. za vítězi. Závod ukázal, že ve starších dorostenkách je řada dobrých závodníků, a že malé zaváhání nebo podjetí znamená odsunutí o mnoho míst.

■ SJEZD

V pondělí byl trénink sjezdu ve Špindlerově Mlýně, v úterý non-stop a ve středu závod v pořadí: dopoledne dorostenci starší a mladší, odpoledne dorostenky starší a mladší. Všechny kategorie jely celou trať dlouhou 2000 m s výškovým rozdílem 429 m. Autorem a velitelem trati byl Jarďa Šincl, závodník s bohatými zkušenostmi a s dokonalou znalostí špindlerovské sjezdovky. Přes velké množství sněhu a přes mizivý počet techniků-pořadatelů byla trať na non-stop i na závod dobře upravena. V mladších dorostenkách se opakovalo pořadí ze slalomu Gläserová, Kubínová, jako třetí se zpožděním 10 vteřin Zelníčková. U starších dorostenek se dostavila na start členka st. družstva Miriam Cuninková, která na Bouřňáku nestartovala a zvítězila před Milerovou o 10 vteřin. Dobře zajela Vinšová ze Slávie VŠ Praha, která byla třetí před Rödlingovou. Gläserová i Kubínová by se ve starších dorostenkách umístily před Milerovou. Mladší dorostenci jeli poměrně vyrovnaný závod, v dobrém čase zvítězil Bulánek před domácím Králem ze Slovanu Šp. Mlýn a Rouskem ze Slovanu Pec. Vítěz obřího slalomu Vokatý nedojel. Dorostenec starší vyhrál Bruckner ze Sl. VŠ Bratislava před Poncem ze Slovanu Šp. Mlýn a Říhou. Členové družstva mladých Kubík a Bašta byli na své sjezdovce pátý a dvanáctý. V prvních pěti vteřinách bylo 9 závodníků. Sjezdová trať byla neobyčejně rychlá a ve všech kategoriích byly docíleny podstatně lepší časy než ve sjezdovém závodě pořádaném příští den.

■ CO NÁM ROSTE

I když hodnocení sezóny můžeme provést odpovědně teprve ze všech kontrolních závodů, lze i z mistrovství, kde se sejdou všichni nejlepší dorostenci usuzovat na letošní úroveň. Přeborů se neúčastnil starší dorostenec Pažout a st. dorostenka Krňoulová a s výjimkou sjezdu Miriam Cuninková. Bylo to způsobeno kolísavými termíny, která nastala přesunem dorost. přeborů. I tak však lze říci, že úroveň dorostenek je celkem dobrá. Nelze zapomenout, že v posledních dvou letech přešli z dorostu Petřík, Sinay, Novotný, Raclavský, Vojtěch, Horák a další. Tito závodníci měli takový výkon, že nebylo obtížné pro ně žádat zařazení do státních družstev. Tak jasná situace letos v dorostu není.

V přeboru se jevili jako nejlepší Matoušek, Marenčík, Říha, kteří však nedosahují úrovně dnešních členů státních družstev a mohou se rovnat pouze s Kubíkem a Baštou. V mladších dorostenkách se jeví nadějně Rebroš, Bulánek, Vokatý, ale i další a kategorie je poměrně vyrovnaná bez obzvláště vynikajících jedinců.

To konečně platí i o starších dorostenkách a teprve žebříček na konci sezóny ukáže skutečně nejlepší. Mladší dorostenky byly loni kromě Cuninkové a Rödlingové nejslabší kategorií. Obě jmenované závodnice přešly letos do starších dorostenek a obavy o úroveň této kategorie byly oprávněné. Přesto zůstala úroveň průměrná zásluhou dobře jedoucích loňských žákyň Gläserové a Kubínové. Zlepšit se může i Žikovská a Horešovská, talent projevila Hejdková z Teplic. Ze starších dorostenek pomíne-li Cuninkovou a Krňoulovou mají největší šance Rödlingová, Milerová, dobře se projevila Luczková, která spolu s Gläserovou a Kubínovou podává svědectví o dobré práci s mládeží v Peci pod Sněžkou. Srovnáme-li obě kategorie dívek, pak se nadějněji jeví dorostenky mladší, pomíne-li členky st. družstev ze starších dorostenek. Ani u chlapců, ani u děvčát se nezdá, že budou letos větší přesuny ve složení státních družstev.

Závěrem ještě o otázce náhradníků, která na letošním přeboru byla řešena bouřlivou diskusí. Chápeme, že z hospodářských důvodů nelze hradit účast závodníkům nad směrné číslo. Doporučujeme však, aby už rozpisem bylo povoleno jednotlivým krajům přivést náhradníky na vlastní náklad, ty řádně prezentovat a losovat tak, aby v případě zranění řádného závodníka mohli startovat náhradníci. Všichni náhradníci také musí absolvovat povinný trénink sjezdu. Tím se umožní krajům obsadit plně svá směrná čísla, což nesporně zvýší úroveň závodu. V případě příznivých sněhových poměrů může soutěžní výbor závodu připustit i jízdu náhradníků na konci losovaných závodníků mimo soutěž.

■ MLADŠÍ DOROSTENKY:

Slalom: 1. Alena Gläserová 90,5 vt. (42,0, 48,5), 2. Mil. Kubínová [obě Sn Pec p. Sn.] 90,9 (42,1 a 48,8), 3. Slávka Žižkovská [TJ Gottwaldov] 93,6 (44,2 a 49,4), 4. Ivana Šormová [Sn Pec] 97,7 (44,9 a 52,8), 5. Jiřina Horešovská [MEZ Vsetín] 98,0 (42,2 a 55,8), 6. Alena Tušilová [Slezan Opava] 98,1 (45,5 a 52,6), 7. Vlasta Uhrová [Sn Pec] 99,6 (45,0 a 54,6), 8. Ivana Matějková [Sp. Strakonice] 100,3 (47,0 a 53,3), 9. Dagmar Hejdková [L. Teplice] 101,1 (51,8 a 49,3), 10. Táňa Cuninková [Dyn. N. Tatro] 102,1 (45,3 a 56,8).

Obří slalom: 1. Miloslava Kubínová [Sn. Pec] 1:11,8, 2. Ivana Zelníčková [TJ Gottwaldov] 1:13,8, 3. Jiřina Horešovská [MEZ Vsetín] 1:14,3, 4. Zuzana Papanová [Slovena Žilina] 1:17,0, 5. Ivana Jecelínová [Sp. Ml. Boleslav] 1:18,8, 6. Slávka Žižkovská [TJ Gottwaldov] 1:18,8, 7. Eva Kopecká [Ještěd Liberec] 1:19,2, 8. Dagmar Hejdková [L. Teplice] a Alena Tušilová [Slezan Opava] obě 1:19,8, 10. Michaela Zítková [Sl. Praha VŠ] 1:19,9.

Sjezd: 1. Alena Gläserová 2:08,9, 2. Miloslava Kubínová [obě Sn Pec] 2:09,3, 3. Ivana Zelníčková [TJ Gottwaldov], Sylva Totterová [Sp. Ml. Boleslav] a Hana Veličková [Válcovny plechu Frýdek-Místek] všechny 2:19,8, 6. Jaroslava Krátká [RH Brno] 2:21,8, 7. Dagmar Hejdková [L. Teplice] 2:21,9, 8. Ivana Matějková [Sp. Strakonice] 2:22,8, 9. Darina Rašková [Chem. Ústí] 2:25,9, 10. Alena Tušilová [Slezan OSP Opava] 2:26,2.

Trojboj: 1. Miloslava Kubínová [Sn Pec] 14,68 [sjezd 12,2, obří slalom 0, slalom 2,48], 2. Ivana Zelníčková [TJ Gottwaldov] 144,88 (80,76, 18,2 85,92), 3. Jiřina Horešovská [Sp. Vsetín MEZ] 155,70 (89,80, 22,5, 43,40), 4. Slávka Žižkovská [TJ Gott-

waldov) 168,98 (90,60, 59,70, 18,68), 5. Dagmar Hejduková [L. Teplice] 197,00 (69,80, 67,60, 59,60), 6. Alena Tušilová (Slezan Opava) 199,34 (87,80, 67,60, 43,94), 7. Jarmila Krátká (RH Brno) 209,32 (69,38, 68,38, 71,58), 8. Alena Gläserová (Sn Pec) 213,48 (0, 213,48, 0), 9. Sylva Totterová (Sp. Ml. Boleslav) 214,74 (60,76, 80,58, 73,40), 10. Ivana Matějková (Sp. Strakonice) 220,68 (73,58, 91,54, 55,58).

■ STARŠÍ DOROSTENKY:

Slalom: 1. Mil. Rödlingová (Chem. Ústí) 123,1 (59,1 a 64,0), 2. Eva Milerová (Sp. Ml. Boleslav) 125,1 (54,9 a 70,2), 3. Hana Luczková (Sl. Praha VŠ) 133,2 (59,1 a 74,1), 4. Kristina Sagaserová (Sp. Vrchlabí) 135,2 (67,0 a 68,2), 5. Jana Skrbková (L. Ostrava) 139,6 (68,0 a 71,6), 6. Pavla Martínková (Sl. Praha VŠ) 145,0 (72,5 a 72,5), 7. Olga Konvalinová (Sp. Vrchlabí) 146,2 (71,2 a 75,0), 8. Eva Truhlářová (RH Brno) 147,7 (72,8 a 74,9), 9. Miluše Ležátková (L. Olomouc) 157,9 (63,5 a 94,4), 10. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec) 158,0 (79,0 a 79,0).

Obří slalom: 1. Milena Rödlingová (Chem. Ústí) 1:12,3, 2. Kristina Sagaserová (Sp. Vrchlabí) 1:14,4, 3. Hana Luczková (Sl. Praha VŠ) 1:14,7, 4. Eva Truhlářová (RH Brno) 1:16,3, 5. Miluše Ležátková (L. Olomouc) 1:16,7, 6. Kateřina Vinšová (Sl. Praha VŠ) 1:17,3, 7. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec) 1:18,2, 8. Hana Vejšická (Sn Mar. Lázně) 1:20,7, 9. Anna Trenklerová (Chem. Ústí) 1:21,3, 10. Olga Konvalinová (Sp. Vrchlabí) 1:21,4.

Sjezd: 1. Miriam Cuninková (Dyn. N. Tatry) 2:00,8, 2. Eva Milerová (Sp. Ml. Boleslav) 2:10,9, 3. Kateřina Vinšová (Sl. Praha VŠ) 2:11,0, 4. Milena Rödlingová (Chem. Ústí) 2:11,2, 5. Jana Skrbková (L. Ostrava) 2:11,9, 6. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec) 2:14,6, 7. Hana Luczková (Sl. Praha VŠ) 2:15,3, 8. Vlasta Mencová a Kristina Sagaserová (obě Sp. Vrchlabí) 2:15,9, 10. Miluše Ležátková (L. Olomouc) 2:17,2.

Trojboj: 1. Milena Rödlingová (Chem. Ústí) 52,22 (sjezd 52,22, obří slalom 0, slalom 0), 2. Hana Luczková (Sl. Praha VŠ) 135,52 (72,19, 21,64, 41,69), 3. Kristina Sagaserová (Sp. Vrchlabí) 142,48 (73,94, 19,06, 49,48), 4. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec) 234,76 (67,98, 50,88, 125,90), 5. Kateřina Vinšová (Sl. Praha VŠ) 235,72 (51,26, 43,50, 140,96), 6. Miluše Ležátková (L. Olomouc) 243,82 (79,66, 38,56, 125,50), 7. Jana Skrbková (L. Ostrava) 248,61 (55,56, 127,10, 65,95), 8. Eva Truhlářová (RH Brno) 251,62 (122,30, 35,20, 94,12), 9. Pavla Martínková (Sl. Praha VŠ) 291,30 (118,30, 87,94, 85,06), 10. Olga Konvalinová (Sp. Vrchlabí) 325,22 (180,02, 76,06, 89,14).

■ MLADŠÍ DOROSTENCI:

Slalom: 1. Pavel Rebroš (Bezkyd Čadca) 83,2 (39,1 a 44,1), 2. Jan Trtík (RH Brno) 84,0 (39,0 a 45,0), 3. Ladislav Čáni (L. Košice) 84,2 (39,4 a 44,8), 4. Ladislav Holinger (Chem. Ústí) 88,6 (41,1 a 47,5), 5. Ivan Bulánek (L. Bratislava) 89,6 (40,2 a 49,4), 6. Pavel Nohel (VP Frýdek) 89,9 (44,0 a 45,9), 7. Antonín Ptáček (J. Mladé Buky) 90,0 (41,0 a 49,0), 8. Luboš Krasula (T. Tat. Lomnice) 90,1 (43,1 a 47,0), 9. Ladislav Pokluda (MEZ Frenštát) 90,3 (40,0 a 50,3), 10. Petr Holčák (RH Místek) 92,0 (41,1 a 50,9) a Petr Višňovský (TJ Kežmarok) 92,0 (42,1 a 49,9).

Obří slalom: 1. Petr Vokatý (J. Jablonec) a Pavel Rebroš (Beskyd Čadca) oba 1:06,8, 3. Antonín Ptáček (J. Mladé Buky) 1:10,4, 4. Ivan Bulánek (L.

Bratislava) 1:10,6, 5. Ladislav Pokluda (MEZ Frenštát) 1:11,2, 6. Jaroslav Holinger (Chem. Ústí) 1:11,6, 7. Petr Holčák (RH Místek) 1:11,8, 8. Petr Višňovský (TJ Kežmarok) 1:12,3, 9. Jan Trtík (RH Brno) 1:12,5, 10. Jiří Brož (Slovan Pec) 1:14,4.

Sjezd: 1. Ivan Bulánek (Lok. Bratislava) 1:53,1, 2. Karel Král (Sn Sp. Mlýn) 1:56,8, 3. Miloslav Rousek (Sn Pec) 1:57,5, 4. Jan Trtík (RH Brno) 1:58,2, 5. Antonín Ptáček (J. Mladé Buky) 2:01,1, 6. Luboš Krasula (T. Tat. Lomnice) 2:02,0, 7. Pavel Rebroš (Beskyd Čadca) 2:02,3, 8. Jiří Brož (Sn Pec) 2:03,0, 9. Tomáš Matějovský (Sl. Praha VŠ) a Petr Holčák (RH Místek) oba 2:03,5.

Trojboj: 1. Pavel Rebroš (Beskyd Čadca) 48,60 (sjezd 48,60, obří slalom 0, slalom 0), 2. Ivan Bulánek (Lok. Bratislava) 74,58 (0, 35,50, 39,08), 3. Jan Trtík (RH Brno) 85,12 (27,72, 52,12, 5,28), 4. Antonín Ptáček (J. Ml. Buky) 117,66 (42,60, 33,70, 41,36), 5. Jaroslav Holinger (Chem. Ústí) 137,18 (59,52, 44,34, 33,32), 6. Petr Holčák (RH Místek) 153,38 (54,60, 46,10, 52,68), 7. Ladislav Pokluda (MEZ Frenštát) 156,37 (72,48, 40,82, 43,07), 8. Jiří Brož (Sn Pec) 183,37 (52,10, 68,02, 63,25), 9. Pavel Nohel (VP Frýdek) 194,17 (74,88, 78,50, 40,79), 10. Petr Višňovský (TJ Kežmarok) 207,08 (104,0, 50,40, 52,68).

■ STARŠÍ DOROSTENCI:

Slalom: 1. Jaromír Matoušek (Chem. Ústí n. L.) 113,7 (55,7 a 58,0), 2. Igor Hellebrandt (Sn Malá Fatra) 115,1 (56,0 a 59,1), 3. Jan Marenčík (B. Boží Dar) 115,7 (56,3 a 59,4), 4. Jaroslav Bašta 116,7 (57,8 a 58,9), 5. Jiří Kubík (oba Sn Sp. Mlýn) 117,2 (57,4 a 59,8), 6. Jiří Vlach (RH Brno) 118,1 (59,1 a 59,0), 7. Josef Říha (Lok. Teplice) 118,2 (56,6 a 61,6), 8. Rudolf Žizka (Dyn. N. Tatry) 121,4 (59,4 a 62,0), 9. Vladimír Vavrečka (Sl. Praha VŠ) 122,0 (60,0 a 62,0), 10. Frant. Mužíček 123,6 (58,8 a 64,8).

Obří slalom: 1. Josef Říha (Lok. Teplice) 1:05,4, a Jaroslav Bašta (Sn Sp. Mlýn) 1:05,4, 3. Jaromír Matoušek (Chem. Ústí) 1:05,5, 4. Jan Marenčík (B. Boží Dar) 1:05,6, 5. Vladimír Vavrečka (Sl. Praha VŠ) 1:06,8, 6. Karel Ploc (S. Janské Lázně) 1:07,2, 7. Igor Hellebrandt (Sn M. Fatra—Žilina) 1:08,0, 8. Václav Macháček (S. Janské Lázně) 1:08,4, 9. Jiří Exnar (Sl. Žižkov ÚRO) 1:08,9, 10. Jiří Kubík (Sn Sp. Mlýn) 1:09,2.

Sjezd: 1. Petr Bruckner (Sl. Bratislava VŠ) 1:49,2, 2. Ivan Ponec (Sn Sp. Mlýn) 1:51,6, 3. Josef Říha (Lok. Teplice) 1:52,7, 4. Jaromír Matoušek (Chem. Ústí) 1:53,0, 5. Jiří Kubík (Sn Sp. Mlýn) a Karel Ploc (S. Janské Lázně) oba 1:53,3, 7. Igor Hellebrandt (S. M. Fatra—Žilina) 1:53,8, 8. Vladimír Vavrečka (Sl. Praha VŠ) 1:54,1, 9. Luboš Brchel (Sn Smokovec) 1:54,3, 10. Petr Sedláček (Sp. Frenštát MEZ) 1:57,1.

Trojboj: 1. Jaromír Matoušek (Chem. Ústí) 23,24 (sjezd 22,26, obří slalom 0,98, slalom 0), 2. Josef Říha (Lok. Teplice) 41,20 (20,55, 0, 20,65), 3. Jan Marenčík (B. Boží Dar) 56,76 (45,40, 1,96, 9,40), 4. Igor Hellebrandt (Sn M. Fatra—Žilina) 58,02 (26,78, 24,62, 6,64), 5. Jaroslav Bašta 60,34 (46,44, 0, 13,90), 6. Jiří Kubík (oba Sn Sp. Mlýn) 75,61 (23,96, 35,50, 18,15), 7. Vladimír Vavrečka (Sl. Praha VŠ) 79,29 (28,44, 13,46, 37,39), 8. Karel Ploc (S. Janské Lázně) 99,71 (23,96, 17,22, 58,53), 9. Petr Bruckner (Sl. Bratislava VŠ) 118,42 (0, 45,22, 73,20), 10. Václav Macháček (S. Janské Lázně) 123,22 (46,44, 28,30, 48,48).

Inž. V. KIOZAR,
odp. trenér závodu

BĚŽCI V ZAKOPANÉM

Skrovnou část tradiční výpravy našich lyžařů na mezinárodní závody o Memoriál B. Czecha a H. Marusarzové v Zakopaném v letošním roce tvořili i běžci a běžkyně, kteří jeli do Zakopaného zčásti na náklad svých jednot a zčásti na pozvání Polského lyžařského svazu. Vždy nově a nepředpokládaně organizační problémy, které provázely v posledních letech naši účast v Zakopaném, způsobily, že je jediným našim mezinárodním stykem, na který se z různých příčin omlouvají nejen závodníci, ale i trenéři. Je to škoda, poněvadž Zakopané se stává dobrou prověrkou psychické zdatnosti závodníků a organizačních schopností trenérů a vedoucích. Již sverázny způsob při ubytování jednotlivých výprav — výpravy ze severu v hotelu, naši závodníci v turistickém domově, trenéři a vedoucí v turistické noclehárně — není jenom podporou místních taxikářů a naší jarní turistické akce, ale i pokusem o osobní ohodnocení jednotlivých účastníků.

Eva Šnebergerová, členka našeho družstva na trati memoriálu v Zakopaném

Zametejme si však před vlastním prahem. Daleko bolestivější je úroveň této mezinárodní soutěže v běžcích, a to je problém společný i našemu Harrachovu. Po ročnících, které reprezentovala jména Tialnen, Lonkila, Berquist, kompletní italská a francouzská družstva, stává se nyní běžecské Zakopané pomalu jenom závodem oblasti po obou stranách Tater. Oba běžci z Finska sice vystartovali na »patnáctku«, ale cílem už neprošli a objevili se až v kombinované štafetě, kde kromě velmi hezké technické jízdy se nesnažili nikoho přesvědčovat o tom, že jsou ze země Müntryanty. Také dva sovětsí běžci, Zvakin a Chorzij (64. na závodech v Kavgolovu) nestačili na víc, než svěst vyrovnaný boj s jugoslávskými běžci v druhé desítce závodníků. A tak nad rychle utíkajícím, posledním sněhem pod Krokutl jsme si mohli jenom postesknout — kde žijí jsou všechny ty úmluvy mezi svazy našeho tábora o vysílání nejsilnějších družstev na naše mezinárodní závody. Znovu to ovšem připomněl mladý závodník ve funkci závěru trati, který docela neaktálně vyjel za posledním členem poslední štafety mužů, za závodníkem NDR.

A naši běžci? Muži — Čillík a Harvan, junioři Beran a Fencel a skupina běžců ze Středoslovenského kraje přijeli do Zakopaného na náklad svých jednot, aby poprvé v letošním roce změřili své síly s polskými běžci. Po těžkých závodech na Velké ceně Slovenska a při neúplném startu družstva (jen Čillík na 15 km), je Čillíkovo čtvrté místo před Rysulou, který byl 27. na Holmenkollenu (1:50 min. za vítěz.) velmi cenné. Pro junioři, kteří tu neměli vlastní soutěž, byla patnáctka na těžkém jarním sněhu nad jejich síly.

Naše ženy bez Paulusové a Gajancové musely daleko víc než se svými polskými a německými soupeřkami bojovat s jarní únavou. A tu před trenéry vystává znovu již starý problém, zda je účelné prodlužovat sezónu kontrolními, nomináčními a tréninkovými závody na začátku období, když v období, kdy probíhají mezinárodní soutěže (březen), závodník již nechce lyže vidět. Je to spojeno i s problémem přípravy mezi závody v průběhu sezóny a s problémem zaměření přípravy k domácím soutěžím a mezinárodním startům. Ani ženám těžké domácí závody těsně před startem v Zakopaném nepomohly, a tak 7. a 9. místo E. Břízové a E. Šnebergrové na 5 km a 4. místo žen ve štafetách ušetřilo sice výpravě jeden den (nemuseli jsme čekat na rozdělení cen), ale těžka za sezónou by mohla vypadat i jinak.

ILJA MATOUŠ

PŘED XXV. KONGRESEM FIS

Začátkem letošního června se sejde již po 25. kongres FIS. Českoslovenští lyžaři se mohou dívat s hrdomí na uplynulých 55 let práce v Mezinárodní lyžařské federaci. Stáli jsme u kolébky jejího vzniku a vždy jsme patřili k iniciativním a progresivním členům. Však také naše práce byla a je oceňována tím, že naši pracovníci byli a jsou pověřováni významnými funkcemi v samé federaci. Jeden z nejdéle aktivních spolupracovníků, především na úseku technickém a zejména ve skoku, byl ZMS arch. K. Jarolímek, který se mezinárodní práci věnoval téměř čtyři desítky let. V předsednictvu FIS se vystřídal českoslovenští pracovníci od roku 1923: J. Rössler-Ořovský, 1924 dr. J. Synáček, 1926—1930 dr. Scheiner, 1930—1951 dr. J. Moser, který zastával i funkci místopředsedy. V současné době máme sedm funkcionářů v komisích i v předsednictvu FIS.

Československo přispělo významně k utváření světových soutěží. První soutěže tzv. Rendez-vous-FIS se konaly v Janských Lázních, z nichž se později vyvinula mistrovství světa. V roce 1935 jsme pořádali mistrovství světa v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách a zde chceme opět tato mistrovství organizovat v roce 1970. Českoslovenští pracovníci v průběhu historie podali stovky návrhů na úpravu pravidel soutěží, zařazení nových disciplín, zpracování norem pro běžecké tratě, hodnocení skoku atd., včetně návrhu na založení FIS. Mezinárodní lyžařská organizace (ISC) byla založena v roce 1910 v Oslo a zahrnovala pouze evropské země. Na VIII. kongresu, který se konal v roce 1923 v Praze, navrhli naši pracovníci, aby se založil světový lyžařský svaz. Návrh byl přijat (viz kresba). Dnešní FIS byla založena při prvních zimních olympijských hrách 1924 v Chamonix.

Důležitou složkou práce bylo rozvíjení přátelských styků s různými zeměmi a prohlubování demokratičnosti ve FIS a boj proti diskriminaci.

Také na letošní kongres jsme se pečlivě připravovali jak technickými návrhy pro jednotlivé komise (běžeckou, sjezdovou, skokanskou), tak i pro plenární zasedání kongresu.

Jako hlavní úkoly vidíme v nutnosti dalšího prohlubování spolupráce a demokratizace, zlepšení kontaktů se všemi světovými mezinárodními organizacemi, které se také zabývají lyžováním, jichž je celkem 18. Další naše návrhy se týkají: zjednodušení vnitřní struktury ve FIS, upřesnění pravidel pro sjezdové závody, aby byla zvýšena bezpečnost, schválení námi zpracovaných norem pro výstavbu běžeckých tratí a upřesnění nového hodnocení skoku na lyžích a projednání dílčích našich návrhů.

VL. PÁČL,
člen předsednictva FIS

Naši noví mistři sportu

Na návrh předsednictva sekce lyžování ÚV ČSTV byli jmenováni předsednictvem ÚV ČSTV noví mistři sportu v lyžování:

Jan Blažiček (S. Nové Město na Moravě)
Miloslav Brůna (J. Železný Brod)
Eva Břizová (S. Lišnice)
Vít Fousek (S. Nové Město na Moravě)
inž. Štefan Harvan (T. Tatranská Lomnice)
Zbyněk Hubač (Sj Turnov)
Jaroslav Janda (D. Liberec)
Josef Kuthail (D. Liberec)
inž. Zbyněk Mohr (Jednota Kežmarok)
Jiří Raška (MEZ Frenštát pod Radhoštěm)
Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně)
Anna Živcová (Sl. Praha VŠ).

Blahopřejeme!

PRAHA 1923

VII. INTERNATIONALER SKICONGRESS

PUNKT 7. ANTRÄGE DER LANDESVERBÄNDE

a) SVAZ LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

GRÜNDUNG EINER INTERNATIONALER SKI

FEDERATION

Školení trenérů II. třídy

Dálkové školení trenérů lyžování II. třídy ročníku 1965 bude zahájeno I. seminářem 5. až 17. 7. 1965 v Třeboni. Nejpозději do 10. 6. 1965 zašlou lyžařské sekce přihlášky účastníků, odpovídající směrnici JSK, to je trenérů III. třídy, kteří pracují nejméně dva roky ve hnutí. Školení probíhá ve všech disciplínách, to je běžecké, skokanské, sruženářské, sjezdové a biathlonu.

Zádáme lyžařské sekce krajů, aby při výběru účastníků přihlížely k počtům skutečně pracujících trenérů v jednotlivých disciplínách a doplňovaly tyto počty podle skutečné potřeby.

ÚLS

PĚT TÝDNŮ VE FRANCII

(Dokončení z minulého čísla *Lyžařství*)

Vyhrály sice do té doby slalomy, ale ve sjezdu hrály dost potupnou úlohu, kterou jim podle tisku způsobilo jednak mazání, na druhé straně nevhodné lyže. V tisku byly však přetřásány ještě další faktory — např. úvaha, zda vejcovitý postoj je vhodný na charakter tratí letošního roku apod.

Slalom Francouzům opět vyšel. Vyhrála Mariella Goitschelová po vynikající jízdě. Ujela třetí závodnicí Schmidové-Bieblové o 4 vt. Živcová dojela 12 vt. za Goitschelovou, 5 vt. za Zimmermannovou po dobrém, ale opatrném výkonu. Bambasová byla 30., Fiedlerová 41. Startovalo 60 závodnic ze všech zemí. Sjezd byl pro nebezpečné podmínky odložen na další den závodů, pak se však znovu diskutovalo, zda na zledovatělé trati je možné startovat. Čekalo se na odměk. Ten přišel kolem 13. hodiny. Zvítězila Haasová, jejíž forma byla dokonalá, a odsunula Hecherovou a Francouzky na další místa. Naše sjezdačky jely velmi dobře, doplatily však na rozhrdělý sníh v dolní části trati. To už byla trať značně pomalejší. Živcová byla 23., Fiedlerová 36. a Bambasová 38.

Muži bojovali ze všech sil v Megève ve sjezdu, který většinu startujících vydělil špatnou přípravou tratí a nebezpečnými úseky. Pády byly takové, že se komentovaly v tisku a akteri se stávali slavnými. Janda byl ve sjezdu 25., Čermák 33., ve slalomu skončil Čermák na 23. místě.

Naší poslední zastávkou byl Morzine, kde jsme měli absolvovat I. B. závod ve sjezdu a ve slalomu. Příjemné středisko s ředitelem Vuarnetem, sportovní prostředí, velmi dobrý svah na trénink

Pohled z horní stanice v Courchevel

slalomu, dobrý sjezd. Konečně jsme měli příležitosti zkusit bez zábran, co je v našich slátech. Sjezd vyšel dobře: 7. byla Živcová, 13. Bambasová, 10. Janda, 37. Koloušek. Slalom byl pro ženy úspěšný: Živcová po prvním zbytečně opatrném kole měla třetí nejlepší čas a skončila celkově jako 4. za Terrailonovou, Hvammenovou (Norsko) a Famoseovou. Bambasová po pádu v I. kole skončila 9.

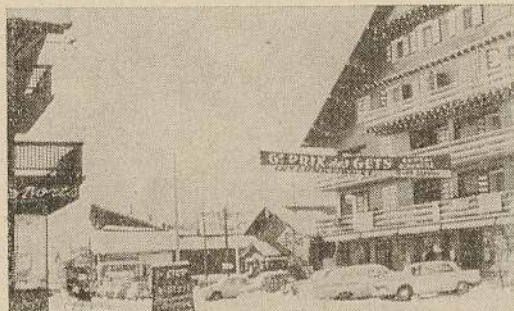
Muži, kteří měli stejně jako ženy velmi těžký slalom (vyšší start) na zcela zledovatělé trati, byli postiženi pády a někteří závod nedokončili. Nejlepší byl Koloušek 10., Čermák s pádem skončil 19.

Měli jsme z tohoto zakončení radost, hlavně ženy, neboť se podařilo dosáhnout tohoto výsledku v účasti několika vynikajících závodnic z Norska, Itálie, Anglie, Španělska, obou družstev (A i B) Francie a naději této sjezdařské velmoci, Švýcarska aj. Předpověď tisku, že jasnými favority jsou Goitschelová a Arpin, nevyšla, a nečekal se ani náš výsledek. Jediným stínem bylo zranění Fiedlerové, která si při lehkém pádu při tréninku sjezdu zlomila nohu v kotníku.

Cesta domů proběhla v tempu a bez příhod. Všichni jsme se těšili, jak si alespoň krátce odpočineme. Čekal nás další úkol — mistrovství ČSSR, kde jsme museli dokázat, že jsme se něco naučili, a odevzdat i zkušenosti těm, kteří s námi nebyli.

Jsem přesvědčen, že nástup v tomto roce by mohl znamenat příznivý zlom ve výkonnosti i v mezinárodním měřítku. Dá to však ještě hodně a hodně práce. Musí jí podstoupit všichni, s nimiž se počítá, nebo ti, kteří chtějí, aby se s nimi počítalo.

MILA JIRSA,
trénér čs. reprezentačního družstva
sjezdařek

Les Gets — v době Grand Prix

Celkový pohled na Courchevel

T a k é V KRUŠNÝCH HORÁCH NA VÝBORNĚ

[Dokončení z čísla IV/65 Lyžařství.]

TJ Slovan Karlovy Vary (běhy a štafety) a TJ Jáchymov (závod v skoku) připravily velmi dobrou úroveň dorosteneckého přeboru. Jistě jim patří plným právem dík a uznání. Významnou pomoc poskytl pořadatelům v přípravě i v průběhu přeboru i orgány lidové správy — ONV Karlovy Vary — MěNV Jáchymov a MNO Boží Dar — a ukázalo se, co znamená spolupráce s těmito složkami, která je následováním při všech sportovních akcích, neboť je k prospěchu všem. Velmi kladně byl hodnocen přístup těchto složek k tělovýchově na společné besedě svolané předsedou ONV Karlovy Vary pro vedoucí krajských výprav a další tělovýchovné pracovníky a představitelé veřejného života z přílehlých oblastí. Závod se staly tak nejen sportovní, ale i politicko-společenskou záležitostí z oblasti Krušných hor. Došlo i ke spolupráci se státní inspekcí při ubytování a stravování, která je ojedinělá, ale žádoucí.

Ukazuje se, že i v budoucnu bude dále třeba využívat dalších lyžařských oblastí k pořádání vrcholných i ostatních významných závodů, poněvadž pořadatelé v těchto dosud »neobjevených« oblastech věnují závodům velkou péči; s velkou obětavostí, zajišťují celou akci ve spolupráci se širokou veřejností a dalšími společenskými organizacemi.

Krásná slunečná neděle v posledním den závodů ukázala, že Krušné hory jsou nejen krušné, ale i krásné! I dárek každému účastníku — karlovarský pohárek s emblémem dorosteneckých přeborů klasických disciplín v r. 1965 — bude každému pěknou vzpomínkou.

Slávek Mašata, Karlovy Vary, Ant. Lenemayer, Harrachov, J. Rázl a Fr. Táborský, Praha.

PŘEBORY VE VÝSLEDČÍCH

DOROSTENCI STARŠÍ:

10 km: 1. Vladimír Saling (Sn V. Tatro) 38:33, 2. Jan Michalko (T. Lipt. Hrádek) 39:23, 3. Jaroslav Rozkovec (Ještěd Liberec) 39:43, 4. Milan Miluška (S. Nové Město na Moravě) 39:49, 5. Jan Michalík (Dyn. N. Tatro) 40:03, 6. Ladislav Rýgl (Sj Kořenov) 40:10, 7. Josef Švanda (S. Nové Město n. M.) 40:20, 8. Jiří Šperl (Sp. Strakonice) 40:30, 9. Frant. Pospíšil (S. Nové Město n. M.) 40:36, 10. Václav Půbal (Sp. Strakonice) 40:40.

Sdružený závod: 1. Ladislav Rýgl (Sj Kořenov) 478,58, 2. Tomáš Kučera 461,75, 3. Antonín Rázl 417,05, 4. Jan Martínek (všichni J. Harrachov) 403,20, 5. Libor Foltmann (Lok. Trutnov) 381,50, 6. František Pospíšil (S. Nové Město n. M.) 369,14, 7. Jan Hickel (S. Nýdek) 367,04, 8. Ivan

Rozdělení cen štafetám mladších dorostenek.

[Foto M. Mičola, K. Vary]

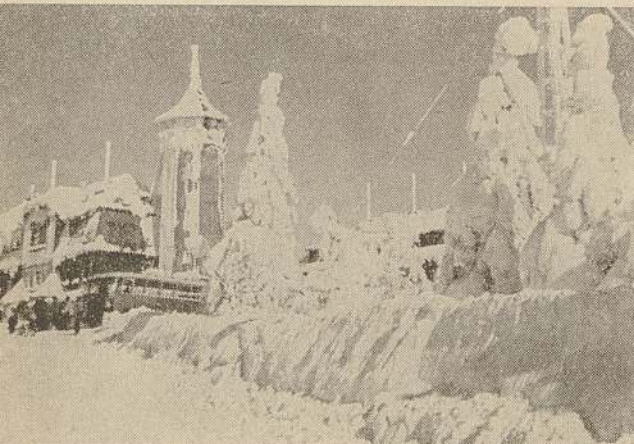
Froněk (J. Tanvald) 362,65, 9. Peter Kipiel (J. Lomnice) 356,90, 10. Josef Vojtěch (Ještěd Liberec) 351,42.

3x5 km: 1. VČ I (Spicár 21:25, Mázl 20:36, Mareček 20:09) 1:02:10, 2. JM I (Švanda 21:09, Šikl 20:38, Miluška 20:41) 1:02:28, 3. SC I (Rozkovec 19:57, Karásek 20:52, Langmayer 22:00) 1:02:49, 4. StS II (Michalík 21:21, Michalík 20:59, Marinkač 21:10) 1:03:30, 5. VS I (Pastrňák 21:26, Válek 21:36, Saling 20:44) 1:03:46, 6. SC II (Pospíšil 21:08, Froněk 21:03, Vašíček 21:53) 1:04:04.

Skok: 1. Tomáš Kučera (J. Harrachov) 227,8 (52,5, 62, 64), 2. Ladislav Rýgl (Sj Kořenov) 213,9 (60,5, 60,5, 59,5), 3. Břetislav Hnyk (J. Harrachov) 201,0 (56,5, 59,5, 55,5), 4. Josef Balcar (Sn Sp. Mlýn) 190,1 (56, 55, 53,5), 5. Vlast. Hýsek (RH B. Bystrica) 188,5 (59, 52, 50,5), 6. Karel Kondejška (J. Lomnice n. P.) 188,2 (54, 55,5, 54), 7. Ant. Rázl (J. Harrachov) 181,0 (53,5, 53,5, 53), 8. Josef Vojtěch (Ještěd Liberec) 174,3 (52,5, 54,5, 49,5), 9. Jan Martínek (J. Harrachov) 173,3 (48, 52, 52,5), 10. Jaroslav Vopička (T. Kraslice) 172,7 (48,5, 52,5, 52).

DOROSTENCI MLADŠÍ:

5 km: 1. Stanislav Henych (Sn Jlelnice) 20:00, 2. Stanislav Růžák (J. Mšeno) 20:30, 3. Petr Tůma (J. Vitkovice) 20:32, 4. Bohuš Valent (P. Poruba) 20:37, 5. Luboš Háček (J. Mšeno) 20:49, 6. Jan Hůska (Dyn. N. Tatro) 20:56, 7. František Procházka (J. Otro-

[Foto M. Mičola, K. Vary]

Kinovec v Krušných horách (1244 m n. m.) — pohled od horní stanice se širokým výhledem, jehož provoz bude zahájen koncem letošního roku.

kovice) a Josef Kubica (S. Nové Město n. M.) oba 21:13, 9. Jiří Tryzna (Sp. Vrchlabí) 21:25, 10. Rudolf Střelka (S. Trojanovice) 21:26.

Sdružený závod: 1. Frant. Zenker [J. Abertamy] 432,40, 2. Miroslav Hrstka [TJ Rožnov p. R.] 413,50, 3. Petr Tůma [J. Vítkovice] 404,60, 4. Václav Svoboda [TJ Jáchymov] 371,55, 5. Frant. Majer [TJ Rožnov p. R.] 368,10, 6. Vladimír Hnyk [J. Harrachov] 364,90, 7. Karel Košík [B. Osek] 362,80, 8. Frant. Střelec [J. Harrachov] 359,30, 9. Jar. Červený [Ještěd Liberec] 333,00, 10. Petr Slank [RH B. Bystrica] 330,84.

3x3 km: 1. SC I [Veselý 14:21, Rezáč 13:55, Háček 13:34] 41:50, 2. VČ I [Tůma 14:29, Seidel 14:34, Henych 13:26] 42:29, 3. StS [Valent 14:15, Matejka 14:57, Hůska 14:11] 43:23, 4. JM [Zák 15:24, Procházka 14:43, Kubica 15:04] 45:11, 5. VČ III [Medřický 14:45, Jon 15:23, Křenek 15:05] 45:13, 6. VČ II [Holman 15:32, Serbousek 15:23, Tryzna, 14:42] 45:37.

Skok: 1. Petr Slank [RH B. Bystrica] 209,1 [57, 59,5, 54], 2. Vladimír Hnyk [J. Harrachov] 202,2 [51,5, 54, 54,5], 3. Frant. Zenker [J. Abertamy] 202,0 [56, 51, 51], 4. Frant. Střelec [J. Harrachov] 192,2 [52,5, 52,5, 51,5], 5. Milan Matoušek [J. Desná] 187,7 [52, 49,5, 53], 6. Miroslav Hrstka [TJ Rožnov p. R.] 186,7 [51, 51, 51,5], 7. Karel Sesták [J. Abertamy] 182,2 [50,5, 58, 54,5], 8. Jar. Červený [Ještěd Liberec] 178,5 [52,5, 48,5, 48,5], 9. Jar. Koras [J. Mšeno] 176,5 [50,5, 46,5, 48,5], 10. Václav Svoboda [TJ Jáchymov] 167,3 [49, 49, 48,5].

DOROSTENKY STARŠÍ:

5 km: 1. Lenka Weisshäutlová [J. Mšeno] a Věra Bušová [Sp. Blanský] obě 24:18, 3. Vlasta Křenková [TJ Rožnov p. R.] 24:20, 4. Miroslava Košťálová [J. Mšeno] 24:48, 5. Anna Osvaldová [B. Kremnica] 24:57, 6. Věra Cívínová [Sl. Brno] 25:02, 7. Helena Honzlová 25:20, 8. Jana Hermanová 25:35, 9. Jarmila Steflová [všechny S. Nové Město n. M.] 25:43, 10. Anežka Kubínová [TJ Rožnov p. R.] 25:46.

3x3 km: 1. JM I [Honzlová 17:06, Cívínová 16:46, Bušová 16:38] 50:30, 2. SC I [Košťálová 16:44, Školová 17:26, Weisshäutlová 16:55] 51:05, 3. StS [Šuláková 18:15, Kratochvílová 18:47, Osvaldová 16:36] 51:38, 4. SM I [Joškova 17:18, Kubínová 17:47, Křenková 17:08] 52:13, 5. JM II [Bendíková 18:03, Steflová 17:18, Hermanová 16:59] 52:20, 6. ZČ [Rohanová 17:24, Soukupová 17:39, Beranová 17:44] 52:47.

DOROSTENKY MLADŠÍ:

3 km: 1. Marie Bartáková [Sl. Praha ÚRO] 16:21, 2. Kamila Dvořáková [Sp. Nusle] 16:52, 3. Helena Školová [J. Mšeno] 17:15, 4. Jana Kynčlová [J. Vítkovice] 17:25, 5. Iva Grofošová [S. N. Město n. M.] 17:29, 6. Hana Müllerová [J. Mšeno] 17:30, 7. Alena Oždiánová [Sn Jilemnice] 17:39, 8. Václava Makalová [S. Ml. Boleslav] 17:40, 9. Bohuslava Svarcová [S. Stachy] 17:41, 10. Anežka Jílková [S. Sobotica] 17:47.

3x2 km: 1. MV Praha [Bartáková 11:19, M. Dvořáková 13:18, L. Dvořáková 11:47] 36:24, 2. VČ I [Kynčlová 12:30, Kvasničková 12:19, Oždiánová 12:38] 37:27, 3. SC [Müllerová 12:48, Vobořilová 12:36, Strnadová 12:28] 37:52, 4. VČ II [Hanusová 12:38, Maternová 13:09, Kamborská 12:32] 38:19, 5. StS [Pavlovičová 13:02, Baričáková 13:15, Šuleková 12:09] 38:24, 6. JM [Večeřová 13:28, Popová 12:58, Procházková 12:15] 38:41.

žáci: 1. Kultán [Beskyd Čadca], 2. Skampa [Sn Sp. Mlýn], 3. Vořeňchovský [Sn Pec p. Sn.]; **st. žákyně:** 1. Luczková [Sn Pec p. Sn.], 2. Mašíková [J. Ústí], 3. Hlaváčová [TJ Gottwaldov].

Vítězné obřího slalomu: Šuda, Kultán, Uhrová, Luczková; **slalomu:** Šuda, Skampa, Uhrová, Hlaváčková. (st)

Trenéři v Harrachově

Koncem února a začátkem března se uskutečnilo v Harrachově závěrečné soustředění frekventantů dálkového studia trenérů při ITVS.

Výcvik ve všech třech lyžařských disciplínách byl doplněn kvalitními besedami s trenéry reprezentantů — Zdeňkem Remsou o novinkách ve skoku, Janem Vedralem o posledních závodech sjezdářů a Iljou Matoušem o studijní cestě trenérů běžců v SSSR.

Domnívám se, že těsná spolupráce trenérů s katedrou lyžování při ITVS a s trenéry reprezentantů je ku prospěchu našeho lyžování a neměla by končit ukončením studia, ale ještě se při každé příležitosti dále rozvíjet.

ERHARD SLAVÍČEK

Kursu se zúčastnil: Batz, Ciller, Hrnčíř, Jirsa, Král, Lůčka, Matouš, Mašata, Peší, Slavíček, Vokatý. Vedoucím byl Chovanec, instruktorem Šimůnek.

Zlaté vložky v Říčkách

Lyžaři J. Ústí nad Orlicí uspěli v Říčkách v Orlických horách II. ročník výběrového závodu žactva — nositelů zlatých vložek — ve slalomu a v obřím slalomu. Byl to velký závod, startovalo v něm 176 mladých lyžařů ze šesti krajů (VČ, StČ, JČ, SM, JM a StS), takže se stal přehlídkou sjezdářských nadějí. Bojovlo se na náročných tratích, které dobře pořadatelé upravili na »zakletém vrchu«, měřilo se elektricky, pracoval rozhlas... prostě byly to celkově vzorně udělané závody. Svědčí o tom i písemné poděkování pořadatelům z Gottwaldova: »Naši závodníci nejdí nikdy tak krásný, náročný a technický závod. My, jako funkcionáři jsme nikdy nebyli na tak vzorně organizovaném závodě!«

Výsledky: Dvojboj — ml. žáci: Šuda [J. Ústí n. O.] 0 b. — získal putovní pohár OV ČSTV Ústí n. O., 2. Kopecký [Lok. Olomouc], 3. Toman [TJ Gottwaldov]; **ml. žákyně:** 1. Uhrová [Sn Pec p. Sn.] 0 — obdržela cenu TJ Jiskra Ústí n. O., 2. Čevonová [J. Ústí], 3. Neubauerová [Sn Sp. Mlýn]; **st.**

Meziresortní přebory učňů

V letošním roce byly poprvé uspořádány z podnětu ústřední komise pracujícího dorostu celostátní meziresortní přebory učňů. Jde v podstatě o navázání na tradici SHDM, které měly celostátní vyvrcholení. Vedle lyžování to jsou v tomto roce ještě sporty, jako košíková, lední hokej, odbíjená a lehká atletika, ve kterých budou učni v celostátním měřítku soutěžit.

V prvním týdnu měsíce března sjeli se reprezentanti desíti resortů na Pustevny, aby hájili čest své profese, učiliště a v neposlední řadě svého ministerstva. I když šlo vlastně o první ročník těchto přeborů, můžeme být plně spokojeni. Jak s uspořádáním, zde je nutno pochválit pořádateli učiliště Válcoven plechů Frýdek-Místek, tak se sportovní úrovní. Vzdát se na přebory sjela dorostenecká elita našeho lyžování. Dalším potěšitelným zjevem je to, že se zde sešla celá řada našich dobrých trenérů, kteří jsou zárukou dalšího rozvoje lyžování v učilištích.

Vítěz sjezdu Münster (spoje) na trati obřího slalomu.

Foto E. Knězek

V soutěži dorostenců, stejně tak i dorostenek se na prvním místě umístili učni z resortů všeobecného strojírenství, kteří měli velikou převahu v běžeckých disciplínách. Na druhém místě učni z paliv a na třetím z hutí a rudných dolů.

EVŽEN KNĚZEK,
OU VŽKG, Ostrava-Hrabůvka

Dotazy a odpovědi:

Redakci došlo několik dopisů se žádostí o upřesnění adresy výrobce kolečkových lyží. Je to tentýž závod, který vyrábí např. zehličky, to je:

Družstevní závod Dražice nad Jizerou, okres Mladá Boleslav.

Další dotazy se týkaly výroby běžeckých bot pro děti a mládež. Záměrem se někde dostalo v obchodech odpovědi, že se tyto boty dělají jen do čísla 5½, což je pro děti asi do 11 let. Odpovídá autor článku inž. Jiří Jindříšek: »Je vyráběn tzv. sortiment 4 až 6, tj. prakticky až do čísla 44. Distribuce uvádí, že její průzkum ukázal malý zájem u spotřebitelů.« (Pozn. redakce: za výlohou jsme však tyto boty nikde neviděli!)

Značce »Podés«: Ke zprávě o pěkném průběhu 66. lyžařských mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě nebyl použit originál znaku, pouze motiv. Obrácení šočku tak, že místo 66 vyšlo 99, se stalo žel již mimo dosah redakce při výrobě. Omlouváme se!

Plenární zasedání ústřední lyžařské sekce, které se mělo konat 21. dubna, bude v Praze 16. června (zahájení ve 13 hod.).

XVI.

SKORKOVSKÉHO memoriál

Pro první měření sil našich sjezdařů v sezóně byl vybrán XVI. ročník tradičního Skorkovského memoriálu na Pustevnách. Byl prvním kontrolním závodem pro celostátní výkonnostní žebříčky a současně též prvním závodem nové soutěže — lyžařské ligy. Proto byla na tento závod soustředěna pozornost účastníků i organizátorů. Projevilo se to především v účasti nejlepších sjezdařů a sjezdařek.

Pořadatelem byl stejně jako loni lyžařský oddíl Sl. Brno Technika. Brněnští vysokoškoláci navázali tak úspěšně na práci dřívějšího Vysokoškolského sportu Brno, který byl zakladatelem a pořadatelem I. ročníku v roce 1946. Memoriál byl založen na paměť známého lyžařského závodníka a činovníka dr. Frant. Skorkovského, umučeného za nacistické okupace. Závod je spjat s celým vývojem lyžařského sjezdového sportu v Brně a na Moravě. Býval dostaveníčkem předních sjezdařů a tradičním místem konání byly Jeseníky v oblasti Velkého kotle. Průvodním znakem byly vždy velké sportovní boje, avšak také velmi přátelské a srdečné prostředí.

Vývoj sjezdových disciplín a s tím související požadavek na zvýšenou kvalitu tratí přiměl dnešní pořadatele ke změně místa i ke změně disciplín. Správnost tohoto řešení byla potvrzena při obou posledních ročnících, kdy byl závod přeložen na Pustevny a vypsán pro soutěže ve slalomu a obřího slalomu. V obou dokázali pořadatelé připravit i za obtížných podmínek kvalitní tratě. Připočteme-li k tomu i spolehlivou práci rozhodčích s použitím vlastního elektrického měření, dále pružnou organizaci a rychlé zveřejňování výsledků včetně výsledků ligové soutěže, pak musíme poděkovat brněnským vysokoškolákům za dobrou propagaci lyžařského sportu a přát si, aby stejně si vedli i v příštích ročnících soutěže.

Termín prvního kontrolního závodu byl podle mého názoru trochu pozdní. Zvláště v letošní sezóně bylo možné uspořádat velký závod již začátkem ledna, neboť v prosinci byly již slušné tréninkové podmínky. Vzhledem k termínu byla sice většina závodníků dobře technicky připravena, projevila se však závodnická nezkušenost. Uvážíme-li, že závod byl jednak kontrolní a také ligový, pak snadno usoudíme, že se nám zde střetly i dva zájmy, které do značné míry ovlivňovaly i taktiku. Byl to zájem osobní o nejlepší výsledek závodníka pro žebříček a oddílový o zajištění bodů pro družstvo. Průběh závodu ukázal, že většinu závodníků hnala touha podat nejlepší osobní výkon, což se projevilo v bojovnosti. Na trati zůstal jen malý počet závodníků, kteří byli diskvalifikováni nebo vzdali, což je důkazem toho, že po technické i fyzické stránce byli závodníci připraveni, a také i o kvalitě tratí.

Vítězové XVI. ročníku Skorkovského memoriálu: Slalom: Luboš Petřík (Sp. Vrchlabí) 86,7 a Eva Mrklasová (LIAZ Rýnovice) 84,4, obří slalom: Gregor Sinay (Sl. Košice) 1:15,8 a Iva Mladějovská (RH Praha) 1:28,4.

O ligové body: 1. Sl. Praha VŠ 404,25, 2. Sl. Košice 381,0, 3. RH Praha 368,75, 4. LIAZ Rýnovice 360,5, 5. Sn Smokovec 348,0, 6. Sl. Brno Tech. 337,0, 7. Sp. Vrchlabí 306,0, 8. S. Janské Lázně 299,75, 9. Dyn. N. Tatro 270,25, L. Trutnov se závodem nezúčastnila.

DUŠAN CHARVÁT

7. INTERSKI

Badgastein

1965

7. kongres mezinárodního svazu pro vyučování jízdě na lyžích probíhal v rakouském středisku zimních sportů v Badgasteinu. Sjelo se z celého světa na 550 delegátů, demonstrátorů a hostů, aby projednali aktuální otázky vyučování jízdě na lyžích a předvedli ukázky výuky lyžování jednotlivých zemí. Přednášelo se, předvádělo se, byly ukázky, filmy a četná jednání v komisích, zasedání předsednictva, generální zasedání, volby a další jiné akce, takže na to, abychom si s někým mohli popovídat s lyžemi na nohou někde na svahu, zbylo jedno celé půldne. Jistě nedostatek, který bude třeba odstranit.

Přípravy na kongres začaly v roce 1963 na pražském zasedání, v Innsbrucku a v Chamonix. Přípravný výbor pořádající země zabezpečil organizační přípravu a hladký průběh kongresu. V jednotlivých zemích se připravovaly a překládaly přednášky, navrhovaly ukázky jízdy, natáčely filmy. Každý chtěl přispět ke kongresovému jednání. Nebudeme se zabývat chronologickým postupem jednání, přednášek, filmů, ukázek. Tak to šlo každý den od rána do večera. Nejprve snad přednášky.

Byla jich přednesena celá řada, na mnohé se pro nedostatek času nedostalo. Budou však rozeslány s celým materiálem v brzké době.

Témata byla různá. Švédsko, USA, Kanada, Finsko seznámily účastníky kongresu s lyžováním ve svých zemích. Tendence, obzvláště v USA a Kanadě je prudce vzestupná. Budují se nová střediska, výtahy, komunikace, základny s umělým sněhem. Využívá se domácích krásných terénů, školí se učitelé a cvičitelé. Třeba v USA přibývá ročně na statisíce nových lyžařů. Přednášky byly doplněny pěknými barevnými filmy, které byly dobré jak po stránce lyžování, tak i po stránce ukázek přírody.

Další část přednášek se zabývala problematikou technikometodikou. A to buď přechodem k závodní technice, k čemuž byla zaměřena jedna z našich přednášek (prof. Zálešák), stejně tak i přednáška francouzská. Přednáška profesora Kruckenhausera byla na téma od přivratného smyku k srovnatelnému smyku, stejně i přednáška dr. Mösera z NDR, který své poznatky dedukoval z měření prováděného při jízdě. Velmi zajímavá byla přednáška Hugo Bran-

denbergera ze Švýcarska, známého teoretika v lyžování, na téma lyžařsko-technické a lyžařsko-mechanické pojmy. Filosoficko-technická přednáška na obdobné téma byla přednesena Poláky. Z dalších přednášek: pojednání o severském lyžování, nutné vyzbrojí a jeho provozování, lyžování slepých a tělesně postižených, přednesené delegáty severských zemí a NSR, nácvik techniky jízdy na umělé hmotě, přednesené anglickou delegátkou a dokumentovaný filmem, lyžařské školy v městech (NSR), lyžařská výuka dětí předškolního věku (NDR), zdravotní problémy lyžování (Rakousko) atd.

Přednášky byly obvykle doplněny filmy nebo barevnými diapozitivy. Úchvatné byly obrázky ze severské krajiny Finska, jako stvořené pro dlouhé výlety na lyžích. Švédský a norský film dokumentoval formy lyžování jak v širokých, řídké porostlých či lesnatých krajinách, tak i v podmínkách vysokohorských. Pustá krajina, ojíněné stromy, polární záře, skupiny lidí odkázaných jen na sebe, na pomoc jeden druhému. Výtečně saně upravené z jednoho páru lyží, holí a plátna opatřeného rozporkami, upínacím zařízením a vodícími tyčemi. Jsou vhodné pro zraněného i pro dopravu zavazadla. Seveřané vozí do přírody na těchto saních i malé děti zabalené pěkně do pytle.

Kanadský film ukazoval překrásné terény, kde skupina pěti učitelů jízdy na lyžích předvádí školu a jízdu na terénu. Úchvatné záběry barevného filmu s velmi dobrými ukázkami jízdy.

Americký film jsem bohužel neviděl, protože v tu dobu jsme interviewovali v hale městského sálu výtečného běžce Ramgarda

a zpovídal ho, jak a kdy a kolik a kde trénuje. Všechno jsme si se s Pichlem poznamenali a přineseme na těchto stránkách někdy příště. Ramgard je velmi skromný, milý a pilný chlapec, nikdo by i s ohledem na jeho postavu nešel na něm stříbro ze Squaw Valley. Ale když ho uvidíte na lyžích a v tréninku, tak tomu hned uvěříte. Něco jsme s ním i natočili. A dělal to ochotně a rád.

Francouzi předváděli stříhový film sestavený z řady známých filmů. Doplnovali tím přednášku a ukázku na sněhu na téma »Od vyučování k závodění«.

Prof. Kruckenhauser doplnil svou přednášku černobílým filmem, který byl vzácnou ukázkou uměleckého filmového záběru ve spojení s dokonalou technikou jízdy v instruktčním provedení. Neuvěřitelně krásné záběry z Alp, nesmírně působivé po stránce estetické. A do této krásy zasazený skupiny předváděčích, ve skupinách, v zástupu, ve dvojicích samostatně. Film němý, bez hudby, provázený pouze slovem jeho tvůrce. Výtečné byly záběry na řadu jezdců jedoucích v těsném sledu za sebou. Byly to živé kinogramy. Nebo záběr na tento sled, ale neustále do jednoho místa, kde se odehrával důležitý prvek jízdy, třeba nasazení smyku. Byly by sice určité výhrady k některým postojům nebo přílišnému opakování určitých prvků či cvi-

ků, ale to na hodnotě filmu nic neubírá. Film se snažíme získat.

V anglickém filmu byl předváděn základní lyžařský výcvik sjíždění, a to na umělé hmotě ve sportovní hale. Koberec z umělé hmoty zřejmě dobře umožňuje seznámit se se základy techniky. Prakticky byl probrán celý výcvik od chůze až po krátké smyky. Odhadem měla dráha šířku 8—10 metrů, délku 60—70 m, výškový rozdíl asi 20 m. Uspořádání koberce bylo ve formě velkého kartáče.

Nakonec náš film, 400. generace. Film měl nesporně úspěch, uvedli jsme ho krátkým obsahem. Byl odměňován potleskem i v průběhu filmu. Některé delegace projevily zájem o jeho zakoupení.

Ukázky na sněhu mělo celkem 8 národů. Seveřaně předvedli za poměrně značné účasti ukázkou techniky běhu na lyžích, od základu až po aplikaci v terénu. Nechyběly ani jejich obligátní »varhany«, tj. přejíždění nerovností ve stopě, kdy opakovaně je vždy jedna noha na vrchu boule, druhá v dole. Předvedli i ukázkou stavby nouzových saní z lyží zraněného i převoz zraněného.

Ukázku učitelů Kanady, USA, Japonska, Itálie [poslední předváděl i výcvik 6—10letých] je možno shrnout do jednoho odstavce. Technika výcviku sjíždění je totožná, je to jízda nohama. Neaplatně odlišností metodické, např. při nasazování smyku ke svahu až po zvyšení postoje, a jiné drobnosti, odstranění některých příliš výrazných pasgangových postojů, nemění nic na podstatě provedení. Japonci předváděli zcela přesně, bez nejmenší chybičky a sklídili velké ovace.

Ukázka Francie v základním výcviku neprevládala. Setrvávají na svých zásadách, že ve středu základního výcviku sjíždění stojí nadlehčovaná rotační kristianie. Po ní následuje celá řada modifikací snožného smyku, jehož konečné provedení je obdobné jako u ostatních národů, tj. provedení nohama s kompenzačními protipohyby trupu. Výsledek je ten, že předvádějí něco jiného než jak v aplikaci jezdí. Zřejmě obchodní důvody, které vedou k udržení francouzské školy, i když celý svět jezdí moderní techniku jízdy nohama.

Pokračování v příštím čísle.

ZE SVĚTA

FIS

Předseda FIS M. Hodler měl v průběhu letošní zimy několik rozhovorů s novináři, ve kterých se vyjádřil k některým problémům sjezdových disciplín:

— Hlavní problém vidí v dalším zvyšování bezpečnosti sjezdových tratí, zejména v usměrňování rychlostí v lesnatých úsecích tratí, kde je největší nebezpečí úrazů. Velký význam přikládá schvalování tratí technickými experty FIS, kteří musí svoji funkci plnit s větší náročností a nekompromisně.

— Velmi kriticky se vyjádřil o sjezdových závodech v Mégève ve Francii v letošní zimě, kde nebyly dodrženy podmínky IWO a závody se jely na neschválených tratích.

— Opět se uvažuje o zavedení alpské kombinace (sjezd a slalom). M. Hodler uvažuje o rozšíření programu na ZOH a MS.

— Doporučuje další děbu práce ve sjezdové komisi FIS. Na předsednictvu FIS v Bernu bylo již doporučeno ustavit subkomisi pro schvalování sjezdových tratí. Hovoří se o tom, že předsedou by byl Rakušan F. Wolfgang — generální tajemník ZOH 1964, zkušený expert na tomto úseku.

— Doporučuje urychlit oznamování výsledků ve slalomu. A to tím, aby při neprojetí branky, rozhodčí veřejně ukázal, že závodník je diskvalifikován. Tím by se mohly výsledky vyhlášovat ihned po skončení soutěže.

— Kriticky se vyjádřil o profilávech ve sjezdových disciplínách, které mají nižší výkonnostní úroveň než amatérské. Věří, že v Evropě se nebudou pořádat.

JAPONSKO

je hornatá země a střední a severní část této ostrovní říše má velmi dobré klimatické podmínky pro lyžování. Moderní lyžování bylo zavedeno v Japonsku v roce 1911 rakouským instruktorem, který působil v japonské armádě. Vlastní mohutný masový rozvoj začíná až po II. světové válce a zvláště v posledních letech. V roce 1960 lyžovaly v Japonsku asi 3 milióny obyvatel a dnes počet

přesáhl 6 miliónů. Po celou zimu jsou všechny pahorky a pláně kolem Tokia plně obsazeny lyžaři. Další část odjíždí do centrálních a severních japonských Alp. Ve všední dny jezdí průměrně z Tokia železnicí 70 000 za sněhem a v sobotu a v neděli 200 000 obyvatel. Většinou lyžuje mládež a zvláště studenti, kteří si pilně celý rok šetří, aby mohli v zimě strávit týden v horách. Bydlí většinou u sedláků v horských oblastech, kde je podstatně laciněji než v hotelích.

Vážným problémem při intenzivním využívání terénu jsou úrazy. Do roka je několik set smrtelných úrazů a desítky tisíc lyžařů musejí být ošetřeny v nemocnicích a u lékařů-soukromníků.

Pro léto jsou japonští lyžaři vybaveni již několika halami s umělým sněhem. K nim nyní přistupuje budování místků a svahů pokrytých umělými hmotami.

ODEVŠAD

WILLY BOGNER, odsouzený k podmíněnému trestu za zanedbávání bezpečnostních předpisů, které vedlo loni ve Švýcarsku k tragické smrti Američana Buddy Wernera a Bognerovy snoubenky Barbí Hennebergerové, pokračuje v práci na filmu »Hymna na lyžáření«, jehož natáčení bylo tragickou událostí přerušeno. Film-systém »cinemascope« hude bez slovního doprovodu, s hudbou D. Illingtona a má být vbrzku dokončen.

★

TROGEIR BRANDTZÄG, dvojnásobný držitel bronzové olympijské medaile ve skoku na lyžích na ZOH v Innsbrucku měl smůlu. Při tréninku na mstku v Jämsä měl těžký pád, musel být převezen do nemocnice, kde lékaři zjistili pětinásobnou zlomeninu pravé nohy. Jeho příprava na MS 1966, které bude na jeho »domácím« mstku na Holmekollen, bude nejen narušena, pravděpodobně dokonce i ohrožena.

★

FINSKÝ PREZIDENT URHO KEKONEN je nejen velkým příznivcem lyžování, ale stále ještě aktivním vyznavačem. Během šesti dnů velikonočních urazil v Laponsku na lyžích ve svých 65 letech plných 160 km!

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-285. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném odd. a objednávký přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 51

Číslo

5

A-13*51565

Tvrdá zkouška v závěrečné spartakiádní soutěži lyžařů

70 km S ROZPOUTANÝM ŽIVLEM

Od svého vzniku v roce 1955 prošlo prvních deset ročníků závodu desetičlenných hlídek po hřebenech Krkonoš tak trochu na okraji našich vrcholných lyžařských soutěží. A přece má tento závod i ve světovém lyžařském dění ojedinělý ráz. Jeho zvláštností je nejen délka trati, především však kolektivní způsob soutěžení a hodnocení. Letos nabyl tento závod svého vrcholu tím, že byl závěrečnou soutěží lyžařské části III. CS.

Plných 80 desetičlenných hlídek mužů a 25 pětičlenných hlídek žen muselo tentokrát bojovat i s nepohodou, která tvrdě prověřila fyzickou i morální sílu všech účastníků. Nový směr a nemilosrdný vítr, který v prostoru u Vrbatovy boudy dosahoval rychlosti až 50 km a u Vosecké dokonce 80 km v hodině, dal notně zabrat. Ostré jehličky bodaly do tváře, přidala se i mlha. Za těchto okolností musela být spolupráce celého kolektivu opravdu dokonalá, zde bojoval jeden za všechny, stejně tak všichni za jednoho.

Pět, čtyři, tři, dva, jedna, předě! Hurá!!! To byl začátek velkého boje. (Na horním snímku.) — Kontrola u Spindlerovky. Další směr je Lužická bouda. (Uprostřed.) — Hlídka žen L. Trutnov, vedená zasloužilou místopředsedkou Květou Lejkovou. (Dole). Všechny snímky Karel Nonák.

Na zadní straně (foto Kněžek): Neoficiální nástava lyží — na 7. Interski v Badgasteinu.

JEŠTĚ
SE
NELOUČÍME

Lyžařství

ROČNÍK 51 • ČERVEN 1965 • Kčs 1,80 6

NOVINY V ČÍSLE:

Sixten Jernberg: NE-
LITUJI ANI JEDNOHO
KILOMETRU...

HOLMENKOLLEN ROK
PŘED MS

SLALOMOVÁ TECHNI-
KA 1965

NEJLEPŠÍ LYŽAŘI
V PRAZE!

SIXTEN JERNBERG:

NELITUJI

ANI JEDNOHO KILOMETRU...

Vítězstvím na 50 km na ZOH v Innsbrucku, kterým oslavil své 35. narozeniny, ukončil S. Jernberg svoji dlouholetou a mimořádně úspěšnou sportovní činnost. Jeho rozhovor s dopisovatelem sportovního časopisu Deutsches Sport-Echo je zajímavý, ale současně je také pro všechny sportovce poučný.

V rozhovoru říká mj.: »Období od roku 1956—1960 bylo pro mne neúspěšnější a na všechny závody z těchto let si vzpomínám rád. Nesmíte si myslet, že některé vítězství přijde samo! Často bývá porážka poučnější než některé vítězství. Vzpomínám si na jedny mezinárodní závody v Holmenkollen, kde jsem běžel 50 km. Tehdy se mi již po 25 kilometrech zdálo, že mi nohy vypovídají službu, a mimo to mě trápily velké bolesti žaludku. Kruhy se mi dělaly před očima, přesto jsem běžel dál. Dodnes nevím, jak jsem uběhl těch dalších 25 kilometrů. Byl jsem tehdy čtvrtý.

Ani jeden závod jsem nevzdal, i když se mi zdálo, že již dál nemohu. Nesmíte si nikdy podobnou myšlenku připustit. Ke kterémukoliv závodu je potřeba přistupovat s určitým pocitem odpovědnosti.«

VŠECHNO CHCE SVĚ

»Běžecké závody na lyžích zaznamenaly rozvoj nejen v technické a fyzické přípravě běžců. V poslední době se také změnila výzbroj a výstroj. Lyže, vázání, oblečení, prostě vše musí být dokonalé, stejně jako technická a fyzická příprava. Nyní to vše tvoří jeden celek.

V severských zemích trvaly dlouho konzervativní názory na moderní tréninkové metody. Já však jsem již ve čtyřicátých letech trénoval celoročně a jsem přesvědčen, že právě tehdy jsem si vytvořil základ k pozdějším úspěchům.

»Hodně se nyní tvrdí, že ve sportu je rozhodující talent. Je pravda, že talent je důležitá věc! Ovšem k tomu, aby se stal člověk vynikajícím sportovcem, nestačí sebevětší talent. Ideální je mít veliký talent a ještě mnoho a usilovně trénovat.

Musím se přiznat, že jsem v posledních letech tolik netrénoval jako dříve. Mnoho času mi zabralo mé zaměstnání, při kterém jsem stále v autě jako obchodní zástupce jedné firmy na cestách. Udržoval jsem si pouze svou předchozí formu. Ovšem k nejdůležitějším závodům jsem se i nyní připravoval důkladně a pociťvě. To byly jen nejméně významnější závody. A potom, když jste starší, nemůžete trénovat jako mladíci. Je to obtížnější!«

KAŽDÝ SE MŮŽE STÁT DOBRÝM SPORTOVCEM

»Někteří středoevropští trenéři, kteří vysvětlují neúspěchy svých svěřenců, tvrdí, že je potřeba se na lyžích přímo narodit a že např. Francouzi, Belgičané a někteří jiní Středoevropané nemohou nikdy Severňany ohrozit.

Nezáleží, kde se kdo narodil. Prostě — běh na lyžích vyžaduje velkého úsilí, dlouhého a pociťového tréninku. Kdo si toto neuvědomí a stále se nepřekonává, nemůže nikdy dosáhnout úspěchu. Kdo využívá současných metod tréninku ve velkých dávkách, téměř vždy dosáhne vysoké úrovně. Příkladem jsou italská běžci, kteří již pronikli mezi Severňany.«

KDO ZVÍTĚZÍ NA PŘÍŠTÍM MS?

»Největší předpoklady má Fin Mäntyranta, pokud bude dobře připraven. Vážnými uchazeči o titul

DVACET LET

Dvacet let... Čas dlouhý i krátký, čas bojů a houževnaté práce, čas budování a hledání nových cest. A právě v těchto jarních dnech jsme se všichni jubilejné ohlédli a zvěřili všechno, co stojí za námi.

Chceme-li zhodnotit těch dvacet let plodné a úspěšné práce v našem lyžování, musíme se vrátit myšlenkami ještě dále, zhodnotit stručně všechno, co předcházelo slavným májovým dnům 1945.

Období boje proti fašistické okupaci a za obnovení národní svobody a státní samostatnosti patří k nejtěžším, ale i k nejslavnějším obdobím osvobozenického boje pracujícího lidu našich národů. Byli to sportovci a mezi nimi velké množství lyžařů, kteří dovedli v nejtěžších chvílích našeho národa zažítat jiskry vzdoru a nadějí, kteří se dovedli postavit do řad bojovníků národně osvobozenického hnutí. Ti všichni věděli, že každý chybějící kráček znamená ztrátu drahocenného života nejen vlastního, ale nejméně všech příslušníků rodiny. A přesto neváhali ani okamžik postavit se do hnutí odporu. Mnozí z nich se nedočkali slavných dnů prozářených svobodou. Nastoupili však další, kteří převzali jejich myšlenky a dovedli za ně bojovat až do rozjásaných květnových chvil. Dnes skromně a nenápadně žijí mezi námi. Je dobře si v těchto dnech též uvědomit, co znamenala jejich pomocná ruka v celém národně osvobozenickém hnutí.

Konečně údobí okupace znamenalo úplné zničení všech základů našeho sportu do budoucna rozkazem okupantů k odevzdání všech lyží pro wehrmacht. Tisíce párů krásných lyží putovalo rozřezaných raději do kamen. A tak do rozjásaných prvních dnů svobody šli jsme úplně ochuzeni o každou možnost okamžitého návratu na naše hory. Do začátků svobody jsme šli zároveň s vědomím, že nemůžeme zůstat stará organizace »apolitických« svažů a tělovýchovných a sportovních organizací často svedených na pole nápomocné buržoazie. Chtěli jsme, aby československá tělovýchova byla sdružena v organizaci vybudované na zásadách jednoty, jak bylo za okupace soustavně projednáváno a připravováno. Uplynuly však tři roky marného dohadování, které znamenaly zbytečnou ztrátu času a nedozírné škody na naší tělovýchově.

Teprve sjednocení, které přineslo vítězství pracujícího lidu v únoru 1948, znamená vlastně počátek naší nové cesty, cesty stále úspěšnějšího rozvoje našeho sportu, jak dokazují výsledky.

Prvořadým úkolem byl široký masový rozvoj lyžování. Nejdříve byl založen Sokolovský závod branné zdatnosti, který záhy našel velkou oblibu u mladých i starých lyžařů. Jako závod branného charakteru převzalo jeho organizaci nejprve MNO, pak Svazarm, kde dodnes dosahuje ročně statistické účasti.

Druhá velká akce zaměřená na lyžařskou mládež — spartakiádní vložka, zahájena před II. CS — přivedla na start velké počty mladých lyžařů. Před II. CS v této soutěži splnilo technický limit celkem 69 198 mladých závodníků a nyní před III. CS opět kolem 90 000 účastníků, z toho jistě řada budoucích reprezentantů. Stejně bychom mohli kladně hodnotit i další akce masového charakteru, které se postupně vyvíjely z přetvářející se organizace naší jednotné tělovýchovné organizace, ať to byly SHDM (v r. 1951 účast 30 000 závodníků), SHMP (v roce 1964 — 430 000) a další.

K zvládnutí velkých úkolů růstu naší lyžařské ro-

diny byly zároveň zvyšovány počty dobrovolných pracovníků školením a jejich odborností byla dále zvyšována doškolováním, instruktáží, semináři a dalšími formami školení. Zatímco v r. 1948 bylo v evidenci 1020 lyžařských cvičitelů, 634 rozhodčích, máme dnes k dispozici 3982 lyžařských cvičitelů, instruktorů a pomocných lyžařských cvičitelů, 2949 rozhodčích všech tříd a 1399 trenérů, 132 autorů sjezdových tratí, běžeckých tratí a velitelů můstek.

Stačilo by jen si uvědomit, jak značné částky z našeho národní důchodu byly věnovány na jejich výskolení. A přesto nebyly tyto prostředky vynaloženy nadarmo, když zvěříme, že proti 321 lyžařským klubům v r. 1947 máme nyní celkem 1050 lyžařských oddílů, v nichž títo pracovníci vykonávají velký kus dobrovolné, společensky významné práce. A to neuvádíme jejich práci na ostatních úsecích, jako je rekreace ROH, kde ročně rovněž desetitisíce pracujících se seznamují s krásami našich zasněžených hor a lyžařského sportu.

Ruku v ruce s růstem organizační základny rostl i počet lyžařských zařízení. Proti 170 provozuschopným lyžařským můstkům z r. 1948 máme nyní jen 153 můstek od 20 m do 90 m, máme však 110 sjezdových tratí a slalomových svahů, 88 lanovek a výtahů, 63 stálých běžeckých tratí. Máme 8 můstek s umělou hmotou, 16 umělých běžeckých tratí. A tak bychom mohli dále a dál vypočítávat všechna zařízení a všechna opatření, která znamenají základ rozvoje našeho sportu.

I když sportovní úspěchy daly na sebe déle čekat, můžeme i v měření se závodníky kapitalistických zemí prokázat výsledky našich závodníků přednost našeho socialistického zřízení. Zařazení našich skokanů do světové špičky, výtečné výsledky některých sdruženářů a především i dobré výsledky mladých lyžařských závodníků budou jistě brzy následovány i závodníky ostatních disciplín.

Československo, které bylo Mnichovem jako první stát vydáno na pospas hitlerovskému Německu, bylo osvobozeno jako poslední z okupovaných zemí. Druhá světová válka na evropské půdě, nejstrašnější válka všech dějin lidstva, skončila na našem území. 9. květen se stal velkým dnem našich dějin. Tento první den svobody byl symbolem nerozborného přátelství se Sovětským svazem, přátelství, které i v našem sportu znamená novou úspěšnou epochu jeho vývoje.

Osvobozením Prahy skončila první etapa národní a demokratické revoluce. Revoluční převrat na byl lidového a demokratického rázu, čímž byl vytvořen příznivý podmínky, jaké dosud nepoznaly dějiny našich národů, aby si náš lid svobodně zvolil další svou cestu, aby určil svou vládu, nastoupil cestu lidové demokracie, cestu, jež vede k socialismu a komunismu.

A úspěchy prvních dvaceti let dokazují i v našem sportu správnost této cesty a její životnost. Jde nyní o to, abychom šli dále s ještě větším nadšením touto cestou, abychom nezůstali nic dlužní těm, kteří se s námi nedočkali těch šťastných květnových dnů, ale kteří za tyto vznešené myšlenky obětovali svůj život. Slibme si, že učiníme všechno pro další rozvoj našeho lyžování v naší sjednocené socialistické tělovýchově, pro slávu naší socialistické vlasti.

KAREL SMOLA, předseda sekce lyžování ÚV ČSTV

68. NORSKO PŘED MS 1966: HOLMENKOLLEN

Nejvýznamnějším závodem klasických disciplín letošního roku byl bezesporu světově známý Holmenkollen, a to nejen pro svoji vysokou každoroční sportovní kvalitu, ale především proto, že je místem mistrovství světa 1966.

NEJDŘÍVE NĚCO Z JEHO HISTORIE:

Od roku 1866 — nejdříve 12 roků přímo ve městě Oslo, dále pak na 300 m vysoké pahorkatině, co by kamenem dohodil severně od města, sjíždějí se závodníci celého světa, aby se v kolébce lyžařského sportu zpočátku učili, později bojovali o titul nejlepšího mezi nejlepšími. Není snad v lyžařském sportu vítěze olympijských her nebo mistrovství světa, který by neprošel holmenkollenským ohněm. A zvítězit v něm není o nic lehčí než vyhrát na olympijských hrách.

Z bohaté tradice a vysoké sportovní úrovně pramení vysoká vážnost tohoto závodu. Pro Nory jsou holmenkollenské dny největším svátkem a holmenkollenské vršky posvátným místem, kde, jak říkají, byla napsána nejedna kapitola světových dějin lyžařského sportu. Snaží se také slávu tohoto závodu udržet. A to nejen tradičním místem a programem, ale i vysokou technickou a organizační úrovní. Není pochyb o tom, že za vysoké podpory vlády, rady hlavního města a za pomoci tisíců dobrovolných pracovníků, pro které je ctí být pověřen nějakým úkolem při tomto závodě, se jim to daří.

GENERÁLNÍ ZKOUŠKA NA MS

Letošní Holmenkollen měl si rovněž udržet svůj obvyklý ráz. Pořadatelé také stále zdůrazňovali, že se jedná o tradiční závod s obvyklým programem a žádnou zkoušku před mistrovstvím světa, jak také rozhodla FIS. Nic však nemohlo zabránit tomu, aby se závod nenesl jiným duchem a nepřestál přece jen v generální mistrovskou zkoušku. Příčinil se o to sám organizační výbor MS 1966, jehož členové již fungovali ve svých funkcích, úpravy na komunikacích vedoucích ke stadiónu a na samotném stadiónu a konečně více než 400 zahraničních účastníků z 18 států, kteří přijeli nejen na dobré závody, ale také na průzkum prostředí, k poznání profilů tratí a můstků a konečně k porovnání výkonnosti a předpokladů svých závodníků.

Ne lze pochybovat o tom, že mezi letošními účastníky byli také všichni budoucí mistři světa 1966. Uhodnout je bylo by však těžší než uhodnout všechna čísla Sportky, i když známe vítěze generální zkoušky. Výsledky letošního roku budou se jistě málo podobat výsledkům MS 1966. Zkušenosti posledních let ukazují taktiku skutečných mistrů neodkryt karty a nevystřílet prach zbytečně předem, ale připravit se dobře na závod, na kterém nejvíce záleží.

REPREZENTOVALI DOBRĚ

Závodů 68. Holmenkollen zúčastnila se na pozvání Norského lyžařského svazu také desetičlenná skupina československých lyžařů ve složení: Vedoucí B. Tvrzník, trenéři I. Matouš a Z. Remsa, skokani Z. Hubáč, J. Matouš, J. Raška, sruženáři J. Kraus, J. Kutheil, běžci K. Štefl a E. Paulusová. Přestože závod zastihl naše skokany již v poklesu formy, reprezentovala tato skupina naši socialistickou republiku dobře. Druhé místo juniora Štefla, páté místo sruženáře Krause, deváté skokana Matouše a jedenácté místo běžkyně E. Paulusové jsou jedny z nejlepších výsledků čs. lyžaři v tak těžké konkurenci dosažených. Jsou také hezkým příslibem pro příští rok. Ovšem za předpokladu ještě intenzivnější precizní přípravy, protože není pochyb o tom, že i naši soupeři vystupují v posledním roce přípravu na nejvyšší míru.

V MĚSTĚ NA POLÁRNÍM KRUHU

Po závodech v Holmenkollen vracela se skupina běžců do vlasti, skokani odjžděli na lety vzduchem do Kulmu a sruženáři Kraus a Kutheil spolu s B. Tvrzníkem se zúčastnili ještě mezinárodních závodů v Mo i Rana. Město Mo (čti Mo) leží asi 900 km severně od Oslo, na konci 60kilometrového zálivu Rana. Má s nejbližším okolím asi 15 000 obyvatel, zaměstnaných částečně v místní státní slévárně a koksovně, dále v námořní dopravě a v obchodě. Hezké, čisté město s dvěma velkými moderními obchodními domy, v drsném, ale zdravém podnebí, sportovně založené, s dobrou životní úrovní. Je známé jako »město na polárním kruhu« a hraničí se známým ledovcem Svartisen. Terén kolem města a tím i běžecké tratě jsou bohatě členité, s prudkými krátkými výstupy a sjezdy, v nadmořské výšce 20—100 m. Skokanské můstky s přírodním nájezdem s P 60 a 74 m, staršího typu, jsou vybudovány v bezprostřední blízkosti města.

Pořadatelé využili účasti na závodech Holmenkollen a získali do Mo řadu špičkových závodníků v čele s G. Brandtzægem, L. Grinim a G. Thomou. I v této konkurenci obstáli naši závodníci dobře. Ve skoku na malém můstku umístil se J. Kraus jako pátý se 194,8 bodu za Brandtzægem 222,5, Johansenem 197,1, Grinim 196,3 a Thomou 195,1 bodu, Kutheil jako šestnáctý se 164,3 bodu. Ve skoku pro závod sružený na téže můstku zvítězil Kraus s 238 body, před Thomou 234,8, Američanem Bowerem 220 a Kutheilem se 197,6 bodu. Celkově v závodě sruženém skončil Kraus jako čtvrtý za Thomou, Svendsenem a Bowerem, Kutheil jako osmý. Ve skoku prostém na P 74, měl Kraus velmi dobré vyhlídky v dobrém vylosování a ve zlepšené formě, ale po zranění při zkušebním skoku na dojezdové ploše, musel ze soutěže odstoupit. Kutheil podal velmi solidní výkon a skončil mezi skokany specialisty na 22. místě.

Dojmy, které jsme si z letošního zájezdu do Norska přivezli, jsou velmi hezké. Pohostinský, Československu nakloněný národ nejen s bohatou tradicí, ale s lyžařským sportem vysoké úrovně. Je třeba si jen přát další spolupráce i širšího sportovního styku, který nemalo přispěje rozvoji závodního lyžování v Československu. Nemálo na nás působil neobyčejný zájem o naši výpravu a morální pomoc ze strany československého velvyslance v Oslo, jeho manželky a všech zaměstnanců velvyslanectví. Rádi vzpomínáme a patří jim náš dík.

BOH. TVRZNIK,

ústřední trenér lyžování

BĚŽECKÝ HOLMENKOLLEN:

Sportovní divák:

ŽIVNÁ PŮDA

Vítěz běhu na 50 km Fin A. Tiainen na snímku Ilji Matouše

Poslední zkouška na holmenkollenských tratích před mistrovstvím světa přivedla na start úplná národní běžecká družstva lyžařských zemí. Startovní listiny na 15 km mužů a 10 km žen byly vlastně seznamem všech známých jmen, a tak 68. Holmenkollen můžeme označit jako malé mistrovství světa před mistrovstvím světa, jako velikou bitvu před bitvou. Vedle všech nejlepších domácích běžců startovalo 14 Švédů, 10 Finů, pětičlenná družstva SSSR, Itálie a Francie, čtyřčlenná družstva NDR a NSR, zastoupeny byly i Anglie, Island, USA a Dánsko. V ženách vedle deseti norských závodnic startovalo devět Švédek, čtyři běžkyně SSSR a Finska, tři závodnice z NDR a další jednotlivé závodnice.

Naši běžci startovali na letošním Holmenkollen poprvé od roku 1952 (ZOH). Eva Paulusová a junior Karel Štefl v těžké úloze rozvědky s mnoha úkoly a odpovědností dobré reprezentace vybojovali v holmenkollenském »vrčícím kotli« víc, než se dalo vůbec očekávat, a získali našemu běhu po mnoha hubených létech opět čestná umístění v tak velké soutěži. Jedenácté místo Evy Paulusové, 2:22 min. (6,3 % zpoždění) za vítězkou Bojarskichovou, je dosud

nejlepším naším výkonem v běhu žen v takovéto konkurenci (dosud Lauermanová v Cortině 7,5 % zpoždění za vítězem). Druhé místo Karla Štefla v juniorské patnáctce v soutěži nejlepších norských (20), švédských (7) a finských (2) juniorů bylo nejen velkou senzací pro sportovní novináře, překvapením pro lyžařské odborníky, ale i velmi radostným zjištěním pro nás. Jen talentovaný Evert Olsson z klubu Sixtena Jernberga dovedl porazit Středoevropana a zachrá-

nil tak čest Severu. I při plném ocenění výkonu Karla Štefla budeme však velmi střízliví, pokud jde o perspektivy našeho běhu. Pro mnohé severské juniory juniorskými závody závodní činnost teprve začíná.

MISTROVSKÉ TRATI

Všechny holmenkollenské běžecké soutěže — 15 km mužů, 10 km žen, 15 km juniorů a 50 km — probíhaly na tratích, které až na malé změny odpovídají tratím příštího mistrovství světa. A možno říci, že to jsou tratě opravdu mistrovské. Charakter těchto tratí, který jen těžko může být znázorněn hrubým profilem nebo jen součtem stoupání, je částečně

NELITUJI ANI JEDNOHO KILOMETRU

Pokračování z 2. str. obálky

budou domácí Norové v čele s Gröningemem a mladým, nadějným Eggenem. Z mých krajanů budou favorité Assar Rönnlund, Arne Anderssen, Jane Stefansson, Ragnar Persson a 22letý Per Erik Larsson.

MŮJ SYN SE MUSÍ PILNĚ UČIT ...

»Mám syna a dceru. Přestože jsou mé děti ještě malé, snažím se již nyní v nich prokázat zájem a lásku ke sportu. Nevnučuji svému synovi některý druh sportu. Nezáleží na tom, bude-li fotbalista, hokejista nebo lyžař. Záleží na něm, pro co se rozhodne. U dětí je potřeba pouze vytvořit dobrý základ pro další růst a vývoj.

Jedno však vím jistě. Chce-li můj syn něco dokázat, musí se učit, pracovat a hodně a tvrdě trénovat. Nemyslím, že se musí stát za každou cenu vynikajícím sportovcem. Hlavně aby byl dobrým člověkem a měl dobrý charakter. Sport je nejlepším prostředkem pro takovýto cíl!«

Podle zahraničních pramenů zpracoval
ANTONÍN FUCÍK, České Budějovice

VERDENSMESTERSKAPET PÅ SKI 1968

OSLOOLYMPIAMESTERSKAPET 1968

OSLO 17-21 februar 1968

PLASTIKER NR 1
Dato: 1968

TRÉNÉR: ...

určen již překrásnou členitou krajinou, která dovoluje postavit technickou, sprinterskou trať s nepočetnými variacemi různých technických prvků. Drobná členitost trati, bohatý mikrorelief, sjezdy, které jsou opravdu sjezdy, sjezdy do protisvahů a rovin a celá škála výstupů různé délky a nejrůznějších sklónů vyžaduje perfektní techniku a klade i určité nároky na taktické schopnosti závodníka. Rekl bych, že stereotypní dvoudobý střídatý krok se zde hodí nejvýš pro rozjždění a zkoušení mazání na stadióně. Naše trať nelze vůbec s tímto typem trati srovnávat. Tak například všechny technické prvky z letošní mistrovské patnáctky v Novém Městě na Moravě by zde nevystačily ani na pětisetmetrový úsek. Úprava běžec-kých stop však byla na holmenkollenském zkoušce velmi střízlivá. Pečlivě a bezpečně byly upraveny sjezdy, docela však pořadatelé zapomněli na 10 km žen, kterou nechali v »přírodním« stavu i v místech, kde vedla po cestách a turistických lyžařských stopách. Sněhové podmínky v době závodů — několik druhů sněhu od mokrého firnu přes zledovatělou stopu až k suchému, velmi tupému prашanu — kladly na závodníky vysoké technické i taktické požadavky.

Nejvyrovnanější a také nejhodnotnější holmenkollenskou běžec-kou soutěží byla

PATNÁCTKA MUŽŮ

Pořadí závodníků se v průběhu závodu neustále měnilo, po těžkém začátku na 5. km s výškovým rozdílem 100 metrů a střídaté části do desátého km, se ukázal jako rozhodující pro konečné umístění až finiš na posledních pěti kilometrech, zdánlivě velmi lehkých, s klesající tendencí 100 metrů. Z pole 83 závodníků jenom 8 závodníků (8., 12., 61., 64. a 4 poslední) mělo v cíli stejné umístění jako na 10. km! O boji na každém metru a o každou vteřinu, o úžasně vyrovnanosti závodu svědčí mezilasy i konečný výsledek. Na 5. km bylo v jedné min. 40 závodníků a dokonce ve dvaceti vteřinách 20 závodníků, kteří se pak umístili od 7. do 41. místa. V konečném výsledku je v první minutě za vítězem 13 závodníků, v druhé 19, v třetí 9, ve čtvrté 16 a v páté 9. Dvě stříbrny za vítězným Norem Skjemstadem se umístil italský závodník Stella. Překvapení, které již lyžařské odborníky nepřekvapuje. Stává se pravidlem, že téměř v každém závodě vždy aspoň jeden z družstva italských běžců podá vrcholný výkon. Katastrofou zde však vyvrcholila krize sovětských běžců, když Kruglov a Vorončichin se umístili na 31. a 33. místě a Vedelin, Šmilov a Gizatulín bojovali

až na konci »pelotonu« se závodníky USA, Jugoslávie a posledním z norských závodníků, kterým nebyl nikdo jiný než dvojnásobný olympijský vítěz a trojnásobný vítěz Holmenkollenu — Hallgeir Brenden. Za nimi zůstali již jen závodníci Anglie, Islandu a Dánska. Ze Středoevropán byl nejlepší vedle Stelly a šestnáctého Demela Grimmer z NDR — 23., 1 min. 32 vt. za vítězem, 26. a 27. byli de Florian a Polák Rysula. Obdivuhodný výkon podal Grimmer na posledních pěti kilometrech, do kterých vjížděl jako 41. s časem 16:31 měl nejrychlejší závěr před Stellou (16:34) a Skjemstadem (16:41), kteří vjížděli do poslední pětky jako 4. a 3. za Norem Eggenem a Švédem Lindhem.

Neméně zajímavá byla i

DESÍTKA ŽEN

s plným »mistrovským« obsazením. Ani zde již v letošním roce nepřekvapuje porušení dřívější naprosté suverenity sovětských žen, zvláště když šlo o závod na technicky obtížné trati, při teplotě vzduchu a kvalitách sněhu, s kterými se sovětské běžci stále ještě nedovedou vyrovnat, především psychicky. A tak pořadí v závodě na 5 km — Bojarskichová, Lehtonenová, Puusulová, Mekšilová, Černovová, Martinsonová, Gustavsonová, Varionová, Neminenová, Nestlerová a Paulusová je zdravým zřešením poklidné hladiny v ženském běhu, které povede k zamyšlení sovětské trenérky, dodá znovu chuti severským běžkyním a bez optimismu nezůstáváme ani my. Jedna minuta rozdílu mezi E. Paulusovou a nejlepší Švédkou, to je už úroveň, ze které se dá zaúčtovat, když všechno »vyjde«, i na místa velmi čestná. Je si však třeba uvědomit, že na našich závodních tratích, tréninkových tratích a okruzích těžko může závodník dosáhnout vysoké technické dokonalosti spojené s potřebnou absolutní rychlostí a rychlostní vytrvalostí, která je dnes potřebná na tratích holmenkollenského charakteru.

ZÁVOD A VÝKONY JUNIORŮ NA 15 km

Ize velmi těžko hodnotit. Jenom srovnání časů se sdrůženáři, kteří jeli závod na stejné trati za poměrně stejných podmínek, ukazuje na vysokou hodnotu výkonu prvních juniorů [Olsson 53:47, Štefl 55:08, nejlepší sdrůženář Svendsen 56:26]. Menší je již vyrovnanost juniorů. V první minutě za Šteflem jsou čtyři závodníci, ve druhé tři, ve třetí dva a ve čtvrté osm. Jenom jeden zběžný pohled na jeden závod juniorů nedovoluje určit podíl talentu, techniky a sportovní přípravy na výsledku. Ale již

vítězství polských juniorů v předcházejících ročnících [Rysula 1959, Staszal 1961] by nás mělo vést k důkladnému studiu a porovnání výkonnosti dorostenců a juniorů a jejich dalšího vývoje u nás a ve Skandinávii. Pozdní litost nad zkopanou hřivnou talentů již našemu lyžování nepomůže.

Samostatnou kapitolu v holmenkollenských bězích tvořil

BĚH NA 50 km

Technická trať sprinterského typu a náročné sněhové podmínky vyřadily, zcela v tradici předcházejících ročníků, třetinu závodníků již po prvním pětadvacetikilometrovém okruhu. Boj o vítězství se zúžil jenom na finské a norské běžce. Po odpadnutí Nora Skjemstada, vítěze patnáctky, který vedl až do 25 km [celkově až devatenáctky], udržoval si vítěz Tiainen půldruhiminutový náskok před dalším Norem Ellefsäterem až do cíle. Padesátka ukázala vysoké technické a vytrvalostní kvality finských běžců (1., 3., 4. a 7. místo). Výborně opět zajel Italové (8., 11.), z dalších Středoevropán byl po Italech nejlepší Francouz Baradel (16., 17:53 min. za vítězem), ze sovětských závodníků byl nejlepší Gizatulín osmnáctý. Švédové bez Rönnilunda, který v odpočinkovém roce dal přednost menšímu závodů (Mäntyranta též), stačili jenom na dvanácté místo.

Zajímavé je umístění prvních deseti závodníků padesátky v předcházejícím závodě na 15 km. Tiainen byl 53., další závodníci podle pořadí — 34., 15., 18., 35., 4. [Nor Eggen Gjermund], 39., 33., 13. a 32. Z tohoto srovnání však nelze udělat závěr o nedostatečné rychlosti nejlepších vytrvalců (vždyť například Eggen vedl v běhu na 15 km až do desátého km), ani o nastávající specializaci na jednotlivé tratě. V mnohých případech šlo možná jenom o psychické a fyzické soustředění jen k jednomu závodů. Jednodenní odpočinek nez tak těžkými závody je jistě nedostačující.

Stručný pohled na holmenkollenského běžec-kého soutěže by nebyl úplný bez zmínky o prostředí závodů. Tolikrát již popisovaný a dobře známý zájem obecnstva o běžec-ké soutěže v severských zemích nás znovu uvádí v zamyšlení nad prostředím, ve kterém musí u nás závodit naši běžci. Stovky norských diváků na běžkách na odlehlejších a vzdálených místech běžec-kých tratí jsou sportovními diváky v pravém slova smyslu. Rekl bych, že tvoří i nezbytnou část živné půdy, potřebné pro růst vrcholných sportovních výkonů.

ILJA MATOUŠ,

trénér reprezentačního družstva běžců

SKOKANSKÝ HOLMENKOLLEN:

JEN MATOUŠ

Naši závodníci zde startovali v poválečných letech potřeji. Matouš byl v roce 1963 osmnáctý, Raška v roce 1964 patnáctý. Letos se této soutěže zúčastnili Hubač, Matouš a Raška. Velmi dobře upravený můstek byl k dispozici na trénink denně dvě hodiny. Tohoto času využili všichni zahraniční skokani a samozřejmě i naši k velmi kvalitnímu tréninku, který byl umožněn i dobrým počasím a dokonalejším seznámením se s profilem můstku.

Můstek na Holmenkollen

(Foto Ilja Matouš)

LETOŠNÍ SKOKANSKÁ SOUTĚŽ NA TRADIČNÍCH ZÁVODECH HOLMENKOLLEN 1965 BYLA PRO VŠECHNY SVĚTOVÉ SKOKANY VELMI DŮLEŽITÁ. BYLA TO POSLEDNÍ PROVĚRKA A MOŽNOST DOBRÉHO TRÉNINKU NA MŮSTKU, KTERÝ URČÍ V PŘÍŠTÍM ROCE MISTRA SVĚTA VE SKOKU NA LYŽÍCH.

V závodě vavřín vítěze si odnesl reprezentant NDR Neundorff, který dokázal porazit na domácí půdě všechny Nory včetně Engana, Brandtzäga a Wirkoly. To, myslím, bylo velké překvapení pro norské lyžařské fanoušky. V soutěži zazářil však také celkem neznámý norský skokan Grinni, který podal velmi krásný výkon a skokem 89 m v posledním kole vytvořil dokonce nový rekord můstku. Podle mého názoru si zasloužil vítězství!

Z našich závodníků dosáhl pěkného úspěchu Josef Matouš, který se objevil ve výsledcích na devátém místě. Skoda, že mu nevyšel druhý skok. V jeho silách bylo čtvrté či páté místo. Další dva naši závodníci prodělávali momentální výkonnostní krizi a nebyli ve formě. Velikým nedostatkem bylo celkem neobjektivní posuzování výkonů rozhodčími. Tím se také mnohý výsledek značně zkreslil.

Domnívám se, že účast našich skokanů na letošním Holmenkollen byla prospěšná, přestože ne všichni dosáhli dobrého výkonu. Měli však možnost si zatrénovat i zazávodit na můstku, na kterém se skutečně v příštím roce MS, a to bylo, myslím, podstatné!

ZDENĚK REMSA,

trenér reprezentačního družstva skokanů

Liga lyžařských oddílů zařazených do celostátní soutěže a do soutěží jednotlivých oblastí skončila svůj první ročník. Je samozřejmě, že jako vše nové, i tato nová soutěž lyžařských oddílů prodělala své nemoci zrodu, ale na druhé straně nám ukázala, že vyhlášení této soutěže bylo oprávněné, vzbudila větší zájem lyžařských oddílů o lyžařské závody a oživila činnost v lyžařských oddílech; tím přispěla i ke zvýšení náročnosti na přípravu závodníků a jejich výkonnosti při snaze o dobré umístění nejen na prvých, ale i dalších místech. Zvýšila se i bojovnost závodníků ve snaze dokončit závod, neboť i ten poslední ligový závodník bodoval. Projevuje se to zvláště na snížení počtu nezdravého předčasného »házení flinty do žita«, kdy závodník, ztratí-li naději na umístění na prvých místech — závod předčasně vzdává (a mám na mysli hlavně špičkové závodníky).

I počet závodnic se nám zvýšil a oddíly byly touto společnou soutěží mužů a žen přímo vedeny ke zvýšení zájmu o získávání žen pro závodní lyžování. I toto bylo a je účelem této soutěže. Ozývají se sice hlasy o oddělení soutěže mužů a žen, které jsou však ponejvíce motivovány současnou situací v některých oddílech.

Nejde nám však při této soutěži o pouhé změření výkonnosti závodníků a závodnic v jednotlivých oddílech — tím by se stala soutěž samoúčelnou —, ale účel a cíle této soutěže jsou vyšší a jsou vyjádřeny v pravidlech této soutěže.

Lyžařská liga — kolektivní lyžařská soutěž — má zajistit systematickou přípravu v metodicky rozložených soubojích vyrovnaných závodníků a tím přispět k růstu výkonnosti v závodním lyžování, — má vést k upevnění lyžařských oddílů v bojích o jejich čest, posilovat odpovědnost a cit socialistické vlastenecké závodníků.

— má být propagací a podnětem k nejširšímu rozvoji lyžování v lyžařských oddílech TJ.

NAD LYŽAŘSKOU LIGOU

SLÁVIA PRAHA VŠ - NEJLEPŠÍ

Opakují a zdůrazňují to proto, poněvadž tyto cíle musíme mít na zřeteli i při dalších úpravách této soutěže, které po jednoroční zkušenosti budeme provádět. K těmto cílům musí směřovat i všechny připomínky, které budou uplatňovány při úpravách.

V souvislosti s ligou ozývá se i kritika přestupů, přetahování závodníků apod. Rozhodně se budeme stavět proti nezdravým manýrům čachrařů se sportem. Neubráníme se však soustředování nejlepších závodníků v lyžařských základnách a lyžařských oddílech, které mohou vytvářet příznivé podmínky pro další růst výkonnosti lyžařských závodníků; ovšem i tyto přestupy musí být provedeny podle platného organizačního řádu ČSTV a Směrnic pro účast sportovců v soutěžích ČSTV, kde je řešena otázka hostování i otázka přestupů závodníků. (O tom v příštím čísle.)

V lyžařských soutěžích a v lyžařském sportu vůbec, v tomto krásném bílém sportu musíme dbát, aby se nám v něm neobjevily černé skvrny.

Lyžařské závody musí plnit i svoji výchovnou funkci, morální působení na závodníky a kolektivní lyžařských oddílů a věst je k tvrdému a houževnatému, ale vždy k čestnému sportovnímu boji. Nejde nám přece o vítězství za každou cenu, o urvání bodů třeba i nepoctivými prostředky.

Vždy mezi pravými sportovci platilo, platí a bude platit nejvyšší zákon sportovního boje — pravidlo fair play.

I když zavádíme v lyžování nové formy soutěží,

nesmíme připustit, aby se nám tam vloudily třeba jen příznaky nesportovního nebo dokonce nečestného boje.

V tom budeme důslední a tvrdí — a to si musí uvědomovat všichni závodníci, trenéři, rozhodčí a všichni, kterým lyžování přirostlo k srdci.

V naší tělovýchově nejde nám jen o vysoké sportovní výkony, ale v prvé řadě o výchovu zdravých, zdatných a morálně vyspělých občanů naší vlasti.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

CELOSTÁTNÍ LIGA

	B o d y		
	muži	ženy	celkem
1. Slávia VŠ Praha A	1083,25	837	1920,25
2. RH Praha A	750,75	720	1470,75
3. LIAZ Rýnovice	1114,50	329	1443,50
4. Slovan Smokovec	1084,25	292	1376,25
5. Slávia Technika Brno	808,25	421	1229,25
6. Slávia Košice	863,75	360	1223,75
7. Sokol Janské Lázně	712,25	503	1215,25
8. Dynamo Nízké Tatry	695	397	1092
9. Spartak Vrchlabí	552	386	938
10. Lokomotiva Trutnov	—	—	—

OBLAST ČECHY

	B o d y		
	muži	ženy	celkem
1. Chemička Ústí n. L.	654	498	1152
2. ČKD Praha	687	311	998
3. Slávia VŠ Praha B	507	476	983
4. Slávia VŠST Liberec	639	283	922
5. Rudá hvězda Praha B	448	353	801
6. Slávia Plzeň	218	319	537
7. Tatra Strážov	127	18	145

CELOSTÁTNÍ LIGA

	B o d y		
	muži	ženy	celk.
1. Slávia VŠ Praha A	991,5	908	1899,5
2. Baník Kremnica	1173,75	674	1847,75
3. Rudá hvězda Semily	1100	418	1518
4. S. Nové Město n. Mor.	992	494	1486
5. Spartak Strakonice	747,5	649	1396,5
6. Lokomotiva Trutnov	418,5	862	1280,5
7. Slovan Smokovec	959,5	285	1244,5
8. Rudá hvězda Poprad	857,25	282	1139,25
9. Jiskra Mšeno A*)	374,75	626	1000,75
10. Ještěd Liberec	247,5	665	912,5

*) TJ Jiskra Mšeno n. N. nebyly započítány do výsledků body dosažené v závodech VCS (14.—16. 3. 1965) na Štrbském Plese, vzhledem k tomu, že za oddíl startoval v tomto závodu pod jménem závodníka uvedeného na soupisce jiný závodník.

Z celostátní ligy do jednotlivých oblastí sestupují:

Jiskra Mšeno A
Ještěd Liberec

a z oblastní do celostátní ligy 1966 postupují
Slovan Jilemnice
TJ Rožnov

★

OBLAST MORAVA

	B o d y		
	muži	ženy	celkem
1. Rudá hvězda Brno	543	543	1086
2. Slávia Olomouc	594	431	1025
3. Slávia Technika Brno B	597	334	931
4. TJ Gottwaldov	651	216	867
5. Slávia VŠB Ostrava	510	294	804

OBLAST SLOVENSKO

	B o d y		
	muži	ženy	celkem
1. Slávia Universita Bratislava	336	346	682
2. Rudá hvězda Ban. Bystrica	449	216	665
3. Lokomotiva Bratislava	345	202	547
4. Spartak Piešťany	205	104	309
5. VSD Žilina	104	94	198

Z celostátní ligy do jednotlivých oblastí sestupují Dynamo Nízké Tatry, Spartak Vrchlabí, Lokomotiva Trutnov, a z oblastí do celostátní ligy 1966 postupují Chemička Ústí n. L., Rudá hvězda Brno, Slávia Universita Bratislava.

BĚŽECKÉ DISCIPLÍNY

OBLAST ČECHY

	B o d y		
	muži	ženy	celk.
1. Slovan Jilemnice	748,5	566	1314,5
2. Slávia VŠ Praha B	765,5	534	1299,5
3. Rudá hvězda Praha	586,5	388	974,5
4. Sparta ČKD Praha	413,5	466	879,5
5. Rudá hvězda Plzeň	609,5	239	848,5
6. Spartak Vrchlabí	418,5	353	771,5
7. Jiskra Domažlice	663,5	77	740,5
8. Jiskra Mšeno B	377	188	561
9. Slavoj Kořenov	203,5	249	452,5
10. Slavoj Karlovy Vary	193	192	385
11. Jiskra Vítkovice	195	158	353

OBLAST MORAVA—SLOVENSKO

	B o d y		
	muži	ženy	celk.
1. TJ Rožnov	749	561	1310
2. Slávia VŠ Olomouc	532	524	1056
3. Sl. Ekonom Bratislava	591	421	1012
4. Slávia Technika Brno	539	429	968
5. Slávia Universita Brno	286	355	641
6. S. Nové Město n. Mor.	376	216	592
7. VAAZ Brno	314	267	581
8. RH Banská Bystrica	412	163	575
9. Jiskra Nováky	258	186	444

VÝZVA LYŽAŘSKÝM ODDÍLŮM! Lyžařské oddíly, které nebyly v roce 1965 zařazeny do oblastní lyžařské ligy a mají zájem se jí zúčastnit — přihlaste se nejpozději do 30. 9. 1965, a to odděleně pro běžecké a sjezdové disciplíny. V přihlášce uveďte jména svých závodníků, kteří by přicházeli pro tuto soutěž v úvahu. Ústřední sekce lyžování rozhodne podle těchto přihlášek o případném zařazení do jednotlivých oblastí. Pravidla této soutěže jsou k nahlédnutí v krajských lyžařských sekcích.

Přihlášky zašlete Ústřední sekci lyžování (STK), Praha 1, Na poříčí 12.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ, předseda STK Ústřední lyžařské sekce

7. INTERSKI

Badgastein

1965

(Dokončení z minulého čísla)

Zvláštním pocitem působila ukázka NSR. Lyžování slepých a tělesně postižených, tj. po zranění. Jezdci s protézami dolních končetin, jednoruký, bezruký, jednozvl. Sklízeli potlesk za svou nezměrnou trpělivost a vůli, s kterou nechtějí v důsledku fyzického postižení opustit svůj milovaný sport. Jejich výkony byly obdivuhodné. A jízda 21leté jednoruké veselé dívky, která nešťastnou náhodou přišla o nohu? To byla ukázka obrovské vůle a výtečného lyžařského umění. Krátké i dlouhé smyky na strmém tvrdém svahu, s dokonalou jistotou a bravurou. A nakonec potlesk obdivu a uznání za předvedené výkony.

Jako poslední byla ukázka domácích, Rakušanů, 30 učitelů lyžování a 12 chlapců ve věku od 8—12 let. Ukázka dokonale nacvičená, s rychlým spádem. Napřed škola, potom mládež. V technice nic nového, pouze v metodickém postupu náviku krátkých smyků zařazují krátké smyky se širokou stopou. U oblouků v pluhu zdůrazňují vysunutí patky zatížené lyže opakovaně, úplné přenesení váhy těla, jízdu na vnější lyži bez přinožení, později s přinožením. Cviky vesměs známé. Chlapci ze střediska v Obergurglu byli výborní. Jezdí dobře a s chutí. Všechny ukázky jsme natočili na 16mm film. V současné době je materiál ve zpracování. Na podzim bude k dispozici v půjčovně filmů ústřední školy ČSTV.

Vedle všech těchto přednášek a filmů a ukázek byla na počátku jednání v komisích, z nichž mezinárodní svaz sestává, a to v komisích profesionálních učitelů jízdy na lyžích, amatérské a v komisích pro výuku lyžování na školách. Komise zasedaly oficiálně dvakrát, přípravných jednání však byla celá řada. Naše delegace se

na tato jednání důkladně připravila předem, přivezla materiály s sebou a byla velmi iniciativní. Komise školská byla konstituována na základě společného návrhu československo-rakouského, které si byly velmi podobné co do rozsahu a obsahu i včetně zamýšleného systému práce v komisích. Vezli jsme i informativní materiál s sebou, který sloužil jako vzor pro vypracování obdobných zpráv ostatních států. Předsedou komise se stal doc. Groll z Rakouska, vicepředsedou doc. dr. Jaroslav Čtvrtečka. Komise má velmi dobrý a bohatý program práce, jako je výměna zkušeností, vzájemné návštěvy a konzultace, pracovní porady atd. Vedení komise je v úzkém kontaktu s vedením amatérské komise a předpokládá se úzká spolupráce.

Komise amatérská řešila celou řadu problémů, ať už to bylo skládání účtů z minulého práce, nebo řešení organizačních otázek pro budoucí činnost. V podstatě činnost amatérů pro kongres byla velká, celá řada přednášek byla připravena amatéry. Některé požadavky amatérů nebyly však přes příslib předsednictva svazu splněny, všechny přednášky nebyly zařazeny do všeobecného programu. Naše příprava pro tuto komisi byla rovněž důkladná, úkoly, které jsme převzali, byly splněny. Náš návrh byl podkladem pro jednání o organizačním rozdělení komise. Předsedou komise se stal pan Kraus z NSR, vicepředsedou prof. Ritschel z Rakouska, prof. Brandenberger ze Švýcarska a inž. Chlouba z ČSSR. Všichni vicepředsedí vedou zároveň jeden pracovní úsek.

Komise profesionálů řešila otázky ponejvíce obchodní a možnosti výuky učitelů jízdy na lyžích v cizích státech. Pozorovatelem v této komisi je prof. Zálesák,

takže budeme o všech jednáních průběžně informováni. Předsedem Svazu byl opět zvolen prof. Krucken-Lanser, členem předsidia doc. dr. Čtvrtečka.

Vcelku jsme si odnesli z kongresu tyto souhrnné poznatky:

1. V technice jízdy ve sjíždění v ZLV je zjevná stabilizace na základě techniky jízdy nohama. Upouští se od přehnaných postojů, hledá se uvolněnější provádění cviků. Zdůrazňuje se činnost dolních končetin pro jízdu. Technika francouzské školy je zcela osamocená.

2. V metodách výcviku se soustavně pracuje, hledají se nové postupy, nové průpravné cviky. Lze pozorovat všeobecnou snahu o zefektivnění výuky.

3. Přední lyžařské státy se zabývají velmi intenzivně přechodnými formami ZLV a ZV, hledají neúčinnější způsoby pro vrstevní výkonnosti mládeže pro budoucí závodění.

4. Ve výkladu techniky a v jejím provádění, stejně tak i v činnosti metodické, je ČSSR na předním místě a na poli nezavodního lyžování jako taková uznávána.

Inž. MIROSLAV CHLOUBA,
předseda MK ZLV ŮLS

SLALOMOVÁ TECHNIKA 1965

Že se technika slalomu stále zdokonaluje, a tím i mění, je možno pozorovat rok od roku. Nedá se říci, že by se měnila z »gruntu«. Aplikují se v pohybu tytéž prvky, ale jinak a na jiném místě. Není správné, hodnotíme-li techniku slalomu pouze z fotografií — i když to v tomto článku budeme dělat také — protože jsou určité momenty zcela nepostřehnutelné, a pak těžko může fotografie dát představu o pohybu tomu, kdo nezná pohyb v celém rozsahu, Tomu fotografie nic nemůže říci, nebo mu řekne něco nesprávného nebo nepodstatného.

Pro pochopení slalomové techniky je třeba říci si něco o vývoji. Ten šel, jak již bylo řečeno, stále vpřed, se snahou nejprve o zmenšení dráhy otáčení, ke které se v posledních letech přidávala snaha o zrychlení pohybu v otáčení, a to různými způsoby.

Můžeme-li o jednom z nejlepších slalomářů své doby — Seelosovi, dále pak Allaisovi i Coutetovi — (obr. 1), pak je nutno říci, že další vývoj jízdy závodníků se dal docela jiným směrem a liší se zcela od této techniky. Tito závodníci používali rotace k zatočení — spojené s »blokází« páneve a takto přenášeli pohyb přes nohy na lyže. Samozřejmě tento způsob nedovolil jízdu těsně u vnitřních slalomových tyčí a oblouky byly »kulaté«.

Snaha po zrychlení se markantně projevila na stylu dalšího světového jezdce Stein Eriksena, který na mistrovství světa v Åre získal dva tituly ve slalomu a v obřím slalomu (obr. 2). Jeho styl spočíval ve zkrácení oblouku tím, že položil lyže na hrany, opřel se, odstředivá síla se projevila pohybem celého těla vpřed, při čemž získával prostor a »výšku« odšlapem. Jako další velmi důležitý prvek, který se objevoval v jeho technice, byla měkká práce boků — vyklánění, které bylo v diametrálním rozporu s francouzskou technikou.

Tuto techniku jsme u nás nesprávně interpretovali, a to tím, že se následek zkrácení oblouku u Eriksena a tím projev zvýšení těla přeneslo do jízdy jako »nadlehčovaná kristiánie«, aniž by se provádělo zkracování oblouku.

Technika Stein Eriksena byla dále zdokonalena rakouskými závodníky — jmenovitě Moltererem a Schranzem.

V roce 1956 se projevovatel styl jízdy zvětšenou prací boků, uhnutím ramene vnitřní tyčí. Toto uhnutí přineslo postupně protistáčivý pohyb trupu a nohou a umožnilo tak provedení oblouku na velmi malém prostoru (viz obr. 3). Postoj byl poměrně nízký.

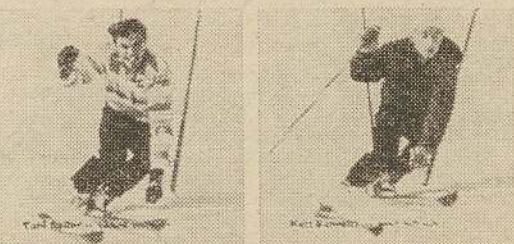
Rok 1958 přináší intenzivní práci holí — píchání jednou i dvěma a tak ještě více umožňuje podsouvání lyží pod tělem a tím samozřejmě zkrácení oblouku, nebo v tomto případě přesněji řečeno zmenšení plochy otáčení. (Docházelo zde k dosti značnému pohybu patek lyží do stran.)

Tato technika byla zpracována pro základní výcvik prof. Krukenhauserem a vychází z uvedených prvků — stáčívé vysouvání patek, postoj při jízdě šikmo svahem a práce boků. Vhodnost aplikace stylu závodníka v této míře nebudu zde hodnotit, bylo o tom napsáno dost a dost. Konečně základ naší školy lyžování spočívá také na tomto principu.

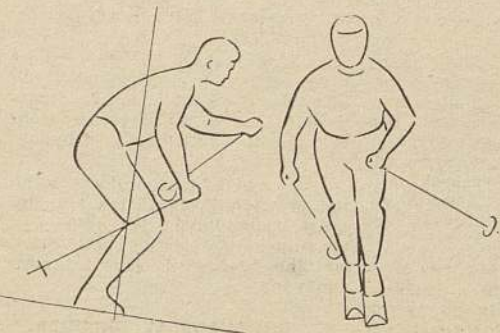
Rok 1960 přináší další zrychlení v tom smyslu, že zkracování oblouku se dosahovalo položením lyží na hrany v okamžiku ukončení oblouku. V tomto okamžiku lyžař byl na základě fyzikálních zákonů »vystřelován vpřed«, byl-li v dobrém postoji — to je v předklonu. Protistáčivý pohyb trupu — to je vnější strana trupu vzhledem ke směru oblouku neměla tendenci pohybu vzad, jak tomu bylo dříve, ale lyžař se snažil vnější rameno dostat vpřed — aby byl v dostatečném předstihu pro opření do dalšího oblouku. Tento předstih — nebo přesněji řečeno pokus o předstih byl vlastně rotační prací vnější paže, která tak pomáhala tvořit tvar oblouku (obr. 4). Postoj se zvyšuje, není tak zlomený jako při stylu opření o obě hole.

Rok 1963 jasně ukazuje tuto snahu o předstih, kterou ještě navíc podporuje předstihem trupu do dalšího oblouku. To znamená, že nejen paže, ale i trup jde v době, kdy se lyže stáčí (např. vlevo) vpřed a vpravo. Tím je zajištěno včasné a pevné opření, hmota trupu je před lyžemi, které mohou pak podběhnout na druhou stranu. Toto je vlastně jeden z principů »hadí techniky« jak byla popsána v Lyžařství č. 8, str. 120.

Samozřejmě, že vývoj stále pokračoval a v roce

◀ Obr. č. 1

Obr. č. 3 ▶

1965 jsme mohli pozorovat kromě uvedených prvků ještě další prvek, a to zrychlení v oblouku pomocí rotační práce vnějšího boku. Pokusím se popsat slalomový oblouk tak, jak je prováděn dnes:

Začátek smyku je opření o hůl (vnitřní vzhledem k tvořenému oblouku). Toto pevné opření je současně impulsem k otáčení. Lyže se pomocí práce nohou — odtlačení pat — dostávají do smyku, ve kterém pokračují pohybem stranou a vpřed. V novém provedení oblouku je ale tento smyk — jeho směr, šířka a rychlost — regulován rotační prací vnějšího boku, který má tendenci protlačit se vpřed. Tato rotace vyžaduje ze začátku — v návěku — značného svalového úsilí a soustředění na pohyb. Přenáší se pomocí dolních končetin na lyže, jejichž pohyb se zrychluje. Rychlost pohybu ke konci smyku vzrůstá, při vrcholu rychlosti a dokončení oblouku podobněno lyže na druhou stranu pod tělem a pohyb se opakuje.

Práce trupu je poněkud nezávislá na práci dolních končetin a boku. Jakmile lyže načaly smyk, trup nezávisle na tomto pohybu jde vpřed a do strany za vnější paži, která se připravuje pro opření do dalšího smyku na druhou stranu. Pohyb paže

Obr. č. 2 ▲

◀ Obr. č. 4

◀ Obr. č. 5

je vpřed prováděn nejkratším směrem — jakýmsi mělkým obloukem kolem boku těla, paže jde vpřed a stranou co nejdále, aby opření do dalšího oblouku bylo co nejdelší průběhem oblouku, a aby tak zajišťovalo lyžaře. Zlomení trupu stranou a vpřed zaručuje dokonalou kontrolu zatížení lyží, které v oblouku stále jedou a nedostávají se do stran, do sesouvání.

Při zběžném pohledu na lyžaře jedoucího tímto způsobem vidíme, že pohyb je vlnivý — spodek těla jde vždy na jinou stranu než trup, a proto asi tento název — Hadí technika.

Postoj těla je vyšší — tělo není zlomeno v kyčlích směrem vpřed, protože by jinak bylo »zablokováno« a lyžař by nedocílil protlačení boků a tím i rotační práce vpřed.

Na vývoj slalomové techniky se musíme dívat tak, že stejně jako snaha po rychlosti je podmínkou vývoje, i tvar a materiál, ze kterého lyže jsou vyráběny, nutně podmiňují tyto změny a navzájem se ovlivňují.

Protože zákony fyzikální jsou stálé, pak je nutno konstatovat, že nebude platit jiný popis pro oblouk slalomový nebo dokonce můžeme říci pro sjezdový. Půjde jen o to, v jaké rychlosti a v jakém poměru tyto oblouky budou prováděny. Podle toho budou použity prvky, které byly popsány zde ve větší či v menší míře.

Jak nacvičovat? Prvá rada: hlavně ve volné jízdě, pozorovat se a postupně, jakmile pohyb zvládneme, přecházet do lehkých slalomů a opět se vracet k volné jízdě. Pohyb musíme dokonale zažít a pak teprve budeme závodit v novém stylu.

MÍLA JIRSA, trenér st. družstva žen

KONEČNĚ ZIMA

**jaká už dlouho
nebyla a jak
ji využili
naši sjezdaři**

Velmi dobré sněhové poměry v uplynulé zimě příznivě ovlivnily průběh závodního období ve sjezdových disciplínách. Konečně zase po několika letech proběhly všechny závody tak, jak byly naplánovány, a nebyly pro nedostatek sněhu odříkány. Závodů bylo tedy daleko více než v minulosti, ale stejně jejich počet nestačil krýt zájem o závodění. Účast sta závodníků, ve Spindlerově Mlýně na závodech o Pohár zotavení ROH dokonce 200 závodníků, sice ukazuje potěšitelný zájem o závodění, ale o regularnosti takových závodů se dá jistě těžko hovořit. Nadměrné počty závodníků byly, nejen v soutěžích dospělých, ale především v závodech dorostu. Znovu se ukázal v minulosti tolik kritizovaný nedostatek závodů pro mládež a závodů vůbec.

Průběh sezóny potvrdil správnost rozhodnutí TR a STK o omezení účasti na kontrolních závodech směrnými čísly, čímž byla zajištěna jejich regularnost. Je vidět, že v příštím roce budeme muset zavést stejný způsob i při kontrolních závodech dorostu. A aby byl podchycen stále větší zájem o závodění ve sjezdových disciplínách, budeme muset v příštích letech pořádat stále více závodů, především místního a krajského charakteru.

PROBLÉM — SJEZDOVÉ ZÁVODY

Proti minulým rokům se tedy počet závodů podstatně zvýšil, ale nedovedli jsme se vyrovnat s problémem závodů ve sjezdu, kterých byl i přes dobré sněhové poměry absolutní nedostatek. Bylo to způsobeno tím, že uspořádání závodů ve sjezdu klade na pořadatele velké požadavky časové i finanční, a při známé situaci s pravidelnou údržbou [nebo správně řečeno notorickou neúdržbou] sjezdových tratí je většinou nad sílu a finanční možnosti pořádatelů jednotlivých závodů, pro které je výhodnější uspořádat závody ve slalomu a obřím slalomu. Tato situace se musí nutně zlepšit, zdá se že finanční prostředky na údržbu tratí se podaří zajistit, ovšem stejně těžký bude jistě i problém pracovních sil, k jehož řešení snad budou moci přispět závodníci a trenéři sami. Ukázkou naší nepružnosti bylo i to, že závodní období skončilo prakticky koncem března a nebylo využito dobrých sněhových poměrů k uspořádání dalších závodů v dubnu, i když nebyly původně plánovány. A to je velká škoda.

SILNÝ KOLEKTIV — ZÁRUKA RŮSTU

Dobrá průměr měly tolik očekávané soutěže — celostátní liga a ligy oblastní. Rozhodně přispěly ke zvýšení zájmu o účast na závodech i tam, kde dříve někteří závodníci nejezdili např. z důvodů špatného spojení apod. Dalším kladným rysem byla

V tuhé zimě přijde vhod šálek teplého čaje. Ve Vrátné mají výběrné zařízení, o čemž se mohl přesvědčit i Jarin Bogdálék (na snímku).

i snaha o vytvoření silných celků, i když v některých případech bylo poukazováno na »anašeni«. I když snad došlo k některým nesprávným jevům, přece jen je nutno si uvědomit, že základem dalšího rozvoje lyžování je právě vytváření silných lyžařských oddílů, kde v kolektivním způsobu tréninku i života jsou daleko lepší podmínky k rychlému zvyšování výkonnosti než v malých oddílech, kde jsou závodníci odkázáni sami na sebe. Dlouhodobé zkušenosti z tréninku členů reprezentačních družstev jasně ukazují, že v tréninku dosahovali lepších výsledků vždy ti závodníci, kteří trénovali ve větších celcích, než ti, kteří se připravovali individuálně.

Snaha o dobré umístění oddílu vedla i k odpovědnějšímu postoji závodníků k závodění vůbec a tak soutěže podpořily prvek kolektivismu v ryze individuálním sportu, jako jsou sjezdové disciplíny. Na druhé straně však v některých případech snaha o získání bodů vedla k jízdě příliš opatrné, což v některých případech vedlo i k horšímu postavení jednotlivců v žebříčcích. Tento způsob jízdy rozhodně není správný. Naskýtá se i otázka, zda by nebylo správné za situace, kdy počítáme s pokračováním soutěží a jejich pevným zakončením v systému lyžařských soutěží, zavést opět registrační v lyžování, podle mého názoru poněkud zbrkle zrušenou. Zcela neseriózní postoj projevila Lokomotiva Trutnov, která si vynutila zařazení do celostátní ligy, ovšem potom se soutěže nezúčastnila a z ligy samozřejmě vypadla. V průběhu i po skončení lig se objevilo na několika místech volání po tom, aby ligové závody byly zcela odděleny od kontrolních a dostaly tak vlastně charakter naší nejvyšší soutěže. Tyto názory zavání tak trochu »fotbalismem«. Je nutno si uvědomit, že sjezdařina je sportem individuálním a jako taková

musí být hlavně zaměřena. Na mezinárodních závodech i na olympijských hrách se nás nikdo nebude ptát, jaké máme družstvo, ale jaké máme jednotlivé závodníky. Účelem soutěží je podle názoru trenérské rady právě problém soustředění závodníků do silných celků. A jestliže splní soutěže jen tento úkol, bude to úplně stačit.

JAK VYPADÁ TEDY SOUČASNÁ ÚROVEŇ NAŠÍ SJEZDAŘINY

Masová základna se stále rozšiřuje a roste poměrně i celková technická úroveň závodníků. Vcelku můžeme být spokojeni s úrovní ve slalomu, horší je situace v obřím slalomu a sjezdu, což je samozřejmě podmíněno i daleko horšími tréninkovými podmínkami v těchto disciplínách (dlouhé čekání na lanovkách, neupravené tratě na trénink, vysoké finanční náklady atd.). Průměrná úroveň by však mohla být daleko vyšší, kdyby se více projevovала práce trenérů všech tříd a nejezdilo se tak živelně, jak tomu u velkého procenta závodníků skutečně je. Máme sice velké množství vyškolených trenérů, ale jen malá jejich část systematicky se závodníky pracuje. Kdyby se nám podařilo zapojit do práce všechny vyškolené trenéry, byla by situace jistě v nejkrajší době daleko lepší.

Z toho vyplývá i to, že mezi průměrem a špičkami je poměrně velký odstup. Ve špičce jsou vlastně členové státních i juniorských družstev a několik dalších jednotlivců, kteří mají zajištěnu jak materiální, tak především odbornou trenérskou péči. Pro snížení rozdílu nejlepších od dalších závodníků je podle našeho názoru nejdůležitější práce lyžařských základen, které by zde mohly promluvit rozhodující slovo.

Základny nejsou správně ve své činnosti zaměřeny. Obhospodařují ještě stále velké počty závodníků, na které nestačí ani hospodářsky, ani odborným trenérským vedením. Toto zaměření je nutno co nejdříve změnit a do základen zařadit přiměřené počty výjimečně nadaných závodníků, kteří jsou schopni se zařadit v nejbližší době mezi naši špičku. To ovšem předpokládá i změnu v řízení základen i jejich hospodářském zajišťování. Jedno však je jisté — v budoucnu budou základny hodnoceny podle toho, jakých výsledků dosahují, a nikoliv podle počtu členů, vhodnosti podmínek pro lyžování atd.

GENERAČNÍ PROBLÉM

Uplněná sezóna potvrdila, že tolik bolavý generační problém, který v minulých letech probíhal, je vcelku ukončen. Podíváme-li se do výsledků jednotlivých závodů i do celkových žebříčků, vidíme na předních místech především členy státních i juniorských družstev, mezi něž se už výrazně zařadili v některých disciplínách pouze Richvalský, Příbramský a Mrklasová.

S technickou úrovní přes některé drobné nedostatky můžeme být u našich špiček spokojeni, ovšem zcela neuspokojivá je jejich úroveň taktická. Vzhledem k tomu, že se jedná o mladá družstva, je to celkem pochopitelné, neboť otázka taktiky je především otázka zkušeností, které se získávají v těžkých soutěžích a těch naši mladí reprezentanti dosud tolik neměli. To je ovšem neomlouvá a musí přiznat, že přes snahu trenérů tuto stránku závodění a především v tréninku zanedbali. Tato skutečnost platí ještě v daleko větší míře pro celou naši sjezdářinu. Nedostatečná prohlídka tratí před závodem, malá soustředění při závodě, malá pozornost problémům mazarání a malý důraz na problémy taktiky a psychologické přípravy v systému tré-

ninku vůbec vedou k tomu, že většina závodníků podává v závodě daleko horší výkon, než by se dalo podle výkonů v tréninku očekávat. A to je tajemství, proč i letos přece jen starší závodníci mohli dosáhnout vynikajících výsledků. Od Richvalského, Krasuly, Příbramského a Henricha by se měl všichni včetně reprezentantů učit lyžařské chytrosti, aby mohli plně v závodě využít technických a fyzických předností.

MEZINÁRODNÍCH ZÁVODŮ

bylo daleko více, než v minulých letech, nebylo však přesto dosaženo takové horší rozvržení i celkové efektivity, jako tomu bylo např. v r. 1956 a 1957, kdy jsme dosahovali nejlepších výsledků. Pro letošní zimu šla do mezinárodních závodů naše družstva, v nichž většina nebyla zařazena do žebříčků FIS, s úkolem získat takové bodové hodnocení, aby v příští sezóně mohli být nasazováni do druhé losovací skupiny. Tento úkol se většinou podařilo splnit. Navíc na začátku zimy přivezly Bambasová a Živcová vítězství z Courchevelu a Contaminu i několik dalších dobrých výsledků z francouzského zájezdu. I muži, především Janda a Čermák, i když v početnější mužské konkurenci nevyhráli, dovedli dosáhnout dobrých výsledků. Ovšem znovu se ukázalo, že naši závodníci byli proti ostatním o dva měsíce pozadu. A to je stále ten nešťastný listopad a prosinec, kdy jim nedovedeme zajistit dobré tréninkové možnosti i za cenu přípravy v Alpách. Myslím, že můžeme být spokojeni s dorostem, který dosáhl dobrých výsledků především na závodech alpských zemí v Jahorině i na kritériu mládeže v Oberwiesenthalu. V příští sezóně však už budeme očekávat výsledky a při hodnocení budeme samozřejmě daleko kritičtější. Naš jediný mezinárodní závod VCS nedopadl tak, jak jsme očekávali při výhodě domácího prostředí, především v soutěži mužů. Vytvořili jsme skutečně výhodou domácího prostředí pro naše závodníky tak, jak to dovedou třeba Poláci v Zakopaném nebo Němci v Oberwiesenthalu i drtivá většina ostatních pořadatelů závodů? Myslím, že se nám to nepodařilo. První nedostatek byl v tom, že mezi posledním kontrolním závodem a VCS byla poměrně dlouhá přestávka, ve které neproběhl žádný kvalitní závod. Soustředění, které přecházelo těsně VCS, mělo doladit formu závodníků k jejich vrcholu. Ovšem tím, že se nepodařilo zajistit ubytování v Tatranské Lomnici a závodníci dojížděli denně na trénink ze Štrbského Plesa, byly jistě plány trenérů i závodníků značně narušeny. K tomu se nakonec ukázalo, že není možno trénovat tak, jak si to představovali, neboť tréninkové možnosti byly narušeny i probíhajícími mistrovstvími světa novinářů. Byly ještě i další okolnosti, které si musí trenérská rada podrobně rozebrat a vyvodit důsledky, aby v příštím roce pro nás VCS byla skutečně závodem vrcholným a dosáhli jsme takových výsledků, jako tomu bylo v minulosti. Bohužel letos se naši mladí závodníci nedovedli s tak ztíženými podmínkami, za jakých po všech stránkách VCS probíhala, vyrovnat.

Jsou jistě další problémy, které se v průběhu zimy vyskytly, jako nedostatek lyží, bot a další výstroje a výzbroje, nepochopení lanovky atd. To jsou ovšem problémy, se kterými se trenérská rada ve spolupráci s komisí pro výzbroj a výstavbu neustále zabývá, ale není schopna je k naší spokojenosti vyřešit. Snad nový způsob řízení našeho hospodářství pomůže i zde vyřešit naše nejalší problémy. Považoval jsem však za nutné vyjádřit se jménem TR k problémům, o kterých se nejvíce hovořilo.

JAROSLAV BOGDÁLEK,
předseda trenérské rady sjezdových disciplín

Kdo vzdává - JE ZBABĚLEC!

Tato slova mi byla vštěpována od nejtěplejšího mláde. Viděl-li jsem v pozdějších letech v jakémkoliv sportovním zápolení vzdát závodníka, ztrácel u mě mnoho sympatií. Jsem příslušníkem národa, jehož lid musel v minulosti tvrdě bojovat o svou existenci. Proto je jeho lid vychován k tvrdosti, houževnatosti, statečnosti. Vojaři našeho národa mají ve světě nejlepší pověst, nebyli nikdy zbabělci. Statečnosti, tvrdost, skromnost patří k našim národním vlastnostem.

Vy, mladší, si již na mnohé nepamujete, pěstujete svůj oblíbený sport za mnohem příznivějších podmínek než generace před vámi. To má však i zápornou stránku. O co starší generace byla tvrdší bojovnější, o to vy jste měkčí, pohodlnější.

Podnět k napsání tohoto článku byla pro mě smutná skutečnost při letošních Mezinárodních závodech v Harrachově, kde v běhu na 30 km vzdalo 19 závodníků. Je mi trapné o tom vůbec psát. Budeme-li však chodit okolo podobných nešvarů po špičkách, dočkáme se ještě větších zklamání.

Tělesná výchova zaujímá v systému výchovy důležité místo. To snad opakovat nemusím, ale slovo výchova už samo naznačuje, že nás má k něčemu vychovávat, a to mějme stále na paměti! Každý sport má svoje specifické zaměření a rozhodně běh na lyžích vychovává k větší životní tvrdosti než třeba stolní tenis. Boj na lyžařské trati není jenom boj s časem nebo se soupeři, ale především boj samého se sebou. Na každého přijde slabá chvíle, ale tu nutno překonat. Nebo je snad správné, aby nás sport vychovával k tomu, že v životě budeme od všech překážek utíkat, že v práci se vším prašíme, když se nám něco nezdaří?

Nyní o vzdávání závodů konkrétněji. Uvedu několik příkladů nejen z Harrachova. Jako předseda západočeské KTR jsem se ptal závodníka, který vzdal na letošním krajském přeboru 15 km. Odpověděl mi, že vzdal na příkaz trenéra. Ptám se tedy trenéra a ten mi řekl, že onen závodník je unaven a že by byly ze špatného výkonu řeči. Ptal jsem se, proč tedy vůbec startoval? Kdyby prý nestartoval, byly by z toho také řeči, odpověděl trenér. Proto doporučil závodníkovi startovat a závod vzdát. Na mistrovství republiky v Novém Městě vzdalo opět několik závodníků v běhu na 30 km. Odůvodnění byla různá: »Nešly mně lyže, budu se šetřit na další závody.« »Měl jsem tupé lyže.« »Smekalo mi to.« Dodávám k tomu, že sníž byl na mazání lyží naprosto jednoduchý a lepší závodník

neměl promazat. V Harrachově na Mezinárodních závodech se posledním den nemuseli závodníci na nic šetřit při běhu na 30 km a sníž byl tak pěkný, že se na promazání nikdo vymlouvat nemohl. I počasí bylo ukázkové. Odpovědi některých byly otřesné. Už v 5. km vzdal závodník a odpověděl, »že ho to nebaví« (zřejmě jej někdo dojel, koho nečekal, anebo nedojel někoho, koho myslel, že brzy dojde). Jiný odpověděl, že to nemá cenu, někteří, že jim boli v zádech, jiný si stěžoval, že mu nedali na trati napít (přitom jel 4x občerstvovací stanicí), další dostal hlad; pěkná byla odpověď, že Finové také vzdávají. Dva odpověděli, že potřebovali být jen na startovní listině, o nic víc prý jim nešlo. Na adresu vás všech — jste rozmazleni a bolestinkové, ne lyžařští závodníci-běžci. A jestli snad vám váš zbabělý čin schvaluje váš trenér anebo vám vzdání dokonce doporučí, tak se poděkujte za jeho »výchovu«. Snad jsou příčiny i jinde. Praxe při různých nominacích vychovává závodníka k tomu, že neriskuje horší umístění, které by mu při »účtování« jeho výkonů vadilo. Nebo volí jiné řešení — k závodu nenastoupí. Učme závodníky nezdravému taktizování. Výmluvy na špatně namazané lyže jsou už někdy trapné. Těm odpovídám — »Cardal také vždycky nenamazal nejlépe, vždycky dojel, nikdy nevzdal a ještě k tomu vyhrál! Horší je to s těmi, které to nebaví nebo u nichž dojet závod nemá cenu, ti ať si vyberou jiný sport, kde jim nebude nikde píchat ani boleť, kde se ani nezapotí. Není dobrým vysvědčením pro trenéry a vedoucí, jestliže nezkušenému závodníkovi neumějí poradit, kdy má pít a jíst na občerstvovacích stanicích, aby mu síly vydržely až do cíle. Těm, kteří se dovolávají Finů, bych chtěl říci, že si vybrali právě to nepěkné, ať si vezmou z nich raději příklad v tom, jak doveďou vyhrávat na olympijských hrách a mistrovstvích světa. Vám, kteří jste chtěli být jen na startovní listině, vám přeji brzký návrat do civilu, tam vám to budou vaše děvčata či manželky snad

věřit, že jste byli na závodech.

Na závěr dva příklady za vzor. Julia Lupták je letošní objev sezóny. Kde se vzal? Nebyl ani v základně, ani v Dukle, ani v Rudé hvězdě. Měl jsem ho třikrát v krajské výpravě, dvakrát na mistrovství a jednou na CSSH jako vojáka od útvaru. Je to prostý, skromný chlapec, ničím hýčkaný, ničím zkazený. Jí, co se mu dá, není nervózní, že k obědu jsou knedlíky a že k večeři zase knedlíky nejsou. Je však přímo nasáklý láskou k lyžování, vzal si do hlavy, že se musí probjovat mezi nejlepší. Trénink je pro něho radost, jeho upřímný úsměv vás o tom přesvědčí. Z průměrného závodníka vyrostl během dvou let mezi nejlepší. Stal se mistrem republiky v běhu na 30 km. Hlavně k němu se upírala pozornost i v Harrachově. Julia startoval minutu za dalším poctivým bojovníkem bílé stopy Rudou Čillíkem. Vzal si do hlavy, že svého kamaráda musí dojet. Po 20 km jej konečně dojel a předjel. Ani Čillík se však nevzdal, bojoval dál, jak ani jinak neumí. Drama vyvrcholilo 4 km před cílem. Nezkušenému Luptákově došly síly, organismus nevydržel prudké tempo. Čillík se vzdaloval nezadržitelně pryč. V této chvíli byl i Lupták blízko rezignace. Byl u konce svých sil, nohy nešly před. Sundával smutně číslo z prsou, nebyl schopen jet dál. Krátké zastavení jej však trochu zotavilo, Julia znovu obléká číslo a rve se sám se sebou. Dojel! Za poslední 4 km klesl z druhého místa až na desáté, ale dojel. Nevzdal!

Jeden slabší závodník dojel při patnácté se zkrvavenýma rukama. Večer nemohl sevřít dlaň. Jeho oddíl jej nemohl druhý den postrádat při třicítce a tak se sebezapřením nastoupil i na tuto trať. Každé píchnutí holemi zabořilo. Rval se však s trati do posledního metru. I tomu patřil můj obdiv!

Usudek z mého příspěvku si udělej každý sám. Já svůj názor měnit nemohu. Tak mě sport vychovával, a proto končím, čím jsem začal — kdo vzdává, je zbabělec.

JAROSLAV SMÍD,
odb. asistent, Plzeň

Rozšíříme materiální základnu?

Skončila letošní lyžařská sezóna našich závodníků, která byla příznivá i sněhovými poměry. Její průběh je nyní hodnocen trenéry a metodiky, zatímco technici a funkcionáři se již připravují na zajištění příští sezóny nejen v účelových zařízeních ČSTV, ale také ve výzbroji a výstroji.

Tento článek je zaměřen na výstavbu nových lyžařských zařízení, která jsou zařazena do plánu rozvoje cestovního ruchu ČSTV v letošním roce a na něž je třeba soustředit pozornost širokého lyžařského aktiva a úspěšně je dokončit. Všechny akce jsou zajištěny finančními prostředky, investičními limity a stavební výrobou, ale vzhledem k své exponované horské poloze vážné pravidelně ročně jejich plnění. To má za následek, že prosazování nových požadavků, respektive dokončení rozestavených akcí se v příštím roce těžko uskutečňuje a tím unikají lyžařskému sportu každoročně značné příležitosti dále rozšiřovat svou materiální základnu.

Tento stav se opakuje především u lyžařských tratí, běžeckých i sjezdových, kde je nutné třeba zajistit vedle vlastní výrobní kapacity i pomoc brigádní. A zde především celý široký aktiv lyžařů by měl od jara až do podzima sehrát hlavní roli a být nápomocen nejenom odbornou radou, ale také organizací a v neposlední řadě i dobrovolnými brigádami tak, aby práce byly včas zahajovány a tratě připraveny pro zimní závody. Odpadnou pak značné starosti s jejich úpravami těsně před zahájením zimní sezóny i ve vlastním závodním období. V letošním plánu jsou zařazeny tyto akce, na něž je třeba v příslušných oblastech soustředit pozornost: tratě na základně Pezínok-Baba, sjezdovka Chopok jih, tratě ve Vrátné dolině, úprava tratí a dokončení vleku u Pecí na Javoří vrch a úprava tratí ve Špindlerově Mlýně na Medvědině (vedle dalších prací). Věřím, že předsedové příslušných krajských sekcí lyžování převezmou osobní patronáty nad úspěšným zahájením i skončením těchto prací.

Dalším ozeňavým oříškem je výstavba lyžařských vleků. Až dosud naráželo urychlené skončení akcí na objektivní nedostatky i nedostatečnou připravenost. Když byla finanční a investiční kvóta, nebyly stroje od Transporty; když byly stroje, nebyl připraven investiční úkol nebo scházela výroba atd., stále dokola. Tento nedostatek je nyní plánem zřejhán a v letošním roce by měl předsedové sekcí dohlédnout na práce a pomoci uvést do provozu tyto nové kapacity: lyžařský vlek VL 1000 z Hanyčova na Č. vrch, vlek z Jiřetínka na Špičák, krátký vlek VL 200 v Deštné, těžký vlek VL 1000 z Herlíkovic na Žalý, z Rokytnice na Lysou horu, těžký vlek VL 1000 u Pecí na Javoří vrch, lehký vlek VL 200 u Fučíkovy chaty, těžký vlek VL 1000 na Opalisko u Lipt. Mikuláše a provést podstatné úpravy k výstavbě vleků na Panském dielu u B. Bystrice, u Kežmarské chaty, na Hnědý vrch atd. Tedy práce skutečně dost pro široký aktiv nejen techniků, ale všech lyžařů. I zde předsedové KSL určitě zajistí a převezmou dohled i patronáty nad úspěšným skončením prací.

Z ostatních akcí, které je nutno pečlivě sledovat a odborně pomáhat při jejich uskutečňování, je dokončení stavby lyžařského můstku v Tatr. Lomnici nákladem 1 242 000 Kčs, dokončení tribun na Hřebienku ve V. Tatrách částkou 252 000 Kčs a dokončení osvětlení slalomového svahu na Hřebienku. Zahájeny by měly být v průběhu léta přípravné práce k velkorysé výstavbě areálu klasických disciplín

na Štrbském Plese v Mlýnické dolině a přípravné práce k výstavbě sedačky a lyžařských tratí v oblasti Slovenského ráje na Geravy.

O bezpečnost lyžařů na horách pečují členové Horské služby, pro něž jsou v plánu zařazeny ochranné chaty v Zadově, na Stráži, v Donovalech, na Martinských holích a na Gruní. Tyto plány a úkoly při známém pracovním elánu činovníků Horské služby budou jistě splněny na více než 100 %.

Z ostatních drobnějších akcí sloužících rozvoji lyžování je třeba ještě uvést dokončení stavby chaty v Mikulově, elektrifikaci horské chaty na Šerlichu, zlepšení přívodu vody na chatu Barborku v Jeseníkách a dokončení osvětlení lyžařské louky na Kamzíku u Bratislavy. I tyto akce budou jistě aktivitou místních lyžařů úspěšně zvládnuty. Podrobný přehled všech akcí s plánovanými náklady je zveřejněn v závěru této zprávy.

V roce 1964 přineslo dobré plnění plánu výstavby lyžařských zařízení uznání naší práce a aktivity široké lyžařské základny. Bude třeba, aby i v letošním významném roce aktivita lyžařů v létě neklesla a všechny uvedené úkoly byly splněny nejméně stoprocentně. Bude to i dobrá příprava funkcionářů a závodníků na příští zimní sezónu.

SEZNAM STAVEB

Západočeský kraj: Železná Ruda (chata HS Zadov — Stráž = 17 000).

Severočeský kraj: Mikulov (chata = 294 000), **Ještěd Liberec** (vlek Hanychov — Č. vrch = 290 000), **TOFA Jiřetín** (vlek na Špičák = 300 000).

Východočeský kraj: Deštná (vlek a dolní stanice = 54 000), **Serlich** (elektrifikace chaty — Rychnov = 207 000), **Sp. Vrchlabí** (vlek 1000, Herlíkovic — Žalý = 500 000), **Sp. Rokytnice** (Rokytnice n. J. — Lysá hora, vlek 1000 = 300 000).

Severomoravský kraj: B. Ostrava (vlek Trojánovice — Pustevny = 3000), **KTZ Ostrava** (zásobování vodou chaty Barborka = 58 000), **S. Branná** (lyžařské zařízení u tábora = 22 000).

Západoslovenský kraj: Pezínok — Baba (lyžařská a turistická základna = 144 000), Bratislava — Kamzík (večerní osvětlení lyžařské louky = 340 000).

Středoslovenský kraj: Chopok (sjezdovka jih = 177 000), **Terchová** (sjezdovka = 100 000), **Donovaly** (pohotovostní dům HS = 159 000), **Opalisko** (vlek 1000 = 650 000), **Martinské hole** (pohotovostní dům HS = 208 000), **Gruní** (pohotovostní dům HS = 141 tisíc), **Panský diel — Span. dolina** (vlek 1000 = 270 tisíc).

Východoslovenský kraj: Hrebienok (tribuna = 252 000, osvětlení = 8000), **Tatranská Lomnica** (můstek = 244 000 a vlek = 273 000), **Kežmarská chata** (vlek = 120 000), **Dedinky** ústřední budova = 1 milion, sedačkový výtah = 126 000).

ÚT Praha: Pec — Javoří vrch (vlek = 1 326 000), **Špindlerův Mlýn** (sedačkový výtah na Medvědině = 1 000 000), **Fučíkova chata** (vlek 200 = 25 000).

Inž. Jiří Jindřisek

COUPE KURIKALA Z TĚ DRUHÉ STRANY

Už cesta letadlem za jiskřivého jasného počasí byla pohádková. Modrobílý věnec Alp po levé straně nemohl nasycit naše oči. Dominovala skupina Jungfrau a Eigeru. Při pohledu na jeho pověstné stěny jsme si museli vzpomenout na naše horolezce, kteří je před rokem zdolávali. Hory z ledu minuly a v nejprudším kontrastu se objevila krajina kolem Ženevského jezera. Po sněhu ani stopy, jen vrcholky Alp v dálce byly bílé. Během plně jedné hodiny jsme pozorovali břeh Ženevského jezera, po jehož okraji vedly koleje našeho rychlíku: vinice, vily, zahrady, kus dálnice, Lausanne, vinice, vily, zahrady, Montreaux, rezidence, hotely, paláce, Veveys. Přepychová lázeňská místa třpytící se i mimo sezónu.

Pak se otevřelo údolí kolem řeky Rhôny a vystoupili jsme v Stonu, obkrouženém horami kolem dokola. Když jsme pátrali, jak se dostaneme do Hautes-Nendaz a kde to je, ukázali nám mlhavá světélka na jedné z teras potměných hor — a zvedali jsme přitom hlavu dost vysoko. Pak to šlo rychle. Jedna ležérní jízda autobusem kolem nízkých patníků a prudkých srázů a byli jsme nahoře ve výšce 1300 m. Sojér opravdu nedělal »vdědu« z té jízdy.

Tam nahoře v »Horním Nanda« nás srdečně přivítali a poslali nás ještě kousek výš do hotelu, lépe hotýlku nebo hotýlečku »Les Etagnes« (denní peníze 20 šjr pro vaši případnou návštěvu), kde jsme strávili 7 krásných dní.

»Horní Nanda« je malá švýcarská díra posazená v překrásné přírodě. Ledovec tu kdysi vyrobil nejen terasu, na které je rozmistěná vesnice, ale také nádherně střídavý boulovitý terén, jako stvořený pro běžecké tratě. Takže přesně tam, kde by ses domníval, že není možno konat běžecké závody, jsme našli krásné střídavé, technicky náročné tratě, proplétající se ve smyčkách těsně blízko sebe, protože na horské terase se přece jen musí šetřit místem. Někdy se trať i přiblížila na okraj terasy, kde pod nohama asi o 800 m níže se klidně vinula Rhôna, protékající městem Ston. Nad Stonem, který mimo jiné se ucházel spolu s Grenoblem o přístří OH, se tyčí 2 staré hrady a na dalším pahrbku velická Kristova socha — zdrobnělá napodobenina Rio de Janeiro. A na protějších slunných úbočích snůh už zmizel a obnažily se stovky vlníků, které dodávají surovtnu blízkému městu Martigni, produkujícímu lahodné nápoje stejného jména.

Ale ještě k tratím. Přes ostré únorové slunce a navzdory našim obavám o kvalitu sněhu vydržela stopa s tvrdým prašanem na zelený Swix pro všechny závody. Výhoda tratí ve velké výšce! Start a cíl závodů byly umístěny v kólii pod několika pahrbky, jakých tu

byly desítky a na každém z nich tu stála moderní chata. Tyto »challet« se pronajímají turistům. Z výšky to vypadalo jako reklama na víkendové chaty.

Tratě začínaly a vracely se obloukem kolem podivného pole — upraveného podobně jako vinice, ale přece ne vinice. Teprve později jsme zjistili, že se jedná o malinové pole, tedy pole malinovníku obecného, který se tu pěstuje kultivovaně. Každá rostlinka je připoutána k vodorovně napjatému drátu, takže jsou v řadě vyřízené. Plodí téměř třicetimetrové maliny, které jsme konzervované také ochutnali. Políček je tu mnoho.

Díváků na závodech bylo také mnoho. V řadě sjezdových závodů slavných jmen je totiž Coupe Kurikala jediným velkým závodem v klasických disciplínách v alpských zemích. Přímé účastnické země jsou: Švýcarsko, Rakousko, Jugoslávie, Francie, Německo. My jsme byli jen přízvání. Ale díky Štefloví a Paulusové, ale také Škodové a Čillikovi jsme se stali výpravou, která vstoupila do popředí zájmu funkcionářů i obecnstva. Štefl vyhrál těžké závody v kategorii juniorů. V junorech a mužích byla konkurence velická. Kompletní družstva Francouzů, Němců a hlavně Italů jsou pro nás soupeřem velmi těžkým. Osmé místo Čillika před všemi Francouzi bylo rovněž velmi pěkné. Odpoledne vyhrála Eva Paulusová běh žen. Tato soutěž byla značně snazší, protože s výjimkou NSR zúčastněné země nemají kvalitní běžky. Ovšem závod samotný nebyl pro Paulusovou lehký. Závodnice NSR se připravují velmi dobře ve snaze dohonit své kolegyně z NDR. Ve štafetě mužů jsme jako obvykle neuspěli; šesté místo z 15 startujících štafet rozhodně dobré nebylo.

Organizátoři závodů zcela speciálním způsobem uspořádali oslavu vítězů. K večeru — v den našeho dvojnásobného vítězství — připochoďovala k našemu hotelu šedesátiletá kapela, která před okny vyhrávala vítězům, t. č. od-

počívající v posteli. Pyžama se schovala pod tepláky a vyšli jsme na terasu, abychom nejdřív s rozpaky »státnicky« pokynuli huďbě. Ale vzápětí srdečně a již bez rozpaků jsme rozdali odznaky a skleněné harrachovské fajfky kapelníkovi a jeho kapele. Zahrdli nám ještě sokolské pochody ve švýcarské úpravě. Ale celé to bylo velmi pěkné. Stejnou radost z hudební gratulace měl jistě i majitel našeho hotýlku, když celá kapela pak přišla k němu popíjet. A tak vlastní naši zásluhou značně stoupla denní tržba restaurace »Les Etagnes«. My jsme se pít už nezúčastnili. Z několika důvodů — ale hlavně z jednoho.

Zato jsme se zúčastnili v pondělí po závodech krásného výletu, na který nás pozvali pořadatelé závodů. Jeli jsme na Svatobernardský průsmyk. Je to jeden z nejstarších přechodů přes Alpy do Itálie, kudy kdysi dávno před naším letopočtem táhl Hannibal se svými stony. Horský průsmyk ve své dnešní formě je moderní tunel s automatizovanou regulací přívodu vzduchu podle sytosti kyslíku a dalšími jinými modernostmi. Druhým bodem programu výletu byla velmi zajímavá ukázká práce psů při zachraňování lidí z lavin. Neumíte si představit, jak pes dovede být nervózní, když čenichá a hledá zasypaného člověka. A jak je to zvíře šťastné, když pod metrovou vrstvou sněhu skutečně člověka najde. Toto zde bylo pouze cvičné předvedení — skutečnost musí být nesmírně dramatická.

Třetím bodem programu byly švýcarské sýrové pochoutky podávané v jedné folkloristické restauraci, atraktivně přilepené na úbočí hory. Byly to: »fondue« — vroucí emental s alkoholem, do kterého se smáčejí kousky chleba, a tak se člověk pomalu nasycuje a opíjí soubasně. A pak »raclette« — vynikající pochoutka: rozpálený bochník ementalu se ožehne nad ohněm a přismažená část se sekrábe na talíř. K tomu brambory »na loupáčku«.

Pořadatelé Coupe Kurikkala se opravdu o nás starali se zájmem a laskavostí, kterou jsme nečekali. Měli upřímnou radost z našeho dvojího vítězství. Několikrát mě při loučení ujišťovali, že českoslovenští závodníci byli nejsympatičtější a nejukázněnější delegaci. A to, že skupinu 8 závodníků vedl jediný trenér a současně vedoucí, a k tomu žena — to jim zůstalo pro jejich neanapřítelnou neprostoprostou nepochopitelnost.

Závody Coupe Kurikkala ve švýcarském kantonu Wallis v únoru 1965 byly pro nás závody úspěšnými. Nepatří jistě k vrcholným závodům, ale nepatří také k »pouťákům«, protože vítězství tam znamenalo zajet velmi dobře a nemít ani trochu smůly. Byly to závody, které povzbuzují chuť a závodnické sebevědomí a které přinesly do jedné turistické švýcarské vesnice velký kus dobré propagace Československé socialistické republiky.

M. PROKEŠOVÁ
trenérka reprezentačního
družstva běžkyň

Nad dopisy

Do redakce dochází velké množství dopisů. Mnohé jsou dotazy, které vyřizujeme převážně přímo s tazateli, nebo povšechnou informací v této rubrice. Častým příspěvkem jsou hlášení o úspěšné činnosti. Máme z nich pochopitelně radost, dávají nám nahlédnout tak trochu »dolu«. Žel při našem zatím stále jen »kolibřím« formátu nelze více z nich přinášet než jen opravdu jen ty nejstručnější záznamy.

★

Šedesát jar oslavil již Jan Hendrych, bez kterého si nikdo z nás lyžařů nedovede představit závody v Harrachově. Po II. světové válce obnovil spolu s dalšími nadšenci nejen slávu tradičních mezinárodních závodů v klasických disciplínách v Harrachově, avšak zasloužil se i o dnešní tělovýchovné středisko. Naše lyžování mu vědci za mnohé. A máme jen jedno přání, aby nejdříve dotáhl šedesát let v lyžování, a pak teprve přemýšlel o odchodu na odpočinek.

★

Neuvěřitelně smutná zpráva došla z Brna. Nečekaně, tragicky ztratili lyžařští rozhodčí upřímného kamaráda, obětavého pracovníka a veselého spoláka PhMr. Ji-

řeho Máchala. Nelze slovy ocenit jeho práci ani vyjádřit bolest těch, kteří ho znali. — Cest jeho nesmrtelné památce!

★

V čísle 3 Lyžařství jsme v této rubrice kritizovali v příspěvku: »Kulík hnědý... a lyžaři« těžkosti kolem výstavby v Modrém dole v Krkonoších. Autor článku nám napsal znova. V době, kdy nám psal poprvé, mu ještě nebyly známy některé další okolnosti, zejména na pravý postoj Horské služby. Podle nových informací má ČSTV v otázce výstavby Modrého dolu jednotný názor, tedy i členové HS. Nebylo by proto správné považovat příslušníky HS za nepřátele výstavby, jak snad mohlo v prvním článku vyznít. Rádi konstatujeme.

★

O práci jednoho z oddílů z nížin — Sokola Senohraby (leží nedaleko Prahy), nám napsal Václav Setníčka. Oddíl absolvoval 10. sezónu; co říká »suchá mluva čísel«: Oddíl má 54 členů (z toho 29 dospělých), jednoho trenéra II. třídy, 7 trenérů III. třídy a 4 cvičitele, 10 rozhodčích, z toho jednoho I. třídy. Senohrabští startovali celkem v 38 závodech (305 startů), mládí získalo mj. 7 zlatých a 16 červených spartakiádních vloček atd. Z plánu na příští sezónu je nejzajímavější snaha vybavit městeček v Hrušově umělým osvětlením,

aby se zde mohly pořádat závody i večer.

★

Obdobná zpráva je z Břeclavi od Vladimíra Strachoně: »Mají pro provozování svého sportu — píše VI. Strachoně — nejméně vhodné podmínky, o dostatku sněhu ani nemluvě a přece první a v termínu skončili spartakiádní soutěže. Jsou dokladem, že i v krajně nepříznivých podmínkách se může kterýkoliv sport rozvíjet, má-li nadšené propagátory a obětavé vedoucí... Na začátku zimy uspořádala okresní sekce lyžování tři kola SHMP v kopcovitém parku valtického zámku a na ostatních více méně příhodných místech, za účasti 3200 mladých lyžařů. Z III. kola vyšlo 193 nejzdatnějších... Účast břeclavských lyžařů v krajských soutěžích potvrdila, že se stávají rovnocennými partnery vyspělejších a zkušenějších závodníků z horských oblastí kraje... Zjišťujeme-li, že se spartakiádních lyžařských soutěží zúčastnilo celkem 3934 lyžařů, je to něco neobvyklého. Za vysokým číslem se ovšem skrývá nenápadná, ale nesmírně obětavá práce vedoucí...«

★

Lyžařský oddíl Slavoje Karlovy Vary je od dubna jako celek v Rudé hvězdě Karlovy Vary, a tam je tedy třeba zasílat také všechnu korespondenci.

Pojištění účastníků III. GS

V rámci péče o účastníky III. GS sjednal ČSTV — ústřední štáb III. GS s hlavní správou Státní pojišťovny dohodu, podle které Státní pojišťovna pojišťuje účastníky III. GS zvláštním sdruženým pojištěním.

Pojištění se vztahuje na činnost účastníků III. GS související s jejich přípravou a účasti na III. GS, jako je organizovaný nácvik a trénink, účast na hromadných vystoupeních, sportovních, turistických a branžových soutěžích i kulturních podnicích, jakož i na cesty z místa bydliště (nebo pracoviště) na místo činnosti, na pobyt v místě organizované přípravy nebo vystoupení a na cestu zpět.

Sdružené pojištění účastníků III. GS zahrnuje pojištění úrazové, pojištění zavazadel a pojištění odpovědnosti za škody. Náhrady se přiznávají v následujícím rozsahu:

Utrpí-li pojištěný účastník úraz, vyplatí Státní pojišťovna	
— za smrt pojištěného následkem úrazu pojistnou částku	10 000 Kčs
— za trvalé následky úrazu, podle jejich rozsahu, příslušné procento z pojistné částky	20 000 Kčs
— za dobu nezbytného léčení tělesného poškození úrazem příslušné procento z pojistné částky	5 000 Kčs
- Zavazadla a jiné věci, které si pojištěný účastník vzal s sebou při účasti na podnicích pořádaných v rámci III. GS, jsou pojištěna pro případ poškození, zničení a ztráty, a to až do částky 2000 Kčs.

Z pojištění odpovědnosti za škody má pojištěný účastník právo, aby Státní pojišťovna za něho uhradila škodu, která vznikla jinému na zdraví, dále poškozením, zničením nebo ztrátou věci, pokud pojištěný za škodu odpovídá. Pojištění se však nevztahuje na odpovědnost za škody způsobené provezem motorových vozidel.

Pojištění se uzavírá prostřednictvím tělovýchovných jednot. Pojistné činí 10 Kčs.

Obraťte se proto ihned na svoji jednotu a pojištění sjednejte.

ZE SVĚTA

Chile: Místopředseda organizačního výboru mistrovství světa a místopředseda Chilské federace lyžování pan G. Zolezzi navštívil v dubnu Prahu a informoval lyžařskou sekci o přípravách mistrovství světa. Pokud letos nepřijde zima velmi brzy, budou všechny práce dokončeny do června 1965. [Zima v Chile začíná v polovině června.] Techničtí experti ze sjezdové komise FIS K. B. Andersen (Norsko) a A. R. Little (USA), kteří letos v dubnu zkontrolovali stav příprav v Portillo, podali příznivou zprávu: zbývalo dokončit odstřelení několika skalisek a zařadit další společenskou místnost pro závodníky.

Personální změny v organizačním výboru, o kterých se již psalo, přispěly ke zlepšení práce. V současné době úzce spolupracuje organizační výbor s jednotlivými ministerstvy a má plnou podporu prezidenta i vlády.

Zeměfesení, které postihlo letos na jaře některá území, nezasáhlo oblast, kde bude mistrovství světa. Malá poškození přístupových silnic budou nejen opravena, ale silnice budou celkově vylepšeny.

O vzniku některých »nepříznivých« zprávek, které proběhly tis-

kem, jsme se dověděli: Jeden západoněmecký novinář projížděl v sobotu dopoledne přes Portillo z Argentiny do hlavního města Chile. Napsal zprávu, že v Portillo nikoho neviděl a že na stavbách se nic neděje. Zapomněl, že i v NSR se v sobotu odpoledne nepracuje, a tak vznikla novinářská kachna.

Francie: Lyžařská sekce ÚV ČSTV vydala pro zahraniční propagaci sérii 12 fotografií. Byly vydány ku příležitosti III. CS a významných výročí v lyžování, jako 40 let od prvních závodů FIS v Janských Lázních, na počest XXV. kongresu FIS atd. Fotografie jsou od K. Nováka, V. Heckela, arch. inž. V. Boháče a ČTK. Materiál sestává s textem podložil V. Pacl (na obrázku titulní stránka seriálu). Místopředseda francouzské federace nám o tom napsal: »Posílám vám poděkování za fotografie uveřejněné k výročí 1965. Zaslám velmi srdečné blahopřání k této pozoruhodné publikaci.«

ČLR: Letošní mistrovství ČLR se konalo v severovýchodní části v Tunghua, v provincii Kirin. Po dobu pěti dnů se zúčastnilo závodů ve všech disciplínách několik set závodníků, dospělých i mládeže. Nejzajímavější výsledky: 4x5 km vyhrály ženy města Tunghua, sjezd mužů Hsien-wu za 3:06,3 minuty a sjezd žen Liu Ya-chang za 2:35,9 min.

NSR: Při lidovém běhu na trati asi 40 km lázně Tölz—Thanning startovalo téměř 700 běžců, z toho přes 600 dojelo do cíle. Jsme tedy na druhém místě po švédském závodu Vasalopet v počtu startujících, počítáme-li, že závod na 70 kilometrů po hřebenech Krkonoš dokončilo letos 800 běžců.

ZOH 1968

Technický delegát FIS pro běžecké disciplíny H. Brunner (Švýcarsko) napsal o traťích v Autrans: »Podobně jako v Innsbrucku budou běžecké soutěže ZOH 1968 připraveny ve výše položeném místě, než je Grenoble. Je to vesnička ve výši 1000 m a je vzdálena 30 km od Grenoble. Terén, který je k dispozici pro postavení běžeckých trať, je do určité míry omezený. Následující věci způsobují technické obtíže, které je třeba překonat. Start a cíl jsou na nejnižším místě tratě ve výši asi 1050 m, přitom nejkrásnější terény jsou ve výši 1200—1300 m. K tomu území se musí tratě vyvést poměrně úzkým údolím. Bude třeba značných terénních úprav, aby tratě měly příznivý profil. V současné době jsou připraveny vcelku vhodné návrhy na 15 km a 10 km pro štafetu mužů. Zvláště štafetová trať vyžaduje mimořádnou péči, neboť musí dát možnost nejlepšímu získat náskok, ale přitom nesmí mít úseky, kde je nebezpečí zlámaní lyží či holí.

Již dnes se může říci, že tratě budou mít obtížné úseky a náročný charakter s velkými výškovými rozdíly. Předpokládá se, že proti Seefeldu se budou některé úseky tratí používat při více disciplínách. Přes určitá omezení daná terénem mohou přesto předem říci, že v Autrans jsou předpoklady pro postavení hodnotných olympijských běžeckých trať.

Očekává se, že pořadatelé vytvoří z malé vesnice Autrans lyžařské středisko, které umožní ubytování i ostatní život závodníků a nezbytného doprovodu. Proto jsou již připraveny plány pro výstavbu nových hotelů a ubytoven. Naši francouzští přátelé jistě připraví pro závodníky co nejpříjemnější pobyt.«

Na fotografiích (na sousední straně obálky nahoře) obdělník významně budoucí běžecký stadión a od něho údolím vlevo nahoru povedou tratě.

TRENÉRŮM LYŽOVÁNÍ A ZÁVODNÍKŮM

DO NOVÉHO TRÉNINKOVÉHO OBDOBÍ S NOVÝM TRÉNINKOVÝM DENÍKEM!

Upozorňujeme trenéry a závodníky na tréninkový deník individuálních sportů, který vydalo v dubnu Sportovní a turistické nakladatelství a je na skladě v prodejních sportovních publikacích a tiskopisů. Hromadně objednávkou doporučujeme zaslat na adresu Knihosklad, Tyršův dům, Praha 1, Újezd 450, s. Majerová (desky z umělé hmoty, kvalitní papír — cena 9,— Kčs).

Tréninkový deník zpracovalo metodické oddělení ÚV ČSTV podle moderních principů sportovního tréninku. Obsahuje stručný popis tréninkového procesu, tréninkových úkolů, zásad, prostředků, periodizace a nový pohled na lékařsko-pedagogické sledování

s uvedením popisu metodiky STEP-TESTU. Dále je zde celoroční kalendářní plán, celoroční tréninkový plán, výcvikový plán na měsíční období, tréninkový plán a jeho plnění pro týdenní cykly a vlastní tréninkové jednotky. Dvě stě stránek deníku umožňuje účelný popis a grafické vyjádření jak plánovaných prostředků, objemu a intenzity jejich dávkování, tak dosažené výkonnosti a průběžné sledování lékařsko-pedagogické.

Vzhledem k tomu, že tento tréninkový deník bude používán i v jiných sportech, je pravděpodobné, že bude brzo rozebrán.

ARKADIJ BIRJULIN,
ústřední metodik lyžování

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-285. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

BĚŽECKÝ STADIÓN ZOH 1968

TITULNÍ FOTO A
FOTO NA ZADNÍ
STRANĚ OBÁLKY
JAROSLAV ZELENÝ,
BRATISLAVA

OBÁLKA PROPAGAČNÍ SÉRIE
LYŽARSKÝCH FOTOGRAFIÍ
PRO ZAHRANIČÍ

S K I - Č S S R

S K I - Č S S R

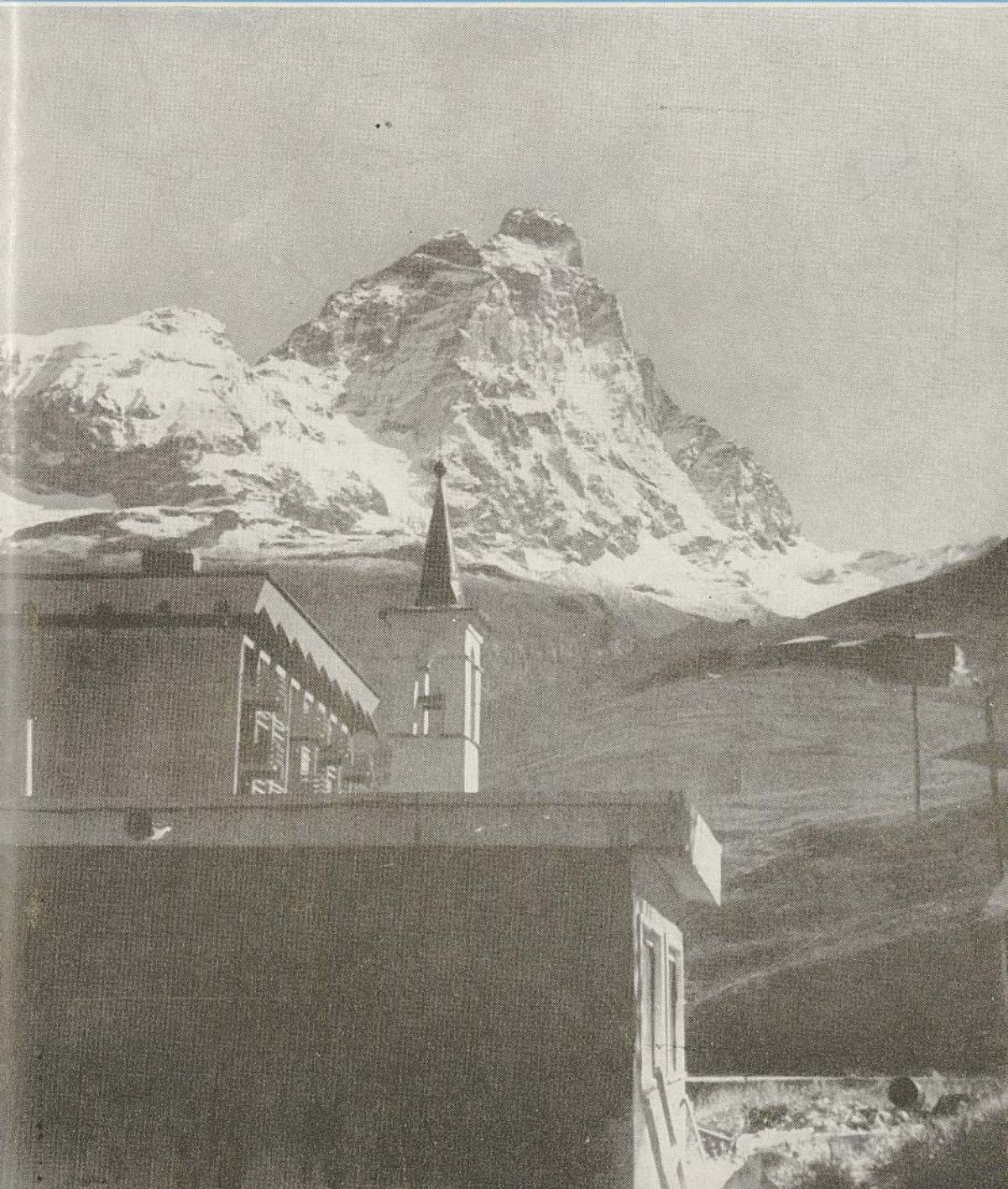

Janas 2011

lyžařství

ROČNÍK 51 • ZÁŘÍ 1965 • Kčs 1.80 **7**

Cervinii vévodí jeden z největších vrcholů Alp — Cervin (známější jako Matterhorn); výročí 100 let zdolání oslavil svým sólo výstupem cervinský horolezec Bonatti.

(Foto na titulní straně)

CERVINIA BREUIL 1965

KILOMETRO LANCIATO 1965 RYCHLOSTNÍ KILOMETR 1965

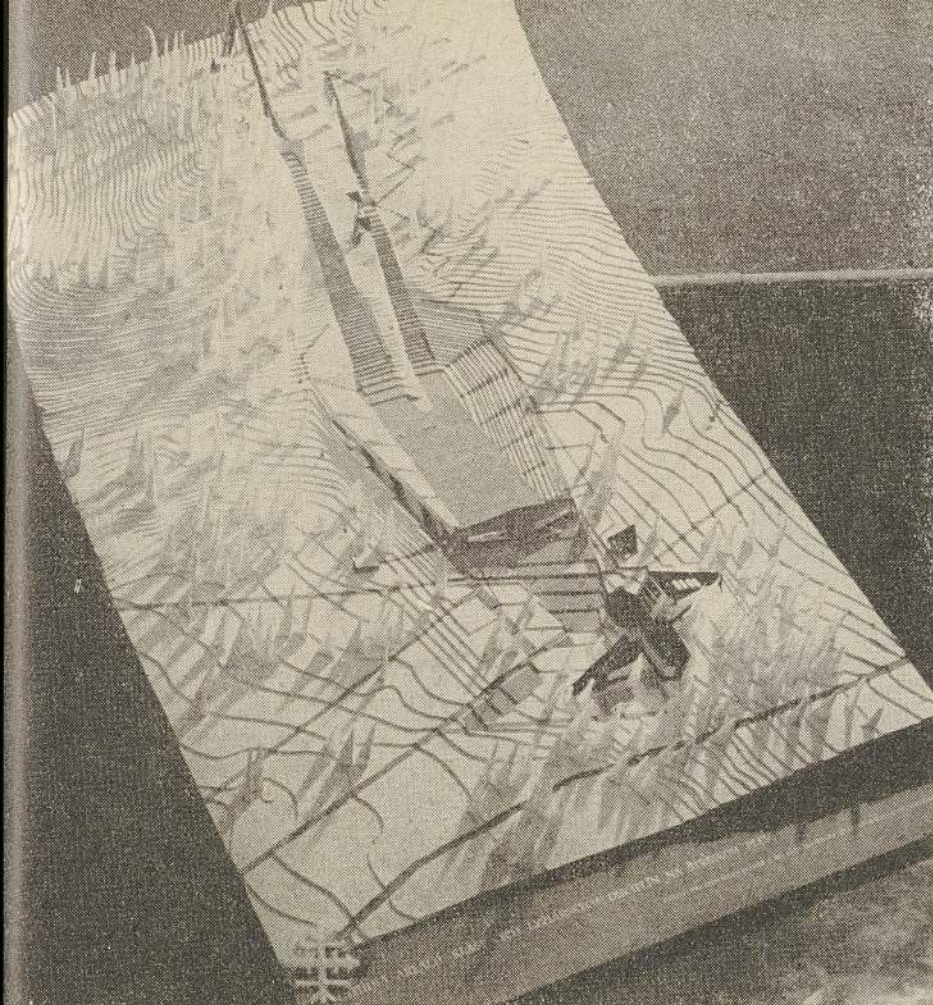
Letos poprvé v historii se zúčastnili čs. lyžaři rychlostních závodů v Cervinii.

Start skončil velkým úspěchem našich sjezdařů; nejrychlejší byl Koloušek, jehož poslední čs. rekord 171,591 km za hod. jej zařadil na 5. místo v letošních závodech a 11. místo v rychlostní tabulce všech dob. Také ostatní naši podali velmi dobré výkony (Janda 11. výsledkem 169,332 km/hod., Vojtěch, nejlepší juniorský výkon 155,440 a Cermák 152,413). Celkový dojem závodu zkruslil smrtelný pád Itala Mussarra.

Mnoho televizních a filmových společností poslalo kameramany, aby zachytili jedinečnost této soutěže (1).

Z Cervinie vede cesta k místu závodu přes Plan Maison a Cine Bianch (2).

Všechna foto obálky Jan Vedral

Štúdia areálu klasických lyžiarskych disciplín na Štrbskom plese

USPORIADAME V ČSSR

Koncom januára 1965 prebehla našou tlačou zpráva, že najvyššie telovýchovné orgány schválili iniciatívne návrhy lyžiarskych pracovníkov, aby sa ČSSR uchádzala o usporiadanie majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1970, a to v klasických disciplínach. Ako najvhodnejšie miesto pre usporiadanie tejto vrcholnej svetovej udalosti boli vybrané Vysoké Tatry — Štrbské Pleso, vzhľadom na svoj medzinárodný charakter. Štrbské Pleso bolo práve pred 30 rokmi (v roku 1935) usporiadateľom FIS pretekov — obdoby terajších majstrovstiev sveta.

Predsedníctvo Medzinárodnej lyžiarskej federácie — FIS na svojom zasadnutí v dňoch 11.—13. II. 1965 zaregistrovalo ČSSR ako uchádzača o usporiadanie MS 1970. Ako ďalších kandidátov zaregistrovalo v tom čase tiež Švédsko, NSR a USA. Skokanská komisia FIS určila svojho člena Hansa Rennera, známeho skokanského odborníka a trénera skvelých skokanov NDR, ako svojho experta, ktorý bol v máji 1965 vo Vysokých Tatrách, aby posúdil, či je možné na Štrbskom Plese usporiadať MS, resp. aby prezrel prípravy a plány výstavby lyžiarskeho strediska a hlavne skokanských mostíkov. Bežecká komisia FIS určí pre túto kontrolu pravdepodobne svojho člena prof. F. Rössnera z Rakúska, ktorý bol šéfom bežeckých tratí na IX. ZOH v Innsbrucku a ktorý sa prídre na Štrbské Pleso pozrieť na jeseň tohto roku.

Definitívne rozhodnutie o tom, či ČSSR usporiada majstrovstvá sveta v roku 1970, vysloví kongres FIS v roku 1967. Do tohto času je potrebné vykonať vo Vysokých Tatrách veľa prípravných prác. Čo všetko treba urobiť? Aké predpoklady majú Vysoké Tatry? Aké organizačné, technické, stavebné a ďalšie opatrenia je potrebné zabezpečiť, aby sme mohli MS v roku 1970 vo Vysokých Tatrách usporiadať?

Nad všetkými týmito problémami sa zamýšľal aktív lyžiarskych a ďalších odborníkov niekoľko dní a výsledkom je pomerne podrobne spracovaná informatívna zpráva (spolu s prílohami 45 strán), ktorá dáva v hrubých črtách odpoveď na tieto otázky.

Základným predpokladom pre usporiadanie majstrovstiev sveta je otázka, či máme k dispozícii

MAJSTROVSTVÁ SVETA V LYŽOVANÍ?

zodpovedajúce technicky náročné bežecké trate na svetovej úrovni a skokanské mostíky. Druhým, nemenej dôležitým predpokladom je dostatočná ubytovacia kapacita, možnosti spojenia so svetom a doprava.

Bolo zistené, že oblasť Štrbského Plesa má pre bežecké disciplíny optimálne snehové i klimatické podmienky. Podľa skúsenosti z posledných rokov, aj keď v strednej Európe bol katastrofálny nedostatok snehu, na Štrbskom Plese bolo snehu dostatok. Pritom nejavia sa osobitné problémy s vyhľadáváním vhodných trás a tiež s údržbou tratí by nemali byť neprekonateľné ťažkosti.

Skokanský mostík, ktorý bol postavený na Štrbskom Plese, vplyvom klimatických podmienok schátral a musel byť demolovaný. V dôsledku toho je potrebné vybudovať nové lyžiarske stredisko, v ktorom by bol skokanský mostík s kritickým bodom 85,5 m, druhý mostík s kritickým bodom 70 m, dvojvežová rozhodcovská a počtárska veža, kabína pre novinárov, rozhlas, film a televíziu, štadión pre 20 000 návštevníkov na státie s možnosťou rozšírenia, ubytovacie stredisko pre 100 ľudí (organizáčný a technický štáb) a kabíny na mazanie lyží. Okrem týchto stabilných zariadení by sa postavili účelové zariadenia pre MS, a to tribúny pre bežecké disciplíny pre cca 1000 osôb, oceľové tribúny pre skoky pre cca 5000 divákov, oznamovacie zariadenie pre výsledky a sauna. Pre dopravu skokanov by sa postavil sedačkový výťah z dojazdu na nájazdovú vežu. Projektčné práce, ktoré vykonáva Krajský projektový ústav v Košiciach, sú v plnom prúde a s prvou výstavbou by sa už malo začať v tomto roku. Zásadne je potrebné riešiť dostatok stavebnej kapacity a sústrediť ju na výstavbu Štrbského Plesa.

Plánovaná výstavba nutných lyžiarskych zariadení, teda najmä stredísk, musí byť ukončená v roku 1969, aby mohli byť medzinárodne odskúšané na väčších medzinárodných pretekoch, ktorými by mal byť III. ročník Tatranského pohára v zime 1969.

Ďalším základným predpokladom je dostatok vhodnej ubytovacej kapacity. Aj keď sa situácia vo Vysokých Tatrách zlepšuje výstavbou nových hotelov, jedná sa najmä na Štrbskom Plese nie je toho času situácia priaznivá. V návrhu IV. päťročnice sa počíta s rozsiahlou výstavbou v jednotlivých rezortoch a pôjde hlavne o to výstavbu urýchliť. Počíta sa s ubytovaním cca 800 priamych účastníkov na Štrbskom Plese v 2—3-posteľových izbách (pretekári, vedúci, tréneri, zdravotníci, delegáti medzinárodných organizácií, pracovníci tlače, rozhlasu, televízie, filmu). Pre ubytovanie ďalších účastníkov sa počíta s ubytovacou kapacitou v osadách Vysokých Tatier, resp. ďalšieho okolia. Podľa predbežného prieskumu vypadá výhľadove situácia takto:

Ubytovacia kapacita	Existujúca	Novobudovaná
Štrbské Pleso	748	1048
V okruhu 12 km	650	868
V okruhu 15—25 km	8782	1344
Spolu		13 440
V okruhu od 25 do 50 km	cca	7 000
Pri zapojení Zakopaného ďalších		cca 8 000

Ako je z prehľadu vidieť, v oblasti do 12 km sa kladie veľký dôraz na novú výstavbu. V prvom rade je to výstavba hotela »A« s 228 lôžkami na Štrbskom Plese, ktorý by mal byť hotový do roku 1968, ďalej hotela »B« so 160 lôžkami. Vybudovať sa má do roku 1970 Astmatický ústav, čím

by sa pre MS uvoľnili objekty terajšieho ústavu (pôvodne hotely Kriváň, Hviezdoslav, Solisko). Jeho výstavbu treba urýchliť, aby mohol slúžiť už v zime 1970 pre ubytovanie. Do roku 1969 by malo byť ukončené medzinárodné stredisko ROH tiež na Štrbskom Plese. Touto novou výstavbou by sa situácia v ubytovaní uspokojivo vyriešila.

Veľmi vážnym problémom bude zabezpečenie všetkých druhov spojení pre novinárov, rozhlas, televíziu a film. Tieto problémy musia domysliť odborníci-spojári. Je isté, že toto sa bude riešiť predovšetkým provizórnou inštaláciou len pre MS 1970. Pre novinárov bude potrebné vybudovať tiež osobitné tlačové stredisko. Značným problémom pre budúcich organizátorov bude zabezpečenie dopravy najmä divákov na Štrbské Pleso a odtiaľto. Terajší systém dopravy tatranskou električkou je zastaralý a kapacita malá. Niet nádeje na vybudovanie novej stanice v Poprade. Preto priamych účastníkov bude možné prepraviť na stanicu Štrba, ktorú bude možné bez väčších nákladov prispôsobiť pre organizáciu MS, a odtiaľ zubačkou, ktorá by sa mala do roku 1970 vybudovať. Kvalitná doprava novou cestou na Štrbské Pleso cez Podbanské. Hlavná tarcha dopravy bude autobusmi po ceste. Tu bude potrebné zabezpečiť premyslený a dokonalý systém po každej stránke. Do roku 1970 musí sa však uskutočniť rekonštrukcia Cesty slobody, ktorá v dnešnom stave zďaleka nevyhovuje už dnes jestvujúcemu cestovnému ruchu vo Vysokých Tatrách.

S riešením týchto hlavných a zásadných problémov bude nutné riešiť pochopiteľne celý rad ďalších problémov, ako je napr. otázka stravovania, rozšírenia siete spoločenských a zábavných podnikov, propagácia doma i v zahraničí a pod. Tu sa očakáva spolupráca všetkých zainteresovaných zložiek a organizácií zaoberajúcich sa cestovným ruchom, ale aj výdatná pomoc našich podnikov najmä vo Východoslovenskom kraji, ktoré budú môcť významnou mierou prispieť k úspešnému usporiadaniu majstrovstiev sveta v roku 1970.

Vzhľadom na dôležitosť takéhoto podujatia predpokladá sa, že naše najvyššie stranické a vládne orgány prevezmú záštitu nad majstrovstvami sveta a že príslušné rezorty budú priamo svojimi úspechmi a bezprostrednou pomocou vytvárať po svojej linke predpoklady pre úspešné zvládnutie prípravy i vlastného prevedenia majstrovstiev sveta, pokiaľ budú pridelené ČSSR.

Usporiadanie majstrovstiev sveta by sa nesporne muselo prejavíť v značnom devízovom prínose pre naše národné hospodárstvo. Preto na ich usporiadaní v ČSSR musíme mať všetci spoločný záujem.

J. MRÁZ,
predseda lyž. komisie SV ČSTV

FIS: NA MS V OSLO POUZE DVA SKOKY!

ZE SKOKANSKÉ KOMISE:

PŘI XXV. KONGRESU FIS V MAMAI V RUMUNSKU ŘEŠILA SKOKANSKÁ KOMISE CELOU ŘADU ZÁVAŽNÝCH PROBLÉMŮ. V POPŘEDÍ BYLA OTÁZKA VÝPOČTOVÝCH TABULEK PRO SKOK. VZHLEDEM K TOMU, ŽE TENTOKRÁT NEBYLO MOŽNO DOSÁHNOUT JEDNOTNÉHO NÁZORU VE SKOKANSKÉ KOMISI, ZABÝVALO SE TOUTO OTÁZKOU NĚKOLIKRÁT I PŘEDSEDNICTVO FIS, TAKŽE PĚKNĚ USPOŘADANÝ JUBILEJNÍ KONGRES V MAMAI VEJDE DO HISTORIE JAKO »TABULKOVÝ KONGRES«.

Jak je naší lyžařské veřejnosti známo, byly před 4 roky nahrazeny lineární výpočtové tabulky progresivními, které vlastně představují Schmidovu grafickou metodu převedenou s určitými nepřesnostmi do tabulek. Během posledních let se tabulky vžíly a především u skoku se ukázalo, že nové tabulky, oceňující velmi dlouhé skoky více nežli skoky průměrné nebo podprůměrné, jsou tedy spravedlivější. Subjektivní hodnocení stylu se tím poněkud zatlačilo do pozadí, a to snad je ten pravý, ale nepříznavý důvod, proč Norsové nyní přišli s návrhem na opětné zavedení lineárních tabulek. Jakob Vaage z Norska se snažil přesvědčit celou skokanskou komisi, jakož i pozvané členy předsednictva, že nové tabulky jsou nepřesné a nepotřebné. Všechny lidové demokratické státy zastoupené ve skokanské komisi, podporované jednomyslným stanoviskem tabulkové komise a několika jednotlivci, hájili progresivní tabulky. V této zásadní otázce nedošlo k dohodě, a proto předsednictvo FIS doporučilo, aby tento problém byl řešen na zvláštním zasedání, které bude svoláno koncem srpna. Podklady pro jednání připravil jednak p. Jakob Vaage z Norska a jednak předseda tabulkové komise p. Inž. Hans Hartwagner z Rakouska ve formě podrobných písemných předloh do 1. srpna t. r.

■ TŘI NEBO DVA SKOKY?

Naproti tomu všichni členové skokanské komise FIS byli shodného názoru, že je nutno najít lepší systém používání výpočtových tabulek.

Při hodnocení dvou nejlepších skoků ze tří provedených není při dosavadním systému zaručeno, že se každému skokanovi započítají jeho skutečně nejlepší skoky. To je, jak známo, ovlivňováno průměrem 3 nejdelších skoků (dříve 5 nejdelších skoků) v tom kterém kole.

Vzhledem k tomu, že při pohovoru zástupců skokanské komise se závodníky a trenéry při skokanském turné NSR—Rakousko v letošním roce v Innsbrucku se všichni závodníci a trenéři vyslovili pro zachování 3 skoků, z nichž se dva nejlepší mají počítat do soutěže, snažila se skokanská komise FIS najít spravedlivé řešení při zachování tohoto přání. Celý první den jednání byl věnován zevrubnému probírání všech možností, ale nakonec se ukázalo, že nelze najít žádný systém, který by byl naprosto spravedlivý a přitom maximálně jednoduchý. Jedno je jisté — chceme-li odstranit vliv skupiny závodníků s nejdelšími skoky, nebo jediného závodníka s nejdelším skokem na všechny ostatní, a to se při systému 3 skoků, z nichž se 2 nejlepší počítají do soutěže, zdá být nutné, musíme přikročit k používání předem určeného »výkonnostního bodu«, at již pro jednotlivá kola nebo pro celý závod, nebo dokonce vždycky na stejném velkém můstku vždy stejný základ — tzv. můstkové tabulky. [Například P plus 10 % jest 60 bodů za délku.] V tom případě bychom však museli přejít na systém hodnocení všech provedených skoků — buď 3 nebo 2. Názor předsedy skokanské komise FIS Sigmunda Ruuda je takový, že všichni skokani i trenéři by ustoupili od svého požadavku, aby i pro budoucnost byl zachován systém tří skoků, z nichž se 2 nejdelší počítají, kdyby byli seznámeni se všemi potížemi, které jsou s tím spojeny. Skok na lyžích je v mnohých státech nejvíce navštěvovaným sportovním podnikem.

■ SKUTEČNÝ VÍTEZ HNED PO ZÁVODĚ?

Připočteme-li k tomu milióny televizních diváků, nemůžeme se divit, že případy, kdy se změnil vítěz závodu, i když jen několik minut po vyhlášení neoficiálních výsledků, ale obvykle v době, kdy už

přímý televizní přenos je ukončen, vyvolají ohromnou bouři v řadách žurnalistů, rozhlasových i televizních reportérů. V letošním roce se staly takové případy dva. V GAPA při turné byl nejdříve vyhlášen vítěz Ihle z NSR, ale po přepočítání na oficiální výsledky jím byl Pukka, Finsko, a na Holmenkollen Grinni, Norsko — Neuendorf, NDR. Všechna zloba těchto lidí se pochopitelně obrací proti pořádatelům, kteří marně vysvětlují, že při nynějším systému to je za určitých okolností možné. Pak se obvykle dává vina tabulkám, i když ve skutečnosti ne tabulky, ale systém jejich používání je špatný. Proto je tak usilovně hledán nový systém ve výpočtu bodů za délku skoku. Zatím bylo dohodnuto a kongresem schváleno, že při mistrovství světa 1966 v Oslo se při skoku budou hodnotit pouze 2 skoky, každý skokan má však možnost provést těsně před závodem jeden zkušební skok. Skok pro závod sdružený zůstává však beze změny.

■ NOVINKY V HODNOCENÍ STYLU

Kongres schválil několik podstatných změn v hodnocení stylu skoku. Jsou to vesměs pro delší dobu diskutovaná a schválená opatření skokanskou komisí FIS, která nyní vstupují v platnost pro hodnocení mezinárodních závodů. Je pravděpodobné, že většina z nich bude převzata i do našich pravidel lyžařských závodů.

1. Odpadá hodnocení nájezdu.
2. Odpadá hodnocení odrazu. Rozhodčí stylu začíná s hodnocením skoku na hraně odraziště a hodnotí pouze let vzduchem, do skoku a odjezdu.

3. Vypouštějí se údaje o srážkách bodů za jednotlivé chyby a je přijato ustanovení, že součet všech chyb při letu může představovat srážku nejvýše 8 bodů, při doskoku 4 body a při odjezdu 2 body.

4. Za skok bez pádu musí skokan obdržet nejméně 6 a nejvýše 20 bodů jako dosud. Za skok s pádem nejvýše 10 bodů a nejméně 0 bodů. Pokud se skokan dotkne oběma rukama sněhu nebo lyží a pak se opět vzpřímí a odjede, dostane sražku 8 bodů. Dotek jednou rukou sněhu nebo lyže se trestá sražkou 2—4 bodů.

Tyto podstatné změny v hodnocení stylu skoku mají vliv i na normy pro stavbu můstků. Mění se umístění tribun pro rozhodčí, a to tak, že $D = 0,5 \text{ až } 0,8 \times L1$, přičemž zrak rozhodčího má být v úhlu 15—18 stupňů od hrany odraziště. To znamená, že tribuny rozhodčích budou nižší a v prostoru nejčastějších dopadů skokanů. Norma pro Q se nemění. Tribuna musí být umístěna tak, aby rozhodčí dobře viděl na hranu odraziště, začátek nájezdu, doskok a odjezd.

Podstatné změny byly provedeny i ve sklonech odraziště, a to tak, že jsou nyní asi o 2 stupně větší. Tuto změnu ovlivnil vývoj techniky skoku, neboť skokani svou větší trénovaností jsou schopni zvednout křivku letu mnohem podstatněji i při velkých nájezdových rychlostech.

Další důležitou změnou pro stavitele můstků je možnost prodloužení M. Místo dosavadní normy M je 0,5 až 0,7 Vo je nyní M = 0,5 až 0,8 Vo. Dále zůstává snaha konstruovat nájezdy tak, aby se dalo používat nájezdů s co nejmenším rozpětím.

Ostatní změny se týkají buď jen ustanovení pro pořádání MS anebo jsou podružnějšího významu.

MILOSLAV BĚLONOŽNÍK,
člen skokanské komise FIS

Budou kolečkové lyže?

Ve druhém čísle Lyžařství v letošním roce jsme uveřejnili zprávu o výrobě a distribuci kolečkových tréninkových lyží. Dnes jí doplňujeme o další informace:

Výroba lyží se proti plánu zdržela hlavně nesplněním lhůt subdodavatelů. V srpnu byla vyrobena série 100 párů a rozdělena ústřední sekcí především členům reprezentačních družstev. Druhá série 200 párů bude připravena k expedici v listopadu. Poněkud pozdě, ale i tak bude lyží ještě částečně využito a hlavně budou připraveny na příští rok. Je předpoklad, že další objednávky bude možno krýt již běžně.

V jednání s ministerstvem financí se nepodařilo zástupcům ÚV ČSTV dosáhnout snížení daně, takže cena za jeden pár činí 410 korun.

REKORDY SKOKANSKÝCH MOSTÍKOV

Sekretariát Mezinárodní lyžařské federace vydal přehled rekordů dosažených na jednotlivých skokanských mostíčkách. Je potešitelné, že v 3 případech se mezi týmito rekordy objevují aj mená našich skokanů Dalibora Motejlka a Josefa Matouša.

Uvedený přehled robí bodku aj k otázce svetového rekordu náš-

ho Dalibora Motejlka dosiahnuteho hned po ZOH v Oberstdorfe v NSR, keď skokom 142 m prekonal svetový rekord Jose Slibara. Ako je známe, skočil o deň neskoršie Talian Nilo Zandanel 144 m. Ako je z uvedenej tabučky vidieť, tento jeho rekord sa komentuje ako »mimo konkurencie«.

-Mr-

Metrov	Miesto a krajina	Meno a sväz	Rok
145	Kulm, Rakúsko	Peter Lesser, NDR	1965
144*	Oberstdorf, NSR	Nilo Zandanel, Taliansko	1964
142	Oberstdorf, NSR	Dalibor Motejlek, ČSSR	1964
127	Planica, Juhoslávia	Helmut Recknagel, NDR	1960
116,5	Vikersund, Nórsko	Paavo Lukkariemi, Fínsko	1961
112,5	Rukatunturi, Fínsko	Torgeir Brandtzæg, Nórsko	1964
109	Pontedilegno, Taliansko	Giacomo Aimoni, Taliansko	1965
108,5	Oberhof, NDR	Veit Kührt, NDR	1964
104,5	Bischofen, Rakúsko	Dalibor Motejlek, ČSSR	1965
104,5	Drammen, Nórsko	Torgeir Brandtzæg, Nórsko	1964
104,5	Skuibakken, Nórsko	Torlaf Engan, Nórsko	1964
104	Gorki, SSSR	Vasilij Kitajev, SSSR	1964
103,5	Banská Bystrica, ČSSR	Josef Matouš, ČSSR	1963
103	Zakopané, Poľsko	Helmut Recknagel, NDR	1962
101	Ruhpolding, NSR	Helmut Wegscheider, NSR	1964
101	Willingen, NSR	Sepp Weiler, NSR	1952

* = mimo konkurencie.

Sekretariát FIS, Stockholm, 1965

**SDRUŽENÉ
POJIŠTĚNÍ
MLÁDEŽE**

umožňuje rodičům zabezpečit
svým dětem

DALŠÍ FINANČNÍ PROSTŘEDKY
na studia,
zařízení bytu
apod.

STÁTNÍ POJIŠTOVNA

Co bude v příštím čísle?

Nová lyžařská reprezentační družstva ČSSR • Výkonnostní žebříčky • Výsledky soutěže lyžařských krajů a oddílů za uplynulý rok • Další materiály z FIS • Trenéři radí — sjezdářům a biathlonistům • Další zkušenosti našich běžkyň z Finska atd.

PRO ZKUŠENOSTI ZA POLÁRNÍ KRUH

Znovu se ve vzpomínkách vracíme k zemi, která — jak jsme poznaly — má všechny, ale opravdu všechny předpoklady k tomu, aby stála zcela na výsluní světového běhu na lyžích. Má sněh stejné výborné kvality od října až do května, má stabilně dobré povětrnostní podmínky, má dobré hmotné zajištění lidí, kteří svým charakterem jsou skromní a houževnatí. Má úžasně zdravou a krásnou mládež. Aby se tato země — Finsko — stala běžecům suverénem bez konkurence, v tom jí brání jen jedna jediná okolnost: možnost výběru z většího počtu, protože Finsko na své velké ploše má pouze kolem čtyř miliónů obyvatel. A ani si neuvědomujeme, že lidé, jako jsou Hakulinen, Mäntyranta, Hämmäläinen, Tiainen, Lehtonen, Rantaten, Ruppová, Puusulová — vyrostli z národa, který je početně značně menší než my.

J sme velmi rády, že ústřední lyžařská sekce ČSTV souhlasila s naším zájezdem na jarní závody do Fínska, za zkušenostmi závodními a trenérskými. Turné se uskutečnilo koncem března a začátkem dubna za účasti celého reprezentačního družstva žen.

Cesta vedla přes Švédsko do Helsínek, odtud na sever k polárnímu kruhu do Laponska do míst: Pudasjärvi, Kuusamo, Pello a Slepjiärvi. Hned jak jsme vystoupily z vlaku na botách ještě s pražským jarním blátem, okamžitě se rozplynula naše představa o »jarních závodech«, to je o sluníčku, o firmu a o závodech patřících do tzv. kategorie »poufáků«. Bylo 18° C pod nulou, lehce poletoval sněh a zem pokrývala metrová vrstva nejprašnavatějšího prašanu. Za těchto — u nás čistě lednových podmínek — se konaly všechny závody, do kterých bylo třeba jít pro jejich úroveň s lednovou formou a lednovou chutí, prostě jako na začátku sezóny.

Mylná byla také naše představa o »večerních závodech«. Hned při prvním našem startu jsme se místo s umělým osvětlením setkaly s plnou září polárního slunce, které v tuto dobu zapadalo před osmou hodinou večer. Sluníčko, které svítilo po celý náš pobyt od rána do večera, je ovšem tak nízké a paprsky šikmé, že ani přes poledne nepohne s kvalitou sněhu, takže jsme první dny zbytečně dumaly o mazání a obávaly se. Také jakékoliv množství klisů a vůbec jiných vosků než »zelený a modrý« bylo zbytečné. Přesto musíme sebekriticky přiznat, že se nám [= mně] podařilo parádně promazat: to když přišla asi hodinová silná obleva a my jsme jí chybně uvěřily. Koho by také napadlo, že normální obleva se všemi příznaky proběhne pouze během šedesátí minut a zmizí bez následků!

NÁVŠTĚVY JAKO NA SPARTĚ!

V každém městečku byly závody událostí nejen pro místní klub,

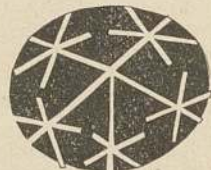
ale pro celé širé okolí. Klub zde hospodaří na vlastní noze a návštěva diváků zajišťuje jeho provoz. Diváků bylo všude mnoho, protože zde má lyžování popularitu možná větší než u nás kopaná. Počet se lišil podle velikosti závodů: na menších závodech kolem 5000, na velkých např. v Kuusamu jako na Spartě. Tyto závody u Kuusama se konaly v kopcích Ruka, které jsou též sjezdovým střediskem Finska. Zájem byl opravdu obrovský. Stadion je umístěn na dojezdu sjezdových tratí a běžecské tratě vedou několikrát oploceným lyžařským stadionem. Na náměstí je nezbytné parkoviště taxíků a během závodů i normální »jarmark«, ale opravdu takový jak má být. Tím chci říci, že tam můžete koupit vše od vaty na špejli a pečeného vuřta až po koberec nebo kůži ze soba či losa.

Všem závodům předcházela příslušná propagace. S plakáty na chladící jezdičky taxikářů, plakáty byly přilepeny všude. V době našeho pobytu hrdě oznamovali, že budou startovat Tiainen, Grönninen a československé běžkyně. Vedle hlavního příjmu za vstupenky vydělává klub pořádáním tančovaček, pěkného venkovského charakteru, a to ve vlastním klubovním domě. Všude převládá tanec »let kiss«, nyní moderní ve světě, svým způsobem hopsavá polka od polárního kruhu. Slavnost rozdělení cen byla také většinou samostatným podnikem v rámci závodů a také zde bylo plno lidí. Podobně jako u nás »táhne« každý klub několik jedinců, kteří dělají obětavě vše a kteří jsou tak nadšení, že když

je třeba, jistě neváhají sáhnout i do vlastní kapsy.

Naše »dámská« výprava se stala středem zájmu hostitelských klubů a byly jsme zvány často i do rodin. Měly jsme tím možnost nahlédnout do množství finských interiérů, tak prostě a přesto »fantasticky« zařízených. Je vidět, že převládá dlouhá zima, dlouhá tma na podzim a tak množství času doma stráveného si Finové zpřijemňují nejkrásnějšími bytovými doplňky. Zásadně nikde nechybí houpací židle a záplava květin. Snad každý z Finů má od svých pěti let tři dopravní prostředky: kolo, »vlčoka« a lyže. A později téměř v každé rodině také auto. Všechny čtyři nechává různé odložené právě tam, kde je použil, a bez obav, že se mu něco ztratí. Možná, že mají Finové to štěstí, že je jich tak málo. Jejich lesnatá země je svým dřívím snadno uživí. Je to země, kde není rozdíl mezi městem a vesnicí a kde nevidíte západní kontrasty mezi chudým a bohatým. Je to země, kde máme mnoho sympatií a mnoho přátel. A kolem polárního kruhu máme přátele také zásluhou dobré reprezentace našich běžkyň — Paulusové, Škodové, Sneidergerové, Gajancové a Břizové.

(Pokračování příště.)

Diskutujeme vše je v lidech

TENTO ČLÁNEK JE ODPOVĚDÍ NA VÝZVU V LYŽÁŘSTVÍ, V ČEM VIDÍME REZERVY ROZVOJE NAŠEHO LYŽOVÁNÍ. JISTĚ TO NENÍ OTÁZKA JEDNODUCHÁ, CHTĚL BYCH VŠAK NÁHRADKA PŘIŠLO NA ŘADU TOHO MĚSTEČKO S VÁBNÝMI KOPCI, ALE SE SKROVNÝMI SNĚHOVÝMI POMĚRY. LYŽAŘSKÁ PLZEŇ ODJÍŽĎELA NA SOBOTY A NEDELE DO KDYNĚ, TAM SE POŘÁDALY RŮZNÉ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY A PŘI NICH SAMOZŘEJMĚ POMÁHALI I KDYNŠTÍ SOKOLOVÉ. KDYNŠKÁ DROBOTINA BYLA OKOUKALA ZÁVODNÍKY A STAČILY DVA ROKY A JIŽ SE NĚKTEŘI OBJEVOVALI NA PRVNÍCH MÍSTECH V ZÁVODECH. NADŠENÍ DO LYŽOVÁNÍ BYLO VELIKÉ. NAŠÍ TÁTOVÉ VYBUDOVALI DVA MŮSTKY A KDYNŠTÍ ZÁVODNÍCI POSTUPNĚ VYRŮSTALI VE VELMI DOBRÉ SDRUŽENÁŘE. NADŠENÍ VŠAK NESTAČILO VYCHOVAT ZÁVODNÍKY VYŠŠÍ ÚROVNĚ A ZDE POMOHLA ŠTASTNÁ NÁHODA. Z DOMAŽLÍC, KDE BĚHÁNI NA LYŽÍCH MĚLO VELKOU TRADICI, SE PŘESTĚHOVAL JEDEN ZE ZÁVODNÍKŮ DO KDYNĚ A OD TOHO JSME MY MLADŠÍ OKOUKALI VŠECHNY TAJE SPRÁVNĚHO SKLIZU. ŠKODA, ŽE SKOKANSKÁ ÚROVEŇ ZŮSTALA NA NIŽŠÍ ÚROVNI, TEORIE BEZ PRAKTICKÝCH ZKUŠENOSTÍ ZDE NESTAČILA PŘI NEJLEPŠÍ VŮLI. ZÁVODĚNÍ A TRÉNINKY JSME BRALI DOSLOVA FANATICKY. NEBYLI SNĚH, JEZDILI JSME NA JINOVATCE, Z PRVNÍHO POPRAŠKU JSME UHRABÁVALI STOPU, U STOPY JSME MĚLI MNOHDY KOŠÍK S NÁHRADNÍM SNĚHEM A TAJČÍ SNĚH JSME STÁLE DOPLŇOVALI. NAŠE NADŠENÍ BYLO PODPOROVÁNO DOSLOVA CELÝM MĚSTEM. LYŽAŘSKÉMU ODDÍLU PŘÍSPÍVALA NEJEN JEDNOTA, ALE I MNV KDYNĚ A SOKOLSKÁ ŽUPA ŠUMAVSKÁ. PO MATERIÁLNÍ STRÁNCE JSME NA TOM NEBYLI ROZHODNĚ ŠPATNĚ. ZE ZABAVENÝCH NĚMECKÝCH SKLADŮ JSME PO OSVOBOZENÍ DOSTALI DAREM NĚKOLIK BĚDNÝCH LYŽAŘSKÝCH BĚŽECKÝCH VOSKŮ NORSKÝCH, ŠVÉDSKÝCH A FINSKÝCH ZNAČEK, 60 PÁRŮ LYŽÍ, KTERÉ JSME VŠECHNY NECHALI UPRAVIT NA BĚŽKY. ZÁVODILO DOSLOVA CELÉ MĚSTO. ŠKOLNÍ ZÁVODY, PŘEBORY JEDNOTY MĚLY TU NEJMASOVĚJŠÍ ÚČAST. NA TĚCHTO ZÁVODECH JSME MY STARŠÍ VYBÍRALI TALENTY A JIM PAK PŘEDÁVALI SVOJE ZKUŠENOSTI. BYLO BĚŽNOU VĚCÍ, ŽE NA ZÁVODY ODJÍŽĎELO I 40 ZÁVODNÍKŮ Z MĚSTA. OD ROKU 1950 VŠAK NASTAL ÚPADEK A DNES LYŽAŘSKÝ ODDÍL V TOMTO MĚSTĚ VLASTNĚ NEEXISTUJE. Z MŮSTKU JSOU TROSKY, LYŽAŘSKÉ STOPY PROHÝLY. NA LETOŠNÍCH PŘEBORECH KRAJE NESTARTOVAL Z KDYNĚ UŽ ANI JEDEN ZÁVODNÍK, POČÍNÁJE DOSPĚLÝMI A KONČE ŽÁKY. PŘÍČIN TOHOTO ÚPADKU BYLO NĚKOLIK. NEJLEPŠÍ ZÁVODNÍCI ODCHÁZEJÍ VĚTŠINOU NA STUDIA A PO NICH SE DO SVĚHO RODIŠTĚ JIŽ NEVRACELI. ALE PŘEDEVŠÍM TO BYLO TÍM, ŽE PŘESTALI PRACOVAT NADŠENÍ ORGANIZÁTOŘI A ZA NĚ JIŽ SE NÁHRADA NENAŠLA.

Došel jsem k názoru, že mnohdy stačí jeden jediný člověk, který svým zápallem strhne ostatní k práci, který svými osobními vlastnostmi doveče získat tolik spolupracovníků, že úspěch v práci se

musí dostavit. Bohužel, každý z nás tyto schopnosti nemá a vidíme kolem sebe dost těch, kteří mají velkou snahu, ale práce se jim prostě nedaří. Toto bychom měli mít na paměti při výběru lidí, pracovat s lidmi je opravdu složité, stmelovat je v kolektiv, provokovat je k vyšším výkonům, získat si důvěru, to nejsou snadné cíle. Vychovat špičkového lyžaře-běžce se pak může podařit jen tomu, kdo sám má bohaté zkušenosti se závoděním, kdo má prožitě závodnické ovzduší, kdo má v sobě to čarovné nadšení, které dovede na svého svěřence přenést. Všichni dnes hledíme s obdivem na naše skokany a snad si dostatečně neuvědomujeme, že rozhodující vliv zde sehráli zkušení trenéři, bývalí naši nejlepší skokani Bělonožník a Remsa. O běžeckých disciplínách se to říci nedá, v posledních letech svěřujeme nejchoulostivější materiál — družstva mladých — trenérům, kteří sami ani nezavodili a nemohou mít ani zkušenosti, dostatečně prožitě závodnické prostředí, ani pravé závodnické srdce. Osobně je mi tento výběr nepohoditelný a vidím v něm jednu z příčin několikileté stagnace.

Dovolím si ještě malé srovnání. Mohlo-li z tak špatných sněhových poměrů Kdyně a bez předchozí tradice vyrůst několik závodníků až na úroveň státních družstev (Karas, Šmíd, Piskáček, Weber, Kohoutová), určitě je v našich možnostech, aby z českých a slovenských hor vyrostli běžci až na světovou špičku. Je však třeba více nadšených organizátorů a trenérů, kteří dokáží přenést nadšení i na závodníky a od těch pak se lepších výsledků dočkat musíme.

Závěrem shrnu svůj názor do tří nejdůležitějších bodů, v jejichž splnění vidím cestu k zlepšení úrovně běhu:

1. Základem musí být dobře pracující oddíly hlavně v horských oblastech. Tam získávat schopné organizátory a z bývalých závodníků vybírat schopné trenéry.
2. Zajistit dostatek lyží, vosků a laciných bot.
3. Trenéry základů a státních družstev vybírat takové, kteří mají nejen snahu, ale i zkušenosti se závoděním, a kteří mají schopnost a osobní vlastnosti takové, že dokáží přivést své svěřence k maximálním výkonům.

JAROSLAV ŠMÍD,
odborný asistent, Plzeň

Diskutujeme

K NĚKTERÝM PROBLÉMŮM V ZÁVODNÍM LYŽOVÁNÍ

PŘEBORY DOROSTU V LYŽOVÁNÍ BÝVAJÍ TRADIČNĚ MÍSTEM NEJEN TUHÝCH BOJŮ O PRVENSTVÍ, ALE TĚŽ MÍSTEM SETKÁNÍ TRENÉRŮ, ČINOVNÍKŮ A DALŠÍCH PRACOVNÍKŮ V LYŽARSTVÍ. A TO DÁVÁ MOŽNOST TĚMTO PRACOVNÍKŮM PRODISKUTOVAT KLADY A ZÁPORY NAŠEHO SPORTU JAK NA VEŘEJNÝCH SCHŮZÍCH BĚHEM PŘEBORU, TAK I NA SOUKROMÝCH SCHŮZKÁCH VE VOLNÝCH CHVÍLKÁCH.

Jedním takovým diskusním bodem byl problém věkové hranice žactva a možnost (nebo nemožnost) závodění staršího žactva v kategorii mladšího dorostu.

V tomto směru vyšly v loňském roce směrnice ÚV ČSTV o soutěžení mládeže a mimo to platí řady JSK, které je třeba dodržovat. Myslím však, že se tyto předpisy staly v určitých bodech spíše brzdou než činitelem k rozvoji závodního lyžování. Skutečnost je totiž taková: starší žactvo narozené po 1. 9. přejde do kategorie mladšího dorostu. Zde se ani »neotráká« a po jednom roce je přeřazeno do kategorie staršího dorostu. A tam už bývá konkurence mnohem ostřejší a je možnost, že např. závodník s pomalejším tempem závodního růstu je zbrzděn v závodním vývoji. Ze své trenérské práce a práce s mládeží mohu říci, že právě první roky závodění v kategorii mladšího a staršího dorostu jsou roky seznamování, růstu a získávání zkušeností a teprve v dalším roce dochází k vyvrcholení výkonnosti.

Další otevřenou otázkou v našem závodním lyžování je soutěžení ve vyšší kategorii, než do které závodník patří. Směrnice hovoří o možnosti postaršování (to se v lyžování neprovádí) a o povolení startu dorostu v kategorii dospělých. O možnosti v tomto směru pro žactvo se nehovoří vůbec. Pouze zprávy sekce z listopadu m. r. a JSK hovoří, že žactvo nemůže získávat VTM. A zde si opět trochu brzdíme růst našich závodníků. Vždyť v našich lyžařských oddílech se vyskytují často žáci, mimořádně nadaní a tělesně zdatní, kteří předčí

závodníky z mladšího dorostu. Proč tedy neumožnit těmto závodit se zdatnějšími? Proč neupravit v tomto směru některé lyžařské předpisy? Budou námitky: — je nutno dbát na zdravý vývoj mládeže, důležitost růstu mládeže ve stejném věkovém kolektivu apod. Není však možné spojit obojí — dokonalý tělesný stav s lyžařskou zdatností? Směrnice správně zdůrazňují velkou odpovědnost trenérů, učitelů a dalších pracovníků s mládeží vůči zdraví a případným škodám na zdraví svěřenců. A jistě nikdo z nás by nechtěl takto hazardovat.

Jaká je situace v jiných sportech? Např. v plavání a krasobruslení. Tyto oba sporty jsou značně náročné jak na trénink, tak na vlastní závodění. Dvoufázová příprava — často do pozdních nočních hodin vyžaduje u mládeže velké tělesné výpětí. A přece v těchto sportech soutěží žactvo v kategoriích až o dvě věkové hranice vyšší.

Závěrem bych chtěl uvést jeden paradox naší JSK. V naší jednotě, RH Brno, máme žákyni (ročník 1951), která závodně plave a závodně lyžuje. V obojím dosahuje výborných výkonů. V lyžování však musí soutěžit pouze v žactvu a nemůže získat VTM. V plavání však má VT dospělých a soutěží v kategorii dospělých (plave ligu bez postaršení).

Myslím, že by tento problém bylo třeba opravdu řešit a chtěl bych, aby se vyjádřili na stránkách našeho časopisu ti různorodí pracovníci v lyžařství, kteří mají zájem o náš sport. Jistě by se tím získalo dosti podkladů, aby naše vrcholné orgány provedly případné úpravy.

J. FUXA, trenér RH Brno

O ČLENSTVÍ ČSTV A PŘESTUPECH

vyhlášením ligové soutěže lyžařských oddílů se rozvířila hladina kolem členství závodníků v lyžařských oddílech a zvláště kolem možnosti přestupů.

Rada závodníků se domnívá, a s nimi i řada trenérů, že zrušením registrace v lyžování mohou závodníci libovolně a kdykoli přestupovat bez nějakých zábran z jednoho oddílu do druhého.

Tento nesprávný názor je třeba přivést na správnou míru a uvědomit si některá ustanovení organizačního řádu ČSTV i některých ustanovení »Směrnice pro účast sportovců v soutěžích ČSTV«.

Naše tělovýchovná organizace Československý svaz tělesné výchovy (ČSTV) sdružuje naše občany na základě dobrovolnosti k aktivnímu provádění tělesné

výchovy, sportu a turistiky a členem této organizace je možno se stát na základě písemné přihlášky. Členská práva mohou však členové uplatňovat v jedné tělovýchovné jednotě; hostování v jiné tělovýchovné jednotě respektive ve sportovním oddíle některého sportu je sice též možné, ale podle zvláštních směrnic ústředního výboru ČSTV.

Členové jsou povinni dodržovat organizační řád a plnit usnesení orgánů, iniciativně vykonávat svěřené funkce a úkoly jako čestný závazek ke svému nejbližšímu kolektivu.

Členství v ČSTV pak zaniká vystoupením z tělovýchovné jednoty na základě písemné odhlášky, vyškrcnutím nebo vyloučením. Při zániku členství je povinností člena vrátit členský průkaz tělovýchovné jednotě.

To je jen velmi stručný výťah z organizačního řádu ČSTV, ale tato ustanovení je třeba si v plném rozsahu uvědomit při řešení otázky členství a přestupů z jedné do jiné tělovýchovné jednoty, stejně jako některá ustanovení ze »Směrnice pro účast sportovců v soutěžích ČSTV«.

A NYNÍ NĚKOLIK SLOV A VYSVĚTLENÍ K TEMTO SMĚRNICÍM

Sportovci — dospěli a dorost, kteří se chtějí účastnit mistrovských a přebornických soutěží ČSTV v určitých, směrnice vyjmenovaných sportech (a mezi nimi je i lyžování), musí mít »Záznam o činnosti sportovce« a musí dodržovat ustanovení citovaných směrnic.

Jednotlivé sportovní sekce, které soutěže řídí metodicky, mohou stanovit v rozpisech (propozicích) soutěže, že vykazování se »Záznamem« při startu je podmínkou účasti, i když nejde o soutěž mistrovskou nebo přebornickou. V lyžování jsou to, kromě přeborů a mistrovství, závody kontrolní, závody celostátní a oblastní ligy a závody, které jsou vypsány jako klasifikační pro udělení kterékoli výkonnostní třídy. Žel toto ustanovení pořadatel těchto závodů mnohdy nedodrží a chybně potom vykazují nejen jména závodníků (zkomolená), jejich členskou příslušnost, ale i nositele jednotlivých výkonnostních tříd.

Hlavním účelem této sportovně technické evidence (vedení a vykazování se »Záznamem o činnosti sportovce«) je zabezpečit regularnost soutěží a zamezit, aby sportovec v některém sportovním odvětví startoval za několik sportovních oddílů TJ nebo za několik sportovních kroužků ČSM.

Vydání a platnost »Záznamu o činnosti sportovce« je vázáno na platný členský průkaz ČSTV, popř. ČSM. Vydání »Záznamu« pro stejné sportovní odvětví ve dvou nebo více oddílech je nepřipustné a podléhá disciplinárnímu řízení.

Sportovec žádá o vydání »Záznamu« zpravidla ve své mateřské jednotě. Pouze výjimečně, nemá-li zde podmínky, aby podle svých zálib, možností nebo výkonnosti prováděl některý druh sportu a má-li proto povoleno hostování v jiném oddíle, může požádat o vydání »Záznamu« v tomto sportovním oddíle.

Hostování a každá změna členství v TJ (odhlášení a přihlášení) musí být zaznamenáno a potvrzeno v členském průkazu.

A NYNÍ KE ZMĚNĚ PŘÍSLUŠNOSTI KE SPORTOVNÍMU KOLEKTIVU

Sportovec, který hodlá napříště startovat za jiný oddíl, než je uveden v »Záznamu« (a případně v soupisce pro lyžařskou ligu) — musí požádat o povolení změny.

Změna může být povolena, uplynulo-li alespoň 12 měsíců od data, kdy byl vystaven »Záznam« a nemá-li mateřská jednotu oprávněné námitky.

Spínání této podmínky se nevyžaduje při přesídlení, tj. při změně dosavadního (trvalého) bydliště a přestěhování z jedné obce do jiné z důvodů změny pracoviště, služebního přemístění, nástupu či ukončení studia, učební poměru, vojenské základní služby nebo dlouhodobé brigády, sňatku či následování druhého manžela; změna však v tomto případě může být ohlášena jen do některého sportovního kolektivu v okruhu nového působení sportovce (jde o tzv. technický přestup).

Ke změnám oddílové příslušnosti reprezentantů ČSSR (juniorů i dorost) se vyjadřuje lyžařská sekce ÚV ČSTV.

Sportovec může žádat (nejde-li o tzv. technický přestup z důvodů uvedených v předcházející části) o změnu příslušnosti k oddílu, za který hodlá napříště startovat, pouze v termínech stanovených lyžařskou sekcí ÚV ČSTV, a to v I. termínu od 1. do 6. 5., nebo ve II. termínu od 1. do 6. 10. každého roku.

Změny oddílové příslušnosti provádí TJ, do které sportovec přechází na základě souhlasu mateřské jednoty, a to v »Záznamu o činnosti sportovce« v rubrice »Změny«, a to razítkem, podpisem odpovědného funkcionáře a datem (případně v členském průkazu — jde-li o změnu členství).

Nesouhlasí-li mateřská TJ se změnou oddílové nebo členské příslušnosti, může sportovec požádat o rozhodnutí příslušnou lyžařskou sekcí ČSTV, a to:

— jsou-li TJ ve stejném okrese — rozhoduje předsednictvo lyžařské sekce OV ČSTV;

— není-li okresní sekce zřízena nebo jsou-li TJ v různých okresech téhož kraje — rozhoduje předsednictvo sekce KV ČSTV (MV ČSTV);

— při přechodu z TJ různých krajů rozhoduje předsednictvo sekce ÚV ČSTV;

— při přechodu z TJ mezi slovenskými krají nebo z těchto krajů do českých krajů vyžaduje si sekce ÚV ČSTV stanovisko příslušné komise SV ČSTV.

Rozhodnutí příslušné sekce ČSTV je konečné a není proti němu odvolání.

Obdobná ustanovení platí i pro vojáky základní služby, kteří při startu musí rovněž předkládat »Záznam o činnosti sportovce« a členský průkaz ČSTV, který je používán i ve VTJ; v průkazu musí být vyznačena příslušnost

k VTJ, popř. hostování za civilní TJ ČSTV.

Po ukončení vojenské základní služby se sportovec vrací do TJ, za jejíž oddíl startoval před nástupem vojenské základní služby. Pokud chce napříště soutěžit za jiný oddíl, musí požádat o změnu podle citovaných směrnic, a to pouze v uvedených termínech.

Mateřské TJ jsou povinny vést přehled o všech svých členech a příslušnících, kterým vydaly »Záznam o činnosti sportovce«.

Jakékoli záznamy ve sportovně technických dokladech smějí provádět jedině oprávnění funkcionáři příslušných orgánů v souladu s ustanoveními vydaných směrnic. Sportovec sám nebo jiná neoprávněná osoba nesmí žádný záznam nebo změnu či opravu provádět; nedodržení tohoto ustanovení má za následek neplatnost dokladu a zavedení disciplinárního řízení proti provinivším se osobám.

Tímto článkem pokusil jsem se vysvětlit podstatná ustanovení organizačního řádu ČSTV a Směrnice pro účast sportovců v soutěžích ČSTV, majících dopad na závodní lyžování, členství v TJ a lyžařských oddílech, přestupy závodníků i na sportovně technické doklady, které mnohdy, jak jsme si ověřili v letošní zimě na lyžařských závodech, mnoho závodníků nemělo v pořádku.

Toto osvětlení jistě přijde vhod všem závodníkům právě nyní před zahájením hlavního zimního období, se zvláštním upozorněním na nejbližší přestupní termín — 1. až 6. října t. r. — s výzvou všem závodníkům — udělat si i ve »svých papírech« pořádek.

Jako každá organizace i ČSTV má svůj organizační řád, se kterým by se měl seznámit všichni aktivní sportovci i funkcionáři, stejně jako s přestupním řádem, který si mnozí sportovci vykládají příliš volně. I organizační řád ČSTV, tak i Směrnice pro účast sportovců v soutěžích ČSTV musíme dodržovat a jejich znalostí bychom si ušetřili mnohá zbytečná rozčilování závodníků i funkcionářů. Je samozřejmé, že tyto řády musí být v praxi uplatňovány tak, aby sloužily především výchově sportovců, aby pomáhaly rozvoji masovosti i zvyšování sportovního mistrovství; nikdy se nesmějí stát brzdou dalšího zkvalitňování celého učebně výchovného procesu. Při jejich uplatňování musíme stále sledovat výchovný cíl a důsledně vystupovat proti všem zjevům a tendencím, jež se nesrovnávají s naším socialistickým systémem tělesné výchovy a ctí sportovce vůbec.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ,
předseda STK LS ÚV ČSTV

TRAMPOLÍNA

v tréninku sjezdaře

Přípravné období sjezdaře je charakterizováno maximálním využitím tréninkových prostředků a metod, aby dosáhl nejvyšší úrovně nervosvalové koordinace pohybů, funkčních možností organismu a morálně volních vlastností.

Trampolína je jedním z neúčinnějších tréninkových prostředků v přípravném období sjezdaře. Na trampolině dosáhneme prováděním nejrůznějších cvičení stejných pocitů únavy jako při sjezdu, slalomu nebo obřím slalomu. Svalová práce, zatížení a činnosti vnitřních orgánů (srdce, plíce) se velmi blíží

sjezdovému postoji, jako při přejetí dělení rychle za sebou jedoucích terénních vin.

7. Opakované podřepy kombinovat s vysokými výskoky se skrčováním přednožmo.

Všechna tato cvičení a jejich nejrůznější kombinace provádíme v určeném časovém limitu. Základní časový limit je jedna minuta. Limit můžeme stupňovat podle fyzické zdatnosti cvičenců. V časovém limitu zařazujeme vždy jedno cvičení, které se provádí s maximální frekvencí a svalovou intenzitou v krátkém časovém intervalu 10–20 vt. Cvičení se provádějí v určitých celcích, mezi nimiž si trenér volí časové intervaly odpočinku podle vyspělosti cvičenců. Při cvičeních posilujících svalstvo dolních končetin můžeme použít zátěže — vesty s pískem.

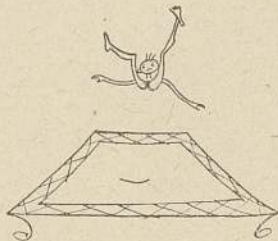
3. Vysoké výskoky skrčmo s ob ratelem o 180 a 360 stupňů.

4. Překot vpřed, vzad skrčmo a vzad prohnuté.

5. Překot vpřed a vzad schylmo.
6. Dvojitý překot skrčmo vpřed a vzad.

7. Překot skrčmo vpřed a vzad, prohnuté vzad s půlvrutem a s celým vrutem.

K nácviku těchto cviků přistupují cvičenci dokonale rozcvičeni a dobře fyzicky a duševně připraveni. Nácvik těchto cvičení vždy zařazujeme po dni odpočinku ne-

svalovému zatížení, práci a činnosti vnitřních orgánů při jízdě na lyžích v závodech nebo v tréninku. Cvičení na trampolině dělíme na několik skupin:

- a) cvičení posilující svalstvo dolních končetin,
- b) cvičení obratnosti, prostorové a nervové koordinace,
- c) cvičení pro rozvoj vnitřních orgánů,
- d) speciálně napodobivá cvičení.

A.

Cvičení posilující svalstvo dolních končetin. Vyjmenují několik základních cviků, které se dají při tréninku na trampolině nejrůzněji kombinovat a skládat v určité celky, jež musí cvičenci plnit v tréninkovém úkolu:

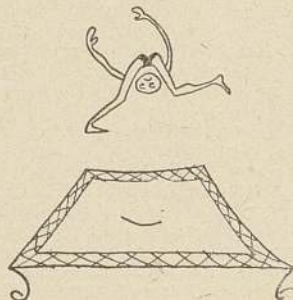
1. Opakované vysoké výskoky se skrčováním přednožmo.
2. Opakované skoky snožmo z jedné části koberce trampoliny na druhou (přes šířku nebo délku koberce).
3. Poskoky snožmo ve tvaru osmičky na koberci trampoliny
4. Poskoky na jedné noze ve tvaru osmičky na koberci trampoliny; nohy se střídají.
5. Opakované skoky jednožez z jedné části koberce trampoliny na druhou.
6. Rychle opakované podřepy ve

B.

Cvičení obratnosti, prostorové a nervosvalové koordinace. — tato cvičení jsou velmi náročná. Cvičenci mohou přistoupit k jejich nácviku až po dokonalém zvládnutí základních cviků na trampolině. Cvičení se musí provádět se sto procentní záchranou. Podceněním těchto základních požadavků by mohlo dojít k těžkým úrazům.

Příklady:

1. Změny poloh —
 - a) dopad na záda, odraz ze zad, ve vzduchu se otočit, dopad na břicho;
 - b) dopad na záda, trčením vzklopno dopad do stoje na nohou;
 - c) dopad na břicho, odraz, dopad do stoje na nohou;
 - d) dopad na záda, třetí vzklopno, dopad na břicho.
2. Vysoké výskoky s přednožováním roznožmo, snožmo.

bo tréninku, který nebyl maximálně náročný. Cviky obratnosti navzdávujeme vždy jednotlivě. Po zvládnutí větší části vyjmenovaných cviků můžeme cviky kombinovat (překot vpřed skrčmo, dopad a okamžitě překot vzad skrčmo). Kombinace mohou být nejrůznější. Čím je kombinace složitější, tím více se zvyšují nároky na nervosvalovou a prostorovou koordinaci, na kterou jsou kladeny nároky při sjezdu, kdy sjezdař překonává různé terénní zlomy (padáky, protisvahy) a nerovnosti (boule, prohlubně) při značných rychlostech.

Cvičení pro rozvoj vnitřních orgánů (srdce a plíce). Pro zvyšování činnosti těchto orgánů můžeme v tréninku použít většínu jednotlivých cviků posilujících svalstvo dolních končetin. Tyto cviky opakujeme určenou frekvencí v určeném časovém limitu. Při maximálním provádění těchto cvičení dochází ke kyslíkovému dluhu (velmi podobné stavy jako při dojetí slalomu).

Cvičení speciálně napodobivá.

Příklady:

1. Nízký sjezdový postoj s holemi. V tomto postoji provádět rychlé opakované podřepy.

2. Vysoké výskoky — po výskoku zaujmout nízký sjezdový postoj s holemi a v tomto postoji dopadnout na koberec trampoliny.

3. Při vysokých výskocích nacvičovat polohu nízkého sjezdového postoje s holemi.

4. Ve sníženém a nízkém sjezdovém postoji skákat z jedné strany koberce trampoliny na druhou.

5. Ve slalomovém postoji nacvičovat práci paží při opakovaných skocích snožmo do stran.

6. Všechna tato cvičení můžeme na trampolině nacvičovat s krátkými lyžemi, které jsou opatřeny gumovou podložkou. Cvičení s lyžemi a holemi můžeme nacvičovat po dokonalém zvládnutí cviků bez holí a lyží.

Všechna cvičení na trampolině jsou velmi náročná po fyzické i psychologické stránce (překonávání strachu při nácvičování obtížných cviků obratnosti). Jsou nejdříve viděli záchranu v přípravě sjezdaře. Cvičení na trampolině je odlišné od atletického odrazu, a proto je třeba, abychom jej zařazovali do tréninku v přípravném období. V týdenním tréninkovém cyklu stačí zařadit cvičení na trampolině dvakrát.

V současné době vyvinuli v Krunaticích výhodný typ skládací trampoliny pro cvičení na III. CS, která stojí 8000 Kčs. Tento typ trampoliny vyrábějí dále, a proto by trampolina již nemusela být popelkou v žádné lyžařské základně a lyžařském oddílu.

MILOŠ PŘIBRAMSKÝ,
katedra turistiky a lyžování ITVS

TRENÉŘI RADÍ

STŘELECKÁ PŘÍPRAVA BIATHLONISTY

V lednovém čísle Lyžařství uváděl M. Weber několik rad pro biathlonisty. Byly určeny především těm závodníkům, kteří začali závodit bez zkušeností, neboť biathlon byl zařazen jako jedna z lyžařských disciplín teprve v této zimě.

Po projednání mezi ÚV ČSTV a ÚV Svazarmu o zapůjčování malorážek a o nákupu nábojů ráže 5,6 mm je předpoklad, že bude i u nás biathlon masovou soutěží. Poradit zájemcům je naší povinností. A tak nejdříve o střelbě.

Ta je pro své vysoké hodnocení v závodě důležitým činitelem. Proto se musí nacvičovat celoročně. Závodník ji musí zvládnout již před zimou. Na sněhu pak jde již jen o zladění střelby s během na lyžích.

Střelba vyžaduje především co největší uklidnění během několika málo vteřin, naproti tomu běh na lyžích potřebuje hodně výbušné síly. To dokáže jen závodník dokonale fyzicky i duševně (nerвовě) dokonale vybavený.

O chování na střelnici bylo v lednovém článku. Nyní si poho-voíme postupně o střelecké přípravě. Ta se skládá z těchto prvků:

Základní střelecké přípravy (zaujetí poloh, zamíření, spouštění a popisu zbraně);

techniky střelby;
taktiky závodníka;
teorie střelby (je velice důležitá — hovoří o různých vlivech na střelbu a střelce).

V prvé části se seznámíme se správným zaujetím polohy leže a stoje. Patří to k nejdůležitějším činitelům střelby.

■ SPRÁVNOU POLOHOU LEŽE

dosáhneme největší stability zbraně bez velkého úsilí svalů, které mají na přesnou střelbu velký vliv.

Před zaujetím polohy musí závodník dbát na správnou polohu těla při zalehnutí. Puška a tělo svírají úhel 25—35 stupňů. Ležet se může na břiše nebo se poněkud přetočíme na levý bok.

Levá ruka je předsunuta a opírá se o upínací řemen záprstím. Loket, pokud to jde, musí být pod puškou, aby tvořil se zbraní kolmici. Puška je předpažbím položena na dlaně levé ruky blíže k palci. Prsty nesvírají pevně předpažbí.

Pravou rukou volně držíme pušku za krček pažby a ukazováček je uvolněn pro spouštění. Pravý loket je co nejdále vpravo od zbraně, což umožňuje lepší stabilitu. Puška se pažbou pevně za-

sazuje do pravého ramene. U velkorážních pušek posuneme hák nahoru (individuální).

U polohy leže je povolen upínací řemen, který se navléká na levou paži a napomáhá střelci k větší stabilitě pušky (musí být však napnutý).

■ POLOHA STOJE

Pro malou základnu a velké napínání svalů je u polohy stoje menší stabilita. Zda je nutné věnovat větší část tréninku nácvičování polohy.

Nohy jsou mírně rozkročené do šířky ramen, kolena nenapínáme, ale ani nepokrčujeme. Trup je prohnut poněkud vzad tak, aby váha pušky (4,5 kg) se přenesla na páteř, čímž zmírňujeme napínání svalstva. Váha těla je rozložena rovnoměrně na obě nohy, tělo musí zůstat uvolněné.

Levou ruku dáme kolmo pod pušku, přičemž puška leží bez držení na palci a dvou prstech (ukazováček a prostředník), loket opíráme o kyčel nebo břišní svaly.

Pravá ruka je především ke spouštění. Držení hlavy při zamíření musí být přirozené, hlava je rovná. U velkorážních pušek posuneme hák dolů.

Ze zkušeností víme, že široký rozkrok nohou způsobuje kymáčení do stran, dopředu či dozadu. Úzký rozkrok způsobuje kymáčení do stran. Pro dosažení větší stability v poloze stoje je nutný »suchý« trénink: závodník provádí všechny úkony jako na střelnici, aniž by vystřelil ostrý náboj. Doba suchého tréninku: až do ustálení mušky na spodním okraji terče při spouštění. Čím větší ustálení mušky, tím kratší doba suchého tréninku. U našich závodníků to bývá kolem 30 vt. Provádí se denně, kromě dnů, kdy se střílí na ostro. Při suchém tréninku používáme prázdných nábojnic, aby nedošlo k poškození úderníku.

O délkách tratí a rozměrech terčů dochází v pravidlech biathlonu ke změnám, proto se o nich zmíníme až po jejich schválení.

V příštím čísle Lyžařství budeme hovořit o zamíření a spouštění.

STĚPÁN ČUBÍRKA,
trenér biathlonistů Dukly Liberec

MAMAIA: 6 XXV. kongres FIS - zjazdové disciplíny KANDIDÁTOV PRIDELENIA

ZJAZDOVÁ A SLALOMOVÁ KOMISIA FIS MALA POČAS XXV. KONGRESU V MAMAII V RUMUNSKU SPOLU ŠEŠŤ ZASADNUTÍ, PRIČOM BOHATÝ PROGRAM NEBOL ANI ÚPLNE PREROKOVANÝ. Z DÔLEŽITEJŠÍCH ZÁVEROV UVÁDZAM:

MS 1970

1. Pri hodnotení uplynulej sezóny sa konštatovalo, že prebehla dobre najmä v dôsledku dobrých snehových pomerov vo všetkých oblastiach. Bude potrebné zabezpečiť riadenie najmä prvého tréningu na zjazdovej trati. Technickí experti majú byť v mieste preteku 1—2 dni pred začiatkom tréningu. Non-stop tréning zostáva bez zmeny.

2. Výpočtový systém bodov FIS sa vcelku osvedčil až na to, že je trochu »mäkký«, pokiaľ ide o prirážku bodov pre jednotlivé preteky. Preto bol trochu sprísnený a napr. prirážka 0 je u bodov od 0—10, a nie ako doteraz 0—15 atď. Súčasne bolo rozhodnuté uvádzať len jedny body, a pokiaľ má pretekár len jeden výsledok v sezóne, dostáva prirážku 15 bodov a 5 %. Pokiaľ nemá žiadne body v dôsledku zranenia, počítajú sa mu body bez prirážky z minulého roku a v ostatných prípadoch prirážka 15 bodov a 10 %. Kritizovali sa neúplné výsledky. V každých výsledkoch už musí byť výpočet bodov.

3. Boli vytvorené dve subkomisie, a to pre klasifikáciu pretekárov a pre schvaľovanie zjazdových tratí. Na čelo prvej bol navrhnutý Angličan Readhead, ktorý sa ale neskoršie vzdal a menovaná bola E. Rothová, doterajšia predsedníčka ženskej komisie, a na čelo druhej komisie bol menovaný Rakúšan inž. Hubert Spiss.

4. Zástupcovia organizačného výboru v Chile referovali o pripravách, ktoré sa už rozbehli v podstatne lepšom tempe, ako tomu bolo v minulosti, aj keď oblasť Portilla bola tiež čiastočne zasiahnutá posledným zemetrasením. Boli menovaní členovia jury (pre slalom mužov — finále ako arbitri v cieľi bol určený J. Mráz), schválení staviteľia tratí a tiež určený presný program.

5. Všetky tri miesta uchádzajúce sa o usporiadanie ZOH 1972 boli uznané za vhodné pre usporiadanie tejto vrcholnej udalosti. Neskoršie na kongrese pri orientačnom tajnom hlasovaní dostal Banní (Kanada) 173 bodov, Lahti (Fínsko) 145 bodov a Sapporo (Japonsko) 120 bodov.

6. Ako kandidáti MS 1970 — zjazdové disciplíny zaregistrovaní a predložili dokumentáciu Val Gardena (Taliansko), Jackson Hole (USA), Naeba (Japonsko), Garmisch-Partenkirchen (NSR), Kitzbühel (Rakúsko), Zermatt (Švajčiarsko). Všetky tieto miesta vyhovujú podmienkam pre pridelenie MS 1970.

7. Zástupcovia organizačného výboru referovali o pripravách na ZOH 1968 v Grenoble. V prípade, že prof. Wolfgang, ktorý bol určený za technického experta FIS, túto funkciu nebude môcť vykonávať, bude určený náhradník z radov žien. Ako expert pre ženskú disciplínu na ZOH 1968 bol určený H. Urban.

8. Výpočet 1/100 sek. bude vzatý v úvahu len pre MS a ZOH a na ostatných pretekoch, len keď jury inak nerozhodne.

9. Slalom s jednou tyčou bol prijatý ako provizória a bude sa skúšať naďalej na pretekoch v NSR, Rakúsku a u žien v Grindelwalde.

10. Z návrhov na zmenu pravidiel prijatý: a) návrh Francúзка, aby za nesprávny štart

sa považovalo neštartovanie pretekára v rozpätí nie 1 sek., ale 3 sek. (viac času na koncentráciu),

b) taliansky návrh, aby oneskorené dostavenie sa na štart bolo možné zdôvodniť dodatočne; zatiaľ sa pretekárovi povolí štart s výhradou. Ide o prípady, keď nie je možné hneď na štarte určiť, že ide o vis major,

c) anglický návrh, aby pri schvaľovaní tratí bolo stanovené, či má byť zásoba sietí,

d) švédsky návrh, aby všetci prihlásení pretekári na I. A preteky boli pripustení na štart (stal sa prípad, že švédskeho pretekára v Zermatte nepustili). Toto bolo doporučené všetkým alpským krajinám.

Nebol prijatý švajčiarsky návrh na vytvorenie tzv. »elitnej triedy«, pretože si vyžaduje ďalšie podrobné štúdium.

11. Značnú diskusiu vyvolal v Z/S komisii aj na kongrese švajčiarsky návrh, aby pretekári štartovali na tzv. »neutrálnych« lyžiach, teda bez tovarnej značky. Mienky sa značne líšia. Amatérska komisia navrhla, aby jestvujúce značky boli event. prelepené (premalované). Nakoniec bolo prijaté kompromisné riešenie, že sa nadviaže kontakt s výrobcami lyží a potom podľa ich stanoviska predsedníctvo FIS rozhodne o tomto návrhu na MS v Chile (týka sa zatiaľ len zjazdárov).

12. Obdobne vyvolal značnú diskusiu v komisii návrh na spôsob losovania v kvalifikačnom slalome pre MS v Chile. Motto: zabezpečiť rovnaké podmienky pre všetkých štartujúcich. Pretekári by boli zaradení do skupín po 6 pretekárov podľa tabuliek FIS a v nich losovaní. Vždy dvaja najlepší postupujú do finálneho slalomu a zo zvyšku vždy dvoch skupín, t. j. 8 pretekárov, ďalší dvaja z druhého kola. Tento systém sa vyskúša na pretekoch vo Wengene, Madonna di Campiglio a v Rakúsku a podľa skúsenosti by sa postupovalo v Chile.

13. Tzv. »simultánny« slalom (naraz dvaja pretekári na charakterove tých istých tratiach) sa musí v budúcej sezóne napred vyskúšať (urobí tak Francúzsko).

14. To isté sa týka aj obrovského slalomu v dvoch kolách, ktorý v roku 1966 zorganizuje Adelbogen, Zürs, Bad Ausee a La Toussurie. Uvažuje sa potom o organizovaní dvojkolového obrovského slalomu aj v Chile.

15. Boli schválené podmienky preteku »rychlост-ného kilometru«. V sezóne sa môžu konať najviac tri preteky. Dĺžka lyží najviac 240 cm.

16. O činnosti subkomisie pre mestských lyžiarov a ženskej komisie bola veľmi stručná informácia. Časť problémov a návrhov nebola pre krátkosť času prerokovaná, medzi nimi aj náš návrh, ktorý predseda označil ako veľmi zaujímavý.

17. Predsedníctvu FIS bolo navrhnuté, aby súhlasilo so zvýšením počtu štartujúcich za jednotlivé štáty zo 4 na 5, a to len pre MS v Chile.

18. Najbližšia schôdza zjazdovej a slalomovej komisie bude koncom apríla 1966, pravdepodobne v Grenoble, a ďalšia na MS v Chile.

Spracoval JANO MRÁZ,
člen zjazdovej a slalomovej komisie FIS

NÁVRH KALENDÁŘE HLAVNÍCH SOUTĚŽÍ 1966

■ KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

15.—16. 1.	Mírové slavnosti	sduž., skok	M	Tanvald
28.—29. 1.	Mistrovství ČSSR	biathlon	M	Harrachov
5.—6. 2.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Plavy
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	běh., sduž.	MŽJ	Harrachov
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	běh., sduž., skok	D	Harrachov
20. 2.	Mistrovství ČSSR	50 km	M	Tatr. Lomnica
21.—25. 2.	Přebor min. vnitř	běh., biathlon, štaf.	MŽ	Harrachov
26.—27. 2.	Mistrovství ČSSR	SZBZ	MŽD	Janské Lázně
4.—6. 3.	Celká cena Slovenska	běh., štafety	MŽ	Tatr. Lomnica
21. 3.	Závod hlídek	70 km, 25 km	MŽ	Krkonoše
20.—23. 2.	Přebor čs. armády	klas., sjezd.	MŽ	Špindl. Mlýn
25.—30. 1.	Týden skoků	skok	M	
4.—6. 3.	Mezinárodní závody	běh., sduž. skok	MŽ	Harrachov
16. 1.	Přebory okresů			
30. 1.	Přebory krajů			
I. liga:				
15.—16. 1.	Bezroukův memoriál	5, 15 km, štaf.	MŽ	Sliach
22.—23. 1.	Zlatá lyže	běh., sduž.	MŽ	Nové Město
12.—13. 2.	Veřejný závod	5, 15 km, štaf.	MŽ	Jilemnice
4.—6. 3.	Velká cena Slovenska	běh., štafety	MŽ	Tatr. Lomnica

■ KONTROLNÍ ZÁVODY:

■ BĚH

22.—23. 1.	Zlatá lyže	5, 10, 15, 30 km	MŽ	Nové Město
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	5, 10, 15, 30 km	MŽ	Harrachov
13. 2.	Veřejný závod	5, 15 km	MŽ	Jilemnice
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	5, 10, 15, 30 km	MŽ	Harrachov

■ SDRUŽENÝ

1.—2. 1.	Harrachov	pro M — I. liga	MD	
7.—8. 1.	Rožnov	pro M — I. liga	MD	
22.—23. 1.	Zlatá lyže	pro M — I. liga	MD	
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	pro M — I. liga	M	
11.—13. 2.	Přebor dorostu		D	
19.—20. 2.	Vratislavice		D	
4.—6. 3.	Mezinár. Harrachov		M	

■ SKOK:

1. 1.	Harrachov, pohár	M	I. liga	Harrachov
25.—30. 1.	Sachty v Týdnu skoků	M	I. liga	Vysoké
5.—6. 2.	Mistrovství ČSSR	M		Plavy
4.—6. 3.	Mezinárodní záv.	M	I. liga	Harrachov
7.—8. 1.	Rožnov	D		
22.—23. 1.	Zlatá lyže	D		Nové Město
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	D		Harrachov
19.—20. 2.	Vratislavice	D		

■ BĚH — DOROST:

22.—23. 1.	Zlatá lyže	5, 10 km	D	Nové Město
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	5, 10 km	D	Harrachov
20. 2.	Veřejný závod	5, 10 km	D	Tatr. Lomnica

■ SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

10.—13. 2.	Přebor ČSSR	sl., o. sl., sj	D	Špindl. Mlýn
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	sl., o. sl., sj	MŽ	Tatr. Lomnica
4.—6. 3.	Velká cena Slovenska	slalom, sjezd	MŽ	Tatr. Lomnica
Bez termínu	Tatranský kandahar	slalom, sjezd	MŽ	Tatr. Lomnica

■ I. LIGA (současné kontrolní):

18.—19. 12. 65	Telnické slalomy	2X slalom	MŽ	Telnice
1.—2. 1.	Kritérium prvního sněhu	obří slalom, sjezd	MŽ	Špindl. Mlýn
15.—18. 1.	Štít Práboje	slalom, ob. slalom	MŽ	Bouřňák
19.—20. 2.	Skorkov. memoriál	slalom, ob. slalom	MŽ	Pustevny
24.—25. 2.(12.—13. 3.)	Jánošíkova valaška	2X sjezd	MŽ	Vrátná
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	2X sjezd	MŽ	Tatr. Lomnica
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	slalom, ob. slalom	MD	jen kontrolní Tatr. Lomnica
26.—27. 3.	Závod osvobození	slalom, ob. slalom	MŽ	Špindl. Mlýn
29.—30. 1.	Krajské přebory		MŽ —	

■ KONTROLNÍ ZÁVODY A I. LIGA PRO DOROST SOUČASNĚ:

8.—9. 1.	Kritérium prvního sněhu	slalom, sjezd	D	Jáchymov (Chopok)
22.—23. 1.	Memoriál E. Krkošku	ob. slalom, sjezd	D	Husarik — Cadca
5.—6. 2.	Horské květy Zd. Pelce	slalom, ob. slalom	D	Herlíkovice
10.—13. 2.	Přebor ČSSR	slalom, ob. slalom, D		Špindl. Mlýn
19.—20. 3.	Jánošíkův opasek	slalom, sjezd	D	Vrátná
26.—27. 2.	Sjezdový dvojboj	slalom, ob. slalom	žactvo	Ričky

Na letním sněhu

Lyžařští trenéři a závodníci hledají vždy všechny možnosti, které by vedly ke zvyšování sportovního mistrovství. Jednou z nich je i letní lyžování, které bylo v minulosti často chápáno pouze jako pěkná rekreace či »šlágr«. Dnes již mnohé lyžařské oddíly i základny zařazují toto lyžování do svých celoročních plánů. Žádá napodobivá cvičení totiž nenahradí vlastní pohyb na sněhu v prostředí, ve kterém se závodí.

Letního lyžování lze dobře využít především pro obnovení pohybových návyků při jízdě na lyžích, čímž se zkracuje doba mezi posledním a prvním ježděním. Zkracuje se tak doba útlumu a vyhasínání dynamického pohybového stereotypu jízdy na lyžích, což má vždy velký význam pro nastávající sezonu. Letní lyžování je také dobou, kdy lze přerušit chybné pohybové návyky a vytvářet správnou techniku, zejména slalomového oblouku. Letní lyžování zvyšuje i tě-

Foto: Jiří Kubík, Špindlerův Mlýn.

lesnou zdatnost při pohybu v horském prostředí (cesty za sněhem apod.) a upevňuje i kolektiv závodníků atd.

Závidíme často lyžařům alpských zemí jejich letní možnosti a přitom máme tyto možnosti doma, i když jistě v hodně omezeném měřítku. Ve Vysokých Tatrách je několik míst, která mají sniž i v létě.

Letos byla sněhová pole ještě koncem června i v Krkonoších, a to ve výši nad 1400 m nad mořem. Využili toho např. sjezdáři základny ve Vrchlabí, kteří v té době uskutečnili na Luční boudě týdenní výcvikový tábor na zakončení série pěti dvoudenních tréninkových srazů v květnu a červnu ve vyšších polohách

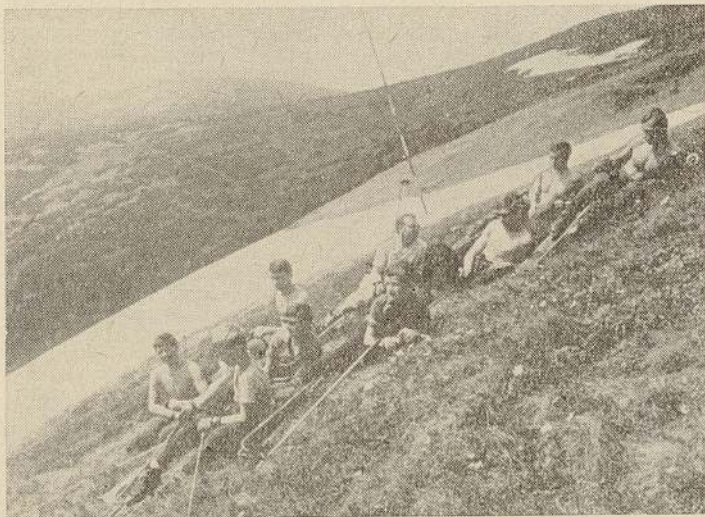
Krkonoš. Cílem byl nácvik nového slalomového oblouku tzv. »hadí techniky« a zdokonalování dalších technických slalomových prvků. Trénovalo se ve třech fázích denně, první a druhá na sněhu a třetí večer, která měla na pořadu sportovní hry [zejména horskou kopanou], posilovací a uvolňovací cvičení. Zařazena byla i horská turistika pro rozvoj obecné vytrvalosti sjezdařů s dosažením maximálního převýšení. Byla to náročná příprava. Aby nedošlo k případnému přetížení organismu, byla denně u každého sledována tepová frekvence a prováděny zkoušky obecné trénovanosti pomocí step-testu.

Progresivitu vlastního lyžařského výcviku umožnil přenosný lyžařský vlek Jawa 350, zhotovený svépomocí. Jezdilo se tedy s minimální ztrátou času. Tohoto lyžování bylo také využito k závěrečnému zkoušení nových vývojových druhů lyží pro Sportovní a technické potřeby z laminátových a kovových materiálů a dalšího lyžařského materiálu pro závodní sjezd. Bude-li jen část zařazena do výroby, máme se opravdu na co těšit. Některé prototypy dosahují světové úrovně (hole). Mimořádné požadavky na materiál prověřily dostatečně jeho kvalitu.

A NA ZÁVĚR K JEDNOMU PROBLÉMU

Sjezdáři v péči vrchlabské základny zakončili uplynulou sezonu pravidelným tréninkem na tratích přímo ve Špindlerově Mlýně [slalomový svah s vle-

(Dokončení na str. 110)

Badgastein

1965

Po všeobecné informaci o průběhu kongresu chceme čtenáři seznámit s některými zajímavými poznatky a přednáškami proslovenými na kongresu. Jedním z témat, ke kterému se zaměřilo více přednášek, byly otázky metodické, a to speciálně hledání nových metod, jak rychle a účelně naučit snožnému smyku po zvládnutí přivrátného smyku. Uvedeme zde metodu, o které se zmínil ve svém referátu profesor Krukenhauser z Rakouska.

Jeho přednáška byla rozdělena na dva oddíly. V první části — (po krátkém úvodu z historie přivrátného smyku, kde se zmínil o jeho vzniku z let 1890—1896 ve spojení se Zdarským přes H. Schneidera až po boj dr. Hoschecka proti postupu výuky »pluh — oblouk v pluhu — přivrátný oblouk« s prosazováním hesla »Bez pluzení k snožnému smyku) — uvedl důvody, proč právě přivrátný smyk považují za důležitý dílejší cíl dnešní moderní lyžařské výuky v Rakousku:

1. Odborné spory na téma »Bez pluzení k snožnému smyku« přinesly v letech 1933—1940 v důsledku rozsáhlých pokusů mnoho poznatků, především že pohybové provedení přivrátného a snožného smyku má mnoho společných znaků. Proto naučení se přivrátnému smyku nečiní žádných obtíží při nácviku snožného smyku.

2. Zvládnutí přivrátného smyku umožňuje žákům základního výcviku velmi brzo sjíždět středně obtížné trati a terény na neujedežněném sněhu.

3. Děti v horských vesnicích se učí lyžovat bez lyžařské školy. A tyto děti jezdí přivrátné smyky.

4. Závodníci používají v mnoha branžích přivrátného smyku.

5. Jen velmi dobří lyžaři mohou jezdit v hlubokém sněhu snožnými smyky.

Po tomto konstatování si položil otázku: Jak je možné naučit žáka po základním výcviku snožnému smyku?

1. Způsob, kdy se použije při nácviku nadskočení je znám. Jeho přednosti jsou větší, než nedostatky. Největším nedostatkem je, že žák potřebuje při tomto způsobu kondici a jistotu postoje.

2. Druhý způsob, odstraňování přivrátu, se zdá jednoduchý, v praxi se však vyskytují jisté obtíže. Ty pomohlo částečně vyřešit studium snožného smyku bez nad-

skočení, který byl uveden při minulém kongresu. (Je to takový smyk, který začíná ze sjezdu šikmo vztýčením dopředu nahoru, setrváním ve vyšším postoji až k přífjezdu na spádnicí a pak vysunutí patek lyží se snížením postoje — pozn. redakce.)

Profesor Krukenhauser se pak zabýval některými zjištěními, z nichž vychází nový způsob:

Při krátkých smycích jsou patrné dva hlavní pohyby:

a) otáčení lyží v důsledku činnosti dolních končetin,
b) pohyb vzhůru jako pomoc otáčení.

Rytmičké otáčení lyží je obzvláště nápadné. Rytmičké vertikální pohyb je velice zřetelný u krátkých smyků s nadskočením.

V rakouském učebním plánu je obzvláště zdůrazněno řazení stejných pohybů rytmičky za sebou. Rytmus je důležitou pomůckou žáka.

Jak se provádí nový způsob nácviku snožného smyku?

Rytmičké řazení pohybů při opakovaných obloucích v pluhu je základem řady, na jejímž konci je snožný smyk.

Metoda je pak asi tato:

1. Rychlá změna »úzký pluh — široký pluh« je cenné cvičení vysouvání patek lyží.

2. Ještě užitečnější je rychlé rytmičké řazení oblouků v pluhu při rychlém přestupování z lyže na lyži.

3. Tato cvičení spojit se změnou hranění vnitřní lyže, **aniž se lyže dostanou těsně k sobě!**

Toto cvičení bez snožení je důležité, vede lehce a rychle k rytmičkému řazení přivrátných smyků za sebou.

4. Při zdůraznění vertikálního pohybu až k výskoku pomáhá otáčet oběma lyžemi současně v širší stopě, rytmičky za sebou.

5. Odstraňování širšího vedení lyží nečiní potíže.

V závěru zdůraznil prof. Kruc-

kenhauser, že hlavním cílem výuky lyžování jsou u nich smyky s úzkým vedením lyží. Smyky se širokou stopou jsou jen pomocí ve vyučování, nikdy ne však konečným cílem. Způsob nácviku přes smyky se širokou stopou není jediným způsobem, je však dobrým způsobem.

Pro naše cvičitele tím přinášíme způsob, který mohou vyzkoušet ve své praxi. V podstatě se při tomto způsobu zdůrazňuje uvolněná činnost dolních končetin pro otáčení lyží ve spojení s rytmičkým řazením pohybů za sebou. V našich učebních pomůckách jsou tyto znaky zdůrazněny a je uveden i obdobný způsob přes krátké oblouky v pluhu, oblouky na vnější lyži, krátké přivrátné až ke snožným smykům. Nebyl zařazen smyk se širokým vedením lyží v této souvislosti. Doporučujeme seznámit se s tímto způsobem.

Inž. MIROSLAV CHLOUBA

Na letním sněhu

(Dokončení ze str. 109)

kem) v polovině dubna. V tomto termínu již snižovali dávky — z pěti na tři tréninkové jednotky. Vždy bylo maximálně využito sedačkové lanovky nebo vlastních lyžařských vleků, takže intenzita byla poměrně vysoká. Po skončení pravidelné přípravy na sněhu měli závodníci tři týdny odpočinek — trénink s jinou náplní. Po této přestávce byla po prvním květnovém týdnu zahájena série dvoudenních srazů na sněhu, zakončená týdenním výcvikovým táborem, tak jak uvádím v článku. Srazy byly po týdnu, maximálně po 14 dnech. Lyžařská sezóna byla prodloužena tak prakticky na 7 měsíců v roce. Mezi srazy byly v celém přechodném období pravidelné tréninky sportovní základny v přírodě — hry, cvičení apod. Tedy dostatečně dlouhý odpočinek mezi ježděním na lyžích a mezi lyžováním úplně jiná pohybová i emocionální činnost. Přesto se projevily u závodníků, kteří se pravidelně zúčastnili všech srazů i tábora na sněhu, psychický činitel, zejména u nervově slabších typů. Nechuť k ježdění na lyžích, brzo únava na sněhu, ledažby prováděná technika, lajdáctví při jízdě apod. Je zde tedy otázka: Je vhodné prodloužovat lyžařskou sezónu pravidelným docházením za sněhem ještě v době, kdy psychologicky je závodník upřen již k vodě, k letním sportům?

JIRÍ JIRSA,

trénér lyžařské základny
ve Vrchlabí

Diskutujeme

K organizaci vrcholných LYŽAŘSKÝCH ZÁVODŮ

JAK V MINULÉM, TAK I V LETOŠNÍM ROCE PO SKONČENÍ HLAVNÍHO LYŽAŘSKÉHO OBDOBÍ SE OZVALY KRITICKÉ HLASY K ÚROVNI USPOŘÁDÁNÍ NAŠICH VRCHOLNÝCH LYŽAŘSKÝCH SOUTĚŽÍ, AŽ JIŽ MISTROVSTVÍ A PŘEBORU DOROSTU, NEBO KONTROLNÍCH ZÁVODŮ. CHTĚL BYCH SE POKUSIT V NĚKOLIKA POZNÁMKÁCH NAZNAČIT DŮVODY, KTERÉ VEDOU K NEDOSTATKŮM V ORGANIZACI SOUTĚŽÍ A SOUČASNĚ NAVRHNOUT NĚKTERÁ OPATŘENÍ, KTERÁ BY MOHLA V BUDOUCNOSTI ZABRÁNIT NEDOSTATKŮM.

Poněvadž nemám naprosto žádné zkušenosti s pořádáním sjezdových závodů, omezím se ve svých poznámkách pouze na klasické disciplíny.

V ČSSR máme několik známých lyžařských středisek, ve kterých jsou pravidelně pořádány naše nejvyšší soutěže, ať už mistrovské nebo mezinárodní. Mezi tato střediska patří především Harrachov, Spindlerův Mlýn, Banská Bystrica a Tatranská Lomnice. Vedle nich jsou u nás další menší střediska, mezi která patří Jilemnice, Boží Dar, Nové Město na Moravě, Nové Město v Krušných horách, Tanvald, Vysoké, Stachy, Rožnov p. R., Ružomberok, ve kterých jsou pořádány především přebory dorostu, mistrovská padesátka, mistrovství ve skoku na lyžích.

Když porovnáme úroveň uspořádání soutěží mezi těmito dvěma skupinami, vychází z tohoto porovnání vítězně většinou ta menší střediska. Není pochyb, že ve větších střediscích jsou velmi schopní a zkušení organizátoři lyžařských soutěží — příčinou občasného zaskřípání v organizaci vidím v tom, že ve větších střediscích jsou vrcholné lyžařské podniky pořádány velmi často. Pořádání např. mistrovství republiky nebo mezinárodních závodů není pro tato střediska svátkem, ale úplně všední záležitostí, která se koná bez většího zájmu obyvatelstva. Je známou zkušeností ve všech družích sportu, že nejlepší výkony jsou podávány tam, kde se dovede vytvořit radostné prostředí. Každý člověk má větší chuť do práce, kterou dělá s radostí, a platí to i pro činovníky a rozhodčí. Důkladem této skutečnosti je i letošní cyklistický »Závod míru«, při kterém byla největší spokojenost s organizací v těch městech, která byla etapovými poprvé.

Předkládám proto širší lyžařské veřejnosti k posouzení návrh na organizaci vrcholných lyžařských soutěží v budoucnu.

A. Mezinárodní závody v klasických disciplínách jsou u nás pořádány v Harrachově. Myslím, že by bylo rozumnější, aby místo pořádání se střídalo alespoň mezi třemi středisky, např. Harrachov, Spindlerův Mlýn a Tatranská Lomnice (po vybudování můstku). Toto uspořádání by samočinně vytvořilo soutěž mezi těmito třemi středisky o nejlepší organizaci. Pořádání mezinárodních závodů v Harrachově je mnohdy odůvodňováno tím, že Harrachov má v lyžařském světě »své jméno«. Myslím však, že příjmením stejné jméno má i známá soutěž KURIKALA CUP, která je střídavě pořádána v různých místech a dokonce i v různých státech. Bylo by nutno najít pro naše mezinárodní závody krátké a výstižné označení, které by se jistě brzy vžilo a cizím závodníkům bude jistě jedno, pojedou-li do Československa na závody do Harrachova nebo Tatranské Lomnice, hlavní bude, aby byli s pořádáním a přijetím úplně spokojeni.

Harrachovští se budou na mne za tento návrh asi zlobit, mohu je však ubezpečit, že o něm píšu

ve snaze pomoci věci, bez jakékoliv postranní snahy.

B. Mistrovství republiky v klasických disciplínách by mělo být pořádáno rovněž střídavě v několika střediscích, nejlépe čtyřech až šesti. V úvahu by přicházely Harrachov, Spindlerův Mlýn, Tatranská Lomnice, Banská Bystrica, podle zkušeností v letošním roce i Nové Město na Moravě a případně šesté středisko, které se jistě časem najde. Při této přiležitosti by bylo nutné uvážit, zda je vhodné pořádat samostatné finále Čs. sportovních her nebo spartakiádních soutěží. Myslím, že je nutno, aby mistrovství a finále ČSSR nebo ČS byly spojeny v příslušném roce v jednu soutěž.

2. Pokud se týká pořádání přeboru dorostu, mistrovské padesátky, mistrovství ve skoku, byl by postup stejný, bylo by třeba pouze dohodnout místa konání.

D. Místa pořádání závodů pro I. ligu by se měla střídát ve dvouletých cyklech, a sice každoročně 2 závody v českých krajích, jeden na Moravě a jeden na Slovensku. Navrhuji tato střediska:

Čechy: Harrachov, Tanvald, Stachy, Spindlerův Mlýn.

Morava: Nové Město na Moravě a Rožnov p. R. **Slovensko:** Sliač a Tatranská Lomnice.

Tyto závody by měly být automaticky závody kontrolními pro běh. Stejně řešení by se našlo i pro kontrolní závody, pro závod sdružený i závod ve skoku.

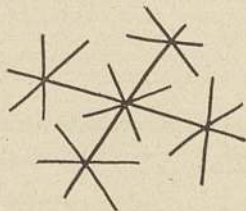
Celý návrh by se měl podrobně rozpracovat, měly by se seznat všechny oddíly, které přicházejí v úvahu jako pořadatelé vrcholných soutěží (třeba na jejich náklad) a všechno vzájemně dohodnout.

Uskutečnění tohoto návrhu by mělo řadu výhod — oddíly by se snažily uspořádat soutěž lépe než druží, oddíly by věděly předem i několik let, že budou pořadatelé např. mistrovství republiky a budou jejich uspořádání včas připravovat (úprava tratí, můstků apod.).

Předkládám tento návrh a věřím, že se k jeho obsahu vyjádří i další činovníci a rozhodčí a po vzájemném projednání se najde řešení, které by přispělo ke zlepšení úrovně pořádání našich vrcholných lyžařských soutěží a zamezilo každoroční licitaci o místech jejich pořádání.

Inž. MIRKO TULIS,

předs. lyž. oddílu TJ Sokol Nové Město na Moravě

DVA Z VÍTĚZNÉHO KOLEKTIVU

Jiří Gábera přijímá při vyhlášení výsledků v Praze na Stadiónu Karla Aksamita zlatou medaili z rukou tajemníka ÚV ČSTV B. Pokorného.

Vl. Radoušová při plaveckém tréninku s trenérem Štastným.

Spartakiádní soutěž o titul »Nejzdatnější sportovec či kolektiv« byla výbornou předehrou hromadných vystoupení III. CS. Podala dokonalý přehled o velké všestrannosti startujících, a jako každé sportovní zápolení neobešla se ani tato soutěž bez řady překvapení.

O jedno z nich se postarali lyžaři. K favoritům soutěže mužů do 35 let patřili předně lehcí atleti Kotík a Habr, plavci Mádr a loňský vítěz Walter, nikdo však příliš nepočítal s tím, že by v konečném hodnocení stanul na nejvyšším stupni 26letý lyžařský trenér z Ještědu Liberec Jiří Gábera.

Pochází z Nového Hrozenkova na Valašsku a už od dětství ho táhla láska k lyžím. V běhu patřil k nejlepším dorostencům, byl na přeboru ČSSR dvakrát třetí a jednou čtvrtý. Pak začal běhat náročný biathlon a po absolvování TUŠ se stal lyžařským trenérem.

Mezi nejzdatnější sportovce Liberecka se zařadil až začátkem letošního roku, předtím však už delší čas sledoval snahu i výkony všech soutěžících. Brzy přišel sám na chuť soutěží a když se přesvědčil, že lze zlepšovat výkony i s přibývajícím věkem, doslova se do boje zakousl. Měl k tomu dostatek vůle, vytrvalosti a hlavně snahy po nejlepším výkonu. Všechno to dohromady, spojené se skromností a houževnatostí závodníka, dalo nečekané, ale naprosto zasloužené vítězství ve finále.

Startovalo 230 závodníků, vítězný Gábera získal 1441 b. za výkony: šplh 4 m bez přírazu 5,4 vt., 100 m — 12,3 vt., 3000 m — 9:54,8 min., koule — 9,86 m, výška — 155 cm, 100 m plavání — 1:07,8, střelba (10 ran) 93 zásahů. V běhu na 3000 m a v plavání si vytvořil osobní rekordy, střelbu měl nejlepší ze všech finalistů vůbec.

Vítězný kolektiv okresu Liberec, který získal hrůdný titul »Nejzdatnější okres«, měl ve svém středu také dalšího příslušníka lyžařské rodiny —

dvacetiletou Vl. Radoušovou, běžkyni rovněž z Ještědu Liberec. Velmi poctivě se na soutěž připravila, měla totiž již zkušenost z minulého roku, kdy byla rovněž členkou vítězného kolektivu libereckého okresu.

Radoušová se na vlastní kůži přesvědčila, že neštěstí nechodí věru po horách, ale po lidech. Při roszakování na dálku si natrhla sval (předtím běžela 100 m za 14,6 vt. a 3 m vyšplhala za 5 vt.). Slzy zklamání ji doprovodily na ošetřovnu, kde lékař potvrdil zjištěné zranění. Pokračovat ve skoku dálekm a pak běžet 800 m bylo zcela vyloučeno. A v této pro závodníka nejhorší chvíli, kdy nedobrovolně musel opustit kolbiště, se projevil u Radoušové »lyžařský duch«. Dobře věděla, co bude znamenat pro družstvo ztráta jejich bodů. Musela jistě hodně přesvědčivě hovořit s lékařem, aby nakonec souhlasil s tím, že druhý den zaplave 100 m a popřípadě z místa hodí koulí. Snad nikdy v životě nevěnovala něčemu takovou pozornost, jako své noze, aby mohla odevzdat družstvu, co bylo za dané situace vůbec možné. Překonala sama sebe i bolestivě zranění. Zaplavala 100 m v osobním rekordu za 1:32,3 a ve vrhu koulí dosáhla výkonu 8,88 m, a to jí doslova museli do kruhu postavit. Dokázala, co zmůže vůle...!

A tak oba, Gábera i Radoušová, lyžaři ještědu Liberec, odevzdali kolektivu vše, co bylo v jejich silách i možnostech. Mají tedy plné právo radovat se z dobytého titulu, který postavil jejich okres na I. místo v celé ČSSR.

FRANT. PILNAY, Liberec

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha I-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

3

Při 170km rychlosti zachytí objektiv závodníka jen nejasně (3). Po závodech a úmorné cestě byla 10hodinová zastávka v Benátkách příjemným osvěžením. Koloušek právě podstupuje »kúru« v rukou Cermáka a Vojtěcha (4).

Luigi di Marco se má proč usmívat, přestože skončil až za Kolouškem. Jeho loňský světový rekord zůstal nedotčen (5).

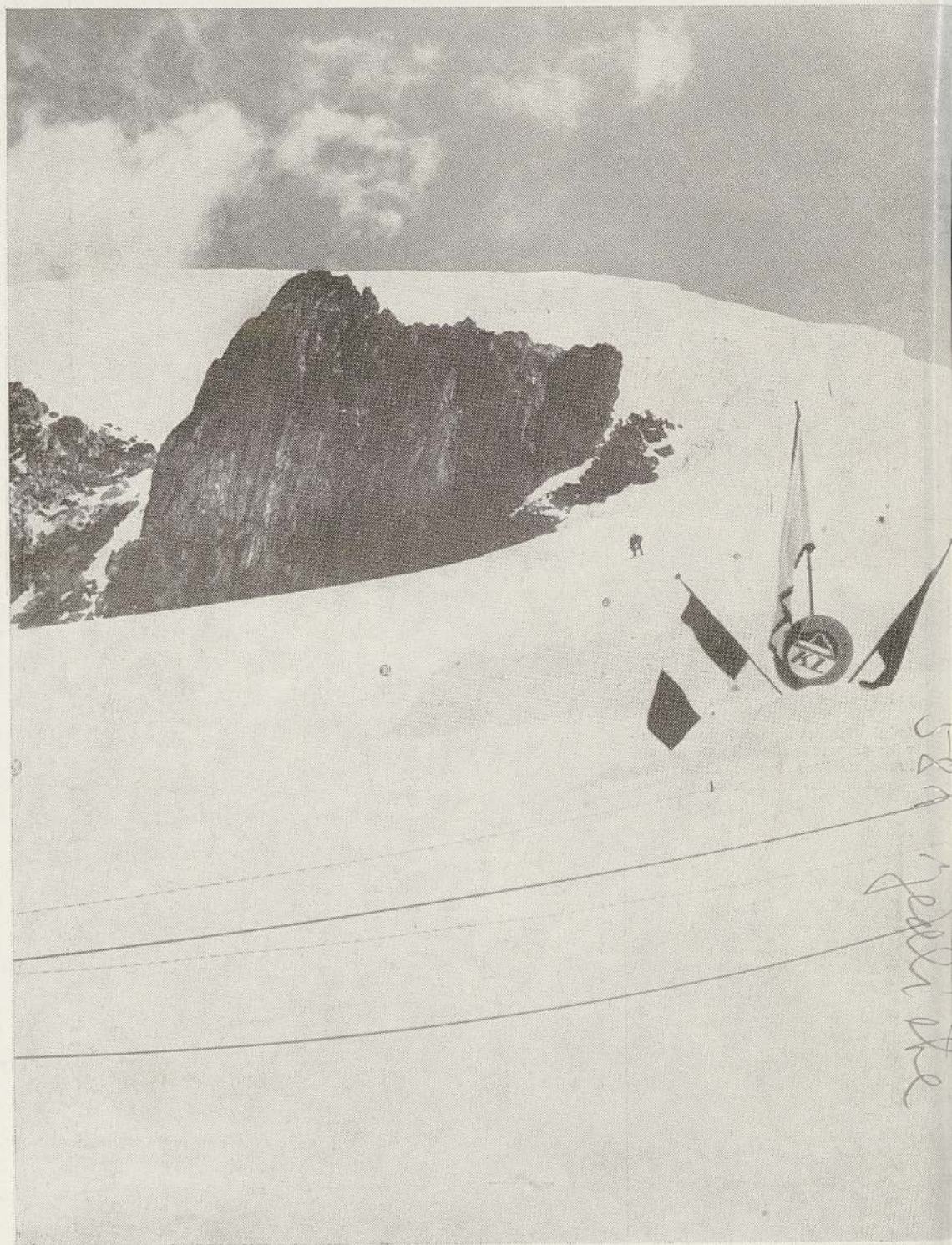
(IV)

4

5

SVAH LETMÉHO KILOMETRU V CERVINII SE SKLONEM 397 m BYL VELMI
DOBŘE UPRÁVEN

lyžařství

ROČNÍK 51 • ŘÍJEN 1965 • Kčs 1.80 8

DOBŘÁ PŘÍPRAVA V LÉTĚ V ZIMĚ DOBŘÁ FORMA

■ **NA TITULU:** Eva Paulusová je už několik let stálou oporou reprezentačního družstva, a proto její jméno nacházíme i v právě schváleném výběru reprezentantů, uveřejněném na str. 13.

Foto Karel Novák

■ **NA ZADNÍ OBÁLCE:** Holmenkollen — dějiště příštího mistrovství světa, bude zase středem zájmu světového lyžařství. Tady, na tomto můstku, se bude rozhodovat o titulech.

Foto Ilja Matouš

JOSEF MATOUŠ

JOSEF KRAUS

? nad majstrovstvami sveta v Chile! Boj o život namiesto generálnej skúšky

**DAĽŠIA, TENTORAZ LYŽIARSKA KATASTROFA V CHILE • SMŔT
»MATOVALA« ŠACHOVÉHO PARTNERA • MAJSTROVSTVÁ SVETA
OHROZENÉ? • ČO ĎALEJ?**

Chile v južnej Amerike je v poslednej dobe navštevované neustále prírodnými katastrofami. O jednej sa prestane písať a hneď je naporúdzi druhá. Svet nie menej ako zemetrasenia vzrušila v poslednej dobe, a to 11. augusta, lavínová katastrofa v budúcom dejisku lyžiarskych majstrovstiev sveta, v čilskom Portillo.

Začiatkom augusta začali sa schádzať do tohto najväčšieho juhoamerického strediska lyžiarskeho športu lyžiari hlavných lyžiarskych veľmocí, aby si tu vyskúšali trate, na ktorých sa v roku 1966 majú konať MS v zjazdových disciplínach. V súvislosti s týmito MS sa už hodne popísalo a veru nie raz v tom zmysle, že pridelenie bolo neuvážené, do krajiny, ktorá nemá tradíciu, kde niet skúseností ani s organizáciou a ani s praktickým uskutočňovaním pretekov veľkého svetového formátu. Pokiaľ ide o prírodné podmienky, vo všetkých doterajších materiáloch sa zdôrazňuje, že čo je hlavné, nehrozia tam lavíny vôbec a počasie býva vždy nádherné, slnečné. Zdá sa však, že propaganda zase raz sklamala; 11. august 1965 vyvrátil všetky tieto pekné reči.

Zima začína v Portillo začiatkom augusta. Dňa 8. 8. 1965 prišli do Portilla asi 120 km od Santiago de Chile lyžiarske výpravy Rakúska, Talianska a USA. Zima ešte len začala, snehu sa im zdalo málo, počasie bolo krásne. Príroda vyhovela volaniu týchto nedočkavcov až strašlivo ťstredro. Začalo padať. Napred »len« 24 hodín nepretržite, potom dva plné dni, bolo ho už 1 a pol metra, padal ďalej a padal celkom 8 dní. Napadol spústy snehu. Ľudia doň zapadali po prsia. Vonku zúrilo peklo. V hoteli Portillo bolo spočiatku útulo a veselo. Flirtovalo sa a tancovalo, neskoršie sa z dlhého času hrali karty, postupne však deň po dni nálada klesala.

11. augusta ráno o 6. hodine v stenajúcom víchre počul jeden z rakúskych účastníkov volanie o pomoc. Skočil k balkónu a pod ním človek takmer nahý a úplne

vysilený volal o pomoc. Blížiac sa smrť ho prekvapila v spánku, on jediný sa jej vyhol. Ako maratónsky bežec, lenže s iným poslaním, v pravom slova zmysle sa doplazil 250 m, aby privolal pomoc pre svojich 10 zasypaných druhov. Vysilením klesol do bezvedomia. Žil.

Medzitým všetko sa pustilo do boja s masami snehu. 21-ročný Dick Hawkins prišiel k sebe a vyrával. O 6. hodine ráno zasiahol dve chatky pri údolnej stanici výťahov, starého i novopostaveného, kde majú končiť slalomy a obrovské slalomy mužov, mrazivý víchor a hneď nato obrovská sila zmietla jeden domček a okraj druhého. Boli to vlastne dve lavíny, jedna druhú »usmerňujúca«. Obrovská sila vyhodila ho asi 35 metrov do snehu. Jeho dvoch kamarátov, 21-ročného Rona Hocka a 28-ročného Manfreda Arnolda, našli mŕtvych pod dvaapolmetrovou vrstvou snehu.

Ďalší traja našli smrť v susednej miestnosti: 21-ročný Michel Vogel, 20-ročný Milton Orlotti a tiež 20-ročný Jaime Zubiagurra. Ďalší prežil katastrofu tak, že traverza mu spadla nad hlavu, čo ho ochranilo pred priamymi účinkami lavíny, ktorá ho zasypala len metrovou vrstvou snehu, z ktorého sa sám vyhrabal. Ďalší štyria boli zasypaní tiež len metrovou vrstvou a z tej boli včas zachránení.

Všetko, čo malo zdravé ruky, išlo na záchranné práce. No nebezpečie hrozilo ďalej. Nielen víchor, ktorý zabráňoval výhľadu, ale aj masy snehu nad hlavami záchrancov hrozili každú chvíľu spadnúť na záchrancov. Bývalý rakúsky pretekár Martin Burger, ktorý pôsobí spolu s Otmarom Schneiderom ako učiteľ v Portil-

lo, vytiahol mŕtvolu študenta Rona Hocka, ktorý predtým nedohral partiu šachu so Schneiderom. Mat vyriekla smrť.

Posledného našli v snehu 28-ročného Čilana Manfreda Arnolda. Dlho do noci sa tu zabával, nechcelo sa mu ísť domov z teplého hotela do blízkej chatky, len 250 m vzdialenej. Tušil niečo alebo to bola len pohodlnosť? No nakoniec sa rozhodol, keď mu jeho priateľka hodila do tváre výzvu: »Si predsa muž zdravý a silný, nebudeš sa predsa báť.« Na druhý deň stála zronená nad jeho telom, ktoré sa snažili lekár injekciami a Pepi Stiegler, tréner Rakúšanov, umelým vdychovaním vzduchu do úst priviesť k životu. Márne.

A predsa traja ešte žili, keď ich našli. S nadľudskou silou nosil známy pretekár Franz Digruber na chrbte jedného za druhým 250 metrov do hotela, zapadajúc pri každom kroku po prsia do nového prachového snehu. Inak sa nedalo. Tento transport neprežili a sám Digruber sa vysilením zrútil pred hotelom.

Lavína zničila nielen päť ľudských životov. Ohrozovala desiatky záchrancov. Zničila dva výťahy, prerušila na viacerých miestach železnicu. Ostatní pretekári márne čakali na zlepšenie počasia. Nakoniec boli preteky odvolané. Generálna skúška na majstrovstvá sveta 1966 sa nevydala.

Vysloví katastrofa v Portillo »rozsudok smrti« nad MS 1966? Niektorí tvrdia, že áno, iní hovoria, že termín — začiatok augusta — je nevhodný a že v druhej polovici augusta je už ustálené krásne počasie. Budú Čilania vôbec schopní dať do poriadku škody, keď zaoštvávajú aj tak vo výstavbe objektov pre majstrovstvá sveta? Návštevníci i experti medzinárodnej lyžiarskej federácie sa zhodli na tom, že terén v Portillo, až na mužský zjazd, ktorý je krátky, je vhodný po technickej stránke pre usporiadanie MS v roku 1966. Čo na to ale povie príroda? Nebolo to včasné varovanie pred ešte väčšou katastrofou, ktorá by sa mohla opakovať o rok neskoršie?

JÁN MRÁZ,
člen zjazdovej komisie

Jubilejní kongres FIS v Mamai

Trochu nepovšimnut v bohaté sportovní a spartakiádní činnosti, proběhl od 6. do 11. června XXV. kongres FIS. Součástí programu byly i oslavy 55. výročí založení FIS v roce 1910 v Oslo. V rámci těchto oslav byly všem účastníkům předány pamětní medaile věnované rumunskými pořadateli a uděleny diplomy za zásluhy o rozvoj FIS. Z Československa dostane diplom dr. J. Moser, dlouholetý člen předsednictva FIS.

Kongresu se zúčastnila delegace naší sekce ve složení: M. Bělonožník, J. Mráz a V. Pačl. V rámci zájezdu s Čedokem byla přítomna delegace z Vysokých Tater: inž. Vl. Šimo, A. Puškáš, F. Mrazík a s. Miheľ, dále z SV ČSTV inž. M. Vužárová a zasloužilá mistryně sportu K. Lelková.

Práce čs. delegace byla úspěšná. Zúčastnili jsme se šesti zasedání předsednictva FIS, pětkrát zasedání skokanské komise, čtyřikrát běžecké a sjezdové, dvakrát ženské a jedenkrát redakční komise, kromě zasedání vlastního kongresu.

Ve volbách byl opět zvolen do předsednictva FIS V. Pačl a zároveň i do běžecké komise. Dále J. Mráz do redakční a sjezdové, M. Bělonožník do skokanské a též jako kontrolor FIS pro lyžařské můstky

a K. Lelková, jako členka běžecké komise, neboť ženská komise se rozdělila na sjezdovou a běžeckou.

Počet komisí FIS se rozrostl o právníckou, nezavodního lyžování a o subkomisi tabulkovou a sjezdových tratí u sjezdové komise.

Naše sekce předložila pro kongresové jednání celkem 13 návrhů. Z toho 10 bylo přijato. Do FIS byly přijaty nové členské země: Andora, KLDŘ a Alžírsko. Nebyl přijat Tchaj-wan.

Kongres přijal ještě řadu dalších usnesení, především k pravidlům lyžařských soutěží. Pišeme o nich ve speciálních statcích.

Rumunští pořadatelé kongresu se zhostili svého úkolu na výbornou. (V. P.)

50. a 51. zasedání běžecké komise FIS

I když jubilejní 50. zasedání se konalo na dálném severu v Oslo a 51. na slunném jihu v rumunské Mamai, obě měla společného jmenovatele: příprava materiálů pro kongres FIS. Z bohatého programu nejdůležitější závěry:

— Byla projednána a schválena příprava a program běžeckých soutěží pro MS 1968 na Holmenkollenu. Po bojovém jednání zůstal počet startujících 4, i když Severaně navrhovali 5. Počítá se se zajímavým pokusem startu štafet po pěti v řadách, jako se startují cyklistické soutěže. Rozhodčím pro předávací území při štafetách 3x5 km a 4x10 km byl zvolen V. Pačl.

— Informace o přípravě tratí ZOH 1968 byla Francouzi pečlivě připravena a dokumentace, již 3 roky před hrami, je nejlepší ze všech, jaké kdy byly předloženy.

— Pro prověrku tratí do Vysokých Tater pro mistrovství světa byli určení prof. F. Rössner (ředitel běžeckých soutěží ZOH 1964) a G. Klančnik z Jugoslávie.

— Byl projednán a přijat československý návrh na normy součtí výstupů na běžeckých tratích při vrcholných světových soutěžích:

5 km ženy	150—200 m
10 km ženy	250—350 m
10 km muži	300—450 m
15 km	450—600 m
30 km	750—1000 m
50 km	1200—1500 m

— Pokračovalo se v teoretické diskusi o systému informací závodníků na trati tak, aby mohli všichni trenéři, i bez vlastních rádiových vysílaček, informovat své závodníky. Konkrétní závěry zatím nejsou. Pro mistrovství světa se připravují další pokusy.

— Byla schválena závěrečná zpráva o běžeckých soutěžích ZOH 1964 od V. Pačla a prof. F. Rössnera. Běžecká komise po projednání doporučila pro ZOH 1972 bez pořadí Banff (Kanada), Sapporo (Japonsko) a Lahti (Finsko).

— Byla podána informace prof. Astranda o závěrečném výzkumu ze Seefeldu (v některém příštím čísle přineseme výtah).

— Při mezinárodních závodech, kde se utvoří skupina sdruženářů, má vždy běžet v pořadí jako druhá před nejlepší skupinou běžců.

— Se zájmem byly přijaty československé informace o jednotném zakreslování běžeckých tratí světové žebříčky běžců a běžkyň přehledy startujících, rozdíly mezi 1. a 10. závodníkem a 1. a 25. závodníkem na olympijských hrách a statistické údaje o národních mistrovstvích v běhu v evropských zemích 1965. V. PAČL

Jednalo plénum sekce

Ve středu 22. září se sešlo podzimní plenární zasedání ústřední lyžařské sekce ČSTV. Na pořadu bylo několik zajímavých bodů:

● V úvodu jednání převzali zástupci krajů **diplomy a odznaky mistra sportu** pro: E. Březovou (S. Líšnice), Zb. Hubače (RH Semily), J. Rubešovou (S. Janské Lázně), M. Brůnu (J. Železný Brod), J. Jandu (LIAZ Rýnovice), J. Kutheila (D. Liberec), J. Rašku (Sp. Frenštát p. R.) a inž. Št. Harvana (Sn Smokovec).

● Plénum projednalo dále zprávu o **slevách na lanovkách a vlecích v majetku ČSTV**. Úspěšné dokončení jednání bude znamenat další zlepšení pro lyžařské pracovníky. Je však nutné vynaložit veškerou snahu na rozšíření této slevy i na ostatní zařízení, která jsou majetkem ČSTV. K tomuto bodu se ještě vrátíme.

● **Lyžařská liga** se rozjela v uplynulé zimě naplno a potvrdila svoji oprávněnost. Nebyli však do ní započeni skokani. Proto skokanská komise připravuje pro nastávající zimu skokanskou ligu.

● **Spolupráce s Ústřední komisí pracujícího dorostu** se začala slibně rozvíjet již loni především na úseku nezavodního lyžování. Při srpnovém jednání byla tato spo-

lupráce rozšířena i na úsek závodní. Také k tomuto bodu, vzhledem k jeho významu, se ještě vrátíme.

● Zajímavým bodem jednání pléna byl návrh komise základního lyžování na **mezioddílovou soutěž v lyžařských túrách**. Tato soutěž, jejíž podmínky uveřejníme později, má podpořit nezávodní lyžování. Bude měřítkem síly oddílů na poli organizačním a pomůže stmelit příslušníky oddílů v nové systematické činnosti; především umožňuje ukázat fyzické schopnosti jednotlivců a kolektivů při překonávání různých vzdáleností při různých výškových rozdílech. Příkladizet se bude k velikosti oddílů.

● **Schválen byl odznak »Lyžař ČSSR« II. stupeň**, po kterém již delší dobu volali pracovníci krajů. Podmínky budou uveřejněny později. Tím se dostává další možnost prohloubit činnost nezávodního lyžování.

● Schváleno bylo rovněž **zavádění lyžařských škol za úplatu**, které dává možnost při organizování lyžařského výcviku (jednotlivce i větších kolektivů) vybrat stanovené poplatky. Dosud nebyla tato činnost ústředně řízena, nebyly schváleny také pevné poplatky.

● **O stavu přípravy čs. reprezentantů** na závodní období hovořil ústřední trenér B. Tvrzník. Fyzická připravenost se proti loňskému roku až na nepatrné výjimky zlepšila, mohlo by to znamenat i zlepšení výsledků v závodním období.

● **Předseda komise výstavby** inž. Jindřich Škorpál upřesnil situaci na tomto úseku. Předsedové krajských sekcí byli požádáni, aby se více podíleli na aktivní účasti při zajišťování výstavby. **Lyži i holi by měl být letos dostatek**. Tuzemskou výrobu, která nestačí, doplní dovoz. Na trh mají přijít tzv. běžecké tretry v ceně asi 160 Kčs.

● **V závěru vyslechli účastníci** pléna informační zprávu o zajišťování příprav mistrovství světa v klasických disciplínách, o jehož uspořádání se v roce 1970 ve vysokých Tatrách ucházíme. Všechny přípravy probíhají zatím podle plánu za účasti a podpory našich nejvyšších stranických a hospodářských činitelů. Záležít tedy již jen na rozhodnutí FIS, zda nám pořádání MS v roce 1970 přifkne.

JIRÍ LEISS

TRENÉŘI RADÍ

STŘELECKÁ PŘÍPRAVA BIATHLONISTY

(II.)

V minulém čísle jsme hovořili o jednotlivých polohách při střelbě biathlonisty (leže, stoje). Jejich správné zaujetí má velký vliv na přesnost střelby. Proto je nutné před zamířením a spouštěním přezkontrolovat správnost polohy:

Po zaujetí polohy kontrolujeme mušku — kam směřuje, a to pohledem přes mířidla na terč bez zamíření: Při správném zaujetí polohy směřuje muška na terč, v případě, že je uchýlena vlevo nebo vpravo, posuneme tělo (při stoji nohy) na opačnou stranu. Tím srovnáme mušku se záměrným bodem.

Je nesprávné provádět opravu pohybem levé ruky. Loket musí zůstat stále na stejném místě, neboť po odpálení rány by měly zůstat sahy stranovou úchytkou.

Po zjištění správnosti polohy, kterou je nutné si osvojit tak, aby nevznikaly zbytečné časové ztráty, přistoupíme k zamíření.

■ ■ ■ ZÁKLADEM MÍŘENÍ

Jsou otevřená mířidla, kde si závodník rychle osvojuje pohled na ostrost mušky (to je vrchol mušky) a srovnává ji se záměrnými hranami hledí. Musíme se naučit mířit otevřenými očima (to znamená, míří se pravým okem a levé zůstane otevřené), přičemž míření nesmí trvat déle než 5 až 8 vteřin.

Správné zamíření: po srovnání mušky s hledím, nadechnutím a vydechnutím pohybujeme puškou dolů a nahoru. Po vydechnutí a zadržetí dechu se má muška ustát na spodním okraji terče. V případě, že toho nemůžeme dosáhnout, znamená to, že jsme zaujali špatnou polohu. V případě, že muška směřuje nad terč, provedeme opravu posunutím levé ruky po předpažbí bez pohnutí lokte k sobě. Mířili muška pod terč, posuneme ruku od sebe. Na výšku mušky má rovněž vliv výška háku.

Při míření sledujeme spodní okraj terče (nikoliv střed) proto, že terč a muška jsou černé, a tak kontrola ostrosti vrcholu mušky je špatná a zásahy nepřesné.

Pro dobrou kontrolu vrcholu mušky sledujeme světlo mezi spodním okrajem terče a vrcholem mušky (velikost světélka je podle ostrosti zraku). Při použití dioptrických mířidel je ještě velmi důležité při zamíření rovnoměrné světlo okolo černého terče. Dioptri musí každý závodník vyzkoušet. Otvor v dioptru se mění podle osvětlení a vzdálenosti oka od dioptru. Při jasném počasí používáme otvor 1 mm, vždy však můžeme použít otvoru 1,2 mm. Je-li zataženo, používáme dioptru s otvorem 1,5 mm, při zmenšené viditelnosti 2 mm (při biathlonu s malorážkou).

■ ■ ■ JAKOU MUŠKU — HRANOL NEBO KRUH?

Pro začínajícího biathlonistu je lepší hranolová muška. Kruhová muška je pro závodníky, kteří již dokonale ovládají techniku střelby. Na mistrovství světa používala většina závodníků hranolové mušky. Měli je biathlonisté SSSR, kteří patří mezi nejlepší na světě, měli je i noví mistři světa Norové.

Po zvládnutí správné polohy a zamíření přistupujeme k spouštění, které má rozhodující vliv na přesnost výstřelu. Spouštět musíme plynule a směle. Spouštíme prvním článkem ukazováčku (v místech, kde končí). Při spouštění nesmí závodník myslet na výstřel, aby nedošlo k stržení spouště, zásah by byl někde vpravo dole. Při ideálním spouštění překvapí rána závodníka. To bývají přesné zásahy. Při spouštění je důležité dýchání: nadechnutí, přirozený výdech a zadržetí dechu, které nesmí trvat déle než 8 až 10 vteřin. Déle již škodí. Opět trénujeme na »sucho«, kontrolu provádíme ostrou střelbou na střílnici.

V příštím čísle si pohovoříme o různých vlivech na střelbu.

ŠTĚPÁN ČUBÍRKA,
trenér biathlonistů Dukly Liberec.

PRO československý REKORD DO CERVINIE

Při vyslovení slova Itálie se mně vybaví díky škole horké slunce, Benátky a gondoliéry, Lago Maggiore, Vesuv a Neapol, dále Cervinia a Řím díky olympijským hrám, Mastroiani, De Sica, Sophia Lorenová a Claudia Cardinalová díky filmu, Michelangelo díky bratranci studujícímu UMPRUM a Goldoni díky mému příteli Urbánkovi z Divadla S. K. Neumanna. Našlo by se v paměti snad něco jako Verdi, Faccioli, Dita Pavone, Fiat nebo Cinzano.

Nedá se tedy říci, že by byla Itálie pro mě a mnoho ostatních neznámou zemí. Přesto naše fantazie podpořená zvědavostí pracovala při pozvání na Kilometru Lancia do Cervinie na plné obrátky a neochabovala ani po splnění všech formalit nezbytných k cestě do zahraničí a spojených vždy s nějakým »nervákem«, který již patří jaksi k rekvizitám každého zájezdu.

Na rakouském území jsme toho mnoho neviděli. Do hraniční stanice Arnoldstein jsme totiž přijeli ráno ve čtyři hodiny. Probuzení hraniční kontrolou, jal jsme se sledovat romantické oblasti severovýchodní části Itálie. Moderní architektura je zde skloubena s přírodními krásami a tvoří lahodný obraz, za kterým sem jezdí z celé Evropy i zámoží. Nestačili jsme si uvědomit, že otáčíme v Benátkách a již nás rychlík odvázel na západ přes Padovu, Vicenzu, Mekku všech zamilovaných Veronu, kolem největšího italského jezera, di Garda (370 km do Bresce), rovinou převážně zemědělskou (hlavně víno), kde na každém místě je znát stopu lidské práce. Za Brescí jsme se z aviství nám vlastní přejeli jednu z dálnic a za necelou hodinu jsme mohli obdivovat při čtyřicetiminutové přestávce jedinečnost milánského nádraží a v těsné blízkosti moderní výškové stavby připomínající budovu OSN na Manhattanu.

Po přestupu v Chivassu jsme se směrem na Qostu rozloučili s vlakovým spojením v Chatilon. Dále vedla cesta k našemu cíli autobusem. Po perfektních, místy až snad příliš odvážně řešených silnicích. Autobus se v některých zatáčkách jen stěží vešel na silnici. Sjíždějící kolona osobních vozů s lyžemi na střeše [byla neděle] nás utvrzovala v názoru, že ke sněhu již nemůže být daleko. A skutečně nebylo. Po hodině a půl jízdy jsme zastavili v cíli naší cesty, Cervinii. Po sněhu však ani stopy. Po únavné cestě byla pro nás postel tím nejrozkošnějším místem.

■ CERVINIE—BREVIL

Druhý den ráno nás probudilo slunce. Vztyk, kratší protažení v podobě rozcvičky, hyiena a pohled z balkónu. Byl jsem nucen souhlasit s propektem »Ski Paradise«: Cervinie—Brevil, hotelové místečko, rozkládající se jihovýchodně pod Monte-Cervino, alias Matterhornem je moderní horské středisko s 27 hotely, jež mohou ubytovat 2000 osob, teplá a studená voda, ústřední topení všude. Naš hotel Panta Neaguiguz byl hotelem II. kategorie s 50 postelími, v pokojích po 2—3 osobách. V zimních měsících je přímo v Cervinii v provozu 9 vleků a 6 kabinových lanovek o celkové kapacitě 3500 osob za hodinu. Pomocí těchto lanovek můžete projet terén se 100 km upravených tratí při výškovém rozdílu od 2050 (Cervinie) do 3850 (Breithorn) metrů.

Lyžařská škola zaměstnává 64 cvičitelů. Mimo lyžování je v zimě možné bruslení na přírodním ledu a jízda na saních a bobech. V letních měsí-

cích mohou návštěvníci hrát ještě tenis a golf. Mimo pozemní dopravu nabízí cestovní kancelář rychlejší dopravu až na místo, což je 2:45 hodin z Paříže, 6 hodin z Amsterdamu nebo 11 hodin z New Yorku s mezipřistáním buď v Miláně, nebo v Římě. Pro rozmailejší návštěvníky doporučuje prospekt návštěvu kasina v nedalekém, 30 km vzdáleném St. Vincentu. V současné době je ve výstavbě hotelový komplex pro 800—1000 návštěvníků supermoderního provedení. Ceny jsou od 85 000 do 175 000 lir za týden včetně lyžařského výcviku za osobu.

Z Cervinie vede cesta za sněhem lanovkou přes Plan Marson (2600 m), odkud je odbočka lanové dráhy na Fürggen a Sime Bianche na Plateau Rosa 3500 m. Odtud vleky přímo na místo startu na ledovec, stékající ze severního sedla Breithornu (3920 m) dolů k Zermattu.

■ KILOMETRO LANCIATO

neboli letný kilometr. Letos prvně pod patronací FIS. Historie tohoto závodu je spojena se jménem Leo Gasperi (dnes majitel sportovního obchodu v Cervinii). V roce 1931 dosáhl na dráze ve Sv. Mořici na upravených lyžích prvního světového rekordu 136,000 km za hodinu. V roce 1947 překonal jeho výkon Zeno Colò výkonem 159,292 kilometru za hodinu na Plateau Rosa. V roce 1959 dosáhl Edoardo Agreiter výkonu 160,714 km a o rok později Luigi de Marco 163,265 km/hod. Italskou hegemonii v této disciplíně porušili v roce 1963 nejdříve západní Němec Alfred Plangger výkonem 168,224 km a v témže roce Američan (v Portillo-Chile) C. B. Vaughan a Richard Dornworth shodným výsledkem 171,428 km/hod. Poslední rekord vytvořil v loňských závodech Luigi de Marco výkonem 174,757 km/hod. a získal opět zpět Itálii prvenství v této disciplíně.

Trať závodu na Plateau Rosa je dlouhá přesně 1 km. Z toho je 550 m nájezd, 100 m měřený úsek a 350 m dojezd. Sklon svahu, na kterém se jede, je přibližně od 300 do 700 m se sklonem 39°. Trať je upravena v šíři 20—30 m zcela rovně. Do 300 m se závodník rozjíždí po postupně se zvětšujícím sklonu přes delší vlny, kde zvlášť druhá (kde dosahuje již rychlosti přes 110 km/hod.) je nepřijemná, protože přechází již na vlastní svah. Pro první dny je terčem stanovená výška startu, přičemž závodník může zvolit nižší nájezd (přibližně od 350 do 400 m).

Před vlastním závodem je prováděna kontrola materiálu a vážení materiálu i závodníků (loni ještě lékařská prohlídka). Pro závod je povolena maximální délka lyže 240 cm. Lyže přitom musí mít šířkové rozměry jako lyže sjezdová. Skluznice je opatřena dvěma i více žlábkami pro lepší vedení. Lyže Soler, na kterých jel vítěz Leitner, neměly hrany. Pojistné vážení bez řemenů musí umožňovat okamžitě vypnout lyže. Hole jsou kratší a bez poutek, místo kroužků je přerušovaný vejcovitý

balónek. Oblek je těsný, s povrchem obdobným hedvábí, ochranná přílba a brýle samozřejmostí. Z některých extrémností: snížené špičky lyží, prořtaný otvor ve špičce, kryty na boty z plínového papíru, přišíťá nebo přilepená startovní čísla mohou vždy tvořit nějakou tu setinku, a tím i metry v celkovém výkonu.

První den, v pondělí 19. 7., byl oficiální trénink. Spolu s námi zkoušel trať z nižšího nájezdu i západní Němci a Rakušané. Další dny byly vždy počítán jako konečný.

20. července bylo pořadí:

1. Alberto Bruno (Itálie)	169,252 km/hod.
2. de Marco Luigi (Itálie)	169,252 km/hod.
3. de Zordo Bruno (Itálie)	169,014 km/hod.
23. Koloušek Radim (ČSSR)	158,241 km/hod.
30. Vojtěch Jan (ČSSR)	153,846 km/hod.
31. Čermák Jan (ČSSR)	152,413 km/hod.
40. Janda Jaroslav (ČSSR)	148,087 km/hod.

21. července:

1. Leitner Ludwig (NSR)	169,651 km/hod.
2. de Marco Luigi (Itálie)	168,435 km/hod.
3. Dorworth Richard (USA)	165,593 km/hod.
23. Koloušek Radim (ČSSR)	158,241 km/hod.
24. Janda Jaroslav (ČSSR)	160,356 km/hod.
41. Vojtěch Jan (ČSSR)	147,904 km/hod.
43. Čermák Jan (ČSSR)	145,395 km/hod.

22. července se závody pro špatnou viditelnost nekonaly.

23. července:

1. Alberti Bruno (Itálie)	167,597 km/hod.
2. Speveth Antonio (Itálie)	167,286 km/hod.
3. Mussner Walter	166,666 km/hod.
9. Koloušek Radim (ČSSR)	165,289 km/hod.
17. Janda Jaroslav (ČSSR)	163,636 km/hod.
38. Vojtěch Jan (ČSSR)	155,440 km/hod.
43. Čermák Jan (ČSSR)	147,480 km/hod.

Ve dnech 24. a 25. července počasí opět nedovolovalo uskutečnění jízdy, a tak soutěžní výbor určil pro postup do finále limit 163 km/hod., který splnilo celkem 26 závodníků (z našich Koloušek a Janda). Vlastní finále se jelo za krásného slunečného počasí na perfektně upravené trati. Bylo poznamenáno zřejmou snahou italských závodníků překonat dosud nejlepší výkon Leitnerův. Přesto, že bylo dosaženo lepších průměrů, odnesl si nakonec palmu vítězství a Pohár Silvia Riveltiho

1. Leitner Ludwig (NSR)	172,744 km/hod.
2. Alberti Bruno (Itálie)	172,413 km/hod.
3. Walter Mussner (Itálie)	172,084 km/hod.
4. Storpues Gildo (Itálie)	171,919 km/hod.
5. Koloušek Radim (ČSSR)	171,591 km/hod.
6. de Zordo Bruno (Itálie)	171,346 km/hod.
7. de Marco Luigi (Itálie)	171,102 km/hod.
8. Dorworth Richard (USA)	170,373 km/hod.
9. Mussner Gerhard (Itálie)	169,491 km/hod.
10. Rohr Petr	169,891 km/hod.
11. Janda Jaroslav (ČSSR)	169,332 km/hod.
42. Vojtěch Jan (ČSSR)	155,440 km/hod.
44. Čermák Jan (ČSSR)	152,413 km/hod.

Co k závodu dodat. Samotný výkon je otázkou velmi dobré fyzické i psychické kondice. To v první řadě. Závodník se během závodu musí maximálně soustředit na vedení lyží. Zachovat neideálnější aerodynamický postoj je jasně, ale velmi rychle, reagovat na všechny možné vlivy, které by tento postoj mohly narušit. Svoji úlohu zde hraje i váha v poměru k odporovému profilu. Její význam se zvětšuje se zvětšujícím se sklonem svahu a v neposlední míře i lyže, hlavně při rozjezdu. A zde máme ještě určitou rezervu. Letošní ročník vynikal mimořádnou vyrovnaností

a být stejné sněhové podmínky jako minulého roku, byl by jistě de Marcův rekord neodolatelný. Pro srovnání:

V roce 1963 překonalo 150 km 20 závodníků, z toho	8 160 km/hod.
V roce 1964 překonalo 150 km 32 závodníků, z toho	19 160 km/hod.
V roce 1965 překonalo 150 km 44 závodníků, z toho	35 160 km/hod.

Na doplnění jen jména předních světových sjezdářů, kteří se neumístili do prvních 10. míst: 13. Leitner Adalbert 188,776 km/hod., 21. Heckelintler Sepp 165,669 km/hod., 25. de Nicolo Felice 163,117 kilometrů v hodině, 28. Messner Heini 162,601 km v hodině, 36. Grunenfelder 159,857 km/hod a 38. Nindl Hugo 159,433 km/hod.

Vítěz Leitner projel kontrolní 100m úsek za 2,084 vt. Naši závodníci dosáhli tohoto zpoždění za vítězem:

Koloušek	100 m za 2,097 vt.; zpoždění 0,113 vt., tj. přibližně 0,667 m odstup,
Janda	100 m za 2,129 vt.; zpoždění 0,045 vt., tj. přibližně 1,882 m odstup,
Vojtěch	100 m za 2,316 vt.; zpoždění 0,232 vt., tj. přibližně 10,017 m odstup,
Čermák	100 m za 2,362 vt.; zpoždění 0,278 vt., tj. přibližně 11,766 m odstup.

Naše výsledky zde byly snad největším překvapením. Netajil se tím nikdo, ani pořadatelé, ani závodníci, ani zástupci firem, které dotovaly závody svým materiálem. Velikou radost měl pochopitelně zástupce fy Kästle, vždyť Koloušek byl jejich nejrychlejším jezdce. Slovy uznání nešetřil ani novinář. I když připustím, že v roli outsidera se jede lépe, skončil tento zájezd velkým a zaslouženým úspěchem. Po letech poctivé i systematické přípravy, i když ne speciální pro tento závod, jak mají možnost ostatní závodníci ve zkušebních tunelech. Chci ovšem zdůraznit, že samotný závod nebyl našim jediným cílem. Bylo třeba ověřit některé hypotézy postoje v přímé jízdě, vliv nadmořské výšky na závodníky (v případě účasti na MS v Chile), využití výběrného sněhu (podmínky stejně jako v zimě) k tréninku a nakonec proniknout při soustavném styku mezi kolektivem nejlepšími. Skutečnost, že jsme dosáhli těchto výborných výkonů, potom obohatla celkový přínos zájezdu o některé další aspekty. Za Kolouškovým a Jandovým výsledkem si ne lze nepovšimnout i výkonů druhých dvou závodníků. Vždyť Vojtěch překonal stávající nejlepší juniorský výkon Itala Sperottioho o více než 12 km/hod. a dostal od pořadatelů krásný pohár.

Závěr krásných závodů letos nevyzněl tak, jak bychom si ani my, ani pořadatelé přáli. Smrt Waltra Mussnera, sympatického italského závodníka, snížila náladu všech účastníků na bod mrazu. Zůstali jsme jako omráčení zprávou těsně před rozdělením cen, že Walter svému zranění podlehl. V nemocnici v Austě, přes veškeré úsilí lékařů. Pád, který sám o sobě vypadal špatně, měl ještě horší následky: proražená spodina lebky, krvácení do mozku, vnitřní zranění způsobené špičkou lyže a několik zlomených žebér, stehenní kosti a zhmožděnin bylo silnější, než bojovné srdce mladého závodníka. Těžko dnes někomu dávat vinu. Hlavně pak pořadatelům.

Krátkou zastávkou v Benátkách, spojenou s koupáním na Lidu, skončil pro nás po dlouhé době zase jeden úspěšný zájezd. A já, z titulu své funkce a snad i za všechny příznivce našeho lyžování, chci zde vyslovit svůj dík za výborné výkony, kamarádské kolektiv a příkladnou reprezentaci.

JAN VEDRAL,
trenér reprezentačního družstva sjezdářů

Rýchlostné preteky na lyžiach **ÁNO - NIE?**

Ani lyžiarstvo nie je výnimkou medzi športmi, kde sa chcú každodenne dosahovať lepšie výkony, väčšie diaľky, väčšie rýchlosti. Pozornosť verejnosti sa predovšetkým orientovala na preteky v skoku na lyžiach. A u týchto sa začalo vďaka výstavbe tzv. mamutích mostíkov skákať čoraz ďalej. Medzinárodná lyžiarska federácia bola spoiatku proti tejto disciplíne, no nakoniec sa musela plne zainteresovať, aby mohla vývoj usmerniť. Možno povedať, že sa to podarilo. Keď sa zachovávajú stanovené bezpečnostné predpisy a pretekári majú dostatočný tréning, nemožno hovoriť o letoch vzduchom ako o nejakej osobitne nebezpečnej disciplíne.

Trochu odlišný a neskorší bol vývoj, resp. popularita prekonávania rýchlostných rekordov v jazde na lyžiach. No tu okrem vlastného nebezpečenstva na trať hrozilo a hrozí aj nebezpečenstvo profesionalizmu a nebezpečenstva, že to využijú pre reklamu výrobcovia lyží, bezpečnostných heliem a vôbec výroja pretekárov.

V polovici júla ako každoročne sa konali tieto rýchlostné preteky v Taliansku v Cervinii. Tu došlo k tragickej smrti talianskeho pretekára Mussnera, o čom takmer všetka naša tlač referovala, rovnako ako referovala o veľmi dobrom umiestnení nášho pretekára Kolouška na 5. mieste.

Donedávna, ba možno povedať, že práve do tejto tragickej udalosti, tieto preteky sa konali mimo »záujmu« Medzinárodnej lyžiarskej federácie, dalo by sa povedať akosi »nadivoko«. Až pred asi štyrmi rokmi začala sa zjazdová a slalomová komisia FIS vážnejšie zaoberať organizáciou týchto pretekov, resp. dohľadom FIS nad usporiadaním a prevedením pretekov nazvaných »rýchlostný kilometer« (Kilometer — Lance).

Zjazdová a slalomová komisia poverila aj osobitnú komisiu, aby sledovala priebeh takéhoto preteku, no pretože sa pretek pre nedostatok snehu nekonal, nedošlo k tomu. Prvá podrobnú zprávu o konaní pretekov v júli 1964 v talianskej Cervinii podal na londýnskom zasadnutí Z/S komisie FIS hlavný tréner rakúskeho zjazdárskeho družstva dr. Sulzberger.

Jeho zpráva o celkovom usporiadaní, organizácii a priebehu vyznela priaznivo a odporučal zahrnúť tieto preteky do kalendára FIS a postaviť ich organizáciu pod kontrolu FIS, ktorá by takto v budúcnosti lepšie mohla pretek a jeho priebeh kontrolovať a usmerňovať ďalší vývoj.

Na ďalšom zasadnutí Z/S komisie FIS počas kongresu FIS v Mamai v júni tohto roku prijala komisia uznesenie o zaradení týchto pretekov medzi oficiálne preteky FIS a prijala tiež predbežné pravidlá konania týchto pretekov. Uvádžame výňatok z týchto pravidiel. Takto si utvoríme lepší obraz o tom, ako tieto

— iste atraktívne — preteky v skutočnosti prebiehajú.

Rýchlostný kilometer je prístupný len mužom a juniorom, ktorých prihlásia národné sväzy. Nepretekajú teda ženy. Na pretek sa môžu použiť normálne zjazdové lyže s maximálnou dĺžkou 240 cm s poistným viazaním, ochrannou prilbou, ochrannými okuliarmi a normálnym lyžiarskym oblečením.

Trať je dlhá 1100 m a má tri úseky. Prvý nájazdový úsek trate, ktorý má 3 nájazdy, je dlhý najviac 500 m. Druhý — rýchlostný úsek trate, dlhý 300 m, končí úsek, na ktorom sa meria vlastná rýchlosť. Musí byť minimálne 100 metrov a maximálne 150 m dlhý a musí byť zmeraný s presnosťou na 10 cm. Tretí úsek — na postupné zmiernenie rýchlosti a konečné zastavenie — je dlhý 300 m a má končiť miernym protisvahom alebo rovinou, resp. spádom max. 5 percent. Najväčší sklon v maximálnom bode nesmie presahovať 35 percent.

Je len samozrejme, že osobitná pozornosť sa musí venovať bez-

chybnej úprave trate. Trať musí byť široká najmenej 50 m a z toho bezprostredná tvrdá úprava musí byť v šírke 20 m. Označená je po oboch stranách praporečkami (vľavo červené, vpravo zelené). Diváci musia byť v bezpečnej vzdialenosti od trate.

Časy sa merajú elektricky a systémom fotobuniiek s presnosťou na 1/100 sek. Medzi štartom a cieľom musí byť samozrejme telefonické spojenie. Pretekári štartujú vo vylosovaných skupinách. Pretekár môže odštartovať v 5-minútovom intervale, keď dostane povel alebo návšteje, že je trať voľná. Každý deň má pretekár najviac tri pokusy. Najlepší dosiahnutý čas sa počíta do súťaže. FIS neuznáva svetové rekordy, ale uznáva sa len rekord prísľušnej trate, čo je pochopiteľné, pretože trate nie je možné dať na jednu výkonnosťnú základňu.

Celú organizáciu preteku riadi súťažný výbor s príslušnými rozhodovacími plnými mocami. FIS povoľuje uskutočniť ročne najviac tri rýchlostné preteky.

Pravidlá začali teda platiť, no práve pri štarte ich uplatňovania došlo k tragickej udalosti. Bude to viesť k ich zastaveniu? Zastaví sa vývoj v rýchlostnom zjazde? Zakáže sa rýchlostný kilometer? Sprisnia sa pravidlá? Na to odpovie iste blízka budúcnosť.

-Mr-

Naše čtveřice, která si vedla tak úspěšně v Cervinii (zprava): Koloušek, Vojtěch, Čermák a Janda.

Badgastein

Francouzská delegace přednesla na 7. mezinárodním kongresu pro vyučování jízdě na lyžích přednášku doplněnou filmem a ukázkou na sněhu na téma

Od lyžařské školy 1965 k závodní technice

V přednášce se Francouzi zmínili o některých cvičích sjíždění, které dále rozvedli ve směru k nácviku a popisu závodní techniky sjíždění.

SEJZD PO SPÁDNICI

Vyučuje se vždy na začátku lyžařské výuky. Zásady jsou: podélná osa těla kolmo na lyže, žádný odklon, žádné natočení. Při tomto základním postoji není ani předklon, ani záklon.

Pro nácvik rovnováhy se učí zák jezdit ve zvolněném terénu.

Tato cvičení jsou v každém klasickém lyžařském vyučování. Ve stádiu pokročilejším se přechází k nácviku základního sjezdového postoje.

»Vysoký postoj« [ve franštině »raketový postoj«] má tu přednost, že zůstává zachována volnost pohybu dolních končetin pro překonávání terénních vln, a přesto se při něm zmenšuje odpor vzduchu přiložením paží k trupu. Trup je rovnoběžně s lyžemi.

»Nízký postoj« je těžký s ohledem na velké zatížení svalů dolních končetin; vyžaduje trénink svalů. Nohy udržují širší stopu — 30—40 cm podle stavby těla jezdce. Stehna a trup svírají ostrý úhel, ruce před obličejem, hole rovnoběžně s lyžemi.

Aby si závodník zvykal na »jízdu vzduchem«, která se vyskytuje při přejezdech terénních vln, vkládají se cvičení sjezdů přes malou bouli, která při přejezdu hází lyžaře do vzduchu. Doporučují se tři cvičení:

- terénní skok se současným zatažením dolních končetin pod trup,
- terénní skok při zachování postoje »vejce«,
- terénní skok se současným natažením dolních končetin v průběhu letu.

CVIČENÍ SESOUVÁNÍ

Sesouvání je způsobeno uvolněním hranění při současném pohybu těla zdola nahoru, přičemž trup je lehce nachýlen a pootočen ze svahu. Jako konec cvičení se učí různé zahraniční.

Dále se cvičí opakované sesouvání se silným zahraničním. V konečné fázi jsou lyže napříč původnímu směru sjezdu. Toto cvičení je dobré pro okamžité zastavení, obzvláště při seznamování se se sjezdovou dráhou.

Jízda v »girlandách« je dalším cvičením sesouvání. Cvičí se s vysunutím patek lyží nebo bez něho. Při tomto cvičení je třeba pohyby při zahraničním provádět rychle. Do původní stopy sjezdu se lyžař dostane vztyčením se současným přemístěním lyží.

Při intenzivním cvičení zahraniční na konci sesouvání či smyku se nakonec podaří najít oporu pro velmi rychlou změnu směru (pro slalom). V okamžiku zahraniční se lyžař opírá o vnitřní hůl následujícího oblouku. Toto opření o hůl nahrazuje pro následující oblouk rotační účinek těla při rotačním odlehčené kristiánii. Tento druh kristiánie se nazývá »slalomová kristiánie«.

Tento stejný sled pohybů může být cvičen tak dlouho, až lyžař nepoužívá odlehčení lyží. V tom případě pak hrají důležitou úlohu dolní konče-

tiny, převážně pak kolena, a jejich činnost. V okamžiku zahraniční lyží jsou kolena přitlačena ke svahu, při uvolnění hranění a pro ploché vedení lyží jsou naopak od svahu odtlačena.

OBLOUKY A SMYKY

Ve francouzské lyžařské škole jsou vyučovány různé typy oblouků a smyků. Všechny mají základ v odlehčené rotační kristiánii, která tvoří základ výuky.

Odlehčená rotační kristiánie je doclena částečným nebo až úplným odlehčením lyží, kterým je ulehčen otáčivý pohyb. Otáčivý impuls vychází hlavně z rotačního pohybu celého těla ve směru následujícího oblouku. Jestliže je dokonale synchronizováno odlehčení a otáčivý pohyb, je nasazení smyku velice lehké a účinné.

Tyto smyky mohou být napojovány za sebou více či méně rychle, a to navazovaně nebo s vloženým sjezdem.

Bez odlehčení je provedení odlehčené kristiánie delikátní a vyžaduje velice jemný cit pro hranění a pro činnost dolních končetin. Pro lehcí nácvik se doporučuje provést smyk z protismyku, což provedení usnadní. Nutná změna hranění je ovlivněna nakloněním těla dovnitř následujícího oblouku při současném odlehčení a otáčivém pohybu celého těla. Bez předcházejícího protismyku vyžaduje nasazení odlehčené kristiánie dokonalou synchronizaci odlehčení a změny hranění.

Při tomto smyku je otáčivý impuls dosažen rotací celého těla okolo podélné osy. Při slalomové kristiánii, která vyžaduje větší dynamiky, vychází nasazení otáčivého impulsu z výrazného odrazu od sněhu při zahraniční lyží, které smyku předchází. Zvládnutí tohoto odrazu je nacvičováno při girlandách smyků a nachází své uplatnění při slalomové kristiánii. To jsou smyky řazené za sebou o středním nebo malém poloměru s bleskově rychlým nasazením z odrazu od hran a opřením o hůl. Rotační otáčivý impuls odpadá úplně, ramena zůstávají zřetelně kolmo k lyžím, někdy je lyžař natočen směrem do údolí. Toto postavení je nazýváno »připraveno«.

K nasazení smyku postačí, jsou-li patky lyží bezprostředně po energickém nasazení hran přemístěny přes spádnici a tělo nakloněno dovnitř oblouku.

Při smycích o středním poloměru zůstává tělo kolmo ke spádnici v pokrčeném postoji, paže vpředu, pohyb dolů—nahoru—dolů je málo výrazný, ale rychlý.

Při smycích s krátkým poloměrem postačí zkrátit konečnou fázi předcházejícího smyku, patky lyží při nasazení smyku přemístit ještě rychleji přes spádnici. Při tomto cviku předchází trup do určité míry vedení lyží, objevuje se opět známé »připraveno«.

Tento druh smyků vede ke krátkým brzdivým smykům. Inž. MIROSLAV CHLOUBA

Poznámka: Název »kristiánie« je použit podle francouzského pojmenování cviku.

(Pokračování)

PRO ZKUŠENOSTI ZA POLÁRNÍ KRUH

Je běžné zúčastnit se jedněch závodů večer a dalších hned druhý den ráno. Jak jsme se dověděly, absolvují Severané také 6 dní závodů za sebou! Tři — čtyři závody v týdnu jsou běžné a na skvělém sněhu je to nepochybně výborný trénink. Zvláště v období března—dubna, kdy už na konci sezóny nemíváme do normálního tréninku potřebnou chuť a morálku.

Závodníků bylo na všech závodech nesmírně mnoho. Ve všech kategoriích — s výjimkou žen. Všude byli většinou závodníci příslušného kraje a jen asi třetina přejížděla ze závodů na závody, podobně jako my. Byli to mj. Tiainen (vítěz 50 km na Holmenkollen 1935), z Norů Grønningen a početná skupina Němců. Krásným zvykem klubů je bezplatné stravování těchto příjíždějících závodníků ve dnech závodů, vyjednané většinou v některé veřejné jídelně u »prostřených severských stolů«.

Snad s ničím si nedělají funkcionáři menší starost než s délkou tratí. Po tom, co jsme viděly, mám dojem, že si najdou okruh, změří ho a vypíší závod např. na 4,8 km, 6,5 km, 8,6 km, 12,5 km apod. Okruh se velmi často běží dvakrát (tedy žádné normování na 5, 10, 15 km). Startovní interval bývá většinou minutu a startují vždy dva závodníci najednou. Úprava tratí v kvalitním sněhu, který se nemění, není problémem. Mírně střídavý terén s řídkým borovicovým a březovým porostem dovozuje vést trať kdekoliv. Ale péče tu existuje jistý ničitel stop. Nikoli však náš známý — pěší turista — ale sob. Chodit po vyjeté stopě se mu obzvláště líbí. A tak

V severním Finsku byl v době našeho pobytu velmi bohatý závodní program (trvá až do konce dubna). Závody se konají nejen v sobotu a v neděli, ale v kterýkoliv všední den. I když místa závodů jsou velmi vzdálená, není problémem se přemístit z jednoho do druhého pomocí velmi levných taxiků. Silnice jsou očištěné od sněhu téměř na asfalt a zbylá zledovatělá vrstva je zdrsňena proti smyku, takže se jezdí rychlostí až 140 km.

jsme se s ním často potkávaly na tratích v oblasti kolem polárního kruhu, severněji však už nikoliv.

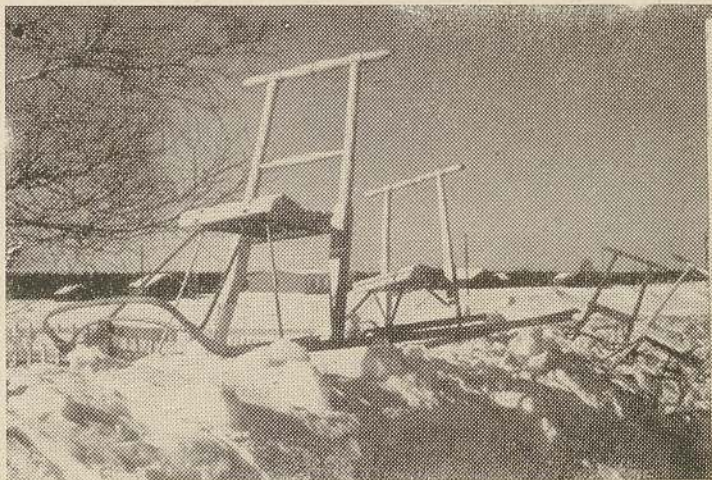
Jestliže jsme se podívaly na nejruznějších délkách tratí, neméně jsme se divily nejruznějším profilům tratí. Uvedu jako příklad extrémní: Závody v Pudasjärvi byly na rovině jako stůl. Nebyl tam ani metr stoupání nebo klesání. Další závody druhý den v Kuusamu měly výškový rozdíl 140 m na trati 5 km, kterou jely závodnice dvakrát. Prudké stoupání od startu bylo snad dva kilometry dlouhé! V tomto stoupání po prvním kole vzdala s úsměvem Mirja Lehtonenová (houzvevnatá Eva Paulusová skončila zde na čtvrtém místě).

Snad by mohlo někoho napadnout, že v množství nejruznějších závodů by mohla unikat kvalita. Rozhodně ne! Trati jsou rychlé, sníh je rychlý, start ve dvojicích podporuje rychlost stejně jako řady diváků, takže závodníci nezbyvá než »letět« od začátku. Ale

i jinak pěstují funkcionáři záměrně či neúmyslně u závodníků rychlost. Například v Pudasjärvi byl start závoda žen na 4300 m na okruhu 800 m (jelo se tedy šest okruhů). Startovní interval byl 10 vteřin a startovalo se ve dvojicích. Muži totéž, ale na 12 okruhů — 1000 m. Pěkné pro diváka, ale tvrdé pro závodníka! Bylo to v 19.30 večer a ráno v 8.30 byly běhy o 300 km dále na severovýchod, v Kuusama. Jelo se 10 a 15 kilometrů na tratích, které jsem již popsala.

Snad již z těchto kusých poznámek je zjevné, že podmínky pro lyžování a pro výkon jsou ve Finsku opravdu zcela jiné než u nás.

a) Předně je to příroda. Vytváří přímo skvělé podmínky pro jízdu a nácvik techniky. Prachový sníh leží od října do května. Vzdušná vrstva sněhu, který nepostihla nikdy žádná obleva, zmizí potom během jediného týdne. Teploty po celé toto období se pohybují průměrně kolem -18° Celsia až do

května. I když u nás bývá v této době rovněž sníh, neuvěří kdo neviděl, jaký je v tom rozdíl: tam denně lyžovat na stejném sněhu a u nás téměř denně přizpůsobovat techniku jiné kvalitě sněhu a tedy i jiným podmínkám odrazu. Z hlediska vytváření pohybového návyku vytváříme ho u nás za neobyčejně těžkých podmínek. Tuto okolnost bych považovala za velmi závažnou.

b) Dalším velmi příznivým momentem je posílení běhu ve Finsku a zájem veřejnosti. Ve Finsku žijí lidé pro lyžování jako u nás pro kopanou.

c) Také vybavení, které je jednoznačně prvotřídní u všech závodníků, je kladnou podmínkou. O té se není třeba šířeji zmiňovat.

Často se u nás říká, že jsou lyže na severu dopravním prostředkem, kdežto u nás dnes děti raději jezdí do školy autobusem. Přesvědčila jsem se, že tomu tak ve skutečnosti není. Jsou však sportovním náčiním pro zábavu a radost. Děti jsme viděli často jezdit do školy dokonce taxíkem! Proto ani u nás asi netkví v tomto problému našeho lyžování. Civilizační pokrok se nedá zastavit nikde, a proto myslím, že občasné tendence za obnovení něčeho, co platilo dříve, ale už se prostě přežilo, jsou marné. (Podle mého názoru to platí např. o snaze obnovit u nás starý typ turistických lyží.)

Závěrem bych se chtěla ještě zmínit o jednom silném momentu z naší finské cesty: Na všech závodech, co jsme viděly, jsme se nesetkaly s jediným trenérem a ani s nikým jiným, kdo by pečoval o závodníky. Je tu totiž zvykem,

že si každý závodník maže sám a závodí sám za sebe. Když mu to jde, raduje se, a s dokonalou technikou absolvuje s úsměvem (to přeháním) závod. Například Grönningen, se kterým jsme se setkávaly na všech závodech, nás dokázal vždy při závodě obřadně pozdravit, a to každou zvlášť na jiném místě. Věřím, že neměl pocit, že by ztrácel vteřiny (to by jistě nechtěl). Bože, jak často jsem děvčatům spílala, když při závodě promluvil!

Ale abych se vrátila k té samostatnosti finských závodníků. Nevím, zda má své kořeny už ve škole, nebo zda jsou tam lidé samostatnější, protože žijí většinou na samotách. Faktem je, že si samostatně počínají i velmi mladí závodníci a závodnice. A to zřejmě nejen při závodech, ale i při tré-

ninku. Podle informací, které jsem získala od jejich ústředního trenéra, dostávají mladí jen krátké soustředění. Na něm se dovědí, jak trénovat, a pak většinou trénují zcela samostatně. Mám pocit, že celé závodění berou méně nervózně, ale radostněji než naši dorůstající běžci a běžkyně. A to by rozhodně také patřilo mezi to, co by od nich stálo za okouknutí.

Cesta na daleký sever nám přinesla mnoho pěkných zážitků a byla nesmírně poučná. Věřím, že závodnice, které ji měly možnost absolvovat, si přinesly takové zkušenosti, jež promítnou i do své další závodní činnosti.

Přála bych všem našim běžkyním i běžcům, aby se jednou do »země běhu na lyžích« podívali a přesvědčili se o tom na vlastní oči.

Diskutujeme

Jak dále u žactva?

Chtěl jsem napsat svůj příspěvek již po skončení sezóny. Umysl jsem uskutečnil až nyní po přečtení dvou článků v čísle 7. Nebyl jsem sice, jak se o tom zmiňuje s. Smíd, žádným vynikajícím závodníkem, ale pracuji již několik let s mládeží, protože ta »bláznivá« láska k lyžování mi zůstala.

V příspěvku trenéra Fuxy se hovoří o možnosti přerazování žáků do kategorie dorostu, dále se poukazuje na to, že u nás není možno získat u žactva VTM. Při letošní návštěvě lyžařského střediska v NDR Kingenthal, jsme se se žáky divili, proč vyhlásují v každé kategorii (běh, skok, závod sdružený) dva vítěze. Od trenérů a vedoucích jsme dostali vysvětlení: hodnocení je prováděno u žactva ve dvou výkonnostních třídách,

a sice u I. VT po doclení limitu 5 % z výsledku prvních tří závodníků, u II. VT v limitu 10 %. V rámci okresu, kraje i v celostátním měřítku je vždy pro sestavení žebříčku vypsán určitý počet závodů. Tato praxe umožňuje lyžařským pracovníkům v daleko větší míře spravedlivě posuzovat přerazování mladšího dorostu do sportovní školy v místě, neděje se proto vůbec náhodně nebo dokonce za přispění vlivných »strýčků«.

Domnívám se, že tímto způsobem by se u nás pomohlo lyžařským základům ve výběru závodníků, u závodníků by to pak podnítilo jejich soutěživost a ctížádost. Za tím mělo naše žactvo jen v předspartakiádním období možnost získávat v limitech spartakiádní vložku. Sjezdaři mají v sezóně alespoň výběrový závod v Ríčkách. Přestože podmínky JSK mají novou platnost od ledna 1966 bylo by dobré o možnosti zavedení VT u žactva rychle uvažovat. Návrh práce nemusí být ihned definitivní, ale vyzkoušet by se snad mohl.

Vím, že by zavedení VT nebylo všelékem ke zlepšení růstu výkonnosti v lyžování, ale jistě by bylo jednou z cest k dosažení vytoužené špičky.

Miroslav Noska,
trenér Jiskry Plesná

nácvik rovnováhy

Otázka zachování rovnováhy při jízdě na lyžích je celmi důležitá. Ztráta rovnováhy znamená často pád, někdy i nedokončení závodu. Je známo, že někteří závodníci mají mimořádný smysl pro rovnováhu, dovedou se »srovnat« ve zdánlivě už ztracených situacích (vzpomeňme na jízdu Francouze Duvillarda ve 2. kole slalomu na OH ve Squaw Valley). Takovéto vlastnosti získává závodník náročným tréninkem, především na sněhu.

V tomto příspěvku chceme upozornit na některá cvičení, která mohou přispět u sjezdaře k výcviku rovnováhy už i v období »suché přípravy«. Jedná se především o všechna cvičení zaměřená na získání citu pro stabilitu postoje, dále o cvičení zaměřená na zlepšení nervosvalové koordinace zkvallněním reakcí na ztrátu stability a cvičení, při kterých musíme ovládat tělo během letu vzduchem (smysl pro orientaci) a získávat okamžitou rovnováhu při dopadech.

Při jízdě na lyžích máme nejmenší možnost vyrovnání ztráty rovnováhy při vychýlení těžiště těla směrem vzad, největší při vychýlení vpřed (pata pevně na lyži). Do stran je rozsah pohybu těžiště sice poměrně malý, avšak vyrovnávací pohyby těla mají značné možnosti co do rozsahu pohybu i svalové síly. Při cvičení v tělocvičnách sledujeme nácvik rovnováhy jak ve směru předozadním, tak i ve směru bočním.

Popisy některých cvičení

1. **Lavička zavěšená v kruzích.** Kruhy spustíme asi 1½ m nad zem a zavěsíme do nich jeden konec švédské lavičky. Na lavičku vystoupí asi do dvou třetin cvičenec zády k popruhům. V normálním sjezdovém postoji vychyluje tlakem nohou do stran lavičku stří-

davě vpravo a vlevo. Přitom udržuje rovnováhu vykláněním trupu stranou. Hodnotnější formou výcviku je, když vychylování lavičky provádí trenér (obr. 1) a cvičenec jen reaguje na změnu polohy vyrovnávacími pohyby. Důležité je, aby vychylování bylo prováděno citlivě, aby nedocházelo k nebezpečným pádům. Přesto může být prováděno v nepravidelném rytmu i rozsahu. Každý trenér získá brzy pro vychylování správný cit a dokáže včasným pohybem lavičky, aby cvičenec znovu získal již téměř ztracenou rovnováhu. Přesto doporučujeme rozložit na zem po obou stranách a pod lavičkou žíněnky. Cvičit mohou i dva cvičenci najednou. Nácvik provádíme později i v nízkém sjezdovém postoji (vejce).

2. **Cvičení rovnováhy s použitím válce.** Na válec o průměru 10–15 centimetrů volně položíme krátké prkno. Na něm pak můžeme velmi dobře cvičit udržování rovnováhy jak ve směru bočním (obr. 2), tak ve směru předozadním (obr. 3). Čím větší průměr bude mít válec a čím blíže budou nohy u sebe, tím bude udržení rovnováhy obtížnější. Naší snahou tu nebude stát nehnutě v rovnovážné poloze, ale neustálým vychylováním prkna reagovat na polohy nové.

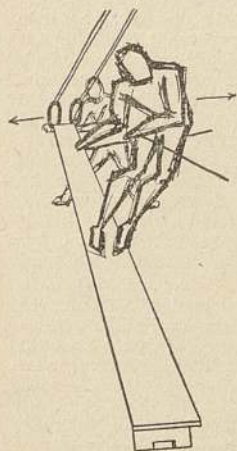
3. **Medicinbally.** Známým cviče-

ním je udržování rovnováhy ve stoji na plném míči (obr. 4). Cvičíme nejprve v normálním, potom ve sníženém sjezdovém postoji, napřed v klidu, později s vychylováním míče vlastní silou vpřed, vzad i do stran. I zde doporučujeme zdůrazňovat brzy stálý pohyb pro zlepšování citu pro rovnováhu. Je možné zkoušet to i na jedné noze. Pro cvičení vybíráme jen tvrdé míče, které se nezploští a pro zvýšení bezpečnosti je obkládáme žíněnkami.

Dobrým cvičením s použitím medicinballů jsou přechody, přeběhy a přeskoky po řadě míčů sestavených nejprve v přímé linii, později zcela nepravidelně. Aby míče neujížděly při odrazech stranou, zakládáme je na vnější straně žíněnkami (obr. 5).

4. **Skupina cvičení, při kterých naskakujeme do určeného postoje na určené místo.** (Obvykle malá či úzká plocha, která nebývá zpravidla v úrovni odrazu.) Cvičencům určujeme dále směr, ve kterém mají být při dopadu obráceni čelem.

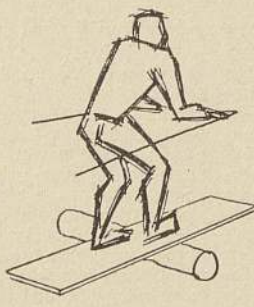
Náskoky na kladinu. Z mírného rozběhu kolmo na kladinu (100 až 120 cm vysokou) odrazem jednož vysoký výskok a dopad shora na kladinu do pevného sjezdového postoje na obě nohy (obr. 6). Později dopad i postoj jen na jedné

← Obr. 1
Obr. 2

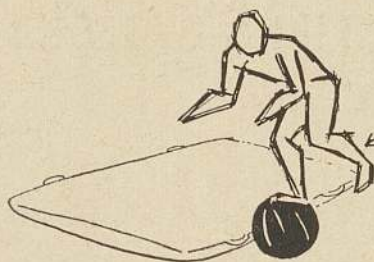

Obr. 3

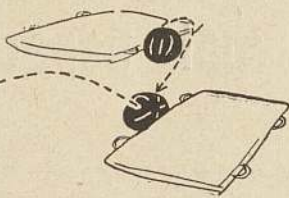

Obr. 4

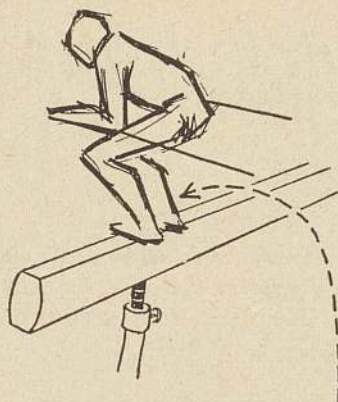

Obr. 5

Obr. 6

noze. Na nižší kladině je možné zkoušet dopad na kladinu na jednu nohu s obratem bokem do směru rozběhu (obr. 7). V postojích na kladině vydržet asi 3 vteřiny. Při cvičení je vhodné dbát na velký odraz, aby bylo umožněno dopadat na kladinu shora.

Náskoky na švédskou hednu ev. na kozu odrazem z pérového můstku. (Obr. 8.) Obdobné cvičení jako na kladině s tím rozdílem, že výskok je podstatně vyšší, dráha

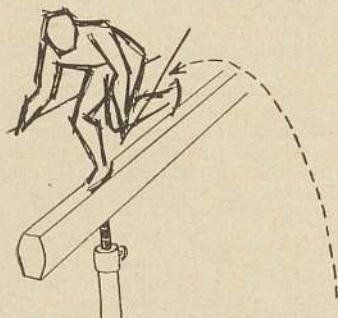
letu delší. Můžeme odrážet i sounož.

Místo rozběhu lze s úspěchem použít naskočení na pérový můstek ze stolu. (Obr. 9.) Po dobrém zvládnutí takového odrazu lze provádět nejen výskoky na bednu či kozu, ale i její přeskoky s vysokým přitahováním kolien během letu a dopadat na žíněnku až za bednu (zase do pevného postoje, popř. s obratem během letu).

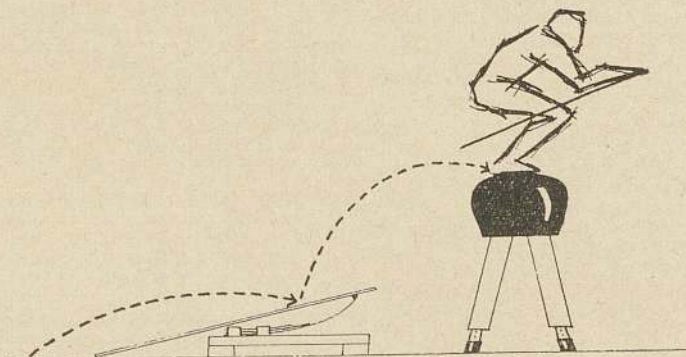
Všechna cvičení můžeme v tělo-

cvičně provádět bez holí, doporučuji však dávat závodníkům hole (dobře se dají použít staré spartakiádní tyče), abychom přiblížili situaci v tréninku v tělocvičně co nejvíce skutečné situaci na lyžích.

Pro rozvíjení smyslu pro orientaci v prostoru se dobře hodí většina cvičení, ve kterých dochází k »letu vzduchem«. Využíváme tu zpravidla pérového můstku a v letu pak zařazujeme různé obraty a překoty.

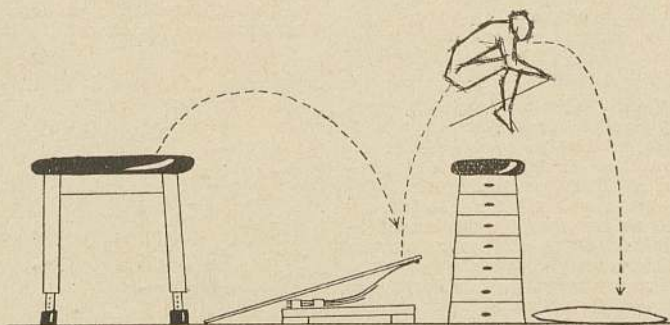

Obr. 7

Obr. 8

Obr. 9

Připomínám nakonec, že určitou možností je cvičení rovnováhy při jízdě v tramvaji nebo v autobusu. V pevném stoji ve směru jízdy s mírně pokrčenými koleny lze velmi dobře reagovat na ztráty rovnováhy, způsobené opakovaně nerovnou jízdou, pérováním, třesením nebo nakláněním vozu.

Je třeba si uvědomit, že získání dobrého citu pro rovnováhu není samo o sobě zárukou toho, že při jízdě nedojde k pádům. To je i věcí zvládnutí vlastní techniky jízdy a dalších činitelů. Přesto je rozhodně vhodné zařazovat do přípravy sjezdaře cvičení, která rozvoji smyslu pro rovnováhu a orientaci v prostoru napomáhají.

Arnošt Martínek,
KTV VŠE Praha

Obrázky kreslil Artur Procházka

Diskutujeme

Lyžiarska liga na Slovensku mala úspech

Nová a svojím spôsobom priekopnícka lyžiarska súťaž — oblastná liga v zjazdových disciplínach SLOVENSKO, oblastná liga v bežeckých disciplínach SLOVENSKO/MORAVA a Slovenská liga mládeže sa osvedčili.

Čo nám prinesie nová forma lyžiarskych súťaží? Osvedčí sa? Príspeje k úrovni napr. zjazdárskeho športu — to sú niektoré z otázok, ktoré si položil každý pracovník v lyžovaní, ešte keď sa súťaže začali. Možno povedať, že tieto súťaže splnili svoje poslanie aj napriek tomu, že priniesli so sebou niektoré detské choroby. Predovšetkým kladne možno hodnotiť už odvahu vrcholných lyžiarskych orgánov, že vyhovel hlasom »zdola«, ktoré volali po reorganizácii súťaží, ktoré zdá sa vo svojej klasickej forme už nepodporujú rozvoj pretekového lyžovania.

Príprava na súťaž bola pomerne krátka a končila tesne pred zi-
mou. To malo za následok, že niektoré administratívne veci sa vybavovali už v priebehu súťaže. Termínová listina, najmä pokiaľ ide o krajské súťaže, v niektorých prípadoch kolidovala s ligou alebo tesne na ňu nadväzovala. Pretekári nemali dostatočný čas na prípravu. Napriek tomu však súťaž prebehla bez vážnejších nedostatkov. Prihlásené oddiely do súťaže pristupovali s patričnou vážnosťou a u niektorých súťaží sa tím aj značne zvýšila ich úroveň tak po kvalitatívnej, ako aj po kvantitatívnej stránke. Táto náročná súťaž ale znamená aj zvýšené nároky na organizáciu a rozhodcovské zabezpečenie, čo sa ešte v tomto prvom ročníku nepodarilo všade zabezpečiť v plnej miere. Zostavením tabuľky hneď po pretekoch získala súťaž na zaujímavosti.

Do súťaže v behu na lyžiach oblastnej ligy SLOVENSKO/MORAVA sa pôvodne prihlásilo 8 a neskoršie 9 oddielov, ktoré absolvovali tri preteky (Bezroukové memorál, Zvolen, Zlatá lyža — Nové Mesto na Morave a Veľká cena Slovenska, Tatr. Lomnica — bežecká časť). Tento počet sa ukázal ako dostačujúci a bude vhodné aj v budúcej sezóne zaradiť do súťaže tieto preteky. Súťaž vyhral

s prevahou LO TJ Rožnov pod Radhoštem, ktorý mal od začiatku vyrovnané výkony a tabuľku stále viedol. Zo slovenských oddielov je pekné tretie miesto Slávie Ekonóm Bratislava, zatiaľ čo sklamaním je umiestnenie ČH Banská Bystrica na predposlednom a Iskry Nováky na poslednom mieste.

V zjazdových disciplínach — v oblastnej lige SLOVENSKO súťažili len oddiely zo Slovenska. V súťaži boli preteky: Cena Tvorby Bezovec, Banícky kahanec Smolník a Cena Demänovských jaskýň, Jasná. Pretek v Smolníku mal niektoré technické a organizačné nedostatky a pre budúci rok sa navrhuje zjazd na Jánošíkovej valaške vo Vrátnej.

V tejto súťaži o prvenstvo tuho bojovali od začiatku tri oddiely — Lokomotíva Bratislava, ČH Banská Bystrica a Slávia Univerzita Bratislava, ktorá nakoniec v nemalej miere aj zásluhou dobrého výkonu Žien (Števcoková, Orvanová) získala zaslúžené prvenstvo, a je predpoklad, že bude aj dobre reprezentovať v celoštátnej súťaži, teda v prvej lige.

Pre budúci ročník týchto súťaží je potrebné zlepšiť termínovú listinu, technické zabezpečenie a rozhodcovské kvalitné kádre, uhradzovať aspoň cestovné z prostriedkov ČSTV, prispieť finančne organizátorom súťaží na technické zabezpečenie, podľa možnosti odmeniť víťazné oddiely pamiatkovými plaketami alebo diplomami.

Veľmi radostný priebeh mal prvý ročník Slovenskej ligy mládeže, aj keď sa neobišiel bez nedostatkov (ktoré komisia lyžovania SV ČSTV predpokladala). Bolo treba ale začať za každú cenu, ak sa nemal zase stratí jeden rok. Súťaž bola pokračovaním iniciatívnej myšlienky martin-ských lyžiarov, tzv. »Martinskej výzvy«. Súťaž mala štyri oblasti, a to východnú, severnú, južnú a

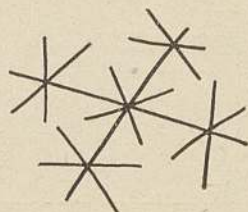
západnú, a bolo v nej zapojených takmer 30 oddielov. V každej oblasti sa konalo 4—5 pretekov organizovaných výlučne pre mládež. To bola veľká priležitosť pre funkcionárov pracujúcich s mládežou. Bola radosť dívať sa na bojovnosť mladých, ba práve najmladších, s akou nebojácnosťou išli do súbojov, bez taktiky, ale s nadšeným srdcom. Súťaž mala svoje celoslovenské finále na Chopku v dňoch 23. a 24. 4. 1965, kde skutočne bolo vyvrcholenie tejto cennej súťaže na veľmi kvalitne pripravených tratiach a za asistencie najlepších technikov a rozhodcov, teda súťaž naprosto regulaárna a kvalitná.

Pre lyžiarskych pracovníkov, ktorí s láskou pripravili tieto preteky, bolo zadosťučinením vidieť veľké boje, v mnohých prípadoch veľmi hodnotnú jazdu technicky na výške, mladých pretekárov a spokojnosť, že so slovenským zjazdárstvom nie je to pre budúcnosť také zlé, ako ukazuje snáď dnešná situácia. Aj niektoré súťaže v oblastiach boli veľmi dobre pripravené a zorganizované (Páčov). Treba povedať, že veľký podiel na dobrom priebehu tejto súťaže majú rodičia, ktorí pripravovali súťaže, robili detom trénerov a vedúcich.

Súťaž sa hneď v prvom ročníku ujala a bude potrebné zlepšovať jej podmienky. Vďaka lyžiarov patrí aj veľkému pochopeniu vedenia SV ČSTV a krajských výborov ČSTV, ktoré v rámci svojich možností túto sice neplánovanú, ale spontánne vzniklú súťaž mládeže podporili.

Záverom nášho hodnotenia možno konštatovať, že nové formy lyžiarskych súťaží sa na Slovensku ujali a osvedčili a sú dobrou prognózou pre budúcnosť.

-mr-

Nová lyžařská reprezentační družstva

SKOK:

Ladislav Divila
Rudolf Doubek
Zbyněk Hubač
Rudolf Höhnel
Josef Matouš
Josef Metelka
Dalibor Motejlek
Jiří Raška
František Rydval

Dukla Diberec
RH Semily
RH Semily
Sokol Pernink
Dukla Liberec
Dukla Liberec
Dukla Liberec
Spartak Frenštát p. R.
Ještěd Liberec

TRENÉR: ZDENĚK REMSA

SDRUŽENÝ ZÁVOD:

Petr Bayer
Josef Kraus
Tomáš Kučera
Josef Kuthell
Štefan Olekšák
Jiří Rázl
Ladislav Rýgl

TJ Rožnov p. Radhoštěm
Dukla Liberec
Jiskra Harrachov
Dukla Liberec
Dukla Liberec
Jiskra Harrachov
Slavoj Kořenov

TRENÉR: VÍTĚZSLAV LAHR

BĚH — muži:

Rudolf Čillík
Jan Fajstavr
Vít Fousek
Inž. Štefan Harvan
Ladislav Hrubý
Július Lupták
Ondrej Párička
Václav Peřina
Karel Sacký
Mojmír Šloriarik
Bohumil Sáva
Karel Štefl

Baník Kremnica
Dukla Liberec
Sokol Nové Město na M.
Slovan Smokovec
RH Semily
RH Poprad
Baník Kremnica
Dukla Liberec
Dukla Liberec
Slávia Praha VŠ
Jiskra Měno nad Nisou
Sokol Nové Město na M.

TRENÉR: ILJA MATOUŠ

BĚH — ženy:

Eva Břízová
Milena Cillerová
Miroslava Erlebachová
Alžběta Gajancová
Milena Chlumová
Miroslava Jiráňová
Eva Paulusová
Vladimíra Radoušová
Jarmila Skodová
Eva Snebergrová

Sokol Líšnice
Jiskra Měno nad Nisou
Slávia Praha VŠ
RH Poprad
Spartak Vrchlabí
Sp. Praha Motorlet
Slovan Jilemnice
Ještěd Liberec
RH Semily
RH Semily

TRENÉR: VLADIMÍR ŠIMŮNEK

SJEZD — muži:

Jan Čermák
Jaroslav Janda
Radim Koloušek
Milan Pažout
Luboš Petřík
Gregor Sinay
Jaroslav Vojtěch

Liaz Rýnovice
Liaz Rýnovice
Slávia Praha VŠ
Slávia Košice
Spartak Vrchlabí
Slávia Košice
Sokol Janské Lázně

TRENÉR: JAN VEDRAL

SJEZD — ženy:

Vladimíra Bambasová
Miriam Cuninková
Ilša Fiedlerová
Alena Krňoulová
Iva Mladějovská
Anna Živcová-Mohrová

Slávia Praha VŠ
Dynamo Nizké Tatry
Jiskra Tanvald
Slávia Praha VŠ
RH Praha
Slávia Praha VŠ

TRENÉR: MILOSLAV JIRSA

BIATHLON:

Stanislav Fajstaver
Egon Hofman
Vladimír Jeřábek
Josef Krupka
Ladislav Mundil
Pavel Ploc
Ladislav Žižka

RH Semily
Dukla Liberec
Dukla Liberec
Dukla Liberec
RH Semily
RH Semily
Dukla Liberec

TRENÉR: ŠTĚPÁN ČUBÍRKA

Juniorská (B) družstva

SKOK:

Oldřich Balcar
Pavel Berka
Bohumil Doležal
Jaroslav Dvořák
Břetislav Hnyk
Vladimír Hnyk
Václav Jakoubek
Karel Kodejška
Pavel Miluška
Velemír Nemeszeghy
Miloslav Peřich
František Štřelec
Peter Schlang
Karel Šesták
Josef Šivic

Dukla Liberec
Ještěd Liberec
Ještěd Liberec
VTJ Liberec
Jiskra Harrachov
Jiskra Harrachov
Dukla Liberec
Jiskra Lomnice n. Popel.
Sokol Nové Město na M.
Slávia Bratislava
Dukla Liberec
Jiskra Harrachov
RH Banská Bystrica
Tatran Kraslice
TJ Rožnov pod Rad.

TRENÉR: ANTONÍN LENEMAYER

Jak je neznáte!
Zbyněk Mohr a Anna Živcová

SDRUŽENÝ ZÁVOD:

Antonín Kučera	Jiskra Harrachov
Jan Martiník	Jiskra Harrachov
Antonín Rázl	Jiskra Harrachov
Libor Foltman	Lokomotiva Trutnov
Miroslav Hrstka	TJ Rožnov p. Radh.
Josef Vojtěch	Ještěd Liberec
František Zenker	Jiskra Abertamy
Josef Zvonek	TJ Rožnov p. Radh.

TRENÉR: BOHUSLAV RÁZL

BĚH — muži:

Juraj Barišák	Slovan Dolný Kubín
Josef Beran	Spartak Police n. Metují
Loran Divald	Slovan Smokovec
Svatopluk Fencel	Dukla Liberec
Ján Michalík	Dynamo Nízke Tatry
Jan Michálek	Tesla Liptovský Hrádok
Milan Miluška	Sokol Nové Město na M.
Václav Půbal	Spartak Strakonice
Jaroslav Rozkovec	Ještěd Liberec
Vladimír Šaling	Slovan Smokovec

TRENÉR: JAROSLAV MAŠATA

BĚH — ženy:

Jaroslava Bečvářová	Spartak Strakonice
Věra Bušová	Spartak Blansko
Věra Cívínová	Slávia Brno
Miroslava Košťálová	Jiskra Město n. Nisou
Jaroslava Kratochvílová	Baník Kremnica
Vlasta Křenková	TJ Rožnov p. Radh.
Anna Oswaldová	Baník Kremnica
Lenka Weisshäutellová	Jiskra Město n. Nisou

TRENÉR: FRANTIŠEK PEŠL

SJEZD — muži:

Vlastimil Horák	Slávia Ostrava
Marian Králík	Dukla Liberec
Jan Novotný	RH Praha
Pavel Raclavský	Slávia Brno Technika
Jiří Syrovátka	Slávia Praha VŠ
Ota Šírek	Liaz Rýnovice
Vladimír Zajden	Dynamo Nízke Tatry

TRENÉR: INŽ. ZBYNĚK MOHR

SJEZD — ženy:

Alena Glázrová	Slovan Pec p. Sněžkou
Ludmila Holovská	Slávia Košice
Milena Kubínová	Slovan Pec p. Sněžkou
Hana Mahrová	RH Praha
Eva Milerová	Spartak Ml. Boleslav
Milena Rödlingová	Chemická Ústí n. Lab.
Helga Štefěčková	Slávia Bratislava Univ.

TRENÉR: DUŠAN CHARVÁT

Výkonnostní žebříčky 1965

[1. část]

SKOK

1. Josef Matouš (Dukla Liberec)	1120,5
2. Jiří Raška (Sp. Frenštát p. R.)	1106,7
3. Zbyněk Hubač (RH Semily)	1084,6
4. Josef Metelka (Dukla Liberec)	1063,9
5. Rudolf Doubek (RH Semily)	1031,6
6. Ladislav Divila (Dukla Liberec)	1013,2
7. Miroslav Martinák (Dukla Liberec)	996,5
8. Rudolf Höhnel (Sokol Pernink)	994,8
9. Josef Kraus (Dukla Liberec)	980,1
10. Pavel Mikeska (Železářny Třinec)	940,6
11. Václav Jakoubek (Dukla Liberec)	861,5
12. Josef Šivic (TJ Rožnov pod Radhoštěm)	855,5
13. Oldřich Balcar (Dukla Liberec)	854,1
14. Milan Řehák (Spartak Vrchlabí)	844,9
15. Bohumil Doležal (Ještěd Liberec)	832,8
16. Jiří Rázl (Jiskra Harrachov)	820,4
17. Pavel Berka (Ještěd Liberec)	815,4
18. Břetislav Hnyk (Jiskra Harrachov)	813,1
19. Josef Zvonek (RH Semily)	793,2
20. Josef Balcar (Sn Špindlerův Mlýn)	742,7

Skokani měli celkem devět kontrolních závodů, pro žebříček se hodnotilo každému jednotlivci pět nejlepších výsledků. Zařazeni byli pouze závodníci, kteří absolvovali nejméně pět závodů. Není např. tedy hodnocen Dalibor Motějlík, který startoval pouze ve dvou soutěžích. Celkem bylo do žebříčku zařazeno 22 skokanů.

ZÁVOD SDRUŽENÝ

1. Josef Kraus (Dukla Liberec)	1859,55
2. Josef Kutheil (Dukla Liberec)	1802,61
3. Štefan Oleksák (Dukla Liberec)	1720,23
4. Petr Bayer (TJ Rožnov pod Radhoštěm)	1716,59
5. Jiří Rázl (Jiskra Harrachov — junior)	1645,79
6. Petr Honzl (Dukla Liberec)	1618,60
7. Václav Steklý (Dukla Liberec)	1514,49

1. Josef Kraus (Dukla Liberec)	1406,53
2. Josef Kutheil (Dukla Liberec)	1362,17
3. Petr Bayer (TJ Rožnov pod Radhoštěm)	1353,44
4. Štefan Oleksák (Dukla Liberec)	1305,44
5. Jiří Rázl (Jiskra Harrachov — junior)	1281,79
6. Petr Honzl (Dukla Liberec)	1234,82
7. Josef Zvonek (RH Semily)	1175,52
8. Václav Steklý (Dukla Liberec)	1161,98
9. Jaroslav Sůva (Jiskra Město n. N.)	1122,85
10. Jaroslav Svoboda (VTJ Liberec)	1096,57

První žebříček byl sestaven ze čtyř nejlepších výsledků, druhý ze tří nejlepších výsledků každého jednotlivce. Kontrolními soutěžemi byly tyto závody: Pohár Harrachovských skláren (1. 1. 1965), Zimní mírové slavnosti v Plavech (24. 1.), Zlatá lyže Českomoravské vysočiny v Novém Městě na Moravě (31. 1.), lyžařská část III. CS v Banské Bystrici (6. 2.), mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě (20. 2.) a mezinárodní lyžařské závody v klasických disciplínách v Harrachově (6. 3.).

BĚH

1. Štefan Harvan (Slovan Smokovec)	1230,04
2. Rudolf Čillik (Baník Kremnica)	1192,55
3. Július Lupták (RH Poprad)	1171,57
4. Ladislav Hrubý (RH Semily)	1124,76

5. Ondrej Párička (Baník Kremnica)	1097,10	5. Radim Koloušek (Slávia Praha VŠ)	2 10,40
6. Mojmir Šlosiarik (Slávia Praha VŠ)	1097,06	6. Jan Vojtěch (Sokol Janské Lázně)	4 20,17
7. František Kolařík (Spartak Vrchlabí)	1071,51	7. Vlad. Zajden (Dyna. Nízke Tatry)	4 22,60
8. Jozef Klamár (Dynamo Nízke Tatry)	1067,36	8. Otto Šírek (LIAZ Rýnovice)	3 22,71
9. Bohumil Sáva (Jiskra Mšeno n. N.)	1062,11	9. Evžen Čermák (LIAZ Rýnovice)	3 23,11
10. Jan Blažiček (Sokol Nové Město n. M.)	1056,08	10. Jan Novotný (RH Praha)	3 23,80
11. Stanislav Baluch (Slovan Smokovec)	1053,76	11. Miloš Příbramský (Slávia Praha VŠ)	4 26,66
12. Ján Hlavský (Dukla Liberec)	1046,50	12. Marian Králík (Dukla Liberec)	3 31,54
13. Josef Eminger (RH Semily)	1015,48	13. Ján Mravec (Dynamo Nízke Tatry)	4 31,77
14. Jan Beran (Spartak Strakonice)	1013,26	14. Jozef Krasula (Slovan Smokovec)	3 33,40
15. Ladislav Smíd (RH Semily)	1004,94	15. Pavel Raclavský (Sl. Brno Technika)	3 36,89
16. Oldřich Gult (Sj Teplice nad Metují)	994,11	16. Kurt Hennrich (CHZ ČSSP Litvínov)	2 37,30
17. Ladislav Nosek (Spartak Strakonice)	978,91	17. Arnošt Uhlř (Sp. Uherské Hradiště)	4 37,84
18. Jaroslav Dvořák (Slávia Praha VŠ)	976,08	18. Vlastimil Horák (Baník Ostrava)	2 40,72
19. František Kuchař (S. Nové Město n. M.)	943,57	19. Jan Haniš (Sokol Janské Lázně)	4 48,46
20. Miroslav Javorský (Slávia Praha VŠ)	936,95	20. Jaroslav Bašta (Sn Spindlerův Mlýn)	3 51,11

Kontrolními závody byly: Sliach (15 km), Banská Bystrica (15 a 30 km), mistrovství ČSSR (15, 30, 50 km) a mezinárodní závody v Harrachově (15, 30 km). Všechny kontrolní závody absolvovali J. Klamár a J. Blažiček. Nezařazení jsou mj. Vít Fousek, Jan Faistav, Jindřich Fabián, Vladimír Jeřábek, kteří neabsolvovali minimální počet, tj. pět kontrolních závodů.

BĚH — junioři

1. Karel Štefl (Sokol Nové Město n. M.)	751,51
2. Václav Peřina (Dukla Liberec)	687,17
3. Svatopluk Fencel (TJ Jáchymov)	646,54
4. Loran Divalď (Slovan Smokovec)	602,30

Pořadí juniorů bylo vypočítáno ze čtyř kontrolních závodů.

BĚH — ženy

1. Eva Paulusová (Slovan Jilemnice)	1239,40
2. Eva Břizová (Sokol Lišnice)	1218,13
3. Jarmila Škodová (Lokomotiva Trutnov)	1193,29
4. Eva Snerbergrová (RH Semily)	1148,08
5. Miroslava Jiráňová (Sp. Praha Motorlet)	1139,42
6. Milena Chlumová (Sp. Vrchlabí — jun.)	1131,75
7. Milena Cillerová (J. Mšeno n. N. — j.)	1119,56
8. Jana Ledvinková (Lokomotiva Trutnov)	1096,33
9. Marie Erlebachová (Sl. Praha VŠ — j.)	1096,17
10. Vladěna Radoušová (Ještěd Liberec)	1076,92
11. Eva Vacková (Slavoj Kořenov)	1071,41
12. Jaroslava Bečvářová (Slávia Praha VŠ)	1027,93
13. Eva Novotná (Ještěd Liberec)	1027,21
14. Marie Beranová (Spartak Strakonice)	1011,83
15. H. Felcmanová (Lok. Č. Třebová — j.)	961,98
16. V. Bělonožníková (Ještěd Liberec — j.)	953,38
17. Prividžerová (Baník Kremnica — jun.)	928,66

Kontrolními závody byly: Sliach (5 km), Banská Bystrica (5 a 10 km), mistrovství ČSSR (5 a 10 km), Libverda (10 km) a mezinárodní závody v Harrachově (5 a 10 km). Všechny kontrolní závody se zúčastnily: Cillerová, Ledvinková, Vacková a Bělonožníková. V žebříčku není zařazena mj. Alžběta Gajancová, protože nestartovala v minimálním počtu — pěti — kontrolních závodů.

SLALOM — muži

	Počet závodů	Průměr ze dvou závodů
1. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice)	3	0,00
2. Luboš Petřík (Sp. Vrchlabí)	4	4,40
3. Laco Richvalský (Slovan Smokovec)	4	7,01
4. Milan Pažout (Slávia Košice)	4	9,11

Pořadí závodníků, kteří absolvovali jen jeden závod:

1. Jaroslav Janda (Dukla Liberec)	0,00
2. Anton Šoltýs (TJ Kežmarok)	7,65
3. Vlado Krajňák (TJ Kežmarok)	25,80
4. Gregor Sinay (Slávia Košice)	27,52
5. Alexander Telgársky (RH B. Bystrica)	51,00
6. Ján Cociofán (Slovan Malá Fatra)	63,36
7. Harry Trajtl (Válcovny Frýdek)	64,47
8. Jar. Pastierik (Sokol Janské Lázně)	73,92
9. Vrat. Hlavatý (Slávia Praha VŠ)	94,44
10. Luboš Fiala (Slávia Brno Technika)	95,10

V žebříčku s průměrem dvou závodů bylo hodnoceno celkem 70 závodníků, pouze jeden slalom absolvovalo dalších 40 lyžařů.

OBŘÍ SLALOM — muži

	Počet závodů	Průměr ze dvou závodů
1. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice)	3	0,00
2. Jaroslav Janda (Dukla Liberec)	3	2,20
3. Luboš Petřík (Spartak Vrchlabí)	4	11,43
4. Jan Vojtěch (Sokol Janské Lázně)	3	15,01
5. Radim Koloušek (Slávia Praha VŠ)	3	17,02
6. Jan Novotný (RH Praha)	3	17,72
7. Laco Richvalský (Slovan Smokovec)	4	20,05
8. František Zampa (Slovan Smokovec)	4	20,34
9. Miloš Příbramský (Slávia Praha VŠ)	4	21,07
10. Milan Pažout (Slávia Košice)	4	21,92
11. Otto Šírek (LIAZ Rýnovice)	3	22,52
12. Marian Králík (Dukla Liberec)	4	27,09
13. Jiří Syrovátka (Slávia Praha VŠ)	4	27,99
14. Vlado Zajden (Dynamo Nízke Tatry)	4	32,54
15. inž. K. Hennrich (CHZ ČSSP Litvínov)	2	33,69
16. Pavel Raclavský (Sl. Brno Technika)	3	33,88
17. Miroslav Poljšenský (Slávia Olomouc)	3	33,95
18. Jozef Krasula (Slovan Smokovec)	3	37,43
19. Vlastimil Horák (Slávia Ostrava)	2	37,65
20. Vladimír Kolda (Sl. Brno Technika)	3	38,92

Pořadí závodníků, kteří absolvovali jen jeden závod:

1. Gregor Sinay (Slávia Košice)	0,00
2. Anton Šoltýs (TJ Kežmarok)	21,69
3. Alex Telgársky (RH Banská Bystrica)	52,16
4. Jiří Kubík (Slovan Spindlerův Mlýn)	55,20
5. Jan Sýč (Slávia Praha VŠ)	66,72
6. Petr Kurek (Dukla Vimperk)	67,50
7. Ján Cociofán (Slovan Malá Fatra)	73,20
8. Jaroslav Pastierik (Sokol Janské Lázně)	74,82
9. Vlado Krajňák (TJ Kežmarok)	76,08
10. Harry Trajtl (Válcovny Frýdek)	78,48

Celkem bylo do žebříčku zařazeno 70 závodníků s průměrem ze dvou závodů a dalších 30 s výsledkem z jednoho závodu.

V letošním roce oslavuje rakouský svaz lyžařů (OeSV) 60 let od svého založení. Slavnostní zasedání se konalo v Kitzbühelu, kde rovněž slavili 60 let založení lyžařského klubu. V uplynulé době se z několika klubů OeSV vyvinul jeden z největších sportovních svazů v Rakousku. Dnes má 750 klubů a 75 000 členů. Rakouští závodníci získali na mistrovství světa a olympijských hrách od roku 1924 celkem 42 zlatých, 39 stříbrných a 40 bronzových medailí ve sjezdových disciplínách a jednu zlatou a jednu bronzovou v klasických disciplínách. Pro nejbližší budoucnost vidí funkcionáři tyto vážnější úkoly, či problémy:

— I když se zatím v Evropě profesionální lyžařské závody neosvědčily, je zde nebezpečí, že talentovaná mládež by se mohla nechat zlákat k tomuto „povolání“.

— Přeceňování výsledků dosažených v některých, i když těžkých a náročných soubojích, přináší problémy ve výchovné práci a vede k neúměrným požadavkům některých závodníků.

— Velká pozornost, kterou veřejnost věnuje několika velkým závodům, přináší nebezpečí, že v malých klubech, které se nemohou vyrovnat, se ztrácí iniciativa a aktivity.

— Vývoj lyžování by měl být všestrannější. Zapomnělo se například na alpskou kombinaci, na čtyřkombinaci atd.

— Působení televize, zvýšená pohodlnost lidí přináší otázky, jak se bude v budoucnosti vytvářet a získávat dostatečný počet dobrovolných organizátorů lyžařských soutěží.

— Vážné problémy vznikají při financování bohaté činnosti svazu. I když byl založen Spolek pro podporu a rozvoj závodního lyžování, byla vedena jednání s výrobcí lyžařských materiálů. Prospědků je stále nedostatek.

Neznámější členové z vedení OeSV jsou: předseda A. Steiner, místopředsedové: dr. ing. W. Zumbel a G. Dick, vedoucí alpských disciplín: dr. S. Sulzberger, klasických prof. R. Rössner a skoků E. Peppenig.

Spolupráce naší sekce se s OeSV v posledních letech velmi dobře rozvíjí. Každý rok dochází k několika obousměrným zájezdům reprezentančních mužstev a v posledních dvou letech i k zájezdům oddílů. Lyžaři tak v praxi ukazují

možnosti úspěšné spolupráce mezi dvěma zeměmi s různým společenským zřízením.

FRANCIE

Na ostrově Bendoru ve Středozezemní moři se konalo významné 35. zasedání národního kongresu lyžování. Ve vedení federace došlo k významným změnám. Předseda U. Cazaux po 17 letech odstoupil a byl zvolen čestným předsedou FFS. Nový předseda M. Martel je dlouholetý pracovník ze Saint Gervais — Les Bains. Také dosavadní generální tajemník J. Tuot a pokladník R. Beros odstoupili a byli nahrazeni M. Romanetem a A. Vincentem. Ze známých pracovníků jsou ve vedení H. Souvet, R. Arduin a R. Faure (předseda sjezdové komise FIS).

Na Mont Faron u Toulonu se konaly cyklistické závody sjezdářů v jízdě do vrchu na 4 km. Výsledky: 1. L. Jauffert 10:04,0 min., 2. J. K. Killy 10:05,5 min., 3. L. Lacroix 10:08,0 min. Závodu se také zúčastnila M. Goitschelová.

Rakousko:

Trenér rakouských sjezdařů P. Stiegler přijal nabídku na funkci ředitele největší americké lyžařské školy v Jaksonu. Rakouské sjezdaře vedl od zimních olympijských her, v létě však pracoval v Chile. Američanům má pomoci k obnově slávy jejich sjezdařů.

Švédsko:

Časopis »Stockholms Tidningen« uvedl rozhovor s generálním sekretářem FIS Sisse Bergmanem k otázce MS 1966 v Portillo. V článku se mj. píše: »Představenstvo FIS stojí před velkým problémem. Jestliže federace ponechá uspořádání MS tomuto místu, bere na sebe velkou zodpovědnost. Kdo může zaručit, že nepijde v příštím roce podobná, nebo ještě větší katastrofa než letos?«

Norsko:

Mistrovství světa v klasických disciplínách v Oslo (od 17. do 27. února) se nezdáritelně blíží. Přípravy jsou již v plném proudu. Meteorologové pro tuto dobu předpovídají v Oslo solidní zimní počasí. Očekává se účast 700 startujících a činovníků z 25 zemí, dále 400 novinářů a televizních či rozhlasových pracovníků.

Malé údolí Morgedal ve střed-

ním Norsku, odkud se rozšířilo lyžování do celého světa, oslaví v této zimě pěkné jubileum. V únoru tomu bude 100 let, kdy se zde konaly první lyžařské závody. 5. a 6. února poběží lyžaři v historické výstrojí po téže trati jako před 100 lety — přes Bakken u Hoedalsmo. 9. února se zde budou konat velké mezinárodní závody za účasti mnohých z těch, kteří o devět dní později zahájí boje o tituly mistrů světa v Oslo.

Chile:

Pohár Emila Allaise v obřím slalomu v místě příštího MS v Portillo vyhrál na trati 1400/460 m rakouský profesionál M. Burser v čase 1:46,1 min.

Teprve po měsíci mohla opět v Portillo zahájit provoz dráha, jejíž provoz byl přerušen 10. srpna za zimní bouře více než 20 lavinami.

Argentina:

Mistryní Argentiny ve slalomu v Cerro Catedral (2400 m) v Andách se stala Rakušanka Christl Dittfurthová.

NSR:

Přípravy na MS v Oslo a v Portillo byly středem jednání zasedání Německého lyžařského svazu ve Stuttgartu. Pro nominaci sjezdářského družstva na MS bude rozhodující jarní žebříček FIS po skončení sezóny 1966 v první řadě, dále pak výsledky mistrovství NSR v Garmisch-Partenkirchenu.

Pro klasické disciplíny musí závodníci podstoupit řadu kvalifikačních bojů. Pro běžce to budou závody v Neukirchu (15 km), bavorská mistrovství v Oberstdorfu (15 a 30 km), dále v Reit im Winkel (15 a 30 km) a konečně mistrovství NSR ve Willin'en (15 a 30 km). Pro závod sdružený přičítají v úvahu Georg Thoma a Franz Keller. Své kvality však musí nejdříve prokázat na závodech v Neukirchu, na Coupe Berauer ve Feldkirchenu a v Le Brassus.

Trenér sjezdařů Fritz Wagner ber e počítá koncem října s prvním tréninkem na sněhu (na umělé ledové dráze) v Kleinwalsertalu, první start má pak být na »Kriteriu prvního sněhu« ve Val d'Isère.

Běžci trénují pod dozorem Alberta Hitze několik týdnů u Gösty Olandera ve švédském Valadalen. Skokani zahájí nejpravděpodobněji jako v minulém roce ve Sv. Mořici.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. A-13*52359

PRO

ZIMNÍ REKREACI

DOPORUČUJEME

PŘEKRÁSNÉ PŘÍRODNÍ PARTIE
— VÝHODNÉ SNĚHOVÉ POD-
MĚNKY PRO NÁROČNĚ SJEZDA-
ŘE — MALÁ A VELKÁ SJEZ-
DOVKA S NEJRYCHLEJŠÍM VÝ-
TAHEM V ČSSR (2,4 m ZA VTE-
ŘINU) — VÝHODNÉ AUTOBU-
SOVÉ SPOJENÍ Z LITVÍNOVA

srubový tábor a
restauraci

SPORT V KLÍNECH

v Krušných horách

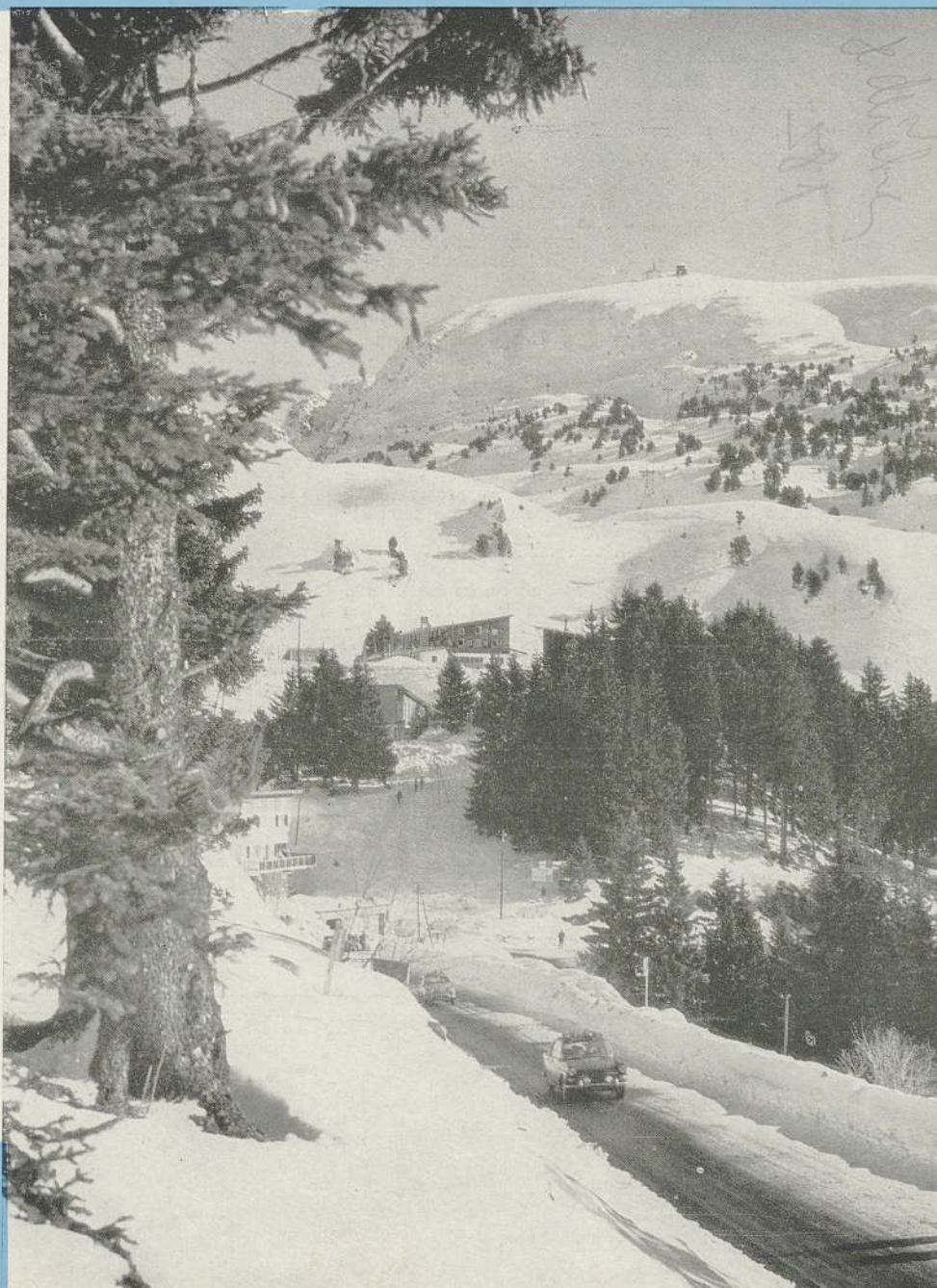
lyžařství

ROČNÍK 51 • LISTOPAD 1965 • Kčs 1,80 9

CHAMROUSSE

dějiště
sjezdových
disciplín

X. ZOH
1968

POZDRAVY SOVIETSKYM PRIATEĽOM

V tieto dni, kedy sa dostáva novembrové číslo časopisu Lyžárstvi do rúk svojich čitateľov, je už v lyžiarskom a rekreačnom stredisku Kavgolove pri Leningrade v plnom prúde príprava na novú zimnú sezónu. »Gastinica trampin« — lyžiarsky hotel u svetoznámeho lyžiarskeho mostíka v Kavgolove privíta už čoskoro prvých účastníkov lyžiarskych pretekov. Nám len zostávajú krásne spomienky na dni prežitie koncom minulej sezóny na majstrovstvách spriatelených armád v lyžovaní v Kavgolove.

Na miestach, kde za čias Veľkej vlasteneckej vojny sa pripravovali osobitné lyžiarske oddiely do boja proti fašistom, v stredisku Lesgaftovho telovýchovného inštitútu — kde pred takmer štvrtstoročím jeho frekventanti (a nejednen skvelý lyžiar) stáli v prvých radoch obrancov vlasti, tu dnes prekvitá bohatý športový život. V zime patrí Kavgolovo lyžiarom a jeho lyžiarsky mostík ako aj výborné bežecké dráhy sú známe aj v zahraničí.

Sľúbil som svojim sovietskym priateľom, že im pošlem pozdrav. Slovo som splnil a poslal fotografiu našej Prahy a s pozdravmi. A dnes využívam príležitosť, kedy vstupujeme do tradičného Mesiaca čs.-sovietskeho priateľstva, k ďalšiemu pozdravu. Lebo tak ako v celom našom živote aj v športe priateľstvo so sovietskym ľudom sa prejavuje na každom kroku. Ako prijali sovietski ľudia našu výpravu, tak s láskou a priateľstvom vítajú sovietskych športovcov a sovietskych ľudí vôbec aj obyvatelia našej vlasti.

Priateľstvo — to je najkrajšia vec, čo človek má. Pochopiteľne priateľstvo úprimné. A takýmto je práve čs.-sovietske priateľstvo. Spomínam na besedy, ktoré sme mali s predstaviteľmi armádneho lyžiarskeho športu o význame lyžovania. Ako sovietski ľudia využívajú práve lyže a fyzickú prípravu vôbec k plneniu pracovných úloh. Lebo tu na severe krajiny — kde je sneh dlhé mesiace — sú lyže výborným pomocníkom. A čo za čias Veľkej vlasteneckej vojny! Po nejednej lyžiarskej stope, ktorou sa dnes ponáhľa pretekár k cieľu, tu na kavgolovských pláňach sa pripravovali pred štvrtstoročím sovietski vojaci-lyžiarri na obranu vlasti. Desiatky a stovky ich dostalo najvyššie vyznamenania za skvelé splnenie bojových úloh, desiatky a stovky sa nedožili konečného víťazstva...

Na bežeckom tréningu som stretol za 30-stupňo-

vého mrazu, priamo v teréne, sovietskeho železničiara. Považoval ma najskôr za Fína (mali sme dresy so štátnym znakom, ktorý mnohí považovali za fínsky odznak), ale akonáhle sa dozvedel, že som z Československa, zažiaril mu oči: »Ja znaju vašu Pragu — zolotaju Pragul«... A rozhovoril sa o tom, že v roku 1945 bol ako vojak Červenej armády v Prahe. A keď mi so žiariacimi očami stisol ruku, jeho želanie všetkého dobrého Zlatej Prahe dalo zabudnúť aj na krutý mráz. Priateľstvo dvoch srdc aj ľad roztopí!

Alebo mesto Lenina — Leningrad! Kto si neprezrel jeho bohatú históriu skrytú v stovkách dokumentov a múzeí, ten si nevie predstaviť to nadľudské úsilie, s ktorým jeho obyvatelia svoje mesto ubránili proti útokom fašistov. Ale to všetko strašné a hrozné, čo prežili sovietski ľudia za vojny, na to sa už len spomína. Sovietski ľudia, ktorí žijú v krásnej prítomnosti, nám ukázali aj to nové: sídliská, školy, športoviská. A tie desiatky a stovky mladých, zdravých a usmievaných detí, preháňajúcich sa na lyžiach v Kavgolove, tie nám najlepšie potvrdili v praxi dnešnú prítomnosť. Keď som sa spýtal maličkovej Margaretky Mazonovej, ktorá bola našim častým hosťom, na jej želanie, odpovedala: »Byť dobrou športovkyňou-lyžiarkou a raz navštíviť vašu krásnu vlasť!«

Iste sa splní želanie malej Margaretky. Pre lyžiarsky šport má všetky možnosti a k návšteve našej krajiny, k tej iste — až dorastie — tiež príde.

V predvečer Mesiaca československo-sovietskeho priateľstva letia pozdravy všetkých čs. lyžiarov a športovcov vôbec do Kavgolova a do všetkých miest krajiny Sovietov. So želaním nových úspechov v práci, budovaní vlasti a v živote. Veľa šťastia, našie drahí sovietski priatelia — budovatelia komunizmu!

Milan Navrátil

PLÁN PŘÍPRAVY NA ZOH 1968

Zkušenosti z plánování, výchovně výchovného, organizačního, hospodářského a kádrového zajišťování přípravy na ZOH v letech 1956, 1960 a 1964 představují cenný základ, který je plně využit při stavbě plánu přípravy na ZOH 1968. Dává nám možnost nejen uplatnit všechny kladné poznatky, ale vyhnout se též chybám, kterých jsme se v minulosti dopouštěli. Plán přípravy na OH 1968 je dokument, který nás lyžařský sport povede spolehlivě k cíli, kterým je zdárná reprezentace na OH 68. Musí být oporou, ale také zavazujícím podkladem práce trenérů státních družstev, trenérských rad a všech pracovníků, podílejících se na přípravě.

PLÁN OLYMPIJSKÉ PŘÍPRAVY

A. Rozbor současné situace:

Některé příznivé výsledky na OH 1964 v Rakousku naznačily, že změny v organizační i výchovně výchovné práci s reprezentantů provedené po OH 60 a MS 65, přinesly své ovoce a že byly voleny správně. Potvrdilo to i závodní období 1964 až 1965, ve kterém byla dosažena čs. reprezentantů řada velmi dobrých výkonů. Růst výkonnosti nepostupuje však ve všech — dnes již pěti disciplínách — stejně. Různé jsou i jejich podmínky růstu a odlišné bude i plánování dalšího rozvoje. V jednotlivých disciplínách je třeba vycházet z následující situace:

a) skokani:

V současné době naše neúspěšnější disciplína, patřící jako celek asi na 3—5 místo světového žebříčku, s dostatečným počtem špičkových závodníků i nadějných juniorů a dorostenců. Velmi dobré trenérské zajištění, s využíváním moderních tréninkových metod. Polovina reprezentantů je členy TJ Dukla Liberec, s optimálními podmínkami přípravy. Tato disciplína má nejbližší k dosažení světových prvenství.

V technice je třeba zlepšit u řady závodníků doskok a držení těla při letu. V letošním závodním období projevili se ke konci částečný pokles formy, v důsledku porušení režimu stálým cestováním.

Vysoké předpoklady jsou značně snižovány katastrálním stavem našich skokanských můstků a nedostatkem dobré skokanské výzbroje, zejména lyží.

b) sdruženáři:

Po skokanech druhá disciplína s největšími vyhlídkami na úspěch. Při zodpovědné přípravě lze počítat na MS 1966 s umístěním dvou závodníků do 10. místa, pro OH 68 mají předpoklady dobrého výsledku další 4 junioři a dorostenci. Složitost sdruženářské přípravy vyžaduje doplnění trenérského kádru reprezentantů tak, aby bohatá praxe V. Lahra byla doplněna a podložena teoreticky absolventem ITVS B. Rázlem. Dále částečně stagnující skokanská úroveň sdruženářů vyžaduje spolupráci specialisty trenéra skoku.

Téměř polovina družstva je soustředěna v TJ Dukla Liberec, avšak bez trenérského vedení v odle.

Většina závodníků vyžaduje zlepšení ve skoku, závodník Kraus v běhu. V přípravném období je třeba daleko více náročnosti, systematickosti a kontroly než v předcházejících letech. Podobně jako u skokanů jsou vysoké předpoklady snižovány špatným stavem skokanských můstků a nedostatkem skokanské a běžecké výzbroje.

c) běžci a běžkyně:

Ve světovém měřítku představujeme v této disciplíně průměr, v současné době bez vyhlídek na výraznější úspěch.

Ponekud příznivější je situace v ženách, kde je možné počítat s případným umístěním do 10. místa již na MS 1966. U mužů lze předpokládat příznivý výsledek na OH 68 po dobré přípravě nadějných mladých běžců.

Reprezentanti jsou ponejvíce rozptýleni a trénují individuálně. Trenérské řízení tím není systematické a vždy odpovídající úroveň.

Nedostatkem se projevují v technice běhu na sněhu, zejména v nepřizpůsobení terénu, v malém zaměření na rychlostní trénink, v nízkém silovém tréninku žen v přípravném období.

Rozvoj disciplíny brzdí rozptýlenost závodníků, nedostatečná denní trenérská práce, nedostatek výzbroje.

d) sjezdaři a sjezdařky:

Podobně jako u běžců a běžkyň představujeme v této disciplíně přibližně světový průměr pro nejbližší dobu bez vyhlídek na výrazný úspěch. Reprezentační družstva představují mladé, obětavé a nadějně kolektivní, které teprve několikaletá náročná příprava a příležitost dostatečného srovnání se zahraničními závodníky, připraví k úspěšným mezinárodním bojům. Tento předpoklad je do roku 1968. Trenérské zajištění velmi dobré.

V přípravě je třeba zvyšovat celkovou zdatnost, zlepšovat techniku i taktiku, získávat zkušenosti na závodech s mezinárodní účastí. Rozvoj brzdí nedostatek zařízení (lanovek, sjezdovek), nedostatek výzbroje a nepřipravenost tréninkových tratí.

e) biathlon:

Nová disciplína ustavená na podzim 1964. Z toho důvodu řadí se do poslední třetiny světového žebříčku. Ojedinelé velmi dobré výkony naznačují možnost brzkého vyniknutí. Reprezentanti soustředěni v TJ Dukla Liberec a TJ Semily s dobrými podmínkami přípravy. Trenérské vedení lze označit jako dobré.

Rozvoj trpí nedostatkem odpovídajících střelnic, dobrých pušek a lyžař. výzbroje.

A. CÍL OLYMPIJSKÉ PŘÍPRAVY:

Skokani: 1965—1966 přípravnými a speciálními cviky zlepšovat držení těla, orientaci a doskok, na MS 1966 se umístit dvěma skokany do 10. místa.

1965—1968 pokračovat ve všestranné a speciální náročné přípravě a na OH 68 se umístit 1X do 6. a 2X do 10. místa.

Sdruženáři: 1965—1966 u reprezentantů

v přípravě na MS zlepšit skokanskou přípravu u s. Olekšáka a běžeckou přípravu s. Krause. Na MS 66 se umístí 1X do 6. místa. U juniorů pokračovat ve všestranné přípravě na OH 68.

1966—1968 speciální zaměření podle individuální potřeby. Na OH 68 se umístí 1X do 10. a 1X do 15. místa.

Běžci: 1965—1966 soustředění závodníků do větších celků se zaměřením na techniku a rychlost na sněhu, na MS 66 se umístí 2X do 20. místa.

1966—1968 spec. zaměření přípravy podle individuální potřeby, na OH 68 se umístí 1X do 15. místa a 1X do 10. místa.

Běžkyně: 1965—1966 zaměření na silová cvičení, zlepšení techniky na sněhu. Na MS 66 se umístí 1X do 10. a 1X do 15. místa.

1966—1968 spec. zaměřená příprava podle individuálních potřeby. Na OH umístění 2X do 10. místa.

Sjezdaři: 1965—1966 dosažení bodového hodnocení FIS 35 bodů u všech závodníků při účasti na 5 závodech v každé disciplíně a do 20. místa v kombinaci.

1966—1968 na OH 1X do 15. místa v každé disciplíně, 1X do 10. místa v kombinaci při účasti 4 závodníků.

Zpoždění 6,5 procenta za vítězem (ve slalomu 10 procent, v obřím slalomu 7 procent, ve sjezdu 2,5 procenta).

Sjezdařky: 1965—1966 všestranné zvyšování zdatnosti. V závodech FIS A, B nepřekročit bodovou hodnotu u nejlepšího výsledku: ve slalomu 45 bodů, v obřím slalomu 40 bodů, ve sjezdu 40

bodů. Na MS 66 se umístí: ve slalomu do 20., obřím slalomu do 20., ve sjezdu do 15. místa.

1966—1968 na mezinárodních závodech FIS A nepřekročit bodovou hodnotu: ve slalomu 35 bodů, v obřím slalomu 30 bodů, ve sjezdu 35 bodů. Na OH 68 dosáhnout umístění 2X do 15. místa.

Biathlon: 1965—1966 zaměření na přípravu střelby. Na MS 66 umístění družstva do 8. místa.

1966—1968 příprava podle indiv. potřeby. Na OH 68 umístění družstva do 6. místa, jednotlivce 1X do 10. místa.

C. OSOBNÍ ZAJIŠTĚNÍ OH PŘÍPRAVY

Za olympijskou přípravu všech disciplín odpovídá ústřední trenér B. Tvrzník.

Trenéři:

Při výběru bylo dbáno odborné, politické a pedagogické úrovně, osobních kvalit a časových možností k vykonávání této odpovědné funkce:

Skokani: Zdeněk Remsa, Miloslav Bělonožník.

Sdruženáři: Vítězslav Lahr, Boh. Rázl, Zdeněk Remsa.

Běžci: Ilja Matouš.

Běžkyně: Václav Mečř.

Sjezdaři: Jan Vedral.

Sjezdařky: Miloslav Jirsa.

Biathlon: Štěpán Čubírka, Milan Janoušek.

Lékaři:

Skok a sdružený: MUDr. M. Jirásek.

Běh: MUDr. Vr. Daněk.

Sjezd: MUDr. E. Švejnová.

Biathlon: bude určen dodatečně.

Reprezentační družstvo jsme přinesli v minulém čísle Lyžařství.

Z HISTORIE FIS

(Zpracováno pro XXV. kongres FIS V. PÁCLEM)

Vzpomínky i dosažení hodnotných výsledků nás současně zavazuje vidět další perspektivy. Před FIS stojí náročné úkoly. Mohu o nich mluvit, samozřejmě, jen z osobního hlediska, neboť o nich se bude diskutovat a rozhodovat na kongresech, na zasedáních předsednictva a technických komisí FIS a v národních svazech. Přesto využívám této příležitosti, abych se zmínil o budoucích úkolech, jež vyvěrají z objektivní situace.

1. Bude se jistě podporovat rozvoj lyžování ve všech směrech — závodním i nezávodním, neboť se jedná o rozvíjení zdraví, fyzických a duševních hodnot velkého počtu lidí, zvláště mládeže. Vždyť pravidelný trénink a účelné závodění je nejlepším vyrovnáním některých negativních následků moderního způsobu života, a proto je třeba pohyb maximálně propagovat.

2. Upevňovat a prohlubovat demokratičnost v práci, která vychází ze statutů FIS: Rozšiřovat členství ve FIS a spolupráci se všemi, kteří pečují o amatérské lyžování. Prohlubování práce v komisích FIS: Pořádat konzultace, školení, besedy s novináři, trenéry, rozhodčími a závodníky. Rozšiřovat vzájemnou pomoc při výměně závodníků, trenérů apod.

3. Zamyslet se nad dalšími formami vrcholných soutěží, jako například pořádat v lichých letech Pohár Evropy v běhu juniorů, soutěže družstev ve skoku atd.

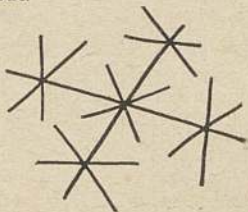
4. Dořešit vztahy FIS k celému úseku amatérského nezávodního lyžování, tak jak to komplexně zajišťuje většina národních svazů.

5. Promyslet a zjednodušit vnitř-

ní strukturu FIS podle důležitosti úkolů. Pravidla FIS vydávat s platností na 6—8 let, tabulky 10—12 let.

6. Při složitosti a náročnosti úkolů nebudeme zapomínat, že lyžování má přinášet především upevňování zdraví, radost z pohybu a že má hluboký výchovný význam.

O SPARTAKIÁDNÍ VLOČKU I LETOS

Že soutěž o spartakiádní vložku je jedním z nejlepších prostředků jak přivést ty nejmladší lyžaře k závodění a vzbudit u nich o závodění zájem, nás přesvědčily a stále ještě přesvědčují hlasy těch, kteří se starají o to, aby nám v závodním lyžování nevznikly citelné mezery mezi závodníky, kteří postupně dorůstají, stárnou a odcházejí.

To, že soutěž o spartakiádní vložku při III. CS nedosáhla výsledků jako při II. CS, nám dokumentují čísla o uspořádaných závodech o spartakiádní vložku v jednotlivých krajích v zimě 1964/1965.

Na 393 uspořádaných závodech v uplynulé zimě (podle oznámení krajských sekcí) se převážně podílel kraj Východočeský se 194 závody, následovaný krajem Severočeským (80 závodů), Západoslovenským (54 závodů), Severomoravským (48 závodů) a Východoslovenským (27 závodů) a za nimi citelně pokulhávaly ostatní kraje (Středočeský — 6 závodů, Jihomoravský — 4). Kraje Jihočeský, Západočeský, Středoslovenský a MV Praha se nemohly pochlubit ani jediným závodem.

I když tato hlediska si nečiní právo na úpinost a věříme, že proběhla celá řada dalších závodů, o nichž se kraje nedověděly, kde chlapci a děvčata plnili podmínky této oblíbené soutěže, přece jen nemůžeme a také nejsme s výsledky spokojeni.

V roce minulém (zima 1963 až 1964), kdy byla soutěž vyhlášena, měli jsme omluvu v pozdním materiálním zabezpečení této soutěže (opozdění výroby odznaků a záznamních listů), což však již nemůže být omluvou v letošním roce. Při hodnocení lyžařských soutěží byla spartakiádní vložce vytýkána nedostatečná propagace této soutěže na všech organizačních stupních (v oddílech, okresních, krajských i ústředních orgánech). A co říci tomu, že plakát, který měl tuto soutěž, která byla vyhlášena a probíhala již od zimy 1963 až 1964, propagovat, byl vydán v květnu 1965, kdy tato soutěž prakticky skončila?

Zbývá nám tedy jedno — dohnat to, co jsme v letošním roce zameškali.

Proto plenární zasedání ÚSL v červnu t. r. rozhodlo v soutěži o spartakiádní vložku pokračovat ještě v roce 1966 a splatit tak dluh naší mládeži.

Toto rozhodnutí připomínáme

všem obětavým lyžařským pracovníkům, všem lyžařským oddílům, okresním i krajským sekcím i všem ostatním složkám, které pořádají lyžařské závody mladých chlapců a děvčat (ČSM, školy, zájmové kroužky při záv. výborech ROH, komise SHMP a další). Bude zapotřebí vzájemné spolupráce všech, abychom se s dluhem uplynulé zimy vyrovnali. Je zapotřebí, aby zvláště lyžařské oddíly a lyžařské sekce byly iniciátory této spolupráce a ve všech složkách napomáhaly k propagaci této soutěže i k vlastnímu zajišťování závodů mladých závodníků — abychom je dovedli získat pro bílé opojení, pro zdravý pobyt v našich horách, pro lyžařské závody a pro soustavné provádění tělovýchovy. Zdraví a tělesná i duševní vyspělost naší mládeže bude jistě všem tou nejlepší odměnou.

Pro ty, kteří budou v blízké se zimě o spartakiádní vložku závodit, nebo soutěž organizačně zajišťovat, připomeneme pravidla této soutěže i základní organizační pokyny.

PODMÍNKY SOUTĚŽE:

- Závody o spartakiádní vložku lze pořádát ve všech lyžařských disciplínách, a to podle záliby a vyspělosti mladých závodníků, přičemž podmínky závodů je třeba volit s rozvahou; tratě je třeba přizpůsobit fyzické zdatnosti startujících a v každém případě dbát o jejich zdraví a bezpečnost. Ovšem přitom je nutné zajistit regularnost a dobrou organizaci závodů, a to zvláště proto, že jen dobře uspořádaným závodem můžeme získat chlapce a děvčata k dalšímu závodění.
- Závodit o spartakiádní vložku může každý lyžař do 18 let věku.
- Každý účastník již při prvním startu obdrží látkový rukávový odznak se základní vložkou. Ale to je jen začátek a bylo by chybou zůstat jen u tohoto jediného závodu.

- Chce-li totiž mladý závodník získat vložku, musí v dalších závodech již splnit stanovený limit. Musí totiž dosáhnout výsledku nejvýše o 20 procent horšího než vítěz. U běhu a sjezdových závodů je rozhodující čas, ve skoku délka skoku bez pádu (styl se nehodnotí).
- Za splnění této podmínky ve třech závodech získají účastníci červenou, v dalších třech — vložku modrou a za splnění podmínek opět ve třech dalších závodech [celkem zas plnění stanoveného limitu v devíti závodech] — vložku zlatou.
- Stanovené limity lze však znovu od začátku plnit v dalších závodech a získat další vložky — dokonce i dvě i více zlatých (za splnění podmínek v 18, 27 atd. závodech). Mohou tedy pokračovat v soutěži chlapci a děvčata, kteří získali již v předcházejících letech zlatou vložku, nebo ti, kteří splnili stanovený limit v menším počtu závodů — lze tedy v této soutěži navázat na výsledky dosažené v předcházejícím roce.

Tolik k podmínkám a nyní

NEKOLIK ORGANIZAČNÍCH POKYNŮ PRO POŘADATELE

- Je zapotřebí, aby každý pořadatel závodů o spartakiádní vložku zajistil si předem dostatečný počet Průkazů soutěžícího o spartakiádní vložku, Podkladový štít vložky a Jednotlivé barevné spartakiádní vložky (červenou, modrou, zlatou). Je důležité, aby chlapci a děvčata za splnění podmínek byli odměňováni vložkami pokud možno co nejdříve po ukončení závodů.

Distribuce průkazek, podkladových štítů a barevných vložek provádí ústřední sekce lyžování — Praha 1, Na poříčí 12, kde je mož-

ně je zakoupit, nebo na dobírku objednat.

— Každý pořadatel přímo na závodech potvrzuje do průkazek splnění limitu, a to tak, že v průkazce uvede den konání závodů, jméno pořadající složky a podpis rozhodčího (s případným vyznačením čísla průkazu rozhodčího).

Těm, kteří splní technické podmínky ve stanoveném počtu závodů, vydá jako odměnu příslušné barevné vločky.

— Každý pořadatel zašle výsledky ze závodů v jednom vyhotovení okresní sekci lyžování, a to podle okresní příslušnosti pořadající složky.

— Každý pořadatel vede jednoduchý přehled o uspořádaných závodech a účasti na nich (počty), aby koncem zimy mohl okresní sekci zaslat souhrnnou zprávu o celkovém počtu uspořádaných závodů, počtem účastníků a o počtech vydaných jednotlivých vloček (v rozlišení podle barev).

— Okresní sekce na základě těchto přehledů a zpráv sestaví číselný přehled o celkovém počtu závodů, počtech účastníků a počtu udělených vloček.

— Tento přehled a zprávu zašlou okresní sekce krajským sekcím lyžování, které výsledky shrnou a celkový přehled za kraj zašlou ústřední sekci lyžování spolu se zprávou a zhodnocením všech lyžařských soutěží za uplynulou zimu.

Tato administrativní činnost, která je jednoduchá a neměla by být pro pořadatele a sekce lyžování problémem, se v naší organizaci problémem stává a jen velmi obtížně se dávají konečné výsledky a přehledy dohromady.

Proto i této administrativě je zapotřebí věnovat větší pozornost, abychom v hlášení krajských sekcí nenacházeli prázdná místa.

Mezi lyžaři máme hodně obětavých pracovníků — a k nim se obracíme s výzvou ústřední sekce lyžování — aby zajistili v blízké zimě tuto významnou lyžařskou soutěž pro naši mládež. Vždyť získávání mládeže pro závodění a její výchova je jedním z hlavních úkolů v závodním lyžování, chceme-li v budoucnosti nikoli jen udržet ne zrovna nejlepší pozice v mezinárodním lyžování, ale chceme-li se prodat na místa, která jsou našim vytouženým cílem — dobré umístění na mistrovství světa a olympijských hrách.

F. TÁBORSKÝ, předseda STK

Doplníme také sbírku?

Jedno z největších lyžařských muzeí na světě je v rakouském Müzzuschlagu. Při příležitosti IV. gymnestrády jsem navštívil toto městečko ve Štýrsku, abych si muzeum prohlédl. Viděl jsem několik místností, doslova nabitých materiály, a to prý dvě třetiny jsou ještě v jiných prostorách. Přesto ale pan Teodor Hüttenegger, který je iniciátorem a duchovním otcem muzea, je spokojen. Město Müzzuschlag adaptuje starší budovu a k ní staví další tříposchodový pavilón, kde budou umístěny v moderních prostorách všechny exponáty. Budou zde i norské,

finské, švédské a sovětské materiály zachycující vývoj lyžování. Možná že i pro vývoj u nás se najde malý prostor, bude-li dost konkrétních historických materiálů.

Město Müzzuschlag je známé i tím, že se zde v roce 1883 konaly zároveň s Jilemnicí a s Lukovkem na Moravě první lyžařské závody ve střední Evropě. Na obrázku vidíte část města. Louka a pole, které jsou za městem a mírně se svažují (vpravo ve středě fotografie), jsou historická místa prvního závodu.

V. PÁCL

TRÉNINK SLALOMU

Slalom je velmi náročnou technickou disciplínou, a proto trenéři i závodníci musí jeho nácviku věnovat zvýšenou pozornost, aby se výsledky na vrcholných závodech výrazně zlepšily. Proto již v druhé části přípravného období trenér zařazuje do tréninku speciální napodobivá cvičení. Prováděním těchto cvičení se navozují základní pohybové návyky pro jízdu ve slalomu, což má velký význam pro lepší a hlavně rychlejší obnovení a zvládnutí základních pohybových návyků na sněhu.

Příklad: na svahu se středním sklonem (25°) nacvičovat s holemi správnou práci paží a trupu, probíhat vytyčené slalomy na svazích o různém sklonu svahu.

Trenér sleduje výkon svých svěřenců po technické stránce a časově (stopky). Všechna cvičení jsou převážně zaměřena na nácvik práce paží a správné polohy trupu.

Vytyčováním různých tratí slalomů na suchu a nutnost jejího zapamatování dokonale procvičí slalomovou paměť před začátkem hlavního období.

od začátku
a v průběhu
hlavního
období

Začátek hlavního období a trénink slalomu

Po dokonalém rozježdění na sjezdových tratích můžeme přistoupit k tréninku slalomu. Jak dlouhé bude rozježdění a kdy začneme s tréninkem slalomu, je ovlivněno přírodními podmínkami (kdy napadne sněh) a prvními závody. V tomto období mezi začátkem tréninku na sněhu a prvními závody je třeba vypracovat podrobný tréninkový plán a přesně jej plnit. V našich podmínkách je dosti složité najezdit na začátku hlavního období desítky kilometrů na sjezdové trati — je nedostatek sněhu a tratě nejsou upravené. Rozježdění obvykle provádíme ve vyšších polohách na krátkých svazích. V těchto podmínkách stačí délka rozježdění 4–6 dnů a potom můžeme přistoupit k nácviku slalomu.

V tréninku slalomu se musíme mimo jiné zaměřit na tyto důležité zásady, které jsou nezbytné pro správný nácvik techniky jízdy ve slalomu:

1. Nácvik provádět od lehkých seskupení slalomových bran a figur k těžším seskupením.

Nejdříve se zaměřit na nácvik otevřených bran, jejichž vzájemné postavení můžeme nejrůzněji kombinovat. Při tomto nácviku sledujeme správné nasazení a ukončení oblouku, které se mění a je určeno postavením a seskupením slalomových bran. Dále pak sledujeme správné vedení lyží v oblouku a správnou práci paží. Procvičujeme nasazování slalomových oblouků z odšlapu a ukončení oblouků odšlapem.

Nácvik pokračuje:

- tréninkem polozavřených bran,
- tréninkem zavřených bran,
- tréninkem slalomových figur.

Při tréninku polozavřených a zavřených bran sledujeme stejné momenty jako při nácviku otevřených bran. Při nácviku slalomových figur nacvičujeme nejdříve lehké slalomové figury a později těžší. Vyvrcholením je projíždění několika za sebou postavených figur.

2. Nejdříve trénovat na mírném sklonu svahu (20°) a postupně přecházet na svahu o středním (25°) až maximálním sklonu (35°).

Všechna základní cvičení slalomové techniky od otevřených slalomových bran až po krátké 20 až 25brankové slalomové dokonale nacvičíme na svazích o mírném sklonu (20°). Teprve po správném technickém zvládnutí v maximální rychlosti přecházíme na svahu o středním až maximálním sklonu, na kterých opět postupujeme při nácviku stejnou cestou jako na svazích mírných.

V průběhu hlavního období se stále musíme vracet k tréninku slalomu na slalomových svazích o maximálním sklonu. Pro psychiku závodníka jsou tyto tréninky velmi důležité. Na těžkém terénu si ověřuje a prověřuje svou technickou vyspělost.

3. Pokud možno netrénovat na svahu, který má jeden sklon, ale naopak trénovat na svahu o různém sklonu.

Po nácviku na slalomovém svahu o mírném (20°), středním (25°) až maximálním sklonu (35°) přistupujeme k nácviku na slalomovém svahu o různém sklonu. Na tento trénink musí být cvičenci dobře připraveni, protože změna sklonu svahu ve slalomové trati činí závodníkům největší potíže a je většinou velkým úskalím pro plynulé projetí slalomu. Při stálém tréninku na sla-

lomovém svahu o stejném sklonu se nevědomky nacvičuje stereotypní slalomový postoj, který pak závodník těžko umí změnit a rychle přizpůsobit změněnému sklonu svahu. V tréninku se musíme zaměřit právě na to místo, kde svah mění svůj sklon. V okruhu změny sklonu svahu stavíme seskupení slalomových bran s tímto zaměřením:

- a) velká rychlost na mírném svahu — na prudkém lehké seskupení slalomových bran,
- b) velká rychlost na mírném svahu — na prudkém těžké seskupení slalomových bran,
- c) střední rychlost na mírném svahu — na prudkém lehké seskupení slalomových bran, ale rychle na projetí.

V průběhu každého tréninku sledujeme cvičence, jak změnu sklonu svahu zvládnou po technické stránce (rychlá reakce ve změně slalomového postoje), jakou rychlostí určený úsek projíždějí (zvolení si správné rychlosti po celé délce úseku).

4. Nacvičovat správné regulování rychlosti při projíždění určených slalomových tratí — zrychlování a brzdění jízdy.

Správný odhad rychlosti v jednotlivých úsecích slalomové tratě je rozhodujícím momentem pro rychlé a přesné absolvování tratě. V některých případech je dosti obtížné si zvolit správné tempo jízdy. Jenom stálá praxe a zkušenosti naučí závodníka přesně vymezit úseky slalomové tratě a na nich volit správné tempo. Právě v tréninku je třeba, aby byl trenér nápomocný svým svěřencům a po tréninkových jízdách se závodníky zhodnotil a upozornil je na chybnou nebo správnou volbu rychlosti ve slalomu. Při každé prohlídce slalomové tratě si musí závodník zapamatovat místa, která jsou obtížná (je třeba rychlost zpomalit), anebo naopak místa, která jsou lehká (je třeba rychlost zvyšovat) a určí si správnou techniku projetí těchto úseků.

Rychlost převážně zpomalujeme:

- a) před obtížným seskupením slalomových bran,
- b) před obtížnou slalomovou figurou,
- c) před náhlým sklonem svahu.

Rychlost převážně zrychlovujeme:

- a) na mírném sklonu svahu,
- b) před lehkým seskupením slalomových bran a v průběhu lehkého seskupení slalomových bran,
- c) při dojezdu do cíle,
- d) při výjezdu ze slalomových figur.

5. Trénovat tak, aby projíždění slalomů nebylo jeto »stereotypní« techniku, ale aby použití technických prvků bylo v soulase se stavbou a charakterem tratě slalomu.

Závodník, který má širokou škálu technických prvků pro jízdu ve slalomu, je fyzicky velmi dobře připravený a dovede všechny prvky slalomové techniky správně aplikovat — vítězí.

Při tréninku těch nejjednodušších slalomů, bran a figur musí trenér dbát na to, aby závodníci projížděli určené seskupení různým způsobem. Trenér měří stopkami jednotlivé úseky a nejrychlejší absolvování určuje správnou techniku jízdy.

S tímto tréninkem úzce souvisí nácvik startu a dojezdu do cíle. Závodník musí v tréninku absolvovat starty na různém sklonu svahu. Startuje a projíždí různá seskupení slalomových bran. Nácvik dojezdu do cíle se řídí obdobnými zásadami jako nácvik startu.

PŘISLUŠNOST REPREZENTANTŮ K ZÁKLADNĚ

6. Učit se slalomové paměti a určování taktiky jízdy.

Slalomová paměť a určování taktiky jsou dvě věci, které se v tréninku nedoceňují a v některých případech se podceňují. Závodníci se mnohdy nesoustředí při prohlídce tratě. Trať si nepamatují a výsledkem je špatné umístění. Proto v tréninku je nutné, aby trenér zkoušel závodníky z většího postavených slalomů, a tak donutil závodníky si trať zapamatovat a tím procvičovat stále slalomovou paměť. Nikdy se nesmí trénovat bez prohlídky tratě. Takový trénink pak není hodnotný a závodník se učí projíždění slalomu univerzální technikou — neví, na jakých místech má zrychlit, zpomalit, odšlápnout, která místa jsou obtížná nebo lehká. Proto je také slalomová paměť prvním předpokladem pro určování taktiky jízdy ve slalomu.

7. Během tréninku určovat konkrétní úkoly a plnit je.

Při nácviu slalomových figur a různých seskupení slalomových bran:

- určovat délky nájezdu (start — první brána),
- směr nájezdu,
- směr vjezdu a výjezdu ze slalomových figur,
- určovat místa ve slalomu, která se projíždějí s maximálním a minimálním úsilím.

Při tréninku 30—50brankových slalomů:

- určovat počet opakování (příklad: v tréninku si zvolit určité cykly, které bude tvořit 3—5 jízd ve 30—50brankovém slalomu. Mezi jednotlivými cykly bude odpočinek. V tréninkové jednotce můžeme maximálně absolvovat 3—4 cykly),
- určovat interval odpočinku mezi jednotlivými jízdami (příklad: v jednom cyklu mezi jednotlivými jízdami bude odpočinek minimální — po každé jízdě se musí co nejrychleji vystoupat ke startu a okamžitě opět startovat. V druhém cyklu bude odpočinek větší a v dalším opět minimální). Mezi jednotlivými cykly interval odpočinku 6—10 minut,
- určovat intenzitu zatěžování (v jakém tempu má být projet slalom — maximálním, středním, minimálním).

(Příklad: v jednom cyklu volit 2× maximální tempo jízdy ve slalomu, 1× minimální tempo. Na začátku tréninku volit nižší intenzitu zatěžování a v průběhu jí zvyšovat do maxima a v konci tréninku opět volit minimální intenzitu zatěžování.)

Většinu úkolů časově sledovat a evidovat je u jednotlivých závodníků. Při pravidelné kontrole vyplynou určité závěry — např. některý závodník dosáhne lepšího času, když projede určenou trať plynulou jízdou. Ne vždy jízdá s maximálním úsilím je nejrychlejší. Proto je nutné pravidelně změnit časy z jednotlivých tréninků evidovat, porovnávat je a určovat z nich závěry.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že trénink slalomu se nesmí v žádném případě rovnat jenom náhodnému projíždění postavených slalomů bez dokonalé přípravy teoretické i praktické. Trenér i závodníci musí k tréninku přistupovat odpovědně a přesně plnit bez výhrad všechny úkoly tréninku. Takovýto způsob provádění a vedení tréninku pak zaručuje dosažení dobrých výsledků na vrcholných závodech.

MILOŠ PŘÍBRAMSKÝ,
katedra turistiky a lyžování FTVS

PRAHA: Šlosiarik, Erlebachová, Jiráňová, Rázl, Rýgl, Koloušek, Krňoulová, Mladějovská, Živcová, Bečvářová, Novotný, Syrovátka, Mahrová, Rozkovec.

MLADÁ BOLESLAV: Millerová.
STRAKONICE: Radoušová, Pábal.

ŽELEZNA RUDA: 0.

KARLOVY VARY: Hoffman, Zenker, Šesták.

OSEK: 0.

ÚSTÍ NAD LABEM: Bambas, Rödlingová.

LIBEREC: Rydval, J. Vojtěch, Berka, Dvořák, Slíva.

MSENO NAD NISOU: Sůva, Cillerová, Čermák, Janča, Fiedlerová, Košťálová, Weisshäutlová, Šírek.

JILEMNICE: Paulusová, Divila.

HARRACHOV: A. Kučera, T. Kučera, Rázl, Hnyk, Štřelec, Martinek.

JANSKÉ LAZNĚ: Glázrová, Kubínová, Vojtěch. VRCHLABÍ: Břízová, Škodová, Petřík, Chlumová, Hrubý.

TRUTNOV: Beran, Foltman.

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ: Miluška.

OSTRAVA: Horák.

SUMPERK: 0.

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM: Bayer, Raška, Křenková, Hrstka, Zvonek, Mikeska, Šivic.

BANSKÁ BYSTRICA: Schlank, Králík.

KREMNICA: Čihák, Páříčka, Kratochvílová, Oswaldová.

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ: Cuninková, Michalík, Michalko, Zajden.

TATRANSKÁ LOMNICA: Harvan, Sinay, Šaling, Divald.

KDO JE Z REPREZENTANTŮ V DUKLE LIBEREC: Fajstavr, Fousek, Peřina, Sacký, Štefl, Kraus, Kutheil, Olekšák, Höhnel, Matouš, Metelka, Motejlek, Jeřábek, Krupka, Žizka.

KDO V RUDÉ HVĚZDĚ: Lupták, Křížová-Gajancová, Šnebergerová, Doubek, Hubač, Fajstauer, Mundil, Ploc.

PROGRAM MAJSTROVSTVIE SVETA

Norský lyžiarsky sváz stanovil tento presný program majstrovstvie sveta v klasických disciplínach:

17. 2. — beh na 30 km muži,
19. 2. — beh na 10 km ženy, skok prostý na mostíku s kritickým bodom 70 m (Midstu),
20. 2. — beh na 15 km muži a skok do preteku združeného,
21. 2. — beh na 15 km muži do kombinácie,
23. 2. — 4×10 km Štafety mužov a beh žien na 5 km,
28. 2. — beh mužov na 50 km,
27. 2. — štafety žien na 3×5 km a skok prostý na veľkom mostíku s kritickým bodom 90 m (Holmenkollen). Mr.

7. INTERSKI

Badgastein

1965

Ve druhé části své přednášky Francouzi konstatovali, že technická úroveň jejich žáků se zlepšuje. Tato skutečnost je nutí k tomu, aby se zabývali výukou speciální závodní techniky. Je to speciální výuka, která se zásadně liší od klasického lyžařského vyučování. V tomto případě nejde o vytvoření nové techniky sjíždění, nýbrž o osvojení si celé řady pohybů, jejichž cílem je kontrola rychlosti a snažení a rychlejší nasazení smyků.

Vycházejí přitom ze základního pravidla: »Každému smyku příslušné tempo«. Jejich účelné použití může ovlivnit při lepším využití svalové síly, zvětšeném soustředění, rychlejším rozpoznáváním okamžitě situace, stejně jako i energetickým zapojením vůle k provedení smyku, znatelný zisk času a lehčí průběh pohybů. Je tudíž omylem nutit v každém případě různé lyžaře do tvrdě jednoznačné techniky.

Pro pochopení techniky oblouků si zvolili srovnávací příklad řízení závodního automobilu různým způsobem, kdy závodník využívá naučené techniky a reflexů k řízení vozu. Tyto pak ovlivňují rozdílnost ve způsobu, jakým závodník projíždí zatáčku. Základními faktory jsou: začáteční rychlost při přijezdu do zatáčky, brzdicí účinek a poloměr zatáčky.

Totéž platí pro lyžaře. Jeho snahou je ovládat všechny druhy sněhu, zastavit, kdy a kde chce, jezdit rychleji, lépe zatáčet, krátce, podobat se mistroví. Pomocí tohoto lyžaři byl účel zkoumání zrychlovaných smyků, jak byly vypracovány trenéry a členy francouzského lyžařského národního mužstva.

K jednotlivým smykům, k jejichž účinnému provedení je třeba přesné kontroly, náleží:

brzdění — změna směru — zrychlení.

BRZDĚNÍ

První příklad: Řidič dá nohu z plynového pedálu. Lyžař uvolní hranění a docílí tím kratší nebo delší příčné sesouvání.

Druhý příklad: Řidič řadí zpět a brzdí, provádí tedy velmi komplikovaný průběh pohybů. Lyžař provede rychlou časově velmi krátkou jízdu šikmo (sesouvání stranou), jeho postoj se mění, je

podmíněn rychlostí smyku a sklonem svahu.

Zrychlení — vedlo k názvu smyků. Rozhodnost, se kterou je provedeno zrychlení při nasazení smyku, je směrnaté pro jeho podání se a pro stupeň snadnosti jeho průběhu.

První příklad: Řidič přidává progresivně plyn. Lyžař opět zahrani, nízký postoj je velmi výrazný, následuje píchnutí hole.

Druhý příklad: Řidič dá rychle plný plyn. Lyžař se staví energicky na hrany, které se stávají oporou, kterou užije pro nasazení vysunutí pat. Tělo jde dolů a »vystřeluje« podobně jako péro. Zatížení lyží je hořejší, zda na vyšší nebo nižší, nebo na dvou lyžích, je hořejší, zda je nízká nebo široká stopa, nebo odvrátané postavení, význam má jen docílený účinek.

ZMĚNA SMĚRU NEBO VEDENÍ OBLOUKU

První příklad: Řidič otáčí v zatáčce měkce a progresivně volantem. Lyžař udržuje kontakt se sněhem, ramena přemístí dovnitř oblouku kolmo k lyžím.

Druhý příklad: Řidič otáčí volant energicky a prudce do zatáčky. Lyžař se opře o snih, přechází bleskově rychlým odlehčením do odklonu trupu, aby docílil při opětovném dopadu lyží rychlejšího otočení.

KLASIFIKACE SMYKŮ

1. Dlouhé zrychlované smyky: jsou způsobeny impulsem horní části těla a paže.
2. Krátké zrychlované smyky jsou způsobeny impulsem zádové nebo dolní části těla. Horní část

V. pokračování

Od lyžařské školy k závodní technice

Zrychlované smyky aneb smyky Charlese Bozona

těla zůstává v předklonu, aby ulehčila otáčivý pohyb páne. Toto způsobuje okamžitou změnu směru jízdy. Příčné posunutí lyží je minimální.

3. **Zrychlované smyky s kombinovaným impulsem.** U obou popsaných smyků připadá úloha nasazení smyku buď horní, nebo dolní části těla. Oba pohyby mohou být také užity kombinovaně, tj. nasazením smyku horní části těla nebo naopak.

4. **Zrychlované smyky vyvozené snížením (přisednutím)** — snadnost tohoto způsobu spočívá v jednoduchém snížení.

Není žádné vztyčení, lyže se neustále dotýkají sněhu, čímž je zmenšeno příčné odsunutí. Vyčází-li se z tohoto postavení, je nutné se vynasazít o progresivní uvolnění.

Upozornění: Jednotlivé smyky mohou být provedeny z neutrálního postoje, tj. z polohy mezi předklonem a záklonem.

Jednotlivé odchylky od nevhodnějšího postavení ohraničují a zpomalují průběh pohybů a zvětšují úhel mezi lyžemi a směrem jízdy.

Závěrem ve své přednášce uvedl, že lyžař, který se naučil základům oblouků a smyků, ví, že toto je základ pro radostné sjíždění. Chce-li se věnovat závodění, nesmí být jeho pokračování brzděno systematickým nácivkem technických prvků, které nejsou všespasitelným prostředkem. Jeho jediný cíl je účelnost.

Shrnutí pisatele k celé přednášce: Jak je z uvedené přednášky patrné, a toto bylo ještě doplněno ukázkou francouzského družstva na sněhu, je uvedeno plno dobrých poznatků a porovnání. Obzvláště je správná snaha o pochopení a osvětlení některých speciálních prvků závodní techniky změnou směru sjezdu. I když na jedné straně osvětlují smyky Charlese Bozona, upozorňují, že není vhodné nucovat každému jednotlivci stejnou a jednotnou techniku. Tyto zásady a snahy lze považovat za správné. Poněkud rozpačité však působí setrvávání na odlehčeném rotačním snožném smy-

Nad dopisy

Vracíme se opět k naší pravidelné rubrice »Nad dopisy«. Dochází nám jich do redakce opravdu hodně a máme z nich upřímnou radost. Jen škoda — znovu to zdůrazňujeme — že není možné tyto dopisy uveřejnit v plném znění. Je v nich hodně zajímavého, především z práce našich oddílů.

Velmi podrobně jsme např. byli po celý rok informováni o práci lyžařů RH Semily — od chvíle, kdy tento oddíl hodnotil úspěšnou uplynulou sezónu, a to za účasti zástupců Dukly Liberec. Po několikaleté mnohdy i nezdavé rivalitě, byla navázána mezi těmito oddíly úzká spolupráce, což může nemálo prospět růstu výkonnosti závodníků obou složek.

Pěkná byla i zpráva nového trenéra lyžařů RH Semily Jiřího Cilicha, který mj. píše: »Lze

predpokládat, že při letošním počasí by měl snít přijít velmi brzo a s lyžařskými závody by se mohlo začít již v prvních prosincových dnech. O tom, že jsme nezahádeli, svědčí nejlépe stovky naběhaných kilometrů v terénu, naježděných na kole a kolečkových lyžích. Biathlonisté si přidali ještě nácvik střelby z malorážných i velkorážných zbraní, bez kterých se neobejde účast na mezinárodních závodech. Do letošního roku neměli biathlonisté zajištěnu dobrou přípravu ve střelbě, neboť chyběly střelnice, které by vyhovovaly i pro uspořádání větších závodů s mezinárodní účastí. Letos došlo v Harrachově k výstavbě nové moderní střelnice, která je vhodně položena do zalesněné krajiny, což zaručuje veškerou ochranu př. ovětrnostními vlivy.

Všechny práce na této střelnici od porážky a zpracování stromů až po částečnou úpravu terénu si odpracovali členové RH svépomocí. Jen na této akci odpracovali 800 brigádnických hodin. Ale to není vše. V senoseči ušili na horských lukách v Krkonoších 109 q sena, které odevzdali povodni postiženým oblastem Slovenska. Pomohli i patronátním JZD při skliz-

ni brambor. sběrným surovinám odevzdal 400 q železného šrotu a sami se postarali o odvoz. V podzimních dnech pracovali na iesní brigádě při budování nových běžeckých lyžařských tratí v Harrachově. Je toho všeho hezká řádka, co se udělalo a jistě není třeba podotýkat, že tato přirozená fyzická příprava půjde jistě k duhu všem závodníkům.

Na závodění si zvykají lyžaři RH Semily účastí v podzimních přespolečných bězích, v nichž dosahují rovněž dobrých výsledků. Lze si jen přát aby se také v nastávajících závodech na sněhu umístili dobře v lize a biathlonisté se »prostříleli« mezi světovou elitou.

Tradičně došla pečlivě zpracovaná zpráva o činnosti lyžařů v uplynulé sezóně TJ Baník Malé Svatoňovice.

Zprávu o průběhu I. ročníku mezinárodního závodu ve skoku na umělé hmotě o putovní Dunajský pohár [získal jej V. Mesezeghy z pořádající Lokomotivy Bratislava] u příležitosti Dne železničářů na Kamziku.

Několik dopisů se týkalo průběhu lyžařské ligy. K některým podnětům se vrátíme v některém dalším čísle našeho časopisu.

ku jako středu základní výuky. Přiznávají, že nasazení smyku vyžaduje perfektní synchronizaci odlehčení, rotačního impulsu a změny hranění, což je velmi obtížné. Násilně působí i hledání souvislosti a plynulé pokračování v rozvíjení základních pohybových návyků k vyšším formám oblouků. Tím není myšleno, že není vhodné naučit se rotačnímu pohybu těla pro nasazování smyků. Naopak, je to užitečné a každý dobrý lyžař by i tento pohyb jako doplňující ostatní měl znát a umět ho správně a účelně používat. Ale skutečně jen na doplnění dovedností. V základním výcviku považujeme za nutné rozvíjet pohybové dovednosti systematicky určitým způsobem tak, aby vývoj nebyl narušován nácvikem protichůdných pohybů. A toto bohužel, ve francouzské škole nenacházíme, i když je za posledních 6 let od kongresu v Zakopaném vidět značný pokrok v postupné likvidaci rozdílů mezi ortodoxní školou a moderní technikou jízdy nohama.

Věříme, že uvedením oficiálních výkladů francouzské techniky základního i závodního výcviku tak, aby byla prezentována na 7. Inter-ski v Badgasteinu, jsme přiblížili tuto techniku naší lyžařské veřejnosti. Škoda jen, že výklad nebyl pro krátkost času uveden ve větší hloubce, jak by si jí zaslouhal.

INŽ. M. CHLOUBA

Vítěz běhu »Krkonošona stezka« Vl. Šmíd (č. 9) z RH Semily. Foto V. Kreislmaier

SE ZAHRANIČNÍMI SOUPEŘI doma i venku

V uplynulém roce došlo k podstatnému zvýšení mezinárodních styků ve všech položkách — reprezentačních, krajských, oddílových i členů mezinárodních organizací. Rozsah byl největší v dosavadní historii závodního lyžování. Například u skokanů bylo u nás pět mezinárodních závodů a v zahraničí jsme startovali 26krát. S výjimkou v Matrahaza (Maďarsko), Oberhofu (NDR), Kumlu (Rakousko) a Kavgolovu (SSSR) byly ostatní starty velmi úspěšné včetně výsledků mladých závodníků. Jak se výsledky našich běžců, běžkyň a sruženářů promítly do světových žebříčků, vidíme z dalšího materiálu.

Velké úspěchy nejen sportovní byly zvláště na turné skokanů NSR—Rakousko, ve Švýcarsku při Coupe Kurikkala, na Holmenkollen a při letních závodech — letním kilometru — v Cervinii (Itálie). Je pochopitelné, že se vše nepodařilo na 100 %, a proto již v letošním roce byly přípravy zahájeny v záři. Také společenskému vystupování a výchovné práci mezi všemi, kdož jezdí do ciziny, bude věnována zvýšená pozornost. Nejde o to, že by byly při zájezdech velké nedostatky. Ale v detailech při vystupování některých závodníků je možné ještě leccos zlepšit.

Mezinárodní styky budou organizovány v rozsahu jako tomu bylo letos (viz 9. číslo loňského Lyžařství). Bylo konstatováno většinou trenérů i ostatních pracovníků, že je to rozsah vcelku dostačující. Naši snahou bude, aby i domácí obecnost mohlo vidět nejlepší naše i zahraniční závodníky. Rozdělení styků bude obdobné jako v loňském roce. Navíc k tomu přistoupí mezinárodní styky v biatlonu jako nové lyžařské disciplíně. V oddílových stycích bude pamatováno nejprve na tradiční soutěže u nás, vítězné oddíly I. ligy a výsledky oddílů na přeborech a mistrovstvích ČSSR. Mimo Týden skoků v ČSSR, Harrachov a VCS je poprvé do kalendáře FIS zařazena soutěž v závodě sružením v Tanvaldě.

Zvýšená péče bude věnována možnostem výměny trenérů, předpokládáme, že bude v Československu mezinárodní konference trenérů, dále výměně rozhodčích a úseku základního lyžování.

Nejdůležitější termíny mezinárodních soutěží:

MEZINÁRODNÍ KALENÁŘ 1966 SVĚTOVÉ SOUTĚŽE 1966:

- 2.—6. 2. Garmisch-Partenkirchen — NSR — mistrovství světa v biatlonu.
7.—13. 2. Sestrier — Itálie, universiáda — světové mistrovství studentů.
17.—27. 2. Oslo, Norsko — 26. mistrovství světa v klasických disciplínách.
4.—14. 8. Portillo — Chile, 19. mistrovství světa ve sjezdových disciplínách.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

- 14.—20. 12. Val d' Isère — muži, ženy — Francie.
5.—6. 1. Hindelang — I. A muži — NSR.
7.—8. Oberstaufen — IA, ženy — NSR.
8.—9. 1. Les Gets — muži, ženy — Francie.
11.—14. 1. Grindelwald — IA, ženy — Švýcarsko.
15.—16. 1. Morzine — IB, muži, ženy — Francie.
Wengen — IA, muži — Švýcarsko.
19.—20. 1. Bad Gastein — IA, ženy — Rakousko.
22.—23. 1. Kitzbühel — IA, muži — Rakousko.
Maribor, — IA, ženy — Jugoslávie.
Crans Montana — IB, muži, ženy — Švýcarsko.
27.—28. 1. Saint-Gervais — IB, ženy — Francie.
27.—30. 1. Saalfelden (Saalbach Zell am See) — IB, muži, ženy — Švýcarsko.
28.—30. 1. Sportinia — IA, ženy — Itálie.
29.—30. 1. Megève — IB, muži — Francie.

- 5.—6. 2. Haus [Ennstal] — muži, ženy — Rakousko.
Chamonix — muži, ženy — Francie.
Cortina d'Ampezzo — IA, muži — Itálie.
11.—13. 2. Zermatt — IB, muži, ženy — Švýcarsko.
12.—13. 2. Müzzuschlag — muži, ženy — Rakousko.
Oberwiesenthal — IB, muži — NDR.
18.—29. 2. Bares — IB, muži, ženy — Francie.
19.—29. 2. Kranjská Gora — IA, muži — Jugoslávie.
Szczyrk — IB, muži, ženy — Polsko.
25.—27. 2. Predeal — IB, muži, ženy — Rumunsko.
3.—6. 3. Courchevel — IA, muži — Francie.
Méribel — IA, ženy — Francie.
4.—6. 3. Vysoké Tatry — Velká cena Slovenska.
8.—9. 3. Zakopané — IB — XXI. Memoriál Br. Czech and H. Marusarz.
11.—13. 3. Müren — Arlberg — Kandahar — muži, ženy — Švýcarsko.
18.—20. 3. La Tausserie — muži, ženy — Francie.
Etna — muži, ženy — Itálie.
Are — IB, muži, ženy — Švédsko.
25.—27. 3. Méribel — muži, ženy — Francie.
27.—28. 3. Vitoša — muži, ženy — Bulharsko.
1.—3. 4. Innsbruck-Mayrhofen — IB, muži, ženy — Rakousko.

KLASICKÉ DISCIPLÍNY

- 5.—6. 12. Oslo — běžecské, Norsko.
30. 12. Oberstdorf — skok, NSR.
1. 1. Garmisch-Partenkirchen — skok — NSR.
2. 1. Innsbruck — skok — Rakousko.
6. 1. Bischofshofen — skok — Rakousko.
Lima — 21 km, — Švédsko.
8.—9. 1. Mojštrana — běžecské — Jugoslávie.
9. 1. Ljubljana — skok — Jugoslávie.
Oslo — 15 km — Norsko.
Semmering — skok — Rakousko.
9.—16. 1. Thüringen — Pohár přátelství ve skoku — NDR.
14.—16. 1. Klingenthal — běh ženy — NDR.
15.—16. 1. Tanvald — Zimní hry — sružený závod.
21.—25. 1. Wisla-Szczyrk-Zakopane — skok, závod sružený — Polsko.
22.—23. 1. Le Brassus — muži — Švýcarsko.
25.—30. 1. Skokanské turné ČSSR.
29.—30. 1. Rett im Winkel — muži — NSR.
29.—30. 1. Valle d'Aosta — běh muži — Itálie.
29.—30. 1. Pontedilegno — skok, Itálie.
5.—6. 2. Feldkirchen — Coupe Kurikkala a Coupe Berauer.
6. 2. Cortina d'Ampezzo — skok — Itálie.
4.—6. 3. Lahti — všechny disciplíny — Finsko.
Harrachov — XIII. mezinárodní závody ČSSR.
6. 3. Zell am See — skok — Rakousko.
11.—13. 3. Umea (Ornsköldsвик) — všechny disciplíny — Švédsko.
12.—13. 3. Kokkola — všechny disciplíny — Finsko.
(Pokračování na str. 139)

Bílé stopy...

V posledních letech se mnoho našich lyžařů věnovalo loučkaření a ježdění po sjezdových drahách, i když často museli věnovat většinu svého pobytu v horách neekonomickému mnohahodinovému čekání ve frontách na lanovky. Zapomínali přitom na jedno z nejkrásnějších odvětví tohoto sportu, na zimní túry v terénu. I když jsou sjezdové disciplíny bezpochyby velmi krásné a zajímavé, měla by být jízda v terénu přece jenom vrcholným cílem většiny lyžařů.

Kromě toho, že lyžař při výletu pozná nové úseky krajiny a v klidu zimní přírody se tělesně i nervově osvěží, má rovněž možnost při velké rozmanitosti terénu, sněhu a povětrnostních podmínek ověřit si nabytou techniku a naprosto nenásilným způsobem se naučit používat všechny finy lyžařského umění. Překonáváním terénních překážek získá sebedůvěru, naučí se rychlému rozhodování a při ztížených podmínkách pochopí smysl skutečného sportovního kamarádství. Při výletech v zimním prostředí je nutná a naprosto přirozená spolupráce všech členů výpravy. A právě při eventuální nepohodě a nepříznivých okolnostech se poznají nejlépe charaktery lidí a navzájem se nejhodnotnější přátelství. Po skončení túry a překonání všech obtíží, při večerním odpočinku v útulném prostředí chaty pocítí účastník vnitřní uspokojení a skutečnou radost z výkonu.

Proto pro podporu pobytu v krásném a zdravém prostředí našich hor, na podporu družnosti a obětavosti, pro osvěžení duševní a tělesné v době vyspělé techniky a motorismu, pro opuštění lanovek a přelidněných sjezdových drah a louček zavádí sekce lyžování ÚV ČSTV mezioddílovou soutěž v lyžařských túrách pod názvem »Bílé stopy«.

Tato soutěž zaměřená na podporu nezávodního lyžování je přístupná všem lyžařským oddílům, kterým přinese novou náplň do jejich práce, zaktivizuje jejich členy a pomůže stmelit členy lyžařských oddílů v nové systematické činnosti, zaměřené na objektivní hodnocení vlastních sil, vytrvalosti a vůle. Vzhledem k tomu, že i v jiných zemích s vyspělou lyžařskou technikou se soutěže obdobného charakteru velmi osvědčily, jsme přesvědčeni o tom, že i v našich podmínkách dojde obliby, zapustí hluboké kořeny a stane se záležitostí všech lyžařských oddílů, neboť k tomu má veškeré předpoklady.

Pravidla soutěže:

A. všeobecně:

- soutěže se mohou zúčastnit všechny lyžařské oddíly organizované v ČSTV svými řádnými nebo hostujícími členy
- soutěž začíná 1. 12. a končí 30. 4. následujícího roku
- v této době musí být provedeno nejméně pět oddílových túr

B. skupiny (kategorie):

- Oddíly soutěží ve 3 skupinách podle počtu členů (řádní a hostující členové)
- skupina A = oddíly se 101 a více členy
 - skupina B = oddíly s 51–100 členy
 - skupina C = oddíly s maximálně 50 členy
- Pro určení skupiny (kategorie), do níž je oddíl zařazen, je rozhodujícím stav členů k 1. 12. běžného roku.

C. přihlášky

Lyžařské oddíly, které se chtějí soutěže zúčastnit, přihláší se písemně, nejpozději do 1. 12. každého roku ústřední sekci lyžování — komisi základ. lyžování.

V průběhu soutěže není možný přestup do vyšší nebo nižší skupiny (kategorie), než do které se oddíl přihlásil.

D. účastníci a vedoucí túry:

Soutěže se mohou zúčastnit všichni řádní nebo hostující členové lyžařských oddílů, kteří mají právoplatný průkaz ČSTV. Noví členové se mohou zúčastnit soutěže ihned po splnění členských povinností.

Do soutěže se nezapočítávají tréninkové jízdy a závody registrovaných závodníků.

Oddíl určí pro každou túru odpovědného vedoucího jednotlivých skupin s přihlédnutím na obtížnost túry. Doporučuje se, aby vedoucími byli ustaven LC nebo PLC.

E. podmínky túry:

- za túru do soutěže se uznává překonání minimálně 10 km horizontální vzdálenosti ve zvlněné krajině (součet výstupů musí být minimálně 300 m) v jednom dni
- při součtu výstupů větším než 1000 m se uznává i túra na vzdálenost delší než 5 km
- minimální počet účastníků túry 3 osoby
- byla-li vzdálenost překonána jinak než vlastní silou, není túra uznána do soutěže. V kombinovaných túrách je možno užít výtahů, jsou-li po odečtení výškového rozdílu dosaženého na výtahu splněny podmínky odst. a) tohoto bodu
- do tratě se započítávají i úseky beze sněhu, překonané pěšky s nesenými lyžemi.

F. kontrola provedení túry:

- lyžařské oddíly obdrží kontrolní listy k vykážení túry
- pro každou jednodenní túru a skupinu se vyplní jeden list; při vícedenních zájezdech se vyplní tolik listů, kolik bylo túr
- každý účastník se vlastnoručně podepíše
- vedoucí túry čitelně a pravdivě vyplní všechny údaje o túře (popis trasy, vzdálenost, součet výstupů — převýšení, přestávky, sjezdy atd.). Svým podpisem zaručuje pravdivost údajů.

Při zjištění úmyslných nepřesností a nesprávných údajů bude oddíl na sezónu ze soutěže vyloučen; vedoucí túry podle míry zavinění případně na delší dobu. Diskvalifikace bude uveřejněna v časopise Lyžařství.

- každý účastník túry musí mít s sebou členský průkaz ČSTV

f) vyplněný kontrolní list se zašle do týdne na adresu sekce lyžování ÚV ČSTV — KZL, Praha 1, Na poříčí č. 12. Při vícedenních zájezdech po poslední túře.

- listy budou kontrolovány a vyhodnocovány KZL. Nesprávné nebo nepřesné výkazy nebudou uznány a budou vráceny oddílu.

G. hodnocení:

- horizontální vzdálenost překonaná na lyžích (nebo s nesenými lyžemi se hodnotí:

Muži

Ženy

10 km	10 bodů
11 km	12 bodů
12 km	14 bodů
13 km	16 bodů
14 km	18 bodů
15 km	20 bodů
16 km	22 bodů
17 km	24 bodů
18 km	26 bodů
19 km	28 bodů
20 km	30 bodů
21 km	33 bodů
22 km	36 bodů
23 km	39 bodů

a za každý další km
+ 3 body.

b) za součet výstupů za každých 100 m stoupání:

Muži

Ženy

300 m	3 body
400 m	5 bodů
500 m	7 bodů
600 m	9 bodů
700 m	12 bodů
800 m	15 bodů
900 m	18 bodů
1000 m	21 bodů

a za každých dalších
100 m + 3 body.

c) zaokrouhlování se provádí nahoru:
vzdálenost více než +501 m
stoupání více než + 51 m

H. vyhodnocení soutěže a odměny:

- vyhodnocení podle jednotlivých skupin (kategorii) provede KZL ústřední sekce
- vítězové každé skupiny (A, B, C) budou odměněni čestnou cenou
- výsledky soutěže budou zveřejněny v časopise Lyžařství
- soutěžící oddíly obdrží v každém roce soutěže diplom o umístění

I. kontrolujícím a organizačním orgánem je KZL sekce lyžování ÚV ČSTV, která celou soutěž řídí a vyhodnocuje. Ústřední sekce lyžování je nejvyšším odvolacím místem.

JAN HÁJEK,

člen komise základního lyžování LS ÚV ČSTV

SE ZAHRANIČNÍMI SOUPEŘI DOMA I VENKU

(Dokončení ze str. 137)

Poiana — Brašov, běžecké muži a ženy
— Rumunsko.

3. La Bresse — skok a 15 km — Francie.
- 19.—20. 3. Kuopio — všechny disciplíny —
Finsko
- 25.—27. 3. Planica — lety vzduchem — Jugoslávie.
- 1.—3. 4. Oberwiesenthal — skoky — NDR,
Mo i Rana — muži, všechny disciplíny
— Norsko.
- 2.—3. 4. Kiruna — všechny disciplíny —
Švédsko.

ŠVAJČIARSKO

Švajčiarske národné družstvo zjazdárov sa zišlo na prvé sústreďenie na snehu na Schwarzssee pri Zermatte. Tréneri Fluria Andreer a Andreas Hefti skúšali 10 mladých dievčat a 15 chlapcov — mužov.

Pod vedením švédskeho trénera Olssona zišli sa na krátke sústreďenie v Magglingene aj švajčiarski bežci a združenári, aby sa poradili o ďalšej príprave. V novembri sa zídu na prvé sústreďenie na snehu a v decembri absolvujú trojtýždňové sústreďenie. Po absolvovaní medzinárodných pretekov ráta sa s obnovením 2—3 švajčiarskych bežcov na MS v Oslo. Známý výborný združenár Alois Kälin po vyliečení zlomeniny nohy začal s tréningom a chce sa zúčastniť tiež MS v Oslo. Okrem týchto rátajú Švajčiari aj s odoslaním 2 skokanov.

RAKÚSKO

Po odstúpení Pepi Stieglera ako trénera rakúskych zjazdárov vzdal sa vedenia rakúskych zjazdárov aj Hermann Gamon, ktorý ich úspešne viedol od roku 1959. Stalo sa tak pre zaneprázdnenie v zamestnaní.

NEPŘEHLEDNĚTE

Redakce Lyžařství má novou adresu: Praha 8 - Karlín, Sokolovská 140. Telefon: 82 55 29. Pro spolupracovníky ještě poznámka: je to první dům za experimentálním sídlištěm na Invalidovně, směrem do Vysočan, po pravé straně.

Sdružené Pojištění Pracujících
pro Vás a Vaši rodinu

poskytuje

náhrady při úrazech

pomáhá

při úmrtí živitele

nadlepšuje

důchody ve stáří

STÁTNÍ POJIŠŤOVNA

K VÝKONNOSTNÍM ŽEBŘÍČKŮM

Výkonnostní žebříčky se rok od roku stávají významnějším ukazatelem výkonnosti závodníků, daleko objektivnějším, než ji ukazují jednodušší sportovní klasifikace, která jen velmi zhruba podle výsledku dosaženého v jediném závodě rozděluje závodníky do jednotlivých výkonnostních tříd.

I když ústřední sekce lyžování podmiňuje pro všechny závodníky, se snaží využít JSK v systému postupných cílů v tréninkových plánech závodníků, snaží se o vytváření přibližně stejných podmínek pro získávání VT, o zpřísňování technických podmínek a o omezení počtu závodů, v nichž je možno plnit limity VT, přece jen jsou stále značné rozdíly ve výkonnosti závodníků jedné výkonnostní třídy.

Proto celostátní výkonnostní žebříčky, které jsou v posledních letech sestavovány z řady předem určených závodů (kontrolní závody), lépe a přesněji ukazují nejen na výkonnost závodníků v jednotlivých závodech, ale i na stálost nebo kolísavost jejich výkonnosti po celou zimu.

Výkonnostní žebříčky se tak postupně stávají obrazem výkonnosti závodníků a jejich připravenosti po celé zimní období. Jsou i vhodným podkladem pro výběr pro státní reprezentaci, sestavení státních družstev a bude jich i používáno pro výběr závodníků pro vrcholné soutěže a pro stanovení směrných čísel na vrcholných soutěžích (mistrovství a přebory ČSSR a kontrolní závody).

Celostátně vydané žebříčky jsou i podle nové jednotné sportovní klasifikace podkladem pro udělování mistrovské třídy.

Někdy je slyšet názor, že žebříčky jsou »vařeny« v nějaké tajné kuchyni, a proto závodníci jistě uvítají uveřejnění zásad, které byly již v minulém roce schváleny ÚSL a podle nichž se přesným propočtem žebříčky sestavují.

Žebříčky závodníků jsou každým rokem sestavovány pro kategorie dospělých, juniorů (běžců) a pro dorost, ve všech disciplínách, a to odděleně pro sjezd, slalom, obří slalom, běh, závod sdružený, skok a biathlon.

V celostátním kalendáři lyžařských soutěží jsou zařazeny ve všech uvedených disciplínách kontrolní závody, v nichž se utkávají naši nejlepší závodníci. Je třeba zdůraznit, že tyto závody jsou určeny pro naše nejlepší závodníky, a to I. nejvyšší II. VI. a účast na nich může být omezena směrnými čísly. Tyto závody musíme zbavit masového charakteru, aby měly regulérní průběh na dobře upravených tratích a za stejných

podmínek pro všechny závodníky. A to nejen u sjezdových závodů, ale i u závodů ostatních disciplín.

Z těchto kontrolních závodů jsou sestavovány celostátní žebříčky závodníků, a to již v průběhu celé zimy, a to tak, že se výsledky dosažené závodníky v jednotlivých závodech sečítají narůstajícím způsobem.

U všech disciplín se výsledky dosažené jednotlivými závodníky přepočítávají na body.

U sjezdových závodů se dosažené časy přepočítávají na body podle tabulek FIS.

U závodů ve skoku a u sdruženého závodu se hodnocení provádí podle počtu bodů získaných závodníky v jednotlivých kontrolních závodech.

U závodu v běhu se dosažené časy přepočítávají na body jako pro běh při závodě sdruženém; stejně tak se přepočítává »výsledný« čas (po zhodnocení střelby) u biathlonu.

Protože žebříčky závodníků se sestavují průběžně po celou zimu (a zvláště u sjezd. disciplín, jsou používány jako podklad pro zařazení závodníků do skupin při losování), je bezpodmínečně nutné, aby výsledky z kontrolních závodů byly co nejdříve doručeny sportovní technické komisi ústřední sekce lyžování k dalšímu zpra-

cování. Je také nutné, aby pořadatelé kontrolních závodů ve výsledcích, kromě dosažených časů, uváděli i přepočet na body. Stejně tak je nutné ve výsledcích uvádět příslušnost závodníků k tělovýchovné jednotě a kraji. V každém případě by na to měli dbát ředitelé závodů a hlavní rozhodčí kontrolních závodů.

Do konečného žebříčku, který je vydáván sportovní technickou komisí ÚSL po ukončení zimního závodního období, se však nezapočítávají výsledky ze všech kontrolních závodů, ale pouze nejlepší výsledky dosažené jednotlivým závodníkem na 5 kontrolních závodech (při uspořádání 9 nebo 8 kontrolních závodů), na 4 kontrolních závodech (při uspořádání 7 nebo 6 závodů), na 3 závodech (při uspořádání 5 nebo 4 kontrolních závodů) a na 2 (při uspořádání 3 nebo 2 kontrolních závodů).

K zařazení do celostátního žebříčku je však nutné absolvovat nejméně počet závodů stanovených pro konečné hodnocení podle předchozího odstavce. Pro závodníky, kteří aspirují na zařazení do celostátního žebříčku, je proto důležité absolvovat stanovený minimální počet závodů.

To je tedy ten »recept« celé té tajné kuchyně, podle něhož jsou celostátní žebříčky sestavovány a záleží jen na závodnících a jejich výkonech, jak se v žebříčku, tak říkajíc, »upíchnou«.

FR. TÁBORSKÝ

Výkonnostní 1965 Žebříčky

[2. část]

BIATHLON

1. Ladislav Mundil (RH Semily)	5:10:58
2. Vladimír Jeřábek (Dukla Liberec)	5:14:35
3. Egon Hoffman (Dukla Liberec)	5:18:46
4. Josef Krupka (Dukla Liberec)	5:24:00
5. Pavel Ploč (RH Semily)	5:24:11
6. Josef Žižka (Dukla Liberec)	5:36:15
7. Stanislav Fajstaver (RH Semily)	5:39:47
8. Milan Janoušek (RH Semily)	5:54:30
9. Jan Denke (RH Semily)	5:59:25

Bodové-časové ohodnocení je ze tří závodů z celkového počtu pěti kontrolních závodů. V úvahu přicházel vždy nejlepší výsledek. Tím, že březnový kontrolní závod na Vosecké boudě, jehož spoluorganizátoři byli RH Semily a Dukla Liberec, byl proti původnímu rozpisu změněn z malorážné zbraň na velkorážnou, byli značně poškozeni závodníci civilních oddílů. Neúčastnili se totiž v důsledku toho požadovaných tří kontrolních závodů a nemohli být pojati do žebříčku. Mezi ně patří mj. Vait, Vrána, Dvořák a Čermák.

SLALOM — ženy

	Počet závodů	Průměr ze dvou závodů
1. Vladimíra Bambasová (Sl. Praha VŠ)	3	0,00
2. Věra Weinertová (TJ VŽKG Ostrava)	4	8,18
3. Eva Mrklasová (LIAZ Rýnovice)	4	8,30
4. Alena Kornelová (Chem. Ústí n. L.)	4	15,60
5. Anita Šmidová (Sn Špindlerův Mlýn)	4	15,62
6. Anna Živcová (Slávia Praha VŠ)	2	22,11
7. Jana Jakoubková (Slávia Praha VŠ)	4	25,69
8. Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně)	4	32,76
9. Miloslava Fialová (RH Praha)	4	33,19
10. Eva Malá (RH Praha)	3	37,82
11. Eva Milerová (Sp. Mladá Boleslav)	4	39,39
12. Milena Rüdlingová (Chem. Ústí n. L.)	3	45,93
13. Olga Sklenářová (RH Brno)	3	51,28
14. Miroslava Zemanová (Sp. Vrchlabí)	3	58,02
15. Eva Orvanová (Sl. Bratislava Univer.)	3	59,36
16. Miriam Cuninková (Dyn. Nizké Tatry)	4	59,77
17. Iva Mladějovská (RH Praha)	2	61,27
18. Ludmila Holovská (Slávia Košice)	4	64,43
19. Květa Slížková (RH Brno)	3	65,17
20. Vlasta Bambasová (Kovo Děčín)	2	68,97

Pořadí závodnic, které absolvovaly jen jeden závod:

1. Alena Glázrová (Sn Pec pod Sněžkou)	61,54
2. Alena Krňoulová (Slávia Praha VŠ)	63,25
3. Mil. Kubínová (Slovan Pec pod Sněžkou)	72,84
4. Marie Hlavatá (Slávia Praha VŠ)	76,20
5. Hana Lucáková (Slávia Praha VŠ)	84,18
6. Eva Folprechtová (Slavoj Turnov)	94,10
7. Helena Novotná (Slávia Košice)	98,90
8. Jana Hrubá (Slávia Brno Technika)	100,62
9. Milka Mohrová (Slovan Smokovec)	101,30
10. Jana Kuhnová (Slávia Žilina)	117,16

Do žebříčku s průměrem ze dvou závodů bylo zařazeno 35 sjezdařek, dalších 26 absolvovalo jen jeden závod.

SJEZD — ženy

	Počet závodů	Nejlepší výsledek
1. Anna Živcová (Slávia Praha VŠ)	2	0,00
2. Vladimíra Bambasová (Sl. Praha VŠ)	1	30,90
3. Miriam Cuninková (Dyn. Nizké Tatry)	2	31,70
4. Olga Zampová (Slovan Smokovec)	2	37,20
5. Anita Šmidová (Sn Špindlerův Mlýn)	2	44,90
6. Hana Mahrová (RH Brno)	2	48,70
7. Jiřina Janoušková (Lok. Trutnov)	1	49,44
8. Helga Štefčková (Slávia Bratislava)	2	53,88
9. Alena Krňoulová (Slávia Praha VŠ)	1	56,82
10. Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně)	2	58,26
11. Vlasta Bambasová (Chem. Ústí n. L.)	1	60,42
12. Marie Hromádková (Slávia Praha VŠ)	2	68,90
13.—14. V. Weinertová (TJ VŽKG Ostrava)	2	69,60
13.—14. A. Kornelová (Chem. Ústí n. L.)	1	69,60
15. Miroslava Zemanová (Sp. Vrchlabí)	2	76,52
16. Milada Vlachová (Kovo Děčín)	2	77,20
17.—18. Iva Mladějovská (RH Praha)	2	79,92
17.—18. Ludmila Holovská (Slávia Košice)	1	79,92
19.—20. Květa Slížková (RH Brno)	2	83,32
19.—20. Jana Jakoubková (Sl. Praha VŠ)	2	83,32

Do žebříčku bylo zařazeno celkem 37 sjezdařek.

OBŘÍ SLALOM — ženy

	Počet závodů	Průměr ze dvou závodů
1. Iva Mladějovská (RH Praha)	4	0,00
2. Anna Živcová (Slávia Praha VŠ)	3	1,10

	Počet závodů	Průměr ze dvou závodů
3. Eva Mrklasová (LIAZ Rýnovice)	4	4,58
4. Miriam Cuninková (Dyn. Nizké Tatry)	4	11,29
5. Hana Mahrová (RH Praha)	3	15,13
6. Olga Zampová (Slovan Smokovec)	4	19,75
7. Ludmila Holovská (Slávia Košice)	4	22,51
8. Jana Jakoubková (Slávia Praha VŠ)	4	30,01
9. Vlad. Bambasová (Slávia Praha VŠ)	3	31,94
10. Alena Kornelová (Chem. Ústí n. L.)	4	31,97
11. Helga Štefčková (Sl. Bratislava U.)	2	32,52
12. Jaroslava Rubešová (S. Janské Lázně)	4	38,36
13. Eva Milerová (Sp. Mladá Boleslav)	3	39,24
14. Anita Šmidová (Sn Špindlerův Mlýn)	3	42,79
15. Marie Hromádková (Sl. Praha VŠ)	4	43,58
16. Eva Malá (RH Praha)	3	49,10
17. Věra Weinertová (VŽKG Ostrava)	4	50,55
18. Květa Slížková (RH Brno)	3	51,65
19. Eva Orvanová (Sl. Bratislava Univ.)	3	53,51
20. Vlasta Bambasová (Chem. Litvínov)	3	54,30

Pořadí závodnic, které absolvovaly jen jeden závod:

1. Alena Krňoulová (Slávia Praha VŠ)	22,67
2. Alena Glázrová (Sn Pec pod Sněžkou)	46,46
3. Mil. Kubínová (Sn Pec pod Sněžkou)	56,94
4. Hana Fretschnerová (Chem. Ústí n. L.)	60,70
5. Miluše Ležáková (Spartak Vrchlabí)	83,28
6. Alena Chvojková (Slávia Olomouc)	88,88
7. Eliška Sixtová (Slávia Praha VŠ)	89,52
8. Marie Hlavatá (Slávia Praha VŠ)	90,66
9. Jindra Zírová (Slávia Praha VŠ)	99,08
10. Kateřina Vinšová (Slávia Praha VŠ)	110,70

V žebříčku s průměrem ze dvou závodů bylo hodnoceno celkem 39 závodnic, pouze jeden závod absolvovalo dalších 27 sjezdařek.

SJEZD — muži

	Počet závodů	Nejlepší výsledek
1.—2. Radim Koloušek (Sl. Praha VŠ)	2	0,00
1.—2. Jaroslav Janda (Dukla Liberec)	1	0,00
3. Jan Čermák (LIAZ Rýnovice)	2	4,85
4.—5. Vlastimil Horák (Slávia Ostrava)	2	9,96
4.—5. Jan Špale (Dukla Liberec)	2	9,96
6. Miloš Příbramský (Slavia Praha)	2	10,38
7. Jan Novotný (RH Praha)	2	12,06
8. František Zampa (Slovan Smokovec)	2	17,51
9. inž. K. Henrich (CHZ ČSSP Litvínov)	2	19,97
10. Marian Králík (Dukla Liberec)	2	22,84
11. Miroslav Šmíd (RH Trutnov)	2	24,48
12. Jan Vojtěch (Sokol Janské Lázně)	1	25,51
13. Vlado Krajňák (Jednota Kežmarok)	2	27,30
14. Pavel Raclavský (Sl. Brno Technika)	2	28,10
15. Jiří Syrovátka (Slávia Praha VŠ)	2	31,90
16.—17. Eda Hromádká (Slávia Praha VŠ)	2	34,47
16.—17. Miroslav Plíšenský (Sl. Olomouc)	2	34,47
18. Petr Kunštadt (Slávia Košice)	2	40,32
19. Laco Richvalský (Slovan Smokovec)	2	40,71
20. Josef Krasula (Slovan Smokovec)	2	41,86

Do žebříčku bylo zařazeno celkem 70 sjezdařů.

SJEZD — dorostenci mladší

	Počet závodů	Body z jednoho závodu
1.—2. Ivan Bulánek (Lok. Bratislava)	2	0,00
1.—2. Karel Král (Sn Špindlerův Mlýn)	2	0,00
3. Tomáš Matějovský (Slávia Praha)	2	1,56

	Počet závodů	Body z jednoho závodu
4. Jaroslav Holinger (Chem. Ústí n. L.)	2	10,20
5. Antonín Ptáček (Jiskra Mladé Buky)	2	15,68
6. Jiří Wiwiegh (SZ Česká Lípa)	2	16,16
7. Jiří Brož (Sn Pec pod Sněžkou)	2	33,28
8. František Urban (Slávia Praha ÚRO)	2	43,40
9. Pavel Hořák (Spartak Strakonice)	2	54,60
10. Jan Marina (Spartak Strakonice)	2	56,36

Do žebříčku bylo zařazeno 11 závodníků a všichni absolvovali plný počet — dva závody.

SLALOM

	Počet závodů	Body ze dvou závodů
1. Ivan Bulánek (Lok. Bratislava)	4	0,00
2. Pavel Rebroš (Beskyd Čadca)	4	17,92
3. Pavel Nohel (Válcovny Frýdek)	4	20,80
4. Petr Holčák (RH Místek)	3	35,30
5. Jan Trtík (RH Brno)	2	57,06
6. Luboš Krasula (T. Tatranská Lomnica)	3	69,75
7. Jiří Brož (Sn Pec pod Sněžkou)	3	80,10
8. Ladislav Čani (Lokomotiva Košice)	2	84,02
9. Ladislav Pokluda (Sp. Frenštát p. R.)	4	94,17
10. Tomáš Matějovský (Slavia Praha)	2	103,84

Z 35 závodníků zařazených do žebříčku, 23 absolvovalo dva závody, 8 mělo tři závody a čtyři absolvovali čtyři závody ze čtyř.

OBŘÍ SLALOM

1. Karel Král (Slovan Špindlerův Mlýn)	2	4,80
2. Pavel Rebroš (Beskyd Čadca)	4	12,98
3. Jan Trtík (RH Brno)	3	28,00
4. Petr Vokatý (Jiskra Jablonec n. N.)	3	39,96
5. Luboš Krasula (T. Tatranská Lomnica)	4	50,26
6. Petr Holčák (RH Místek)	3	70,60
7. Jan Weiner (Slovan Malá Fatra)	3	76,36
8. Antonín Ptáček (Jiskra Mladé Buky)	3	78,70
9. Ivan Bulánek (Lok. Bratislava)	4	84,76
10. Petr Višňovský (TJ Kežmarok)	2	98,02

Ze 48 závodníků, kteří byli počítáni do žebříčku, 31 absolvovalo dva závody, 12 tři a 5 čtyři závody z celkového počtu čtyř závodů.

SJEZD — dorostenci starší

	Počet závodů	Body z jednoho závodu
1.—2. František Mužiček (Sp. Smržovka)	2	0,00
1.—2. Petr Brukner (Slávia Bratislava)	2	0,00
3. Jiří Vlach (RH Brno)	2	5,50
4. Jaroslav Bašta (Sn Špindlerův Mlýn)	2	6,60
5. Josef Říha (Lokomotiva Teplice)	2	10,70
6. Václav Macháček (S. Janské Lázně)	2	11,21
7. Jaroslav Matoušek (Chem. Ústí n. L.)	2	15,29
8. Josef Povala (TJ Gottwaldov)	2	19,37
9. Vladimír Vavrečka (Slávia Praha VŠ)	2	22,90
10. Jiří Kubík (Sn Špindlerův Mlýn)	2	23,96

Ze 16 závodníků zařazených do žebříčku absolvovali všichni dva závody ze dvou.

SLALOM

1. Jaroslav Matoušek (Chem. Ústí n. L.)	3	3,15
2. Igor Helebrant (Slovan Malá Fatra)	4	6,64
3. Jaroslav Bašta (Sn Špindlerův Mlýn)	3	13,90
4. Jiří Vlach (RH Brno)	2	20,20

5. Jiří Kubík (Sn Špindlerův Mlýn)	4	29,57
6. Josef Říha (Lokomotiva Teplice)	3	52,05
7. Jan Marenčík (Baník Boží Dar)	2	53,50
8. Vlado Butora (Slovan Dolní Kubín)	3	72,78
9. Vladimír Vavrečka (Slávia Praha VŠ)	2	81,81
10. Václav Macháček (S. Janské Lázně)	2	96,08

Z 31 závodníků, kteří byli počítáni do žebříčku, 2 absolvovali dva závody, 12 mělo tři závody a 17 všechny čtyři závody.

OBŘÍ SLALOM

1. Jaroslav Bašta (Sn Špindlerův Mlýn)	3	3,04
2. Jiří Kubík (Sn Špindlerův Mlýn)	4	13,86
3.—4. Igor Helebrant (Sn Malá Fatra)	4	18,48
3.—4. Josef Říha (Lok. Teplice)	3	18,48
5. Vladimír Vavrečka (Slávia Praha VŠ)	3	27,18
6. Jan Marenčík (Baník Boží Dar)	2	30,74
7. Petr Brukner (Slávia Bratislava)	4	45,22
8. Jaroslav Matoušek (Chem. Ústí n. L.)	3	46,28
9. Vlado Butora (Slovan Dolní Kubín)	3	53,06
10. František Mužiček (Sp. Smržovka)	2	62,02

Ze 49 závodníků zařazených do žebříčku 22 absolvovalo dva závody, 20 mělo tři a 7 všechny čtyři závody z celkového počtu čtyř.

SJEZD — dorostenky mladší

1. Alena Glázrová (Sn Pec pod Sněžkou)	2	0,00
2. Milena Kubínová (Sn Pec pod Sněžkou)	2	12,05
3. Dagmar Hejdková (Lok. Teplice)	2	52,12
4. Sylva Toterová (Sp. Mladá Boleslav)	2	60,76
5. Iva Matějková (Sp. Strakonice)	2	64,43
6. Eva Kopecká (Ještěd Liberec)	2	68,02
7. Gabriela Pozdníková (Slavia Praha)	2	76,10
8. Dagmar Rašková (Chem. Ústí n. L.)	2	85,15
9. Ivana Šormová (Sn Pec pod Sněžkou)	2	89,44
10. Jiřina Frosová (Sp. Mladá Boleslav)	2	90,61

Všech 12 závodnic zařazených do žebříčku absolvovalo dva z celkového počtu závodů (dva).

SLALOM

	Počet závodů	Body ze dvou závodů
1. Alena Glázrová (Sn Pec pod Sněžkou)	2	0,00
2. Hana Veličková (Válcovny Frýdek)	4	9,20
3. Alena Tušilová (Slezan Opava)	3	24,68
4. Milena Kubínová (Sn Pec p. S.)	2	31,60
5. Ivana Zedníčková (TJ Gottwaldov)	4	50,20
6. Jarmila Krátká (RH Brno)	4	51,54
7. Slávka Žizkovská (TJ Gottwaldov)	2	54,98
8. Dagmar Hejdková (Lok. Teplice)	3	59,60
9. Zuzana Tapánová (Slovan Žilina)	3	90,52
10. Vlasta Uhrová (Sn Pec pod Sněžkou)	3	102,52

Z 25 závodnic, které byly zařazeny do žebříčku, 15 absolvovalo dva závody, 5 absolvovalo tři a 4 absolvovaly čtyři z celkového počtu závodů (čtyři).

OBŘÍ SLALOM

1.—2. Milena Kubínová (Sn Pec p. S.)	2	0,00
1.—2. Ivana Zedníčková (TJ Gottwaldov)	4	0,00
3. Dagmar Hejdková (Lok. Teplice)	4	78,62

Z NOVÝCH PRAVIDEL BIATHLONU

O DÉLKÁCH TRATÍ A ROZMĚRECH TERČŮ

Délka trati zůstává stejná 20 km, ale zkrátila se délka střelby na střelnicích. U malorážky se střílí na 50 m všechny polohy v pořadí 5 ran leže, 5 ran stoje, 5 ran leže, 5 ran stoje. Rozměr terče pro polohu leže je 6,5 cm, pro polohu stoje 15 cm. Používají se terče, které se dosud používaly.

V poloze leže se bude střílet po 5 ranách do jednoho terče. V poloze stoje 2x5 ran do jednoho terče. A to z důvodu, aby se dodržela regularnost při hodnocení zásahů. Střelnice pro obě polohy se stavějí vedle sebe (jedná se o diváky). Nejvýhodnější stavění tratě bude: 2 kolečka po 5 km (případně 1 kolečko 5 km) ve formě osmičky a poslední dvě kolečka 2,5 km dlouhá. Běh se střelbou se provede následovně: Běh 5 km, střelba vleže 5 ran, běh 5 km, střelba ve stoje 5 ran, běh 5 km,

Počet závodů
Body ze
dvou závodů

4. Hana Valičková (Válčovny Frýdek)	4 113,84
5. Gabriela Pozdníková (Slávia Praha)	4 122,98
6. Zuzana Tapanová (Slovan Žilina)	2 123,74
7. Jarka Krátká (RH Brno)	3 124,48
8. Alena Tušilová (Slezan Opava)	3 127,06
9. Jiřina Horešovská (Sp. Vsetín MEZ)	2 135,90
10. Eva Kopecká (Ještěd Liberec)	2 168,02

Z 26 závodnic zařazených do žebříčku 17 absolvovalo dva závody, 5 mělo tři závody a 4 měly čtyři závody z celkového počtu čtyř závodů.

SJEZD — dorostenky starší

1. Miriam Cunínková (Dyn. Nízké Tatry)	0,00
2. Vlasta Mencová (Spartak Vrchlabí)	47,54
3. Milena Rödlingová (Chemička Ústí n. L.)	48,88
4. Eva Milerová (Spartak Mladá Boleslav)	50,20
5. Kateřina Vinšová (Slávia Praha VŠ)	51,26
6. Hana Vejšická (Sn Mariánské Lázně)	61,20
7. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec)	61,64
8. Krista Sagaserová (Spartak Vrchlabí)	63,40
9. Pavla Martínková (Slávia Praha VŠ)	72,74
10. Anna Trenklerová (Chemička Ústí n. L.)	93,40

Celkem bylo zařazeno do žebříčku 12 závodnic, přičemž všechny absolvovaly oba závody, žebříček byl však sestaven vždy z jednoho lepšího výsledku.

Body z jednoho závodu

SLALOM

1. Eva Milerová (Sp. Mladá Boleslav)	2 8,80
2. Milena Rödlingová (Chem. Ústí n. L.)	2 15,74
3. Líbuše Ležátková (Lok. Olomouc)	4 36,54
4. Hana Luczková (Slávia Praha VŠ)	3 41,69
5. Pavla Martínková (Slávia Praha VŠ)	4 52,44
6. Taňa Jakšíková (Baník Ostrava)	3 57,06
7. Kateřina Vinšová (Slávia Praha VŠ)	3 60,57
8. Krista Sagaserová (Spartak Vrchlabí)	2 89,08
9. Jana Skrbková (Lok. Ostrava)	4 89,60
10. Hana Gušická (Baník Ostrava)	3 106,05

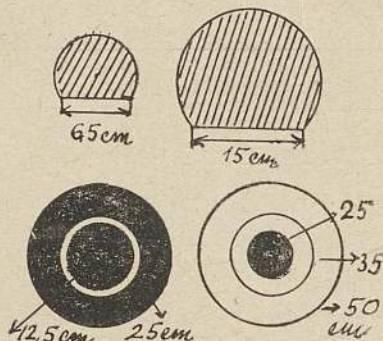
Z 19 závodnic počítaných do žebříčku 10 absolvovalo dva závody z celkového počtu čtyř závodů, 6 závodnic tři závody a 3 sjezdačky čtyři závody.

OBŘÍ SLALOM

1. Kateřina Vinšová (Slávia Praha VŠ)	4 15,90
2. Milena Rödlingová (Chem. Ústí n. L.)	2 17,52
3. Eva Folprechtová (Ještěd Liberec)	4 43,52
4. Krista Sagaserová (Spartak Vrchlabí)	2 48,42
5. Hana Luczková (Slávia Praha VŠ)	3 51,00
6. Taňa Jakšíková (Baník Ostrava)	4 63,24
7. Líluše Ležátková (Lok. Olomouc)	4 76,50
8. Pavla Martínková (Slávia Praha VŠ)	4 76,98
9. Hana Gušická (Baník Ostrava)	4 85,52
10. Eva Truhlářová (RH Brno)	3 100,78

Ze 17 závodnic zařazených do žebříčku 6 absolvovalo dva závody z celkového počtu čtyř, 4 měly tři závody a 7 plný počet čtyř závody.

Počet závodů
Body ze
dvou závodů

střelba vleže 5 ran, běh 2,5 km, střelba ve stoje 5 ran a do cíle zbývá 2,5 km.

Hodnocení: Zásah v černém terči bez trestných minut. Mimo černý terč připočítávají se 2 min. k běžeckému času.

Pro velkorážní biatlon jsou následující změny: Vzdálenost 150 m pro obě polohy. Terč pro polohu leže 25 cm se středem 12,5 cm. Při zásahu středu bez trestných minut, při zásahu okraje terče zatížení 1 min. za každou ranu. Mimo černý terč 2 min. připočítat k běžeckému času.

Terč pro polohu stoje je 50 cm, zásah do 35 cm bez trestných minut, do 50 cm 1 trestná minuta. Mimo terč 2 min. se připočítávají k běžeckému času. Pro obě polohy, jak leže tak stoje, se používá jeden terč; do 25 cm platný pro polohu leže, do 50 cm pro polohu stoje.

ST. ČUBÍRKA, trenér biathlonistů D. Liberec

Tělovýchovná komise při ústředním výboru Sva-zu dopravy připravuje obslaní lyžařských místrovství USI 1967, které má být konáno v Itálii nebo ve Francii.

Za tím účelem provádí výběr závodníků k sledování a zajištění přípravy. Obrací se touto cestou na lyžařské závodníky všech disciplín, kteří jsou nositeli I. VT a sami, nebo jejich manželky (manželé), nebo též jejich rodiče, vlastní železniční průkazku.

Závodníci(ce), kteří splňují uvedené podmínky, nechtě se hlásit na adresu:

František Bělka, strojevodoucí, Česká Třebová, Dvořákova 1122 a uvedou disciplínu, ve které závodí, číslo průkazu TJ a číslo železniční průkazky.

ÚSTŘEDNÍ SEKCE LYŽOVÁNÍ

PŘEHLED TECHNIKY A METODIKY OVLÁDÁNÍ A ŘÍZENÍ SANÍ

V současné době je ještě technika ovládání saní a tudíž i její zaostávání nejvíce závislé na druhu použitých saní. Stále je nutné počítat v převážné míře s ježděním na **obyčejných typech saní**. Tendence však musí být rozšířením výroby **sportovních typů saní** umožnit uplatnění sportovně hodnotnější a hlavně bezpečnější techniky ovládání a řízení i za vyšších rychlostí a na jakýchkoliv drahách s různě tvrdým povrchem. Podle tohoto hlediska rozdělujeme používané způsoby ovládání a řízení saní do tří hlavních skupin:

A — Technika a metodika jízdy na obyčejných saních. Je zpracována v **obecné výcvikové řadě nesportovního sáňkování**. Jejím základem je původní — stará technika, jak ji všichni známe, založená na brzdění nohama o zem, tzv. »rejdiváním« s jízdní polohou ve vzpřímeném sedu. Použitelná je pro všechny druhy saní jednosedadlových i višesedadlových.

B — Technika a metodika jízdy na sportovních saních. Je zpracována v **základní výcvikové řadě rekreačně sportovního sáňkařství**. Je to nově zaváděná, po bezpečnostní a sportovní stránce hodnotnější technika sáňkování bez dotyku nohou o povrch dráhy.

C — Technika a metodika závodního sáňkařství na polozávodních a spec. závodních saních. Je zpracována jako **závodní výcvik sportovního sáňkařství** v Učebních textech pro trenéry II. třídy jízdy na saních a bobech. Tiskem vyjde v roce 1966. Proto návrh osnovy ZÁVODNÍHO SÁŇKAŘSTVÍ je uveden v příloze podrobněji, aby mohla být nová metodika uplatňována ihned v nejbližším měřítku i mimo organizované sáňkařské oddíly.

Závodní výcvik: pro jednosedadlové a dvousedadlové závodní saně na umělých ledových drahách s jízdní polohou vleže záklonem.

Metodický postup nácviku a postupné cíle:

1. úkol: **Základní posazení a jízdní polohy** (str. 45 a 74 až 77).
 - základní posazení na startu a držení saní jednosedadlových (str. 74) dvousedadlových (str. 124)
 - rozložení váhy posádky a poloha těžiště, příčná a podélná stabilita (str. 46—48 a 74)
 - jízdní odpory (str. 33). Viz též přednášková osnova inž. Kovandy: »Teoretické základy jízdy na saních a bobech«, str. 30—46, vydalo STN 1960 za 4,35 Kčs.
 - jízdní polohy
 - v předklonu
 - v sedu
 - v záklonu
 - v lehu záklonem (viz Metodický dopis čís. 2/64)
 - nová jízdní poloha vleže záklonem.

2. úkol: **Sjezd** (viz »Základní výcvik« str. 77 až 89).

- přímý — po spádnicí — šikmo svahe
 - ve vlnkách — přenášením váhy těla
 - přejíždění terénních nerovností — vln, houpaček, boulí, rygolů, skoků ap.
- } pomalu
rychle

3. úkol: **Brzdění** (viz »Základní výcvik« str. 90—93).

- k zmírnění rychlosti = p ř i b r z d o v á n í
 - odporem vzduchu
 - vzpřímením trupu
 - nohama o zem
 - tažením za vodítko
 - bočním smykem
- do zastavení
 - nohama o zem
 - konci sanic
 - traverzováním (vzpříčením saní kolmo ke směru jízdy)
 - převržením saní (havárií)

4. úkol: **Zrychlování jízdy** (viz str. 93 až 98).

- na startu
 - odstrkovaním nohama nebo rukama
 - roztlačováním a naskočením
 - snížováním třecího odporu polohou těžiště
- za jízdy
 - samotíží
 - bobováním
 - pumpováním = razantní jízda (Met. dopis č. 1/64)

5. úkol: **Zatáčení** (str. 99 až 113) na **jedsedadlových saních**.

- přitlačením náběhu vnější sanice
 - rukou nadzvednutím konce sanice
 - nohou (stehem, lýtkem, botou)
 - přenášením váhy (změnou těžiště)
- odlehčením náběhu vnitřní sanice
 - tahem za vodítko
 - tlakem lopatky
- přitlačením konce vnitřní sanice
 - tlakem ruky vzadu
 - tahem nohy za špicí sanice
- kombinovaným řízením (str. 71—73)
- při vysokých rychlostech
 - »protirotací technikou«
 - »aerodynamickým účinkem«

Komplexně jsou prvně zpracovány v Metodickém dopise č. 1/1955 a v Učebních textech pro trenéry II. tř., které vyjdou v STN v roce 1966!

6. úkol: **Zatáčení na dvousedadlových saních** (str. 123—130).

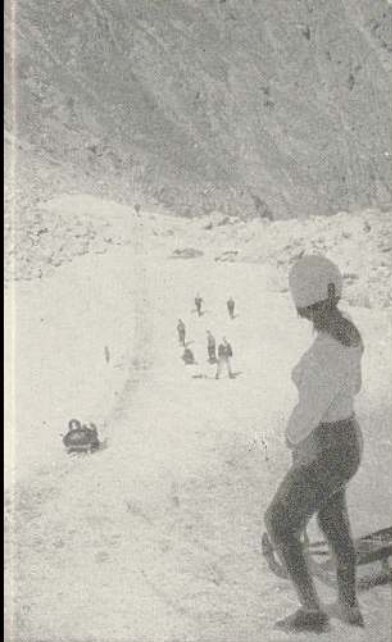
Zde je zpracována celá technika jízdy na dvousedadlových saních.

7. úkol: **Projíždění uměle klopených zatáček** (str. 113—122).

Nové poznatky z olympijských drah jsou zpracovány a publikovány v Metodickém dopise č. 3/64 a č. 2/65. Inž. V. KOVANDA

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Zorka Tomášková sleduje trénink

O přestávce výcviku: Matěcha, Klápště, trenér Kubáček, Feix, trenér Krejčí.

LETNÍ PŘÍPRAVA SÁŇKAŘŮ

Tam v mlze je Velká zmrzlá dolina — každodenní cíl. Nástup před Bračátovou chatou.

Koulování

„BÍLÉ STOPY“ - NOVÁ SOUTĚŽ ODDÍLŮ

lyžařství

ROČNÍK 51 • PROSINEC 1965 • Kčs 1,80 **10**

prohláda 58x

NA TITULNÍ STRANĚ:
Radim Koloušek na fo-
tografii Karla Nováka.

ODŠLAP PŘEŠLAP NEBO PŘEŠLAP

Změnu směru téměř o 90° při přechodu z mírného stoupání do prudkého. Teorie učí: změnu směru do kopce provádí běžec přešlapováním, aniž by vyšel z rytmu střídavého běhu. Praxe: finský závodník (na snímku nahoře) na závodech Rukatuntura řešil tuto situaci přešlapováním. Nor na stejném místě (snímek vpravo) používá odšlapu. Pravděpodobně rychlejší je odšlap, ale kdo má na to sílu, aby si do kopce dovolil odšlápnout?

FOTO: M. PROKEŠOVÁ

Vítězka letošního světového běžeckého žebříčku FIS (podle našeho VI. Pácla) Mirja Lehtonenová »bali« na naší fotografii závod v Kuusamu. Minulý měsíc se prodala, doufejme, že také »nesbali« další lyžařskou kariéru!

FOTO: M. PROKEŠOVÁ

V TÝDNU JEN DEN ODPOČINKU

Měla jsem příležitost hovořit s paní Margith Albrechtssonovou, jednou z těch, které se starají o švédské běžky. Položila jsem jí několik otázek, na které mně ochotně odpověděla a které, ač kušé, přináší řadu zajímavých postřehů ze švédského tréninku.

Jak zaměřujete trénink vašich běžkyň v přechodném a přípravném období?

Přípravné období nám začíná již v dubnu. To znamená, že prakticky nemáme přechodné období na suchu, ale probíhá koncem března, začátkem dubna na sněhu (občasné závody, nic víc). Od začátku přípravného období začínáme s rovnoměrným tréninkem zaměřeným na rozvoj vytrvalosti, v létě převládá intervalový trénink a později na podzim přistupujeme k rychlostním tréninkům.

Zařazujete do tréninku speciální cvičení posilovací a napodobovací, a kdy?

S posilováním začínáme již v dubnu a končíme v srpnu. Pak daleko méně. Používáme pružiny, kovové tyče apod.

[Poznámka: Posilování s železnými tyčemi jako zátěž zdůrazňoval již na mezinárodním semináři lyžování MU ve Spindlerově Mlýně Švéd Astrom. Mluvil rovněž o posilování lýtkového svalstva švédských běžců velmi často prováděné jednoduchým cvikem: výpon na špičky na dřevo podložené pod špičkami nohou, dávky až 300 X.]

Na podzim převládají imitace, hlavně běh s holemi do kopce. Vůbec všechny tréninky přenášíme do velmi těžkého terénu. V hlavním období už neposilujeme vůbec.

Jaký mají objem vytrvalostní tréninky na sněhu?

Na začátku zimy, při rozježdění, naježdí běžkyň asi půldruhé švédské míle denně (tj. asi 15 km), víc ne! Rovnoměrně vytrvalostní tréninky bývají ve formě vyjíždky, například 60 min. určitým směrem tam a 60 min. zpět. Občasný těžký vytrvalostní trénink trvá 2 až 2½ hodiny, víc nikdy ne.

Trénujete 2X denně na sněhu?

Málokdy, když, tak druhý trénink je lehký nácvik techniky.

Jaké tréninkové cykly používáte?

Zásadně týdenní v létě i v zimě, tj. 6 dní trénink, 7. den oddech. Například v říjnu a pak v prosinci cyklus týdenní obsahuje: 2 tréninky rychlostní, 2 rovnoměrně vytrvalostní a 2X intervalový pro rozvoj rychlostní vytrvalosti. Jiný cyklus je samozřejmě v závodním období mezi závody. Například: pondělí — procházka po sněhu, aktivní oddech; úterý — intervalový trénink; středa — 0; čtvrtek — vytrvalostní trénink; pátek — intervalový trénink; sobota — 0; neděle — závody.

Používáte tedy intervalový trénink, a jaký?

Samozřejmě pro rozvoj rychlostní vytrvalosti. Rychlost úseků a uklidňování v oddechu regulujeme zásadně podle tepové frekvence. Po skončení úse-

ku TF = 180/1 min., v oddechu čekáme na TF = 160/1 min. Používáme nejčastěji úseky 2—3 min. dlouhé v létě i v zimě, dávkujeme zpočátku jen 4X, pak zvyšujeme. V zimě přenášíme intervalový trénink na lyžařskou trať, například desetikilometrovou: 10 min. rozježdění po trati, pak 5 min. volně (TF do 160/1 min.), 2 min. rychle do TF 180/1 min. atd. Také ale používáme úseky 200m i 400m, hlavně v létě.

Používáte v trenérské praxi často sledování tepové frekvence?

Ano, i jako ukazatele trénovanosti; TF musí jít tréninkem dolů. Například v roce 1958 při práci submaximální intenzitou měla B. Martinsonová TF 155/1 min. a v roce 1964 při stejném zatížení již 140/1 min. Také klidové hodnoty TF napovídají o předpokladech. Běžkyň I. kvality mají klidový ranní minutový tep do 50. TF kolem 60/1 min. má u nás II. až III. výkonnosti kategorie běžkyň.

Podrobují se vaše běžkyň pravidelně lékařskému sledování?

Mají pravidelně 1X měsíčně funkční zkoušky na bicykloergometru. Při zatížení v submaximální intenzitě sledujeme TF a spotřebu kyslíku. Rovněž sledujeme obsah hemoglobinu v krvi, protože u nás na severu máme problémy s poměrně nízkým procentem hemoglobinu v krvi. Poslední otázku jsem se ptala na společná soustředění a dostala jsem známou odpověď: výcvikové tábory děláme jen před určitými velkými závody, jinak pravidelně 10denní soustředění ve Valadale v srpnu a 1 v prosinci, kam vedle nejlepších se přívze 30 mladých běžkyň, aby se tam naučily trénovat. Jinak trénuje u nás každá závodnice sama.

MILADA PROKEŠOVÁ,
odborná asistentka KTV MFF

Lyžaři a turisté společně

Letos byla podepsána dohoda mezi turistickým odborem a lyžařskou sekcí ÚV ČSTV o vzájemné spolupráci. Poukazuje na společné zájmy složek, které svou práci mají vytvářet podmínky pro radostný pobyt pracujících v zimní přírodě, a stručně formuluje zásady, jež vplynuly z dosavadní praktické činnosti lyžařských a turistických oddílů.

Zatímco hlavním cílem lyžařských složek je dosažení nejlepší techniky jízdy na lyžích ve všech formách, turisté používají lyži jako jeden z přesunových prostředků a techniku lyžařského výcviku a bezpečného pohybu v horách doplňují ještě o další prvky, např. o orientaci a táboření.

V náplni obou skupin je tolik společného a proto mnoho lyžařských a turistických oddílů úzce spolupracuje a k oboustrannému prospěchu. Nyní jde o to, aby i ostatní oddíly odstranily eventuelní konzervativní předsudky a vzájemnou spolupráci dosáhly prospěchu nejen organizovaných členů, ale celé i široké lyžařské veřejnosti.

JAN HÁJEK,
člen KZL LS ÚV ČSTV

Vítaná novinka pro práci lyžařských oddílů

Na prahu letošní sezóny předkládáme lyžařským oddílům novinku, která se může stát injekcí pro jejich nezávodní činnost a případně i zdrojem financí, tolik potřebných pro náš poměrně nákladný sport.

Rozborem celostátní situace v nezávodním lyžování bylo zjištěno, že požadavky na odborné vedení lyžařského výcviku z řad našich i zahraničních návštěvníků hor v poslední době prudce vzrostly a že není možné při současné organizaci výcviku lyžování tyto nároky uspokojit. Hledali jsme proto nové formy výcviku, výhodné pro pořadající oddíly i cvičitele a výsledkem je zavedení veřejných škol pro výuku jízdy na lyžích při lyžařských oddílech.

Přinášíme směrnicí pro jejich zavedení a provoz:

1. Výuku jízdy na lyžích zájemcům z řad široké veřejnosti za finanční odměnu mohou zásadně provádět lyžařské oddíly tělovýchovných jednot, a to prostřednictvím cvičitelského sboru. Pokud výcvik výjimečně provádějí trenéři, pak pouze se schválením krajské trenérské rady. Trenéři z povolání tento výcvik provádět nemohou.

2. Lyžařské školy jsou vytvářeny v horských střediscích a v místech s dobrými sněhovými podmínkami, zejména pak v oblastech zvýšeného turistického ruchu, v blízkosti lyžařských vleků a lanovek. Předpokládané formy školy jsou:

a) jednohodinové nebo vícehodinové vyučování náhodných zájemců,
b) celodenní organizovaný výcvik,
c) vícedenní organizovaný výcvik.

3. Ustavení lyžařských škol povoluje ÚV ČSTV na základě žádosti tělovýchovné jednoty — lyžařského oddílu, který bude provádět výcvik.

4. Výuka jízdy na lyžích je v lyžařských školách vedena podle jednotných osnov základního lyžařského výcviku, vydaných lyžařskou sekcí ÚV ČSTV.

5. Vyučující ve výcvikové škole musí mít kvalifikaci lyžařského cvičitele nebo instruktora lyžařských cvičitelů, výjimečně i trenéra I. či II. třídy. Během výcviku musí být viditelně označeni páskou s nápisem «cvičitel lyžování» a musí mít při sobě platný průkaz cvičitele nebo trenéra, který předloží na požádání kontrolním orgánům.

6. Kontrolou nad výcvikem a kvalifikací vyučujících jsou pověřeny krajské (v rámci kraje) a ústřední (pro celé území ČSSR) sekce lyžování prostřednictvím

pracovníků komisí základního lyžování.

Pořadatel výcvikové školy účtuje účastníkům školy tyto částky za praktický i teoretický výcvik:

Výcvik jednotlivé osoby: 25 Kčs za hodinu.

Dvou až čtyř osob — od každé osoby: 10 Kčs za hodinu;

děti do 14 let — od každého: 6 Kčs za hodinu.

V družstvu 5 až 12 osob (dospělí) od každého: 6 Kčs za hodinu;

děti do 14 let — od každého: 3 Kčs za hodinu.

Jedná-li se o celodenní organizovaný lyžařský výcvik v družstvu,

VEŘEJNÉ LYŽAŘSKÉ ŠKOLY

činí příspěvek účastníků 20 Kčs, děti do 14 let 12 Kčs. U týdenního výcviku činí příspěvek 90 Kčs (15 Kčs denně pro dospělé i děti).

Tyto finanční částky inkasuje od účastníků na místě vedoucí výcviku (cvičitel) proti potvrzení na bloku vydaném pořadatelem školy. Uvedené sazby jsou maximální a pořadatel může povolit účastníkům sazby nižší.

8. Za teoretický i praktický výcvik přísluší vyučujícímu odměna podle hospodářských směrnic ÚV ČSTV. Např. u lyžařských cvičitelů a trenérů II. třídy 6,50—8 Kčs za hodinu, u ILC a trenérů I. třídy 7,50—9 Kčs za hodinu. Odměna za vyučování v celotýdenní výcvikové škole činí maximálně 100 korun. Vyučující má dále právo na bezplatné stravování, ubytování a dopravu, případně na odpovídající náhradu, nebudou-li mu poskytnuty. Nezbytnou podmínkou je, aby veškeré náklady, spojené s organizováním školy, byly plně kryty z poplatků od účastníků.

9. Lyžařské oddíly jako pořadatel školy uzavřou s cvičiteli pověřenými vedením výcviku písemnou dohodu o práci, kde uvedou i výši odměny vyučujícího, případně další náležitosti (pojištění vyučujícího proti úrazu, pojištění jeho výzbroje, pokud používá vlastní atd.).

Při výplatě odměny sráží oddíl vyučujícímu daň ze mzdy podle zákona č. 78/1952 Sb. a odvádí ji finančnímu odboru ONV příslušnému podle místa školení.

10. Lyžařský oddíl vede evidenci o přijatých a vyplacených částkách ve svém účetnictví podle platných hospodářských směrnic ÚV ČSTV. Získané finanční prostředky použije pro krytí vlastní činnosti.

Tyto směrnice jsou prozatímní a po získání zkušeností z provozu veřejných škol v roce 1966 budou upřesněny. Neplatí pro kursy a školení členů lyžařských oddílů a pro školení cvičitelských kádrů.

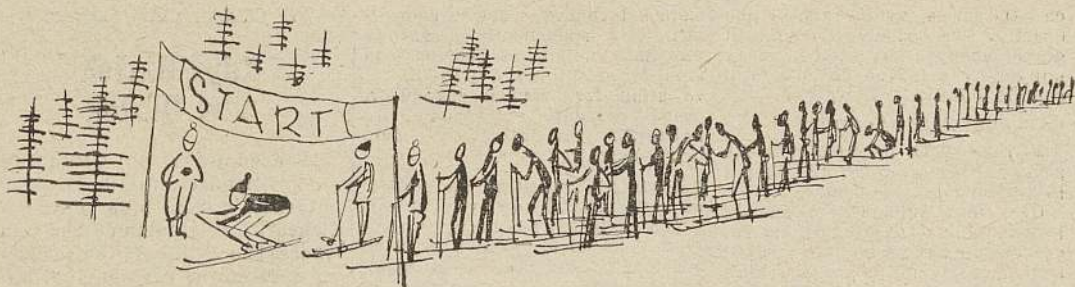
Pokud jste si pozorně přečetli uvedené směrnice, poznali jste zajisté, že poskytují oddílům i cvičitelům široké možnosti. Chopí-li se této akce dobrý organizátor, má oddíl možnost poměrně značného přílivu do vlastních fondů, přičemž ani cvičitelé nebudou nijak poškozeni. Volání lyžující veřejnosti po výcviku bude pak v širší míře uspokojováno.

Tyto perspektivy nesou však v sobě riziko, které by mohlo vážně narušit zdar celé akce. Tento případ by mohl nastat tehdy, když by pořadatel školy — lyžařský oddíl — neprovedl ten nejpečlivější výběr cvičitelů určených pro školu. Pro úspěch škol je základním požadavkem, aby cvičitelé, reprezentující organizované lyžování před naší i zahraniční veřejností, byli jak na výši i teorii a technice jízdy, tak naprosto dokonalí po společenské a morální stránce.

Pravdou je, že činnost cvičitelů bude sustavně kontrolována pracovníky ústřední sekce a krajských sekcí, avšak hlavní odpovědnost leží na pořadatelích. Musíme si všichni uvědomit, že veřejné lyžařské školy jsou pro nás nejen možností, ale i zkouškou! Podle toho, jak se my cvičitelé a organizátoři v této akci osvědčíme, bude možné přikročit k dalším novým přitažlivým formám nezávodní činnosti v odvětvě.

Věříme pevně ve zdar veřejných výcvikových škol a doporučujeme všem oddílům, aby se jimi vážně zabývaly. Znamenají otevřené dveře pro novou iniciativu lyžařů.

ZDENĚK BROŽ,
člen KZL LS ÚV ČSTV

V LYŽAŘSKÝCH SOUTĚŽÍCH 1966

PONĚKUD NOVĚ

V posledních dvou letech se objevuje kritika a připomínky ke struktuře lyžařských soutěží. Jedni tvrdí, že je příliš mnoho závodů, že dochází ke kolizi v kalendáři a při tom že je velký počet startujících na řadě lyžařských závodů. Naopak z druhé strany slyšíme hlasy, že právě proto, že je málo závodů, dochází k velkému počtu startujících na některých, zvláště vybraných závodech, což narušuje dobrou organizaci závodů a ztrácí se i sportovní hodnota takových bojů. Ozývají se i hlasy, které již nejsou ojedinělé, že přebornické soutěže, přebory krajů a okresů v dosavadní formě již nevyhovují a nepřispívají ke zvyšování sportovního mistrovství.

Protože tvrdíme, že forma našich soutěží se pomalu přezívá, byl v letošním roce prosazen požadavek ligy lyžařských oddílů. Kromě toho každým rokem zdůrazňujeme význam kontrolních závodů rozložených na celé zimní období, v nichž mají možnost a přležitost soupeřit závodníci naší nejlepší výkonnostní skupiny. Dále zvyšujeme i požadavky na jejich organizační a sportovní technické zajištění, což se však daří někdy s větším, někdy s menším úspěchem. Ovšem při snaze o zkvalitnění lyžařských soutěží narážíme jednak na stále se zvyšující nedostatek dobrovolných pracovníků i na potíže rázu finančního.

I přitom je si třeba ujasnit jak s lyžařskými soutěžemi dále. Jakou cestou jít, jakým směrem by se měl ubírat perspektivní vývoj. Zda přecházet více na soutěže kolektivů nebo zůstat u soutěží jednotlivců, či zda tyto dvě alternativy účelně spojit, což se nám zdá nejpříjemnější.

Je pravda, že rostou počty závodníků na závodech. A to mnohdy až neúnosně, i když pořadatelé měli a mají možnost omezit účast zpřísněním podmínek — nebylo a není to využíváno a na start se pustí každý, kdo se jakýmkoli způsobem přihlásí, a to bez ohledu na výkonnost. Pouze ve slalomu a obřím slalomu bylo již v uplynulé zimě u kontrolních závodů přikročeno k omezení stanovením směrných čísel, která se jakžtakž dodržela. Ale na běžecích závodech byla mnohdy účast již neúnosná.

Tyto okolnosti bude nutno při dalším vývoji struktury lyžařských soutěží řešit, stejně jako hledisko

tzv. kolize jednotlivých závodů v celostátním kalendáři.

Rada pořadatelů tzv. tradičních závodů by chtěla mít právě na »svých« závodech přední špičku závodníků a samozřejmě i nejlepší závodníky z místa a nejbližšího okolí. Kritizují pak, že jinde se koná ještě jiný závod.

Vzhledem k 1500 závodům v tříměsíčním období, kdy velká většina probíhá po nedělích, bude docházet ke kolizi v celostátním kalendáři. Ovšem krajské, okresní sekce, lyžařské oddíly a sami závodníci musejí odpovědně uvažovat, na který závod toho kterého závodníka vyslat nebo mu umožnit účast. A to bez lokálního patriotismu (toho se budeme muset zbavit), ale s ohledem na jeho výkonnostní růst. Zvláště u závodníků, kteří mají pro to předpoklady.

Není a nebude přece záhodno, máme-li sto i více závodů v jednu neděli, rozložených místně i podle výkonnosti závodníků. Bude nutno si už jednou uvědomit, že ne všechny závody jsou pro všechny závodníky, ale že všichni závodníci mají mít dostatečnou možnost a příležitost závodit, a to nejen podle chuti, ale i podle své výkonnosti.

NĚKOLIK SLOV K OKRESNÍM A KRAJSKÝM PŘEBORŮM

Je faktem, že nejde již o systém postupových závodů, jak tomu bylo při jejich vzniku, kdy určitý počet závodníků z okresních přeborů postupoval do krajských přeborů a odtud do mistrovství. Tomu již tak není. A to ať již jde o časové navázání těchto přeborů, tak i pokud jde o účast na nich, i o provádění nominace trenérskými radami. Stává se, že ani krajský přeborník není nominován

do celostátního přeboru, poněvadž nominace se řídí výběrem nejlepších závodníků podle současné výkonnosti a s přihlédnutím k výsledkům nejen na krajských přeborech, ale i na kontrolních závodech. Jak je zřejmé i z kalendáře vrcholných závodů, kontrolních a závodů I. ligy, budeme klást hlavní důraz na systém kontrolních závodů, z kterých budou sestavovány žebříčky závodníků. Dále na ligové závody, z nichž jsou některé společně s kontrolními závody.

V roce 1966 budou uspořádána mistrovství a přebory ČSSR dorostu i krajské a okresní přebory i přebory tělovýchovných jednot v dosavadní formě. Uvolňuje se ovšem povinnost zúčastnit se nižších přeborů jako podmínky účasti ve vyšších přeborech již vzhledem k časově dřívějšímu pořádání mistrovství, zvláště v klasických disciplínách. Také účast na kontrolních závodech a ligo-vých závodech bude omluvou neúčasti v přebornických soutěžích.

Pokud jde o celostátní ligu a oblastní ligu (I. a II. ligu), bude organizována obdobně jako v letošním roce s některými drobnými úpravami pravidel. Celostátní soutěž lyžařských oddílů (I. liga) bude však rozšířena o další skupinu a to společnou pro skok a sružený závod, ve které budou soutěžit oddíly, které mají skokany a sružeňáče, s možností účasti dorostenců.

Všeobecně se volá po lize dorostenecké. V roce 1966 bude však uskutečněno pouze hodnocení lyžařských oddílů ve stanovených kontrolních závodech dorostu a podle nich budou oddíly zařazeny do dorostenecké ligy v příštím ro-

ce. Ovšem s vyloučením jejich účasti v lize dospělých. Povinnost dorosteneckých družstev by měly mít oddíly zařazené do celostátní soutěže oddílů (I. ligy).

KATEGORIZACE ZÁVODŮ

V roce 1966 budeme lyžařské závody rozdělovat do tří skupin (viz Celostátní kalendář).

Účel této kategorizace závodů je v souladu s JSK a umožňuje podle výkonnosti závodníků rozdělit i závody. Je možné předpokládat, že tímto rozdělením se zvýší i přítelovost závodění a snaha po dobrém výkonu s výhledem účasti v závodech vyššího stupně. Budeme-li dovolovat start všem závodníkům na všech závodech bez ohledu na jejich výkonnost, nebudou nám lyžařské závody prostředkem ke zvyšování sportovních výkonů, neboť závodníci ztrácejí před sebou postupně cíle, které by je měly vést k zlepšení výkonů a tím i k důkladnější přípravě. A v některých případech stále umísťování na posledních místech, zvláště v počátcích závodění, odvádí od závodění vůbec. Přitom však musíme mít i závody pro lyžaře-závodníky, kteří závodí i jen pro samotnou radost ze závodění, bez nějaké aspirace na vrcholné výkony.

V perspektivě dalších let bychom měli přejít od přebornických soutěží v dosavadní formě (okres, kraj, mistrovství) ke struktuře kontrolních závodů a závodů ligových, které by, ve své konečné formě, dosavadní přebornické soutěže nahradily. Návrh na jejich konečnou formu a strukturu bude však nutno zpracovat, až budou známy i případné organizační změny.

A JEŠTĚ K SOUTĚŽÍM V ROCE 1966

V roce 1966 budeme podle rozhodnutí ústřední sekce pokračovat v soutěži o **Spartakiádní vložku**. Tato soutěž se nerozvinula v letošním roce v předpokládaném rozsahu, a jak je všeobecně zdůvodňováno ve všech organizačních složkách — pro nedostatek propagace. Má-li tato soutěž splnit alespoň v příštím roce svůj účel, je nutné ji bezpodmínečně mezi naši mládež propagacně zajistit.

Další soutěží v roce 1966, stejně jako letos, bude náborová soutěž SHMP. Zde je nutno přiznat, že lyžařské sekce se vůbec, nebo jen velmi málo a ojediněle, nepodílejí na její zajištění. SHMP jsou více záležitostí zvláštních komisí SHMP, škol a přímých pořadatelů SHMP. Jen velmi zřídka dochází mezi těmito složkami a lyžařskými sekcemi ke vzájemné spolupráci. Tato spolupráce při zajišťování SHMP by měla být předmětem jednání ve všech sekcích — chceme-li této soutěže využít k rozvoji závodního lyžování. Těmto soutěžím by

měla být věnována zvláštní pozornost i v souvislosti se závody pro naše nejmladší žactvo. Jsou mnohdy přehlíženy a pořádají se ve stínu tzv. větších závodů. A právě pořadatelům závodů pro nejmladší závodníky by mělo patřit největší uznání.

Před loňskou zimou na podkladě nedostatků, které byly v lyžařských soutěžích zjištěny v předcházejícím roce, vytváří jsme si na sportovně technickém úseku spolu s rozhodčími vyšší náročnost na odbornost, obětavost a spravedlivost rozhodčích při pořádání všech lyžařských závodů. U vrcholných závodů se tato snaha výrazně projevila a projevilo se to i u řady dalších závodů, ale ještě ne v takové míře, jakou bychom si přáli. Ovšem v tomto zvyšování náročnosti na rozhodčí a na všechny, kteří jakýmkoli způsobem lyžařské závody zajišťují, nesmíme být osamoceni a musíme jít bezpodmínečně ruku v ruce se zvyšováním náročnosti a požadavků i na trenéry, závodníky i pracovníky lyžařských sekcí. Je třeba vidět, že při zajišťování lyžařských závodů narážíme na řadu potíží a jen vzájemnou spoluprací, vzájemnou pomocí všech složek a pracovníků se nám podaří tyto potíže překonat.

STK — Táborový F.

Budou lyžaři úspěšnější?

V únoru příštího roku se sjedou studenti všech světadílů do Itálie, aby na Zimní mezinárodní univerziádě změřili své síly. Na tuto významnou soutěž se připravují také naši studenti-lyžaři. Připravují se podle dlouhodobých tréninkových plánů a svoji fyzickou i technickou zdatnost si ověřují a zdokonalují na společných soustředěních. Skokani a sruženáři měli jedno z plánovaných soustředění koncem října v Rožnově p. Radhoštěm, kde si především zdokonalovali techniku skoku na můstku P 60 m.

Nejen oni — ale ani ostatní disciplíny — běžci a sjezdáři — nezahájejí. Všichni potom svorně čekají, až napadne sníh, aby jejich příprava mohla být ještě intenzivnější. Chtějí se dobře připravit, aby úspěšně hájili barvy československého vysokoškolského sportu. Po neúspěchu, jakým bezesporu skončilo vystoupení našich vysokoškolských na Letní univerziádě v Budapešti, by bylo na místě, aby se to lyžařům podařilo a aby z Itálie přivezli co nejuvíce medailí.

JOSEF LÁNSKÝ,
trenér družstva skokanů
a sruženářů

Z předsednictva sekce

Když Blažek není Blažek

Předsednictvo SL ÚV ČSTV na své schůzi dne 10. 11. 1965 potvrdilo s konečnou platností diskvalifikaci celého družstva lyžařského oddílu TJ Jiskra Mšeno n. Nisou ze závodů VCS, konaných ve dnech 14.—16. 3. 1965 v rámci celostátní soutěže lyžařských oddílů v Tatranské Lomnici, kde v závodech na 15 km a 30 km startovalo pod jménem Blažek na startovní čísla vylosovaná pro tohoto závodníka s. Svoboda.

Předsednictvo sekce posuzovalo celý případ ze širšího pohledu než jen z hlediska porušování norem lyžařských závodů. Posuzovalo jej z hlediska obecného přístupu k základní otázce: sportovní čistoty lyžařských závodů. Potvrdilo proto přísné opatření exemplární povahy, jakým vysovením diskvalifikace celého družstva oddílu bezesporu je. Bylo příliš mnoho v sázce. Šlo o to přísným opatřením zabránit do budoucna nešvarům, nechvalně známým z jiných druhů kolektivních sportů. Právě u nově zaváděné celostátní soutěže lyžařských oddílů, již předsednictvo SL přikládá mimořádný význam pro další rozvoj našeho sportu. Souhlasilo s opatřením STK přesto, že jde o jeden z předních lyžařských oddílů, který jinak svou výkonností patří nesporně do celostátní soutěže.

Předsednictvo SL věří, že tento případ bude opravdu výstrahou. Věří dále, že lyžařský oddíl TJ Jiskra Mšeno napne všechny síly, aby se v nejrztější době řádně probojoval zpět do celostátní soutěže oddílů.

-ff-

NOVÉ LYŽAŘSKÉ ODDÍLY

Slávie Praha VŠ — chemie, Praha 6 — Dejvice, Technická 1905, Sokol Strážné, okres Trutnov (běžecké a sjezdové disciplíny všech kategorií). Adresa organizačního pracovníka: Josef Kazil, Strážné 155, okres Trutnov.

CELOSTÁTNÍ KALENDÁŘ LYŽAŘSKÝCH ZÁVODŮ 1966

Datum:	Název:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
Kategorie závodů »A«						
15.—16. 1.	Mírové slavnosti	sdr. sk.	M	Tanvald	J. Tanvald	
27.—30. 1.	Týden skoků	skok	M	B. Bystr., Vysoké	RH B. B., J. Vysoké	
28.—29. 1.	Mistrovství ČSSR	biathl.	M	Harrachov	RH Semily	
5.—6. 2.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Plavy	J. Tanvald	
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	běh, sdr.	MŽJ	Harrachov	LS MV Praha	
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	sjezdové	D	Špindl. Mlýn	LS KV Středočeský	
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	klasické	D	Harrachov	LS MV Praha	
20. 2.	Mistr. ČSSR — Hančův memoriál	50 km	M	T. Lomnice	T. Tatr. Lomnice	
20.—29. 2.	Přebor čs. armády	kl. sj.	MŽ	Špindl. Mlýn		
21.—25. 2.	Přebor ministerstva vnitra	běh biat. štaf.	MŽ	Harrachov	RH Semily	
26.—27. 2.	Mistrovství ČSSR	SZBZ	MŽD	Jánské Lázně		
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	T. Lomnice	Sn Smokovec	
4.—6. 3.	Velká cena Slovenska	sl. sj.	MŽ	T. Lomnice	Sn Smokovec	
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	klas.	MŽ	Harrachov	J. Harrachov	
20. 3.	Závod hlídek	70, 25 km	MŽ	Krkonoše	TJ ÚV ČSTV, RH Hr. Král.	
26.—27. 3.	Závod Osvození	sl, os	MŽ	Špindl. Mlýn	Slávia VŠ Praha	
Celostátní soutěž oddílů						
Klasické:						
15.—16. 1.	Bezroukov memoriál	5, 15, št.	MŽ	Sliač	Lok. Zvolen	
22.—23./29.—30. 1.	Zlatá lyže Českomoravské vys.	běh, sdr.	MŽ	N. Město n. M.	S. N. Město n. M.	
12.—13. 2.	Veřejný závod	5, 15, št.	MŽ	Jilemnice	Sn Jilemnice	
26.—27. 3.	Velká cena Slovenska	běh	MŽ	T. Lomnice	Sn Smokovec	
Sjezdové: — současně kontrolní:						
1.—2. 1.	Kritérium prvního sněhu	os, sj.	MŽ	Špindl. Mlýn	Sn Šp. Mlýn, Slávia VŠ	K
15.—16. 1.	Štít Průboje, Teplický	s, os	MŽ	Bouřňák	Lok. Teplice	K
19.—20. 2.	Skorkovského memoriál	s, os	MŽ	Pustevny	Sl. Tech. Brno	K
24.—25. 2.	Janošíkova valaška	2x sj.	MŽ	Vrátná	Sn Malá Fatra	K
26.—27. 3.	Závod Osvození	s, os	MŽ	Špindl. Mlýn	Slávia VŠ	K
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	T. Lomnice	Sn Smokovec	pouze K
Kontrolní:						
Běh:						
22.—23./29.—30. 1.	Zlatá lyže Českomoravské vys.	5, 10, 15, 30	MŽD	Nové Město n. M.	S. N. Město n. M.	
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	5, 10, 15, 30	MŽ	Harrachov	LS MV Praha	
12.—13. 2.	Veřejný závod	5, 15	MŽ	Jilemnice	Sn Jilemnice	
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	5, 10, 15, 30	MŽ	Harrachov	J. Harrachov	
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	5, 10	D	Harrachov	LS MV Praha	
19. 2.	Veřejný závod	5, 10	D	T. Lomnice	T. Tatr. Lomnice	

Datum:	Název:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
S d r u ž e n ý:						
1.—2. 1.	Pohár Harr. skláren	sduž.	MD	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	pro M = CL
8.—9. 1.	XI. roč. Pohár TJ Rožnov	"	MD	Rožnov	TJ Rožnov	pro M = CL
22.—23./29.—30. 1.	Zlatá lyže Českomoravské vys.	"	MD	N. Město n. M.	S. N. Město n. M.	pro M = CL
7.—10. 2.	Mistrovství CSSR	"	M	Harrachov	LS MV Praha	pro M = CL
11.—13. 2.	Přebor CSSR	"	D	Harrachov	LS MV Praha	
19.—20. 2.	Vratislavický koberec	"	D	Vratislavice	J. Vratislavice	
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	"	M	Harrachov	J. Harrachov	
S k o k:						
1. 1.	Pohár Harr. skláren	skok	M	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	CL
27.—30. 1.	Týden skoků	"	M	B. Bystr., Vysoké	RH B. B., J. Vysoké	CL
5.—8. 2.	Mistrovství CSSR	"	M	Plavy	J. Tanvald	
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	"	M	Harrachov	J. Harrachov	CL
3.—9. 1.	XI. roč. Pohár TJ Rožnov	"	D	Rožnov	TJ Rožnov	
22.—23./29.—30. 1.	Zlatá lyže českom. vysočiny	"	D	N. Město n. M.	S. N. Město n. M.	
11.—13. 2.	Přebor CSSR	"	D	Harrachov	LS MV Praha	
19.—20. 2.	Vratislavický koberec	"	D	Vratislavice	J. Vratislavice	
13. 3.	Veřejný závod	"	M	Špindl. Mlýn	Sn Špindl. Mlýn	
S j e z d o v é:						
8.—9. 1.	Kritérium prvního sněhu	s, sj	D	Jáchymov	TJ Jáchymov	
22.—23. 1.	Mem. E. Krkošku	os, sj	D	Husarik—Čadca	TJ Beskyd Čadca	
5.—6. 2.	Horské květy Zd. Pelce	s, os	D	Herlikovice	Sp. Vrchlabí	
11.—13. 2.	Přebor CSSR	sjezdové	D	Špindl. Mlýn	LS KV Střebožský	
19.—20. 3.	Janošíkov opasok	s, zj	D	Vrátná	Sn Malá Fatra	
28.—27. 2.	Výb. závod — IV. roč.	s, os	ž	Říčky	J. Ústí n. Orlicí	
Kategorie závodů »B«. Oblastní liga: klasické:						
Č e c h y:						
9. 1.	Čertova Pláň	běh	MŽ	Rokytnice n. J.	Sn Zdravotník	
15.—16. 1.	Pohár automobil. závodů	"	MŽ	Vrchlabí	Sp. Vrchlabí	
20. 2.	Tři kopce	"	MŽ	Mísečky	Sp. Vršovice	
27. 2.	Pohár RH	"	MŽ	Špičák	RH Plzeň	
20. 3.	Božidarské jarní běhy	"	MŽ	Boží Dar	B. Boží Dar	
M o r a v a — S l o v e n s k o:						
20. 2.	VII. roč. Stát. kúpovol	5, 15	MŽ	Turč. Teplice	B. Turč. Teplice	
6. 3.	Krajský přebor	10, 30	MŽ	Svratka	Sp. Svratka	
20. 3.	Cena Vázeckých jaskyň	5, 15	MŽ	Vázeč	L. Vázeč	náhr.
27. 3.	Veřejný závod	5, 15	MŽ	Praděh	Slávia Olomouc	
S j e z d o v é:						
Č e c h y:						
9. 1.	Pražský obřák	os	MŽ	Klínovec	RH Praha	
23. 1.	Kritérium prvního sněhu	s	MŽ	Zad. Telnice	TJ Chem. Ústí n. L.	
6. 2.	Pohár chem. závodů	s	MŽ	Klíný	TJ Chem. záv. Litvínov	
6. 3.	Velká cena	os	MŽ	Špičák	Slávia VŠ Plzeň	
20. 3.	Pražský obřák	os	MŽ	Klínovec	ČKD Bohemians	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
Morava:						
23.—25. 1.	Přebor Severomoravského kraje	s, sj	MŽ	Pustevny	LS KV Ostrava	
13. 2.	Pohár Javorky	s	MŽ	Portáš	TJ Gottwaldov	
13. 3.	Vsacký pohár	s	MŽ	Velké Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
20. 3.	Memoriál Tošenovského	os	MŽ	Dolní Bečva	J. D. Bečva	
Slovensko:						
18. 1.	Ver. pretek	os	MŽ	Malno Brdo	TJ Ružomberok	
22.—23. 1.	Pohár Tvorby, V. roč.	s, os	MŽ	Bezovec	Sp. Piešťany	
20. 2.	Mem. Janka Nováka	s	MŽ	Mart. Hole	Sp. Martin	
26.—27. 3.	Cena Demän. jaskyň	s, zj.	MŽ	Jasná	D. Nízské Tatry	
23.—24. 4.	Veľká cena N. Tatier	os	MŽ	Dumbier	Sp. Piesok	
Přehled všech závodů:						
Prosinec 1965						
12. 12.	Na prvním sněhu	běh	vše	Spindlerův Mlýn	Sn ÚV ČSTV Praha	
18.—19. 12.	Telnické	s, os	MŽD	Zad. Telnice	TJ Chem. Ústí n. L.	
19. 12.	Štít Richtrovek	běh	MŽ	Richt. boudy	Slávia ITVS	
19. 12.	Veř. závod	běh	MŽD	Liberec	Slávia VŠ Liberec	
19. 12.	O cenu valašky	štaf.	vše	Lipt. Hrádok	Tesla L. Hrádok	
25. 12.	Verejný pretek	s	vše	Opalisko	Dukla L. Mikuláš	
26. 12.	Vešerovského mem.	běh	MŽD	Tatr. Lomnica	T. T. Lomnica	
26. 12.	Ver. pretek	s	MŽD	Hrebienok	Sn Smokovec	
26. 12.	Pohár Valašska	skok	MD	Dolní Bečva	J. D. Bečva	
26. 12.	Veřejný závod	běh	MŽD	Kněhyně	LZ Rožnov	
26. 12.	Veřejný závod	běh	MŽD	Červ. sedlo	L. Šumperk	
26. 12.	Kontrolní závod	běh	DŽ	Tesák	T. Bystrice p. Host.	
26. 12.	Běh Libverdou	běh	MŽD	Lázně Libverda	S. L. Libverda	
30. 12.	O kahanek Baníka	s, sj	ž	Pustevny	B. Ostrava	
31. 12.	Silvestrovské závody	s, os	MŽD	Bouřňák	L. Teplice	
31. 12.	Silvestrovské závody	štaf.	MDst	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
28. 12.	O cenu Priehyby	s	vše	Priehyba	D. N. Tatry	
Leden 1966						
1.—2. 1.	Kritérium prvního sněhu	os, sj	MŽ	Spindl. Mlýn	Slávia VŠ	CL, K,
1.—2. 1.	Pohár Harrachovských skláren	sdr, sk	MDst	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	K
2. 1.	Veřejné závody	sdr., běh	MŽDst	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	K
2. 1.	Závody mládeže	běh	DŽ	Friesovky	Sp. Praha 4	
2. 1.	Veřejné závody	běh, skok	ž	Jičetín	TJ Tofa Jičetín	
2. 1.	Božidarův	os	MŽD	Boží Dar	B. Boží Dar	
2. 1.	Zahajovací závod	běh	vše	Boží Dar	Sn K. Vary	
2. 1.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Suchá	TJ Jáchymov	
2. 1.	Veřejný závod	běh	vše	Jihlava	D. Jihlava	
2. 1.	III. ročník 100 let TJ	běh	MŽD	Val. Meziříčí	TJ Val. Meziříčí	
2. 1.	Malá zbojnická valaška	s	ž	Bílá	TJ Beskyd Bílá	
2. 1.	IX. ročník CHZWP Nováky	běh	vše	Nitra Pravno	I. Nováky	
2. 1.	Verejný pretek	zj	MŽD	Sk. Pleso	T. T. Lomnica	
2. 1.	Verejný pretek	štaf.	MŽD	Svit	I. Svit	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
9. 1.	Čertova Pláň. Kr. přebor	běh	MŽD	Rokytnice	Sn Zdravotník	OL
9. 1.	Veřejný závod	běh, skok	Dml. ž	Spindl. Mlýn	Sn Spindl. Mlýn	
9. 1.	Trutnovská 15	běh	vše	Trutnov	L. Trutnov	
9. 1.	Křišťálový pohár	skok	MDŽ	Prkenný Důl	B. Zacléf	
9. 1.	Podještědská 15	běh	M	Hoření Paseky	L. H. Paseky	
9. 1.	Kořenovský	běh	MŽD	Kořenov	SJ Kořenov	
8.—9. 1.	Kritérium prvního sněhu	s, sj	D	Jáchymov	TJ Jáchymov	K
9. 1.	15 km Šumavou	běh	vše	Špičák	L. Plzeň	
9. 1.	Memoriál J. Dufka	běh	MŽD	Třeštík	J. Otrokovice	
9. 1.	Kolem Křížánek	běh	MŽD	Křížánky	OV Žďár n. Sáz.	
8.—9. 1.	XI. ročník Poháru TJ Rožnov	sdr, běh, sk.	MŽD	Rožnov p. R.	TJ Rožnov	K
9. 1.	Memoriál M. Kulišťáka	s	MŽD	Dolní Bečva	J. D. Bečva	
9. 1.	Veřejný závod	běh	M	Lysá hora	VP Frýdek	
9. 1.	Cena Kněžyně	s	ž	Čeladná	RH Místek	
9. 1.	Cena Peřejí	s	MŽD	Bílá	S. Ostravice	
8. 1.	Verejný pretek	s	MŽD	Kamzík Brat.	L. Bratislava	
9. 1.	Štít Hradovej	beh	vše	Tisovec	B. Tisovec	
9. 1.	Trubanov memoriál	štaf.	vše	Vyhňe	B. Vyhňe	
8.—9. 1.	Velká cena Manína	beh	vše	Pov. Bystrica	Sp. Pov. Bystrica	
9. 1.	Memoriál 24 padlých	beh	MŽD	Gerlachov	Dr. Gerlachov	
9. 1.	Štít mesta Košíc	s	MŽD	Jahodná	IVSŽ Košice	
9. 1.	Pražský obřák	os	MŽ	Klínovec	RH Praha	OL
9. 1.	Verejný pretek	s	vše	Regetovka	Part. Bardejov	
9. 1.	Veřejný závod	běh	vše	Kub. Huť	Sp. Strakonice	
9. 1.	Primát Považia	beh	MŽD	Trenčín-Soblahov	TJ Trenčín	
16. 1.	Stašská 15	běh	vše	Stachy	S. Stachy	
16. 1.	Krajský přebor MV Prahy	30, 10	MŽD	Rokytnice	LS MV Praha	
15.—16. 1.	Pohár automobilových závodů	běh	vše	Vrchlabí	Sp. Vrchlabí	CL
16. 1.	Memoriál J. Podzemského	běh	D	N. Město v Kr. h.	OV ČSTV Teplice	
15.—16. 1.	Zimní mírové slavnosti	sdr., sk.	M	Tanvald	J. Tanvald	M
16. 1.	Veřejný závod	běh, sk.	ž	Nová Ves	S. Nová Ves n. Nis.	
15.—16. 1.	Štít Průboje, Teplický	s, os	MŽ	Bouřňák	L. Teplice	CL, K
16. 1.	Pohár Abertamského můstku	skok	MDŽ	Hřebečná	J. Abertamy	
16. 1.	Pohár lanovky	sj	ž	Mik. vrch	Sp. Uherský Brod	
16. 1.	XIV. ročník Memoriálu J. Tomšů	běh	MŽD	Velké Karlovice	T. V. Karlovice	
16. 1.	Stěblův memoriál	běh	MŽD	Písek	TŽ Třinec	
16. 1.	Štít vesnice	skok	MD	Písek	S. Písek Ostravice	
15.—16. 1.	XX. ročník Bezroukov mem.	beh, št.	MŽD	Sliač	L. Zvolen	CL
16. 1.	Verejný pretek	os	vše	Malíno Brdo	TJ Ružomberok	OL
16. 1.	Cena mesta Košíc	beh	MŽD	Jahodná	L. VSŽ Košice	
16. 1.	Verejný pretek	s	MŽD	T. Lomnica	T. T. Lomnica	
16. 1.	Verejný pretek	s	MŽD	Levoča	Sl. Levoča	
23. 1.	Krajský přebor MV Prahy	biath.	M	Rennerovky	Sp. ZVIL	
24.—29. 1.	Krajský přebor MV Prahy	sjezdové	MŽD	Spindl. Mlýn	LS MV Praha	
22. 1.	Přebor Východočeského kraje	30, 10	MŽ	Na horách	L. Česká Třebová	
23. 1.	Veřejný závod	štaf.	vše	Na horách	L. Česká Třebová	
23. 1.	II. ročník města N. Paky	s	MŽD	Nová Paka	S. N. Paka	
22.—23. 1.	Sjezdová cena J. Lázní	s, sj	MŽD	Janské Lázně	S. J. Lázně	
21.—23. 1.	Resortní přebor min. stav.	klas.	MŽD	Hanychov-Pilínkov	Min. staveb. Praha	
23. 1.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Vrkoslavice	S. Vrkoslavice	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
23. 1.	Štít Chem. závodů	běh, skok	MŽD	Krušné hory	TJ Chem. z. Litvínov	
23. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Zadní Telnice	RH Ústí n. L.	
23. 1.	Veřejný závod	běh, skok	D	Nové Město p. Smrkem	J. N. M. p. Smrkem	
23. 1.	Veřejný závod	os	ž	Ještěd	J. Textilana Liberec	
24.—23. 1.	Přeb. zem. a lesn. mládeže	sjezdové	D	Bouřňák	Min. zem., L. Teplice	
23. 1.	Přebor ZČ kraje, Domažlická	30 km	M	Domažlice	J. Domažlice	
22.—23. 1.	Přebor MV Brno	sjezdové	MŽD	Mik. vrch	LS MV Brno	
22.—23. 1.	Zlatá lyže českom. vys. KP.	b., sk., sdr.	MŽD	N. Město n. Mor.	S. N. Město n. M.	CL, K
23. 1.	Pohár Bratrství	skok	MD	Nýdek	S. Nýdek	M
23.—25. 1.	Přebor Severomor. kraje	s, sj	MŽD	Pustevny	LS KV Ostrava	OL
23.—27. 1.	Mezinár. závody	biathl.	M	Liberec	Dukla Liberec	M
23. 1.	Veřejný pretek	beh	MŽD	Dolany Brat.	Dr. Dolany	
22.—23. 1.	V. roč. Poháru Tvorby	s, os	MŽD	Piešťany	Sp. Piešťany	OL
22.—23. 1.	O banický kahanec	s, zj	vše	Remata	B. Handlová	
22.—23. 1.	Pohár Kysúc. mem. Krkošku	os, zj	D	Husarik-Čadca	Beskyd Čadca	K
23. 1.	V. roč. Podkonickej 15	běh	vše	Brodok	T. Podkonice	
22.—23. 1.	I. roč. lyžařského behu	beh	vše	Borik-Žilina	Sn M. Fatra	
23. 1.	Okolo Štrby	30	M	Štrba	Dr. Štrba	
23. 1.	Pohár železnorudných baní	s, zj	vše	Smolník	B. Smolník	
23. 1.	Veřejný pretek	beh	MŽD	Bardejov	Part. Bardejov	
22.—23. 1.	Přebor Jihočeského kraje	sjezdové	MŽD	Kleť	Mot. Č. Budějovice	
23. 1.	Veřejný závod	biathl.	M	Vimperk	Šum. Vimperk	
23. 1.	O pohár ONV	skok	MD	Zadov	S. Stachy	
23. 1.	Kritérium I. sněhu	s	MŽ	Zad. Telnice	TJ Chem. Ústí n. L.	OL
26. 1.	Přebor Západoslovenského kraja	skok	MD	Brat.-Kamzík	L. Bratislava	
27.—30. 1.	Týden skoků	skok	M	B. Bystr., Vysoké	RH BB, J. Vysoké	M
28.—30. 1.	Přebor Středočeského kraje	s, os	MŽDst	Dvoračky	AZNP Ml. Boleslav, OV	
28.—30. 1.	Přebor Středočes. kraje, Senohrabská 15	klas.	MŽDst	Senohraby	LSOV Praha-východ, S. Sen.	
31. 1.—5. 2.	Přebor Středočeského kraje	sj., klas.	Dml. ž.	Harrachov	LSKV Středočeský	
29.—30. 1.	Přebor Východočeského kraje	klas.	MŽ	Machov	J. Machov	
28.—30. 1.	Přebor Východočeského kraje	klas.	DŽ	Harrachov	J. Harrachov	
28.—30. 1.	Přebor Východočeského kraje	sjezdové	MŽD	Špindl. Mlýn	KV Východočeský	
30. 1.	Přebor Severočeského kraje	30	M	Mšeno n. N.	LS KV Úst. n. L.	
30. 1.	Jizerský maratón	běh	MŽD	Mšeno n. N.	J. Mšeno	
30. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Pulečný	S. Pulečný u Rychnova	
29.—30. 1.	Štít Chem. závodů	s, os	MŽDst	Klíný	TJ Chem. z. Litvínov	
28.—30. 1.	Ještědský pohár, KP	sjezdové	MŽD	Ještěd	TJ Ještěd Liberec	
28.—30. 1.	Přebor Západočeského kraje	klas.	MŽD	Špičák	L. Plzeň	
29.—30. 1.	Přebor Západočeského kraje	sjezdové	D	Jáchymov	TJ Jáchymov	
30. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Hřebečná	J. Abertamy	
27.—30. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	sjezdové	ž	Pustevny	KV Jihomor.	
28.—30. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	klas.	MŽD	Nové Město n. M.	S. N. Město n. M.	
29.—30. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	sjezdové	ž	Portáš	TJ Gottwaldov	
29.—30. 1.	Přebor Severomoravského kraje	klas.	MŽD	Nýdek	S. Nýdek	
30. 1.	Cena Smrkovice	s	MŽD	Čeladná	RH Místek	
30. 1.	Štít města Vsetína	s	MŽD	Vsetín	Sp. Vsetín	
30. 1.	Přebor Západoslovenského kraja	beh	MŽD	B. Bystrica	LS KV Bratislava	
28.—30. 1.	Přebor Západoslovenského kraja	zjazdové	MŽD	Jasná	LS KV Bratislava	
27.—30. 1.	Přebor Stredoslovenského kraja	zjazdové	MŽ	Chopok	D. Níz. Tatry	
27.—30. 1.	Přebor Stredoslovenského kraja	klas.	vše	B. Bystrica	CH B. Bystrica	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
30. 1.	Přebor Stredoslovenského kraja	skok	MD	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	
28.—29. 1.	Mistrovství ČSSR	biathl.	M	Harrachov	RH Semily	
28.—30. 1.	Přebor Východoslovenského kraja	zjazdové	vše	Vys. Tatry	T. T. Lomnica	
30. 1.	Přebor VS kraja, Pohár Darg. hrdinov	beh	vše	Borda	Sj Sečovce	
29.—30. 1.	Přebor Jihočeského kraje	klas.	MD	Kubova Huť	Sp. Strakonice	
Únor:						
2.—3. 2.	Zimní olympiáda	klas.	ž	Jihlava	D. Jihlava	
4. 2.	IV. roč. Pionýrských	štaf.	ž	Jihlava	D. Jihlava	
6. 2.	Cena zotavenou ÚRO	běh	vše	Bobí louky	Slávia ÚRO	
5.—6. 2.	VI. roč. Malé ceny	sdr.	ž	Police n. Met.	Sp. Police n. Met.	
5.—6. 2.	Horské květy Zd. Pelce	s, os	D	Herlíkovice	Sp. Vrchlabí	K
6. 2.	Pohár Orlických hor	běh	MŽD	Skuhrov	Sp. Skuhrov n. B.	
6. 2.	Hornobranská lyže první	štaf.	MŽD	H. Branná	S. H. Branná	
5.—6. 2.	Veřejný závod	s, os	ž	Mladé Buky	J. Ml. Buky	
5. 2.	Veřejný závod	skok	ž	Desná	TJ Desná u Tanvaldu	
5.—6. 2.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Plavy	J. Tanvald	K
6. 2.	Podmučkovská 15	běh	MŽD	Velké Hamry II	S. V. Hamry	
6. 2.	Veřejný závod	běh	DŽ	Lučany n. N.	J. Lučany n. Nis.	
5.—6. 2.	Pohár Chem. závodů	s	MŽD	Klíný	TJ Chem. záv. Litvínov	DL
5.—6. 2.	Mem. Manfr. Erbena	os	MŽD	Harrachov	TJ LIAZ Rýnovice	
5.—6. 2.	Pohár Jabl. skláren	s	MŽD	Desná	TJ Desná u Tanvaldu	
6. 2.	Ještědský pohár	os	ž	Ještěd	TJ Ještěd Liberec	
5.—6. 2.	Přebor Západočeského kraje	klas.	ž		J. AS	
5.—6. 2.	Přebor Západočeského kraje	sk. sdr.	MD	Hřebečná	J. Abertamy	
6. 2.	Mem. E. Ullmana, III. roč.	skok	MDŽ	Pernink	S. Pernink	
6. 2.	III. roč. Běh sumavskými hvozdy	běh	vše	Špičák	S. Špičák	
6. 2.	VII. roč. Běh Pioštinami	běh, sdr.	MŽD	Val. Klobouky	Sp. Val. Klobouky	
6. 2.	Mem. O. Pokorného	klas.	vše	Třebíč	Sp. Třebíč	
6. 2.	Zbojnická valaška	s	MŽD	Bílá	TJ Beskyd Bílá	
6. 2.	Veřejný závod	běh	ž	Třinec	TŽ Třinec	
4.—6. 2.	Přebor Stredoslovenského kraja	zjazdové	D	Husarik	TJ Beskyd Čadca	
6. 2.	Verejný pretek	os	MŽ	Klač. Magura	L. Vrútky	
6. 2.	I. roč. verejného preteku	skok	MD	Pov. Chlmec	Sn Malá Fatra	
6. 2.	VII. roč. behu osl. mládeže	běh	D	Zavažná Poruba	TJ Pokrok Záv. Poruba	
6. 2.	Cena Iskry Púchov	s	vše	Lúka	Iskra Púchov	
7.—10. 2.	Mistrovství ČSSR	běh, sdr.	MŽJ	Harrachov	LS MV Praha	K
6. 2.	Pohár Slov. rudohoria	beh	MŽD	Mlynky	B. Mlynky	
5. 2.	Verejný pretek	s	MŽD	Hrebienok	Sn Smokovec	
6. 2.	Přebor Jihočeského kraje	běž.	ž	Hajná Voda	Mot. Č. Budějovice	
6. 2.	Přebor Jihočeského kraje	30, 10	MŽ	Vimperk	Šum. Vimperk	
7.—10. 2.	Přebor Karlovy university	kl, sj	MŽ		FTVS Praha KU	
12.—13. 2.	Veřejný závod	běh, štaf.	MŽ	Jilemnice	Sn Jilemnice	CL
13. 2.	Štít Chocholey	sj	MŽD	St. Paka	S. St. Paka	
13. 2.	Veřejný závod, VI. roč.	s	D	Ričky v Orl. h.	J. Ústí n. Orl.	
13. 2.	Hornický kahanec	sj	MD	Prkený Důl	B. Zacléř	
13. 2.	Pohár Jestřebích hor	skok	MDŽ	Petrovice	B. M. Svatoňovice	
13. 2.	Telnická 15	běh	M	Zadní Telnice	RH Ústí n. L.	
13. 2.	Veřejný závod	běh, sk.	ž	Zásada	J. Zásada	
13. 2.	Pohár Tanval. textiláka	skok	DŽ	Tanvald	J. Tanvald	
13. 2.	Veřejný závod	skok	MD	Hodkovice	TJ Hodkovice u Liberce	

12.—13. 2.	O stuhu Ůnora	os	MŽD	Tanvald	J. Tanvald	
11.—13. 2.	Přebor Západočeského kraje, v. z.	sjezdové	MŽ	Jáchymov	TJ Jáchymov	
13. 2.	Napříc Hauravou, IV. roč.	běh	vše	Dílý	S. Dílý	
13. 2.	Memoriál H. Lutze	běh	ž	Černava	S. Černava	
13. 2.	Okolo praměň	běh	vše	Mar. Lázně	TJ Mar. Lázně	
13. 2.	Kraslická třicítka	běh	MŽD	Kraslice	T. Kraslice	
12.—13. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	klas.	ž	Třebíč	Sp. Třebíč	
13. 2.	Jihlavská 15	běh	vše	Čeřinek	D. Jihlava	
13. 2.	Vyskovská 15	běh	vše	Ruprechtov	Sj Vyškov	
13. 2.	Pohár Javoroky	s	MŽD	Portáš	TJ Gottwaldov	
13. 2.	Mem. J. Nemečkého	kl, sk.	MD	Nové Město n. M.	S. N. Město n. M.	
13. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	50	M	Nové Město n. M.	S. N. Město n. M.	
13. 2.	Hornický kahanec	s	MŽD	Lomná	B. ČSA Karviná	
13. 2.	O širák drvoštěpa	os	ž	Čeladná	RH Místek	
13. 2.	Cena hutníka	s, os	MŽD	Javorový	TŽ Třinec	
13. 2.	Pohár ONV	klas.	MŽD	Nýdek	S. Nýdek	
13. 2.	Okolo Rýmařova	30	M	Rýmařov	J. Rýmařov	
12.—13. 2.	Veřejný závod	s, os	MŽ	Červené sedlo	Lok. Šumperk	
11.—12. 2.	Res. prebor východnej dráhy	beh	MŽD	Trenčín	Trenčín	
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	klas.	D	Harrachov	LS MV Praha	K
11.—13. 2.	Přebor ČSSR	sjezdové	D	Špindl. Mlýn	LS KV Středočeský	K
13. 2.	XI. roč. O zj. cenu Podkonic	zj.	vše	Vysoká	T. Podkonice	
13. 2.	O put. cenu Šverm. žel.	os	vše	Chvatiměch	TJ Podbrezová	
13. 2.	Pohár hrdinův SNP	beh	MZD	Štrbské Pleso	ČH Poprad	
12.—13. 2.	Kromp. vzbůra, mem. Pažouta	s, os	vše	Plejsy	Pok. Krompachy	
13. 2.	Put. pohár TIBA	běh	vše	Mostek	J. Mostek	
13. 2.	Přebor Jihočeského kraje	sjezd.	ž	Lipno	Elekt. Lipno	
20. 2.	Přes tři kopce	běh	MŽD	Misečky	Sp. Vršovice	OL
20. 2.	Lišnická 15	běh	vše	Lišnice	S. Lišnice	
20. 2.	Zvičinský	s	MŽD	Zvičina	J. Juta Dvůr Králové	
20. 2.	Putovní štít Machova	skoř	MD	Machov	J. Machov	
20. 2.	Harantův okruh	běh	vše	Pecka	J. Pecka	
19. 2.	Šátek Textilany	běh	MŽD	Liberec	J. Textilana Liberec	
19.—20. 2.	Vratislavický koberec	klas.	MD	Vratislavice	J. Vratislavice	K
20. 2.	VI. roč. Put. pohár STAP	skoř	MD	Vilémov	TJ STAP Vilémov	
18.—20. 2.	Přebor Severočes. kraje	sjezdové	ž	Bouřňák	Lok. Teplice, LSKV	
19.—20. 2.	II. roč. Českolipský pohár	s. os	Dml. ž.	Prácheň	TJ Spoj. záv. Česká Lípa	
23. 2.	Přebory vysokých škol	s. os	MŽ	Ještěd	Slávia VŠ Liberec	
20. 2.	Štafeta Ůnorového vít.	štaf.	MŽD		J. Aš	
20. 2.	Přebor Západočeského kraje	sjezdové	ž		OV Pizeň-sever	
20. 2.	Zlatá lyže Sumavy	štaf.	MD	Špičák	Sj MP Pizeň	
19.—20. 2.	Skorkovského memoriál	s, os	MŽ Pustevny		Sl. Tech. Brno	CL, K
19.—20. 2.	Stříbrná vločka	sj.	ž	Portáš	TJ Gottwaldov	
20. 2.	Pohár Podtaté	sj.	MŽD	Javorník	Mor. Otrokovice	
20. 2.	XI. roč. Mem. L. Mitka	běh	MŽD	Vsetín	Sp. MEZ Vsetín	
20. 2.	Vsacký pohárek	s	ž	Velké Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
20. 2.	Velká cena Beskyd	skoř	MD	Ostravica	S. Ostravica	
20. 2.	Mem. Janka Nováka	s	vše	Mart. hole	Sp. Martin	OL
20. 2.	Mistr. ČSSR — Hančův mem.	50	M	Tatr. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	
19. 2.	Verejný pretek	5, 10	D	Tatr. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	K
20. 2.	Verejný pretek	os	vše	Rejkov	B. Tisovce	
20. 2.	VIII. roč. O cenu St. kúpelov	beh	vše	Turč. Teplice	B. Turč. Teplice	OL
19.—20. 2.	IX. roč. Poh. Hornej Nitry	os, zj.	vše	Klak-N. Pravno	I. Nitr. Pravno	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
20. 2.	Štít mesta Prešova	beh	MŽD	Cemjata	Lok. OZ Prešov	
20. 2.	Kahanec bane Mlynky	os	MŽD	Mlynky	B. Mlynky	
21.—25. 2.	Přebor min. vnitra	klas. biat.	MŽ	Harrachov	RH Semily	
20.—28. 2.	Přebor čs. armády	kl, sj.	MŽ	Špindl. Mlýn	Dukla	
20. 2.	Lipenské poháry	sj.	DŽ	Lipno	Elektr. Lipno	
20. 2.	Velká cena Šumavanu	skok	MD	Zadov	S. Stachy	
26.—27. 2.	Přebor Východočeského kraje IV. roč. výběr. závodu	s, os	Ž	Říčky v Orl. horách	J. Ústí n. Orl.	K
27. 2.	Přebor Východočeského kraje Schejbalův memoriál	štaf.	vše	Malé Svatoňovice	B. M. Svatoňovice	
27. 2.	Veřejný závod	skok	vše	Semily	J. Semily	
28.—27. 2.	Přebor Severočeského kraje	klas.	Ž	Lučany	J. Lučany, LSKV	
27. 2.	Krušnohorský pohár	skok	MD	Nové Město v Kr. h.	B. Osek	
27. 2.	Král Jizerských hor	běh	MŽD	Libverda	S. Libverda	
27. 2.	Pohár RH	běh	vše	Špičák	RH Pízeň	OL
27. 2.	Velká cena Jáchymova	skok	MD	Jáchymov	TJ Jáchymov	
27. 2.	Pohár SPP	s	MŽD	Mikulčín vrch	Sp. Uh. Hradiště	
27. 2.	Pohár TJ Tatran	klas.	DŽ	Tesák	T. Bystřice p. Host.	
27. 2.	Bílý potok	s	vše	Val. Klobouky	Sp. Val. Klobouky	
27. 2.	Severomoravská	70	M	Jeseníky	HS Jeseníky, LSKV	
27. 2.	Pohár míru	s	MŽD	Reka	Slávia Havířov	
27. 2.	Veřejný závod	běh	MŽD	Bruntál	SJ Bruntál	
27. 2.	Veřejný závod	štaf.	Ž	Rýmařov	J. Rýmařov	
27. 2.	Halašův memoriál	s	MŽD	Trenčín	TJ Trenčín	
27. 2.	Cena MNV Ploštin	beh	vše	Ploštin	Snaha Ploštin	
24.—25. 2.	Janošíkova valaška	2Xzj.	MŽ	Vrátná	Sn Malá Fatra	
27. 2.	XVII. roč. Strmej doliny	os	vše	Bukovica	TJ Lipt. Porúbka	CL, K
27. 2.	XI. roč. O bíelu stuhu	beh	vše	B. Štiavnica	TJ Sítno B. Št.	
27. 2.	II. roč. Put. cena Homolky	s	vše	Homolka V. Belá	B. Handlová	K
27. 2.—3. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	T. Lomnica	Sn Smokovec	
27. 2.	Beh kpt. Nálepku	30	M	Čingov	T. Sp. Nová Ves	
27. 2.	Šarlíšský pohár, mem. Veheca	s	MŽD	Lipovce	L OZ Prešov	
27. 2.	Pohár Sandřík	s	MŽD	Štós	Sp. Štós	
26.—27. 2.	Mistrovství ČSSR	SZBZ	MŽD	Janské Lázně		
27. 2.	Přebor Jihočes. kraje	štaf.	vše	Kubova Huť	Sp. Strakonice	
27. 2.	Pohár OSP	s	MD	Zadov	S. Stachy	
Březen:						
6. 3.	Jarní závod IV. roč.	biat.	M	Rennerovky	Sp. ZVIL	
6. 3.	Cena zotavoven ÚRO	s	vše	Špindl. Mlýn	Slávia ÚRO	
4.—6. 3.	Mezinárodní závod	klas.	MŽ	Harrachov	J. Harrachov	M, K
6. 3.	Pohár zotavoven ROH	os	Ž	Janské Lázně	S. Jan. Lázně	
6. 3.	XV. roč. Střibr. lyže Luž. hor	běh	M	Dolní Podluží	J. D. Podluží	
6. 3.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Česká Kamenice	TJ Č. Kamenice	
6. 3.	Veřejný závod	sk, št.	Ž	Zlatá Olešnice	S. Zl. Olešnice	
6. 3.	Přebory vys. škol	sj.	MŽ	Ještěd	Slávia VŠ Liberec	
6. 3.	Štafety míru, kr. přebor ZČ	štaf.	MŽD	Abertamy	J. Abertamy	OL
6. 3.	Přebor Jihomor. kraje	30, 10	MŽ	Svratka	Sp. Svratka	
6. 3.	O kahanec Baníka	os	MŽ	Pustevny	B. Ostrava	
6. 3.	Cena strýce z Gigule	s	MŽD	V. Karlovice	T. V. Karlovice	
4.—6. 3.	Velká cena Slovenska	zjazd.	MŽ	T. Lomnica	Sn Smokovec	

6. 3.	V. roč. O cenu požiarníkov	skok	MD	Brodek	T. Podkonice	
6. 3.	O cenu Opaliska	zj.	vše	Opalisko	Pok. Záv. Poruba	
5.—6. 3.	VII. roč. VC Kremnice	běh, št.	vše	Krahule	B. Kremnica	
6. 3.	Geolog. kladivo VDR	os	vše	Mlynky	Geol. Rožnava	
5.—6. 3.	Velká cena Boubína	Dž	Dž	Kubova Huť	Sp. Strakonice	
6. 3.	Velká cena	os	MŽ	Špičák	Slávia VŠ Plzeň	OL
13. 3.	Mem. kpt. Jaroše	běh	MŽ	Dvoračky	Sp. AZNP Ml. Boleslav	
13. 3.	Jarní 15	běh	MŽD	Kláštěrka	ČKD Bohemians	
13. 3.	Obřák pro mládež	os	Dml. ž.	Pec p. Sněžkou	Lok. Trutnov	
12.—13. 3.	Kritérium um. sněhu	s, os	MŽD	Zadní Telnice	TJ Chem. Ústí n. L.	
11.—13. 3.	Přebor Severočeského kraje	klas.	MŽD	Hanychov	TJ Ještěd Liberec LSKV	
13. 3.	Štít Krušných hor	běh,	MŽD	Boží Dar	Sn K. Vary	
13. 3.	Cena OP Prostějov	os	MŽD	Jeseníky	OP Prostějov	
12. 3.	Memoriál Mišurce	s	MŽD	Lysá hora	TJ VP Frýdek	
13. 3.	Vsacký pohár	s	MŽD	V. Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
13. 3.	Veřejný závod	s, os	ž	Červ. sedlo	Lok. Šumperk	
13. 3.	Seniorská 12	běh	M	Praděd	Sp. Mar. Údolí	
13. 3.	Cena Ondráše	os	MŽD	Lysá hora	TJ VP Frýdek	
13. 3.	O cenu Sněhové závěje	os	ž	Čeladná	RH Místek	
13. 3.	Bezručova stezka	štaf.	M	Bílá	S. Ostravice	
13. 3.	Cena zotavovení ROH	skok	Dž	Bílá	Beskyd Bílá	
13. 3.	Veřejný závod	os	vše	Podkonice	T. Podkonice	
13. 3.	Veřejný závod	běh	MŽD	Štrbské Pleso	Sn Smokovec	
13. 3.	Cagašikov memoriál	s	MŽD	Svit	Iskra Svít	
12.—13. 3.	VII. roč. Krakonošův štít	běh	vše	Pomezní boudy	RH Pardubice	
13. 3.	Veřejný závod	skok	M	Špindl. Mlýn	Sn Šp. Mlýn	K
20. 3.	Jarní běh	běh	vše	Zadov	S. Stachy	
17.—20. 3.	Oblastní přebor VŠ	kl. sj.	MŽ			
20. 3.	Pohár MěstNV Zacléře	skok	MŽ	Prkenný Důl	B. Zacléř	
20. 3.	Pražský obřák	os	MŽ	Klínovec	ČKD Bohemians	OL
20. 3.	Závod hlídek	70, 25	MŽ	Krkonoše	Sn ÚV ČSTV, RH Hr. Král.	
20. 3.	Veřejný závod	os	ž	Špindl. Mlýn	Sn Špindl. Mlýn	
20. 3.	II. roč. Putovní pohár	skok	Dž	Pilínkov	TJ Ještěd Liberec	
20. 3.	X. roč. Jarní slalom	s	vše	Špičák	OV Klatovy	
20. 3.	Perninský pohár	skok	MDž	Pernink	S. Pernink	
20. 3.	Božidarské jarní	běhy	vše	Boží Dar	B. Boží Dar	OL
20. 3.	Jarní	s	Dž	Praděd	LS OV Opava	
20. 3.	Malá Ondrášova cena	s	ž	Lysá hora	TJ VP Frýdek	
20. 3.	Memoriál Tošenovského	os	MŽD	Dolní Bečva	J. D. Bečva	OL
20. 3.	Polomská, K. P. Severomor.	30, 10	MŽ	Velký Polom	B. Doubrava	
21.—25. 3.	Obl. přebory VŠ	s, os, b.	MŽ	Praděd	UP Olomouc	
19.—20. 3.	Jánošíkov opasok	s, zj.	D	Vrátná	Sn M. Fatra	K
20. 3.	Cena Vážeckých jaskyň	běh	vše	Vážec	Lok. Vážec	OL
20. 3.	Verejný pretek	štaf.	MŽD	Štrbské pleso	Sn Štr. Pleso	
20. 3.	Verejný pretek	zj.	MŽD	Skal. pleso	T. T. Lomnica	
26.—27. 3.	Závod Osvození	s, os.	MŽ	Špindl. Mlýn	Slávia VŠ	CL, K
26.—27. 3.	Velká cena Slovenska	klas.	MŽ	Tatran. Lomnica	Sp. Smokovec	CL
27. 3.	Velká cena LIAZ	s, os.	ž	Špičák	LIAZ Rýnovice	
27. 3.	Štít Klínovce	s	MŽD	Klínovec	Žižka K. Vary	
27. 3.	Veřejný závod	běh	MŽ	Praděd	Slávia Olomouc	OL
26.—27. 3.	Cena Demán. jaskyň	s, zj.	MŽD	Chopok	D. N. Tatry	OL
27. 3.	Beh okolo Vrbického plesa	běh	vše	Vrbické pleso	D. N. Tatry	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
27. 3.	Verejný pretek	běh	MŽD	Štrbské Pleso	Sn Smokovec	
27. 3.	Mem. obeti laviny	s	Dž	Skal. pleso	T. T. Lomnica	
27. 3.	Mem. Jarky Materny	30, 10	MŽ	Spindl. Mlýn	Sn. Spindl. Mlýn	
27. 3.	Cena. Pece p. Sněžkou	os	Dml. ž.	Pec p. Sněžkou	Sn. Pec p. Sněžkou	
3. 4.	Štit Pragovky	30, 10	MŽD	Fřitesovky	Sp. AZKG	
3. 4.	Štit města Pardubic	os	MŽDst	Javoří Důl	D. Pardubice	
3. 4.	Seniorský jarní	os	MŽ	Praděd	Sp. M. žel. Olomouc	
3. 4.	Jarní	s	MŽD	Velký Polom	D. Doubrava	
3. 4.	XXV. roč. Malej Fatry	os	vše	Chleb	OV Zilina	
3. 4.	Jarní pretek	běh	MŽD	Popradské pleso	Lyz. základňa	
3. 4.	Jastrabia veža	s	MŽD	Zelené pleso	T. T. Lomnica	
10. 4.	Velkonočný	s	MŽD	Skal. pleso	T. T. Lomnica	
10. 4.	Jarní	s	Dž	Dereše	D. N. Tatry	
10. 4.	XIII. roč. Ošlob. Sučian	os	vše	Fatranský Kriváň	TJ Sučiany	
10. 4.	Přebory n. p. Tesla	kl. sj.	MŽD	Spindl. Mlýn	Testla Pardubice	
10.—11. 4.	Velkonoční	s	MŽD	Spindl. Mlýn	Slávia VŠ Praha	
17. 4.	XIV. roč. Cena Lipt. Hole	os	MŽD	Ziarská dolina	TJ Ziar, Stavoind.	
17. 4.	Dračia branka	zl	MŽD	Popradské pleso	Sn Str. Pleso	
23.—24. 4.	Velká cena Nízových Tater	s, os	MŽD	Dumbier	Sj Plesok	OL
8. 5.	Mem. A. Gráfka	s	Dml. ž	Pec p. Sněžkou	Sn. Pec p. Sněžkou	
8. 5.	O goralský klobúk	s	vše	Roháče	Slávia D. Kubín	
26. 8.	Letný slalom	s	MŽD	V. Zmrzl. Dolina	TJ Kežmarok	
2.—3. 7.	Memoriál hrdinov SNP	s	MŽ	Zelené pleso		
11. 9.	Dunajský pohár	skok	MD	Kamzík — Bratislava	Lok. Bratislava	

Vysvětlivky: M = mezinárodní, CL = celostátní liga, OL = oblastní liga, K = kontrolní.

Celostátní kalendář lyžařských soutěží tvoří základní plán závodního lyžování v oddílech, okresních a krajských sekcích i v ústřední sekci lyžování. Závody zařazené v celostátním kalendáři vydaném ÚSL se rozdělují do tří kategorií.

Závody kategorie A

Do této kategorie závodů se zařazuje mistrovství a přebory ČSSR, celostátní kontrolní závody, závody celostátní přebory lyžařských oddílů (I. liga), celostátní přebory jiných složek (vysokých škol, armády, ministerstva vnitra, Svazarmu aj.) a vybrané mezinárodní závody.

Jsou to závody určené pro nejlepší závodníky, při nichž je účast omezena přísným výběrem a u některých disciplín danými směrnými čísly.

Příhlášky k těmto závodům pořádaným složkami ČSTV podávají krajské sekce lyžování. Budou to závodníci I. výkonnostní třídy, vybraní závodníci II. VT a závodníci soutěžící v celostátní soutěži lyžařských oddílů.

Závody kategorie B

Závody této kategorie tvoří oblastní soutěž lyžařských oddílů (II. liga), krajské přebory a případně krajské kontrolní závody vyznačené v krajských kalendářích lyžařských soutěží.

Tyto závody jsou určeny pro závodníky soutěžící v oblastních soutěžích lyžařských oddílů a pro další závodníky výkonostních tříd. Podmínky účasti určují rozpisy jednotlivých závodů.

Závody kategorie C

Do této kategorie závodů zařazují se okresní přebory a všechny ostatní lyžařské závody pro všechny závodníky bez jakéhokoli omezení.

Tyto závody zabezpečují nejen růst výkonnosti masové základny závodního lyžování, ale mají i svůj propagační a náborový charakter.

Pokud by některé tyto závody byly určeny jen pro omezený okruh závodníků, bude tato okolnost uvedena v rozpise závodu.

Rozdělení závodů do kategorií sleduje zvýšení náročnosti na výkonnost závodníků a regulaci účasti na závodech.

Pro splnění technických podmínek I. výkonnostní třídy, kterou uděluje ústřední sekce lyžování, jsou určeny tyto závody:

Mistrovství ČSSR, celostátní kontrolní závody, závody zařazené v celostátních a oblastních soutěžích lyžařských oddílů (I. a II. liga) za předpokladu, že bude splněna všeobecná podmínka účasti podle jednotné sportovní klasifikace (tj. účast nejméně 5 závodníků I. VT v kategorii mužů nebo 3 závodnic I. VT v kategorii žen, pokud závod dokončí).

ÚSTŘEDNÍ SEKCE LYŽOVÁNÍ UKLÁDÁ

pořadatelům všech lyžařských závodů, rozhodčím, trenérům a závodníkům, aby zabezpečili zdárný průběh závodů v r. 1966 tak, aby přispěli ke zvýšení úrovně závodního lyžování, ke zvýšení výkonnosti našich závodníků a k dalšímu všeobecnému rozvoji lyžování, aby poskytovaly skutečnou radost ze závodění.

Za ústřední sekci lyžování:

FRANTIŠEK TĀBORSKÝ,
předseda STK

KAREL SMOLA,
předseda ÚSL

K příslušné diskusi v »Lyžařství« chtěl bych stručně vyjádřit své připomínky k problému »Jak dál u žactva?«. Z diskuse vyplývají obtíže, se kterými se obětává práce s mládeží setkává proto, že pro ni nejsou dány základní podmínky. Je všeobecně známo, že výchova vrcholného závodníka trvá déle než osm let. Pro dosažení vrcholu výkonnosti ve věku kolem dvaceti let, což je zejména ve sjezdových disciplínách nutné, je zapotřebí začít s kvalitní závodní činností již od deseti let, se soutěžením ještě podstatně dříve. Přesto soutěže žactva končí pouze v kraji. Žactvo nemá svůj přebor republiky, nemá ligu, nemůže získat výkonnostní třídy mládeže. Není zavedena kategorie do deseti let, jako tomu bylo ještě před několika lety, ačkoliv žáci do deseti let v hojném počtu závodí a jsou nuceni se tedy potýkat s daleko staršími soupeři. Uvedené nedostatky tíží všechny oddíly zabývající se vážně prací s žactvem. Částečné zlepšení nastalo v uplynulé sezóně, kdy některé závody žactva byly v celostátní termínové listině označeny jako výběrové (kontrolní). Pro pokračování v této tendenci navrhuji již pro nastávající sezónu:

1. Uskutečnit přebor ČSSR žactva v klasických

1 sjezdových disciplínách. Ve sjezdových disciplínách bylo možno použít pro tento účel již osvědčeného a populárního závodu v Ríčkách v Orlických horách.

2. Několik dalších závodů určit jako výběrové pro sestavení celostátního nebo alespoň oblastních žebříčků. V rámci těchto závodů uskutečnit žakovskou ligu.

3. Udělovat žákům výkonnostní třídy mládeže zhruba za stejných podmínek jako v kategoriích dorostu.

4. Zavést kategorie do deseti let alespoň pro závody až do úrovně kraje.

5. Ještě před zahájením letošní sezóny svolat poradu pracovníků všech oddílů pracujících s mládeží k řešení shora uvedených problémů.

Tělovýchovná jednota Elektrárna Lipno na základě svých zkušeností s prací s mládeží věří, že uvedené připomínky tíží všechny oddíly pracujících s mládeží. Vyzýváme proto ostatní oddíly ve spolupráci s ÚSL k jejich iniciativnímu řešení. Z hlediska perspektivy přípravy na OH 1972 a 1976 je nejvyšší čas.

Inž. VRATISLAV ODVÁRKO,
trenér II. tř., Elektrárna Lipno

Nad dopisy

Lyžařská třída v Liberci

Nadějní lyžaři libereckých pátech tříd byli vybráni mistrem sportu M. Bělonožníkem a dalšími lyžařskými pracovníky do jedné

třídy v ZDS Barviřská ul. Liberec. Jejich hodiny tělesné výchovy jsou zaměřeny výhradně na lyžařský výcvik a také rozvrh ostatních učebních hodin je uspořádán tak, aby mladí školáci se mohli věnovat lyžím co nejvíce. Sportovním vedoucím třídy je sám M. Bělonožník, vydatně pomáhají rodiče žáků. Slalom na suchu, který si třída uspořádala v prostoru Lidových sadů, vyhrál v kategorii žáků Petrák před Kaškou a Kohoutem, v dívkách Lišková před Peterkovou a Javůrkovou. Na fotografii vidíte M. Bělonožníka, jak před zahájením slalomu na suchu probíhá s mladými závodníky trať.

Pěkný přírůstek

Lyžařské zimní středisko ještěd mění ze dne na den svoji tvář. Hodně se už udělalo, hlavně na slalomovém svahu a sjezdovkách, ale přece jen většinu prací zbývá ještě udělat. Přes 8 tisíc kubiků zeminy se už přemístilo v prostoru nynějších mástků P 70 a 90 m, které mají být ještě v nastávající sezóně odevzdány do provozu. Na Černý vrch ke startu slalomového svahu a k vrcholku oběma mástkům už stojí nový, 800 m dlouhý lyžařský vleč. Od léta se zde pracuje každou neděli i ostatní volný čas pod vedením mistra sportu Bělonožníka, který má na starbě celého lyžařského areálu ještěd dozor. Středisko už dostalo první sníh.

Tuto fotografii nám poslaly společně vzorný lyžařský oddíl B. Osek a odborné učiliště železnic Sobědruhy. Je na ní Jiří Podzemský, který zemřel po krátké nemoci v 17 letech. V učilišti patřil mezi nejlepší vědomostní i chování a také v lyžování se umísťoval v běhu na předních místech i v celostátních soutěžích. Proto také oznamují B. Osek a UOŽ Sobědruhy pořádání Memorálu Jiřího Podzemského v běhu staršího dorostu, protože zůstane — jak píše — pro svoji příkladnou práci v učení i ve sportu trvale ve vzpomínkách všech.

ZE SVĚTA

NORSKO:

První balet se sportovní tematikou věnovaný lyžařskému sportu bude uveden v Národním divadle v Oslo u příležitosti slavnostního zahájení MS v klasických disciplínách. Kromě baletu budou předvedeny též operní a činoherní scény. Slavnostní večer bude mít název »jednota umění a sportu«. Je to pro Nory typické. Říká se: každý Nor — sportovec a v srdci každého — Ibsen a Grieg. MS bude zahájeno v den 100. výročí prvního lyžařského běžeckého závodu, jehož trať vedla v oblasti Telemarku.

FINSKO:

Finští lyžaři ztratili dočasně svého trenéra Veli Saarinena, který se zranil při autohavárii. Po dobu léčení ho zastupuje jeho asistent Erkki Jääskeläinen.

Několikanásobný olympijský vítěz a mistr světa Veikko Hakulinen je ve svých 35 letech stále činný. Na mistrovství Finska v orientačním závodě skončil v kategorii seniorů na třetím místě.

ŠVEDSKO:

Italští lyžaři, kteří cestovali k tradiční přípravě do známého švédského střediska Vaalaadalen, byli zadrženi na stockholmském letišti pro pašování cigaret. Ačkoliv jsou podle svého prohlášení všichni nekuřáky, vezli s sebou

11 000 cigaret. Teprve po dvou hodinách mohla výprava, ve které byli mj. G. de Florian, S. Steiner a F. Nones, pokračovat v cestě za svým cílem.

SSSR:

V novém lyžařském středisku v Kirovu, jež bylo dosud známé tradičními rychlobruslařskými soutěžemi, se běží poslední týden roku velký závod »O Kirovskou lyži«.

V Moskvě budou koncem ledna uskutečněny první lyžařské závody při umělém osvětlení. Ženy poběží 6, muži 12 km. Závody v městských areálech nejsou v SSSR novinkou. Pořádají se na Urale či v moskevském parku Izmailovo, při umělém osvětlení se však dosud v SSSR závody nekonaly.

Z PŘÍPRAV BOBISTŮ A SÁŇKAŘŮ (1)

GRENOBLE 1968 VOLÁ...

Naši bobisté a sáňkaři se intenzivně připravují na X. zimní olympijské hry v Grenoblu. Získané zkušenosti v Innsbrucku, Davosu a ve Sv. Mořici daly podnět k vypracování tréninkových plánů, které po čítání zůlště v letní přípravě se zvýšením tréninkových dávek a s dvoufázovým tréninkem ve výcvikových tábořech.

BOBISTÉ se poprvé v poválečných letech zúčastnili mistrovství světa ve Švýcarsku až v roce 1965. Tento průběhový start mezi elitou nejlepších jezdců světa prokázal dosaženým výsledkem — 12. místo — že rozhodnutí trenérské rady odbeslat v příštím roce mistrovství světa 1966 v italských Dolomitech na olympijské bobové dráze v Cortině d'Ampezzo a zařadit čs. reprezentační družstvo bobistů do olympijské přípravy, je správné. Na letošním mistrovství světa ve Sv. Mořici startovali naši závodníci v omezeném počtu 4 účastníků — bez mistrů ČSSR — jen na dvousedadlových bobech. Pro nepříznivé povětrnostní podmínky nemohli trénovat na našich drahách. Do třetice jeli na vypůjčených bobech s lankovým řízením, ačkoliv doma jezdí na bobech s volantem. Ostatní závodníci jeli na výborých bobech italské produkce PODAR. Pro naše závodníky znamenalo seznámení s moderní konstrukcí závodního bobu PODAR převrat v dosavadní koncepci stavby bobů v Československu. Doma vyrábíme bobý svépomocí, takřka »na koleně« z odpadového materiálu, jednak podle vlastních výpočtů a jednak podle konstrukce švýcarského existujícího světa Fritze Feierabenda. Tento typ bobu, i když se zlepšeným nosným rámem a kapotáží, je zastaralý a oproti PODARŮM je pomalejší.

Při letošním startu na mistrovství světa navázala naše malíčká výprava přátelské sportovní styky s funkcionáři mezinárodní bobové federace FIBT, se švýcarským bobovým svazem a s předními závodníky. Švýcarská bobisté darovali čs. bobovému sportu dvousedadlový bob, na kterém startovala na

še dvojice při mistrovských jízdách ve Sv. Mořici. Při slavnostním předání bobu se stuhami v národních barvách obou zemí na čs. velvyslanectví v Bernu vyslovili zástupci švýcarského bobového svazu přání, aby tento dar přispěl k rozšíření závodních styků mezi Československem a Švýcarskem.

Příprava našich bobistů na příští mistrovství světa se soustřeďuje na 3 úseky:

1. na trénink reprezentantů,
2. na přípravu bobů,
3. na výstavbu drah.

V letní přípravě byla podstatně zlepšena fyzická kondice bobistů a zdůrazněn význam nácviku rychlého startu. Při rozboru mezičasů dosažených našimi závodníky na posledním mistrovství světa se ukázalo, že právě v prvních padesáti metrech po startu čs. boby nebyly dostatečně rychlé. Bylo to způsobeno malou souhrou posádky a ovlivněno dále nedostatečným nácvikem rychlosti a síly. Potřebné vlastnosti bobistů, jako je rychlá reakce a odvahy, je zapotřebí nácvičovat v průběhu celého roku. Jako prostředek k získání těchto vlastností se osvědčují sportovní hry, motorismus a skoky do vody z věže. Krátké letní soustředění v polovině přípravného období v Tanvaldě dokázalo, že špičkoví závodníci přes léto nespali a že jsou dobře fyzicky připraveni.

Speciální příprava na dráze bude uspořádána v prvním lednovém týdnu v Tanvaldě a budou do ní pozváni tito závodníci:

Páv, Chalupa, Pavlikovič, Tomáš, Rittich, Rón, Strnádek, Rýdl, Hausmann, Dohnal, Majer a Balcar.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 8 - Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSC. Rozšiřuje Poštovní novínová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 51

Číslo

10

A-13*52826

Náplň výcvikového tábora je zaměřena na zvládnutí závodních podmínek na dráze v Cortině. Po rozježdění na celé dráze zaměří se trénink na zvládnutí techniky projíždění klopených zatáček, na maximální rychlou a klidnou jízdu bobu v rovných úsecích tratě a na nácvik startu.

Olympijský vítězové a mistři světa 1965 Angličané Nash a Dixon dosahují nejlepších časů především perfektní jízdou v přímé trati a bravurním projížděním umělých zatáček. Vystižení správného místa najetí do klopené zatáčky je předpokladem plynulého projeti zatáčky a včasného výjezdu. Dobrý výjezd umožňuje rychlou jízdu v rovném úseku za zatáčkou bez nárazů bobů na mantinely.

Dávkování tréninku na bobové dráze bude staveno dvoufázově, včetně jízdy při umělém osvětlení. Intenzita tréninku bude stupňována tak, aby pře kročila předpokládanou námahu na mistrovství světa. Trenérská rada počítá s účastí národního družstva na výcvikovém táboře v Cortině d'Ampezzo, protože teprve zvládnutí těžké olympijské dráhy zaručuje dobré umístění čs. barev ve vrcholné světové soutěži. Souhra pilota bobu s brzděčem je velmi potřebná k tomu, aby bylo možno projet obtížnou italskou dráhu rychlostí nad 100 km/hod. bez havárie a zranění závodníků.

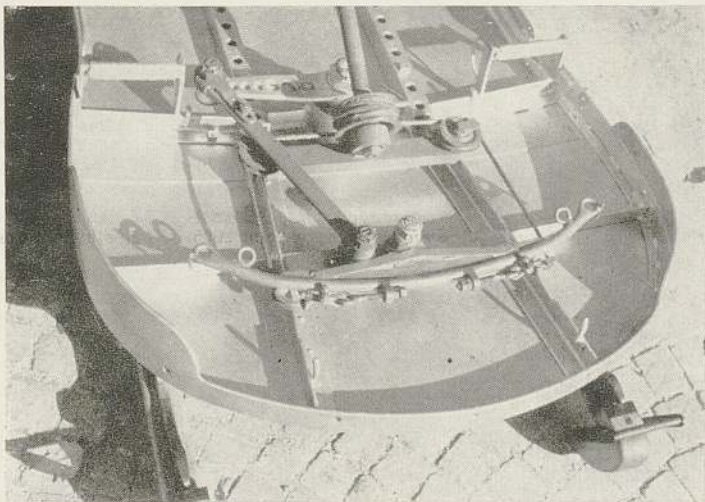
Splnění plánované letošní přípravy umožní našim bobistům dosáhnout na mistrovství světa 1966 postupného cíle v umístění do 10. místa na dvousedadlových bobech a v druhé třetině závodníků na čtyřsedadlových bobech. To je podmínkou pro dosažení konečného cíle umístit se na olympijských hráčů v Grenoblu na dvousedadlových bobech na 6. místě a na čtyřsedadlových bobech do 10. místa.

Vedle náročné tréninkové přípravy závodníků je předpokladem úspěchů i kvalita strojů. V současných podmínkách nemáme v plánu dovoz italských bobů, a proto změňme konstrukce našich bobů podle darovaného PODARA. V závěru sezóny 1965 zkusili závodníci upravené boby podle zkušeností získaných v Mořici s velmi dobrými výsledky. V příští sezóně přecházejí naši špičkoví závodníci na lankové řízení a na systém bobů PODAR.

Ve výstavbě drah pokračují práce na rekonstrukcích bobových drah u Mariánských Lázní a v Tanvaldě. Během 2—3 let dosáhneme na těchto drahách evropské úroveň nejen co do zemní a ledové úpravy povrchu, obtížnosti trasy, ale i částečně zlepšení technického vybavení drah měřicími zařízeními, depy a přenosnými tribunami.

Plán olympijské přípravy saňkařů přineseme v příštím čísle)

Bob »PODAR« (název je odvozen od jména výrobce, kováře Elvardo Podara z Cortiny d'Ampezzo), který daroval Švýcarský bobový svaz našim reprezentantům. Je to nejnovější typ užívaný všemi špičkovými závodníky Kanady, USA, Itálie, Švýcarska, Německa, Rakouska i Polska. Na snímku (dole) je je ještě ve švýcarských barvách a s výsostným znakem. V Tanvaldu, kam byl převezen, se sešli naši reprezentanti, konstruktéři a stavitelé bobů k technické poradě s cílem: aby bylo takových bobů v ČSSR brzo více! FOTO: J. CEJKA

■ Na druhém snímku (vpravo) je detail uspořádání volantového řízení bobu, které však lze velmi snadno bez větší konstrukční změny upravit na řízení táhlové — lankové. FOTO: M. BĚHALOVÁ

LABSKÁ BOUDA

— jak se vryla v paměť všem lyžařům! Bohužel — stejně jako v několika předcházejících podobných případech — lehla díky neodpovědné neopatrnosti popelem. Přes všechnu snahu požárních sborů ze Spindlerova Mlýna, Vrchlabí a Jilemnice nebylo pro nedostatek vody ani pomyšlení na záchranu. A tak jsou Krkonoše opět chudší a krásné terény Labské louky opět méně dostupnější. Zmizel jeden z velkých pamětníků naší lyžařské historie!